HOMERI ILIAS,

GRÆCE ET LATINE.

CUM

ANNOTATIONIBUS

SAMUELIS CLARKE, S.T.P.

VOL. II.

EDIDIT, ATQUE IMPERFECTA SUPPLEVIT

SAMUEL CLARKE, FILIUS, S.R.S.

EDITIO UNDECIMA.

LONDINI:

Impensis J. F. & C. RIVINGTON, B. & B. WHITE, T. LONGMAN,
B. LAW, G. G. J. & J. ROBINSON, J. JOHNSON, R. BALDWIN,
T. POTE, J. NICHOLS, G. RICHARDSON, J. BEW,
J. MURRAY, S. HAYES, SCATCHERD &
WHITAKER, G. & T. WILKIE,
E. NEWBERY, & J. EVANS.

M.DCC.XC.

EdueT 21245.288.790

HARVARD COLLEGE LIBRARY
GIFT OF THE
CONGREGATIONAL LIBRARY OF BOSTON

DEC 15 1936

LECTORI.

CUM ſecundum hunc *Iliados* Tomum Pater meus imperfectum reliquerit, libros verò penè quatuor prorsùs abſolviſſet, notaſque & obſervationes cæteris in libris margini paſſim adſcripſiſſet; ne hæc intercíderent penitùs & perirent, reliqua aliquo modo ſupplere conatus ſum.

IN tres priores ex duodecim hiſce poſterioribus *Iliados* libris, itémque in quartum uſque ad *ver.* 359, annotationes ipſe perfecit; Textum quoque & Verſionem, uſque ad *ver.* 510, ejuſdem libri recenſuit. Atque hæc ex ejus Manuſcripto quàm accuratiſſimè edidi.

RELIQUIS in libris *Textum* aut *Barneſii* aut veterum Editionum retinui; unâ alterâve ex notis paternis, nullâ de meo adhibitâ correctione.

VERSIONEM Editionis *Wetſtenianæ* plerumque ſecutus ſum; quam tamen interdum, ubi ipſa ſententia exegerat, interdum ubi priores Patris emendationes admonuerant, emendavi.

ANNOTATIONES partim ex Patris mei in priores libros annotationibus excerptas; partem ex illis, quas per reliquos libros paſſim in margine ſcriptas reliquerat, collectas; (de mei ipſius pauciſſimis interjectis,) addidi.

LECTORI.

VARIAS porrò lectiones Codicis *Harleiani* & *Italicorum* quorundam mecum, ut olim cum Patre, à Viro erudito THO. BENTLEIO communicatas, ſuis locis inſerui.

INDICES denique duos ſubnexui, alterum Verborum de quibus in annotationibus præcipuè agitur, Auctorumque ibidem citatorum; alterum rerum in *Iliade* maximè memorabilium, ex Editione *Wetſtenianâ* ferè deſumptum.

SAMUEL CLARKE.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ν'.

ΠΟσειδῶν, νικωμένους ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παροτρύνει, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους· μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καί τινας ἄλλους· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἀναιροῦνται. Τιμώσκονται δὲ Δηΐφοβος καὶ Ἕλενος· τοὺς δὲ ὑπηνέμους Ζυναγαγὼν Ἕκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

Ἄλλη.

Διαῤῥήξας τὰς πύλας τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων Ἕκτωρ, μετὰ βάρους τινὸς εἰσελθών, εἰς φυγὴν αὐτοὺς τρέπει· καὶ Ζεὺς μὲν, ἀποστρέψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους. Ποσειδῶν δὲ καθεζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, θεασάμενος ἠτιμένους τοὺς Ἕλληνας, παραγίνεται εἰς Αἰγὰς, ἔνθα ἦν αὐτῷ τέμενος· λαβὼν δὲ ζυνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίνεται εἰς τὸ πεδίον· καὶ τὸ μὲν ἅρμα καθίζᾳ ἐν τῷ πελάγει, αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παροτρύνει τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων· οἳ καὶ τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ, γενναίως ἀγωνίζονται· ἐν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκιμοῦσι· Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἑκατέραν τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος βοὴ αἴρεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦν δ' ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

Ἄλλη.

Νῦν δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρη.

ΖΕΥΣ δ' ἐπεὶ ἦν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τὸ μὲν ἔα παρὰ τῆσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ,

JUPITER verò poſtquam Troaſque & Hectorem navibus admoviſſet,
Eos quidem reliquit ad illas, laboremque ut ferrent & ærumnas
Indefinenter; ipſe autem retrò vertit oculos fulgidos,

Ver. 1. ——ἐπεὶ ἦν] *Quoniam, ut dictum eſt*——. Nempe, libro ſuperiori, *ver.* ult.

Ibid. ——πέλασσε,] Ita jam ſcribendum, neceſſariò; quia πέλασε ſecundam corripit. Dubitari tamen poteſt, utrumne Græci Antiquiores iſto modo ſcripſerint. Nam quum

Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτολέμόν τε μάχην τε
Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης,
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἁλὸς εἷστ' ἰὼν, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κραδίην ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος καταβήσετο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ βαίνων· τρόμεε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὕλη

Seorsum equestrium Thracum intuens terram,
Myforumque cominùs pugnantium, & illustrium Hippomolgorum,
Lacte victitantium [*pauperum*] longævorumque, justissimorum hominum;
Ad Trojam autem non omninò amplius vertebat oculos fulgidos:
Non enim ille immortalium quemquam existimabat suo in animo
Profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais.
Neque verò cæcam speculationem agebat rex Neptunus:
Etenim hic spectans sedebat bellumque pugnamque
Altè super summum verticem Sami sylvosæ,
Threïciæ: inde enim conspiciebatur tota quidem Ida,
Conspiciebatur & Priami urbs, & naves Achivorum.
Illic *ut que* is è mari sedebat egressus, miserabatur autem Achivos
A Trojanis domitos, Jovique graviter succensebat.
Protinùs itaque de monte descendit prærupto,
Rapidè pedibus progressus: tremebant autem montes alti & sylva

σ, *suæ potestati literam* dixerunt; haud scio an hoc sibi voluerint: literas ζ, ξ, ψ, necessariò quidem *duplices* esse; consonantium reliquas omnes, *simplices*; unicam autem σ, istiusmodi esse, ut *permultis* in locis, ac *præcipuè* in Verborum Aoristis, *simplex*, *duplexve* ex æquo pronuntiari possit.

Ver. 4. Νόσφιν] Vide suprà ad ά, 549.

Ver. 5.——ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν ——ἀβίων τε,] *Al.* Ἀγαίων ἱππημολγῶν,——Ἀβίων τε. Quique ἀβίων scribunt, eorum alii intelligunt (notante *Eustathio*) ὀλιγοβίων, sive εὐτελῶς καὶ ἁπλῶς· alii, τὸν ἅμα βίῳ πορευομένους, ὡς ἀμαξοβίους· alii, τὸν ἅμα βιῷ, τυτέστι τόξῳ, πορευομένους· alii, ἐλευθέρους, ἐπὶ βίαν οὐκ οἴδασιν· alii, ἀοίκους· alii, μακροβίους· alii, πολυβίους, ὅ ἐστιν, ἀνδρείους. Homeri, credo, temporibus nihil hîc ambigui. *Strabo* interpretatur, ἀνεῖους, ἀμαξοικοὺς, ἀπ' ὀλίγων εὐτελῶς ζῶντας, καὶ ἀκίνητον οἶκον, sine ἀπολυτελείᾳ καὶ πολυτελείᾳ. *Lib.* VII. *p.* 455, 460, 461.

Ver. 8.—ἀθανάτων] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 9.—ἀρηγέμεν,] Ἀρηξέμεν, Codex *Harleianus* à viro erudito *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 11.——πτόλεμόν τε μάχην τε] Vide suprà ad ή, 232, 279.

Ver. 12.——ὑληέσσης,] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 13.——ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα]
——unde omnis Troja videri,
Et Danaûm solitæ naves, & Achaïca castra. *Æn.* II. 461.

Ver. 15. Ἔνθ' ἄρ'] *Illic utique*——.

Ibid.—ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς —— Διὶ δὲ——ἐνεμέσσα.] Ἀσύφαλον hoc existimavit *Spondanus*, cum eo quod dixerat *Neptunus* suprà, Ω, 210. Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι——. Sed mentem Poëtæ minùs cepit vir eruditus. *Illic* nimirum in *campo*, longiùs à *mari*, pugnabatur: *Hîc* ad usque naves repulsi, *marique* ipso coërciti Achivi, necessitate coacti dimicabant.

Ver. 18.——τρόμε δ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὕλη] Πολὺ δὲ——ἀμείνω τὰ,——οἷα (πολλοῖς δὲ πρὸ ἡμῶν

Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰὼν· τὸ δὲ τέτρατον, ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεα, μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.
Ἔνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον, ἐΰ δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶνων, ἐὸν δ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαπρὸ [illegible] ἄξων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσ[illegible] ἵπποι.
Ἔστι δέ τις [illegible] εὐρὺ[illegible] λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ [illegible] ἠμαθόεντος·
Ἔνθ' ἵππους ἔσησε Ποσειδάων ἐ[illegible]

Pedibus ſub immortalibus Neptuni inceden[illegible]
Ter quidem protendit greſſum, qua[illegible] autem [illegible] pervenit ad locum deſtinatum,
Ægas: Illic ſcilicet [illegible] inclytæ [illegible] in [illegible] mari,
Aureæ, coruſcantes, ædificatæ ſunt [illegible] incorruptibiles ſemper.
Illuc cùm veniſſet, ſub curru junxit æruginipedes equos,
Celeriter volantes, aureis jubis comantes.
Aurum autem ipſe induit circum corpus, cepitque ſcuticam
Auream, ſcitè factam, ſuumque conſcendit currum,
Cepitque invehi ſuper undas: exultabant autem cete ſub ipſo
Undique è latebris, neque non agnoverunt regem:
Cum lætitiâ etiam mare huc illuc diductum cedebat. Hi itaque volabant
Celeriter admodùm, neque ſubtùs madeſcebat æreus axis:
Hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant equi.
Eſt autem quædam ſpecus ampla alti in profundo maris,
Inter Tenedum & Imbrum aſperam:
Illic equos ſtabulare fecit Neptunus terræ quaſſator,

ἡμῶν ὁ τόπος ἐξείρασαι) τὰ ἐπὶ τῷ Ποσειδῶνος. "τρέμε δ' ὄρεα μακρὰ ᾗ ὕλη.——Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'——" *Longinus*, §. 9.

Ver. 22.——τετεύχαται,] *Al.* τετεύχατο. Utrumvis, hoc quidem in loco, rectè conſtabit.

Ver. 23.——ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο—ἵππω,] Junxit equos curru genitor. *Æn.* V. 817.

Ibid.——χαλκόποδ'] ——*Æripedem.* *Æn.* VI. 802.

Ver. 24.——χρυσέησιν ἐθείρῃσιν] Pronuntiabatur χρυσῆσιν. Prima enim corripi non poteſt; neque in his ulla unquam eſt Licentia. *Al.* χρυσέοισιν.

Ver. 26.——ἐπεβήσατο] *Al.* ἐπεβήσετο. Itemque *ver.* 17, καὶεβήσετο. De quo, vide ſuprà ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 27. Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'——] Vide ſuprà ad *ver.* 18.

——manibuſque omnes effundit habenas.
Cæruleo per ſumma levis volat æquora curru:
Subſidunt undæ, tumidumque ſub axe tonanti
Sternitur æquor aquis:——
Tum variæ comitum facies, immania cete. *Æn.* V. 818.
Atque rotis ſummas levibus perlabitur undas. *Æn.* I. 151.
Superiorem hoc in loco *Virgilio Homerum*, nemo negaverit.

Ibid.——ὑπ' αὐτῷ] Ὑπ' αὐτῷ, Cod. *Cantab.* à *Barneſio*, & Codd. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collati.

Ver. 29. Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα] *Al.* Γηθόσυνη δὲ θάλασσα, *lætum mare.* Quæ & æquè commoda Lectio. Nam γηθόσυνος [*lætus,*] vox Homero non inuſitata.

Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
Ἕδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοσήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς κρατὸν ὦρτο Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἄβρομοι, αὐϊάχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κτενέειν δὲ περ αὐτόφι πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών,
Εἰσάμενος Καλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρώτω προτιόσσετε, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, σφῶϊ μέν γε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἀλκῆς μνησάμενοι, τῆς οὐ κακίονος οὐδὲ φόβοιο.
Ἄλλη μὲν γὰρ ἐγὼν ὑπερίομαι ἠδὲ δείδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἵ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Ἔξουσιν γὰρ ἀπαύστους εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

35 Solutos curribus, juxtaque divinum posuit pabulum
Ut ederent: circaque pedes pedicas jecit aureas,
Infrangibiles, insolubiles; ut firmitor illic manerent
Rediturum regem: is autem ad exercitum abiit Achivorum.
Trojani verò flammæ pares conferti, sive procellæ,
40 Hectorem Priamidem inexpleto ardore sequebantur,
Magnùm frementes, clamantesque; sperabant autem naves Achivorum
Capturos se, occisurosque ad ipsas omnes Achivos:
Sed Neptunus terram cingens, terræ quassator,
Argivos excitabat, profundo è mari egressus,
45 Cum se assimilâsset Chalcanti corpore & indefessâ voce:
Atque Ajaces *quidem* primos allocutus est, promptos animis etiam per se;
" Ajaces, vos quidem servabitis populum Achivorum,
" Fortitudinis memores, nequaquam autem diræ fugæ.
" Alibi enim equidem non timeo manus audaces
50 " Trojanorum, qui magnum murum transcenderunt turbâ;
" Sustinebunt enim omnes benè ocreati Achivi:

Ver. 36.—πέδας ἔβαλε χρυσείας,] De eo artificio, quo Poëta versûs sui numeros, verborumque ipsorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide suprà ad γ', 363.

Ver. 40.——Πριαμίδῃ] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 42.——παρ' αὐτόφι] Παρ' αὐτόθι, Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 44. Ἀργείους ὤτρυνε,]
——animum vires que Latinis
Addidit, & stimulos acres sub pectore vertit. *Æn.* IX. 717.
——in prœlia sæva
Suscitat, & stimulis haud mollibus incitat iras. *Æn.* XI. 727.

Ver. 45. Εἰσάμενος] Notandus hîc primarius & maximè propriùs *Vocis Mediæ* usus. Vide suprà ad γ', 141.

Ibid.——δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·] Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 46, & suprà, 40.——μεμαῶτε] Quâ analogiâ factum ex βασιλῆος, βασιλέως· ex βασιλῆϊ, βασιλέϊ· ex μετήορος, μετέωρος· ex λαός, λέως· ex ἴλαος, ἵλεως· Μενέλαος, Μενέλεως· ex τεθνηότος, τεθνεῶτος· eâdem analogiâ fit ex μεμαῶτες, μεμαῶτε. Vide suprà ad ά, 265; ad β', 818; & ad ζ', 464.

Ver. 49.—δείδια] Vide suprà ad ά, 37.

Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μήτι πάθωμεν,
Ἦ, ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἰκελος, ἡγεμονεύει
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος παῖς εἶναι.
Σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
Αὐτώ θ' ἑσάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
Ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
Ἦ, καὶ Ἐνοσίγαιος ἐγήθησε κρατὺς ἐνοσίχθων·
Ἀμφοτέρω κεκοπὼς παλάμας μένεος κρατεροῖο,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ', ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦλον ἵεται,
Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης πέρι μήκεος ἀρθεὶς
Ὁρμήσει πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
Ὣς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖϊν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴανθ' πρόσεφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται πρὸς νῆυσὶ μάχεσθαι,
Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶν, θεοπρόπος οἰωνιστής·

" Hâc verò *parte* ſanè graviſſimè timeo, nequid Incommodi accipiamus,
" Quâ hîc rabioſus, flammæ par, ducit copias
" Hector, qui Jovis jactat præpotentis filium *ſe* eſſe.
" At vobis ſic deorum aliquis in mentibus ponat,
" Ut & ipſi ſtetis fortiter, & hortemini alios:
" Ita enim, ardentem licèt, repuleritis à navibus
" Velocibus, etiam ſi eum Jupiter ipſe excitet.
Dixit; & ſceptro, terram cingens Neptunus,
Ambos feriens, implevit robore forti,
Membraque fecit levia, pedes & manus ſupernè.
Ipſe autem, ut accipiter alis pernix excitatus fuerit ad volandum,
Qui è præruptâ petrâ excelsâ levatus
Properaverit per planitiem inſequi avem alius generis:
Sic ab his facto impetu abiit Neptunus terræ quaſſator.
Ex ipſis duobus autem ſenſit priùs Oïlei *filius* velox Ajax,
Statimque Ajacem allocutus eſt Telamonium filium;
" Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant,
" Vati aſſimilatus jubet ad naves pugnare;
" (Neque *enim* hic Calchas eſt, vates augur;

Ver. 53. Ἦ ῥ' ὅγ'] *Quâ ſcilicèt hic, &c.*

Ibid.——εἰκελος,] Ita reſtituit *Barneſius*, alibi ex MS. hîc ex conjecturâ. *Al.* ἴκελος. Quod primam corripit.

Ver. 60.——κεκοπὼς] *Al.* κεκοφώς.

Ibid.——πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,] Vide ſuprà ad *ver.* 44.

Ver. 62.—ὥς τ' ἴρηξ] Ἰωνικῶς ψιλοῦται, εἰ καὶ τὸ ἶῤῥαξ δασύνεται. *Euſtath.*

Quam facilè accipiter ſaxo ſacer ales ab alto
Conſequitur pennis ſublimem in nube columbam. *Æn.* XI. 721.

Ver. 67. Αἶψα δ' ἄρ'] *Statimque adeò*; *Statimque proinde.*

Ver. 68.—ἐπεί τις] " Hæc oratio," inquit *Spondanus*, " eſt μείωσις. Nihil enim " ſubjicitur, quod ſit hujus initii ἀπόδοσις." Non vidit nimirum vir eruditus, verſus 70, 71, & 72, Parentheſi includendos; ἀπόδοσινque ab iſtis demùm verbis incipere, Καὶ δ' ἐμὲ αὐτῷ, &c.

Ver.

Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος, ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·
Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δέρασι χεῖρες ἄπτοι
Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινάω δὲ καὶ οἷος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τὰς ὄπιθεν Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς,
Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνειμένον φίλον ἦτορ·
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀμφαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι

" Veſtigia quippe retrò pedum & tibiarum
" Facilè cognovi abeuntis: facilè utique dignoſcuntur dii:)
" Continuò etiam mihi ipſi animus in pectoribus meis
" Magis excitatus eſt ad pugnandum atque præliandum;
" Pugnamque appetunt geſtientes ſubtus pedes, & manus ſupernè.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt Telamonius Ajax;
" Sic nunc & mihi circa haſtam manus audaces
" Geſtiunt, & mihi animus erectus eſt; ſubtuſque pedibus
" Sentio me impulſum ambobus: animo verò incitato cupio vel ſolus
" Cum Hectore Priamide inexpletùm ardenti pugnare.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant,
Pugnæ ſtudio læti, quod ipſis deus immiſerat animo.
Interim autem poſtremos Neptunus excitabat Achivos,
Qui ad naves veloces reſiciebant ſuum animum:
Quorum utique ſimul gravique labore ſibi *defeſſa* membra ſoluta erant,
Simulque ipſis dolor in animo oriebatur, aſpicientibus
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra.

Ver. 71. Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν] —avertens roſeâ cervice refulſit:—
——pedes veſtis defluxit ad imos,
Et vera inceſſu patuit Dea.——
Æn. I. 406.

Mortales medio aſpectus ſermone reliquit,
Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram:
Agnovere Deum proceres.——
Æn. IX. 657.

Ver. 74.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,] Vide ſuprà ad ά, 232, 279.

Ver. 78.——ὄρορε,] *Schol.* Ὠρμήθη, ὥρμᾶτο· ὑπερβιβασμὸς χρόνου. Quæ quàm inepta ſit obſervatio, vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 79.——μενοινάω δὲ καὶ οἷος] Audeo, & Æneadum promitto occurrere turmæ,

Ver. 83. Τόφρα δὲ] *Barneſius* edidit Τοφράδε· & τὸ, "Δὲ," inquit, παρέλκει. Ineptè admodùm, & contra omnem linguæ Græcæ analogiam.

Ver. 84. Οἳ——ἀνέψυχον] *Al.* ἀνέψυχθεν· Quod & comprobat *Barneſius*, ex κ', 575. Atqui ea vox hoc in loco ſententiam planè perimeret. Aliud enim eſt, quod iſtic dicitur, *recreati ſunt*; aliud, quod hîc, *recreabantur*. Indicat nimirum *Tempus illud*, quod appellant Grammatici, *imperfectum*, ſpatium aliquod temporis *producti* inter agendum; quâ de causâ aptè à Græcis appellatur παραλατικός. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 85. Τῶν ῥ'] *Quorum ſcilicèt*; *quorum utique*——.

Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Τὼς αἰγὰ εἰσοράωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακὸν· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μετεισάμενος κραδίας ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεύκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστορας αὖτης·
Τὼς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κέρτοι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἠμάς·
Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
Νῦν δὴ εἰδεῖαι ἦμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
Δεινὸν, ὃ κάπατ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἱ τοπάρος περ
Φυζακινῆς ἐλάφοισιν ἐοικότες, αἵτε κατ' ὕλην
Θῶων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἴρηκι πέλονται,

Trojanos, qui magnum murum transcenderant cum tumultu.
Hos illi scilicet inspicientes, sub supercilliis lachrymas fundebant;
Non enim putabant *se* effugituros perniciem: Sed Neptunus
Facilè interventu suo fortes concitavit phalangas.
Atque ad Teucrum *quidem* primùm & Leïtum venit hortans,
Peneleumque heroëm, Thoantemque, Deïpyrumque,
Merionemque, & Antilochum, peritos pugnæ:
Hos ille incitans verbis alatis allocutus est;
" *Prob*, pudor, Argivi, juvenes adolescentes: vobis ego
" Pugnantibus confido salvas fore naves nostras:
" Si verò vos pugnam detrectabitis gravem,
" Jam nunc certè illuxit dies, quo à Trojanis domabimur.
" O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video,
" Indignum, quod nunquam ego eventurum putabam,
" Trojanos ad nostras accedere naves; qui priùs
" Fugacibus cervis similes erant, quæ per sylvam
" Thoïm, pardaliumque, luporumque escæ sunt,

Ver. 90. Ῥεῖα μεϝεισάμενος] *Facilè se inferens, facilè humanâ specie interveniens.*

Ver. 94. ——πτερόεντα] *verbis*
Quæ tutò tibi magna *volant*.——
Æn. XI. 380.

Ver. 96.—πέποιθα] Malè hîc Interpretes, *confidebam*. Nihil enim aliud Græcè sonat πέποιθα, quàm quod Latine *confido*.

—— πεποιθασίν τε βίηφι. δ', 325.
—— ὄφρα πεπίθῃς. ά, 524.
Ἵπποισίν τε πέποιθε, ——. ψ', 286.
——τόφ' εἰμὶ, ᾧ ὔπω χερσὶ πέποιθα.
Odyss. ω', 71.
——νεώτερός εἰμι, ᾧ ὔπω χερσὶ πέποιθα. φ', 132.

Vide suprà ad ά, 37; & ad β', 322.

Ver. 102.—ὕλην] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 103.——πορδαλίων] Codices plerique, παρδαλίων.

Ibid.—ἴρηκι πέλονται,] Supervacaneum est, quod hîc annotat *Barnesius*; " *media τῦ ἴρηκι* " ——*aliàs certè brevis, ut Odyss. μ', 329.* " ——ἐξέφθιτο ἴρηκα πάντα." Cujus rei eandem esse causam, ac in voce πίσω,—Ἰδομενεῦ, περὶ μέν σε πίσω, δ', 257; ignoravit Vir eruditus. Nempe ad ipsum locum, " *vel* " *hinc patet*," inquit, " *priorem τῦ πίσω corri-* " *munem*:" Quod nequaquam verum est: Nam in πίσω, πίσεσθαι, & similibus, ubi *duæ Vocales* non *concurrunt*, prior *Homero* nunquam corripitur. Et ad *Odyss. β'*, 289. Ὁπλιστέον τ' ἦεν

Αὕτως ἠλάσκεσθαι, ἀνάλκιδες, ἠδ' ἐπὶ χάρμῃ·
Ὡς Τρῶες τοπρίν γε μένος κὴ χεῖρας Ἀχαιῶν
Μίμνειν ἐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, ἠδ' ἠβαιόν·
Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν ἐκ ἐθέλουσι
Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κλείονται ἀν' αὐτάς.
Ἀλλ' εἰ δὴ κὴ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
Ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
Ἡμέας γ' ὔπως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἄκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
Ὑμεῖς δ' ἐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· ἠδ' ἂν ἔγωγε
Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
Τῆδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος

" Temerè errantes, imbelles, neque *natæ* ad pugnam:
" Sic Trojani antehac robur & manus Achivorum
" Manere nolebant ex adverso, nè paululum quidem:
" Nunc verò procul ab urbe cavas ad naves pugnant,
" Imperatoris ignaviâ, negligentiâque militum,
" Qui cum illo contendentes propugnare nolunt
" Naves veloces, sed interficiuntur ad ipsas.
" Veruntamen etiam si omninò reverà in culpâ est
" Heros Atrides, latè dominans Agamemnon,
" Eò quòd contumeliâ affecerit pedibus celerem Pelidem;
" Nobis tamen nullo modo licet intermittere pugnam:
" Sed medeamur ocyùs *huic malo*; faciles utique sanatu mentes bonorum.
" Vos autem nequaquam honestè remittitis strenuam fortitudinem,
" Omnes fortissimi cùm sitis in exercitu: neque verò ego
" Virum objurgaverim, qui pugnam detrectet,
" Quum imbellis sit: at vobis succenseo ex animo.
" O molles, mox sanè aliquod malum admittetis gravius
" Hâc ignaviâ: sed in mentibus reponite singuli

τ' ἤια κὴ ἄγλεσιν—· " *in tertio* (inquit) *loco* " *Anapæstus.*" Quæ æquè inepta est annotatio. Vide infrà ad ό, 24.

Ver. 109.—ἐρίσαντες] De hujus vocis, & similium, prosodiâ; vide suprà ad ά, 140.

Ver. 111. Ἀλλ' εἰ δὴ κὴ] *At sanè etiam si*———.

Ver. 115.——ἀκεσταί τοι] *Faciles certè sanatu*; *faciles utique sanatu*——.

Ver. 116.—καλὰ] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 117. Πάντες ἄριστοι ἐόντες———, ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι] Ἐπεὶ δὲ—ὅτ' ἐμπαθὴς ψυχὴ παῤῥησίαν ἀναδέχεται κὴ τὴν ἀληθείαν ἄκρατον, ἐν τοῖς χρησιμωτάτοις ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ παῤῥαμυγνύμενος ἐλαφρὸς ἔπαινος· ὥσπερ ἐν τούτοις,—" Πάντες ἄριστοι ἐόντες."—— *Plutarch. de Adul. & Amici discrim.* sub finem.

Ver. 118. Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις] Lautus planè ad hunc locum *Spondanus*: " *Quem* " *virum, quæso, intelligit Neptunus, &c.?*"

Ibid.—μεθείη,] μεθίει, Codd. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collati.

Ver. 120, 122, 123. ——τάχα δή——δὴ γὰρ——, Ἕκλως δὴ] *Mox sanè*——; *certè enim*——; *Hector nempe*———.

Ver.

Αἰδῶ κ᾽ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας κ᾽ μακρὸν ὀχῆα.
Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιές·
Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ Αἴαντας δοιὰς ἴσαντο φάλαγγες
Καρτεραὶ, ἂς ἔτ᾽ ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Οὔτε κ᾽ Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
Κριθέντες Τρῶάς τε κ᾽ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δορὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ᾽ ἀσπίδ᾽ ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ᾽ ἀνήρ.
Ψαῦον δ᾽ ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέζασαν ἀλλήλοισιν·
Ἔγχεα δ᾽ ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμεν᾽· οἱ δ᾽ ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.

" Pudorem, *hominumque* reprehenſionem: quippe enim ingens certamen ortum eſt.
" Hector nempe ad naves prælio ſtrenuus premebat,
" Fortis; perfregitque portas, & longum vectem.
Sic ſanè adhortans Neptunus concitavit Achivos:
Circum autem Ajaces duos ſtabant phalanges
Firmæ, quas nè Mars quidem vituperaſſet, ſi interveniſſet,
Neque Minerva populorum concitatrix: quippe præſtantiſſimi *viri*
Delecti, Trojanoſque & Hectorem nobilem manebant,
Conſtipantes haſtam haſtæ, ſcutum ſcuto denſiſſimis ordinibus:
Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir:
Seque invicem attingebant ſetis equinis comantes galeæ ſplendentibus conis
Nutantium; adeò denſi ſtabant inter ſe:
Haſtæ autem criſpabantur audacibus à manibus
Concuſſæ: hi quippe *in hoſtes* rectà tendebant, ardebantque pugnare.

Ver. 122. Αἰδῶ κ᾽ νέμεσιν·] Αἰδῶ, οἰκείαν· νέμεσιν, τὴν τῶν ἐκτός· *Scholia inedita* in Cod. *Harleiano* à *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 123.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide ſuprà ad β′, 408.

Ver. 126. Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ Αἴαντας] Connectit hæc iſtud ἄρ᾽ cum eo quod præceſſit, *ver.* 46, 47, Αἴαντε πρώτω,—Ζεὺς μέν κε Ζαώσειε λαὸν Ἀχαίων.

Ver. 129. Κριθέντες] Rectè. Nam κριθέντες primam neceſſariò corripit.

Ver. 130. Φράξαντες δόρυ δορὶ, Σάκος Σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ᾽ ἀσπίδ᾽ ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ᾽ ἀνήρ.]
——πὼς ἐπαλλαχθεὶς ποδί,
Ἀνὴρ δ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ ζᾶς, ἐκαρτέρει μάχῃ.
Euripid. Heracl. 836.
——Trojanæ acies, acieſque Latinæ
Concurrunt; hæret pede pes, denſuſque viro vir. *Æn.* X. 360.
Quem ad locum, ſummâ cum inſcitiâ *Servius*. " *Pede* (inquit) *pro Pedi*; *nam eſt* " *Antiptoſis*." Cæterùm *Macrobius* in iis, quibus *Virgilium* contendit *Homerici* carminis majeſtatem non æquâſſe; citatis his verſibus, " *quanta* (inquit) *ſit differentia utri-* " *uſque loci, lectori æſtimandum relinquo.*" lib. 5. c. 13. Mihi hîc, in *utroque* Poëta, ſummus videtur ſplendor & pulchritudo. *Scaliger*, erga *Homerum* plerumque iniquior, de hiſce duobus verſibus, " *Fatemur* (inquit) " *ex Græcæ linguæ commoditate nobis eſſe ap-* " *tiores ad laudandum, quàm ad imitandum.*" Poëtic. lib. 5. c. 3. Quod autem rogat; " *cum dixi* Ζάκος Ζάκεϊ, *quid erit* ἀσπὶς ἀσπίδ᾽ " ἀσπίς?" non advertit vir eruditus, neque Ζάκος idem ipſum eſſe quod ἀσπίς; & ſententiam, in voce Ἀσπὶς, ab alio eſſe inchoatam exordio; nec quæ demùm in ſententiâ connectendâ vis eſſet particulæ iſtius ἄρ᾽.

Ibid.—προθελύμνῳ·] Πολυπτύχῳ, *Scholia inedita* Codicis *Harleiani* à *Th. Bentleio* communicata.

Ver.

Τρῶες δὲ πρὸτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Ἀντικρὺ μεμαὼς· ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
Ὅντε κατὰ ζεφάνης πόλεμος χειμάρροος ὦσῃ,
Ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
Ὑψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, κλυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτῆ
Ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Ἰσόπεδον, τότε δ' ἔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
Ὡς Ἕκτωρ, εἴως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
Ῥεῖά θ' ἑλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχρίμθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἱες Ἀχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
Ὦσαν ἀπὸ ῥοπῆος· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη,
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχεμαχηταί,

Trojani autem priùs in eos impetum fecerunt conferti; præibatque Hector
Contrà alacer ruens; lapis cursu pernicioſus ſicuti à petrâ,
Quem de vertice montis fluvius torrens impulerit,
Abruptis immenſo imbre aſperæ retinaculis petræ,
Altèque ſubſiliens volat, reſonatque ſub ipſo
Sylva; hic autem curſu perpetuo currit magnâ vi, donec pervenerit
In planitiem; tum verò nequaquam volvitur, curſu licèt incitatus:
Sic Hector, hactenus quidem minabatur, uſque ad mare
Facilè ſe perventurum ad tentoria & naves Achivorum,
Interficientem eos: verùm quando jam in denſas incidiſſet phalangas,
Stetit propè admodùm obnitens: ex adverſo autem filii Achivorum,
Percutientes enſibuſque & haſtis utrinque acutis,
Repulerunt *eum* à ſe: ille verò cedens aſperè concuſſus eſt,
Vociferatuſque eſt altâ voce Trojanos inclamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs pugnantes,

Ver. 136.—ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ] *Duxit eos, ut diximus, Hector.* Ea enim hîc vis eſt vocabuli, ἄρ', ut conjungat hæc cum eo quod præceſſit, *ver.* 39. Τρῶες δὲ——Ἕκτορι——ἕπονλο.

Ver. 137. Ἀντικρὺ] Quâ ratione, ἀντικρὺ, hîc ultimam producat; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,] Ac veluti montis ſaxum de vertice præceps
Cùm ruit avulſum vento, ſeu turbidus imber
Proluit, aut annis ſolvit ſublapſa vetuſtas;
Fertur in abruptum magno mons improbus actu,
Exultatque ſolo, ſylvas, armenta, viroſque
Involvens ſecum: diſjecta per agmina Turnus
Sic——ruit.—— *Æn.* XII. 684.

Hujus Similitudinis & in utroque Poëtâ venuſtatem *totius*, & apud *Homerum* partium *ſingularum* (multò etiam magis quàm apud *Virgilium*) accommodam traductionem, aptamque & compoſitam pulchritudinem, optimè hoc in loco expoſuit & enarravit *Popius*.

Ver. 138.——ὦσῃ,] *Al.* ὦσει.

Ver. 139. Ῥήξας——πέτρης,] Vide ſuprà ad *ver.* 36.

Ver. 141. Ὕλη·] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 144. Ῥεῖά θ' ἑλεύσεσθαι κλισίας] Hoc tantùm in loco, & infrà, ύ, 263; occurrit vox ῥεῖά θ' apud *Homerum*: Et utrobique cum voce ἑλεύσεσθαι conjuncta. Quare neque cum *Barneſio* ſentio, voculam " δὲ" παρέλκειν· id quod linguæ Græcæ ratio haud patitur: Neque cum *Euſtathio*, δὲ poſitum eſſe pro δὴ· quod nihili eſt: Sed, ῥεῖά θ' ἑλεύσεσθαι κλισίας, tantundem eſſe ac ſi dictum fuiſſet, ῥεῖα κλισίασδε ἑλεύσεσθαι. Quod & indicat *Euſtathius*, quum addit, ἴσως γὰρ δὲ κατὰ τὸ, οὐκ ἐδε.

Ver.

Παρμένετ'· ἤτοι δηρὸν ἐμὲ ζχήσεσιν Ἀχαιοὶ,
Καὶ μάλα πυρηδὸν ζφέας αὐτὺς ἀρτύναντες·
Ἀλλ', οἷω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεϑ, εἰ ἐτεόν με
Ὦρσε ϑεῶν ὤρις ϑ, ἐρίγδουπϑ πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένϑ κὴ ϑυμὸν ἑκάστε.
Δηΐφοβϑ δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Κῶφα πόσὶ προβιβὰς, κὴ ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δερὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, ὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ταυρείην· τῆς δ' ὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβϑ δὲ
Ἀσπίδα ταυρείην ζχέθ' ἀπὸ ἕϑ, δείσε δὲ ϑυμῷ
Ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὁγ' ἦρως
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, πῶτα δ' αἰνῶς
Ἀμφότερον, νίκης τε, κὴ ἔγχ, ὃ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας κὴ νῆας Ἀχαιῶν,
Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο·
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

" Perstate: haudquaquam diù me sustinebunt Achivi,
" Licèt valdè addensatis ordine quadrato agminibus seipsos instruxerint:
" Sed, puto, cedent hastâ *meâ fugati*, si reverà me
" Incitavit deorum potentissimus, altitonans maritus Junonis.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque.
Deïphobus porro inter hos elato animo incedebat
Priamides, præque *se* tenebat clypeum undique æquale,
Levi passu progrediens, & clypeo tectus procedens:
Meriones autem in eum collimans direxit hastam fulgentem:
Et percussit, neque aberravit, clypeum undique æquale,
Taurinum; id verò haudquaquam trajecit, sed multò priùs
In extremo fracta est longa hasta: Deiphobus autem
Scutum taurinum tenuit *procul* à se, timuit enim animo
Hastam Merionis bellicosi: at heros *Meriones*
Retrò sociorum in agmen recessit; iratus est autem graviter
Propter utrumque, victoriamque *amissam*, & hastam, quam fregerat:
Perrexit itaque ire præterque tentoria & naves Achivorum,
Allaturus hastam longam, quæ sibi in tentoriis reliqua erat:
Cæteri verò pugnabant, clamorque immensus exortus est.

Ver. 151.——ἤτοι δηρὸν ἐμὲ] *Al.* ἔτι δηρὸν ἐμέ· Malè. *Al.* ἤτι με δηρὸν ἔτι. *Al.* ἤτ' ἔτι δηρὸν ἐμέ.

Ver. 152.——ζφέας αὐτὺς] Pronuntiabatur ζφῆς αὐτύς· Nam ζφέας ultimam producit. Alioqui contraheretur in ζφεῖς.

Ibid.—ἀρτύναντες·] Vide suprà ad ά, 338.

Ver. 156.—ἐβεβήκει] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 157. Πριαμίδης,] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 163.——ἀπὸ ἕϑ,] Quâ ratione, ἀπὸ, hîc ultimam producat; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 168. Οἰσόμενϑ δόρυ] Observandus hîc maximè proprius *vocis mediæ* Usus. Quod & *Eustathius* notavit, & Scholiastes. Οἴσων μὲν γὰρ, ἐτέρῳ· οἰσόμενϑ δὲ, ἑαυτῷ. *Allaturus sibi hastam*, &c. Vide suprà ad γ, 141.

Ibid.——κλισίηφι] *Eustathius* in commentario κλισίῃφι.

Ver.

Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν·
Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
Κέρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
Ναῖε δὲ παὰ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' ὄατος ἔγχει μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὖτ' ἔπεσεν, μελίη ὣς,
Ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
Ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὥρμήθη μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἔκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφιμάχοιο, Κτεάτου υἱοῦ Ἀκτορίωνος,

170 Ac Teucer quidem primus Telamonius virum interfecit
Imbrium armis acerrimum, divitis equorum Mentoris filium:
Habitabat autem *is* Pedæum, antequam venissent filii Achivorum,
Filiamque Priami notham uxorem habebat Medesicasten:
At postquam Danaorum naves venissent utrinque remis actæ,
175 Rursus ad Ilium venit, excellebatque inter Trojanos:
Habitabat autem apud Priamum: isque eum honorabat æquè ac filios.
Hunc utique filius Telamonis sub aurem hastâ longâ
Vulneravit, evulsitque hastam: is autem cecidit, fraxinus tanquam,
Quæ montis in vertice procul conspicui
180 Ære recisa, tenera terræ folia admovit:
Sic cecidit; circumque ipsum sonitum dederunt arma varia ære.
Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere:
Hector verò in accurrentem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam
185 Paululum; hic autem Amphimachum, Cteati filium Actorionis,

Ver. 172.—Πήδαιον,] Scholiasti, Πήδασον.

Ibid.———πρὶν ἐλθεῖν] Quâ ratione hîc; πρὶν, producatur; item ζθένεϊ, *ver.* 193; & ἀνὰ, *ver.* 199; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 177. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam: Hunc utique*———.

Ver. 178.——ἔπεσεν, μελίη ὣς,——χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·] Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho
Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 179.—κορυφῇ] Κορυφῆς, codd. *Italic.* à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 180.———ταμνομένη] Ita *Barnesius* rectè ex MSS. & ex *Eustathio*. *Al.* τεμνομένη. Vide suprà ad Υ, 87. Quem ad locum *Eustathius*; εἰ δὲ καὶ ἦν εἰπεῖν "ἀπέτεμε" πο" κοινότερον, ἀλλ' Ὁμηρ@ τὴν κατ' αὐτὸν Ἰάδα γλῶσσαν τιμᾷ, τὸ τέμνειν "τάμνειν" λέγουσαν.

Ver. 181—187.———βράχε, δύπησεν,——ἀραῖσε] De hujus ὀνομαλοποιΐας pulchritudine, vide suprà ad β', 210; & ad δ', 455.
—collapsa ruunt immania membra;
Dat tellus gemitum, & clypeum super intonat ingens. *Æn.* IX. 708.
Corruit in vulnus, sonitum super arma dedêre. *Æn.* X. 488.

Ver. 183 & 190.———ἀκόντισε] De prosodiâ hujus vocis, vide suprà ad ά, 140. Cæterùm Alii hîc legunt, ὀρέξατο.

Ver. 184. Ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] —ille ictum venientem à vertice velox
Prævidit, celerique elapsus corpore cessit. *Æn.* V. 444.

Ibid.——χάλκεον ἔγχος] Vide suprà ad γ', 380.

Ver.

Νισσόμενον πολεμόνδε κατὰ ςῆθος βάλε δερί·
Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἕκλωρ δ' ὥρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἁφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δερὶ φαεινῷ
Ἕκλορος· ἀλλ' ἔπτη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν ἔτα,
Ὥσε δέ μιν σθένει μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὼς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, δῖός τε Μενεσθεὺς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θέριδος ἀλκῆς·
Ὥςε δύ' αἶγα λέοντε, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
Ἁρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
Ὑψῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε·
Ὣς ῥα τὸν ὑψῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυσὰ

Venientem in pugnam ad pectus percuſſit haſtâ
Fragorem verò edidit cadens, & ſonitum dedere arma ſuper ipſum.
Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam
Capite deriperet magnanimi Amphimachi:
Ajax autem in accurrentem jaculatus eſt haſtâ ſplendenti
Hectorem; ſed nuſquam ad corpus pervenit, totus quippe ære
Horrendo tectus erat: Ille tamen ſcuti umbonem percuſſit,
Reppulitque eum vi magnâ: is autem cedebat retrò
A cadaveribus ambobus; iſta autem *ad ſe* extraxerunt Achivi:
Amphimachum quidem Stichius, nobiliſque Meneſtheus,
Principes Athenienſium, portaverunt ad exercitum Achivorum:
Imbrium verò Ajaces, ſtudioſi impetuoſæ pugnæ:
Ut duo capram leones, à canibus ferratis dentibus
Ereptam, ferunt per virgulta denſa,
Altè ſupra terram in malis tenentes:
Sic utique hunc [*Imbrium*] altè tenentes duo Ajaces bellatores

Ver. 191.——πᾶς δ' ἄρα] *Totus quippe: Totus nempe, ut diximus,*——.

Ver. 192 ——ἔτα,] *Al.* ἔτα. Utrumque rectè. Ab ἐτάω, fit ἔτα, quod τὸ ά producit: Ab ἐτάζω fit ἐτάζε; (& inde ἔτα) quod τὸ ά corripit. In aliis quibuſam verbis occultior eſt analogia; nec à Grammaticis, quod ſciam, obſervata. Quemadmodum aliud ſcilicet eſt—ώτιειν, aliud—ότιειν· ſimiliterque aliud—ήτιειν, aliud—ετιειν· eodem planè modo, *pronuntiationis & proſodiæ* ratione, aliud eſt πράσσειν, in quo τὸ ά *producꝛum*; aliud τάσσειν, in quo τὸ ά correptum eſt, licet ſyllaba τάσσ poſitione producatur. Hinc nimirum πράσσω, in linguâ Ionicâ, migrat in πρήσσω· τάσσω, nequaquam in τήσσω. Hinc, diverſo accentu, πρᾶγμα, πρᾶξις, πρᾶξαι (πρῆγμα, πρῆξις, πρῆξαι) πέπραγα· at τάγμα, τάξις, τάξαι, τέτάγα. Neque in his ullus unquam eſt Licentiæ locus.

Ver. 194.——ἐξείρυσσαν] Ita edidit *Barneſius* ex MS. *Al.* ἐξέιρυσαν. Minus rectè. Nam εἰρυσαν penultimam corripit. Vide ſuprà ad *ver.* 1.

Ver. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος,] Non ſupervacaneum eſt iſtud, ἄρα. *Scilicet Amphimachum Stichius quidem*——.

Ver. 196.——κόμισαν] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.——κατὰ λαὸν] *Al.* μετὰ λαὸν.

Ver. 197.——μεμαότε] Ita iterum rectè *Barneſius* ex MS. Vide ſuprà ad *ver.* 46: Itam ad β', 818. *Al.* μεμαῶτε. Quod verſum perimit.

Ver. 198.—αἶγα] Nonnulli αἶγε. Malè.

Ver. 199.——ἀνὰ ῥωπήια πυκνὰ,] Hîc inter denſas corylos——— *Virg. Eclog.* I. 14.

Ver. 201. Ὣς ῥα τὸν] *Sic, inquam, hunc*——.

Τεύχεα ζυλήτην, κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Οἰλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
Ἦκε δέ μιν ζφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι' ὁμίλου,
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δῃοτῆτι·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δυσκλυτὸς ἀντεβόλησεν,
Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
Ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
Ἤϊεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
Ἀνδιάων· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὸϊ Θόαντι,
Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βελεφόρε, πῇ τοι ἀπειλαὶ

Arma detraxerunt; caput autem molli à cervice
Amputavit Oïliades, iratus Amphimachi *causâ*;
Miſitque illud inſtar globi rotatum per turbam;
Hectori verò ante pedes cecidit in pulveribus.
Ac tum quidem ex animo Neptunus iratus erat,
Nepotis *gratiâ* [*Amphimachi*] cæſi in gravi pugnâ:
Perrexit itaque ire prætérque tentoria & naves Achivorum,
Incitaturus Danaos, Trojaniſque clades moliebatur.
Idomeneus autem illi haſtâ inclytus occurrit,
Rediens à ſocio, qui ei nuper è prœlio
Venerat, ad poplitem vulneratus acuto ære:
Hunc quidem ſocii aſportaverant, ille autem, medicis quum mandata dediſſet,
Redibat ex tentorio; adhuc enim pugnæ cupiebat
Particeps eſſe: Ipſum itaque allocutus eſt rex Neptunus,
(Aſſimilans ſe voce Andræmonis filio Thoanti,
Qui per totam Pleurona & excelſam Calydona
Ætolis imperabat, deúſque tanquam honorabatur à populo;)
" Idomeneu, Cretum princeps, quò tandem minæ

Ver. 202.—κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς] Tum caput ipſi aufert— *Æn.* IX. 332.

Ver. 209. Ὀτρυνέων] Vide ſuprà ad *ά*, 309.

Ver. 210. Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ] *Idomeneus autem ei deinceps*———. *Idomeneus autem ei eunti*——. Connectitur videlicet cum iſto, βῆ δ' ἰέναι, *ver.* 208.

Ver. 212.—βεβλημένον] Ita edidit *Barneſius* ex tribus MSS. Quod uſitatius eſt. Cumque iiſdem faciunt *MSS. Harleian.* & *Italic.* à *Th. Bentleio* collati. *Al.* βεβολημένον. Sed *hoc* apud *Homerum*, ut rectè annotavit *Barneſius*, ſemper de *Animi* affectibus & mœſtitiâ; *illud*, de vulneribus *Corporis*, aut ſiquid ſimile.

Ver. 214.——ἐκ κλισίης·] Ex *Amici vulnerati* tentorio, ἐρχόμενον παρ' ἑταίρου, *ver.* 211; iturus ad *Suum* tentorium, ut arma deinceps indueret, *ver.* 240. *Barneſius*, ex uno MS. edidit hoc in loco, ἐς κλισίην, ad *Suum* ſcilicet *tentorium*. Quod, ad ſententiam, perinde eſt. Cúmque *Barneſio* faciunt MSS. a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 216. Εἰσάμενον] Vide ſuprà ad *ver.* 45.

Ibid.——φθογγὴν] *Al.* φωνήν.

Ver. 219.—Ἰδομενεῦ,] *Barneſius*, ante hunc verſum, alterum iſtum ex MS. *Cantabrigienſi*, tanquam "*penè neceſſarium*," inſeruit;

Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Ὦ Θόαν, ἤτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος ὅσσον ἔγωγε
Γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπισάμεθα πολεμίζειν·
Οὔτέ τινα δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτέ τις ὄκνῳ
Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά πῃ ἄτῳ
Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
Νωνύμνως ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ, Θόαν, κῆ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
Ὀτρύνεις δὲ κἀλλον, ὅθι μεθίεσθαι ἴδηαι·
Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
Ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίησι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἕπεο· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
Σπεύδειν· αἴκ' ὄφελός τι γενώμεθα κῆ δύ' ἐόντε.

220 " Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?
Hunc autem viciſſim Idomeneus, Cretum ductor, contra allocutus eſt;
" O Thoa, nullus vir nunc in culpâ, quantum equidem
" Intelligo: omnes enim ſcimus prœliari:
" Neque quenquam timor detinet exanimans, neque quiſquam pigritiæ
225 " Cedens, ſubterfugit pugnam perniciosam: ſed ita
" Videtur nimirum gratum eſſe præpotenti Saturnio,
" Inglorios perire procul ab Argo hîc Achivos.
" At, Thoa, quandoquidem ante bellicoſus fuiſti,
" Hortari ſoles autem & alium, ubi remittentem videris:
230 " Ideò nec nunc quidem ceſſa *ipſe*, hortareque virum quemque.
Huic autem reſpondit deinde Neptunus quatiens terram;
" Idomeneu, ne iſte vir ampliùs revertatur
" A Trojâ, ſed hîc canibus ludibrium fiat,
" Quicunque die hoc volens remiſerit pugnam.
235 " Sed agè, armis huc ſumptis veni: hæc autem ſimul oportet
" Maturare; ſi cui uſui eſſe queamus, etiam duo cùm ſimus:

Τῷ μὲν ἐεισάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.
Sed nihil opus. Nam, Parentheſi incluſis verſibus 216, 217, 218; conſtat expleta omnibus ſuis numeris & partibus ſententia.

Ibid.—— πῶς τοι ἀπειλαὶ οἴχονται ——;] Scholiaſtes legendum contendit, πῶς τοι ἀπειλαί; οἴχονται. Minùs rectè. Simile enim eſt, πῶς οἴχονται; ac illud, Σ 229; Πῆ ἔβαν εὐχωλαί;

Ver. 223. Γιγνώσκω·] *Al.* Γινώσκω. Quod perinde eſt: Nam γινώσκω primam producit.

Ibid. ἐπισάμεθα πολεμίζειν·] Ita *Barneſius*, ex duobus MSS. *Al.* πολεμίζειν. Quod & ipſum ferri poſſit.

Ver. 224.—τινα ὄκνῳ·] Quâ ratione, τινὰ, hîc ultimam producat; item ὄθι, *ver.* 229; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 225.—ἀλλά πῃ ἄτῳ] *Sed, ut veriſimile eſt: Sed, quantum conjicere eſt,*——.

Ver. 227. Νωνύμνως] Nullâ ex analogiâ licentiarum produci poteſt iſtuc ύ. Utrúmne verò νωνύμνως, quomodo nonnulli ediderunt, an νωνύμνως, æquè ac νωνύμνως, pronuntiârint Iones, non liquet.

Ver. 229. Ὀτρύνεις] " *Orationis conſe-*
" *cutionem poſcere*" exiſtimat vir doctiſſimus *Henr. Stephanus*, " *ut* ὄτρυνες *legatur*,
" *præcedente* ἦσθα." Sed nihil opus. Nam, ὀτρύνεις, hîc quidem in ſententiâ, cum præcedente, ἦσθα, ſatis aptè cohæret; non ſatis aptè, ὤτρυνες, cum ſubſequente ἴδηαι.

Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ τέλει ἀνδρῶν, κὴ μάλα λυγρῶν·
Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπιςαίμεσθα μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀσεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἐὺς, ἀντεβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἤει
Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
Μηριόνη, Μόλε υἱὲ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων,
Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν κὴ δηϊοτῆτα;
Ἦέ τι βέβληαι, βέλος δέ σε τείρει ἀκωκή;
Ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἦλυθες; αὐτὸς ἐγώ γε
Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι

" Utilis certè in unum collata virtus eſt virorum, etiam valdè imbellium:
" Nos autem & cum fortibus novimus pugnare.
Sic fatus, ille quidem rurſus abiit deus in pugnam virorum:
Idomeneus autem, quando jam ad tentorium bene ſtructum veniſſet,
Induit arma pulchra circa corpus, ſumpſitque duo haſtilia:
Perrexitque ire fulguri ſimilis, quod ſcilicet Saturnius
Manu acceptum miſerit vibratum à coruſco Olympo,
Oſtendens ſignum hominibus: præclari utique *ſunt* ejus radii:
Sic hujus æs ſplendebat circa pectora currentis.
Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit,
Quum abeſſet propè adhuc à tentorio: nam haſtam æream ibat
Sumpturus. Hunc itaque allocuta eſt vis Idomenei; [*allocutus eſt Idomeneus:*]
" Merione, Moli fili, pedibus celer, chariſſime ſodalium,
" Cur veniſti, prælióque relicto & pugnâ?
" Nunquid vulneratus es, telique te affligit cuſpis?
" An alicujus rei nuncius ad me veniſti? neque *verò* omnino ipſe
" Deſidere in tentoriis cupio, ſed pugnare.

Ver. 238.—ἐπιςαίμεσθα μάχεσθαι.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati, ἐπιςάμεθα. Unde fortè legendum, ἐπιςάμεθα μαχέεσθαι.

Ver. 240.—κλισίην—ἵκανε,] Vide ſuprà ad *ver.* 214.

Ver. 241. Δύσετο] Ita *Barneſius* ex MSS. & Editt. Vett. Rectè. Nam δῦσέτο, primam neceſſariò producit. *Al.* Δύσσετο.

Ibid.——καλὰ] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.—γέντο] *Euſtathius* ad ι, 369; φίλταται, φίλται· ἦλθεν, ἦνθεν· ἔλεο, ἕλο, κὴ δωρικῶς, γέντο· κέλεο, κέντο. Equidem crediderim potiùs ab inuſitato quodam γένω, vel γέννω, vel γείνω deductam. Nam *Dorica* iſta, quæ memorat *Euſtathius*, recentiora videntur, & *Homero*, (ut opinor) ignota.

Ver. 242.——ἀσεροπῇ ἐναλίγκιος,]
——fulmina belli,
Scipiadas.—— *Æn.* VI. 842.

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα] *Meriones autem, ut dictum eſt,*——. Connectitur nimirum cum eo quod ſuprà dictum eſt, *ver.* 167, &c.

Ibid.——θεράπων] Non *Servus*, ſed Militum *Præfectus inferior*. Vel, *Idomenei Armiger.*

Ver. 248. Οἰσόμενος·] Vide ſuprà ad *ver.* 168.

Ver. 251, 252.——βέβληαι.——ἦλυθες;] Non ex Aoriſto, ἦλυθον· ſed ex Perfecto, ἦλυθα. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βεληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
Οἰσόμενος· τὸ νυ γὰρ καθεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Δέρατά γ', αἴκ' ἐθέλησθα, κὴ ἕν κὴ εἴκοσι δήεις,
Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια πασσαφανόωντα,
Τρώϊα, τὰ κλαμένων ἀποαίνυμαι· ἐ γὰρ οἴω
Ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἑσάμενος πολεμίζειν.
Τῷ μοι δέρατά ἐστι, κὴ ἀσπίδες ἀμφαλόεσσαι,
Καὶ κόρυθες, κὴ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Καί τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ κὴ νηῒ μελαίνῃ
Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' ἐ ζάλον ἐστὶν ἑλέσθαι·
Οὐδὲ γὰρ ἐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
Ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Ἴσαμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
Ἄλλον πέ τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

Hunc autem Meriones prudens viciſſim allocutus eſt;
" Idomeneu, Cretum princeps ære loricatorum,
" Venio, ſi qua tibi haſta in tentoriis relicta eſt,
" Sumpturus; Eam enim jam confregimus, quam prius habebam,
" Clypeo Deïphobi percuſſo ferocientis.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, viciſſim allocutus eſt,
" Haſtas quidem, ſi volueris, & unam & viginti invenies,
" Stantes in tentorio ad parietes collucentes,
" Trojanas, quas à cæſis abſtuli. Non enim profiteor
" A viris hoſtibus longè ſtans pugnare.
" Ideò mihi haſtæ ſunt, & ſcuta umbonibus munita,
" Et galeæ, & thoraces lucidùm renidentes.
Hunc autem Meriones prudens viciſſim allocutus eſt;
" *Quin* & mihi apud tentoriúmque & navem nigram
" Multa *ſunt* ſpolia Trojanorum: ſed non prope ſunt, ut ſumere poſſim:
" Neque enim ne me *quidem* puto oblitum eſſe fortitudinis;
" Sed inter primos in pugnâ illuſtres viros reddente
" Sto, quandò certamen exortum fuerit belli.
" Alium fortè aliquem magis Achivorum ære loricatorum

Ver. 259.——αὖ] *Al.* αὖτ'.
Ver. 260.——Δέρατά γ',] *Al.* Δέρατα δ'.
Ver. 260—262. Δέρατα——τὰ κλαμένων ἀποαίνυμαι·]
Suggere tela mihi,——
——ſteterunt quæ in corpore Grajûm
Iliacis campis.—— *Æn.* X. 333.
Ver. 261.—κλισίῃ] κλισίης, codd. *Italic.* à *Th. Bentleio* collati.
Ibid.—πασσαφανόωντα,] Scholiaſti, δύρατα πασσαφανόωντα. *Alii*, ἐνώπια πασσαφανόωντα.
Ver. 262.——ἀποαίνυμαι·] Vide ſuprà ad γ', 260
Ver. 267.—παρά τε κλισίῃ—Πολλ' ἔναρα Τρώων·]
—& ſpolia illa tuis pendentia tectis.
Æn. V. 393.

Λήθω μαρνάμενος, ζὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί ζε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
Ἐς λόχον, (ἔνθα μάλις' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
Ἔνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
Τῷ μὲν γάρ τε κακῷ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,
Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
Ἀλλὰ μετοκλάζει, κὴ ἐπ' ἀμφοτέρυς πόδας ἵζει·
Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα ζέρνοισι πατάσσει,
Κῆρας ὀϊομένῳ· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
Τῷ δ' ἀγαθῷ ἔτ' ἂρ τρέπεται χρὼς, ἔτε τι λίην
Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
Ἁρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ·)
Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος κὴ χεῖρας ὄνοιτο·
Εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πεσοι βέλος, ὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
Ἀλλά κεν ἢ ζέρνων, ἢ νηδύος ἀνλιάσειε,

" Lateo pugnans, te verò ſcire ipſum puto.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, viciſſim allocutus eſt;
" Novi virtute qualis ſis: quid te oportet hæc dicere?
" Si enim nunc prope naves ſeligamur omnes fortiſſimi
" Ad inſidias, (ubi maximè virtus diſpicitur virorum:
" Ubi, quique timidus vir, quique fortis, facilè apparet:
" Quippe ignavi mutatur *ſubindè* color alius ex alio:
" Neque ei, ſine motando ut ſedeat, continetur in præcordiis animus,
" Sed flexis genibus conſidit, & ſuper ambos pedes ſedet;
" Intúſque ei cor valdè in pectoribus palpitat,
" Mortem expectanti; ſtridórque inſuper oritur dentium:
" *Viri* autem fortis, neque mutatur color, neque valdè
" Tremit, poſtquam primùm ſe collocârit in inſidiis virorum;
" Optat autem quàm citiſſimè miſceri in prœlio gravi:)
" Ne ibi quidem tuos animos & manus *quis* vituperârit.
" Si quando enim *ſeu* eminùs vulneratus fueris in pugnâ laborans, ſeu cominùs;
" Non in cervicem *tibi* à tergo inciderit telum, nec in dorſum,
" Sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit,

Ver. 276.——παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα—Ἐς λόχον,] Ita editione *Wetſteniana*, ubi Interpretatio plerunque perelegans, hæc ita redduntur;——*propè naves ſedeamus in inſidiis.* Peſſimè.

Ver. 278.——ὅς τ' ἄλκιμος,] ὅ, τε τ' ἄλκιμος, Cod. *Ital.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 284.——ἔτε τι λίην Ταρβεῖ,] Καλῶς Ὅμηρος, εἰπὼν, " Τῷ δ' ἀγαθῷ——, " ἔτε τι λίην Ταρβεῖ" Τὸν φόβον μὴ ἀναίρεν, ἀλλὰ τὸν ἄγαν φόβον· ὅπως ἀνδρεία ἀπόνοια, κὴ θαρραλεότης μὴ θρασύτης γένηται. Plutarch. περὶ τῆς ἀρετῆς ἠθικῆς, ſub finem.

Ver. 288.——βλεῖο] Codex *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, βλῆο. Quod neſcio annon magis analogum.

Ver. 289.——ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι] *Al.* ἐπ' αὐχέν' ὄπισθε πεσῃ.

——at non, Evandre, pudendis
Vulneribus pulſum aſpicies——
Æn. XI. 55.

Ver. 290.——'ανλιάσειε,] Vide ſuprà ad á, 67.

Ver.

Πρόσσω ἰεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριζύν.
Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς,
Ἑσσάοτες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
Ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
295 Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοὸς ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς,
300 Ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης Ἐφύρης μέτα σωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώγε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
305 Ἤϊσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ μέμονας καλαδύνai ὅμιλον;

" Ulteriùs rectà ruentis, inter primorum pugnatorum turbam.
" Sed age, nè ampliùs hæc interloquamur, fatui tanquam,
" *Hîc* ſtantes, nè fortè quis ſupramodum reprehendat:
" Verùm tu ad tentorium profectus ſume validam haſtam.
295 Sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti,
Raptim è tentorio ſuſtulit æream haſtam;
Secutuſque eſt Idomeneum valdè pugnæ cupidus.
Qualis autem hominum pernicies Mars ad pugnam accedit;
Ipſumque Terror, charus filius, ſimul validus & impavidus,
300 Comitatur, qui utique terret pectoris licèt conſtantis bellatorem;
Atque hi quidem è Thraciâ in Ephyros armantur,
Vel in Phlegyas magnanimos; neque quidem iidem
Exaudierunt utroſque, alterutris autem gloriam dederunt;
Tales Merionéſque, & Idomeneus, ductores virorum,
305 Ibant ad pugnam, armati coruſco ære.
Hunc & Merionas prior verbo allocutus eſt;
" Deucalionide, quâ parte fert animus ingredi turbam?

Ver. 295. —— ἀτάλαντος] Vide ſuprà ad β', 627.

Ver. 296. —— χάλκεον ἔγχος] Vide ſuprà ad γ'. 380.

Ver. 298. —— οἷος δὲ βροτολοιγὸς ——, Τῷ δὲ Φόβος ——.]

Qualis apud gelidi cùm flumina concitus Hebri
Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque furentes
Bella movens immittit equos; ——
—— circumque atræ Formidinis ora,
Iræque, Inſidiæque, Dei comitatus, aguntur. *Æn.* XII. 331.

Ver. 300. Ἔσπετο,] *Comitari ſolet.* Ita optimè conſtat *Temporum* ratio. Vide ſuprà ad β', 221; & ad ά, 37.

Ver. 301. Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης Ἐφύρης μετα Φλέγυας,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας] Hos nimirum populos, ait, πολέμοις μάλιστα Ἕλλησιν χαίρειν. *Pauſan. lib.* 9. *c.* 36. Cæterùm *Pauſanias* verſum priorem hoc modo citat;
Τὼ μὲν ἄρ' εἰς Ἐφύρης πόλεμον μεταθωρήσσεσθον.

Ver. 307. —— πῇ τ' ἄρ'] *Et quânam igitur* ——?

Ἦ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
Ἦ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ ὔποθι ἔλπομαι ὕτω
Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Νῆες μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
Οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
Αἰπύ οἱ ἔσσεται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
Ἐμβάλοι αἰθομένου δαλὸν νήεσσι θοῇσιν·
Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·

" An ad dextram totius exercitûs, an per medios,
" An ad ſiniſtram? quoniam nuſquam exiſtimo adeò
" Indigere certamine comantes Achivos.
Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, viciſſim allocutus eſt;
" Naves quidem ad medias qui auxilientur ſunt & alii,
" Ajacéſque duo, Teucérque, qui præſtantiſſimus Achivorum
" Arte ſagittandi, ſtrenuus etiam & in ſtatariâ pugnâ;
" Qui illum ſatis exerceant, perquam incitatum licèt ad pugnam,
" Hectorem Priamidem; etiamſi admodùm fortis ſit.
" Arduum *ſanè* ei erit, valdè licèt ardenti in prœlium,
" Illorum ſuperato robore & manibus invictis,
" Naves incendere; modò non ipſe Saturnius
" Injecerit ardentem torrem navibus velocibus.
" Homini autem non ceſſerit magnus Telamonius Ajax,
" Qui mortaliſque ſit, & edat Cereris fruges,
" Æréque violabilis *ſit*, magniſque ſaxis:

Ver. 309.——ἀριστερόφιν; ἐπεὶ] Quâ ratione, ἀριστερόφιν, hic ultimam producat; item τε, *ver.* 323; & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 324; & ὑπὸ, *ver.* 334; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.—ἔστε ὔποθι——ὕτω Δεύεσθαι] Ne *dubitare* videatur *Merioues*, eóne versùs iret auxiliatum, ubi ſe *maximè* opus eſſet; an eò, ubi ſe *nihil* opus eſſet; quod eſt videlicet abſurdum: contendit *Populus* verba, ὔποθι ὕτω δεύεσθαι, eam vim habere, ut dicantur Græci, *omni ex parte* pulſi, auxilio *undique* ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti & quærènti, dextræne parti, an ſiniſtræ, an mediæ demùm aciei opem ferret: ſuccurrit, ſiniſtram exercitûs partem auxilio maximè egere: Nec in hoc, quidquam abſurdi.

Ver. 310.——καρηκομόωντας] Crinitos.——*Crinitus* Iopas. *Æn.* I. 744.

Ver. 312.——ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,] Sunt alii, qui tecta manu defendere poſſunt. *Æn.* XII. 627.

Ver. 316. Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.

Αἰπύ οἱ——,] Plerique ita diſtinguunt.

Ἕκτορα Πριαμίδην· καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν,
Αἰπύ οἱ——,

Sed iſtâ ratione, multò magis ταυτολόγον erit in eâdem ſententiâ, εἰ μάλα καρτερός ἐστιν, &, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ibid.—Πριαμίδην] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 317.—μεμαῶτι] Vide ſuprà ad *ver.* 46.

Ver. 320. Ἐμβάλοι] *Al.* ἐμβάλῃ.

Ver. 321.—Ἀνδρὶ δὲ κ' οὐκ] *Al.* Ἀνδρὶ δὲ οὐκ.

Ver.

Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν,
Ἔν γ' αὐτοσαδίῃ· σοσὶ δ' ὄπως ἐσὶν ἐρίζειν.
Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀρισερὰ ἔχε σρατὸν, ὄφρα τάχισα
Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ σρατὸν, ἦ μιν ἀνώγει·
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα ζυὺ ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ σάντες ἔβησαν·
Τῶν δ' ὁμὸν ἴσαλο νεῖκος, ἐπὶ σρύμνῃσι νέεσσιν.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων ζσέρχωσιν ἄελλαι
Ἠματὶ τῷ, ὅτε τε σλείση κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
Οἵ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἐς ἄσσιν ὁμίχλην·
Ὡς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροσος ἐγχείῃσι

" Nè ipsi quidem Achilli hostium agminà perrumpenti cesserit,
" In statariâ quidem *pugnâ*; pedibus autem nequaquam potest contendere.
" Nobis itaque huc ad sinistram tende exercitûs, ut citissimè
" Videamus, an alicui gloriam præbituri simus, an quis nobis.
Sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti,
Cœpit ire, donec perveniissent ad exercitum, quâ eum jusserat.
Hi autem, [*hostes*] quum Idomeneum viderent, flammæ similem fortitudine,
Ipsum & famulum cum armis vario artificio factis,
Cohortantes per turbam, in ipsum omnes irruebant;
Manibusque utrinque consertis, commissum est certamen ad puppes navium.
Ut verò cùm à stridulis ventis *agitatæ* ingruunt procellæ,
Die illo quum plurimus pulvis *est* in viis;
Qui porrò *venti*, simul pulveris magnam stare faciunt nebulam:
Sic utique his simul *irruentibus* inita est pugna, ardebántque animo
Invicem se per turbam interficere acuto ære.
Horruit autem pugna mortalibus exitiosa hastis

Ver. 324. Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ] Notandum hîc quanto cum artificio, (ut Poëma unum sit a capite ad calcem,) quicquid rerum narretur, quisquis hominum loquatur, nusquam non spectetur & inferatur *Achilles*. Vide suprà ad β', 673, 681; ad ε', 788; & ad η', 228.

Ver. 326. Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀρισερὰ] *Quoniam media acies Tantis Viris tuta est, ideò Nos ad sinistram*———.

Ver. 329.———ἀφίκοιλο] ἀφίκοιλο, cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 331.——Θεράποιλα] Vide suprà ad *ver.* 246.

Ver. 334. Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων]

Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus
It mare per medium; miseris heu præscia longè
Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus, stragemque satis; ruet omnia latè:
Antevolant, sonitumque ferunt ad littora venti:
Talis in adversos ductor Rhæteïus hostes
Agmen agit; densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant.——— *Æn.* XII. 451.

Ver. 339. Ἔφριξεν δὲ μάχη———· ὅσσε δ' ἄμερδεν Αἰγὴ χαλκείη]

—ferro ancipiti decernunt, atraque latè
Horrescit strictis seges ensibus, *atraque fulgent*
Sole laceffita, & lucem sub nubila jactant.
Æn. VII. 525.
———tum latè ferreus hastis

Horret

Μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, ζακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, ἐδ' ἀκάχοιτο.
Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τελεύχατον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βάλλετο νίκην,
Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχὺν, ἐδ' ὅγε πάμπαν

Longis, quas tenebant acutas; oculosque perstringebat
Splendor æreus, galeis à lucentibus,
Thoracibusque recens tersis, scutisque fulgentibus,
Congredientium in unum: Valdè utique audax animo esset,
Qui tunc gavisus esset viso labore, neque animo turbaretur.
Porrò diversis *partibus* faventes duo Saturni filii viribus potentes
Viris heroibus struebant dolores graves.
Quippe Jupiter quidem Trojanis & Hectori volebat victoriam,
Gloriosum reddens Achillem pedibus velocem; neque *tamen* illè penitùs

Horret ager, campique armis sublimibus *ardent.* Æn. XI. 601.

—& *luce* coruscus *ahenâ.* Æn. II. 270.

Ἔνια μέντοι Σαφέστερον ἐν ταῖς μεταφοραῖς λέγεται καὶ κυριώτερον, ἤπερ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρίοις· ὡς τὸ, "Ἐφριξεν δὲ μάχη." Οὐ γὰρ ἄν τις αὐτὸ μεταλαβὼν διὰ κυριάν, ἔτ' ἀληθέστερον εἴποι, οὔτε Σαφέστερον. *Demetr. Phaler.* §. 82. Τὸ δὲ, "αὐγὴ χαλκείη," τολμηρόν φασιν ἐνταῦθα εἶναι οἱ παλαιοί. Οὐ γὰρ παραβολικῶς εἶπεν, ὡς ἐν ἄλλοις, "Χαλκὸς ἐλάμπετο αὐγῇ πυρός," ἤ τι τοιοῦτον· ἀλλὰ μονονουχὶ ἐφολόγωσεν τὰ ὅπλα, ἡλίῳ ἤ τινα τοιαύτην λαμπηδόνα προσπλάττων αὐτοῖς. *Eustath.*

Ibid.——φθισίμβροτον] Syllaba φθῖ, in vocabulis φθισίμβροτος & φθισήνωρ, non ex φθίσις desumpta est, sed ex φθίνω. Quæ vox, apud Homerum, etiam & in *Futuris* φθίσειν & φθῖσεσθαι, *primam* semper producit. At φθίσις, φθῖτὸς, & similia, sunt ex *Aoristo* ἔφθῐνον. Vide suprà ad ά, 309, 314, 338; & ad β', 43, 833.

Ver. 341.—ἀπὸ λαμπομενάων] *Al.* ἀπολαμπομενάων.

Ver. 344. Ὅς——γηθήσειεν——· ἐδ' ἀκάχοιτο.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον·—— "ἐδ' ἄρα τάγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς." *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, c. 37. Similiter *Eustathius*, ad ά, 330. Μυριαχῶ φίλον τοῖς ῥήτορσιν ἀντὶ καταφάσεων, εὐσιδεῖ χρᾶσθαι Σχήμαλι τῷ κατὰ ἀπόφασιν· ὡς καὶ ὅτε εἶπε τὸ, "οὐ γάρ μιν ἀφαυρόταλος βάλεν," ἀλλὰ δηλαδὴ ὁ ἰσχυρόταλος. Imitatus est hanc loquendi rationem *Virgilius*:

Nec verò Alciden me *sum lætatus* euntem Accepisse.—— Æn. VI. 392.

Quàm *ignaviter* igitur de hoc loco Scriptor Gallicus *Terrasson!* "*Quelque licence*" (inquit) "*qu'* Homére *se soit donné dans se Poë-* "*sie, la neceſſité ou du moins la commodité de* "*ſons Vers l'a jetté dans des confuſions bien* "*plus grandes*——, γηθήσειεν, ἐδ' ἀκάχοιτο· "*Qui eſt ce qui pénſe à* ſe rejoüir *en voyant* "*un combat? Et eſt ce d'un autre côté un* "*objet de* Triſteſſe *proprement dite?*" Dissert. ſur l'Iliade, Part IV. chap. 6.

Ver. 346.——τελεύχαλον ἄλγεα λυγρά.] Quâ analogiâ vocabulum hoc ἅπαξ λεγόμενον ita deductum sit ex τεύχω, ut vim habeat vel *Imperfecti*, vel *Aoristi*, vel ejus *Temporis* quod Grammatici *plusquam perfectum* appellant, equidem non video. Certè *Perfectum* τέτευχα locum hîc habere non potest. Nec enim usquam in totâ, quàm longa est, Iliade, ullius Verbi *Tempus perfectum* διωρισμένον, constructum hoc modo reperias vel ἀορίστως, vel παραλλήλως. Vide suprà ad ά, 37. Vim autem hoc in loco necesse esse ut habeat vel *Aoristi*, vel *Imperfecti*, vel ejus denique *Temporis* quod *plusquam perfectum* appellari solet, indicat tum orationis ordo atque ratio; tum in eâdem quæ sequuntur sententiâ, βάλλετο, ἤθελε, κύδαινε, ὀρθοῦτε, ἤχθετο, ἐνεμέσσα· tum & *Scholiastæ* & *Eustathii* interpretatio: Quorum alter istud τετεύχαλον exponit, ἔτευχον, καλεσκεύαζον, (non τέτευχα, καλεσκεύακα·) Alter dictum ait πρὸς ὁμοιότητα τῦ,——αὐτὰς δ' ἐλάφια "τεῦχε" κύνεσσιν. Cod. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collatus, habet τελεύχελον.

Ver. 348. Κυδαίνων Ἀχιλῆα] Vide suprà ad *ver.* 324.

Ver.

Ἤθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρό,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον·
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
Λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Ἦ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη,
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ἤδη.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
Λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἀρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γόνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα, μεσαιπόλιος περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὦρσε·
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα.
Ὃς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλάθει·
Ἤιτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

Volebat populum perdere Achaïcum ad Ilium;
Sed Thetin honorabat, & filium *ejus* magnanimum:
Argivorum verò Neptunus animos excitabat interventu *suo*,
Clam emersus è cano mari; dolebat enim
A Trojanis *illos* domari, Jovique vehementer iratus erat.
Sanè quidem utriusque unum *erat* genus, atque unus ortus;
Sed Jupiter prior natus fuerat, & plura noverat.
Quocirca etiam *Neptunus* palàm quidem auxiliari cavebat,
Clàm verò semper concitabat *eos* per exercitum, homini assimilatus.
Hi itaque certaminis vehementis & omnibus æquè gravis pugnæ
Funem hinc inde nexum super utrosque extenderunt,
Infrangibilémque, insolubilémque, qui multorum genua solvit.
Tum, semicanus licèt existens, Danaos cohortans
Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit:
Interfecit enim Othryoneum, è Cabeso qui aderat:
Qui nuper belli ad famam venerat:
Petebat autem Priami filiarum formâ præstantissimam,

Ver. 349.——ὀλέσσαι] Ὀλέσθαι, *perire*; Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 352.—ἤχθετο γάρ ῥα] *Dolebat enim, ut dixi*,——. Connectitur nimirum cum eo quod suprà dictum est, *ver.* 206.

Ver. 355.——Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ἤδη] Οὐ γὰρ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ μαχάσιον τὸ θεῖον, οὐδὲ βροντῇς καὶ κεραυνοῖς ἰσχυρὸν, ἀλλὰ ἐπιστήμη καὶ φρονήσει. Καὶ τοῦτο κάλλιστα πάντων Ὅμηρος ᾔνιξε περὶ θεῶν ἀναφθεγξάμενος,—— "Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ἤδει." *Plutarch. de Iside & Osiride*; *sub initio*. Repperit & *Barnesius*, in duobus MSS. ἤδει.

Ver. 357.——ἀνδρὶ ἐοικώς.] Omnia Mercurio similis, vocemque colorem que. *Æn.* IV. 558.

Ver. 358. Τὼ] *Al.* Τοί.

Ver. 359. Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες——τάνυσσαν,] *Utrumque exercitum, tanquam circumjecto fune, in arctum constringebant.* Ut rectè *Potius*.

Ver. 362.——Τρώεσσιν ἐπάλμενος] MS. *Barnesii* unus; *Th. Bentleii* tres; Τρώεσσι μετάλμενος.

Ver. 364.——Ὃς ῥα νέον——Κασσάνδρην,] ——illis ad Trojam fortè diebus
Venerat insano Cassandræ incensus amore,
Et gener auxilium Priamo Phrygibusque ferebat. *Æn.* II. 342.

Ver.

Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχεθο δὲ μέγα ἔργον,
Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῷ δ' ὁ γέρων Πριάμῳ ὑπό τ' ἔσχεθο, καὶ κατένευσε
Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκεθο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· ἐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
Δύπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπευξάθο, φώνησέν τε·
Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέσχες
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχεθο θυγατέρα ἥν.
Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὅπυιέμεν· εἵνεκ' ἐμεῖο
Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ ξυνώμεθα πρὸς πόντον
Ἀμφὶ γάμου· ἐπεὶ ἤτοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰμέν.
Ὣς εἰπὼν, ποδὸς εἵλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην

Caſſandram, indotatam: pollicitus nempè fuerat magnum opus,
A Trojâ *quantumvis* invitos depulſurum *ſe* filios Achivorum.
Illi autem ſenex Priamus *eam* promiſerat, & annuerat
Daturum eſſe: ille itaque pugnabat, promiſſis fretus.
Idomeneus autem in illum collimabat haſtâ fulgenti,
Et percuſſit ſublimi gradu incedentem aſſecutus; nec arcuit thorax
Æreus, quem geſtabat; medio autem *is* in ventre fixit:
Fragorem verò edidit cadens: Is autem ſuper *eum* gloriatus eſt, dixitque;
" Othryoneu, te ſanè ſupra mortales laudo omnes,
" Si utique verè omnia perficies, quæ pollicitus es
" Dardanidæ Priamo: is autem promiſit filiam ſuam.
" Quin & tibi nos hæc polliciti præſtiterimus;
" Dederimúſque Atridæ filiarum formâ præſtantiſſimam,
" Ex Argis arceſſitam, quam ducas, ſiquidem nobiſcum
" Ilii expugnaveris bene habitatam urbem.
" Sed ſequere, ut ad naves in colloquium veniamus pontum tranſeuntes
" De nuptiis: quippe nequaquam ſoceri illiberales ſumus.
Sic fatus, pede traxit per acrè prœlium

Ver. 366.—ἀνάεδνον·] Caſſandram nimirum, non muneribus, ſed operâ & rebus geſtis, promereri ſtudebat. Ut notavit *Domina Dacier*.

Ibid.——ὑπέσχεθο δὲ] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item Πριάμῳ, *ver.* 368; & θυγατέρα, *ver.* 376; vide ſuprà ad ά, 51. *Barneſius*, δὴ, hoc in loco ſcribendum voluit: Sed nihil opus.

Ver. 368.—Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχεθο,] Edidit *Barneſius* ex conjecturâ, Πρίαμος μὲν ὑπέσχεθο· vel, Πρίαμος μιν ὑπέσχεθο. At idem uno in MS. repperit, & *Th. Bentleius* in pluribus, Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχεθο. *Vulgg.* Πρίαμος ὑπέσχεθο. Quod manifeſtò corruptum eſt.

Ver. 373. Δύπησεν] Vide ſuprà ad *ver.* 181.

Ver. 376.—θυγατέρα] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 382.—ἐεδνωταὶ] Ità *Barneſius* & *Veteres*. Nempe ut ex ἥλιος, ἠέλιος· ita ex ἔεδνον, ἐεδνον. *Vulgg.* ἐεδναῖοι. Sed leviculum hoc.

Ibid.——εἰμέν] *Al.* ἐσμέν.

Ver.

Ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύνων,
Πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' ὄρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλῆγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
Οὐδ' ὄγε τόλμησεν, δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
Ἄψ ἵππους τρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· ὃδ' ἤρκεσε θώρηξ

Heros Idomeneus. Huic autem Afius venit vindex,
Pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros ejus
Aſſiduè tenebat auriga famulus: ille verò cupiebat animo
Idomeneum percutere; is autem illum prior percuſſit haſtâ
Ad jugulum ſub mento, penituſque haſtam adegit:
Cecidit igitur, ſicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus alba,
Vel pinus alta, quam ſcilicet in montibus fabri
Exciderunt ſecuribus recens exacutis, navale lignum ut ſit:
Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus,
Dentibus frendens, pulvere manibus prehenſo ſanguinolento.
Defectus verò eſt ejus auriga mente, quam ante habebat;
Neque is auſus eſt, hoſtium manus *ut* effugeret,
Retrò equos vertere: Eum itaque Antilochus bellicoſus
Haſtâ medium transfodit aſſecutus; neque arcuit thorax

Ver. 384.——ἦλθεν ἀμύνων,] *Al.* ἦλθ' ἐπαμύνων.

Ver. 388. Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα,]
Sternitur; hæſit enim ſub gutture vulnus, & udæ
Vocis iter tenuemque incluſit ſanguine vitam. *Æn.* VII. 533.

Ver. 389.——ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν,]
Ac veluti ſummis antiquam in montibus ornum
Cùm ferro acciſam crebriſque bipennibus inſtant
Eruere agricolæ certatim; illa uſque minatur,
Et tremefacta comam concuſſo vertice nutat:
Vulneribus donec paullatim evicta, ſupremùm
Congemuit, traxitque jugis avulſa ruinam. *Æn.* II. 626.

Pulcherrimus ſanè hic locus *Virgilianus*, eorumque ex numero eſt, quos (*Macrobio* judice, *lib.* 5. *c.* 11.) ita tranſtulit *Virgilius*, ut *Homero* ſuperior videatur: Quippe "*mag.* "*no cultu* Virgilius *difficultatem abſcindendæ* "*arboreæ molis expreſſit*; *verùm nullo negotio Homerica arbor abſciditur.*" At reverà (ut ex *Hobbeſio* notavit *Popius*) ineptè eſt omnis horum duorum locorum inter ſe inſtituta comparatio. Quippe *Homerus & Virgilius*, cùm res longè inter ſe diverſas deſcriberent; hic Urbem ingentem in ignes paullatim conſidentem, ille hominem uno ictu occiſum atque humi ſtratum; ſuam uterque materiam ſuo colore ac ſpecie ornavit, ſuam uterque pulcherrimâ aptiſſimâque ſimilitudine explicavit.

Ibid. —— ἀχερωΐς] *Al.* ἀχελωΐς.

Ver. 392.—Ὡς ὁ—αἱματοέσσης.] Citato hoc loco, indicat *Dionyſius Halicarnaſſeus* quomodo *Συνθέσεως λύσις λύει καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς καὶ τὸ κράτος*, quamvis quis ὕστερα προτερα θεὶς ᾠδεν, ἔστε ἀφελὼν, τὴν *Σύνθεσιν* ἀλλάξαι μόνον. Περὶ Συνθέσεως, §. 4.

Ver. 394.——πλῆγη] Vide ſuprà ad γ', 31.

Ver.

Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου.
Ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίῳ ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπλατο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄυσεν
Ἔγχεος· ἐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γόνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλά ἑ, φημὶ,
Εἰς Ἀΐδος περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο,
Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.

Æreus, quem gerebat; medio autem in ventre fixit.
Atque hic quidem anhelans affabrè factâ excidit sellâ:
Equos autem Antilochus, magnanimi Neſtoris filius,
Abegit à Trojanis ad benè ocreatos Achivos.
Deïphobus verò admodùm propè venit Idomeneum,
Propter Aſium dolens, & jaculatus eſt haſtâ fulgenti:
At quidem ex adverſo conſpicatus evitavit æream haſtam
Idomeneus: occultatus eſt enim ſub clypeo undique æquali,
Quem ipſe coriis boum & coruſco ære
Tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum:
Sub hoc ſe totum collegit, ſupervolavitque ærea haſta:
Aridùm verò ei clypeus in tranſcurſu ſtringente reſonuit
Haſtâ: neque irritam ſanè robuſtâ manu emiſit *Deïphobus*,
Sed percuſſit Hippaſidem Hypſenorem, paſtorem populorum,
Ad hepar ſub præcordiis, confeſtimque genua ſolvit.
Deïphobus igitur valdè ſuper eum gloriatus eſt, altè clamans;
" Non utique inultus jacet Aſius: ſed ipſum, puto,
" Ad Orcum licèt euntem validas portas habentem, durum,
" Gaviſurum eſſe animo; quoniam ei dedi comitem, *qui deducat*.

Ver. 402.——ἦλυθεν] Poſtulat Temporum ratio, ut ſit ἦλυθεν ex Aoriſto ἤλυθον, non ex Perfecto ἦλυθα. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 403.——ἀχνύμενος,] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid.——ἀκόντισε] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 404.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο]
——ille ictum venientem a vertice velox
Prævidit, celerique elapſus corpore ceſſit.
Æn. V. 444.

Ver. 406.——νώροπι χαλκῷ] Vide ſuprà ad β', 578.

Ver. 408.——ἐάλη,] *Al.* ἑάλη. Quod eſt parvi momenti.

Ibid.——τὸ δ' ὑπέρπλατο χάλκεον ἔγχος·]
——tremebunda ſupervolat haſta.
Æn. X. 522.

Ver. 414.——ἄτιτος·] Ex τῖω, ἄτιτος· eâdem anologiâ, atque ex λῦω, ἄλῡτος· ex κῖνω, ἀκῑτός· ex φθῖνω, ἄφθῑτος· ex κλῖνω, ἄκλῑτος· ex μαιτῦρομαι, ἀμαίτῡρος· aliaque innumera. Vide ſuprà ad ά, 309, 314, 338; et ad β', 43; & ad γ', 257.

Ver.

Ὣς ἔφατ᾽· Ἀργείοισι δ᾽ ἄχος γένετ᾽ εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ἀλλ᾽ ὃ μέν, ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
Ἀλλὰ θεῶν περίβη, καί οἱ ζάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ᾽ ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκισεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ᾽ ὃ λῆγε μένος μέγα· ἵετο δ᾽ αἰεὶ
Ἤ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἢ αὐτὸς δμῆναι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
Ἔνθ᾽ Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρῳ Ἀλκάθοον· (γαμβρὸς δ᾽ ἦν Ἀγχίσαο·
Πρεσβυτάτην δ᾽ ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τὼνεκα καί μιν
Γῆμεν ἀνὴρ ὥριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·)
Τὸν τόθ᾽ ὑπ᾽ Ἰδομενῆι Ποσειδάων ἐδάμασσε,

Sic dixit; Argivis autem dolor datus eſt, eo gloriante;
Antilocho autem maximè bellicoſo animum commovit;
Non tamen, dolens licèt, ſuum neglexit ſocium,
Sed accurrens protexit, & ei ſcutum prætendit.
Hunc quidem deinde ſubeuntes duo chari ſocii,
Meciſteus, Echii filius, & nobilis Alaſtor,
Naves ad cavas portabant, gravitèr gementes.
Idomeneus autem non remittebat de animo magno; ſed cupiebat aſſiduè
Vel aliquem Trojanorum tenebroſâ nocte tegere,
Vel ipſe fragorem edere cadens, dum depelleret exitium Achivis.
Tunc Æſyetæ Jovis alumni charum filium
Heroëm Alcathoum; (gener autem erat Anchiſæ;
Maximámque natu duxerat filiarum Hippodamiam,
Quam ex corde dilexit pater & veneranda mater
In domo; ſupra totum enim æqualium cœtum eminebat
Pulchritudine, & operum peritiâ, atque prudentiâ; quare & ipſam
Duxerat vir nobiliſſimus in Trojâ amplâ:)
Hunc tunc ſub Idomeneo Neptunus domuit,

Ver. 424.——ὃ λῆγε μένος] *Euſtath.* Τὸ δὲ, "ἔληξε μένος," οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον, "ἔληξε μένους," ἐρῶσιν ἄν.—"Ἐστι δὲ τὸ μὲν, "ἔληξε μένος," ἀντὶ τοῦ "ἔπαυσε·" τὸ δὲ "ἔληξε μένους," ἀντὶ τοῦ "ἐπαύσαλο." Rectiſſimè. Nempe λήξει μένος, is qui ipſe ſe cohibet; λήγει μένους, is cui occiſus aut vulneratus aut defatigatus deficit. Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 426. Ἢ αὐτὸς δμῆναι,]

——ſeu certæ occumbere morti.

Æn. II. 62.

Ver. 430.——περὶ κῆρι φίλησε] *Euſtath.* περισσῶς ἐφίλησε. Unde vir doctiſſimus *H. Stephanus* ſcribit, περὶ κῆρι φίλησε.

Ver. 432. Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν,] *Al.* Κάλλεϊ δὲ ἔργοισιν.

Ver. 433. Γῆμεν ἀνὴρ ὥριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·] Poſt hunc verſum nonnulli Antiquorum, teſte *Euſtathio*, tres ſequentes inſeruerunt;

Πρὶν Ἀνῆνορίδας τραφέμεν καὶ παῖδα νέας,
Πριαμίδας θ᾽, οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν·
Ἕως ἔθ᾽ ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κύριον ἄνδρος.

Homero non indignos, judicè *Domina Dacier*. Mihi videntur commentitii, & recentiorem ætatem ſapere.

Ver.

Θέλξας ὅσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
Ἀλλ', ὥςε ςήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ἀτρέμας ἑςάοτα, ςῆθος μέσον ὔτασε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὀλέθρου.
Δὴ τότε γ' αὖον ἄυσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρί·
Δύπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἣ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, κὴ ὠρίαχον πελέμιξεν
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι

435 Caligine offusâ oculis lucidis, præpedivit autem *quaſi vinculo* pulchra membra.
Neque enim retrò fugere poterat, neque declinare:
Sed tanquam columnam, vel arborem alto vertice comantem,
Sine motu ſtantem, pectus medium vulneravit haſtâ
Heros Idomeneus, diſciditque ei circum loricam
440 Æream, quæ ei antè à corpore arcebat perniciem;
At tunc quidem aridùm quid reſonuit, fiſſâ ab haſtâ:
Fragorémque ille edidit cadens, haſta verò in corde fixa erat,
Quod quidem ipſi palpitans, etiam extremum ferrum quaſſabat
Haſtæ: tum verò deinde remiſit impetum *ſuum* valida haſta.
445 Idomeneus ergò valde ſuper *eum* gloriatus eſt, altè clamans;
" Deïphobe, numquid jam *tibi* videmur rectè judicare æquum eſſe,

Ver. 435.——ὅσσε φαεινὰ,] Ita *Barneſius*, & Veterum nonnulli. Rectè, ut mihi quidem videtur. Nam *Euſtathius*, locis à *Barneſio* citatis, agnoſcit ὅσσε tam eſſe *Neutrum* poſſe, quàm *Maſculinum*. Vir doctiſſimus *H. Stephanus* ſcribendum omninò contendit, ὄσσε φαεινώ. Quod tamen verſum planè perimit, ita ut *nullâ licentiâ* ſanari queat; niſi quis ex merâ conjecturâ, pro πέδησε, ſcribere velit ἔδησε. At, inquit vir doctiſſimus, " *quî* φαεινὰ *defendi poſſit, non video.*" Nec tamen cauſam ſubjicit, quare defendi non poſſe exiſtimet. Certè, ſi ὄσσε *generis neutrius* eſſe poteſt, quod agnoſcit *Euſtathius*; nihil impedit quominùs cum *Subſtantivo Duali* conjungatur *Plurale Adjectivum*. Non quòd ἀδιαφόρως (ut ex *Euſtathio Barneſius*) τὰ δυϊκά τε πληθυντικῶς ἐκφωνεῖται, κὴ τὰ πληθυντικὰ δυϊκῶς· quod eſt *perabſurdum*: Sed quòd *certâ quâdam ac conſtanti ratione*, (quam ſuprà expoſuimus, ad ά, 566; ad β', 288; & ad έ, 487;) fieri id queat.

Ver. 438.——ὔτασε] Vide ſuprà ad δ', 525; & ad ά, 140.

Ver. 440.—ὅς οἱ] Quâ ratione, ὅς, hîc producatur; item ἑταρίσσαιλο, *ver.* 456; vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm ſunt qui hîc legant, ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 442. Δύπησεν δὲ πεσὼν,] Vide ſuprà ad *ver.* 181.

Ver. 444.——ἀφίει μένος] Ἦγεν ἔςι τῆς προσωτέρω ὁρμῆς ὁ Ζίδηρος· ἢ——ἐποίησε τὸν τέθραμμένον ἀφεῖναι τὸ ψυχικὸν μένος. *Euſtath.* Priorem veram eſſe explicandi rationem, liquet ex ϖ, 613: Ubi eadem iterum occurrunt verba, ita diſpoſita, ut nullus ſit intellectui ambiguo locus.

Ver. 446.——ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἐνὸς ἀνῃρεφάσθαι, ἐπεὶ Ζεύ πες εὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ κὴ αὐτὸς——.]
Al. δή τοι ἐΐσκομεν. *Al.* δή τι σ' ἐΐσκομεν. Vir doctiſſimus *Henr. Stephanus* ſine interrogatione ſcribendum, & hoc modo diſtinguendum contendit;
——ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἐνὸς ἀνῃρεφάσθαι· ἐπεὶ Ζεύ πες εὔχεαι αὔτως,
Δαιμόνι', ἀλλὰ κὴ αὐτὸς——. " *Ut* " *hic Senſus ſit: Equidem, Deïphobe, nos* " *abundè vicem retuliſſe* (*vel injuriam ultos* " *eſſe*) *putamus in eo quòd tres pro uno à no-* " *bis occiſi ſint: Quid tamen te ita jactas,* " *vir præclare, tu quoque mecum congredere;* " *ut ſi non ſatis eſt tres occidiſſe pro uno, tu*

Τρεῖς ἑνὸς ἀνλιπεφάσθαι, ἐπεὶ ζύ περ εὔχεαι αὕτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἴσασ' ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπιήρον·
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
Σοί τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
Ἄψ ἀναχωρήσας· ἦ πειρήσαιτο καὶ οἷος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
Ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, ὅτι τίεσκεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

" Tres pro uno occisi ut sint, quando tu gloriaris inanitèr?
" O bone, quin & ipse adversus stato mihi,
" Ut videas, qualis Jovis Soboles huc venerim;
" Qui primus Minoa genuit, Cretæ custodem:
" Minos verò genuit filium eximium Deucalionem:
" Deucalion autem me genuit, multis viris regem,
" Cretâ in latâ: nunc verò huc *me* naves advexerunt,
" Tibique perniciem, & patri, & cæteris Trojanis.
Sic dixit; Deïphobus autem bifariàm deliberavit,
Utrúmne aliquem alicubi Trojanorum *sibi* adjutorem assumeret magnanimorum,
Regressus; an experiretur etiam solus.
Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,
Ire ad Æneam: eum verò postremum invenit agminis
Stantem: Jugiter enim is Priamo succensebat nobili,
Quòd se, strenuum *licèt* existentem inter viros, nequaquam honorabat:
Propè itaque stans *Deïphobus* verbis alatis allocutus est;

" *quartus numerum expleas.*" Sententia elegans sanè & commoda. Veruntamen, præterquam quòd isto modo vox, ἀλλὰ, nimis duriter sit transposita, (id quod ipsum virum doctum non fugit;) mihi porrò neque istud ἄρα, neque istud τι, satis rectè videntur constare, nisi εἴσκομεν intelligatur interrogativé. Cæterùm, εἴσκομεν ἄξιον εἶναι, reddi potest, vel, " *num tibi videmur rectè judicare, æ-*
" *quum esse,*"——? vel, " *num tibi vide-*
" *mur judicare, satis esse,*"——?

Ver. 447.—ἀνλιπεφάσθαι,] Vide infrà ad ξ', 471.

Ibid.——αὕτως;] ἅτως; MSS. duo à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 450.—πρῶτος.] *Al.* πρῶτον.

Ver. 452.—δ' ἐμὲ τίκτε,] *Barnesius* edidit, δ' ἐμ' ἔτικτε. Quod perinde est.

Ibid.—πολέσσ' ἄνδρεσσιν] Ita edidit *Barnesius*: Quemadmodum, ρ', 236,——ἤτε πολέσσιν. Et *ibid.* 308.—πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων. Vulgg. hîc habent, πολέσσ' ἀνδρεσσιν. Quod & ipsum ferri possit: Ut *pronuntietur* scilicet, πολεῖσσιν.

Ver. 458. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι] Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV. 287.
——Omnia secum
Versanti, subitò vix hæc sententia sedit.

Æn. XI. 551.

Ver. 462.—ἱσάμενος ἔπεα] Quâ ratione, ἱσάμενος, hîc ultimam producat; item, τηλύγετον, *ver.* 470; & ἐπισπόμενον *ver.* 495; & ὤμοιϊν, *ver.* 511; & γὰρ, *ver.* 517; & αἰγυπιὸς, *ver.* 531; vide suprà ad α, 51.

Αἰνεία, Τρώων βελητόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει·
Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἐόντα·
Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὡς,
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς ὄρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, (οὐδ' ὑπεχώρει,)
Αἰνείαν ἐπιόντα βοὴν ἀγαθὸν· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' Ἐρύμαντα, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἶῳ ἀμύνασθε· δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἔπεισιν·

" Ænea, Trojanorum princeps, nunc te omninò oportet
" Sororis marito auxiliari, ſi quid te affinis cura tangit.
" Quin ſequere; Alcathoo auxilium feramus, qui te olim
" Sororis maritus exiſtens nutrivit, in ædibus, parvulum exiſtentem:
" Hunc verò Idomeneus haſtâ inclytus interfecit.
Sic dixit: *Æneæ* verò animum in pectoribus commovit:
Ivit autem adversùs Idomeneum, valdè pugnæ ſtudioſus.
At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti;
Sed manſit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum
Loco in deſerto, horretque dorſo ſupernè:
Oculi verò ei igne lucent: ac dentes
Acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros.
Sic manebat Idomeneus haſtâ inclytus, (neque retrocеſſit,)
Æneam invadentem pugnâ celerem; inclamabat autem ſocios,
Aſcalaphúmque aſpiciens, Aphareúmque, Deïpyrúmque,
Merionémque, & Antilochum, peritos pugnæ:
Hos hic adhortans verbis alatis allocutus eſt;
" Adeſte, amici, & mihi *jam* ſoli ſuccurrite: timeo enim valdè
" Æneam incurrentem pedibus velocem, qui me aggreditur;

Ver. 464. Γαμβρῷ] *Sororis marito*: Ver. 428, 429.

Ibid.—κῆδος] *Al.* κῦδος. Minùs rectè.

Ver. 468.——ἄρα] " *Ut par erat, ut ex-*
" *pectandum erat.*"

Ver 469.——μέγα πτολέμοιο] MSS. à *Th. Bentleio* collati, μέγα πολέμοιο. Ut & alibi ſæpè.

Ver. 472. Ὅς τε μένει] Qui *ſcilicet* expectat——.

Ver. 474.——ἄρα] " *Deinceps*" vel " *ut*
" *fieri ſolet.*"

Ver. 477.—βοὴν ἀγαθὸν] *Al.* βοηθόον. Nempe *Alcathoo* auxiliatorem, *ver.* 465.

Ver. 481.——δείδια] *Timeo*; non, *Timui*. Vide ſuprà ad α, 37; & ad Δ, 322.

Ver.

Ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γενοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Αἶψά κεν ἢὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἢὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔσταν, ζάκε' ὤμοισι κλινάντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕποντ', ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἑπισπόμενον ἑοὶ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὥρμήθησαν
Μακροῖσι ξυσοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον

" Qui perquam validus eſt in pugnâ ad viros interficiendos:
" Sed & obtinet juventæ florem, quod utique robur eſt maximum.
" Si enim eâdem ætate eſſemus hoc cum animo;
" Statim vel *is* referret magnam gloriam, vel *ego* referrem.
Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes,
Propinqui conſtiterunt, ſcuta humeris acclinantes.
Æneas autem ex alterâ parte hortabatur ſuos ſocios,
Deïphobúmque, Parinque aſpiciens, & Agenorem nobilem,
Qui ſecum duces Trojanorum erant: ac deinde
Copiæ ſequebantur, ut poſt arietem ſequuntur pecudes
Potum ductæ à paſtu; lætatur autem mente paſtor:
Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus eſt,
Ut vidit copiarum agmen ſequens ſeipſum.
Hi itaque de Alcathoo cominùs in pugnam ruerunt
Longis haſtilibus: circa pectora verò æs
Horrendum reſonabat, petentium per turbam

Ver. 484.——ὅ, τε] Fuerunt viri docti, qui legerent, ὅτε, " *quando.*" Sed multò elegantius eſt, ὅ, τε, *quod ſcilicet.*"

Ver. 485. Εἰ γὰρ] Refertur iſtud γὰρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: " *Nè me igitur repre-* " *hendas, ignaviæve incuſes: Si* ENIM—."

Ibid.——γενοίμεθα] *Al.* γε γενοίμεθα.

Ver. 486.—κράτος,] MS. à *Th. Bentleio* collatus, κλέος.

Ver. 488.——κλινάντες.] Vide ſuprà ad ά, 309, 314.

Ver. 492.——ἕσπετο] *Sequi ſolent.* Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 493.——γάνυται δ' ἄρα τε—ποιμήν·] " *Lætatur autem inde & Paſtor.*" Vel; " *Lætatur autem, ut ſolet,* (vel, *ut æquum* " *eſt,*) *& Paſtor.*"

Ver. 494.——γεγήθει,] Si γέγηθε dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Simile enim fuiſſet, ac ſiquis Anglicè diceret, *He glad*; pro eo quod eſt, *Was glad.* Vide ſuprà ad ά, 37; & ad δ', 492.

Ver. 495.——ἔθνος] Cod. à *Th. Bentleio* collatus, στλῆθος.

Ibid.——ἑπισπόμενον] " Meliùs hîc" (inquit *Barneſius*) " legi poteſt ἑπισπομένων" " quomodo, *ver.* 472,——ἑπερχομένων." At ἑπισπομένων, *hoc* in loco, minùs erit elegans; ἑπερχομένων, *iſto* in loco, propter duriorem verborum tranſpoſitionem, prorsùs infacetum.

Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
Ἷεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆϊ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤιχετ', ἐπεί ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἧφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ', ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὠμοιϊν ἀφελέσθαι, ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
Οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μετ' ἐὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι·
Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμυνέσ νηλεὲς ἦμαρ,
Τρέσσαι δ' ἐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο·
Τῇ δὲ βάδην ἀπιόντα κατ' ἀκόντισε δερὶ φαεινῷ

Se invicem: duo autem viri bellicosi, egregii præ cæteris,
Æneasque, & Idomeneus, pares Marti,
Cupiebant alter alterius vulnerare corpus sævo ære.
Æneas autem primus jaculatus est *in* Idomeneum:
At is quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam:
Cuspisque Æneæ vibrans in terram
Abiit; quippe incassùm robustâ è manu exilierat.
Idomeneus autem Oenomaum percussit, ventrem *in* medium;
Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs
Penetrans hausit: ille verò in pulvere lapsus prehendit terram palmâ.
Idomeneus autem ex mortuo quidem prælongam hastam
Evulsit; at non itidem alia potuit arma pulchra
Humeris detrahere: urgebatur enim telis.
Non enim jam firmi artus pedum erant, quum impetum faceret;
Neque ut irruere posset ad *repetendam* suam hastam, nec ut *alterius* evitaret.
Ideòque in statariâ pugnâ quidem arcebat sævum diem,
Ad fugam verò *capessendam* non jam facilè *eum* pedes ferebant ex pugnâ.
In hunc igitur lento gradu abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti

Ver. 499.——ἔξοχοι] MSS. *Harleian. Vatican.* & *Florentin.* à *Tho. Bentleio* collati, ἔξοχον.

Ver. 500.——ἀτάλαντοι] Vide suprà ad β', 627.

Ver. 502. Αἰνείας δὲ πρῶτος] *Barnesius* ex MS. quodam edidit, Αἰνείας δή. At vocula ista, δή, locum hîc aptum non habet. Equidem, siquid hîc mutandum, legerem Αἰνείας μὲν, "*Ac Æneas quidem*——." Sed mutato nihil est opus.

Ibid.—ἀκόντισεν] Vide suprà ad α, 140.

Ver. 506.——ἄρα] Eam hîc vim habet vocula, ἄρα, ut dicat Idomeneum "*itidem* "*jaculatum esse*," ut jam fecerat Æneas.

Ver. 508.—ἐν κονίῃσι πεσὼν] Latinè itidem rectè dicas, *in pulvere decidens*. Non quòd, *in pulvere*, idem ipsum sit, quod est alterum illud, *in pulverem*: sed quòd, *in pulvere decidere*, sit, *humi decidere in pulvere*; quippe cùm is, qui sit *in terram dejectus*, jaceat *in pulvere* necesse sit. Vide quæ Nos hâc de re suprà ad Δ', 156; & ad α, 593. Item ad *Cæsaris Commentar. de bello Gallico, lib.* 4. §. 9.

Ver. 510.—καλὰ] Vide suprà ad β', 43.

Ver.

Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί·
Ἀλλ' ὄγε μὲν τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὤμιο δ' ὄβριμον ἔγχος.
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοςῷ.
Οὐδ' ἄρα πω τι πέπυςο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης,
Υἱὸς ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κραδερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσσιν
Ἧςο, Διὸς βεβλῆσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀθάναλοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
Ἥρπασε· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλανλος Ἄρηϊ
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὡς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης,

Deïphobus: quippe ei infenſus erat *odio* perpetuo ſemper:
Sed ille & tunc aberravit; Aſcalaphum autem percuſſit haſtâ,
Filium Martis; perque humerum rapida haſta
Penetravit: hic autem in pulvere lapſus prenendit terram palmâ.
Necdum adhuc quidquam audiverat clamoſus impetuoſus Mars,
Filium ſuum cecidiſſe in acri prœlio;
Sed ille quidem ſummo in Olympo ſub aureis nubibus
Sedebat, Jovis conſiliis concluſus, ubi cæteri
Immortales dii erant prohibiti à pugnâ.
Hi autem de Aſcalapho comminùs in pugnam ruebant:
Ac Deïphobus quidem ab Aſcalapho caſſidem lucidam
Rapuit; Meriones verò veloci par Marti
Haſtâ *ei* brachium feriit inſiliens, è manuque
Oblonga galea humi reſonuit lapſa.
Meriones autem denuò inſiliens, vultur tanquam,
Extraxit ex imo brachio validam haſtam;
Retróque ſociorum ad agmen ceſſit. *Deïphobum* autem Polites,

Ver. 517.——ἐμμενὲς αἰεί·] *Al.* αἰέν. Et codex *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, ἔμμονον.

Ver. 518.——ὁ τόθ'] Ita edidit *Barneſius*, ex MSS. & Editt. Vett. Rectéque annotat, *Deïphobum* jam antè aberrâſſe ab *Idomeneo*, ver. 408. Vulgati habent, γὰρ τόθ'.

Ver. 520.——ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide ſuprà ad *ver.* 508.

Ver. 521. Οὐδ' ἄρα] *Neque ſcilicet*——.

Ver. 523.——ὑπὸ χρυσείοισι] Pronuntiabatur χρυσοῖσι, quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt. Nam *prima* neceſſariò producitur; neque in his ulla unquam eſt licentia. Sic apud *Virgilium*;

Aureâ compoſuit ſpondâ.— *Æn.* I. 702.
Aureâ percuſſum virgâ.—*Æn.* VII. 190.
Uno eôdemque igni.— *Eclog.* VIII. 80.
Unâ eâdemque viâ.——— *Æn.* X. 487.
Vide ſuprà ad β', 811.

Ver. 525. Ἀθανάτοι] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 528. Ἥρπασε·] Vide ſuprà ad ά, 140; & ad hujus libri, *ver.* 192.

Ver. 529.——ἐκ δ' ἄρα χειρὸς] *Adeò ut è manu*——.

Ver. 530.——βόμβησε] De hâc ὀνοματοποιΐα, vide ſuprà ad δ', 455.

Ver. 533.——ἐχάζετο·] Vel *Meriones*, vel *Deiphobus*; pro eo ut interpungatur ſententia.

Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνιόχου τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε πρότι ἄξυ φέρον βαρέα γενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεύτατε ἔρρεε χειρός.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορέσας
Λαιμὸν τύψ', ἐπί οἱ τεθραμμένον, ὀξέϊ δουρὶ·
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραΐστης.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει·
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.

Germanus frater, medium manibus circumplexus
Eduxit è prœlio horrisono, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam & prœlium
Stabant, aurigámque & currum ornatu varium habentes:
Qui illum quidem ad urbem portabant gravitèr gementem,
Laborantem: sanguis verò ex recens vulneratâ fluebat manu.
At cæteri pugnabant, clamòrque immensus exortus est.
Æneas porrò in Aphareum Caletoridem irruens
Ad jugulum ferìit, contra se versum, acutâ hastâ:
Inclinatum est autem in alteram partem caput, clypeúsque appensus sequebatur,
Et galea; circáque eum mors fusa est exitialis.
Antilochus autem Thoonem, terga vertentem observans,
Vulneravit impetu facto; venámque totam abscidit,
Quæ per dorsum currens penitùs ad cervicem pervenit;
Hanc totam abscidit: ille autem supinus in pulvere
Decidit, ambas manus dilectis sociis extendens.

Ver. 535. Ἐξῆγεν πολέμοιο] *Al.* Ἐξῆγε πολλοῦ πολέμοιο.

Ver. 536.——μάχης ἠδὲ πολέμοιο] ——*pugnas* ineant, & *prœlia* tentent. *Æn.* XI. 912. Vide autem suprà, ad ή, 279.

Ver. 537. Ἕστασαν,] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 539.—νευτάτῃ] Ex ἐτάζω, non ex ἐτάω. Vide suprà ad *ver.* 192: Item ad ά, 140; & ad δ', 525.

Ver. 541. Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα] Apud *Eustathium* legitur, inchoatâ à novo exordio sententiâ, Ἔνθ' Αἰνείας Ἀφαρῆα. *Errore*, inquit Barnesius, *non levi*. At ita habent MSS. *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* à *Th. Bentleio* collati. Nec facilè ex nihilo irrepere potuit vox Ἔνθα. Quæ proinde si vera demùm sit lectio, Αἰνείας five Αἰνέας in vocem dissyllabam erit contracta.

Ver. 543.——ἐάφθη] *Al.* ἐάφθη. Vide suprà ad *ver.* 382.

Ver. 544.——θυμοραϊστης.] Ὁ διῃρῶν τὴν ψυχὴν τὸ σώματος. Schol. inedita Codicis *Harleiani*.

Ver. 545.——μεταστρεφθέντα.——Οὔτασ' ἐπαΐξας·] ——hinc raptas fugientibus ingerit hastas
In tergum—— *Æn.* IX. 763.
De οὔτασε, vide suprà ad δ', 525; & ad ά, 140.

Ver. 546.—φλέβα] Vide suprà ad β', 267.

Ver. 548.——ἐν κονίῃσι Κάππεσεν,] Vide suprà ad *ver.* 508.

Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
Οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιρράψαι τέρενα χρόα νηλεϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχῳ· περὶ γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸς
Στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
Ἤ τευ ἀκοντίσσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
Ἀλλ' ὅ γε λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅς οἱ ἔτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτῇ μεῖν', ὥσε σκῶλος πυρίκαυστος,
Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·

550 Antilochus autem insiliit, & detrahebat arma ab humeris,
Circumspectans: Trojani autem circumsistentes aliundè alius
Telis feriebant scutum latum, pulchrum; neque poterant
Intrò perstringere tenerum corpus sævo ære
Antilochi: undique enim Neptunus, quatiens terram,
555 Nestoris filium tuebatur; etiam inter multa tela.
Non enim unquam *Antilochus* seorsùm ab hostibus erat, sed inter ipsos
* Versabatur: nec ei hasta cessavit, sed admodùm assiduè
Quassata vertebatur; parabátque mente suâ,
Aut in aliquem eminùs jaculari, aut cominùs irruere.
560 Sed non latuit Adamanta *hæc* animo meditans in turbâ
Asiaden, qui ei percussit scutum medium acuto ære,
Cominùs impetu facto: comminuit autem ejus cuspidem
Cæruleis crinibus Neptunus, vitam *Antilochi ei eripiendam* negans.
Et *dimidium* quidem illic mansit, tanquam sudes *præacuta* igne præusta,
565 In scuto Antilochi; dimidiúmque jacebat super terrâ:

Ver. 552.——παναίολον,] Porphyrio, *mobile*; *versatile*; *facilè huc illuc motatum*. Vide suprà ad β', 816.

Ver. 555.——ἔρυτο,] *Barnesius* scribendum existimat ἐρῦτο, ad analogiam τῦ "Λῦτο."

Ver. 558. Σειόμενον ἐλέλικτο·] Vide suprà ad ά, 51. *Barnesius* edidit, Σειόμενόν ῥ' ἐλέλικτο. Non malè; siquo in Codice ita scriptum repperisset.

Ver. 559.——ἀκοντίσσαι,] Ita *Barnesius* ex uno MS. Optimè. Nam ἀκοντίσαι, penultimam necessariò corripit. Vide suprà ad *ver.* 1.

Ver. 560.——Ἀδάμαντα——Ἀσιάδην,] *Barnesius* omninò scribendum contendit, Ἀκάμαντα——Ἀσιάδην· quoniam suprà legitur, μ', 140, Ἀσιάδη τ' Ἀκάμαντα. At non hæc satis idonea ratio. Nam & *tertius* legitur *Asiades*, ε', 583; Φαίνοπι Ἀσιάδη. Prætereà; hoc in loco, *casus* narratur *Adamas*: At *Acamas* infrà memoratur *vivus* ξ', 476, 478, 488; & à *Merione* demùm *interfectus*, ω', 342.

Ver. 561.——ἔτα] Vide suprà ad *ver.* 192: Item ad δ', 525.

Ibid.——σάκος μέσον] MS. à *Th. Bentleio* collatus, μέσον σάκος.

Ver. 563.——Κυανοχαῖτα] Vide suprà ad ά, 43 & 175.

Ibid.——μεγήρας.] *Al.* μεγήρας.

Ver. 564.——σκῶλος] Εἶδος σκόλοπος, ὃν ἀποξύναντες ἀγρόται πυρακτοῦσιν.——Ἕτεροι δὲ εἶδος ἀκάνθης τὸν σκῶλόν φασιν, ἥτις πυρωθεῖσα, εὔτονος γίνεται. *Eustath.*

Ἂψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μεταστομένος βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ· ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσσόμενος, περὶ δουρὶ
Ἡσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' ὄρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν ἐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὡς ὁ τυπεὶς ἠσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δήν,
Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ ζόφος ὄσσε κάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε· καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξῳ πῆχυν ἀνεῖλκε.
Τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι

Retrò itaque ſociorum ad agmen ceſſit *Adamas*, mortem evitans:
Meriones autem abeuntem inſecutus percuſſit haſtâ
Pudendáque inter & umbilicum, ubi maximè
Eſt Martis plaga gravis miſeris mortalibus:
Illic ei haſtam infixit: is autem ſecutus [*decidens*,] circa haſtam
Palpitabat; velut quum bos, quem utique *in* montibus bubulci viri
Vinculis contortis invitum vi ligatum ducunt;
Sic iſte vulneratus palpitabat pauliſper quidem, haud admodùm diù;
Donec ei ex corpore haſtam evulſit propè accedens
Heros Meriones; ei verò tenebræ oculos texerunt.
Deïpyrum autem Helenus gladio cominùs percuſſit tempus
Thracio, magno, galeámque perruptam abſcidit:
Atque hæc quidem excuſſa in terram decidit; & quidam Achivorum
Pugnantium inter pedes devolutam ſuſtulit;
Ei verò oculos tenebroſa nox cooperuit.
Atridem autem dolor cepit, pugnâ ſtrenuum Menelaum:
Prodiit ergò minitans Heleno heröi regi,
Acutam haſtam vibrans: hic verò arcûs cornu adduxit.
Ambo autem ſimul concurrebant; alter quidem haſtâ acutâ

Ver. 566. Ἂψ δ'—ἀλεείνων·] Poſt hunc verſum, addit Cod. *Harleian.*

Πάνλοσε παπλαίνων, μή τις χρόα καλὸν ἐπαύρῃ.

Ex verſu (ut videtur) infrà, 619.

Ver. 569.——οἰζυροῖσι βροτοῖσιν·]

——Mortalibus ægris. *Æn.* II. 268.

Ver. 571. Ἡσπαιρ', ὡς] Singulatim palpitantem & anhelantem pulchrè depingit hoc in loco & cæſuræ & interpunctî diſpoſitio.

Ver. 572. Ἰλλάσιν ἐκ] MS. à *Th. Bentleio* collati, Ἰμᾶσ' ἐκ.

Ver. 573.——μάλα δήν,] Quâ ratione, μάλα, hic ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 585; & γύαλον, *ver.* 587; & ὑπὸ, *ver.* 590; & ἀνίκρὺ, *ver.* 595; & χειρὸς, *ver.* 598; & εὐχόμενος, *ver.* 619; Vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 581.——βοὴν ἀγαθὸν] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 584.——ὁμαρτήτην,] *Al.* ὁμαρτήδην. *Al.* ἀμαρτήδην.

Ibid.——ὀξυόεντι] Vide ſuprà ad έ, 50.

Ver

Ἶετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊγῷ·
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ σῆθος βάλεν ἰῷ
Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπλατο πικρὸς ὀϊστός.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πλυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν
Θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάϊ κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἑκὰς ἔπλατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τὴν βάλεν, ἥ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
Αἶψα δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα παραπρεμάσας· τὸ δ' ὑπέλκετο μείλινον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἐρύσσατο μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρεφὲς οἰὸς ἀώτῳ,
Σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάϊ κυδαλίμοιο

585 Cupiebat jaculari; alter verò, à nervo, ſagittâ:
Ac Priamides quidem deinde ad pectus percuſſit ſagittâ
Thoracis cavam partem, reſilit autem acerba ſagitta.
Ut videlicèt cùm à lato ventilabro magnam per aream
Saliunt fabæ nigræ, vel cicera,
590 Flatu à ſtridulo & ventilatoris impetu:
Sic à thorace Menelai gloriâ ſublimis
Multùm rejecta longè volavit acerba ſagitta.
Atrides autem manum, *in* prœlio ſtrenuus Menelaus,
Eam percuſſit, quæ tenebat arcum politum; inque arcu
595 E regione per manum infixa eſt ærea haſta.
Retrò autem ſociorum in agmen ceſſit *Helenus*, mortem evitans,
Manu ſuſpensâ; tractimque unà ferebatur fraxinea haſta;
Et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor,
Ipsámque *manum* colligavit ſcitè circumvolutâ ovis lanâ,
600 Fundâ *ſcilicet*, quam ei miniſter tenebat paſtori populorum.
Piſander autem rectà in Menelaum gloriâ ſublimem

Ver. 586. Πριαμίδης] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 588. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος] Θαυμάζουσιν ἐν τούτοις οἱ παλαιοὶ τὸν ποιητὴν, καὶ ὡς πρᾶγμα ταπεινὸν τὸ κατὰ κυάμους καὶ ἐρεβίνθους, καὶ ἔννοιαν εὐτελῆ, ἐπιθέτοις τε ὑψώσας ἐσέμνυνεν, ἐπικαλύπλων τὸ ταπεινὸν, καὶ λέξεσι μεμελεθυσμέναις ἐπῆρε. *Euſtath.*

Ibid. πλατέος πλυόφιν] Reprehendit hîc *Euſtathium Barneſius*, quod πλυόφιν hoc in loco *Genitivum* eſſe faſſus ex πλύω, id tamen idem jam antèa de vocabulo νευρῆφιν negâſſet. At rectè obſervaverat *Euſtathius*, id quod non animadvertit *Barneſius*, unam in utroque horum vocabulorum *non* eſſe Analogiam. Nam quâ ratione ex πλύω fit πλυόφιν, & ex χαλκῦ χαλκόφιν, non utique eâdem ratione fit ex νευρῆς νευρῆφιν. Οὐκ ἂν ἔχοι καὶ ἀπὸ γενικῆς γενέσθαι τῦ "νευρῆς" ἀποζολῇ τῦ σ'. Εἰη δὲ ἂν μάλιςα ὡς ἐπιῤῥῆμα,——ὡς βίη βίηφι, ἴτω καὶ νευρῇ νευρῆφι.

Ver. 589. Θρώσκωσιν] *Al.* Θρώσκωσιν.

Ver. 593.——Ἀτρεΐδης ἦ ἄρα] *Atrides autem invicem*——.

Ver. 594.——ἦ] *Al.* ἦ.

Ver. 597.——μείλινον] *Al.* χάλκειον. Nempe ex *ver.* 595.

Ver. 600.——ἦν ἄρα] *Quam, ut fieri ſolet*,——.

Ver.

Ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ζχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Πείσανδρος δὲ ζάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἔσχετο γὰρ ζάκος εὐρὺ, καλεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκην.
Ἀτρείδης δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
Μακρῷ, εὐξέσῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
Ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
Ἀκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὑπὲρ μυκτῆρος· λάκε δ' ὀξέα, τῷ δέ οἱ ὄσσε
Παρ' ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·

Ibat: eum quippe ducebat fatum funeſtum, mortis ad finem;
A te, Menelae, ut ſterneretur in gravi pugnâ.
Hi ergò quando jam propè erant, inter ſe concurrentes;
Atrides quidem aberravit, ipſique averſa eſt haſta:
Piſander verò ſcutum Menelai gloriâ ſublimis
Percuſſit, neque penitùs potuit æs adigere:
Prohibuit enim ſcutum latum, fractáque eſt in extremâ parte
Haſta: hic tamen mente ſuâ gaviſus eſt, & ſperabat victoriam.
Atrides autem, extracto enſe argenteis clavis diſtincto,
Inſiliit in Piſandrum; ille autem ſub ſcuto deſumpſit pulchram
Securim ex ære ſcite factam, oleaginum inſertum habens manubrium,
Longum, benè politum; uno autem tempore alter alterum aſſecutus eſt.
Utique hic quidem [*Piſander*] galeæ conum percuſſit equinis ſetis denſæ
Summam ſub criſtam ipſam: ille verò accedentem, in fronte,
Naſo ſuper extremo; crepuerúntque oſſa; atque ei oculi
Ad pedes ſanguinolenti humi deciderunt in pulvere:
Incurvatuſque eſt concidens; ille autem calcem in pectoribus ponens
Armáque interfecto exuit, & glorians verbum dixit:

Ver. 602.——τὸν δ' ἄγε μοῖρα] Fata vocant, metaſque dati pervenit ad ævi. *Æn.* X. 472.

Ver. 605.——ἐτράπετ' ἔγχος·] Non, à ſcuto *repulſa eſt*; ſed *avertit ſeſe*, aberravit. De primigenito hoc *vocis Mediæ* uſu, vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 607. Οὔτασεν,] Vide ſuprà ad *ver.* 392; & ad α', 140.

Ver. 611.—καλὴν] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 612. Ἀξίνην—μέτωπον—λάκε δ' ὀξέα,]

——ille ſecuri
Adverſi frontem mediam mentúmque re ductâ
Diſjicit, & ſparſo latè rigat arma cerebro, *Æn.* XII. 306.

Non unus hîc rei eventus, ſed una ferè loquendi ratio.

Ver. 613.——ἐφίκοντο.] *Al.* ἀφίκοντο.

Ver. 615.——ὑπαὶ λόφον] *Al.* ὑπὸ λόφον.

Ver. 617.——αἱματόεντα] Ita *Barneſius* ex MSS. ex Scholiis, & ex Editt. Vett. Quibuſcum faciunt MSS. *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* à *Th. Bentleio* collati. Vide ſuprà ad *ver.* 435. *Al.* αἱματόεντα.

Ibid.——ἐν κονίῃσιν·] Vide ſuprà ad *ver.* 508.

Ver.

Λείψετέ θην ὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρηϛοι αὐτῆς·
Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος ἠκὲ ἐπιδευεῖς,
Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· ἠδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσαϛε μῆνιν,
Ξεινίϐ· ὅϛε ποτ ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν.
Οἵ μευ κεριδίην ἄλοχον καὶ κτήμαϛα πολλὰ
Μαψ οἴχεσθ ἀνάγονϛες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ αὐτῇ·
Νῦν αὖτ ἐν νηυσὶν μενεαίνεϛε πονϛοπόροισι
Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κλεῖναι δ ἥρωας Ἀχαιούς·
Ἀλλά ποθι ϛχήσεσθε, καὶ ἐσσυμενοί περ, Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ ϛε φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ ἐκ τάδε πάνϛα πέλονϛαι·
Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑϐριϛῆσι
Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, ἠδέ δύναϛαι
Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐϐ πολέμοιο.
Πάνϛων μὲν κόρος ἐϛὶ, καὶ ὕπνϐ, καὶ φιλότηϛος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
Ἢ πολέμϐ· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρηϛοι ἔασιν.

620 " Relinquetis ità demùm naves Danaorum rei equeſtris peritorum,
" Trojani fœdifragi, gravis inſatiabiles pugnæ;
" Alio quidem flagitioque & probro non carentes *eſtis*,
" Quo me violâſtis, improbæ canes: neque quidquam animo
" Jovis altitonantis gravem veriti eſtis iram,
625 " Hoſpitalis; qui aliquandò vobis evertet urbem altam.
" Qui meam quam virginem duxi uxorem & opes multas
" Nullâ injuriâ laceſſiti abduxiſtis, cum hoſpitio accepti fueratis ab ipsâ;
" Nunc verò in naves cupitis pontum tranſeuntes
" Ignem pernicioſum jacere, occideréque heroas Achivos:
630 " Sed aliquando coërcebimini, impetuoſi licèt, à pugnâ.
" Jupiter pater, ſanè te aiunt ſapientiâ ſuperare cæteros *omnes*
" Homines atque deos: à te tamen hæc omnia proficiſcuntur:
" Cum ita nempè viris gratificeris injurioſis
" Trojanis, quorum animus ſemper vi injuſtâ gaudens, neque poſſunt
635 " Pugnâ ſatiari omnibus æquè gravis belli.
" Omnium quidem rerum ſatietas eſt, & ſomni, & amoris,
" Cantûſque dulcis, & egregiæ ſaltationis,
" Quarum *rerum* quidem quis etiam magis appetit deſiderium explere,
" Quàm belli: Trojani verò pugnæ inſatiabiles ſunt.

Ver. 620.——Θὴν] *Al.* δή.

Ver. 623.——κακαὶ κύνες] *Al.* κακοὶ κύνες· Ut *Barneſio* videtur, rectè. Sed mutato nihil opus. Dictum eſt enim ad *contumeliam*.

Ver. 625.——ὅϛε] *Qui videlicet*——.

Ver. 628. Νῦν αὖτ'] *Nunc hanc gratiam rependentes*——,

Ver. 629.——κλεῖναι δ'] *Barneſius* ex conjecturâ, κλεῖναί Θ'. Quam & *præſtabiliorem* appellat *Lectionem*. Sed κλεῖναι δὲ, perindè eſt.

Ver. 638. Τῶν] *Al.* Ὧν.

Ver. 639.——μάχης ἀκόρηϛοι]

Bellum

Ὣς εἰπὼν, τὰ μὲν ἕνδε᾽ ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας ἑτάροισι δίδε Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ἔνθα οἱ υἱὸς ἑπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
Ἐς Τροίην, ἠδ᾽ αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὅς ῥα τότ᾽ Ἀτρείδαο μέσον ζάκος ἔτασε δορὶ
Ἐγγύθεν, ἠδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἀψ δ᾽ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ᾽ ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ᾽ ἀπιόντα ἰεῖ χαλκήρεα ὀϊστόν·
Καί ῥ᾽ ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ἀνίκρυ κατὰ κύστιν ὑπ᾽ ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Ἐζόμενος δὲ κατ᾽ αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε ζωὸς ἔκηξε, ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ᾽ αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ᾽ ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·

Sic locutus, arma quidem à corpore ſanguinolenta
Detracta ſociis dedit Menelaus inſignis:
Ipſe verò iterùm reverſus primis pugnatoribus immiſtus eſt.
Tunc ei filius inſiliit Pilæmenis regis
Harpalion, qui quidem patrem dilectum ſecutus erat, ut pugnaret
Ad Trojam; ſed non rediit in patriam terram:
Qui tunc quidem Atridæ medium ſcutum feriit haſtâ
Cominùs, neque penitùs potuit æs adigere:
Retrò igitur ſociorum in agmen ceſſit, mortem evitans;
Quoquoverſus circumſpectans, nè quis *ſibi* corpus ære attingeret.
Meriones autem in abeuntem miſit æratam ſagittam;
Et percuſſit clunem ad dextrum: at ſagitta
E regione juxta veſicam ſub oſſe penetravit.
Subſidens igitur ibidem, charorùm inter manus ſociorum,
Animam efflans, tanquam vermis, ſuper terrâ
Jacebat extenſus; ſanguis autem niger effluebat, rigabátque terram.
Atque hunc quidem Paphlagones magnanimi circùm occupabantur;
In currum verò collocatum ducebant ad Ilium ſacram
Dolentes; intérque ipſos pater ibat, lachrymas fundens:

Bellum importunum, cives, cum——
Inviétiſque viris gerimus; quos nulla fatigant
Prœlia, nec victi poſſunt abſiſtere ferro.
Æn. XI. 305.

Ver. 642. Αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ἐξαῦτις] Cod. à *Th. Bentleio* collatus, Αὐτὸς δὲ ἐξαῦτις.

Ver. 644. —— πτολεμίζων] πτολεμίζων. *Ibid.*

Ver. 646.——ἔτασε] Vide ſuprà ad *ver.* 192; & ad *á*, 140.

Ver. 649.——χαλκῷ] MS. à *Th. Bentleio* collatus, χαλκός.

Ver. 652. Ἀνίκρυ] Quâ ratione, ἀνίκρυ, hîc ultimam producat; item γάῃ, *ver.* 661 & 666; & ἀπὸ, *ver.* 672; & Διῒ, *ver.* 674; Vide ſuprà ad *á*, 51.

Ver. 658.—μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε] *Pylæmenes*

Ποινὴ δ' ὅτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
Τῷ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
Τῷ ὄγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδε μάντιος υἱὸς,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νέσῳ ὕπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
Νέσον τε συφερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κὴ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤιχετ' ἀπὸ μελέων· συφερὰς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη,
Ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο

Ultio autem nulla filii contigit mortui.
Ob hunc autem Paris valde animo interfectum iratus est;
Hospes enim ei erat multos inter Paphlagonas.
Propter hunc *igitur* is iratus emisit æratam sagittam:
Erat autem quidam Euchenor, Polyïdi vatis filius,
Divesque, fortisque, Corinthi domos habitans,
Qui, planè admonitus de fato *suo* exitiali, navi *tamen* vectus venit:
Sæpè enim ei dixerat senex bonus [vel *peritus*] Polyïdus,
Eum morbo gravi interiturum suis in ædibus,
Aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri:
Ideò simul gravémque mulctam [*contumeliam*] evitabat Achivorum
Morbúmque tetrum, ut ne pateretur dolores animo:
Hunc percussit *Paris* sub maxillâ & aure: protinùs autem animus
Abiit à membris, horrendáque ipsum caligo occupavit.
Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis:
Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid nôrat,
Quod sibi navium ad finistram cædebantur

menes, hîc, *Harpalionis* pater, alius est ab illo, qui suprà occisus narratur, ε, 576, ὁμώνυμος τούτῳ, ut ait *Eustathius*. Non enim temerè ac fortuitò, negligentérque scripsit *Homerus*; nec heroüm nomina necesque confinxit, sed ex historiâ memoravit: Vide suprà ad β', 494. Quominùs duo fuerint *Pylæmenes*, *Paphlagonum* Duces; nihil sanè impedit. Utrúmne alter *Harpalionis pater*, *avus* fuerit alter, uti conjecit *Barnesius*; incertum. Qui *Harpalionis patrem* priùs occisum existimant, legendum hoc in loco volunt,——μετὰ δ' Οὖ ζφι πατὴρ κίε. Sed sine codicibus nihil mutandum. Nec tam venustè, si ita legas, cohærebit id quod sequitur, Ποινὴ δ' ὅτις παιδὸς——.

Ver. 659.——τεθνειῶτος.] Vide suprà ad *ver.* 46.

Ver. 665. Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ ὀλοὴν,] Οὐχ ὅμοιος τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Εὐχήνωρ, εἴγε ἠδὺ αὐτὸς, εἰδὼς ὡς θανεῖται, ἦλθεν εἰς Τροίαν· Ἐκείνῳ μὲν γὰρ μὴ ἐλθόντι, ζῆν ἦν ἐπὶ μακρόν· Εὐχήνορι δὲ, τὰ τοῦ θανάτου ἀφυκτα, κἂν οἴκοι ἔμεινεν. *Eustath.*

Ver. 670.——πάθοι] *Al.* πάθῃ.

Ver. 672.——ἄρα] *Porro*; *proinde*; *exinde*; *ut solitum est.*

Ver. 673.—δέμας πυρὸς] Διὰ τὸ θερμὸν, ἢ ζύλινον, ἢ εὐκίνητον τῶν μαχομένων. *Schol. inedita, à Th. Bentleio communicata.*

Ver. 675. Ὅτι] Vide suprà ad α, 537.

Ver.

Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν κὴ κῦδος Ἀχαιῶν
Ἔπλετο, τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ὦτρυν' Ἀργείοις, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
Ἀλλ' ἔχεν, ἣ τὰ πρῶτα πύλας κὴ τεῖχος ἐσᾶλτο,
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς σίχας ἀσπισάων·
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες κὴ Πρωτεσιλάυ,
Θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλισα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχη αὐτοί τε κὴ ἵπποι·
Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ, κὴ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ, κὴ Φθῖοι, κὴ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
Σπερχῆ ἐπαίσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
Ὦσαι ἀπὸ ζφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον·
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο,
Φείδας τε, Στιχίῳ τε, Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίῳ τέ.
Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης,

Copiæ ab Argivis; propemodùm autem etiam victoria Achivorum
Erat; talis enim Neptunus terram quatiens
Impellebat Argivos, insuperque & robore ipse auxiliabatur:
Sed perstabat *Hector*, ubi primùm portas & murum insilierat,
Perruptis Danaorum densis ordinibus scutatorum;
Ubi erant Ajacisque naves & Protesilai,
Littus ad maris cani subductæ; ac suprà
Murus ædificatus erat humillimus, ubi maximè
Acerrimi erant *in* pugnâ ipsique *viri* & equi:
Illic autem Bœoti, & Iaones longis vestibus induti,
Locri, & Phthii, & illustres Epeï,
Acriter irruentem, à navibus arcebant; neque *tamen* poterant
Repellere à se flammæ similem Hectorem nobilem:
Atque Athenienstum quidem selecti *stabant* primâ in acie; iis autem
Præerat filius Petei, Menestheus; unáque sequebantur
Phidasque, Stichiúsque, Biásque fortis: at Epeïs *præerat*
Phylidésque Meges, Amphiónque, Draciúsque.
Ante Phthios autem, Medónque, bellicosúsque Podarces,

Ver. 676.——τάχα δ' ἂν] Εἰ μὴ ἐμεμαθήκει· *Nisi tandem admonitus fuisset Hector*, ver. 725, infrà, *Schol. inedita*, Codicis *Harleiani*.

Ver. 678. Ὦτρυν'—, ζθένει αὐτὸς ἄμυνεν·] Nempe *Mare* eos cohibuit, nè fugerent; ipsaque necessitas fortitudinem inspiravit.

Ver. 682.—εἰρυμέναι·] Ab εἰρύομαι. Quæ enim sunt ex verbis in—υμαι desinentibus, ea omnia istud ύ ubique corripiunt.

Ver. 686. Φθῖοι,] Φθιῶται μὲν, οἱ ὑπ' Ἀχιλλεῖ· Φθῖοι δὲ, οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ κὴ Φιλοκτήτῃ. *Eustath.*

Ver. 688.—εἴκελον] Vide suprà ad *ver.* 53.

Ver. 689.——προλελεγμένοι·] Ἐπιλέγδην πρόκλασμένοι, ὡς πρῶλος ἅται. *Eustath.*

Ver. 692. Φυλείδης τε Μέγης,] *Al.* Φυλείδης τε Μέγης τε. Malè. Ut rectè annotavit *Barnesius*. Erat enim *Meges Phylei* filius; ό, 528, 535.

Ver. 693.——μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης,] *Al.* Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης. Malè. Nam, ut rectè annotavit *Barnesius*, Homero & alibi memoratur Ποδάρκης, non item Μενεπτόλεμος.

Ver.

(Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα καλακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·)
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' ἐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς,
Ἴσατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἰνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα ζφιν
Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἷον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέρσει
Ἰεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρότρου·
Ὣς τὼ, παρβεβαῶτε μάλ' ἔσασαν ἀλλήλοιϊν.
Ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ ζάκος ἐξεδέχοντο,

(Ac quidem nothus filius Oïlei divini
Erat Medon, Ajacis frater: & habitabat
In Phylace, terrâ procul à patriâ, viro interfecto,
Fratre novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:
At *Podarces*, Iphicli filius Phylacidæ *erat:*
Hi quidem ante Phthios magnanimos armati,
Naves defendentes, unà cum Bœotis pugnabant.
Ajax verò haud omninò, Oïlei velox filius,
Abfistebat ab Ajace Telamonio, nè paululùm quidem;
Sed ficut in novali duo boves nigri compactile aratrum,
Parem animum habentes, trahunt; circaque ipforum
Ima cornua multus erumpit fudor;
Atque hos quidem jugum folum politum diftinet,
Vadentes per fulcum, profcinditque fundum terræ:
Sic ifti [*Ajaces*] conjuncti propè admodum ftabant inter fe.
Sed Telamonium quidem multique & ftrenui
Viri fequebantur focii, qui ei fcutum *vicibus* excipiebant,

Ver. 702. Ἴσατ' ἀπ'] Ἀφίσταλο.

Ver. 704.——ἄρα] *Ut fieri folet*——.

Ver. 707.——τέμνει δέ τε τέλσον ἀρῦρης·] Non de nihilo eft, quòd codices, in hoc vocabulo "τέμνει," mendofos effe fufpicetur *Barnefius*. Non quòd "*Jugum fulcos non* "*findere foleat*;" Nam & *Aratorem*, & *Boves*, & *Jugum* utique, trahendo aratrum, terram *fecare* dixeris, non ineptè: Sed quòd vox τέμνει, & quæ ejufmodi funt, in Poëmate *epico*, (ubi oratio grandis plerunque & fublimis effe debet, atque à fermone vulgari quàm maximè diftare,) *rariffimè* cortipiantur: quòdque *Euftathius*, (qui, ad Θ', 87, *Homerum* non τέμνειν, fed τάμνειν, femper fcripfiffe docet,) hoc in loco, licèt totam Similitudinem minutatim & per verba fingula expendat, de hoc tamen vocabulo nè γρὺ quidem. Nam tamen ideò fequendus *Barnefius*, qui nullis allatis Codicibus, nec ullâ fatis idoneâ ratione, de fuo edidit, τάμνον δέ τε τέλσον ἀρύρης. Nec audiendus Scholiaftes, qui iftud "τέμνει" inficetè admodùm exponit, τέμνεσθαι. Codex *Harleianus*, à *Th. Bentleio* collatus, habet τεμεῖ· & *Scholia* ibidem inedita, τὸ ἄρόῤῥεον τὴν ἐπιφάνειαν.

Ibid.——ἀρύρης·] Vide fuprà ad ζ', 142.

Ver. 708.——παρβεβαῶτε] Vide fupra ad *ver.* 46.

Ibid.——ἔσασαν] Vide fuprà ad μ', 55. Cod. à *Th. Bentleio* collatus, habet παὶ βεβαῶτε παρέσασαν ἀλλήλοισι.

Ver. 710.——ἕταροι,] *Al.* ἑτάρων.

Ver.

Ὀππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γένυαθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφιν σαδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋῤῥόφῳ οἷος ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, ζὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· ζυνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν πρὸτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πολυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστὰς·
Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσὶ παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι.
Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήια ἔργα,
Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων;

Quando ipſi defatigatióque & ſudor genua occupâſſet:
At non Oïliadem magnanimum Locri ſequebantur:
Non enim ipſis *in* ſtatariâ pugnâ conſtabat ſuus animus;
Non enim habebant galeas æreas equinis ſetis denſas,
Neque habebant clypeos pulchrè orbiculatos, & fraxineas haſtas;
Sed arcubus & ſcitè tortâ ovis lanâ,
Ad Ilium ſimul ſecuti ſunt, freti; quibus deinceps
Crebrò jacentes Trojanorum rumpebant phalangas.
At tunc illi [*Ajaces*] quidem antè, cum armis vario artificio factis,
Pugnabant contra Trojanóſque & Hectorem ære armatum:
Hi autem [*Locri*] à tergo jacientes latebant; neque omninò pugnæ
Trojani *amplius* recordabantur; conturbabant enim *eos* ſagittæ.
Tum ſanè magnâ clade acceptâ, à navibus & tentoriis
Trojani receſſiſſent ad Ilium ventoſam;
Niſi Polydamas audacem Hectorem allocutus eſſet adſtans;
" Hector, à te impetrare neſcis, ut *aliorum* monitis obſequaris.
" Quoniam tibi excellentèr dedit Deus bellica opera,
" Ideò & conſilio vis peritus eſſe ſupra cæteros?

Ver. 713. Οὐ γάρ σφιν σαδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·] Apud *Strabonem* lib. x. p. 689. *Al.* 449. Οὐ γὰρ σφιν σαδίης ὑσμίνης ἔργα μέμηλεν. Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἄρ' σφιν——.

Ver. 716. Ἀλλ' ἄρα] *Sed, quod inermium erat, & ſtatariæ pugnæ imperitorum,*——.

Ibid.——ἐϋῤῥόφῳ οἷος ἀώτῳ] *Fundâ.* Ut ſuprà *ver.* 559, ἐϋῤῥόφῳ οἷος ἀώτῳ, Σφενδόνῃ.

Ver. 717.——οἷσιν ἔπειτα] *Al.* οἷσι μάλιστα.

Ver. 719. Δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν] *Ac tunc quidem, juxta iſtam conſuetudinem,*——.

Ver. 721.——οὐδέ τι] *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 722.—Ζυνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.] Scholiaſti, Ζυνεκλονέοντο, Ζυνελαύνοντο. Ut adeò legiſſe videatur, Ζυνεκλονέοντο γ' ὀϊστοῖς.

Ver. 728.——περιίδμεναι] Vel, περὶ ἴδμεναι. *Al.* περιέμμεναι. Quam Lectionem & præfert *Henric. Stephanus*, propter id quod ſuprà legitur, ά, 258, Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐγχεῖ μάχεσθαι.

Ver.

Ἀλλ᾽ ὕπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἐλέσθαι·
Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
Ἄλλῳ δ᾽ ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·
Ἄλλῳ δ᾽ ἐν στήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ᾽ ἄνθρωποι,
Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ᾽ αὐτὸς ἀνέγνω.
Αὐτὰρ ἐγών ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Πάντη γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
Οἱ μὲν ἀφεσσάμενοι ζυγὸν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
Ἀλλ᾽ ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
Ἔνθεν δ᾽ ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν·
Ἦ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,

" At nequaquam simul omnia poteris ipse solus consequi:
" Alii enim tribuit Deus bellica opera;
" Alii autem artem saltandi, alii citharam & cantum;
" Alii verò in pectoribus posuit mentem latè sonans Jupiter
" Prudentem; cujus quidem multi fructum percipiunt homines;
" Quin & urbes servat; præcipuè autem ipse, *qui habet, ejus utilitatem* novit;
" Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.
" Undique enim te circum corona belli flagrat;
" Trojani autem magnanimi, postquam trans murum iverunt,
" Alii quidem subducunt se cum armis, alii verò prœliantur
" Pauciores contra plures, dissipati circa naves.
" Quin *tu* retrocedens voca huc omnes proceres:
" Deinde verò de summâ rerum inire poterimus consilium;
" Utrúmne in naves multa transtra habentes irruamus,

Ver. 729.——ὕπως ἅμα πάντα——. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς]
——ὃ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
Ανδράσιν, ὅτε φυὴν, ὅτ᾽ ἂρ φρένας, ὅτ᾽ ἀγορητύν.
Ἄλλος μὲν γὰρ——————
——————ἀσφαλέως ἀγορεύει.——
Ἄλλος δ᾽ αὖ εἶδος—— *Odyss.* Σ′, 167.
Ἀλλ᾽ ὃ γὰρ ἀὐτὸν πάντ᾽ ἐπίστασθαι βροτῶν
Πέφυκεν, ἄλλῳ δ᾽ ἄλλο πρόσκεισαι γέρας·
Σὲ μὲν μάχεσθαι, τὸν δὲ βουλεύειν καλῶς.
Euripid. Rhes. 106.
——non omnia possumus omnes.
Virgil. Eclog. VIII. 63.

Ver. 731. Ἄλλῳ δ᾽ ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·] Apud Lucianum περὶ ὀρχήσεως.
Ἄλλῳ δ᾽ ὀρχηστύλε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Cæterùm nonnulli totum hunc versiculum *suppositum* existimant. Δῆλον δὲ, ὡς ἀχρειοῖ τὸ ἔπος τοῦτο τὴν Ὁμηρικὴν ἔννοιαν· ἧς ὁ σκοπὸς εἰς καὶ μόνος, Ἀνδρίαν ζυσκρῖναι φρονήσει. *Eustath.*

Ver. 732.——τίθει] *Al.* τιθεῖ.
Ibid.——εὐρύοπα] Vide suprà ad ά, 175.
Ver. 734.——πολεις] *Al.* πολεῖς, *multos.*
Ibid.——μάλιστα δέ κ᾽ αὐτὸς ἀνέγνω.] Domina *Dacier* vocem αὐτὸς ad ipsum *Jovem* refert. Rectiùs, ut opinor, *Eustathius*: Τῆς μὲν (Ἀνδρίας,) τὸ ζημιον ἐχούσης ἄλλως ἐν τῷ ζῴζειν ἑτέρους,——· τῆς δὲ Νοήσεως, καθ᾽ μή τινας ἔχη ζῴζειν, ὅμως ὅτως αὐτάρκως ἐχούσης, διὰ τὸ αὐτῆς γνωστικόν.
Ver. 735.——ἄριστα·] *Al.* ἄριστον.
Ver. 736.——δέδηε] *Flagrat*; non, *flagrabat.* Nam *præteritum* istud (quod appellant Grammatici) *perfectum*, semper indicat *præsens Tempus* rei perfectæ: Ideóque à Græcis aptè appellatur παρακείμενος· quia *Tempori* isti, quo aliquid rerum *fiat*, *adjacet* nimirùm *Tempus* quo id *factum* demùm *fit*. Vide suprà ad ά, 37.
Ver. 737.——Τρῶες δὲ] *Al.* Τρῶες δή. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.
Ver. 741.——Ἔνθεν δ᾽ ἂν] Ἔνθεν δ᾽ αὖ, MS. à *Th. Bentleio* collatus.

Ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γένυαθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφιν σαόφρονι θυμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἕντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πολυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστὰς·
Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι.
Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήια ἔργα,
Τὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων;

Quando ipſi defatigatióque & ſudor genua occupâſſet:
At non Oïliadem magnanimum Locri ſequebantur:
Non enim ipſis *in* ſtatariâ pugnâ conſtabat ſuus animus;
Non enim habebant galeas æreas equinis ſetis denſas,
Neque habebant clypeos pulchrè orbiculatos, & fraxineas haſtas;
Sed arcubus & ſcitè tortâ ovis lanâ,
Ad Ilium ſimul ſecuti ſunt, freti; quibus deinceps
Crebrò jacentes Trojanorum rumpebant phalangas.
At tunc illi [*Ajaces*] quidem antè, cum armis vario artificio factis,
Pugnabant contra Trojanóſque & Hectorem ære armatum:
Hi autem [*Locri*] à tergo jacientes latebant; neque omninò pugnæ
Trojani *amplius* recordabantur; conturbabant enim *eos* ſagittæ.
Tum ſanè magnâ clade acceptâ, à navibus & tentoriis
Trojani receſſiſſent ad Ilium ventoſam;
Niſi Polydamas audacem Hectorem allocutus eſſet adſtans;
" Hector, à te impetrare neſcis, ut *aliorum* monitis obſequaris.
" Quoniam tibi excellentèr dedit Deus bellica opera,
" Ideò & conſilio vis peritus eſſe ſupra cæteros?

Ver. 713. Οὐ γάρ σφιν σαόφρονι θυμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·] Apud *Strabonem* lib. x. p. 689. *Al.* 449. Οὐ γὰρ σφιν σαόφρονι θυμίνῃ ἔρξαι μέμηλεν. Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἄρ' σφιν———.

Ver. 716. Ἀλλ' ἄρα] *Sed, quod inermium erat, & ſtatariæ pugnæ imperitorum,*———.

Ibid.——ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ] *Fundâ.* Ut ſuprà *ver.* 559, ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ, Σφενδόνῃ.

Ver. 717.——οἷσιν ἔπειτα] *Al.* οἷσι μάλιστα.

Ver. 719. Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν] *Ac tunc quidem, juxta iſtam conſuetudinem,*———.

Ver. 721.——οὐδέ τι] *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 722.—Συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.] Scholiaſti, Συνεκλονέοντο, Συνελαύνοντο. Ut adeò legiſſe videatur, Συνεκλονέοντο γ' ὀϊστοῖς.

Ver. 728.——περιίδμεναι] Vel, περὶ ἴδμεναι. *Al.* περιέμμεναι. Quam Lectionem & præfert *Henric. Stephanus*, propter id quod ſuprà legitur, ά, 258, Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἰσὶ μάχεσθαι.

Ver.

Ἀλλ' ἔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἐλέσθαι·
Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
Ἄλλῳ δ' ὀρχηςὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·
Ἄλλῳ δ' ἐν ςήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
Καί τε πόλεις ἐςάωσε, μάλιςα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
Αὐτὰρ ἐγών ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριςα·
Πάντη γάρ σε περὶ σέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
Οἱ μὲν ἀφεςᾶσιν ζὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίςους·
Ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βελήν·
Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,

" At nequaquam simul omnia poteris ipse solus consequi:
" Alii enim tribuit Deus bellica opera;
" Alii autem artem saltandi, alii citharam & cantum;
" Alii verò in pectoribus posuit mentem latè sonans Jupiter
" Prudentem; cujus quidem multi fructum percipiunt homines;
" Quin & urbes servat; præcipuè autem ipse, *qui habet, ejus utilitatem* novit;
" Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.
" Undique enim te circum corona belli flagrat;
" Trojani autem magnanimi, postquam trans murum iverunt,
" Alii quidem subducunt se cum armis, alii verò prœliantur
" Pauciores contra plures, dissipati circa naves.
" Quin *tu* retrocedens voca huc omnes:
" Deinde verò de summâ rerum inire poterimus consilium;
" Utrúmne in naves multa transtra habentes irruamus,

Ver. 729.——ἔπως ἅμα πάντα——. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς]

——ὃ πάνεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
Ανδράσιν, ὅτε φυὴν, ὅτ' ἂρ φρένας, ὅτ' ἀγορητύν.

Ἄλλος μὲν γὰρ——
——ἀσφαλέως ἀγορεύει.——

Ἄλλος δ' αὖ εἶδος—— *Odyss.* Σ', 167.

Ἀλλ' ὃ γὰρ ὡυτὸς πάντ' ἐπίςασθαι βροτὸν ἄλλον
Πέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας·
Σὲ μὲν μάχεσθαι, τὸν δὲ βυλεύειν καλῶς.
Euripid. Rhes. 106.

——non omnia possumus omnes.
Virgil. Eclog. VIII. 63.

Ver. 731. Ἄλλῳ δ' ὀρχηςὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·] Apud Lucianum περὶ ὀρχήσεως.

Ἄλλῳ δ' ὀρχηςύνε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.

Cæterùm nonnulli totum hunc versiculum *suppositum* existimant. Δῆλον δὲ, ὡς ἀχρειοῖ τὸ ἔπος τοῦτο τὴν Ὁμηρικὴν ἔννοιαν· ἧς ὁ σκοπὸς εἰς καὶ μόνος, Ἀνδρίαν ζυγκρῖναι φρονήσει. *Eustath.*

Ver. 732.——τίθει] *Al.* τιθεῖ.

Ibid.——εὐρύοπα] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 734.——πολεις] *Al.* πολεῖς, *multos.*

Ibid.——μάλιςα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.] Domina *Dacier* vocem αὐτὸς ad ipsum *Jovem* refert. Rectiùs, ut opinor, *Eustathius*: Τῆς μὲν (Ἀνδρίας,) τὸ ζημιῶν ἐχούσης ἄλλως ἐν τῷ ζώζειν ἑτέρως,——· τῆς δὲ Νοήσεως, καθ' μή τινας ἔχει ζώζειν, ὅμως ὅτως αὐτάρκως ἐχούσης, διὰ τὸ αὐτῆς γνωςικόν.

Ver. 735.——ἄριςα·] *Al.* ἄριςον.

Ver. 736.——δεδηε] *Flagrat*; non, *flagrabat.* Nam *præteritum* istud (quod appellant Grammatici) *perfectum*, semper indicat *præsens Tempus* rei perfectæ: Ideóque à Græcis aptè appellatur παρακείμενος· quia *Tempori* isti, quo aliquid rerum *fiat*, *adjacet* nimirùm *Tempus* quo id *factum* demùm *sit*. Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 737.——Τρῶες δὲ] *Al.* Τρῶες δή. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 741.——Ἔνθεν δ' ἂν] Ἔνθεν δ' αὖ, MS. à *Th. Bentleio* collatus.

Αἴκ᾽ ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
Παὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσήωνται Ἀχαιοὶ
Χρειοῦ, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
Μίμνει, ὃν ὐκέτι πάγχυ μάχης ἰσχήσεσθαι οἴω.
Ὣς φάτο Πελυδάμας· ἄδε δ᾽ Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ᾽ ἐξ ὀχέων ἰὼν τεύχεσιν ἅλτο χαμᾶζε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πελυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ᾽ εἶμι, καὶ ἀντίον πολέμοιο·
Αἶψα δ᾽ ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.

" Si quidem velit Deus largiri victoriam; an verò jam deinceps
" A navibus abeamus illæsi. Certè enim equidem
" Timeo, nè hesternum rependant Achivi
" Debitum; quoniam apud naves vir insatiabilis pugnæ
" Manet, quem non ampliùs omninò à pugnâ cessaturum puto.
Sic dixit Polydamas: Placuit autem Hectori consilium tutum:
Continuò igitur è curribus cum armis desiliit in terram,
Et eum editâ voce verbis velocibus allocutus est;
" Polydama, tu quidem hîc retine omnes fortissimos:
" At ego illuc ibo, & occurram prœlio:
" Protinùs autem revertar, postquam diligentèr illis mandata dedero.

Ver. 745.—μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσήωνται Ἀχαιοὶ χρειοῦ,] Vulgati habent ἀποτίσωνται. Sed *Barnesius* ex *Eustathio* edidit, ἀποσήωνται· ejusque rei rationem ità reddit. " *Editiones Basileensis & Romana Eustathii, τὸ* " *ἀποσήωσθαι apertè præferunt, in Textu* " *pariter & in παρεκβολαῖς. Eustathius,* " fol. 937, lin. 16; & fol. 938, lin. 48; " Τὸ δὲ, ἀποσήωσθαι τὸ χθιζὸν χρέος, τινὲς " μὲν γράφουσιν ἀποτίσωσθαι· ἐκ παρέσκουσαι " δὲ οἱ ζοφοὶ, ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἀποσήωσ- " ται, ἀντὶ τοῦ ἀποσαθμήσωσιν, ἤγουν σαθμῶ " ἀπαιώσουσιν ἢ λήψονται. *Eandem lectionem* " *τοῦ ἀποσήωσθαι repetit,* fol. 950, lin. 18, " *Ita Iliad.* χ', 350; Στήσω᾽ ἐνθάδ᾽ ἀγοντες ἀποινα. *Ita* ω', 232, Χρυσὸν δὴ σήσας " ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα· *Ubi Eustathius,* " fol. 1479, lin. 29, Τὸ δὲ σήσας, ἀντὶ τοῦ " σαθμήσας, ὡς παρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ " ψεύσηται τὸν σαθμὸν τυχὸν ἐλαττωθείς. Ἐκ " τούτου δὲ, καὶ παρὰ τούτων, τὸ, χθιζὸν ἀποσή- " σωσθαι χρέος, ὡς προειρημένου. Καὶ, με- " ταξῦσαι, ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ μέλλειν ἀξιοῦσθαι ἐπι- " κῶς, Odyss. ν', 612. *Hesychius.* Ἀποσήωσθαι, ἀποκομίσωσθαι· σαθμῶ γὰρ ἀπέδωσαν ——*Harpocration,* Ἀποσησάμενον, ἀντὶ τοῦ, προσαθμὸν παραλαβόντα· Δημοσθένης. *Idem ferè Brev.* " *Scholia,* [ὥσπερ σαθμῶ δεδανεικότες.] " *Et Etymolog. magn.* voce Στατῆρ·——τὸ " γὰρ ἀποσήωσθαι, ἀντὶ τοῦ, ἀπολαβῶσιν." His adde *Porphyrium.* Ζητήμ. Ὁμηρικ. 25; Κέχρηται τῇ ἀπὸ τῶν σαθμῶν διαμέτρησει, ὃ ἐπὶ τοῦ, " Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτίσωνται " [ita *Editi*, sed necesse est scripserit *Por-* " *phyrius* ἀποσήωσθαι] Ἀχαιοὶ χρεῖος."—ὡς ἓν ζυγῷ ἴσον σήσαντες, ὃ ἀπομετρούμενοι ὅμοιμα,—σήσαντες τὸ χρέος. Porrò, *medio in vocabulo* ἀποτίσωσθαι, non rectè producitur istud ó. Denique, licèt eandem in sententiâ vim habeat horum vocabulorum utrumque; tamen facilius creditu est, verbum usitatius ἀποτίσωσθαι, ex inusitatiori ἀποσήωσθαι ortum esse, quàm è contrariò ex usitatiori inusitatius. Veruntamen judicet Lector eruditus.

Ver. 746.——παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος] Vide suprà ad *ver.* 324.

Ver. 748.——ἄδε] *Al.* ἄδε. Sed hoc, leviculum.

Ver. 749.——ἐξ ὀχέων] Sunt qui Poëtam hîc reprehendant, tanquam oblitum mandatorum quæ suprà memoraverat, μ', 81—85. Sed facilè intelligi potest, *Hectoris* currum, post effractas fores, exuperatumque murum atque vallum, eum interjecto aliquo intervallo ita secutum, ut tamen plerunque staret ὄπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο, ξ', 430. Reliqui certè currus extra murum atque vallum usque permanebant, (ó, 33) Ut rectè annotavit *Popius.*

Ibid.—ἅλτο χαμᾶζε·] Vide suprà ad γ', 29.

Ver.

Ἦ ῥα, καὶ ὥρμηθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικὼς,
Κεκληγὼς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
Αὐτὰρ ὁ Δηϊφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ πού ἑ ἐφεύροι·
Τὼς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κάλλο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, ἠτάμενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐπορούνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριζε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Πῆ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,

Dixit, & impetu facto abiit, monti nivoso similis,
Inclamans, perque Trojanos volabat & *per* socios.
Hi autem ad Panthoïdem fortitudinis amantem Polydamanta
Omnes ocyùs accurrebant, simulac Hectoris audierunt vocem.
At *Hector* Deïphobúmque, vimque Heleni regis,
Asiádemque Adamanta, & Asium Hyrtaci filium,
Itabat per primos pugnatores quærens, sicubi invenire posset.
Hos autem invenit non jam prorsùs illæsos neque inextinctos:
Sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,
Sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis:
Alii autem in muro erant eminùs cominúsque vulnerati.
Verùm statim invenit pugnæ ad sinistram lachrymosæ
Nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchræ comas,
Animos addentem sociis, & incitantem ad pugnam:
Propè autem stans *eum* allocutus est probrosis verbis;
" Infauste Pari, formâ præstantissime, mulierose, deceptor,
" Ubi tibi Deïphobúsque, visque Heleni regis,

Ver. 754.——ὄρεϊ νιφόεντι] ——Tanaimque nivalem. *Virg. Georgic.* IV. 517. Similitudo hîc desumpta, partim ex corporis proceritate & robore, partim ex galeæ splendore, & albitudine cristæ. Cæterùm, quâ ratione ὄρεϊ hîc ultimam producat; item Ἀλέξανδρον, *ver.* 766; vide suprà ad ά, 51. Denique, quâ analogiâ vox νιφόεντι, quæ primam corripit, deducta sit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide suprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver. 757.——αὐδήν.] *Al.* αὐδῆς.

Ver. 758. (& infrà, *ver.* 770,) βίην θ', Ἑλένοιο] Simili planè loquendi ratione, ac in linguis recentioribus, *regia majestas* ipse scilicet *Rex* est, & *divinitas* ipse *Deus*.

Ver. 759.——Ἀδάμαντα,] Vide suprà ad *ver.* 560.

Ver. 761.——οὐδ' ἀνολέθρους·] Ἡ ἀπόφασις τῆ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ζῶν δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, c. 7. Vide suprà ad ά. 330.

Ver. 766.——Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,] Vide suprà ad ή, 355.

Ver. 767. Θαρσύνονθ'] Vide infrà ad *ver.* 823.

Ver. 769. Δύσπαρι,] Vide suprà ad γ', 39.

Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
Πῆ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὄλεο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἰλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς·
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
Ἄλλοσε δήποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πτολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ δὴ ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
Ἐξ ἑὸ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
Ἐκ τοῦδ' ἔνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκλαθεν, οὓς ζὺ μεταλλᾷς·
Οἴω Δηΐφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτε
Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν
Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·

" Asiadesque Adamas, atque Asius Hyrtaci filius?
" Ubi verò & Othryoneus; nunc periit tota à culmine
" Ilios alta; nunc te certa *manet* gravis pernicies.
Illum autem viciſſim allocutus eſt Alexander divinâ formâ præditus;
" Hector, quoniam tibi animus *eſt* inſontem culpare,
" Aliàs forte magis ceſſare à prælio
" Potuerim, cùm neque me prorsùs imbellem genuerit mater:
" Ex quo enim apud naves pugnam ſuſcitâſti ſociorum,
" Ex eo hìc permanentes congredimur cum Danaïs
" Indefinenter: ſocii autem cæſi ſunt *ii*, quos tu requirjs.
" Duo ſoli, Deïphobúſque viſque Heleni regis
" Abierunt, longis ſaucii haſtis
" Ambo manum; cædem autem arcebat Saturnius.
" Nunc verò duc, quò te cor animuſque jubeat:

Ver. 771.—Ἀδάμας,] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 772.——νῦν ὄλεο πᾶσα κατ' ἄκρης] *Al.* κατὰ κρῆς.

——ruit alto à culmine Troja.
Æn. II. 290.

——ſternitque à culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ver. 775.——ἀναίτιον αἰτιάασθαι,] Malè hîc *Euſtathius*: Σημείωσαι, ὅτι ὑδὲ τὸ τῦ Ἀχιλλέως ἦθος ἀνόμοιον πρὸς Ἕκτορα, εἴγε καὶ αὐτὸς "τάχα κεν ἀναίτιον αἰτιόωλο." λ, 653. Iſtud enim reverà erat *Achillis* ἦθος· "Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ὐδ' ἀγανόφρων. Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς." υ, 467. At *Hector* ubique indole atque ingenio *manſuetus*, & γλυκύθυμος deſcribitur; licèt *Paridem*, in re & loco opportuno, acriùs nonnunquam, non ſine causâ reprehenderit. Quare multo adhuc pejus Domina *Dacier*, & *Popius*; qui *Hectorem* hîc *injuſtum*, *violentum*, & *iracundum* depingunt: Ac ſi ipſe, ſuâ in oppugnandis Achivorum munitionibus temeritate & pertinaciâ, fortiſſimos Suorum perdidiſſet; quorum mortem *Paridi*, non tam ut ignavo quidem & imbelli, (quanquam is & hâc in parte à reprehenſione non abfuit,) quàm ut primæ malorum cauſæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 776.——ἐρωῆσαι πτολέμοιο] MS. à *Th. Bentleio* collatus, ἐρωήσειν πτολέμοιο. Vir doctiſſimus *Hen. Stephanus*, propter præcedentem ſyllabam longam, ſcribendum hîc contendit πολέμοιο. Ipſe tamen, ut rectè obſervavit *Bergler*us, edidit, ὁμοίῳ πτολέμοιο, ὁ, 670. Atque in πτόλις, πτολίεθρον, & ſimilibus, poſt ſyllabam alioqui poſitione longam, ſæpè abundat litera, gravioris Soni causâ. Quod idem in προτὶ pro ποτὶ frequenter factum, *Stephanus* ipſe judicio candido hunc ad locum obſervavit.

Ver. 777. Μέλλω, ἐπεὶ δὴ] Pronunciabatur ἐπ' ὐδ' vel ἐπειὐδ', duabus ſyllabis. Vide ſuprà ad ε, 349; & ad ι, 533.

Ver. 778. Ἐξ ἑὸ γὰρ] Refertur iſtud, γὰρ, ad id quod elegantiſſimè reticetur. *Aliàs fortè culpandus fuerim*; *At Nunc certè in reprehenſionem non incurri*: *NAM ex quo*——.

Ver. 781.——βίη θ' Ἑλένοιο] Vide ſuprà ad *ver.* 758.

Ver.

Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ
Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι·
Παρὰ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειὸν φρένας ἥρως·
Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πετυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἱὸν Ἱπποτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
Ἠοῖ τῇ πρoτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
Οἵ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ

785 "Nos enim paratiſſimis animis ſequemur, neque omnino puto
"Virtutem *te* deſideraturum, quantum quidem *in nobis* virium fuerit:
"Ultra vires autem non licet, quantumvis cupido, pugnare.
Sic fatus flexit fratris animam heros:
Perrexerunt autem ire, ubi maximè pugna & prœlium erat;
790 *Ubi erat* Cebrionéſque, & eximius Polydamas,
Phalces, Orthæúſque, & divinus Polyphœtes,
Palmyſque, Aſcaniúſque, Moryſque, filii [*vel* filius] Hippotionis;
Qui ex Aſcaniâ glebosâ venerant ſuis vicibus
Die præcedenti; tunc verò Jupiter *eos* impulit ad pugnam.
795 Hi autem ibant, vehementium ventorum ſimiles turbini,
Qui ex tonitru patris Jovis ingruit in campum,
Immanique cum tumultu mari miſcetur, in*ſurgunt*que multi

Ver. 785.——ἐμμεμαῶτες.] Vide ſuprà ad *ver.* 46. Item ad ά, 265; ad β', 818; ad ζ', 464.

Ibid.——οὐδέ τι] *Al.* οὐδέ τε. *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 787.——πολεμίζειν.] *Stephanus*, πολεμίζειν. Vide ſuprà ad *ver.* 776.

Ver. 789.——Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα] ——ruit ad——ubi plurima fuſo
Sanguine terra madet, ſtridentque haſtilibus auræ. *Æn.* XII. 690.

Ver. 792.——υἱὸν Ἱπποτίωνος·] Vulgati habent, υἷε Ἱπποτίωνός. Sed ſcribendum, ut opinor, cum *Barneſio*, aut υἱ', aut υἷε· nè ſyllaba videlicet circumflexa corripiatur. *Strabo* citat,

——υἱὸν Ἱπποτίωνος,
Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα——.
Lib. 12. *p.* 847. al. 565.

Quo magis mireris *Barneſii* levitatem, qui, quoniam alibi legerat Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα, ξ', 514, "*in eodem* Verſu & "Fato, *ut* Fratres *potiùs quàm ut* Liberum "& Patrem" conjunctos; ideò & hîc, pro Μόρυνθ' υἱὸν Ἱπποτίωνος, ſcribendum exiſtimavit Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα. Quaſi verò *Pater* & *Filius* non tam *interfici ſimul* potuerint, quàm *bini Fratres*.

Ver. 793. Οἵ ῥ' ἐξ] *Strabo*, loco jam citato, legit Οἵ γ' ἐξ. Quæ, quantum ex analogiâ quidem judico, & probabilior eſt Lectio.

Ibid.——ἀμοιβοὶ] Διαδοχὴ τινι βοηθείας·——πολέμου διάδοχοι, τοῖς πρoτέροις ἴσοι.——Ἢ ἀμειβόμενοι Πρίαμον, ὑπερ ὧν αὐτὸς ἐπεκήρυσε τοῖς ψυχῇ πᾶσι, ὡς ἐν τῇ γε ῥαψῳδίᾳ εἴρηται. *Euſtath.*

Ver. 795.——ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,——] Ἐπαινεῖται καὶ ἐνταῦθα παραβολὴ ἐν τοῖς μάλιστα.——δηλοῖ δὲ——τὴν πολλὴν, καὶ σφοδρὰν, καὶ συνεχῆ, καὶ μετὰ ἤχου τῶν πολεμίων ἐπέλευσιν. *Euſtath.*

Ver. 796. Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς] Σὺν ἀερίᾳ βροντῇ. *Euſtath.* Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βροντῆς. *Schol.* Quod ſi verum eſt, quidni (obſecro) & *ſcribere* potuiſſet Homerus, Ἥ ῥα μετὰ βροντῆς——? At, ὑπὸ βροντῆς, indicat turbinem (ſecundum Poëtæ ſententiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque eâdem utique origine ac tonitru ipſum, natum.

Ver. 797.——ἐν δέ τε πολλὰ] *Al.* ἔνθα τε πολλὰ. Quod & laudat *Barneſius*. Sed minùs rectè. Meliùs enim indicat vulgata Lectio fluctus ex turbine, qui hîc *jam* deſcribitur, oriundos.

Κύμαλα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο·
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πτήξ.
Πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
Εἴπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι.
Ἀλλ' οὔ πω θύμον ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι ὧδε
Ἀργείους; ἦτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
Ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

Fluctus æstuantes multo strepitu resonantis maris,
Tumidi, spumâ albescentes, antè quidem alii, ac deinceps alii:
Sic Trojani, antè quidem alii stipati, post etiam alii
Ære coruscantes cum ducibus sequebantur:
Hector verò præibat, hominum perniciei par Marti,
Priamides; & ante se tenebat scutum undique æquale,
Pellibus densum; multum autem super inductum erat æs:
Circúmque ejus tempora fulgens quassabatur cassis.
Quoquoversùm verò circum phalangas tentabat pedem inferens,
Si quo modo sibi cederent sub clypeo progredienti:
Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.
Ajax autem primus provocavit, magnis passibus gradiens;
"O bone, propiùs accede: cur territas ità
"Argivos? nequaquam pugnæ imperiti sumus,
"Sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi.
"Sanè quidem tibi animus sperat direpturum *te* esse
"Naves; in promptu autem manus ad repellendum sunt & nobis.

Ver. 798. Κύμαλα παφλάζοντα,——φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·] Ἐν πᾶσι, τὸ ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ·—— ποιεῖ δὲ ἐν τοῖς εὐδοκιμήσασις εἰκότιν ἐπὶ τῶν ἀψύχων ταῦτα·

Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

Κινούμενα γὰρ, καὶ ζῶντα, ποιεῖ πάντα. [ubi notandum *Aristotelem* voce mediâ, κινούμενα, eas propriè dixisse res, quæ *se* ipsæ *moveant*:] *Rhetoric. lib.* 3. *c.* 11. Cæterùm de eo artificio, quo Poëta versûs sui numeros, verborumque ipsorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide suprà ad γ', 363.

Ver. 803. Πριαμίδης·] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.——πρὸ ἔθεν] *Al.* πρόσθεν.

Ver. 805.——κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πτήξ.] "Οθεν ἴσας καὶ "κορυθαίολος" καὶ "κο- "ρυθάϊξ" λέγεται· *Eustath.* Id quod cum *Porphyrio* facit, qui αἴόλον non *varium*, sed *mobile*, semper significare contendit. Vide suprà ad β', 816.

Ver. 809.——βιβάσθων·] *Al.* βιβάζων.

Ver. 811.——ἦτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν, Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι

——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox: Dii me terrent, & Jupiter hostis. *Æn.* XII. 894.

Ver. 814.——ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.]

Ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ
Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τέ.
Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ ζχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
Ἀρήϊ Διΐ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
Θάσσονας ἱρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
Οἵ ζε πόλινδ' οἴσουσι, κονίοντες πεδίοιο.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπληγτο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Αἶαν ἀμαρτοεπὲς, βεγάϊε, ποῖον ἔειπες;
Αἴ γὰρ ἐγὼν ὕτω γε Διὸς πάϊς Αἰγιόχοιο
Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ ζοὶ τοῖσι πεφήσεαι, αἴκε ταλάσσης
Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
Δημῷ καὶ ζάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο

815 "Ac ſanè longè antè benè habitata urbs veſtra
"Manibus noſtris captaque, exciſaque erit.
"Tibi verò ipſi aio *tempus* inſtare, quando fugiens
"Supplicabis Jovi patri & aliis immortalibus,
"Velociores accipitribus ut ſint *tui* jubis pulchris comantes equi,
820 "Qui te ad urbem ferant, pulverem excitantes per campum.
Sic ei locuto ſupervolavit dextra avis,
Aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum,
Confirmatus augurio: At reſpondit tamen illuſtris Hector;
"Ajax blatero, ingens & hebes, quid dixiſti?
825 "Utinam enim ego ità ſanè Jovis filius Ægiochi
"Eſſem dies omnes, peperiſsétque me veneranda Juno,
"Honorarer autem ſicut honoratur Minerva & Apollo:
"Ut jam dies hæc malum fert Argivis
"Omnibus prorsùs: tuque inter illos occidêris, ſi auſus fueris
830 "Manere meam haſtam longam, quæ tibi corpus tenerum
"Lacerabit: Ac Trojanorum ſaturabis c.es & alites
"Pinguedine & carnibus, proſtratus ad naves Achivorum.
Sic utique locutus præibat: Illi verò ſimul ſequebantur

——totidem nobis animæque manuſque. *Æn.* X. 376.

Ver. 815.——ὑμὴ] *Al.* ὔμμιν.

Ver. 818.—ἀθανάτοισι,] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 819.—ἱρήκων] Vide ſuprà ad *ver.* 62.

Ver. 823. Θάρσυνος οἰωνῷ·] Quâ analogiâ vox Θάρσυνος, quæ mediam *corripit*, deducta ſit ex Θαρσύνω, quæ eandem *producit*; vide ſuprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver. 824.—ἀμαρτοεπὲς,] *Impropria & ſupervacua effutiens.* Cujus contrarium, ἐὺ ἀφαμαρτοεπὴς, γ', 215, ita reddit Quintilianus; *propriam*, (*id enim eſt, non errare verbis,*) *& carentem ſupervacuis eloquentiam.* Lib. 12. cap. 10.

Ver. 828.——φέρει] *Al.* φέροι.

Ver. 831.—Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς] *Al.* κορέεις.

——canibus data præda Latinis,
Alitibuſque jaces.—— *Æn.* IX. 485.

Ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν·
Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·
Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγάς.

Clamore *cum* immenſo, acclamabant autem & copiæ à tergo.
Sed & Argivi ex alterâ parte acclamabant, neque obliviſcebantur
Fortitudinis, ſed manebant Troüm invadentes fortiſſimos:
Clamor autem utrorumque pervenit ad æthera, & Jovis lucidas domos.

Ver. 837.——Διὸς αὐγάς.] *Barneſius* ſcribendum conjicit, αὐλάς quia nimirùm, *Odyſſ.* δ', 74, legitur Ζηνὸς——————αὐλή. Sed αὐλαὶ, in plurali, apud *Homerum* non occurrit.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ξ'.

Ἀγαμέμνων ζυμπαραλαβὼν τὴς τραυματίας, καὶ Νέσορα ζὺν αὐτοῖς, ἄξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον· Ἥρα δὲ, τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται· καὶ τὸν Ὕπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα πλήσσει· ὁ δὲ ἀναστὰς ἀπὸ τῶν αἵματος λειποψυχεῖ, Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξὶ, Κρονίδην λεχέεσσι παρηπάφεν Ὑπνος, ἰὼ Ἥρη.

Νέσορα δ' οὔκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Φράζεο, δῖε Μαχάων, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·
Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
Θερμήνῃ, καὶ λύσῃ ἀπὸ βρότον αἱματόεντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.

NEstorem autem non fugit clamor, bibentem licèt;
Sed Aſclepiadem verbis alatis allocutus eſt;
" Vide, nobilis Machaon, quomodo futura ſint hæc opera;
" *Solito* major ſanè ad naves clamor florentium ætate juvenum.
" Verùm tu quidem nunc bibe ſedens nigrum vinum,
" Dum calida lavacra comas pulchra Hecamede
" Calefaciat, & abluat tabum ſanguinolentum:
" At ego conſcensâ actutùm cognoſcam ſpeculâ.

Ver. 1. Νέσορα δ'—πίνοντά] Connectitur cum eo quod ſuprà narratum eſt, λ', 617, &c.

Ibid.— ἔλαθεν ἰαχὴ.] Quâ ratione, ἔλαθεν, hîc ultimam producat; item ἐϋπλόκαμος, *ver.* 6; & παμφαῖνον, *ver.* 11; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 3.——τάδε ἔργα·] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, τόδε ἔργον.

Ver. 5.——καθήμενος] *Al.* παρήμενος.

Ibid.——αἴθοπα οἶνον,] Vide ſuprà ad ά, 462.

Ver.

Ὡς εἰπὼν, ζάκοϛ εἵλε τελυγμένον υἱοϛ ἑῆοϛ,
Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεοϛ ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαίνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα παλρὸς ἑοῖο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχοϛ ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τὰς μὲν ὀρινομένας, τὰς δὲ κλονέοντας ὄπισθε
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχοϛ Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγοϛ μέγα κύμαλι κωφῷ,
Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως, ὃϛ ἄρα τε προκυλίνδεται ὀδετέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καταβῆμεναι ἐκ Διὸς ὄρον·
Ὡς ὁ γέρων ὥρμαινε, δαιζόμενοϛ κατὰ θυμὸν
Διχθάδι'· ἢ μέθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἦ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,

Sic fatus, ſcutum ſumpſit affabrè factum filii ſui,
Jacens in tentorio, Thraſymedis equûm domitoris,
Ære collucens; ille autem habebat clypeum patris ſui.
Sumpſit porrò & validàm haſtam, præfixam acuto ære:
Stetitque extra tentorium; protinúſque inſpexit rem indignam,
Hos quidem turbatos, illos verò turbantes à tergo,
Trojanos *utique* ferocientes: dirutus autem erat murus Achivorum.
Ut verò quum nigreſcit pelagus magnum undâ tacitâ,
Præſentiens ſtridulorum ventorum celeres motus
Nullo effectu, neque videlicèt provolvitur in hanc vel illam partem,
Antequam aliquis certus deſcenderit à Jove ventus:
Sic ſenex *ſecum* agitabat, diſtractus animo
Bifariàm; utrum in agmen iret Danaorum equitum velocium,
An ad Atridem Agamemnonem, paſtorem populorum.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt utilius eſſe,

Ver. 9.—ἑῆος,] *Al.* ἑοῖο. Nempe ex *ver.* 11, infrà. Haud ſatis venuſtè: Non enim auribus placent tres verſus perpetui ὁμοιοτέλευτοι.

Ver. 11.—ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα παλρὸς ἑοῖο.] Πιθανῶς ὁ νέοϛ εἰσῆλθαι, κεχρημένοϛ τῇ χρυσῇ ἀσπίδι· προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Ποιητὴς, Σ, 191;

Ἀλλ' ἐφομαρλεῖτον, ἠὲ Ϛρεύδεσθον· αἶκε λάβωμεν
Ἀσπίδα Νεϛορέην, τῆς νῦν κλέοϛ οὐρανὸν ἵκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν. *Schol.*

Ubi notandum, αἶκε & ἵκει ſcriptum, pro eo quod vulgò legitur, ὄφρα & ἵκει.

Ver. 16.——ὅτε πορφύρῃ πέλαϛος——κύμαλι κωφῷ,——Αὔτως,] De proſodiâ vocabulorum πορφύρειν & πορφύρεοϛ, vide ſuprà ad ά, 338. Κύμαλι κωφῷ, illud eſt quod dicunt Latini, *cæco volvente fluctu*. Cæterùm de toto hoc loco, *Scaliger*, ergo Homerum plerunque iniquior: "Mirificè ſanè "Homerus *ſurdum* fluctum dicit, & colorem "tantùm aſſignat mari *purpureum*, non au"tem μαρμαρυγὰς, aut φλοῖσβον, aut Ϛφα"ραγὸν, ut alibi. Et dixit, αὔτως· Latinè "dicas eleganter, *Tantum*; id eſt, *nihil* "*præterea*." Poëtic. *lib.* 5. *cap.* 3.

Ver. 18.—ὀδετέρωσε,] *Al.* ὀδ' ἑτέρωσε.

Ver. 19.—κεκριμένον] Vide ſuprà ad ά, 309, 314.

Ver. 20.——δαιζόμενος κατὰ θυμὸν Διχθάδι'·]

——animum nunc huc celerem, nunc
dividit illuc. *Æn.* IV. 285.

Ver. 23. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,]

Hæc alternanti potior ſententia viſa eſt.
Æn. IV. 287.

Ver.

Βῆναι ἐπ᾽ Ἀτρείδην· οἱ δ᾽ ἀλλήλους ἐνάριζον,
Μαρνάμενοι· λάκε δὲ ζφι περὶ χροὶ χαλκὸς ἀτειρὴς
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέςορι δὲ ξύμβλητο διοτρεφέες βασιλῆες
Παὺ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
Πολλὸν γὰρ ῥ᾽ ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
Θεῖν᾽ ἐφ᾽ ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ ὀΐδ᾽, εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· ςείνοντο δὲ λαοί.
Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
Ἠϊόνος ςόμα μακρὸν, ὅσον ζυνέργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ᾽ οἵγ᾽ ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δὲ ζφιν
Θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέςωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ ςήθεσσιν Ἀχαιῶν·
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ὦ Νέςορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ᾽ ἀφικάνεις;

Proficiſci ad Atridem. Illi interim alii alios interficiebant,
Pugnantes: reſonabat autem eis circa corpus æs ſolidum,
Dum ferirentur enſibuſque & haſtis utrinque acutis.
Neſtori autem obviam facti ſunt Jovis alumni reges
A navibus aſcendentes, quotquot vulnerati fuerant ære,
Tydides, Ulyſſéſque, & Atrides Agamemnon.
Longè enim ſeorsùm à pugnâ ſubductæ erant naves *ipſorum*,
Littore in maris cani: nam primas uſque in planitiem
Traxerant, & murum ad puppes ædificârant.
Haud enim, quamvis latum eſſet, potuit omnes
Littus naves capere: arctabantur autem copiæ.
Ideò alias antè alias more ſcalarum ſubduxerant, & implêrant totius
Littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria.
Itaque hi cupientes videre tumultum & pugnam,
Haſtâ nixi ibant conferti: triſtabatur autem ipſis
Animus in pectoribus: *iis* verò obviam factus eſt ſenex
Neſtor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum:
Quem & voce editâ allocutus eſt rex Agamemnon;
" O Neſtor, Neleïde, magna gloria Achivorum,
" Cur relicto prælio viros perdente huc venis?

Ver. 30.——ῥ᾽] Deeſt in MSS. *Harleianis* duobus.

Ibid.——νῆες] *Naves* ipſorum; Nempe *Diomedis, Ulyſſis, & Agamemnonis.*

Ver. 31.——τὰς γὰρ πρώτας] *Primas* hîc dicit à parte *Terræ*; nempe à *Mari* maximè *remotas*. *Primas* infrà, *ver.* 75, dicit à parte *Maris*; nempe *Mari* maximè *propinquas*.

Ver. 37.——ὀψείοντες] *Al.* Apud *Euſtathium*, & ψαύοντες. Satis invenuſtè.

Ver. 40.——πτῆξε] *Al.* πῆξε.

Ver. 43.——φθισήνορα] Vide ſuprà ad ν, 339.

Ver.

Δείδω, μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
Ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
Κεῖνός γ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ὤ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς·
Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἔτοιμα τελεύτηται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς πατὰλεκτήναιτο.
Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ καταρήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ ζκοπιάζων,
Ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὁρινόμενοι κλονέονται·
Ὡς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ' ὐρανὸν ἵκει.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
Εἴτι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' ἐκ ἄμμε κελεύω

" Metuo utique nè jam mihi perficiat verbum impetuosus Hector,
" Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
" Non priùs *se* à navibus ad Ilium rediturum esse,
" Quàm igne naves incendissét, interfecisétque & *nos* ipsos.
" Is utique sic concionabatur: illa *autem* sanè nunc omnia perficiuntur.
" O dii immortales: certè igitur & cæteri benè ocreati Achivi
" In animo reponunt adversus me iram, sicut Achilles;
" Neque volunt pugnare ad puppes navium.
Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
" Certè *jam* hæc ipsâ re advenerunt, nec sane alio modo
" Jupiter altitonans ipse *hæc jam* moliri potuerit.
" Murus enim jam corruit, cui confidebamus,
" Inviolabile naviúmque & *nostrûm* ipsorum munimen fore:
" Hi autem ad naves veloces pugnam animo obstinato sustinent
" Indefinenter: neque jam ampliùs noveris, diligenter licèt speculans,
" Utrâ ex parte Achivi agitati turbentur:
" Adeò promiscuè cæduntur, clamórque ad cœlum it.
" Nos verò deliberemus, quomodò futura sint hæc opera:
" Siquid consilium proficiet: Pugnam verò non nos suadeo

Ver. 45. Ὡς ποτ'] *Al.* Ὅς ποτ'.

Ver. 46.——ἀπονέεσθαι,] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 48.—Ὣ' ὣς] Cod. *Harleianus*, τὼς.

Ver. 50.—ὥσπερ Ἀχιλλεύς·] Vide suprà ad ν', 324.

Ver. 52.——ἱππότα Νέστωρ·] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 53.—τελεύτηται,] *Jam adsunt.* Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 55.—ᾧ ἐπέπιθμεν] *Barnesius* ex *Eustathio* citat, ἃς ἐπέπιθμεν. At non ita scripsit *Eustathius*.

Ver. 61.———τάδε ἔρσα,] Cod. *Harleian.* τόδε ἔρσον.

Ver. 62.—ἐκ ἄμμι—, ἐ γάρ πως βεβλημένον] De voce ἄμμι, vide suprà ad ά, 59. *Barnesius* (quocum faciunt & Codd. *Harleiani* bini) edidit, ἐκ ὔμμι· quia *Nestor* scilicet, " *cùm ipse minimè vulneretur, non rectè vi-*
" *detur*

Δύμεναι· ἐ γάρ πως βεβλημένον ἐςὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέςορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
Τεῖχος δ' ἐκ ἔχραισμε τετυγμένον, ἐδέ τι τάφρος,
Ἣι ἔπι πολλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλπονθο δὲ θυμῷ
Ἀρρῆκτον νηῶν τε κὴ αὐτῶν εἰλαρ ἔσεσθαι·
Οὕτω πε Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Νωνύμνς ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιύς.
Ἤιδεα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος κὴ χεῖρας ἔδησεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
Ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ὑψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Νὺξ ἀβρότη, ἣν κὴ τῇ ἀποσχώνται πολέμοιο
Τρῶες, ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας·

" Ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare.
Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon:
" Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
" Murus verò non profuit structus, neque quid fossa,
" Quâ faciendâ multa passi sunt Danaï, sperabántque animo
" Inviolabile naviúmque & *sui* ipsorum munimentum fore;
" Ita sanè videtur Jovi præpotenti gratum fore;
" Inglorios perire longè ab Argis hîc Achivos.
" Equidem nôram enim, quando lubens Danaïs auxiliabatur;
" Scio autem nunc, quod illos [*Trojanos*] quidem æquè ac beatos deos
" Gloriâ insignit, nostros verò animos & manus quasi vinculo ligavit.
" Verùm agite, quemadmodum ego dixero, obsequamur omnes:
" Naves, quæcunque primæ subductæ sunt prope mare,
" Trahamus, omnésque deducamus in mare vastum:
" In alto verò anchoris stabiliamus, donec venerit
" Nox intempesta, si vel in eâ abstineant à pugnâ
" Trojani; deinde verò deducere poterimus naves omnes.

" *detur numerare se inter vulneratos.*" Attamen satis rectè se habet & istud, ἄμμε: Refertur enim ad *Nestorem* & *Agamemnonem*, qui hîc *interloquuntur*. Sententia autem est; " *Pugnam ut nos ineamus, equidem auctor non* " *sum*; *quum Tu vulneratus sis.*" Quod idem similiter & ad *Diomedem* & ad *Ulyssem* (*ver.* 28, 29.) dictum intelligi potest.

Ver. 69.—ὑπερμενέϊ φίλον] Quâ ratione, ὑπερμενέϊ hîc ultimam producat; item κεν, *ver.* 79; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 70. Νωνύμνς] Vide suprà ad ν', 227.

Ver. 72. Οἶδα—ὅτι] Vide suprà ad ά, 537.

Ver. 74.—ἐγὼν εἴπω,] *Al.* ἐγὼ εἴπω.

Ver. 75.—ὅσαι πρῶται] *Primas* hîc dicit à parte *Maris*; nempe *Mari* maximè *propinquas*. *Primas* antea, *ver.* 31, dixerat à parte *Terræ*; nempè à *Mari* maximè *remotas*.

Ver. 76.—πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα] Ἐπιρρέπει αὐτοῖς φεύγειν· ἵνα μὴ δόξῃ, παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτὺς ἕνεκα τῦ καθ' ἑαυτὸν χρησίμυ, αἴτιος γενέσθαι τῦ πάντας ἀπολέσθαι. *Schol.*

——fugam Danaï Trojâ cupiere relictâ,
Moliri, & longo fessi discedere bello.
Æn. II. 108.

Ver. 77.——ἐπ'] *Al.* ἀπ'.

Ver. 79.——ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας·]

Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, ὐδ' ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἢπερ ἁλώῃ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς·
Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίῃ γρατῆ ἄλλῳ
Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
Ἀργαλέας πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τῆτον ἀκούσῃ
Μῦθον, ὃν ἔ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
Ὅστις ἐπίσαιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ

80 " Non enim reprehenſione dignum eſt fugere malum, ne per noctem quidem.
" Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum, quàm *qui* captus fuerit.
Illum autem torvè intuens allocutus eſt conſiliis abundans Ulyſſes;
" Atrida, quale tibi verbum fugit ex ſepto dentium?
" Perdite, utinam ignavo exercitui alii
85 " Præeſſes, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter
" A juventute dedit etiam uſque ad ſenium conficere
" Ardua bella, donec perierimus ſinguli.
" Siccine verò tibi fert animus Trojanorum urbem latas vias habentem
" Derelinquere, cujus gratiâ perpetimur ærumnoſi mala multa?
90 " Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat
" Sermonem, quem haudquaquam vir quidem in ore omninò habuerit,
" Quicunque nôrit ſuo *in* animo ſana loqui,
" Sceptriferque fuerit, & ei paruerint copiæ

Etiam illas, quæ longiùs à Mari in planitiem uſque protruſæ eſſent; *ver.* 31, 32.

Ver. 80.—ὐδ' ἀνὰ νύκτα.] Οὐδ' ὑπαλύξαι· Apud *Maxim. Tyrium.* §. 25. Ut notavit *Barneſius.*

Ver. 81.——ἢπερ ἁλώῃ.] *Al.* ἢέ ἁλώῃ.

Ver. 84.—Οὐλόμεν', αἴθ', ὤφελλες] Αἰδῶλαι τὰς παῤῥησιαζομένης. ἢ θαυμάζησι· τοῖς δὲ μεμφομένοις ἀνθεγκαλῶσι, ἢ καταφρονῶσιν. Ὥσπερ ὁ Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλλέα, παῤῥησιάζεσθαι δοκοῦντα. μέτριος, ὐχ' ὑπέμεινε· τῷ δ' Ὀδυσσέως καθαπτομένου πικρῶς, ἢ λέγοντος.

" Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίῃ γρατῆ
" ἄλλῳ
" Σημαίνειν,"

ἔοικε ἢ καρτερεῖ.——Οὗτος μὲν γὰρ ὐκ ἔχων ἰδίαν πρόφασιν ὀργῆς, ἐπαῤῥησιάζετο πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, Ἐκεῖνος δὲ δι' αὐτὸν ἐδόκει μάλιστα χαλεπαίνειν. *Plutarch.* de *Adulat. & Amici diſcrim.*

Ver. 85.—οἷσιν ἄρα] *Quibus utique*——; *Quibus, ut ſcis,*——.

Ver. 86. Ἐκ νεότητος—.] Aptè & appoſitè hæc ad *Romanorum* Antiquiores transduxit *Plutarchus* in *Marcello*: Εἰ γὰρ ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ὁ θεὸς, ὥσπερ Ὅμηρος εἴρηκεν,

" Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ εἰς γῆρας τολυπεύειν
" Ἀργαλέους πολέμους,"

καὶ τοῖς τότε πρώτοις Ῥωμαίοις, *ſub initio.*

Ver. 88.——Οὕτω δὴ] *Siccine verò quæſo*——.

Ver. 89. Καλλείψειν,] *Al.* Καλλιπέειν.

Ver. 90. Σίγα, μήτις τ' ἄλλος] Ita edidit *Barneſius*, ex dúobus MSS. & ex *Odyſſ.* τ', 486. Quibuſcum faciunt & Codd. *Harleiani.* Rectè, ut opinor. *Al.* Σίγα, μήτις ἄλλος.

Ver. 92.—ἐπίσαιτο ἧσι φρεσὶν] Vide ad ά, 51. Cæterùm *Barneſius* hìc, ex *Scholiis Aldinis* ad *Odyſſ.* Ϛ', 240, edidit, ἐπέσαιτ ἧσι φρεσίν. *Euſtathius*, quocum facit unus apud *Barneſium* MS. legit ἐπίσαιτ. Quæ ſi vera ſit lectio, credibile erit (quod conjicit *Barneſius*) ſcripſiſſe *Homerum*, ἐπίσατ ἧσιν ἐνὶ φρεσίν. Nec invenuſta denique eſt altera Ejuſdem conjectura; ἐπίσαιθ' ἧσιν ἐνὶ φρεσίν.

Ver.

Τοσσοίδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὅς κέλεαι, πολέμοιο ζυνεσταότα καὶ αὐτῆς,
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέωσί περ ἔμπης·
Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιῤῥέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
Ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὤ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
Ἀργαλέῃ· οὐτάμενος δὲ μὲν ἐγὼν οὐκ οἶδας ἄνωγα
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν·
Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,

" Tantæ, quantis tu inter Argivos imperas,
" Nunc autem tuam improbo omninò ſententiam, quam dixiſti:
" Qui jubes, prœlio jam conſerto & pugnâ,
" Naves bonis tranſtris inſtructas in mare deducere, ut adhuc magis
" Trojanis quidem optata contingant, *jam* ſuperioribus licèt *pridem*:
" In nos autem gravis pernicies ingruat: Non enim Achivi
" Suſtinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur;
" Sed reſpicient, cedéntque pugnâ.
" Tunc ſanè tuum conſilium nocebit, princeps populorum.
Huic autem reſpondens deinde rex virorum Agamemnon;
" O Ulyſſe, valdè quidem meum attigiſti animum increpatione
" Gravi; ſed neutiquam ego invitos jubeo
" Naves bonis tranſtris inſtructas in mare deducere filios Achivorum:
" Nunc verò *utinam* ſit, qui iſto melius conſilium dicat,

Ver. 97.——ἑλκέμεν,] *Al.* ἕλκειν· Apud *Platonem* de Legibus, *lib.* 4.

Ver. 98.—ἐπικρατέωσι] *Al.* ἐελδομένοισι· *Ibid.*

Ver. 101. Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν,] Vulgg. Ἀλλὰ ἀποπλανέουσιν. *Barneſius*, intolerandâ audaciâ atque etiam inſcitiâ, edidit de ſuo, Αὐτὰρ ἀποπλανέουσιν· ac ſic αὐτὰρ, quod ordine diſpoſita atque ſequentia connectit, idem eſſet atque ἀλλὰ, quod inter ſe oppoſita diſjungit. *Euſtathius* edidit, Ἀλλ' ἀποπλανέουσιν· Ubi liquet ſyllabam aliquam intercidiſſe. *Heſychius* habet, ἀποπαπλανεύσι, (περιελέπυσιν ὅπως φύγωσι·) Quem ad locum annotat *Geſnerus*, "*fortè legendum* ἀποπλανεύσιν·" & *Joſ. Hill.* ἀποπαπλανεύσιν. Ex his Celeberrimus *Richardus Bentleius* olim viderat ſcribendum, ἀποπαπτανεύσιν. Atque eam demùm veram eſſe lectionem oſtendunt MSS. *Vatican.* & *Florentin.* in quorum utroque ita ſcriptum repperit Vir doctiſſimus *Thomas Bentleius*.

Ver. 102. Ἔνθα κε σὴ βουλὴ] *Barneſius* mallet legendum, Ἔνθά σε σὴ βουλή. Sed mutato nihil opus. Non enim *Agamemnoni ſoli*, ſed & *toti exercitui* perniciosum fore ait *Ulyſſes* conſilium *Agamemnonis*.

Ibid.——ὄρχαμε λαῶν.] *Al.* οἳ ἀγορεύεις. Apud *Platonem*, loco jam ſuprà citato.

Ver. 105.——ἄνωγα] Vide ſuprà ad Ο', 322; & ad ά, 37.

Ver. 107. Νῦν δ', εἴη ὃς——] Pulchrè hos verſus παραφράζει *M. Antoninus*, *lib.* 6. §. 21. Εἴτις με ἐλέγξαι, καὶ παραϛῆσαί μοι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πράσσω δύναμαι· χαίρων μεταθήσομαι. Ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὑφ' ἧς οὐδεὶς πώποτε ἐβλάβη. Et §. 30, Τὸ ἀνέχεσθαι ἀνιβαινόντων παῤῥησιαστικῶς ταῖς γνώμαις αὐτοῦ, καὶ χαίρειν εἴτις δεικνύοι κρεῖττον. Et *lib.* 1. 16. Τὸ ἀκουστικὸν τῶν ἐχόντων τι κοινωφελὲς εἰσφέρειν. Quem ad locum quæ ex *Sophocle* attulit doctiſſimus *Gataker*us, lectu ſunt digniſſima. Cæterùm iſtud, νῦν δ' εἴη. exponunt *Scholia inedita* in Codice *Harleiano*, ἴτω, "*prodeat*."

Ver.

Ἦ νέος, ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἐγγὺς ἀνὴρ, ἃ δηθὰ μαλεύσομεν, αἴκ ἐθέλητε
Πείθεσθαι· καὶ μήτι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
Οὕνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
Πάτρος δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ὠικεον δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἵππότα Οἰνεύς,
Πάτρος ἐμεῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργει νάσθη,
Πλαγχθείς· ὣς γάρ πως Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
Ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλοχοι δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔτυκε, κέκασο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
Ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ.

" Vel juvenis, vel ſenex: mihi autem lubenti adfuerit.
Inter hos verò & locutus eſt pugnâ ſtrenuus Diomedes:
" Propè *adeſt* vir, non diu inquiremus; ſiquidem velitis
" Obſequi; & haud præ irâ *ſententiam meam* vituperetis unuſquiſque,
" Eo quòd natu minimus ſim inter vos.
" Patre tamen ex nobili & ego genere glorior eſſe
" Tydeo, quem Thebis ingeſta terra cooperuit.
" Portheo enim tres filii egregii procreati ſunt,
" Habitabant autem in Pleurone & excelsâ Calydone,
" Agrius, & Melas, tertius verò erat eques Oeneus.
" Patris mei pater; virtute autem præſtabat inter illos.
" Aſt hic quidem ibidem vixit; pater verò meus Argis habitavit,
" Actus erroribus; ita enim Jupiter voluit, & Dii cæteri.
" Adraſti autem duxit *unam* è filiabus, habitabatque domum
" Divitem opum, abundéque ei erant arva
" Tritici feracia, multique plantarum erant horti ſeorsùm;
" Multa etiam ei pecora erant; excelluit autem ſupra omnes Achivos
" Haſtæ peritiâ: hæc verò audienda erant vobis, ut verum eſt.

Ver. 109.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 110.—μαλεύσομεν,] *Al.* μασεύσομεν.

Ver. 111.——κότῳ] *Al.* χόλῳ.

Ver. 112.——νεώταται.] *Al.* νεώτερος.

Ver. 114.——κάλυψε.] Cod. *Harleian.* καλύπλει.

Ver. 116.—Ὠικεον] Pronunciabatur ᾠκεῦν, vel ᾤκειν· quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt.

Ver. 117.——ἵππότα] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 118.—ἐμεῖο] Cod. *Harleian.* ἐμοῖο.

Ver. 119.——μεῖνε,] *Al.* μίμνε.

Ibid.——νάσθη,] *Al.* ναῖε.

Ver. 122.—ἄρουραι] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 123.——ὄρχατοι] *Schol. Vulgg.* Αἱ ἐφίκιχοι φυλεῖαι, κῆποι. *Schol. inedita* in Codd. *Harleiano*; ὄρχατος, ἡ εὔρυθμος τάξις τῶν φυτῶν.

Ver. 125.—τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν,] *Hæc benignè audietis. Hæc benigne vobis audienda erant.* Ταῦτα εἰκὸς ὑμᾶς ἀκηκοέναι. *Schol.*

Ver.

Τῷ ἐκ ἄν με γένῳ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, ὅν κ' εὖ εἴπω.
Δεῦτ' ἴομεν πολεμόνδε, καὶ ἐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
Ἐνθάδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,
Ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
Ἄλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἵ τοπάρος περ,
Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεσσάμενοι, ἠδὲ μάχονται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τε μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·
Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀτρείδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοφρὰ κῆρ
Γηθεῖ ἐνὶ σήθεσσι, φόνον καὶ φῦζαν Ἀχαιῶν

" Ideo non me genere quidem ignavum & imbellem putantes,
" Sententiam ſpreveritis liberè prolatam, quam quidem rectè dixero.
" Agite, eamus ad pugnam, etſi vulnerati, quæ neceſſitate:
" Ibi deinde ipſi quidem propinqui ſtemus prælio,
" Extra tela, nè fortè quis ſuper vulnere vulnus accipiat:
" Cæteros verò adhortantes immittemus: qui jam pridem,
" Animo gratificantes, ſeorsùm ſtant, nec pugnant.
Sic dixit: Illi verò ei omninò quidem auſcultabant, atque obſecuti ſunt:
Perrexerunt itaque ire, præibatque ipſis rex virorum Agamemnon.
Neque verò cæcam ſpeculationem habuit inclytus terræ quaſſator, [*Neptunus*]
Sed ad ipſos acceſſit, ſeni viro ſimilis:
Dexteram autem prehendit manum Agamemnonis Atridæ,
Et eum alatis allocutus eſt;
" Atride, nunc utique Achillis pernicioſum cor
" Lætatur in pectoribus, cædem & fugam Achivorum

Ver. 127.——ἀτιμήσητε] Cod. *Harleian.* ἀτιμήσαιτε.

Ibid.——ὅν κ' εὖ εἴπω.] *Al.* ὅν κεν εὖ εἴπω.

Ver. 128.——καὶ ἐτάμενοί περ,] *Vid.* 28, 29, & 63.

Ver. 129.——ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,] *Schol.* ἀπεχώμεθα. Quod rectè reprehendit *Barneſius*; citatis ex *Thucydide*, πολέμου ἔχεσθαι, & ἔρξαι ἔχεσθαι, quæ contrarium ferè ſonant ac ἀπέχεσθαι. *Euſtathius*, τὸ δὲ ἐχώμεθα δηϊοτῆτος, inquit, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπεχώμεθα,—ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀπτώμεθα μάχης, ὡς ἐγχωρεῖ, ἐκ βελέων· τυτέσιν, ἀπόμαχοι μὲν ὄντες, κειρανέοντες δέ.

Ver. 131.——ὀτρυνέοντες] *Al.* ὀτρύνοντες. Utrumque ſalvâ proſodiâ. Vide ad ά. 338.

Ver. 132. Θυμῷ ἦρα φέροντες] *Schol.* Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν· Rectè. *Barneſius* Θυμῷ exponit, *Iræ*; ut de iis ſcilicet intelligatur, qui *Achillis* partibus faverent. Quod, hoc quidem in loco, importunum eſt.

Ver. 134.——ἦρχε δ' ἄρα] *Præibatque, ut par erat.*——*Præibatque, ut ſolitus eſt*——.

Ver. 136.—μετ' αὐτοὺς] *Schol.* Ἀντὶ τοῦ, πρὸς αὐτούς. Quod admodùm invenuſtè eſt dictum & jejune. Nam πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν, eſt *advenire* ſolummodò: At μετ' αὐτοὺς ἐλθεῖν, eſt *ita advenire*, ut iis, ad quos adveneris, deinceps *interſis*. Haud multùm diſſimili ratione, apud Latinos; aliud eſt, ſi dicas, *Hæc Romæ acta ſunt*; aliud, ſi dicas, *Hæc ad Romam acta ſunt*. Prius nimirùm iis de rebus, quæ tam *intra* quàm *extra* urbem fint actæ, rectè dicas; Poſterius, ni fallor, non niſi de iis quæ *extra* urbem.

Ibid.——φωτὶ ἐοικώς·]
Omnia Mercurio ſimilis, vocemque coloremque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 139.—Ἀχιλλῆος] Vide ſuprà ad ν, 324. Et, de proſodiâ; ad á, 51.

Ver. 140. Γηθεῖ ἐνὶ] *Al.* Γηθεῖ ἐν.

Δερκομένῳ· ἐπεὶ ἤ οἱ ἔνι φρένες ἠδ' ἠβαιαί·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ ζιφλώσειε·
Σοὶ δ' ὔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέωσιν·
Ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Εὐρὺ κονίσσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὲς
Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς εἰπὼν μέγ' ἄυσεν, ἐπεσσυμένῳ πεδίοιο.
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·
Τόσσην ἐκ σήθεσφιν ὄπα κρείων Ἐνοσίχθων
Ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἀλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
Στᾶσ', ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίπος· αὐτίκα δ' ἔγνω

" Aſpicientis: quoniam non ei ineſt mens, nè exigua quidem:
" Verùm ille quidem ſic pereat, deúſque illum ignominiâ afficiat;
" Tibi verò nondum prorsùs omninò dii beati irati ſunt:
" Sed adhuc ſanè Trojanorum duces atque principes,
" Latum pulvere implebunt campum; túque videbis ipſos
" Fugientes ad urbem, à navibus & tentoriis.
Sic locutus altùm exclamavit, curſu concitus per campum.
Quantum utique novies mille exclamant; vel decies mille
Viri in pugnâ, certamen committentes Martis;
Tantam ex pectoribus vocem rex quaſſator terræ
Emiſit: Achivis autem ingens robur immiſit unicuique
In cor, ut indeſinenter pugnarent & præliarentur.
Juno autem inſpexit, aureum ſolium habens, oculis;
Stans, ex Olympo à vertice; ſtatimque agnovit

Ver. 141. Δερκομένῳ·] Ita edidit *Barneſius*, rectè & venuſtè, ex MS. & ex *Euſtathio*. Quamvis enim apud *Euſtathium* hoc quidem in loco corruptè legatur, quod habent Vulgati, δερκομένῃ· hoc tamen alibi ita citat *Euſtathius*, ut non potuerit non legiſſe, δερκομένῳ. Nempe, ad *Odyſſ.* ι, 256, " Ἡμῖν——δειδάνλων," (cujus conſtructionis ratio non multùm abludit ab iſtâ quæ occurrit apud Latinos, " *noſtros vidiſti flentis* " *ocellos*:") annotat *Euſtathius*, ſyntaxin iſtam, ex aliorum locorum non abſimilium analogiâ, concinnam eſſe & elegantem. Sic enim, *inquit ille*, ἐν τῷ,

Ὡς τῶν νήδυμον ὕπνον ἀπὸ βλεφάροιϊν ὀλύλει,

Νύκτα φυλασσομένοισι.— *Iliad.* κ', 187. Καὶ,

——Ἀχιλλῆα ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ——φόνον——Ἀχαιῶν

Δερκομένων·—— *Iliad.* ξ, 139, 141; ὤφειλε γὰρ " δερκομένῃ" εἰπεῖν. Καὶ,

——τῆς δ' αὐτῆ λύτο γύαλα καὶ φίλον ἦτορ

Σήματ' ἀναλύσῃ.—*Odyſſ.* ψ', 205, 206.
——τοίνυν——οὐκ ἂν εἴη——*Cólonicon*——διότι ἀσφαλεῖς οἱ πλαϊσμοὶ πρὸς *Cύλλαξιν*, καὶ ἀσόλοικοι. Ad hæc addit *Barneſius*, τὸ,

——————*Cφίσι θυμὸς*

Λευσσόντων.—— *Odyſſ.* ζ', 155, 157. Mirâ tamen ἀσυγασίᾳ, in verſu iſto, jam citato, *Odyſſ.* ψ', 206; quam lectionem qui præferrent, *elegantiæ imperitos* appellaverat, in *Notis* ad *Odyſſ.* ι, 256; eandem ipſe prætulit, ſuoque in loco ſcripſit, ſcribendúmque contendit, Σήματ' ἀναλύσῃς, *Odyſſ.* ψ', 206.

Ver. 146.——προτὶ] *Al.* ποτὶ.

Ver. 148. Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον,] Ingens nimirùm *è littore* oriebatur militum ad pugnam invicem ſe hortantium clamor. Cæterùm *Ariſtarchi* hoc in loco ſive emendationem, ſive interpretationem, ἐννεάχειλοι, ἄνδρες ἐννέα χείλη ἔχοντες, rectè damnat *Euſtathius*.

Ver. 152.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ή, 232 & 279.

Ver. 154.——ἀπὸ ῥίπος·] Quâ ratione, ἀπὸ, hîc

Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
Ἥμενον εἰσεῖδε· σὺν δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασαν ἑ αὐτὴν,
Εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
Ἧι χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκιναὶς δὲ θύρας καθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῖδι κρυπτῇ· τὸν δ' οὔ θεὸς ἄλλος ἄνωγεν.
Ἔνθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος

155 Satagentem quidem, pugnam per glorioſam,
Fratrem germanum, & levirum, gaudebatque animo.
Jovem verò in ſummo cacumine fontibus irriguæ Idæ
Sedentem vidit; odioſus autem ei erat animo.
Anxiè igitur cogitavit deinde magnis oculis veneranda Juno,
160 Quomodò deciperet Jovis animum Ægiochi:
Hoc autem ei in animo optimum viſum eſt conſilium,
Ire ad Idam, poſtquam ſcitè ornâſſet ſe ipſam,
Si fortè *ille* cuperet juxta dormire amore
Propter ejus pulchritudinem, illi autem ſomnum jucundúmque dulcémque
165 Funderet in palpebras atque præcordia prudentia.
Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei charus filius ſtruxerat
Vulcanus, ſolidas autem fores poſtibus aptaverat
Cum clave arcanâ: quem porrò *thalamum* haud deus alius aperire poterat.
Illuc hæc ingreſſa fores clauſit fulgentes:
170 *Atque* ambroſiâ quidem primùm à corpore amabili

hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 164; & τὸν, *ver.* 166, etiam extra cæſuram; & δὲ, *ver.* 171; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 159.——βοῶπις] Vide ſuprà ad ά, 43, 58, & 551.

Ver. 161. Ἥδε δέ————ἀρίστη] Hæc alternanti potior ſententia viſa eſt. *Æn.* IV. 287.

Ver. 162.——ἐντύνασαν] Vide ſuprà ad ί, 720; & ad ἱ, 203.

Ibid.——ἑ αὐτὴν,] Ità *Barneſius*; Rectè. Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἑ αὐτήν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν ζύνηθες. *Euſtath* ad ε', 551.

Ver. 168. Κληῖδι κρυπτῇ·] Laudatiſſimè hunc ad locum Scholiaſtes: Οὕτω, *inquit*, καλοῦνται κληῖδες κρυπταί.

Ibid.——τὸν δ'] Nempe θάλαμον. Nonnulli MSS. & Editi, τὴν δ'.

Ibid.——ἄνωγεν.] Editi habent, ἀνῷγεν· ut ſit contractum ex *Præterito*, quod vocant, ἀνέῳγεν. Sed iſto pacto non conſtat Temporum ratio. Quare neceſſariò ſcribendum ἄνωγεν, ex Imperfecto vel Aoriſto ἀνώγον. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 170. Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον] Περιεργίαν οἶμαι πάμπολυ διαφέρειν καθαρότητος. Καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυκώμεναι ἢ μυριζόμεναι ἢ χρυσὸν φοροῦσαι ἢ πορφύραν, περίεργοι δοκοῦσι· λοῦτρον δὲ, ἢ ἀλείμμα ἢ κόμη; Ῥᾴψιν, ὑδεὶς αἰτιᾶται. Χαριέντως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυσιν ἐπὶ τῆς κοσμουμένης Ἥρας "Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον——." *Plutarch. Symposiac. Lib.* 6. *Probl.* 7.

Λύμαλα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
Τῷ κὲ κινυμένοιο Διὸς πρὸς χαλκοβατὲς δῶ
Ἔμπης ἐς γαῖάν τε κὲ ἠρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.
Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινὰς,
Καλὰς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσατ', ὅν οἱ Ἀθήνη
Ἕξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
Χρυσείῃς δ' ἐνετῆσι κατὰ ζῆθος περονᾶτο.
Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
Ἐν δ' ἄρα ἕρμαια ἦκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὥς.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.

Sordes omnes purgavit, unxitque se pingui oleo,
Divino, suavi, quod utique sibi odoriferum erat;
Cujus, si modò agitaretur in Jovis solidâ domo,
Etiam ad terrámque & cœlum pervenit halitus:
Eo utique illa corpus pulchrum cùm unxisset, atque capillos
Pexuisset, manibus cincinnos composuit nitentes,
Pulchros, divinos, à capite *fluentes* immortali.
Circùm porrò divinum peplum induit, quod ei Minerva
Expoliverat elaboratè concinnatum, intexueratque artificii plena multa:
Aureisque *hoc* fibulis ad pectus *suum* nectebat.
Cinxit autem se zonâ, centum fimbriis concinnatâ;
Inauréisque immisit in scitè perforatas auriculas,
Tribus gemmarum oculis insignes, elaboratas: gratiaque effulgebat multa.
Calyptrâ porrò desuper velavit se augustissima dearum,
Pulchrâ, recens factâ; candida autem erat, sol veluti.
Pedibus demùm sub nitidis ligavit pulchros calceos.

Ver. 171. Λύμαλα] Vide suprà ad ά, 314.

Ibid.——ἀλείψατο] Notandus hîc *primigenius* & maximè proprius *vocis mediæ* Usus, ἀλείψατο, *unxit se*. Vide suprà ad γ', 141.

Ver. 173.——πρὸς τὸ] *Al.* ποτί.

Ver. 174. Ἔμπης] Νῦν, inquit Scholiastes, ὁμοίως. Languidè admodum, & importunè. Sententia est; *Si vel tantillum agitaretur, tamen, &c.*

Ibid.——ἵκετ' ἀϋτμή.]

Ambrosiæque comæ divinum vertice odorem
Spiravere.—— —— *Æn.* I. 407.

Ver. 175, 177.——καλὸν—καλὰς,] Vide suprà ad ά, 43.

Ver. 177.——ἀθανάτοιο.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 178.——ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσατ', ὅν οἱ Ἀθήνη] Ἑανὸς, *peplum*, est ab ἵνυμι· Ἑανὸς, *tenuis*, est, (ni fallor) ex ἑάω. Nam κασσιτερὸς ἑᾶνὸς, idem est quòd εὐρὺς & εὐδιάχυτος. Unde *Eustathius* conjecit, ἑανὸν dictum, quasi ῥεανόν. Quod est valdè inficetum. In utroque horum vocabulorum, mirè cæcutierunt & *Grammatici* & de re *prosodiacâ* Scriptores. Vide suprà ad γ', 385. Cæterùm quâ ratione ἀμβρόσιον, & ἑανὸν, & ὅν, hîc ultimam producant; item τρίγληνα, *ver.* 183; & ἠέλιος, *ver.* 185; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 179. Ἕξυσ'] *Tenue texuerat*——.

Ver. 182.——ἄρα] *Ut solita erat*; *Ut æquum erat*——.

Ver. 184.——καλύψατο] Vide suprà ad *ver.* 171; item ad γ', 141.

Ver. 185, 186. Καλῷ——καλὰ] Vide suprà ad β', 43.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ, τι κεν εἴπω;
Ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κεσσαμένη τόγε θυμῷ,
Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβης πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν ζοῇσι δόμοισιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,

Tum poſtquam omnem circum corpus adpoſuerat ornatum,
Perrexit ire ex thalamo; advocatamque Venerem,
Ab aliis ſeorſum diis, verbis *ita* allocuta eſt;
" Nunquid mihi obſequi voles, dilecta filia, *in eo* quod dixero?
" An recuſaveris; irata ob id animo,
" Quòd ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris?
Huic autem reſpondit dein Jovis filia Venus;
" Juno, veneranda Dea, filia magni Saturni,
" Eloquere quod in animo habes: perficere enim me animus jubet,
" Si poſſum quidem perficere, & ſi perfici poteſt.
Hanc autem dolos ſtruens allocuta eſt veneranda Juno:
" Da nunc mihi amabilitatem & deſiderium, quo utique tu omnes
" Domas immortales, atque mortales homines:
" Vado enim viſura almæ fines terræ,
" Oceanumque, deorum parentem, & matrem Tethyn;
" Qui me in ſuis ædibus magnâ cum curâ nutrierunt & educârunt,

Ver. 191.——κεν ἀρνήσαιο,] *Al.* ἀπαρνήσαιο.

Ver. 195. Αὔδα ὅ, τι φρονέεις·——τετελεσμένον ἐστί.] *Plebeia ſanè omnia,* (inquit Scaliger, Poëtic. Lib. 5, cap. 3.) *atque quovis ingenio parabilia.* At Quintilianus: *Homerum nemo in Magnis ſublimitate, in Parvis proprietate ſuperaverit,* Lib. 10, cap. 1. Et Scholia Victorian. ad ι, 212; Εἰς ταπεινὴν ἀπαγγελίαν ὠδεῖς τοσαύτην ἐπίθηκε ζημότητα.

——Tuus, ô regina, quid optes,
Explorare labor; mihi juſſa capeſſere fas eſt. *Æn.* I. 80.

Ibid.——ἄνωγεν,] Vide ſuprà ad Υ, 322; & ad ά, 37.

Ver. 197.——δολοφρονέουσα προσηύδα]
——ſimulatâ mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 198.—Ὧ πάντας Δαμνᾷ ἀθανάτους,]
——affatur *Amorem:*
Nate, meæ vires, mea magna potentia; ſolus,
Nate, Patris ſummi qui tela Typhoëa temnis. *Æn.* I. 667.

Ver. 201. Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,]
Oceanumque patrem rerum.——
Georgic. IV. 382.

Ὅμηρος εἰπὼν, " Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, " καὶ μητέρα Τηθύν," πάντα εἴρηκεν ἁπλοῦν ῥοῆς τε καὶ κινήσεως *Plato in Theæteto.*

Ver. 202.——ἐῢ τρέφον] *Al.* ἐΰτρεφον, & ἐύτροφον.

Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Τὼς εἶμ' ὀψομένη, καί ϛφ' ἄκριλα νείκεα λύσω·
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
Αἰεὶ κέ ϛφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
Οὐκ ἐς, οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
Ποικίλον· ἔνθα δὲ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαρισὺς,
Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,

" Excipientes à Rheâ, quandò nempe Saturnum latè ſonans Jupiter
" Terram ſubter dejecit & infructuoſum mare.
" Hos vado viſura, & ipſis acerbas lites dirimam:
" Jam enim diutu no tempore inter ſe abſtinent
" Cubili & amore, quoniam ira *eis* invaſit animum.
" Quod ſi illos quidem verbis *meis* perſuaſos ſuo ſibi animo
" In lectum reduxero, ut jungantur amore;
" Semper ſanè eis dilectaque & veneranda vocabor.
Hanc autem ruſſus allocuta eſt amans riſum Venus;
" Non licet, neque decet, tu quod petiſti, recuſare;
" Jovis enim potentiſſimi in ulnis dormis.
Dixit, & à pector bus ſo vit acu pictum cingulum,
Varium; in eo autem ſibi delinimenta omnia incluſa erant:
Ibi inerat quidem amor, inerat deſiderium, inerat & amantium colloquium,
Blandiloquentia ſcilicet, quæ furtim ſurripit mentem etiam prudentium:
Hoc utique ei impoſuit manibus, verbaque fecit, dixitque;
" Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde ſinu,

Ver. 203.—ὅτε τε] *Quando videlicet*—.
Ibid ——εὐρύοπα] Vide ſuprà ad *ά*, 175, 498.
Ver 204.——ἀτρυγέτοιο] Ἀκαλαπονήτου, πολλῆς, ἤ, ὡς ἔνιοι φασὶ, τῆς ἀκάρπου. *Schol.* ad *ά*, 316.
Ver. 205.——ἄκριλα] Vide ſuprà ad *ά*, 309, 314.
Ver. 212. Οὐκ ἔς', οὐδὲ ἔοικε] Οὔτε πρέπον, οὔτε δυνατόν. *Schol. Al.* οὐδ' ἐπέοικε.
——Quis talia demens
Abnuat?—— *Æn.* IV. 107.
Ibid.——τεὸν ἔπος] Quâ ratione τεὸν, hîc ultimam producat; item ὄφελλα, *ver.* 227; vide ſuprà ad *ά*, 51.
Ver. 216.——ἐν δ' ἵμερος,] Apud *Sextum Empiricum*, ἔνι δ' ἵμερος.
Ver. 217.——φρονεόντων·] Apud *Ariſtotelem*, φρονέοντος. *Ethic. Eudem. lib.* 6, *cap.* 6; & *Ethic. Nicomach. lib* 7, *cap.* 7. Ἀλλὰ καὶ περὶ ποιητικῆς ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι "Ἐνθ' "ἔνι μὲν φιλότης, ἔνθ' ἵμερος."——*Plutarch. de audiend. Poëtis*, ſub initio.
Ver. 218. Τόν ῥά] *Hos, inquam*——*Hoc utique*——.
Ver. 219. Τῆ——, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,] Cod. *Harleian.* Τῆ——, τεῷ ἐγκάτθεο κόλπῳ. Atque ita quidem iſtud Τῆ ſemper uſurpat *Homerus* ἀσυνδέτως.

Τῆ

Ποικίλον, ὦ ἔνι πάντα τετεύχαται· ἐδέ ζε φημὶ
Ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,
Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
Ἀκροτάτας κορυφὰς, ἐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.
Ἐξ Ἄθω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος,
Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
Εἰ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν

220 "Varium, in quo omnia inclusa sunt: neque te puto
"Re infectâ redituram, quicquid mentibus tuis concupieris.
Sic dixit: Subrisit autem magnos oculos habens veneranda Juno;
Subridensque, deinde suo recondidit sinu.
Ac tum quidem ivit ad domum, Jovis filia, Venus:
225 Juno autem festinans reliquit verticem Olympi.
Pieriamque supergressa, & Emathiam amœnam,
Ferebatur super equestrium Thracum montes nivosos,
Summa cacumina; neque terram carpebat pedibus.
Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem:
230 Lemnumque pervenit, *in* urbem divini Thoantis,
Ubi Somnum convenit, fratrem Mortis,
Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;
"Somne, rex omniumque deorum omniumque hominum:
"Si quidem unquam anteà meo verbo auscultâsti, etiam nunc

Τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ ςέρνοιο τάνυσσαι. *Odyss.* έ, 346.
Κήρυξ, τῇ δὴ τῆτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι. *Odyss.* Ϛ', 477.
Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον.— *Odyss.* ί, 347.
Τῇ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δώματα κίρκης
Ἔρχευ. ——— *Odyss.* κ', 287.
Ita nimirùm hunc versum scribit *Eustathius* in *commentario*; cùm Editi habeant, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης Ἔρχευ.

Ver. 220.——τέτευχαται·] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 221. Ἀπρηκτόν] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 222.—βοῶπις] Vide suprà ad ά, 551.

Ver. 223.—ἐῷ] *Al.* μέσῳ.

Ver. 225.——αἶξασα]
Illa viam celerans———
———cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver. 227.——νιφόεντα,] Quâ analogiâ vox νιφόεντα, quæ primam *corripit*, deducta sit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide suprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver. 228.——ἐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.] Vide suprà ad έ, 769. Et de proprio significatu temporis istius imperfecti, μάρπτε, vide ad ν', 84.

Ver. 229.——Ἄθῳ] Ita *Barnesius*: Rectè, ut opinor. *Al.* Ἄθωα.

Ibid.——ἐβήσατο] *Al.* ἐβήσετο. Vide suprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 231.—Ὕπνῳ—κασιγνήτῳ Θανάτοιο,]
Tum consanguineus Leti Sopor———.
Æn. VI. 278.

Ver. 232.——ἄρα] *Ut solent amici obviam facti*,———.

Ver. 234. Εἰ μὲν] *Al.* apud *Eustathium*, Ἦ μέν· Non malè; inquit *Barnesius*. At *Eustathius*; γράφεται, inquit, καὶ "Εἰ μέν." ὃ καὶ κρεῖττον.

Πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινὼ,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἧσει,
Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαρὲς ποδας εἰλαπινάζων.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
Ῥεῖα καταευνήσαιμι, κὴ ἂν πολυαμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἰκοίμην,
Οὐδὲ καταευνήσαιμι, ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
Ἤδη γάρ με κὴ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
Ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο

235 "Obſequere, ego autem tibi habeo gratias dies omnes:
"Sopito mihi Jovis ſub palpebris oculos fulgentes,
"Statim, poſtquam ego accubuero in amore.
"Dona autem tibi dabo, pulchrum ſolium, incorruptum in perpetuum,
"Aureum; Vulcanus nempè meus filius utroque pede claudus
240 "Fabricabit elaboratum; ſub pedibúſque ſcabellum mittet,
"Cui utique imponas nitidos pedes dum convivaris.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſuavis Somnus;
"Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,
"Alium quidem ego deorum ſempiternorum
245 "Facilè ſopiverim; etiam torrentis fluenta
"Oceani, qui quidem parens omnibus eſt;
"Jovem autem non ego Saturnium propè adiero,
"Neque ſopiveio, quandò non ipſe quidem juſſerit.
"Jam enim me & aliàs tuum ſapere fecit mandatum,
250 "Die iſto, quando ille magnanimus Jovis filius [*Hercules*]
"Navigabat ex Ilio, Trojanorum urbe direptâ.
"Tum ego ſanè demulſi Jovis mentem Ægiochi

Ibid.——ἐμεῦ ἔπος·] Cod. *Harleian.* ἐμὸν ἔπος. Quod & ferri poteſt.

Ver. 235.——εἰδέω χάριν] Cod. *Harleian.* ἰδέω χάριν, "*gratias habebo.*"

Ver. 236. Κοίμησον] Cod. *Harleian.* Κοίμισσον.

Ver. 237.——παραλέξομαι ἐν φιλότητι.] *Al.* παραλέξωμαι φιλότητι. Vide autem ſuprà ad β', 515.

Ver. 238.——καλὸν] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.——ἄφθιτον] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ν', 359.

Ver. 246. Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις] Vide ſuprà ad *ver.* 201.

Ibid.——τέτυκται·] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 247.——Κρονίονος] De proſodiâ vocis Κρονίονος & Κρονίωνος, vide ſuprà ad ά, 397; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 249.—ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ,] *Al.* ἄλλοθ' ἑῇ (vel ἄλλοθ' ἐῇ) ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ. Tumque vox ἐπίνυσσεν referenda ad præcedentem Ζεύς. Sed præſtat vulgata Lectio.

Ver. 250.—ὅτ' ἐκεῖνος·] *Al.* ὅτε κεῖνος·.

Ver. 252.—ἔθελξα] *Euſtathius*, & MSS. & Editi plurimi, & Scholiaſtes habet, ἔλεξα.

Quæ

Νήδυμ῾ ἀμφιχυθείς· ζὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
Ὄρσασ᾽ ἀρσαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ᾽ εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ᾽ ἐπεσ῾ρόμεν῾ χαλέπαινε,
Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεάς· ἐμὲ δ᾽ ἔξοχα πάντων
Ζήτει, καί κέ μ᾽ ἄϊσον ἀπ᾽ αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
Εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε κ᾽ ἀνδρῶν,
Τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ᾽ ἐπαύσατο, χωόμενός περ·
Ἄζετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
Νῦν αὖ τεῦτό μ᾽ ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ὕπνε, τίη δὲ ζὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
Ἦ φῂς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν᾽,
Ὡς Ἡρακλῆος πέρι χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
Ἀλλ᾽ ἴθ᾽, ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Δώσω ὀπυιέμεναι, κ᾽ ζὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν,
Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.

" Suavis circumfuſus: tu autem ei mala ſtruebas animo,
" Excitatis ſævorum ventorum in pontum flatibus;
" Et eum deinde ad Coon benè habitatam de curſu detuliſti,
" Seorsùm ab amicis omnibus: *Jupiter* autem experrectus indignabatur,
" Proturbans per domum deos; me autem maximè omnium
" Quærebat, & me perditum ab æthere injeciſſet ponto,
" Niſi Nox domitrix deorum ſervâſſet & hominum,
" Quam adivi fugiens: ille autem cohibuit ſe, iratus licèt;
" Verebatur enim, nè Nocti celeri ingrata animo faceret.
" Jamque rursùs hoc me jubes periculoſiſſimum aliud perficere.
Hunc autem rurſus allocuta eſt magnis oculis veneranda Juno;
" Somne, quid verò tu hæc in mentibus tuis cogitas?
" Putáſne ità Trojanis favere latè ſonantem Jovem,
" Sicut propter Herculem iratus eſt, filium ſuum?
" Quin ito *mecum*; ego autem tibi Gratiarum unam juniorum
" Dabo ducendam, & tuam vocandam conjugem,
" Paſitheam, quam ſemper cupis dies omnes.

Quæ ſi vera ſit Lectio, erit (ut opinor) non à λέγω, ſed ab inuſitato λέχω. Vide ſuprà ad β, 515.

Ver. 253.——οἱ] *Herculi.*

Ver. 256. Νόσφι] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ibid.——ἐπεσ῾ρόμεν῾] *Al.* ἀνεσ῾ρόμεν῾.

Ver. 259.——δμήτειρα] *Al.* μήτειρα. Sed præſtat vulgata Lectio.

Ver. 262.——ἄνωγας] Vide ſuprà ad Θ', 322.

Ver. 265.——ἀρηγέμεν] *Al.* ἀρηξέμεν.

Ver. 266.——πέρι χώσατο,] *Al.* περιχώσατο.

Ver. 267.—ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν—.] Sunt mihi bis ſeptem præſtanti corpore Nymphæ;
Quarum, quæ formâ pulcherrima, Deïopeiam
Connubio jungam ſtabili, propriamque dicabo;
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat, & pulchrâ faciat te prole parentem. *Æn* I. 75.

Ver. 269,——ἧς αἰὲν ἐέλδεαι] Ita edidit *Barneſius*, ex *ver.* 276, infrà. Alii omnes legunt, ἱμείρεαι. Quæ ſi vera ſit Lectio, ſcribendum aut ἧς αὖθ᾽ ἱμείρεαι, aut ſiquid ſimile. Nam ἱμείρεσθαι, ut rectè obſervavit *Barneſius*, primam producit. Porrò, totum hunc verſum omittunt Codd. *Harleiani* bini, à *Th. Bentleio* collati.

Ver.

Ὣς φάτο· χήραλο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
Ἄγρει νῦν μοι ὅμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πολυβότειραν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
Μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες·
Ἥ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ὤμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
Τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὅμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄσυ λιπόντε,
Ἠέρα ἑσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν· ὄθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,

270 Sic dixit: Gavisus est autem Somnus, respondénsque allocutus est;
" Age, nunc mihi jura inviolabilem Styg's aquam,
" Manúque alterâ quidem tange terram almam,
" Alteraâ verò mare marmoreum; ut nob's omnes
" Testes sint inferi dii, Saturnum circa existentes;
275 " Omninò *te* mihi daturam esse Gratiarum unam juniorum,
" Pasitheam, quam & ego cupio dies omnes.
Sic dixit: Neque non obsecuta est dea ulnas candida Juno;
Jurabat autem ut *is* jubebat, deosque nominabat omnes
Subtartareos, qui Titanes appellantur.
280 Tum postquàm juraveratque, absolveratque juramentum,
Ipsi *simul* ibant, Lemnique & Imbri urbe relictâ,
Caligine induti, celeriter conficientes iter:
Ad Idam autem pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum,
Ad Lecton; ubi primùm liquerunt mare: hique super terra
285 Ibant: summa autem sub pedibus quassabatur sylva,
Atque illic Somnus quidem mansit, antequam Jovis oculi viderent *eum*,

Ver. 271.——ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,] Vide suprà ad Υ', 360.
Ver. 274. Μάρτυροι] Vide suprà ad ά, 338.
Ibid.——ὦσ' οἱ] *Al.* ὧσιν. *Al.* ὅσσοι.
Ibid.——ἔνερθε θεοὶ] *Titanes*, ver. 279.
Ver. 279.——οἳ Τιτῆνες καλέονται.] Ἐν δὲ τοῖς, "Οἳ Τιτῆνες καλέονται," προσγράφουσί τινες ἕτερον οἷον τοῦτον,
Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης καλειζόμενον Στυγὸς ὕδωρ. *Eustath.*
Quem quidem versum hoc modo citat *Barnesius*,
Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρῃφι καλειζόμενον Στυγὸς ὕδωρ.
Forsitan scripserit *Eustathius*,
Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης τὸ κατειζόμενον Στυγὸς ὕδωρ.
Vide suprà ad Υ', 588.
Ver. 282.——πρήσσοντε] Vide suprà ad ν', 192.
Ver. 284. Λεκτόν'] Vide suprà ad β', 515.
Var. 285.——ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ὑπεσείετο.
——————dat cuntibus ingens
——————Sylva locum.
Æn. VII. 676.
Ibid.——ὕλη.] Vide suprà ad γ', 151.
Ver. 286.——ἔμεινε,——ὄσσε ἰδέσθαι,] *Al.* ἔμιμνε,——ἄσσον ἱκέσθαι.

Ver.

Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκεσον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
Ἔνθ' ἧς' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,
Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας·
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥρη, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
Ἵπποι δ' ἐ πάρεασι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.

Abiete conſcensâ admodum procerâ, quæ tunc in Idâ
Altiſſima enata per aërem ad æthera ibat:
Illic *is* ſedit ramis densè opertus abiegnis,
Avi argutæ ſimilis, quam utique in montibus
Chalcidem nominant dii, homines autem Cymindin.
Juno autem celeriter conſcendebat *in* Gargarum ſummum
Idæ excelſæ: vidit autem *eam* nubes cogens Jupiter.
Ut verò vidit, continuò illum amor prudentia præcordia cooperuit,
Perinde ac quando primùm congreſſi ſunt amore,
Cubili inito ſuis clàm parentibus:
Stetit autem ipſam ante, verbáque fecit, dixitque;
" Juno, quò feſtinans, ab Olympo huc venis?
" Equi autem non adſunt & currus, quos conſcendas.

Ver. 287.—ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ] Nugator hîc planè Scholiaſtes: Διὰ τοῦτο "Τότε," inquit, ἀνήρηκε τὸ ψεῦδος· ὥςε μὴ ζητεῖν αὐτήν.

Ver. 290. Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος,] Alitis in parvæ ſubito collecta figuram. *Æn.* XII. 862.

Cæterùm quâ ratione, ὄρνιθι, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 293; vide ſuprà ad ᾰ, 51.

Ver. 291. Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.] De hâc loquendi ratione, mihi id veri ſimillimum videtur; quæ *Eruditioribus* uſitata fuerint nomina, *Diis* tributa; quæ vulgo magis trita, *Hominibus*. Nimirùm, quam *Chalcidem* appellabant *Græci eruditiores* avem; ei, apud *vulgus Ionicum*, nomen erat *Cymindi*. Ἡ Χαλκὶς ὀλιγάκις μὲν φαίνεται· οἰκεῖ γὰρ ὄρη·——κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτήν. *Ariſtot. de Hiſtor. Animal. lib.* 9. *cap.* 12. *Plato* in eâ erat ſententiâ; quæ *Rei naturam* quodammodo vi & ſignificatu ſuo exprimerent *Nomina*, illa utique Diis tributa. Δῆλον γὰρ δὴ, ὅτι οἵγε θεοὶ αὐτὰ καλοῦσι πρὸς ὀρθότητα, ἅπερ ἐςὶ φύσει ὀνόματα.——Τὸν "Ἀςυάναξα" ἄρα ὀρθότερον ἂν εἶναι κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τοῦ Ἕκτορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον· "Οἷος γὰρ ἔρυτο πόλιν τείχεα μακρά." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ Σωτῆρος υἱὸν, Ἀςυάναξα τύτου ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. *Plat. in Cratylo.* De aliorum hâc in re ſententiâ, vide quæ ſuprà ad ᾰ, 403.

Ver. 292.——προσεβήσατο] *Al.* προσεβήσετο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad ε', 109.

Ver. 293.—νεφεληγερέτα] Vide ſuprà ad ᾰ, 175.

Ver. 294. Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως] Scholiaſti, ἔρος. Ut infrà, *ver.* 315.

Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην.——— *Theocrit.*
Ut vidi, ut perii!———

Virgil. Eclog. VIII. 41.

———ille repentè
Accepit ſolitam flammam, notuſque medullas
Intravit calor, & labefacta per oſſa cucurrit.———
Senſit læta dolis, & formæ conſcia conjux. *Æn.* VIII. 288.

Ver. 295.—πρώτιστον ἐμισγέσθην] Cod. *Harleian.* πρῶτον παρεμισγέσθην.

Ver. 299.—τῶν κ' ἐπιβαίης.] Quos utique con-

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβην εἰράλα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν ζοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
Τὰς εἶμ' ὀψομένη, καί ζφ' ἄκριλα νείκεα λύσω.
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
Ἑσᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
Νῦν δέ ζευ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
Μήπως μοὶ μετέπειλα χολώσεαι, αἴκε ζιωπῇ
Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειζόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, κεῖσε μέν ἐζι καὶ ὕζερον ὁρμηθῆναι,
Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, ὐδὲ γυναικὸς,
Θυμὸν ἐνὶ ζήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,

Hunc autem dolos ſtruens allocuta eſt veneranda Juno;
" Eo viſura almæ fines terræ,
" Oceanúmque deorum parentem, & matrem Tethyn,
" Qui me in ſuis ædibus magnâ cum curâ nutriêrunt & educârunt:
" Hos vado viſura, & ipſis acerbas lites dirimam.
" Jam enim diuturno tempore inter ſe abſtinent
" Cubili & amore: quoniam ira eis invaſit animum.
" Equi autem in radicibus fontibus irriguæ Idæ
" Stant, qui me ferent ſupra aridumque & humidum.
" Nunc verò tui gratiâ huc ab Olympo ob hoc venio,
" Ne fortè mihi poſthàc iraſcaris, ſi ſilentio
" Abeam ad domum profundè fluentis Oceani.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt nubes cogens Jupiter;
" Juno, illuc quidem licet & poſthàc proficiſci;
" Nos autem age amore congrediamur concumbentes:
" Non enim unquam mihi ſic deæ amor, neque mulieris,
" Animum in pectoribus circumfuſus domuit;
" Neque quandò captus fui amore Ixioniæ uxoris,

conſcendas. Rectè hîc notavit *Barneſius*, ad ſententiam *aliquid*, ad verſum explendum *nihil* conferre iſtud κέ. Quod & in ſolutâ oratione, apud *Platonem* alioſque, facile eſt obſervatu.

Ver. 302. Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν,] Vide ſuprà ad *ver.* 201.

Ver. 303.——εὖ τρέφον] *Al.* εὔτρεφον.

Ver. 307.——πολυπίδακος] *Al.* πολυπιδάκου.

Ver. 310.——μετέπειλα χολώσεαι,] *Al.* μετόπισθε κοτέσσεαι. Ut *Δ*, 82,——μετόπισθεν ἔχειν κότον. Et *Odyſſ. ε*, 147, Μήπως τοι μετόπισθε κολεσσάμενος——.

Ver. 312.——νεφεληγερέτα] Vide ſuprà ad *Δ*, 175.

Ver. 314. Νῶϊ δ', ἄγ'—,] Rectè hæc reprehendit *Plato de Republ. lib.* 3. Οὐ, μὰ τὸν Δία, ὦ μοι φαίνεται, ἐπιτήδεια. Ἀλλ' εἴ πῃ τινὲς καζίεριαι πρὸς ἄπαντα καὶ λέγονται καὶ πράττονται ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν, θεατέον τε καὶ ἀκουτέον. Optimè etiam *Cicero*, de his quæ *ad Deos Humana tranſtulit* Homerus; *Mallem*, inquit, *Divina ad Nos.*

Ibid.——ἐυνηθέντε·] *Al.* εὐνηθέντες.

Ver. 317.——ἠρασάμην] Vocabulum hoc, quoniam *ſecundam* corripit, nequit deductum eſſe

Ἥ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήσωρ' ἀτάλαντον·
Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
Ἥ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
Οὐδ' ὅτε Φοινίκης κύρης τηλεκλειτοῖο,
Ἥ τέκε μοὶ Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
Ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Ἥ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
Οὐδ' ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ Διὸς αὐτῆς·
Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
Πῶς κ' ἔοι, εἴτις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
Πεφράδοι; ἐκ δὴν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
Ἐξ εὐνῆς ἀναστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

" Quæ peperit Pirithöum, diis conſiliarium parem:
" Neque quandò Danaës pedibus elegantis Acriſii filiæ,
" Quæ peperit Perſeum, omnium clariſſimum virorum:
" Neque quando Phœnicis filiæ percelebris,
" Quæ peperit mihi Minoáque & diis parem Rhadamanthyn:
" Neque quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis;
" *Quarum* hæc quidem Herculem fortiſſimum peperit filium;
" At Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus.
" Neque quandò Cereris, comas pulchræ reginæ:
" Nec quandò Latonæ glorioſæ, neque *quando* tui ipſius:
" Ut tui nunc amore teneor, & me dulce deſiderium capit.
Hunc autem dolos ſtruens allocuta eſt veneranda Juno;
" Importuniſſime Saturnie, quale verbum dixiſti?
" Si nunc in amore cupis dormire
" Idæ in verticibus, hæc autem *loca* propatula ſunt omnia;
" Quomodò eſſet, ſi quis nos deorum ſempiternorum
" Dormientes videret, diiſque omnibus interveniens
" Indicaret? non equidem tuam ad domum redirem,
" E cubili cùm conſurrexero: vituperabile certè eſſet.

eſſe ex ἐράομαι, ſed omninò ex ἔραμαι vel ἐράζομαι. Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 318.—ἀτάλαντον·] Vide ſuprà ad β', 627.

Ver. 320. — Περσῆα,] Quâ ratione, Περσῆα, hîc ultimam producat; item ὁπότε, *ver.* 327; & μαλακὸν, *ver.* 349; & δὲ, *ver.* 350; & ἱζάμενος, *ver.* 356; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 322.——Μίνω τε] *Al.* Μίνωα.

Ver. 325.——Διώνυσον—χάρμα βροτοῖσιν.]——Διωνύσῳ πολυηθέϊ. *Heſiod.*
——Διώνυσον πολυσθενέα. *Pindar.*
Adſit lætitiæ Bacchus dator.—*Æn.* I. 738.
Munera lætitiamque Dei.——640.

Ver. 327.——ὁπότε] *Al.* ὅτε περ. Ut *ver.* 319 & 323.

Ver. 329.——δολοφρονέουσα——Ἥρη·]
—læta dolis—conjux. *Æn.* VIII. 393.
—ſimulatâ mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 335.——ἔγωγε] *Al.* ὄπειμι.

Ver.

Ἀλλ᾽ εἰ δή ῥ᾽ ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλεθο θυμῷ,
Ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἡφαιστος, πυκιναὶς δὲ θύρας γαθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
Ἔνθ᾽ ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι εὐάδεν εὐνή.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτε τιν᾽ ἀνδρῶν
Ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
Χρύσεον· οὐδ᾽ ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιος περ,
Οὔ τε κὴ ὀξύταθον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
Ἦ ῥα, κὴ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
Τοῖσι δ᾽ ὑπὸ Χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
Λωτόν θ᾽ ἑρσήενθα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ᾽ ὑάκινθον
Πυκνὸν κὴ μαλακόν· ὃς ἀπὸ χθονὸς ὕψόσ᾽ ἔεργε·
Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο
Καλὴν, χρυσείην· στιλπναὶ δ᾽ ἀπέπιπτον ἔερσαι.

" Sed ſi reverà vis, & tibi *hoc* gratum eſt animo;
" Eſt tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus eſt
" Vulcanus, ſolidáſque fores poſtibus aptavit:
" Illuc eamus dormituri: quandoquidem tibi placet concubitus.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt nubes cogens Jupiter;
" Juno, nec *tu* deorum hoc metue, nec quenquam hominum
" Viſurum eſſe: talem tibi ego nubem circumfundam,
" Auream: neque nos per *eam* viderit nè Sol quidem,
" Cujus & acutiſſimum eſt lumen ad inſpiciendum.
Dixit, & ulnis complexus eſt Saturni filius ſuam uxorem:
His autem ſubter Tellus divina ſummiſit recentem herbam,
Lotumque roſcidum, & crocum, & hyacinthum
Denſum & mollem; qui à terrâ *eos* altè elevabat.
Hoc in *toro* cubârunt, inſupérque nubem ſibi induerunt
Pulchram, auream; lucidique decidebant rores.

Ver. 337.——ῥ᾽] *Ut dixiſti*,——.

Ver. 340.—εὐαδεν] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 341.——νεφεληγερέτα] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 346.——ἀγκὰς ἔμαρπτε] *Al.* ἀγκὰς ἔλαζε.

——niveis hinc atque hinc——lacertis
Cunctantem amplexu molli fovet——
Æn. VIII. 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς, ita acceperint, ac ſi *Accuſativus* eſſet ab ἀγκαί. Sed hoc nullo modo ferri poteſt. Nam Accuſativum iſtum pluralem *primæ* (quam vocant) *Declinationis*, qui in linguâ *Doricâ* ſyllabam ας corripit, ignoravit planè *Homerus*. Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 347.——φύεν νεοθηλέα ποίην——,] Hic liquet præcedentem totam fabulam, *VERIS* eſſe videlicet deſcriptionem; quo tempore *Idam* videre erat herbis florentem, & nubibus aureis identidem obductam. De cujuſmodi ἀλληγορίαις, conſulatur (ſi lubet) *Heraclides Ponticus*.

Vere tument terræ, & genitalia ſemina poſcunt.
Tum *Pater* omnipotens fœcundis imbribus *Æther*
Conjugis in *gremium* lætæ deſcendit, & omnes
Magnus alit, magno commixtus corpore, fœtus.——

Parturit almus ager. —*Georgic.* II. 342.

Ἥρα μὲν νοεῖται ὁ ἀὴρ, ὅπερ ἐστὶν ὑγρὰ οὐσία·——Ζεὺς δὲ ὁ αἰθὴρ, τοῦτέστιν ἡ πυρώδης καὶ ἔνθερμος οὐσία·——Καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας καὶ τὰ ἄνθη. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 350.——λεξάσθην,] Vide ſuprà ad β, 515.

Ver. 351.—καλὴν,] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver.

Ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νηδύμου Ὕπνου,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
Καί ζφιν κῦδος ὄπαζε, μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι πεπιθεῖν εὐνηθῆναι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ὤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν·
Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ, καὶ κῦδος ἄρηται;
Ἀλλ' ὁ μὲν ὕτω φησὶ, καὶ εὔχεται, ὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
Κείνου δ' ὅτι λίην περιθήσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἄν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγιστοι,

Sic quidem quietè dormiebat pater in Gargaro ſummo,
Somno & amore domitus, tenebatque in ulnis uxorem.
Perrexit verò currere ad naves Achivorum dulcis Somnus,
Nuncium allaturus terram cingenti Neptuno:
Propè autem ſtans verbis alatis *eum* allocutus eſt;
" Alacris nunc Danais, Neptune, auxiliare;
" Et ipſis gloriam præbe, parumper ſaltem, dum adhuc dormit
" Jupiter: quoniam ipſi ego mollem ſoporem circumfudi:
" Juno autem in amore *eum* decepit ut dormiret.
Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominum:
Neptunum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danais.
Statim itaque *is* inter primos longè proſiliens hortabatur;
" Argivi, etiámne rurſus concedimus Hectori victoriam
" Priamidæ, ut naves capiat, & gloriam referat?
" At is quidem ſic exiſtimat, & gloriatur, quia Achilles
" Navibus in cavis manet iratus corde:
" Illius tamen non magnum deſiderium erit, ſi quidem cæteri
" Nos *fortiter* excitemur ad defendendum invicem.
" Sed agite, ſicut ego dixero, obſequamur omnes:
" Clypeos, quotquot optimi *ſunt* in exercitu & maximi,

Ver. 352.——ἀτρέμας εὗδε——Ὕπνῳ——δαμείς·
——placidumque petivit
——per membra ſoporem.
Æn. VIII. 405.

Ver. 361.——ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·] *Ad Lemnios*, interpretatur Domina *Dacier*. Sed rationibus haud ſatis idoneis.

Ver. 364.——μεθίεμεν] Cod. *Harleian.* μεθίεμεν.

Ver. 365—375. Πριαμίδῃ——Πριαμίδην.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 366.——ὕνεκ' Ἀχιλλεὺς.] Vide ſuprà ad ν', 324.

Ver. 368.——πεπιθεῖν] *Al.* πεπιθάς.

Ver. 370.——ἐγὼν] *Al.* ἐγώ.

Ver.

Ἐσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ πανaίθησιν κορύθεσσι
Κρύψανλες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόνλες,
Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, ἠδέ τι φημὶ
Ἕκλορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθονλο.
Τὼς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, ἐτάμενοί περ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάνλας, ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσανλο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα ζφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Εἰκέλον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐςὶ μιγῆναι
Ἐν δαὶ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκλωρ.
Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσσαν

" *Nos* induti, capitáque fulgentibus galeis
" Tecti, manibúſque longiſſimas haſtas tenentes,
" Eamus: ac ego quidem præibo; nec omninò opinor
" Hectorem Priamidem manſurum, admodùm licèt animo incitatum.
" Quicunque autem vir ſtrenuus *eſt*, geſtatque parvum ſcutum humero,
" Imbelliori viro det, ipſe verò ſcutum majus ſubeat.
Sic dixit: Hi autem ei maximè auſcultârunt, atque obſecuti ſunt.
Atque hos *quidem* ipſi reges inſtruebant, vulnerati licèt,
Tydides, Ulyſſeſque, & Atrides Agamemnon:
Obeuntes autem *copias* omnes, martia arma commutabant;
Fortia quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant.
Tum poſtquam induiſſent ſibi circum corpus coruſcum æs,
Perrexerunt ire: præibat verò eis Neptunus quaſſator terræ,
Horrendum enſem longum habens in manu robuſtâ.
Similem fulguri: ei autem [*vel*, eo cum gladio] non fas eſt congredi
In pugnâ perniciosâ, ſed metus *ejus ſolummodò* reprimit viros.
Trojanos verò ex alterâ parte inſtruebat illuſtris Hector.
Tum verò graviſſimum certamen pugnæ intenderunt

Ver. 373.——χερσὶν τε] *Al.* χερσὶν δέ.

Ver. 375.——μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν, 46.

Ver. 378.—ἄρα] *Ut ſolent, ut par erat,*—.

Ver. 382.——χέρεια] *Al.* χέρηα.

Ibid.——δόσκον.] *Euſtath.* Δόσκον, γράφουσιν οἱ ἀκριβέςεροι· τυτίςκειν, ἐδίδουν οἱ βασιλεῖς. *Al.* δόσκεν.

Ver. 383.——νώροπα χαλκὸν,] Vide ſuprà ad β, 578.

Ver. 384.——ἄρα] *Ut promiſerat,*——*ver.* 374.

Ver. 386. Εἰκελον] Ita *Barneſius.* Alii Ἴκελον· quod primam corripit.

Ibid.—τῷ δ' οὐ θέμις ἐςὶ μιγῆναι Ἐν δαὶ] Non ut tela tamen, non ut contenderet arcum. Æn. XII. 815.

Ver. 387.——ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.] Maris nimirum murmurantis Strepitus milites terrefecit. Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε, *ver.* 392. Cæterùm quâ ratione, ἀλλὰ, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 402; & ζάκεος, *ver.* 405; vide ſuprà ad α, 51.

Ver.

390 Κυανοχαῖτα Προσειδάων, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θαλάσσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ προτὶ χέρσον,
395 Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρεσο καίεμεν ὕλην·
Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ἠπύει, ὅσε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
400 Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ,
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
405 Ἦτοι ὁ μὲν ζάκος, ὁ δὲ φασγάνῳ ἀργυρόηλῳ·
Τὼ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροός· χώσατο δ' Ἕκτωρ,

390 Cæruleus crines Neptunus, & illuſtris Hector;
Hic quidem Trojanis, ille verò Achivis auxilians.
Inundavit autem mare ad tentoriaque naveſque
Argivorum: hi autem congrediebantur ingenti *cum* clamore.
Neque maris unda tantum boat ad terram,
395 Ex ponto impulſa flatu Boreæ gravi:
Neque ignis tantus ad*fremit* crepitus ardentis,
Montis in ſaltibus, quando concitus exardeſcit crematurus ſylvam:
Neque ventus tantum in quercubus altè comantibus
Inſonat, qui maximè rapidùm fremit ſæviens:
400 Quantus quidem Trojanorum & Achivorum erat clamor,
Horrendè vociferantium, quando in ſe invicem ruerent.
In Ajacem verò primus jaculatus eſt illuſtris Hector
Haſtâ, quippe converſus erat rectâ in ipſum; neque aberravit:
Sed eum percuſſit quâ duo baltei circa pectora extenſi erant,
405 Alter quidem ſcuti, alter verò enſis argenteis clavis diſtincti:
Atque hi *quidem* ei tutati ſunt tenerum corpus: Iratus eſt autem Hector,

Ver. 390. Κυανοχαῖτα] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 394, &c. Οὔτε θαλάσσης——, οὔτε πυρὸς——, οὔτ' ἄνεμος]

Frigidus ut quondam ſylvis immurmurat *Auſter*,
Ut *mare* ſollicitum ſtridet refluentibus undis,
Æſtuat ut clauſis rapidus fornacibus *ignis*.
Georgic. IV. 261.

Ibid.——προτὶ——ποτὶ] Variat in codicibus harum vocularum ſcribendi ratio.

Ver. 395.——ὀρνύμενον] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 397.—ὕλην·] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 398.——ποτὶ] Cod. *Harleian.* περὶ.

Ibid.—ὑψικόμοισιν] *Al.* ἰξοφόροισιν. notante *Euſtathio*.

Ver. 399.——ὅς τε μάλιστα] *Qui etiam maximè*——.

Ver. 400. Ὅσση] *Al.* Τόσση.

Ibid.——ἄρα] "*Ut jam dictum eſt*,"——ſcilicet *ver.* 393.

Ver. 402.—δὲ] "At δὴ," inquit *Barneſius*, "hìc potior Lectio." Conjecturâ malè admodùm ſeriatâ.

Ibid.——ἀκόντισε] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 404. Τῇ] *Al.* Τῦ, & Τῶ.

Ὅτλι δή οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Αὖ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ, θοάων ἔχμαλα νηῶν,
Παρ ποσὶ μαρναμένων ἑκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας,
Στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρόμβον δ' ὡς, ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάλλη.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς παλιρρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
Πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείῳ γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' ὔπερ ἔχει θράσος, ὅσκεν ἰδῆται
Ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
Ὣς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἐάφθη,
Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,

Quòd sibi telum velox irritum evolâsset è manu;
Retróque sociorum in agmen cessit, mortem evitans.
Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
Saxo, quæ sanè multa, velocium retinacula navium,
Ad pedes pugnantium passim jacebant; horum uno sublato,
In pectus percussit super scuti orbem, propè collum:
Turbinis autem instar, concitum misit, rotatúmque est circumcircà.
Ut verò quum violento ictu patris Jovis procidit quercus
Radicitùs, teter autem sulfuris oritur odor
Ex eâ; isque nullius ampliùs est animi, qui viderit
Propè existens; durum quippe Jovis magni fulmen:
Sic cecidit Hectoris celeritèr humi robur in pulveribus:
Manu autem demisit hastam, insuperque scutum secutum st,
Et galea; circáque ipsum sonitum dedere arma varia ære.
Tum verò magno cum clamore accurrebant filii Achivorum,

Ver. 407. Ὅτλι δή] *Quòd adeo, Quòd videlicet,*——. Cod. *Harlejan.* Ὅτλι ῥά.

Ver. 410. Χερμαδίῳ,] De hoc saxo Epigramma non illepidum citat *Barnesius* ex Anthologiâ, *lib.* I. *cap.* 5.

Μή με τὸν Αἰάντειον ἀνοχμάσσειας, ὁδῖτα,
Πέτρον ἀπονίζειν ἐλθόν Ἕκτορέου.
Εἰμὶ μέλας τρηχύς τε· Σὺ δ' εἴρεο θεῖον Ὅμηρον,
Πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισσα πέδῳ.
Νῦν δὲ μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
Ἄνθρωποι, γενεῆς αἴσχεα λευγαλέης.
Ἀλλά μέ τις κρύψειεν ὑπὸ χθονὸς· αἰδέομαι γὰρ
Παίγνιον ὀτιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενον.

Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
Intenti ludo exercent: Ille actus habenâ
Curvatis fertur spatiis; stupet inscia turba,
Impubesque manus, mirata volubile buxum. *Æn.* VII. 378.

Ver. 412.—βεβλήκει] Vide suprà ad δ', 492; & ad ά, 37.

Ver. 413. Στρόμβον δ' ὡς, ἔσσευε] Στρόμβος δὲ δίκην ἐκίνησεν ὁ Αἴας, ἢ τὸν βληθέντα Ἕκτορα,——ἢ μᾶλλον τὸν λίθον. *Eustath.* Mihi & στρόμβος, & ἔσσευε, & περιέδραμε, & πάλλη, (quæ omnia cum præcedente isto ἑκυλίνδετο conveniunt;) de *Saxo projecto* videntur multò aptiùs dicta, quàm de *Hectore* jam humi delabente.

Ceu quondam torto volitans sub verbere turbo,

Ver. 414.——ὑπαὶ] *Al.* ὑπὸ.

Ver. 416.——ἔπεσ] *Al.* ὄκεν.

Ver. 418.——Ἕκτορος——μένος ἐν κονίῃσι] Vide suprà ad ν', 508 & 758.

Ver. 419.—ἐάφθη,] Vide suprà ad ν', 543.

Ver. 420.—βράχε] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 421.—μέγα ἰάχοντες] Vide suprà ad ε' 456.

Ver.

Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
Αἰχμὰς· ἀλλ' ὅτις ἐδυνήσαλο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι, ἠδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πελυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ' ἄλλων ὅτις οὔ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
Ἀσπίδας εὐκύκλους ζχέθον αὐτῦ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
Χερσὶν ἀείραλες φέρον ἐκ πόνυ, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
Ἕασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρμαλα ποικίλ' ἔχονλες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄλυ φέρον βαρέα γενάχονλα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον ἐυῤῥεῖος πολαμοῖο
Ξάνθυ δινήενλος, ὃν ἀθάναλος τέκελο Ζεύς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καδδέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ γῦνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν·

Sperantes trahere *ad se*; jaculabanturque crebra
Spicula; at nemo potuit paſtorem populorum
Nec cominùs, nec eminùs ferire: priùs enim circum jecerunt ſe fortiſſimi,
Polydamaſque, & Æneas, & nobilis Agenor,
Sarpedonque princeps Lyciorum, & Glaucus eximius:
Cæterorumque nullus ipſum neglexit, ſed ante
Clypeos probè orbiculatos tenebant ipſum; eumque ſocii
Manibus ſublatum aſportabant ex pugnâ, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei poſt pugnam & prælium
Stabant, aurigamque & currum varium habentes:
Qui porrò eum urbem versùs portabant graviter gementem.
Sed quandò jam ad vadum pervenerunt pulchrè fluentis fluvii
Xanthi vorticoſi, quem immortalis genuit Jupiter;
Ibi illum è curru admoverunt terræ, eique aquam
Affuderunt: ille itaque ſpiritum recepit, & ſuſpexit oculis;
Sedenſque in genua, nigrum ſanguinem evomuit:

Ver. 423.——ὅτις ἐδυνήσαλο] *Barneſius* edidit, ὅτις ῥ' ἐδυνήσαλο.

Ver. 424. Οὐτάσαι,] Vide ſuprà ad ν', 392; & ad ά, 140.

Ver. 427. Τῶν δ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδησ',] *Al.* Τῶν τ' ἄλλων ὅτις εὖ ἀκήδεσεν· &, ὃ ἀκήδεσεν. Cæterùm quâ ratione, ὅτις, & *hîc* & *ver.* 423, ultimam producat; item ἄρα, *ver.* 444; & κατὰ, *ver.* 447; & Αἴανλι, *ver.* 459; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 428.—ἄρ'] *Proinde, deinceps,*——.

Ver. 430.—μάχης ἠδὲ πολέμοιο] Vide ſuprà ad ή, 232, 279.

Ver. 431. Ἕασαν,] Vide ſuprà ad μ', 55.

Ver. 433. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον] Τοῖς παραπληρωμαλικοῖς Συνδέσμοις χρησέον, ὑχ' ὡς προσθήκαις κεναῖς,——ὥσπερ τινὲς τῷ "Δὴ" χρῶνλαι πρὸς ὀδὲν,——ἀλλ' ἐὰν Συμβάλλωνλαί τι τῷ μεγέθει τῦ λέγυ. Καθάπερ παρὰ Πλάτωνι· "Ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγε-"μὼν ἐν ὐρανῷ Ζεύς." Καὶ παρ' Ὁμήρῳ, "Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον ἐυῤῥεῖος πολα-"μοῖο." Ἀρχίλοχος γὰρ τιθεὶς ὁ Συνδεσμος, ἢ ἀποσπασθεὶς τῶν προτέρων τὰ ἐχόμενα, μεγαλεῖόν τι εἰργάσαλο.—Σεμνότηλα ἐργάζονλαι. Εἰ δ' ὧδε εἶπεν—[ἄνευ τῦ Δὴ,]—μικρολογύνλι ἐώκει. *Demetr. Phaler.* περὶ ἑρμηνείας, §. 55, 56. Vide infrà ad *ver.* 504.

Ver. 434.——ἀθάναλος] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 435.——πέλασαν] Vide ſuprà ad ά, 140.

Αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, κάδδε οἱ ὄσσε
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
Ἀργεῖοι δ', ὡς ἔν ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθα πολὺ πρώτις Οἰλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον ὔτασε, δουρὶ μεταλμενος ὀξυόεντι,
Ἐνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηὶς ἀμύμων
Ἐνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
Τὸν μὲν Οἰλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνέρραπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύνων
Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
Υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· διὰ ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοσῷ·
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Οὐ μὰν αὖτ' ὀΐω μεταθύμιος Πανθοίδαο
Χειρὸς ἀπὸ σιδαρῆς ἄλιον πτολέεσσαι ἄκοντα,
Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ· καί μιν ὀΐω
Αὐτῷ σκηπτόμενον κατιμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.

Iterùm verò retrò lapsus est in terram, eique oculos
Nox obtexit nigra; ictus enim adhuc animum domabat.
Argivi autem, ut viderunt Hectorem seorsùm euntem,
Alacriùs in Trojanos irruerunt, meminerúntque pugnæ.
Tunc longè primus Oïlei *filius* velox Ajax
Satnium vulneravit, cum hastâ insiliens acutâ,
Enopidem, quem nympha peperit Naïs eximia
Enopi armenta pascenti ad ripas Satnioentis.
Hunc quidem Oïliades hastâ inclytus, propè accidens,
Vulneravit ad ile: itaque cecidit resupinus; de eo verò
Trojani & Danai commiserunt acrem pugnam.
Ad eum verò Polydamas hastam vibrans accessit ultor
Panthœdes; percussitque Prothoënorem dextrum *in* humerum,
Filium Areïlyci; per humerum autem valida hasta
Penetravit: Hic itaque in pulveribus lapsus prehendit terram palmâ:
Polydamas autem vehementer super eum gloriatus est, altâ voce clamans;
" Non equidem puto magnanimi Panthœdæ
" Manu è robustâ vanum exilisse telum,
" Sed *id* aliquis Argivorum recepit corpore; & ipsum puto
" Ei *baculo* innitentem, descensurum domum Plutonis intra.

Ver. 438.——καδδέ οἱ ὄσσε] *Al.* τὰ δέ οἱ ὄσσε.

Ver. 440.——νόσφι κιόντα,] Vide suprà ad ά, 349. Cod. *Harleian.* νόσφιν ἰόντα.

Ver. 443.—ὕτασε,] Similiter, *ver.* 447, Οὖτα κατὰ. Vide suprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ibid.——μεταλμενος] *Al.* μεταλμενον.

Ibid.——ὀξυόεντι,] Vide suprà ad έ, 50.

Ver. 447. Οὖτα κατὰ λαπάρην] *Al.* Οὖτασε καλλιπάρην.

Ibid.——ἄρ'] *Ut fit; Uti fieri solet,*——.

Ver. 452.——ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 456, 463.——κόμισε] Vide suprà ad ά, 140.

Ὣς ἔφατ· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τῆ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα·
Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πηλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς αἶξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βέλευσαν ὄλεθρον·
Τόν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν ζυγοχιῷ,
Νείατον ἀγράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Τῆ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλή, γόμα τε, ῥῖνές τε
Οὔδει πλῆντ', ἦπερ κνῆμαι καὶ γυῖα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πηλυδάμαντι·
Φράζεο, Πηλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
Ἦ δὴ ἐχθρὸς ἔτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιφερέσθαι
Ἄξιος· ὃ μέν μοι κακὸς εἰδέναι, οὐδὲ κακῶν ἔξ·

Sic dixit: Argivis autem dolor exortus est, eo gloriante;
Ajaci autem maximè bellicoso animum commovit
Telamoniadæ: huic enim *Prothoënor* cecidit proximè:
Statim igitur in *Polydamanta* abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti.
Polydamas autem ipse quidem evitavit mortem nigram,
In obliquum absiliens: excepit autem *ictum* Antenoris filius
Archilochus; huic enim dii destinaverant perniciem:
Hunc percussit, capitisque & cervicis in commissurâ,
Extremam *ad* vertebram; amboque discidit nervos:
Hujus autem multò priùs caput, osque, nareque
Solo allapsa sunt, quàm tibiæ & genua cadentis.
Ajax itaque vicissim inclamavit eximio Polydamanti;
" Perpende, Polydama, & mihi verum dic;
" Annon hic vir pro Prothoënore *vicissim* occidi
" Dignus: non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis;

Ver. 459, 460. Αἴαντι——Τῷ Τελαμωνιάδῃ·] Τι ἄν; (φήσαι τις ἀν·) ἐθὲν ταῦτα [τὰ Ἄρθρα] *Συμβάλλεται πρὸς λόγον*; Ἔοικε φήσαιμ' ἄν, ὥσπερ ἄλας *Συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον*, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν.——Καὶ Ὁμηρ☉, ἐπίων κόσμῳ περιτενόμεν☉, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρθρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις, ἢ λόφους πράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ, " Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι " Θυμὸν ὄρινε Τῷ Τελαμωνιάδῃ." *Plutarch. Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ver. 461.—ἀκόντισε] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 464. Ἀρχίλοχ☉·] *Al.* Ἀρχέλοχ☉. Vide suprà ad μ', 100.

Ver. 465. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam,*——.

Ver. 466.——ἀγράγαλον· ἀπὸ] Quâ ratione, ἀγράγαλον, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 467; & κασίγνητ☉, *ver.* 473; & ἐνὶ, *ver.* 485; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 467.——πολὺ πρότερον κεφαλὴ,]
——————pronusque magister
Volvitur in caput,—— *Æn.* I. 119.

Ver. 469.——γέγωνεν·] Non ex præterita (quod vocant) γεγονα· quo pacto non constaret *Temporum* ratio: Vide suprà ad ά, 37. Sex ex verbo γεγάω· undè & alibi, γεγωνέμεν.

Ver. 471. Ἦ δὴ ἐχ] Pronuntiabatur, Ἦ δηῦχ. Vide suprà ad ί, 349; & ad ί, 533. *Al.* Ἦ ῥ' ἐχ.

Ibid.——ἀντιφερέσθαι] *Al.* ἀντιπεφάσθαι. Sed omninò scribendum, ἀντιφέρεσθαι. Nam istud ά, (ut liquet ex analogo φέρεται,) cùm fit naturâ *breve*, syllabam *positione solummodò* longam efficit, sicuti in τάγμα, τετάχθαι, τάξις, τάξαι, & similibus; non *ipsum* enunciatur *productè*, sicuti in πρᾶγμα, πεπρᾶχθαι, πρᾶξις, πρᾶξαι, & quæ ejusmodi sunt. Vide suprà ad ν', 191.

Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
Ἢ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐώικει.
Ἦ ῥ', εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον ἔτασε δερὶ,
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖϊν.
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
Οὔ θην οἵοισίν γε πόνος τ' ἔσεσθαι καὶ ὀϊζὺς
Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε καὶ ἀκτανέεσθε καὶ ὔμμες.
Φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
Ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
Δηρὸν ἔπ' ἄτιλος· τῷ καί κέ τις εὐχεται ἀνὴρ
Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεος ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

" Sed frater Antenoris equum domitoris,
" Vel filius: ipsi enim genere proximè similis videbatur *mihi*.
Sic dixit, benè cognoscens: Trojanos autem dolor cepit animo.
Tunc Acamas Promachum Bœotium vulneravit hastâ,
Fratrem *suum* circumeundo protegens: *Promachus* enim *eum* trahebat pedibus.
Super hunc itaque Acamas vehementer gloriabatur, altè clamans;
" Argivi, sagittarii infausti, minarum insatiabiles,
" Haud sanè solis laborque erit & luctus
" Nobis, sed aliquandò sic occidemini & vos.
" Videte, ut vobis Promachus domitus dormit
" Hastâ meâ; ut nequaquam fratris ultio
" Diù insoluta sit: Quare & quivis optet vir
" Fratrem in ædibus belli [*vel* cædis] vindicem sibi relinqui.

Ver. 475.—εὖ γινώσκων·] *Probè quum nôrat, quis esset.*

Ibid.—Θυμόν.] Ita Cod. *Harleian.* Optimè, ut mihi quidem videtur. *Al.* Θυμῷ, & Θυμῶ.

Ver. 476, 489.——ὕτασε] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 478.——μακρὸν ἀΰσας·] Cod. *Harleian.* μακρὰ βιβάσθων.

Ver. 479.——ἰόμωροι,] Vide suprà ad δ', 242.

Ver. 480. Οὔ θην οἵοισίν γε——Ἡμῖν,]

——Nec soli pœnas dant sanguine Teucri:
Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
Victoresque cadunt Danai.——

Æn. II. 366.

Ver. 484. Δηρὸν ἔπ' ἄτιλος·] Editi habent, Δηρὸν ἄτιλος ἔπ. Sed voculas istas transponere non dubitavi. Quamvis enim τίνειν, & τίσειν, & τίσεσθαι, apud Homerum *semper*; atque etiam τίω, *quoties libet*, priorem *producat*; attamen ατίλος, & ἀτίλλω, & ποτιτίλλω & τίσις, *& corripiuntur semper*, & omni ex analogiâ *semper corripiantur* necesse est. Vide suprà ad ν, 414.

Οὐ μὰν αὖτ' ἄτιλος——. *Iliad.* ν, 414.
——τότ' ἀτίλλα ἔργα γένοιτο. ώ, 213.
——Ζεὺς ἀτίλλα ἔργα τελέσσῃ.
Odyss. ϱ', 51 & 60.
——ποτιτίλλα ἔργα γενέσθαι.
Odyss. ά, 379. & β', 144.
——ἐπεὶ ὅτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω.
Iliad. χ', 19.
——τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο.
Odyss. ά, 40.
——κὴ τίσις εἴη. *Odyss.* β', 76.
——ἐξοπίσω τίσις αἰεί. *Odyss.* ν, 144.

Ver. 485.—ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.] *Al.* ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. Ut infrà,——ἐμεῖο δὲ δῦσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι· σ', 100. Et, Μένλος, ἄμυνον ἀρήν·——. *Odyss.* χ', 208. Nisi fortè & istis in locis scribendum sit, δῦσεν Ἄρεως sive Ἄρευς, & ἄμυνον Ἄρην. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio*, & Cod. *Oxon.* à *Barnesio* collatus, habent Ἄρεος. Nec ita malè.

Ver.

Ὣς ἔφατ᾽· Ἀργείοισι δ᾽ ἄχος γένετ᾽ εὐξαμένοιο·
Πηνέλεῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὥρμήθη δ᾽ Ἀκάμαντος· ὁ δ᾽ οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ᾽ ἔτασεν Ἰλιονῆα,
Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
Τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ᾽ ὑπ᾽ ὀφρύος ἔτα κατ᾽ ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ᾽ ὦσε γλήνην· δόρυ δ᾽ ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ᾽ ἔζετο χεῖρε πετάσσας
Ἄμφω· Πενέλεως δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν· ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
Αὐτῇ ζὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ᾽ ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχών,
Πέφραδέ τε Τρωεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυὸ Ἰλιονῆος

Sic dixit: Argivis autem dolor obortus est, eo gloriante;
Peneleo autem maximè bellicoso animum commovit;
Ruit itaque in Acamantem; ille verò non sustinuit impetum
Penelei regis; *Peneleus* autem vulneravit Ilioneum,
Filium Phorbantis divitis pecorum, quem maximè
Mercurius Trojanorum diligebat, & possessiones *ei* dederat:
Ex hoc autem mater unicum peperit Ilioneum:
Quem tunc sub supercilio vulneravit *Peneleus* ad oculi radices,
Excussitque pupillam; hasta verò per oculum penitùs,
Et per occipitium transiit: Hic itaque *in terram* desedit, manibus porrectis
Ambabus: Peneleus autem, stricto ense acuto,
Cervicem mediam ferit; deturbavitque humi,
Ipsâ cum casside, caput: adhuc verò valida hasta
Erat in oculo: *Peneleus* autem dixit, *capite tanquam* papaveris capite sublato,
Denunciavitque Trojanis, & glorians verba fecit;
" Renunciate mihi, Trojani, illustris Ilionei

Ver. 489. Πηνελέειο] *Al.* Πηνελεῶο.

Ver. 490. —— τόν ῥα] *Quem utique,*——; *Quem videlicet*——. Est enim *causa allata*, quare πολύμηλον fuerit *Phorbas*.

Ver. 492.——ὑπὸ μήτης] Quâ ratione, ὑπὸ, hîc ultimam producat; item εὐχόμενος, *ver.* 500; & δάμας, *ver.* 503; & κατὰ, *ver.* 517; & γὰς, etiam extra cæsuram, *ver.* 521; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 493.—ἔτα] Vide suprà ad ν', 192.

Ver. 497.——ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, Αὐτῇ ζὺν πήληκι, κάρη·]

——huic uno dejectum cominùs ictu
Cum galeâ longè jacuit caput.——
Æn. IX. 770.

Ver. 499.—ὁ δὲ φῆ——πέφραδέ τε——, καὶ—ηὔδα·] Καὶ εἴη κατὰ παραλληλίαν ταυτολογία ἐν τῷ, "Φῆ καὶ πέφραδε καὶ ηὔδα." Τοῦτο δὲ——οὐδὲ ἕξω πάθος. Ἠρκέσθη γὰρ ὁ ἥρως τῷ ἔρξαι, εἰς λύπην τῶν Τρώων. Ὁ πάνυ παροξύνλικόν ἐστιν εἰς θυμὸν, εἰ ἔτως ἀναλείνας παραδειγματίζει τὸ πεσόνλος τὴν κεφαλήν. *Eustath.*

Ver. 500. Πέφραδέ] De hujusmodi vocabulorum formatione, quâ minimùm analogiâ ex φράζω oriatur πέφραδα, ex κράζω autem κεκράγα· ex πάτλω similiter πεπάγα. ex πράτλω autem πεπράγα· vide suprà ad β', 314; & ad ν', 192. Caterum πέφραδε, hoc in loco, non ex ipso πέφραδα quo pacto non constaret Temporum ratio: sed ex Poëtico, πεφραδω, imperfectum vel aoristus ἐπέφραδον· sicuti in σ', *ver.* 9, & ύ, 249, διεπέφραδε.

Ver. 501. Εἰπέμεναί μοι,] *Renunciate, quæso,*——.

Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο,
Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κῦροι Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅσις δὴ πρῶτος, βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
Ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος;
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον ἕτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρηκομόωντων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, καὶ Ἱππότιόνα κατέκτα·
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο, καὶ Περιφήτην·
Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,

" Patri charo & matri, ut lugeant in ædibus:
" Neque enim Promachi uxor Alegenoridæ,
" Viro charo reverſo ſe læto vultu offeret, quando demùm
" Ex Trojâ cum navibus reverterimus filii Achivorum.
Sic dixit: Illos autem omnes pallidus timor cepit;
Circumſpectabatque unuſquiſque, quâ effugere poſſet gravem perniciem.
Dicite nunc mihi, Muſæ, cœleſtes domos tenentes,
Quiſnam primus, cruentâs exuvias Achivorum
Sustulerit, poſtquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus?
Ajax quidem primus Télamonius Hyrtium percuſſit
Gyrtiadem, Myſorum ductorem magnanimorum:
Phalcem autem Antilochus, & Mermerum interfectos ſpoliavit;
Meriones autem Morymque, & Hippotionem interfecit:
Teucer verò Prothoonaque peremit, & Periphetem:
Atrideſque deinde Hyperenorem, paſtorem populorum,

Ver. 503. Οὐδὲ γὰρ] *Nam, ut vos dudum gloriati eſtis, neque apud Nos*———.

Ver. 504.——ὁππότε κεν δὴ——νεώμεθα] " *Quando cunque erit futurum, ut*"———. Spem & expectationem *longam* pulcherrimè depingunt Explementa iſta, κεν δή. Quæ ſiquis vocabulo quovis diſſyllabo mutaverit, ſtatim ſentiet quanto languidiorem effecerit ſententiam. Vide infrà ad χ', 365. Haud diſſimiliter, etiam in ſoluto ſcribendi genere; *negantis* eſt, οὐδεπώλε *pernegantis*, οὐδεπώποτε. Quæ quidem voculæ optimè reddi poſſunt latinè; *nequaquam*, &, *neque adhuc quaquam*; Vel, *nunquam*, & *neque adhuc unquam*. Ad vim & elegantiam hujuſmodi explementorum, videatur & *Platonis* locus ſuprà citatus; *ver.* 433, *hujus libri*.

Ver. 506.———ἄρα] *Ut ſit*; *Ut par erat*,———.

Ibid.———χλωρὸν δέος εἷλε·] *Al.* χλωρὸν δ' ἐος ἦρει. *Al.* τρόμος ἔλλαβε γυῖα. Et verſibus nimirùm ſæpiùs memoriter citatis.

Ver. 507.——ὅππη, & φύγοι] *Al.* ὅπποι, & φύγῃ.

Ver. 508.——Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι,] Vos, ô Calliope, precor, aſpirate, canenti;
Quas ibi tum ferro ſtrages, quæ funera Turnus
Ediderit, quem quiſque virum demiſerit Orco:
Et mecum ingentes oras evolvite belli.
Æn. IX. 525.

Ver. 509. Ὅσις δὴ πρῶτος——; Αἴας ῥα] Notandum quàm aptè & *ſignificanter* hìc ſibi invicem *reſpondeant*, δή, & ῥά.

Ver. 510. Ἤρατ'] *Al.* Ἤρετ'.

Ibid.——ῥ'] *Ut diximus*,——

Ibid.—ἔκλινε] Vide ſuprà ad ά, 309, 314.

Ver. 512.——καρηκομόωντων·] *Al.* καρηκομόωσιν.

Ver. 514.—Μόρυν τε, καὶ Ἱππότιόνα] Vide ſuprà ad ν', 792.

Ver. 516. Ἀτρεΐδης] *Menelaus*. Num *Aga-*

Οὗτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔνθερα χαλκὸς ἄφυσσε
Δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' ἰταμένην ὠτειλὴν
Ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ ζόφος ὄσσε κάλυψε.
Πλείσυς δ' Αἴας εἷλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν,
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσεν.

Vulneravit ad ile; inteſtina autem æs penitùs hauſit
Dilacerans: animaque per inflictum vulnus
Erupit exacta; illum autem tenebræ oculos texerunt.
Plurimos verò Ajax interfecit, Oilei velox filius:
Non enim ei quiſquam par ad inſequendum pedibus erat
Viros fugientes, quando utique Jupiter fugam immitteret.

Agamemnon, jam vulneratus, à pugnâ abſtinuit; ſuprà *ver.* 28, 29, 63, 130, 379, 380. Et *Menelaus* infrà ε', 24; à ſe occiſum memorat *Hyperenora*. Ut rectè annotavit *Barneſius*.

Ver. 517. Οὗτα κατὰ λαπάρην] *Al.* Οὗτασε καλλαπάρην.

Ver. 518.—ψυχὴ δὲ κατ' ἰταμένην ὠτειλὴν] Ille rapit calidum fruſtrà de vulnere telum;
Unâ eâdemque viâ ſanguiſque animuſque ſequuntur. *Æn.* X. 486.

Ver. 522.——ὅτε τε] *Quando utique*; *Quando videl cet*,——.

Ibid.——ὦρσεν.] *Al.* ὄρσῃ.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ο΄.

Ζεὺς ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τὸν Τρῶας νικωμένους, Ἥρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου· Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως * ἀναῤῥώσῃ τὸν Ἕκτορα· ὃς ἀναλαβὼν Αἰγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν Συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

* *Al.* ἀνδρώσῃ.

Ἐπιγραφαί.

Παλίωξις.

Ἄλλως.

Οὗ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, καὶ Ἥρῃ.

Α Υ᾽ ΤΑ᾽Ρ ἐπεὶ διά τε ζκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρ᾽ ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς

AT postquam vallosque & fossam transcendissent
Fugientes, multique domiti essent Danaorum manibus,
Trojani quidem jam ad currus repressâ *fugâ* manebant,
Pallidi præ metu, exterriti: experrectus verò est Jupiter

Ver. 1.——διά τε —— ἔβησαν] Τὸ ἐξῆς, "διέβησαν." Ὑπερβατὸν γὰρ (inquit *Scholiastes*) ὁ τρόπος. Quod nihili est. *Eustathius* melius: Οἱ μὲν γραμματικοὶ σχῆμα λέγουσιν Ὑπερβατόν. Οἱ δὲ ῥητορες ἐκ ἀξιοῦσιν οὕτω καλεῖν αὐτό. Διακεκόσθαι δέ φασι τὴν σύνταξιν ἐπίτηδες, ἵνα ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως, τὸ ταλαιπωρὸν καὶ δυσδιόδευτον ἐμφήνῃ τῶν τὴν τάφρον διαβαινόντων. Similiter *Hermogenes*: Οὐκ ἔστιν, ὡς δοκεῖ τισιν, Ὑπερβατόν.—— Ἀλλ᾽ ὡς ἐγένετο ἡ δυσκολία τῆς ὁδοῦ διὰ σκολόπων καὶ τάφρου, εἶτα ὁμαλὴ ἔξοδος ἐν τῇ φυγῇ· οὕτω καὶ ἡ ἑρμηνεία ἔχει, τὸ πάθος τῶν φευγόντων τῆς λέξεως μιμουμένης. *Hermogen.* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 14.

Ver. 3. Οἱ μὲν δὴ] *Trojani quidem sanè*——.

Ibid.——παρ᾽ ὄχεσφιν] Ad currus ultra fossam jam ab initio oppugnationis relictos; μ΄, 75—85.

Ver. 4.——ἔγρετο δὲ—Στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἀναΐξας, ἴδε δὲ——.]

Prospiciens, summâ placidum *caput extulit* undâ:
Disjectam Æneæ toto *vidit* æquore classem,
Fluctibus oppressos Troas, cœlique ruinâ:
Nec latuere doli fratrem Junonis & iræ.
Æn. I. 131.

Ver.

Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης·
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους· μετὰ δέ ῥ' ἆψι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἔκλορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατο, ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων· ἐπεὶ ἤ μιν ἀφαυρόταλον βάλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, ζὸς δόλος, Ἥρη,
Ἔκλορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
Πρώτη ἐπαύρηαι, καὶ σε πληγῆσιν ἰμάσσω.
Ἦ ὑ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
Ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἧλα

5 Idæ in verticibus, ex aureum ſolium habentis Junonis *amplexu*;
Stetitque raptim exurgens, viditque Trojanos & Achivos,
Trojanos quidem turbatos, turbantes autem *eos* à tergo
Argivos; interque hos Neptunum regem.
Hectorem verò in campo vidit jacentem; circumque ſocii
10 Sedebant; is autem gravi angebatur anhelitu, mente & viribus deſectus,
Sanguinem vomens: eum quippe non imbecillimus vulneraverat Achivorum.
Hunc autem intuitus miſertus eſt pater hominumque deûmque;
Ac terribili modo torvùm intuens Junonem verbo allocutus eſt;
" Certo certiùs mali artifex, ô fraudulenta, tuus dolus, Juno,
15 " Hectora nobilem ceſſare fecit à pugnâ, fugavitque *ejuſdem* copias.
" Haud equidem ſcio, annon rurſùs machinationum pernicioſarum
" Prima fructum ſis perceptura, & te verberibus cædam.
" An non meminiſti, quando pependiſti ab alto, à pedibus autem
" Incudes *ſuſpenſas* demiſi duas, circum manus autem vinculum miſi

Ver. 11. Αἷμ' ἐμέων·] Purpuream vomit ille animam.——
Æn. IX. 349.

Ibid. —— ἤ μιν ἀφαυρόταλον βάλ' Ἀχαιῶν.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καλαφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλεον.——Ὅταν λέγῃ, "ἐπεὶ ἤ μιν ἀφαυρόταλον βάλ' Ἀχαιῶν," μεῖζον ἡ ἀπόφασις δηλοῖ τῆς καλαφάσεως· τὸν γὰρ πάνυ ἰσχυρὸν δεῖξαι θέλει. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 37.

Ver. 12.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,]
——Divûm pater atque hominum Rex. *Æn.* I. 69.
——hominum ſator, atque Deorum. *Æn.* XI. 725.

Ver. 18. Ἦ ὑ μέμνῃ,] *Al.* Ἦ ὑ μεμνῆ', & Ἦ ὑ μέμνησ'. Pronuntiabatur autem ἦὺ μέμνῃ· Non utique licentiâ aliquâ *Poëticâ*, ſed quia vulgò etiam in *ſolutâ* (ut opinor) oratione ità pronuntiabatur. Non enim id ſemel iterúmve, ſed perpetuò ferè, & conſultò fecit Poëta. Vide ſuprà ad ε', 349; & ad ι', 533.

Ibid.——ὅτε τ' ἐκρέμω] *Quando utique*; *Quando nimirùm*——. Cæterum de hujus verſiculi numeris, vide ſuprà ad ν', 36; & ad γ', 363.

Ibid.——ἐκ δὲ ποδοῖιν Ἄκμονας ἧκα δύω,] Non hæc ab *Homero* confictâ, ſed ab antiquis deſumpta Philoſophis; qui elementorum mutationes, rerúmque naturalium formandarum rationem, ſub hujuſmodi fabulis ſoliti ſunt docere. Quarum tamen fabularum ſubtilior & enucleatior explicatio, ad Poëtici Ornatûs intelligentiam parùm facit. Ἔοικεν ὁ ποιητὴς μύθῳ παλαιῷ παραφέρειν τοῦτο, καθ' ὃν Ζεὺς ἐμυθεύθη κεκρεμακέναι τὴν Ἥραν——. *Pburnutus* de Naturâ Deorum, *capite* de Fabulis antiquitùs traditis. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθοῦς, ἀνάπλειν καινὴν τεραλογίαν, οὐχ Ὁμηρικόν.—Τὸ δὲ πάνυ πλάττειν, οὐχ Ὁμηρικόν. *Strabo*, *lib.* 1. *pag.* 38 & 45. *Al.* 20 & 25.

Ver.

Χρύσεον, ἄῤῥηκλον; ζὺ δ' ἐν αἰθέρι κ) νεφέλῃσιν
Ἐκρέμω, ἠλάσεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον·
Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
Ῥίπλασκον τελαγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' ἐδ' ὡς θυμὸς ἀνίει
Ἀζηχὴς ὀδύνῃ Ἡρακλῆϊ θείοιο,
Τὸν ζὺ, ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μηδιόωσα,
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, κ) ἀνήγαγον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, κ) πολλά περ ἀθλήσαντα.
Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
Ὄφρ' εἰδῇς, ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε κ) εὐνὴ,
Ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.

" Aureum, infrangibile? tu autem in æthere & nubibus
" Pependisti; mœrore afficiebantur autem Dii per excelsum Olympum:
" Solvere autem non poterant circumstantes: quemcunque autem prehenderem,
" Projiciebam correptum de limine *cæli*, donec perveniret
" In terram vix spirans: me verò nè sic quidem ira missum faciebat
" Vehemens *ob* dolorem Herculis divini;
" Quem tu, cum Boreâ vento inductis procellis,
" Misisti per infructuosum pontum, mala machinans,
" Et eum deinde ad Coon benè habitatam de cursu detulisti.
" *Ac* eum quidem ego inde liberavi, & reduxi iterùm
" In Argos equis aptum, multis licèt malis exercitum.
" Hæc tibi rursus in memoriam reducam, ut desistas à fallaciis:
" Ut scias, an tibi profuerit congressusque & cubile,
" Quo mista es, veniens seorsùm à diis, & me decepisti.

Ver. 21.—ἠλάσεον] Pronuntiabatur ἠλάσιον, vel ἠλάσιον. Vide suprà ad β', 811.

Ver. 22.——ὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,——.] Scholiastes legit, ὐκ ἐδύναντο· παρασταδὸν ὃν δὲ λάβοιμι,——. Multò minùs venustè. In vulgatis istud, ὃν δὲ λάβοιμι, id ipsum est quod quæritabat Scholiastes ὃν δὲ ἂν λάβοιμί σοι παρεςῶτα. Deinceps, autem quod adjicit, δῆλον δὲ, ὅτι λέγει τὸν Ἥφαιςον· rectè se habet: Ut liquet ex sequente, ῥίπλασκον τελαγὼν, comparato cum, ῥίψε ποδὸς τελαγὼν, suprà ά, 591.

Ver. 24.—ἐμὲ δ' ὡδ' ὡς θυμὸς ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνῃ] *Al.* ἐμὲ δ' ὡδ' ὡς θυμὸν ἀνίει Ἀζηχὴς ὠδύνη. Utravis lectio ferri possit. Quod autem conjicit *Barnesius*, scribendum hic ἀνίει propterea quod ἀνίει aliis in locis mediam *corripiat*; planè nihili est. Quod enim in *omnibus* fit vocabulis, ut *ultimâ* in syllabâ Vocalis *longa*, sequente aliâ Vocali, *dimidiâ ex parte elidi*, hoc est, *corripi* possit; vide suprà ad ά, 51: id *nonnullis* in vocabulis etiam in syllabis *non ultimis*, fieri itidem potest: Ut in τίω, ἰὸς υἱὸς, ἴϊα, ἀνίει, & similibus *permultis*. Vide suprà ad ν', 103.

Ver. 26.——ἀνέμῳ] *Al.* ἀνέμων.

Ver. 27.——ἀτρύγετον] Ἀκαλαπόνητον, πολὺν, ἢ, ὡς ἔνιοι φασὶ, τὸν ἄκαρπον. *Schol.* ad ά, 316.

Ver. 28.—Κόωνδ'—ἀπένεικας.] Ut & ibi eum videlicèt novis periculis objiceres.

Ver. 30.——ἀθλήσαντα.] Εἰς δὲ τὸν τόπον τοῦτον προσῤράφουσί τινες κ) τοῦτους τοὺς ςίχους·

Πρίν γ' ὅτε δὴ σ' ἀπέλυσα ποδῶν μύθῳς δ' ἐνὶ Τροίῃ
Κάδδαλον· ὄφρα πέλοιο κ) ἐσσομένοισι σύνθεσθαι. *Eustath.*

Ver. 32. Ὄφρ' εἰδῇς,] *Al.* Ὄφρα ἴδῃς. Et, Ὄφρα ἴδῃ. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τῆς Ἥρας, ἄριςα τὴν——μετὰ δόλου πρὸς τὰς ἀνδρας ὁμιλίαν κ) χάριν ἔδειξεν· —— Τοιαῦτα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀπειλεῖ κ) λέγει πρὸς αὐτὴν· " Ὄφρα ἴδῃς," &c. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver.

Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ καλειόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅσε μέγις ὅρκος,
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
Σή θ' ἱερὴ κεφαλή, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
Κυρίδιον, τὸ μὲν ἐκ ἂν ἐγώ ποτε μάψ ὀμόσαιμι·
Μὴ δὴ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
Ἀλλά πῃ αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·
Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
Αὐτάρ τοι καὶκείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
Τῇ ἴμεν, ἤ κεν δὴ ζὺ, Κελαινεφὲς, ἡγεμονεύοις.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Sic dixit: Cohorruit autem magnis oculis veneranda Juno,
Et eum compellans verbis alatis allocuta est;
" Sciat nunc hoc Terra & Cœlum latum supernè,
" Et subterlabens Stygis aqua, quod utique maximum
" Juramentum, gravissimumque est beatis diis;
" Tuumque sacrum caput, & noster torus ipsorum
" Nuptialis, quem quidem non ego unquam temerè jurârim;
" Non meo hortatu Neptunus terræ quassator
" Cladem infert Trojanis & Hectori, *Argivis* autem auxiliatur:
" Sed nimirùm ipsum *suus* animus incitat jubetque;
" Afflictos autem ad naves videns miseratus est Achivos.
" Atquin & ei ego consuluerim
" Eò ire, quòd quidem tu, *O Jupiter*, atras nubes cogens, imperaveris.
Sic dixit: Subrisit autem pater hominumque deûmque,

Ver. 34.——βοῶπις] Vide suprà ad *ά*, 551.

Ver. 36. Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς]
Esto nunc Sol testis, & hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII. 176.
Fonteisque fluviosque voco, quæque æthere alti
Religio, & quæ cæruleo sunt numina ponto. *Ibid. v.* 181.

Ver. 37. Καὶ τὸ καλειόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅσε μέγις Ὅρκος, δεινότατός τε—θεοῖσι]
——idque ratum, Stygii per flumina fratris,
Per pice torrentes atrâque voragine ripas,
Annuit.——
Æn. IX. 104; & X. 113.
Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
Una superstitio superis quæ reddita Divis,
Æn. XII. 816.

Μάλιστα δὲ τῆς Στυγὸς τὸ ὄνομα ἐς τὴν ποίησιν ἐπεσηγάγετο Ὅμηρος· Ἐν μέν γε Ἥρας ἐποίησεν ὅρκῳ, "Ἴσω νῦν——τὸ καλειόμενον Στυγὸς ὕδωρ." Ταῦτα μὲν δὲ ἐποίησεν ὡς ἂν ἰδὼν ἐς τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς ςάζον.——Τὸ δὲ ὕδωρ, τὸ ἀπὸ τοῦ χρημνοῦ τοῦ παρὰ τὴν Νώνακριν ςάζον, ἐμπίπτει μὲν πρῶτον ἐς πέτραν ὑψηλήν· διεξελθὸν δὲ διὰ τῆς πέτρας, ἐς τὸν Κρᾶθιν πόλεμόν κάτεισι. Θαύμαλον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τοῦτο, καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ἄλλῳ ζώῳ παντί. *Pausanias lib.* 8. *cap.* 18.

Ver. 39.——καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν Κυρίδιον,]
Per connubia nostra, per inceptos Hymenæos;
Si benè quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
Dulce meum.—— *Æn.* IV. 316.

Ver. 44. Τειρομένους] *Al.* Κτειρομένους.

Ver. 46.—ᾗ κεν δὴ] *Quòcunque demùm*——.

Ibid. ——ἡγεμονεύοις.] *Al.* ἡγεμονεύης.

Ver. 47.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,] Vide suprà ad *ver.* 12.

Ver.

Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βέλεσαι ἄλλη,
Αἶψα μεταστρέψειε νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἶριν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
Ὄφρ' ἡ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἇ πρὸς δῶμαθ' ἱκέσθαι·
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι, μάχην ἐς, Φοῖβος Ἀπόλλων,
Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
Αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φῦζαν ἐνόρσας·
Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλείδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον, τὸν δὲ κλυτὸς ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἰλίῳ προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηούς

Et eam respondens verbis alatis allocutus est;
" Si quidem tu jam deinceps, magnis oculis veneranda Juno,
" Idem mecum sentiens inter immortales foederis;
" *Tum* eòdem sanè Neptunus, etiam si maximè velit aliò,
" Confestim & *suam* converterit mentem, ad tuam & meam voluntatem.
" Quin, si jam quidem ex animo & verè loqueris,
" Vade nunc ad cœtus deorum, & huc vocatos jube
" Irimque accedere, & Apollinem inclytum arcu;
" Ut illa quidem ad exercitum Achivorum ære loricatorum
" Eat, & dicat Neptuno regi,
" Ut, relictâ pugnâ, suas ad ædes redeat:
" Hectorem verò excitet ad pugnam Phœbus Apollo,
" Iterumque inspiret robur, obliviscique faciat dolorum,
" Qui nunc ei premunt præcordia: Achivos autem
" Iterùm avertat, imbelli fugâ immissâ;
" Fugientes autem, in naves multa transtra habentes incidant
" Pelidæ Achillis: Is verò excitabit suum socium
" Patroclum, illumque interficiet hastâ illustris Hector
" Ilium ante; multos ubi *ille* peremerit juvenes

Ver. 48.——ἀμειβόμενος ἔπεα] Quâ haud satis idoneis. Quâ de re videatur *Eustathius*. ratione, ἀμειβόμενος, hîc ultimam producat; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 49. Εἰ μὲν δὴ σὺ] *Siquidem tu reverà*——.

Ver. 50.——ἀθανάτοισι] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 56—77. Ὄφρ' ἡ μὲν——Ἀχιλλῆα πολυλίπορθον.] Versus hosce *viginti duos*, tanquam suppositós, repudiârunt Veterum nonnulli: Rationibus, ut mihi quidem videtur,

Ver. 58. Παυσάμενον] *Al.* Παυσάμενος.

Ver. 64.—Ἀχιλῆος] Vide suprà ad ν, 324.

Ibid.——ἀνστήσει] *Al.* ἀνστήσῃ.

Ver. 66. Ἰλίῳ] De hujusmodi vocabulorum *prosodiâ*, vide suprà ad *ver.* 24. Ineptè admodùm *Barnesius*, " *Producitur* (inquit) " εἰς ἀναίκαιον ἀπαρίσμὸν τῦ Σπονδείου." Quasi scilicet vox, Ἰλίῳ, locum non haberet, sexcenties *pes dactylus*.

Ver.

Τὸς ἄλλυς, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
Τῷ δὲ χολωσάμενος κλονεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἐκ τοῦδ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βυλάς.
Τοπρὶν δ' ὅτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ὅτε τιν' ἄλλων
Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
Πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
Ὡς οἱ ὑπέσχεθον πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρηϊ
Ἡμάλι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψαλο γένων,
Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλεθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά·
Ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπλατο πότνια Ἥρη·
Ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διός δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες

" *Cùm* alios, tum filium meum Sarpedona nobilem:
" *Ob Patroclum* autem iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles.
" Ex eo deinceps tempore ut iterum in fugam avertantur *Trojani* à navibus
" Semper ego efficiam perpetuò; uſque dum Achivi
" Ilium excelſum ceperint, Minervæ conſiliis.
" Priùs autem neque ego ceſſabo ab irâ, neque quempiam aliorum
" Immortalium Danais auxiliari hîc ſinam,
" Quàm Pelidæ expletum fuerit deſiderium:
" Sicut ei promiſi primùm, meoque annui capite
" Die illo, quando mihi Dea Thetis tetigit genua,
" Supplicans ut honorarem Achillem urbium vaſtatorem.
Sic dixit: Neque non obſecuta eſt dea ulnas candida Juno;
Diſceſſit itaque ab Idæis montibus, *ut iret* ad excelſum Olympum.
Sicut verò cùm ſe arrigit mens viri, qui per multas
Terras profectus, præcordiis *in* prudentibus ſecum cogitat,
" Huc iverim, vel illuc," animoque verſat multa:
Sic celeriter viam carpens pervolavit veneranda Juno;
Pervenitque in excelſum Olympum: Congregatis autem ſupervenit
Immortalibus diis Jovis in domo: Illi verò conſpicati

Ver. 72.——ὅτ' ἄρ'] *Al.* ὅτ' ἂν.
Ibid.——παύσω] *Al.* παύω.
Ibid.——ἄλλων] ἄλλον· MSS. à viro erudito, *Th. Bentleio*, collati. Quæ & proba Lectio.
Ver. 73. Ἀθανάτων] Vide ſuprà ad ά, 398.
Ibid.—ἐάσω,] *Barneſius* peſſimè, ἐάσω. Vide ſuprà ad δ', 42.
Ver. 77.—πτολίπορθον.] Vide ſuprà ad β', 278.
Ver. 78.——θεὰ λευκώλενος Ἥρη·] Βοῶπις πότνια Ἥρη, MSS. duo à *Th. Bentleio* collati. Quæ ſi vera ſit lectio; erit prior illa ex *ver.* 92, jam infrà, deſumpta.
Ver. 79. Βῆ δὲ κατ'] Βῆ δ' ἐξ. MS. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus.
Ver. 80.——ὅτ' ἀναΐξῃ] *Al.* ὅταν αἴξῃ.
Ver. 81.——νοήσῃ,] *Al.* νοήσει.
Ver. 82.——εἴην,] *Al.* ἧειν.
Ver. 85.——Ἀθανάτοισι] Vide ſuprà ad ά, 398.

Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιτι δὲ καλλιπαρῄῳ
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας·
Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτή,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· ἠδέ τι φημὶ
Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, ὅστε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε

Omnes celeritèr adsurrexerunt, & excipiebant poculis.
Atque hæc alios quidem omisit, à Themide verò genas pulchrâ
Accepit poculum: prima enim *illa* obvia venit currens,
Et eam compellans verbis alatis allocuta est;
" Juno, cur *huc* ascendisti? metu utique perculsæ similis videris:
" Annè valde scilicèt te territavit Saturni filius, qui tibi maritus?
Huic autem respondit deinde dea ulnas candida Juno;
" Nè me, dea Themi, hæc interroga, scis & ipsa,
" Qualis illius animus superbus & inclemens:
" At tu quidem præsis inter Deos, in ædibus, convivio æquali:
" Hæc autem & inter omnes audies immortales,
" Qualia Jupiter mala opera denunciet: neque omninò puto
" Omnibus unà animum gavisurum, neque mortalibus,
" Neque diis; etiamsi quis usque nunc convivetur hilaris.
Ac quidem sic locuta consedit veneranda Juno:
Molestè autem ferebant per domum Jovis dii: Illa verò risit

Ver. 86.——δεικανόωντο δέπασσιν.] Vide suprà ad δ', 4.

Ver. 87.——ἔασε,] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 88.—θέουσα,] φέρουσα· Cod. *Harleian.* à *Tb. Bentleio* collatus.

Ver. 90.—βέβηκας;] Vide suprà ad ά, 37.

Ibid.——ἀτυζομένη δὲ ἔοικας·] Scholiastes cum cod. *Harleiano* legit, atque exponit, ἀτυζομένῃ. Sed ἔοικας, apud Homerum, rariùs respondet Latino, *videris*; sæpiùs, τῷ *similis videris.*

Ver. 91.—σε φόβησε] *Al.* σ' ἐφόβησε.

Ver. 92.——θεὰ λευκώλενος]
——niveis——diva lacertis.
Æn. VIII. 387.

Ver. 93. Μή με, θεά Θέμι, ταῦτα] Vir eruditus *Tb. Bentleius*, uno in MS. *Italico* scriptum repperit, Μή με, θεὰ, μὴν ταῦτα. Unde fortassè legendum, eodem conjectante; Μή με, θεὰ, μὴ ταῦτα——.

Ver. 95.—δαιτὸς ἐΐσης·] Vide suprà ad ά, 468.

Ver. 96 & 107.——ἀθανάτοισιν.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 97.——ἠδέ τι] *Al.* ἠδ' ἔτι.

Ver. 98.——κεχαρησέμεν,] Vide suprà ad *ver.* 11.

Ver. 99.—τις ἔτι νῦν] Quâ ratione, ἔτι hîc ultimam producat; item Ζηνὶ, *ver.* 104; & Ζθένει, *ver.* 108; & γὰρ, *ver.* 111; & κίλλο. *ver.* 119; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.—δαίνυται] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 101. Ὤχθησαν] Cod. *Harleian.* Ὄχθησαν.

Ibid.——ἐγέλασσε——ἠδὲ——ἰδύθη.]
——curisque ingentibus æger
Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem.
Æn. I. 212.

Ver.

Χείλεσιν, ὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
Ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἄσσον ἰόντες,
Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
Τῷ ἔχεθ', ὅ, τι κεν ὔμμι κακὸν τεκμήσεται ἑκάστῳ·
Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
Υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσι, ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·
Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Τίσασθαι φόνον υἷος, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἴπερ μοι κὴ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
Κεῖσθαι, ὁμῶς νεκύεσσι μεθ' αἵμασι κὴ κονίῃσιν.
Ὣς φάτο· καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

Labiis *tenuis*, non autem frons ſuper ſupercilia nigra
Exhilarata eſt: inter omnes autem indignata locuta eſt;
" Dementes, qui Jovi iraſcimur inſipientes;
" *Quique* adhuc ipſum cupimus compeſcere, propiùs accedentes,
" Vel ſuaſu, vel vî: is verò è longinquo ſedens noſtrî rationem non habet,
" Neque movetur: ait enim inter immortales deos
" Viribuſque potentiâque eximiè *ſe* eſſe optimum.
" Quare tolerate, quodcunque vobis malum immittat unicuique:
" Jam enim nunc opinor Marti utique damnum illatum eſſe:
" Filius enim ei interiit in pugnâ, chariſſimus hominum,
" Aſcalaphus, quem ait ſuum eſſe impetuoſus Mars.
Sic dixit: Mars autem robuſta feriebat ſibi fœmora
Manibus pronis, lugens autem allocutus eſt;
" Nè nunc mihi ſuccenſeatis, cœleſtes domos incolentes,
" Quòd ulciſci velim cædem filii, profectus ad naves Achivorum,
" Etiam ſi mihi *ſit* fatale, Jovis percuſſum fulmine
" Jacere, una cum mortuis, in ſanguine & pulvere.
Sic dixit: & equos juſſit Terroremque Horroremque

Ver. 102.——κυανέῃσιν] Vide ſuprà ad ά, 528.

Ver. 105. Ἢ ἔτι μιν] *Al.* Ἤ τι μιν.

Ver. 106. Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ] Vide ſuprà ad ά, 395.

Ver. 108.——διακριδὸν] Vide ſuprà ad ά, 309.

Ver. 113.——πεπλήγετο μηρὼ] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Formæ Mediæ* uſus; *ſua ſibi percuſſit femora.*

Ver. 114.——δὲ προσηύδα] *Al.* δ' ἔπος ηὔδα.

Ver. 115.—νεμεσήσετ',] *Al.* νεμεσήσατ'.

Ver. 116. Τίσασθαι] Τίσασθαι & τίστεθαι primam Homero *ſemper* producunt, ſicuti φθίνω & φθίστεθαι. Vide ſuprà ad γ', 339; & ad β', 43; & ad δ', 257.

Ver. 117.——πληγέντι] Vide ſuprà ad γ', 31.

Ver. 119.——καί ῥ'] *Ut proinde, ut comminatus erat,*——.

Ibid.——Δεῖμόν τε Φόβον τε] Filios Martis, quibus equos ſibi jungendos juſſit.

Ζευξνύμεν· αὐτὸς δ' ἕνδε ἐδύσετο παμφανόωντα·
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀρϛαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χολος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
Ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.
Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο, καὶ ϛάκος ὤμων,
Ἔγχος δ' ἔσησε ϛιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλοῦσα
Χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας· ἦ νύ τοι αὖτως
Οὔατ' ἀκούεμεν ἐϛὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
Οὐκ ἀΐεις, ἅτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;
Ἦ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίῳ εἰλήλυθεν·
Ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
Ἄψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυλεῦσαι;
Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
Λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·

120 Jungere: ipſe autem arma induebat collucentia:
Tum ſanè quædam majorque & gravior alia
A Jove in immortales ira & indignatio exorta fuiſſet,
Niſi Minerva, cunctis metuens diis,
Proſiluiſſet extra veſtibulum, liquiſſetque ſolium ubi ſedebat:
125 Atque *Martis* quidem à capite galeam dempſit, & ſcutum humeris;
Haſtamque ſepoſuit erectam, robuſtâ è manu raptam,
Æream; ipſa verò verbis *hiſce* corripuit impetuoſum Martem;
" Furioſe, vecors, periiſti; an verò tibi fruſtrà
" Aures ad audiendum ſunt, menſque etiam periit & pudor?
130 " Non audis, quæ dicit dea ulnas candida Juno?
" Quæ jam nunc à Jove Olympio venit:
" An velis ipſe quidem, perpeſſus mala multa,
" Reverti ad Olympum, dolens utique, neceſſitate;
" Atque etiam cæteris malum magnum omnibus creare?
135 " Continuò enim Trojanos quidem magnanimos & Achivos
" Linquet *Jupiter*, ad nos autem veniet turbas excitaturus in Olympum:

Ver. 120. Ζευξνύμεν·] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid.——ἐδύσετο] *Al.* ἐδύσατο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad ε, 109.

Ver. 121.—κέ τις] Cod. *Harleian.* κέ τι.

Ver. 122.——ἀθανάτοισι] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 123.——Ἀθήνη,] *Conſilium prudentius.* Vide ſuprà ad ά, 194; ad β', 109; & ad δ', 92.

Ver. 124.——Ν' ἐκ] *Al.* μὲν ἐκ.

Ver. 126.——ἐκ] Cod. *Harleian.* ἀπό.

Ver. 128.——φρένας, ἠλὲ, διέφθορας·] Notandus hîc proprius & primigenius *vocis Mediæ* uſus: *Te ipſe perdidiſti: periiſti.* Vide ſuprà ad γ', 141. Alii *activè* accipiunt; φρενας, ἠλὲ, διέφθορας.

Ibid.——αὖτως] Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*; ἀδιακρίτως.

Ver. 131.—εἰλήλυθεν·] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 134.—τοῖς ἄλλοισι κακὸν *μέγα πᾶσι φυτεῦσαι*;] Vir eruditus, *Tho. Bentleius*, in Codice *Harleiano* & in duobus MSS. *Italicis* ſcriptum repperit, τοῖς ἄλλοισι θεοῖς, ſicuti in ά, 597. Quæ ſi fortè vera fuerit Lectio, tum ex ejuſdem *conjecturâ* ſcribendum erit; —τοῖς ἄλλοισι θεοῖς *μέγα πῆμα φυλεῦσαι*; Sed expectandi Codices.

Ver. 136.—ἡμέας εἶσι] Pronuntiabatur, ἡμας εἶσι· Nam ἡμέας ultimam producit.

Ver.

Μάρψει δ' ἐξείης, ὅς' αἴτιος, ὅσε κὴ ἀκί.
Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱος ἑῆος·
Ἤδη γάρ τις, τῆδε βίην κὴ χεῖρας ἀμείνων,
Ἢ πέφατ', ἢ κὴ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τέ.
Ὣς εἰπᾶσ', ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θᾶρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,
Ἶριν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
Καί ῥ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεὺς πρὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὄφρα τάχιστα·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
Ἔρδειν, ὅ, τι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ κὴ ἀνώγῃ.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰπᾶσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
Ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξανθε πετέσθην,
Ἶδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν νέφος ἐσεφάνωτο·
Τὼ δὲ πάροιθ ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο,
Στήτην· ὐδὲ ζφῶιν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην·

" Corripiet autem alium post alium, quique in culpâ *sit*, quique etiam non.
" Quare te nunc jubeo missam facere iram de filio tuo:
" Jam enim aliquis, eo & vi & manibus fortior,
" Vel interfectus est, vel etiam posthàc interficietur: difficile quippe *est*
" Omnium hominum liberare *à morte* progeniemque partumque.
Sic locuta, collocavit in solio impetuosum Martem.
Juno autem Apollinem vocavit domum extra,
Irimque, quæ diis internuncia *est* immortalibus;
Et eos compellans, verbis alatis allocuta est;
" Jupiter vos in Idam jubet venire quàm celerrimè:
" Ac postquam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis,
" Facite, quicquid ille hortatus fuerit & jusserit.
Ac quidem sic locuta, retrò cessit veneranda Juno;
Consedítque in solio: ii verò properantes volabant,
Idamque pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum.
Invenerunt autem latè sonantem Saturnium in Gargaro summo
Sedentem, circumque ipsum odorata nubes circumfusa erat:
Hi autem, ut coram venerunt Jove nubes cogente,
Steterunt; neque iis visis iratus est animo,
Quoniam sibi celeriter verbis suæ uxoris paruerant:

Ver. 144.—ἤ τε] *Quæ utique*; *Quæ scilicet*——.
Ibid.—μετάγγελος] *Al.* μετ' ἄγγελος.
Ibid.—ἀθανάτοισι,] Vide suprà ad ά, 398.
Ver. 147.—ἴδησθε,] *Al.* ἵκησθε. *Al.* ἰδηλε.
Ver. 148.——ὅ, τι κε κεῖνος] *Al.* ὅτι κ' ἐκεῖνος.
Ver. 152.——εὐρύοπα] Vide suprà ad ά, 175, 498; & ad Υ, 206.
Ver. 153.——ἐσεφάνωτο·] Si ἐσεφάνωται dixisset, jam non constitisset temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37.
Ver. 155.——ὐδὲ ζφῶιν ἰδὼν ἐχολώσατο] Vide suprà ad *ver.* 11.

Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
Φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα ἠ κατὰ θυμὸν,
Μὴ μὰ ὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιούλατα ταλάσσῃ
Μεῖναι· ἐπεὶ ἔο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· τῷ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε ςυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Ὣς ἔφατ'· ὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶρις,

Irim autem priorem verbis alatis allocutus est;
" Vade, age, Iri velox, Neptuno regi
" Omnia hæc nuncia, neque falsa nuncia sis:
" Relictâ illum jube pugnâ atque prælio,
" Ire ad cœtus deorum, vel in mare vastum.
" Si verò meis non verbis parebit, sed aspernabitur,
" Perpendat deinde mente & animo,
" Ne me nequaquam, fortis ut ut sit, invadentem valeat
" Sustinere; quoniam eo profiteor viribus multo præstantiorem *me* esse,
" Et natu majorem: illius autem non veretur cor
" Æqualem mihi se profiteri, quem metuunt etiam cæteri.
Six dixit: neque non obsecuta est alis ventosis velox Iris:
Descendit autem ab Idæis montibus Ilium versùs sacram.
Ut verò cùm ex nubibus volat nix, aut grando
Gelida, *acta* impetu serenitatem inducentis Boreæ;
Sic festinanter viam carpens pervolavit velox Iris,

Ver. 158. Βάσκ' ἴθι,] Vade, age, nate;—— *Æn.* IV. 223. " Cæterùm, quis tam obtuso ingenio est, " quin intelligat, βάσκ' ἴθι, verba duo idem " significantia, non frustrà posita esse ἐκ " παραλλήλου, ut quidam putant: sed hortamentum esse acre imperatæ celeritatis." *Gell. lib.* 13. *cap.* 23.

Ver. 160.——μάχης ἠδὲ πολέμοιο,] Vide suprà ad ή, 232, 279.

Ver. 161. Ἔρχεσθαι μετὰ] Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ, *ver.* 177.

Ver. 162.—ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται] *Al.* ἐπέεσσι πειθήσεται· notante *Henr. Stephano.*

Ver. 163.——δὴ ἔπειτα] *Al.* δὴ ἔπειτα. Quod ferri potest. *Vulgg.* δ' ἤπειτα· Quod ex analogiâ minùs est accuratum.

Ver. 164. Μὴ μὰ ὐδὲ, κρατερὸς περ ἐὼν, ——ταλάσσῃ] *Barnesius, &* Editio *Westeniana*, aliique, pessimè hoc ita vertunt, ac si *Homerus* contrà planè, quàm voluerit, scripsisset; Μὴ μ', ὐδὲ κρατερὸς περ ἐὼν,—— ταλάσσῃ.

Ver. 167. Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι,] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* usus: *Æqualem SE mihi dicere.* Vide suprà ad γ', 141.

Ibid.——τόν τε ςυγέουσι καὶ ἄλλοι.] *Quem utique*——. *Al.* καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄλλην. Nempe ex ά, 187. Sed priorem Lectionem firmat infrà *ver.* 183.

Ver. 170.——νιφὰς,] Quâ analogiâ ex νίφειν deducta sit νιφὰς, vide suprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver.

Ἀγχῦ δ' ἰσαμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Ἀγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·
Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
Ἧπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· ζὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ἔθελαι φίλον ἦτορ
Ἶσόν οἱ φάσθαι, τόν τε ζυγέουσι κὴ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
Ὤ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
Εἰ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, ὅς τέκε Ῥείη,
Ζεὺς κὴ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων·
Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκας δ' ἕμμορε τιμῆς.
Ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολίην ἅλα ναιέμεν αἰεὶ,

Propè autem ſtans allocuta eſt inclytum Neptunum;
" Nuncium quendam tibi, Neptune crines cærulee,
" Veni huc ferens à Jove Ægiocho:
" Relictâ te jubet pugnâ atque prœlio,
" Ire vel ad cœtus deorum, vel in mare vaſtum.
" Si verò ejus non verbis parebis, ſed aſpernaberis,
" Minatus eſt & ipſum ſe ex adverſo pugnaturum
" Huc venturum: te autem vitare jubet *ſuas*
" Manus: quia, *quàm* tu *ſis*, ait viribus multò *ſe* præſtantiorem eſſe,
" Et natu majorem: tuum autem non veretur cor
" Æqualem *te* ei profiteri, quem metuunt etiam cæteri.
Hanc autem valdè indignatus allocutus eſt inclytus Neptunus;
" Eheu; certè, potens licèt exiſtens, ſuperbè locutus eſt,
" Si me, pari honore prædituin, vi invitum coërcebit.
" Tres enim ex Saturno ſumus fratres, quos peperit Rhea,
" Jupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans:
" Trifariam autem omnia diviſa ſunt, quiſque verò *ſuam* ſortitus eſt dignitatem.
" Meæ ſanè ſortis erat canum mare habitare perpetuò,

Ver. 174.—κυανοχαῖτα,] Vide ſuprà ad ά, 43, 58, 528.

Ver. 177. Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ] Ἔρχεσθαι μετὰ, *ver.* 161. Aut locus iſte ex hoc, aut hic exiſto, corrigendus.

Ver. 179.—πολεμίζων] *Al.* πολεμίξων.

Ver. 180.——ἀνώγει] Cod. *Harleian*, ἄνωγε. Quod & ipſum rectè dicitur de præſenti: Vide ſuprà ad Υ, 322.

Ver. 183. Ἶσόν οἱ φάσθαι,] Quâ ratione, ἴσον, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat; item κακὸν, *ver.* 196; & χολωτοῖσιν, *ver.* 210; vide ſuprà ad ά, 51. Scribi hoc quidem in loco poterat, Ἶσόν σ' οἱ φάσθαι. Sed venuſtiùs abeſt iſtud ζε. Vide ſuprà ad *ver.* 166: Ubi itidem ſcribi potuiſſet, Ἶσόν ἕ μοι φάσθαι· ſed minùs elegantèr.

Ver. 187. Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου] *Etenim tres*—— ; *Nam tres videlicet*——. *Al.* Τρεῖς γάρ τε Κρόνου.

Ibid.——ὅς τέκε Ῥείη,] *Al.* ὃς τέκε Ῥείη. Et, ὃς τέκετο Ῥέα.

Ver. 189.——δέδασται——ἴμμορε] Conjuncta ſunt cum præcedente εἰμέν. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 190.——ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολίην ἅλα]

——impe-

Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ὄλυμπος·
Τῷ ῥα καὶ ἔτι Διὸς βέομαι φρεσὶν· ἀλλὰ ἑκηλὸς,
Καὶ κραταιὸς περ ἐών, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
Χερσὶ δέ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὡς, δειδισσέσθω.
Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη
Ἐπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, ἧς τέκεν αὐτὸς,
Οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκέσσονται καὶ ἀνάγκῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Οὕτω γὰρ δή τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε, κραταιρόν τε;
Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.

" Motis ſortibus: Plutoni autem ſorte obvenere tenebræ caliginoſæ;
" Jovi verò obvenit cœlum latum in æthere & nubibus.
" Terra autem etiamnum communis eſt omnium, & excelſus Olympus:
" Quare ſanè nequaquam Jovis degam ex voluntate; ſed quietus,
" Potens licèt exiſtens, maneat ſuâ tertiâ in portione.
" Manibus verò nequid me omninò, ignavum veluti, territet.
" Filiaſ enim & filios ſatius eſſet
" Terrificis verbis inceſſere, quos genuit ipſe;
" Qui & imperitanti auſcultabunt, etiam neceſſitate.
Huic autem reſpondit deinde pedibus ventos æquans velox Iris:
" Itáne verò à te, Neptune crines cærulee,
" Hunc fero Jovi ſermonem durumque aſperumque?
" An quid mutabis? Flexibiles ſanè mentes prudentium:

——imperium pelagi, ſævumque tridentem,
——*mihi* ſorte datum; tenet *ille* immania ſaxa. *Æn.* I. 142.
——Hæc——manebat
Sors rerum.—— X. 39.

Ver. 191.——ἔλαχε ζόφον] Ita MSS. à *Th. Bentleio* collati. *Vulgg.* ἔλαχεν ζόφον· minùs numerosè.

Ver. 197. Θυγατέρεσσιν γάρ τε] *Etenim filiaſ*——. De proſodiâ autem, vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid.——κέρδιον εἴη] *Al.* βέλτερον εἴη.

Ver. 199.——ἀκέσσονται] *Al.* ἀκῆσωνται.

Ver. 201. Οὕτω γὰρ δή] *Siccinè autem, quæſo? Siccinè enim reverà*——? Nempe refertur iſtud, γὰρ, ad id quod elegantiſſimè reticetur; " *Hæreo de reſponſo renuntiando:*" Vel, " *Metuo tibi; Nam*——:" Vel, ſiquid ſimile. Vide ſuprà ad ί, 22. Quare inficetè admodum *Spondanus*; " *Illud, γὰρ, vide* " *ne ſuperfluum ſit.*" Atque etiam *Euſtathius*; Σκοπητέον εἰ μὴ παρέλκει ὁ " γὰρ" ζυνδεσμος· ἔδει γὰρ αἰτιολογεῖν. *Virgilius* elegantiſſimè, conſtructione non multùm diſſimili;

——tandem ore locutus;
Nam quis te, juvenum confidentiſſime, noſtras
Juſſit adire domos?——
Georgic. IV. 455.

Ubi iſtud, *Nam*, in ipſo ſtatim orationis initio, vim habet recentioribus linguis prorſus incognitam. Cæterùm de *totâ* hâc *Iridis* oratione, ita *Dionyſius Halicarnaſſeus*: Λέγειν μὲν βούλεται, εὐπρεπῶς δὲ λέγει——Τὸν λέγοντα, ζητεῖν εὐπρεπῶς λέγειν, δεήσουσιν ἐπὶ τῆς Ἶριδος——Παραινεῖ αὐτῷ ἡ Ἶρις εὐπρεπέστερον λέγειν, ἵν' ἀκινδυνότερος ὁ λόγος ᾖ. ——" Οὕτω γὰρ δή τοι——;" Καὶ τὴν ἀπειλὴν αὐτῷ ἐπάγει, ὀνόματι ἐνὶ λέγουσα, " Διὶ μῦθον." *Dion. Halicarn.* Τέχνη, §. 9.

Ibid.——κυανοχαῖτα,] Vide ſuprà ad ά, 43, 58, 528.

Ver. 203.——στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.] *Al.* στρεπταὶ γάρ τοι φρένες.

——στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. ί, 493.
——ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. ν, 115.

Ver.

Οἶσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐριννύες αἰὲν ἕπονται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἶρι θεὰ, μάλα τῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἐσθλὸν κὴ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην κὴ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππόταν ἰσόμορον κὴ ἐμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, κὴ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν κὴ Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης, Ἑρμείω τε, κὴ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, ὐδ' ἐθελήσει
Ἐκπέρσαι, δὲ κράτος Ἀργείοισιν,
Ἴσω τῦθ', ὅτι μοι μέγιστος χόλος ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαιος·
Δῦνε δὲ πόντον ἰὼν· τὸν δ' ὦρσεσαν ὄρσαι Ἀχαιοί·
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μετ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·

" Nôsti, quòd majoribus natu Erinnyes semper assectæ sunt.
Hanc autem vicissim allocutus est Neptunus terræ quassator;
" Iri dea, valdè hoc verbum rectè dixisti:
" Bonum & illud est, quandò nuncius utilia nôrit;
" Sed hic gravis dolor cor & animum meum occupat,
" Cùm parem sorte & pari destinatum fato
" Objurgare vult iracundis verbis.
" At sanè nunc quidem, indignatus licèt, cedam:
" Aliud verò tibi dicam, & minabor illud animo;
" Siquidem invitis me & Minervâ prædatrice,
" Junone, Mercurioque, & Vulcano rege,
" Ilio excelso parcet, neque volet
" Evertere, dareque magnam victoriam Argivis;
" Sciat hoc, nobis insanabilem iram fore.
Sic fatus, liquit exercitum Achaicum Neptunus:
Subiitque pontum profectus; desiderabant verò *eum* heroes Achivi:
Et tunc Apollinem allocutus est nubes cogens Jupiter;
" Vade nunc, dilecte Phæbe, ad Hectorem ære armatum:

Ver. 204. Οἶσθ', ὡς] Vide suprà ad ά, 537.

Ver. 206.——ἔειπες·] *Al.* ἔειπας· ut & alibi sæpè.

Ver. 207.——τέτυκται,] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 211.—νεμεσσηθεὶς] Schol. inedita, in cod. *Harleiano*, à *Th. Bentleio* communicata; τὴν νέμεσιν εὐλαβηθείς. Vide infrà, *ver.* 227.

Ver. 212—217. Ἄλλο δέ——χόλος ἔσται.] Hosce sex versiculos rejecerunt nonnulli: Rationibus admodùm ineptis; ut ostendit *Eustathius*.

Ver. 213.——ἄνευ ἐμέθεν κὴ Ἀθηναίης] *Al.* ἄνευθεν ἐμεῖο, Ἀθηναίης τ'.

Ibid.——ἀγελείης,] Vide suprà ad δ', 128.

Ver. 214.——Ἑρμείω τε,] *Al.* Ἑρμείαο τε. Quod pronuntiatu idem est

Ver. 218. Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν——· Δῦνε δὲ πόντον]

Tantum effata, caput glauco contexit amictu,
Multa gemens, & se fluvio Dea condidit alto. *Æn.* XII. 855.

Ver. 220.——νεφεληγερέτα] Vide suprà ad ά, 175.

Ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
Ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδέ οἱ αὐτῷ
Ἔπλετο, ὅτι μάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ ἤ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
Ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' Αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Τὴν μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς.
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἑκαεργόλε, φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τόφρα γὰρ ἔν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
Ὡς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνήκοος ἦεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκείῃ, φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὠκίστος πέλεται πτηνῶν·
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,

" Jam enim terram cingens terræ quaſſator
" Abiit in mare vaſtum, evitans iram gravem
" Noſtram: Nam omninò alioqui pugnam audiiſſent & alii,
" Etiam qui inferi ſunt dii, Saturnum circa exiſtentes.
" Sed hoc & mihi multò ſatius, & illi ipſi
" Eſt; quòd antè veritus ceſſit
" Manus meas: quippe haud ſine ſudore perfecta fuiſſet *res*.
" Sed tu quidem manibus accipe Ægidem fimbriatam,
" Quâ admodum incuſsâ terreas heroas Achivos.
" Tibi verò ipſi curæ ſit, *O Apollo* è longinquo feriens, illuſtris Hector:
" Tantiſper enim ei excita robur magnum, dum Achivi
" Fugientes ad naveſque & Helleſpontum pervenerint:
" Exindè verò ipſe ego conſultabo opereque verbiſque,
" Ut & vicitim Achivi reſpirent à labore.
Sic dixit: Neque ſanè patri non obſequutus eſt Apollo:
Deſcendit verò ab Idæis montibus, accipitri ſimilis
Celeri, columbarum occiſori, qui celerrimus volucrum:
Invenit filium Priami bellicoſi Hectorem nobilem

Ver. 225.——νέρτεροι] *Al.* ἐνέρτεροι.

Ver. 226.——ἐμοὶ——, ἠδέ οἱ αὐτῷ] Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι· ἐκείνῳ δὲ, διὰ τὸ μὴ βληθῆναι. Τὸ γὰρ " ἀνιδρωτὶ," ἐπὶ Ποσειδῶνος κεῖται. Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*, à *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 227.——νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε Χεῖρας ἐμάς·] Νεμεσσηθεὶς,——ἐυλαβηθεὶς τὴν νέμεσιν. Τὸ δὲ, χεῖρας ἐμὰς, μετὰ τῦ νεμεσσηθεὶς ζυλακτέον μᾶλλον, ὅπερ μετὰ τῦ ὑπόειξεν. *Eustath.*

Ver. 230. Τὴν μάλ'] Cod. *Harleian.* Τῇ μάλ', Scholia ibidem, inedita; Διὰ ταύτης.

Ver. 232.——ὣν] *Ut dixi*; *Ut decrevi*; *Ut ſtatui*——.

Ver. 234.——φράσομαι] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.——ἔργον τε ἔπος τε,] Vide ſuprà ad ά, 395.

Ver. 235. Ὡς κε] *Al.* Ὡς τε.

Ver. 236.——ἄρα] *Ut ſolitus erat*; *Ut æquum erat*; *Ut par erat*——.

Ver. 238.——ὅς γ'] *Qui utique*,——.

Ver. 239. Εὗρ' υἱὸν] Conſtructio hæc aſyndetos *celeritatem* optimè depingit proficiſcentis.

Εὗρε

Ἥμενον, ὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐσαγείραλο θυμὸν,
Ἀμφί ἑ γινώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ', ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Ἀγχῦ δ' ἑσάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ ζὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
Ἧσ' ὀλιγηπελέων; ἦ τώ τί ζε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη καρυθαίολος Ἕκτωρ·
Τίς δὲ ζύ ἐσσι, φέριζε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄνλην;
Οὐκ ἀΐεις, ὅ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα, ἕοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
Χερμαδίῳ πρὸς ςῆθος, ἔπαυσε δὲ θᾴριδος ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
Ἥμαλι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἆτορ ἧτορ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεσάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς ζε πάρος περ

240 Sedentem; neque ampliùs jacebat; modò autem collegerat animum,
Circum se agnoscens socios: anhelitus verò & sudor
Cessârat, quando ipsum reficiebat Jovis voluntas Ægiochi.
Propè autem stans allocutus est longè jaculans Apollo:
" Hector, fili Priami, cur nam tu seorsùm ab aliis
245 " Sedes viribus defectus? nunquid aliquis te dolor invasit?
Hunc autem languidus allocutus est pugnam expeditè ciens Hector;
" Quisnam verò tu es, optime deorum, qui me interrogas coram?
" Non audis; quòd me navium ad puppes Achivorum,
" Suos socios perdentem, pugnâ strenuus percussit Ajax
250 " Saxo in pectus, cessareque *me* fecit ab animosâ fortitudine?
" Et sanè ego putabam *me* mortuos & domum Plutonis
" Die hoc visurum; quippe charam expirabam animam.
Hunc autem vicissim allocutus est rex e longinquo feriens Apollo;
" Confide nunc, talem tibi adjutorem Saturnius
255 " Ex Idâ misit, astare *tibi* & auxiliari,
" Phœbum Apollinem aureo gladio conspicuum; qui te etiam anteà

Εὗρε Λυκάονο υἱὸν——δ', 89.
Εὗρ' υἱὸν Πελεῶο——δ', 327.
Εὗρε Λυκάονο——ί, 169.
Ver. 240.——ἐσαγείραλο] Cod. *Harleian.* ἐσαγείρελο.
Ver. 243.——ἑκάεργο] Vide suprà ad ά, 43 & 58.
Ver. 244.——νόσφιν] Vide suprà ad ά, 349.
Ver. 245. Ἧσ'] Vide suprà ad ά, 565; & ad β', 191.
Ver. 248.——ὅ με] Vide suprà ad ά, 537.
Ver. 249.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide suprà ad β', 408.
Ver. 252.——ἄϊον ἧτορ.] " *Doricè*," inquit *Barnesius*, " *pro* ἦον· *unde & Prior* " *longa, alias brevis.*" At *Dorica* ista, Homero prorsùs ignota. Ἄϊος, vocalem primam habet *longam*; ut liquet ex versu quem citat ipse Barnesius,

Τὴν βάρυαρον γὰρ γλῶσσαν ὦκ Ἰταλῶν.
Sophocl. Aj. 1283.

Syllaba tamen ista prima *corripi* potest, propter sequentem Vocalem: Quâ de re, vide suprà ad *ver.* 24.
Ver. 256. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον] Vide suprà ad ά, 43 & 58.
Armatumque auro—— *Æn.* III. 517.
Ibid.——πάρο περ] Cod. *Harleian.* πάρο γε.

Ῥύομαι, ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἵππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰρ ἐγὼ, προπάροιθε κιὼν, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἤρωας Ἀχαιούς.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένῳ μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ' ὅτε τις σατὸς ἵππος, ἀκοσήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λέεσθαι ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις αἰΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαϊῇφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ ποδὰς καὶ γούνατ' ἐνώμα,
Ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ' ὥς τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·

" Tueri ſoleo, ſimul ipſumque & excelſam urbem.
" Sed age, nunc equites exhortare numeroſos,
" Naves ad cavas ut agant veloces equos;
" At ego, antè iens, equis viam
" Omnem complanabo, & vertam in fugam heröas Achivos.
Sic locutus, inſpiravit robur magnum paſtori populorum.
Ut verò cum ſtabulatus equus, hordeo paſtus ad præſepe,
Vinculo rupto currit per campum terram pedibus pulſans,
Conſuetus lavari *in* pulchrè fluenti fluvio,
Superbiens; altè verò caput fert, circumque jubæ
Humeros motantur; ipſe autem pulchritudine *corporis* fretus,
Facilè ipſum genua ferunt ad loca conſueta & paſcua equarum;
Sic Hector celeriter pedes & genua movebat,
Concitans equites, poſtquam dei audiyit vocem.
Sicuti verò vel in cervum cornutum, vel ſylveſtrem capram,
Incitatè feruntur caneſque & viri ruſtici;

Ver. 260.—ἐγὼ——κέλευθον Πᾶσαν λειανέω,] Sol nimirùm verno tempore vias exſiccat & reficit.

Ver. 262.—ἔμπνευσε μένῳ μέγα] Vide ſuprà ad ν', 44; & ad κ', 482; & ad ε', 185.

Ver. 263—268. Ὡς δ' ὅτε τις——Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει,—καὶ νομὸν ἵππων·] Pro δεσμὸν ἀπορρήξας, & θείει, alii habent, δεσμὰ διαῤῥήξας, & θείοι vel θείη. Cæterùm de toto hoc loco, vide ſuprà ad ζ', 506—511: Ubi iidem ſex verſus repetuntur, *Paridémque* luxuriantem & jactabundum illic paullò etiam aptiùs deſcribunt, quàm *Hectorem* hîc ex vulnere graviſſimo nuperrimè refectum. Quam ob cauſam, οἱ παλαιοὶ, inquit *Euſtathius*, δύο ζίχας ἐνταῦθα μόνας ἐκ τῆς παραζολῆς δέχονται, τὰς ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς δὲ τέσσαρας ἀθετίζουσι, παραλιθόντες τῷ ὀξέλῳ καὶ Ἀζερίσκον, ὡς ἀλλαχοῦ κάλλιςα κειμένων τῶν τοιούτων ἐπῶν, καὶ μὴ ἐνταῦθα. Atque hæc quidem rectè ex *Euſtatio* exhibuit *Gallicè* Domina *Dacier*. Eadem autem deinceps ex ſermone *Gallico*, propter clauſulam errore Typographi malè interpunctam, *Anglicè* ita vertit *Popius*, ut dicat ex hiſce *ſex* verſiculis Antiquos, hoc quidem in loco, *duos* tantùm & *quatuor* retinuiſſe.

Ver. 271.—Οἱ δ' ὥς·] Ita Vulgati. *Mihi* ad orationis elegantiam ſpectandam pertinere videtur, ut ſcribatur Οἱ δ', ὥς'——. Nempe ut vox Δαναοὶ, *ver.* 277, repetitio intelligatur hujus Οἱ δὲ. Quod proinde hoc in loco rectè verti poterit, *Danai autem*,——.

Ibid.—κεραὸν, ἢ] Vide ſuprà ad α', 51.

Ver. 272. Ἐσσεύοντο] *Irruere ſolent*; *Perſequi ſolent*——. Vide ſuprà ad ν', 84; & ad α', 37.

Ver.

Τὸν μέν τ' ἠλίβατος τέτρη κὴ δάσκιος ὕλη
Εἰρύσατ', ἐδ' ἄρα τέ ζφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠϋγένειος
Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε κὴ μεμαῶτας·
Ὡς Δαναοὶ, εἶως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε κὴ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπισάμενος μὲν ἄκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν σαδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κἔροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
Ὅς ζφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο κὴ μετέειπεν·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Οἶονδ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστῳ
Χερσὶν ὑπ' Αἰακίδαο θανέειν Τελαμωνιάδαο·
Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο κὴ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γύνατ' ἔλυσεν·
Ὡς κὴ νῦν ἔσσεσθαι οἴομαι· ὃ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσαται, ὧδε μενοινῶν.

Atque hunc quidem excelsa petra & densè umbrosa sylva
Servat, neque enim ipsis *eum* prehendere in fatis erat;
Horum autem clamore *excitatus* apparet leo maxillis terribilibus
Ad viam, statimque omnes avertit, ardentèr licèt persequentes;
Sic Danai, hactenùs quidem, catervatim perpetuò sequebantur,
Ferientes ensibusque & hastis utrinque acutis:
Sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordines virorum,
Metu perculsi sunt, omnibusque in pedes decidit animus.
Iis autem dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius,
Ætolorum longè præstantissimus, peritus quidem jaculo *pugnandi*,
Strenuusque etiam in statariâ *pugnâ*; concione verò ipsum pauci Achivorum
Vincebant, quandò juvenes contenderent de eloquentiâ:
Qui *utique* inter illos prudens concionatus est & dixit;
" O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video:
" Cum ita jam de integro exurrexit, morte evitatâ,
" Hector: Atqui ipsum omninò sperabat animus cujusque
" Manibus sub Ajacis mortuum esse Telamonidæ:
" Sed aliquis rursùs deorum liberavit & servavit
" Hectorem, qui profectò multorum Danaorum genua solvit:
" Quemadmodum & nunc itidem fore puto; non enim sine
" Jove altitonante primus inter pugnatores stat, adeò animo incitatus.

Ver. 273.—ὕλη] Vide suprà ad γ', 151.

Ver. 274.——ἐδ' ἄρα τε] *Ac proinde non*——.

Ver. 276.——μεμαῶτας·] Vide suprà ad γ', 46.

Ver. 290.—ἐρρύσατο] *al.* ἐρύσσατο, *vel* εἰρύσσατο.

Ver. 291.—ἔδη] *Qui sanè; qui profectò*,—.

Ibid.—Δαναῶν] Ἀνδρῶν, MSS. *Florentin.* & *Vatican*, à *Th. Bentleio* collati.

Ver.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Πληθὺν μὲν προτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
Δύρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω κὴ μεμαῶτα
Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῇ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα κὴ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι κὴ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ πρῴτυψαν ὁμίλεες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί αὐτῇ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἱμένος ὤμοιϊν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θέρην,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διΐ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.

" Sed agite, ſicut ego dixero, pareamus omnes:
" Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire:
" Ipſi verò, quotquot fortiſſimos in exercitu profitemur *nos* eſſe,
" Stemus; ſi quâ primùm arcere poterimus, occurrentes
" Haſtis cum elevatis; hunc autem puto, ardentem licèt,
" Animo veriturum Danaorum ingredi multitudinem.
Sic dixit: Illique ei maximè quidem auſcultârunt & paruerunt.
Itaque Ajax & Idomeneus rex,
Teucer, Merioneſque, Megeſque par Marti,
Ad pugnam copias inſtruebant, proceribus convocatis,
Hectorem & Trojanos contra: ſed retrò
Multitudo *imbecillior* ad naves Achivorum redibant.
Trojani verò priores in eos impetum fecerunt conferti; præibat autem Hector
Paſſibus magnis gradiens; anteibat autem ipſum Phœbus Apollo,
Indutus humeros nube, tenebatque ægidem impetuosè verſatilem,
Horrendam, undique hirtam, inſignem, quam faber
Vulcanus Jovi dederat geſtandam, ad fugandos *in pugnâ* viros:
Hanc ille in manibus tenens, præibat copiis.

Ver. 294.——ἐγὼν] *Al.* ἐγώ.
Ver. 295.—— πρότι] *Al.* ποτί.
Ibid.——ἀπονέεσθαι·] Vide ſuprà ad ά, 398.
Ver. 297.—ἀντιάσαντες,] Vide ſuprà ad ά, 67.
Ver. 298.——μεμαῶτα] Vide ſuprà ad ν', 46.
Ver. 300.——ἄρα] *Ut fit*——.
Ver. 301.——Οἱ——ἀμφ' Αἴαντα] Vide ſuprà ad γ', 146. *Al.* Αἰαντι.
Ver. 302.—ἀτάλαντον] Vide ſuprà ad β', 627.
Ver. 305.—ἀπονέοντο.] Vide ſuprà ad ά, 398.
Ver. 306.—ἄρ'] *Ut par erat*; *Ut ſolebat*,—.
Ver. 307.——βιβάς·——δὲ κί] *Al.* βιβᾶν,——δ' ἔκι'.
Ver. 308.——αἰγίδα] *Al.* ἀσπίδα. Quod videtur eſſe commentum.
Ver. 309.—ἣν ἄρα] *Quippe quam*; *Quam utique*,——.
Ver. 311. Τὴν ἄρ'] *Hanc, inquam*,——

Ver.

Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῇφι δ' ὀϊστοὶ
Θρῴσκον· πολλὰ δὲ δέρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν χροΐ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλὰ δὲ κὴ μεσσηγὺς, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσανλο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο, πίπλε δὲ λαός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καλένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθονλο δὲ θέριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέουσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ζημαίνλορος ἀ παρέονλος·
Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
Ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ κὴ Ἕκλορι κῦδος ὄπαζεν.

Argivi verò, impetum sustinuerunt conferti; excitatus est autem clamor
Acutus utrinque: à nervis verò sagittæ
Exiliebant; multaque hastilia fortibus è manibus,
Alia quidem in corpore figebantur bellicosorum juvenum;
Multa verò & in medio, antequam corpus pulchrum attingerent,
In terrâ stabant *fixa*, cupientia corpore se saturare.
Ac quamdiù quidem ægida manibus tenebat immotam Phœbus Apollo,
Tamdiù valdè utrosque tela attingebant, cadebatque populus:
Sed postquam in vultum rectà intuens Danaorum equitum pernicium
Ægidem concussit, ipseque insuper clamavit *voce* admodum ingenti; tum illius [animos
In pectoribus debilitavit, oblitique sunt strenuæ fortitudinis.
Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnum ovium
Feræ duæ turbant, nigrâ in nocte intempestâ,
Adventu repentino, custode non præsente:
Sic fugati sunt Achivi imbelles: Iis enim Apollo
Immisit terrorem, Trojanis autem & Hectori gloriam dedit.

Ver. 313. —ἀπὸ νευρῇφι.] Vide suprà ad ν', 588. Cæterùm quâ ratione hîc, ἀπὸ, ultimam producat: item *μάλα*, *ver.* 321; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 316.——καλὸν] Vide suprà ad β', 43. Alii autem hîc scribunt, λευκόν.

Ver. 317.——λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέρσειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ· οἷον ἐν τοῖσδε,—— "ἐπιπτέσθαι μενεαίνων." —— ἢ, "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, ἐνεργῆνλα φαίνεται. *Aristot. Rhetoric. lib.* 3. *cap.* 11. Οἱ ποιηλαὶ,——πρὸς τὰς ἐμφάσεις κὴ τὰς μιμήσεις κὴ ὀνομαλοποιΐας, χρῶνλαι κὴ μεταφοραῖς——λέγονλες κὴ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Symposiac. lib.* 9. *Probl.* 15.

Hasta——altè *bibit* acta cruorem.
Æn. XI. 804.

Ver. 320.——καλενῶπα ἰδὼν Δαναῶν] Sol nimirùm Achivis tum fortè oculos perstrinxit.

Ver. 321.——τοῖσι δὲ] *Tum verò illis*——. Vide suprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad Ξ', 160.

Ver. 323. Οἱ δ' ὥς'] Οἱ δ', ὥς'. Vide suprà ad *ver.* 271.

Ver. 324.—δύω] Ut intelligantur videlicet comparatè *Hector* & *Apollo*.

Ibid.——κλονέουσι] *Al.* κλονέωσι.

Ver. 326.——Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ——· ἐν γὰρ Ἀπόλλων Ἧκε φόβον,]
——hæc cernens, arcum intendebat Apollo
Desuper: omnis eo terrore——
——, omnes vertebant terga Sabæi.
Æn. VIII. 704.

Ver.

Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθεῖσης ὑσμίνης·
Ἔκλωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·
Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κταμένας
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Ἴασος αὖτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγήνωρ·
Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε,
Φευγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ὄφρ' οἱ τὸς ἐναρίζον ἀπ' ἔγχεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
Τάφρῳ, καὶ ζκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
Ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο· δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκη·

Tum verò vir interfecit virum, diſſipatâ acie:
Hector quidem Stichiumque & Arceſilaum occidit;
Hunc quidem, Bœotorum ductorem ære loricatorum;
Illum verò, Meneſthei magnanimi fidum ſocium,
Æneas autem Medonta & Iaſum interfecit:
Ac quidem nothus filius Oïlei divini
Erat Medon, Ajacis frater; habitabat autem
In Phylace terrâ, procul à patriâ, virum cùm occidiſſet
Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:
Iaſus verò, dux quidem Athenienſium erat,
Filius autem Spheli vocabatur Bucolidæ.
Meciſteum autem occidit Polydamas, Echiumque Polites
Primâ in acie, Cloniumque interemit nobilis Agenor.
Deïochum porrò Paris percuſſit extremum in humerum à tergo,
Fugientem inter propugnatores; penitus autem æs adegit.
Dum *autem* hi illos ſpoliabant armis, interim Achivi
In foſſam & palos delapſi profundam,
Huc & illuc fugiebant; introibantque murum, neceſſitate *adacti*.

Ver. 336.——ἦν ἔχ' Ὀϊλεὺς·] Cod. *Harleian.* ἦν εἶχ' Οἰλεὺς, vel, (ut alii ſcripſerunt, notante *Euſtathio*,) Ιλεύς.

Ver. 338.——Σφήλοιο καλίσκετο] Quoniam *Homerus* aliàs ſcribit καλέεσκον, & καλέεσκε, ideò *Barneſius* & hîc edidit, Σφήλῳ καλεέσκετο. Quod etſi analogiâ non improbabili, ſine codicibus tamen factum non oportuit. Nam quâ ratione οἰχνέσκον, ἑ, 790; & οἰχνέσκε, hujus libri *ver.* 640, ſcriptum legimus; eâdem ratione κάλεσκε, & κάλεσκετο, ſcribi potuit. Non, quod commentus eſt *Barneſius*, ex καλέσκω & οἰχνέσκω, quæ nulla ſunt; ſed ex καλέω & οἰχνέω.

Ver. 339. Μηκιστῆ] Fortè ſcripſerit *Homerus* Μηκιστέα. Quod & ipſum pronuntiabatur Μηκιστῆ. Attamen Τυδῆ eâdem formâ occurrit, δ', 384; niſi & ibi fortè ſcribendum Τυδέα, pronuntiandum Τυδῆ. Nam Τυδέα, Θησέα, Πηλέα, & ſimilia, ultimam ſemper *producunt* neceſſariò. Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 343.——τόφρα δ'] *Barneſius* edidit, τοφράδ'. Nam τὸ "Δὲ," *inquit*, παρέλκει. Quod eſt ineptiſſimum. Vide ſuprà ad ά, 573; ad γ', 200; & ad Υ, 160.

Ἕκλωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
Αὐτῷ οἱ θάνατον μητίσσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι καλῳμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ ῥίγας· οἱ δὲ, ζὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· πρόπαροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ῥεῖα ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων

Hector autem Trojanos hortabatur, altùm clamans,
In naves ut irruerent, omitterentque ſpolia ſanguinolenta;
" Quem autem, *inquiebat*, ego ſeorsùm à navibus alibi animadvertero,
" Ibi ei mortem moliar, neque ſanè eum
" Fratrèſque ſororeſque rogi participem facient mortuum,
" Sed canes *eum* diſtrahent ante urbem noſtram.
Sic fatus, ſcuticâ ſuper humeros feriens impulit equos,
Adhortans Trojanos per ordines: illi verò, cum ipſo
Omnes minacitèr clamantes, dirigebant trahentes currum equos,
Clamore immenſo: ante autem Phœbus Apollo
Facile labra foſſæ profundæ pedibus proruens

Ver. 348. Ὃν δ' ἂν ἐγὼν] Γίνεται δὲ——ἢ κατὰ πρόσωπα μεταβολὴ,——ὅταν, τὸ νῦν ἐάσας, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον πρόσωπον μεταζῇ.——Τῷ δὲ μιμητικῷ, κινεῖ ἢ ἄγει τὸν ἀκροώμενον. Οἷόν ἐστιν,—— " Ἕκλωρ δὲ,—Ὃν " δ' ἂν ἐγὼν—." Ἀπὸ γὰρ τοῦ διηγηματικοῦ μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Ἔτι γε μὴν ἔστ' ὅτε περὶ προσώπου διηγούμενος ὁ ζυγραφεὺς, ἐξαίφνης παρενεχθεὶς, εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον [*al.* αὐτοπρόσωπον] ἀνίμιθίσαται· ἢ ἔστι τοιοῦτόν εἶδος, ἐμβολή τις πάθους. " Ἕκλωρ " δὲ,—Ὃν δ' ἂν ἐγὼν—" Οὐκοῦν τὴν μὲν διηγησιν, ἅτε πρέπουσαν, ὁ ποιητὴς προσῆψεν ἑαυτῷ· τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν, τῷ θυμῷ τοῦ ἡγεμόνος ἐξαπίνης, ὑδὲν προδηλώσας, περιέθηκεν. Ἐψύχειο γὰρ, εἰ παρενετίθει, " Ἕκλωρ " δέ τοιά τινα, ἢ τοῖα ὁ Ἕκλωρ." Νυνὶ δὲ ἔφθακεν ἄφνω τὸν μέλλοντα ἢ τὸ λόγῳ μετάβασις. Διὸ ἢ πρόσχρησις τῷ ζχήματι τότε, ἡνίκα ὀξὺς ὁ καιρὸς ἂν, διαμέλλειν [*al.* διαμένειν] τὸ γράφοντι μὴ δίδῳ, ἀλλ' εὐθὺς ἐπαναλάζῃ μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα. *Longin.* §. 27. " Hæc ſchemata—" & convertunt in ſe auditorem, nec lan-" guere patiuntur, ſubinde aliquâ notabili " figurâ excitatum." *Quintilian. lib.* 9. *cap.* 3. Imitatus eſt hoc ſchema *Virgilius*,

——& cava tempora ferro
Trajicit: " I, verbis virtutem illude ſu-" perbis." *Æn.* IX. 634.

Ubi (ut rectè notavit *Tollius*) ſi, quod reticetur, [" *& ſubjicit*"] adjeceris; totus ille indignantis animi impetus, velut injectis pedicis retinebitur intringetúrque, omniſque decor ſententiæ corrumpetur. Eſt & aliud (notante eodem *Tollio* ad locum jam è *Longino* citatum,) apud *Horatium*:

——conſpexit, ut aiunt,
Adraſum quendam, vacuâ tonſoris in umbrâ
Cultello proprios purgantem leniter ungues;
" Demetri, puer——
" ——abi, quære, & refer; unde domo,
" quis?" *Lib.* 1. *Epiſt.* 7.

Ubi, ſi itidem illa quæ ſubintelliguntur, [" *& vocans puerum ſuum Demetrium dixit*,"] addideris; quantum ſententiæ venuſtati deceſſurum ſit, facilè advertes.

Ibid.—ἑτέρωθι νοήσω.] *Dionyſ. Halicarn.* loco jam ſuprà citato, legit, ἑτέρωσε νοήσω. *Tollius* in *Vaticanis* duobus *Longini* MSS. reperit, ἐθέλοντα νοήσω. " Quod, *inquit*, mihi " diutiùs conſiderandum videtur." At hoc unde acciderit, videre eſt ſuprà ad β', 391.

Ver. 351.——κύνες ἐρύουσι.] *Al.* ἐρύσσει. Cæterùm quâ ratione, κύνες, hîc ultimam producat; item ἔχον, *ver.* 354; & ὣς, *ver.* 381; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 353.—Τρώεσσι κατὰ.] *Al.* Τρώεσσιν ἐπὶ.

Ver.

Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
Μακρὴν, ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίγνεσθαι, ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἥσει.
Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο φαλαγγηδὸν· πρὸ δ' Ἀπόλλων,
Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἂν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Αὖψ αὖτις ξυνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
Ὡς ῥα σὺ, ἧϊε Φοῖβε, πολὺν κάμαλον καὶ ὀϊζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φῦζαν ἐνῶρας.
Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα, Γερήνιος, ἔρος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς ὐρανὸν ἀστερόεντα·
Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τις τοι ἐν Ἀργεῖ πῖρ πολυπύρῳ,
Ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία καίων,
Εὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας

In medium dejecit; munivitque tanquam ponte facto viam
Longam & latam, quàm longè haſtæ jactus
Pertingit, cum vir roboris *ſui* periculum faciens jaculatur.
Hâc *viâ* illi profundebantur turmatim: antè verò *ibat* Apollo,
Ægidem habens venerandam: diruebat autem murum Achivorum
Facilè admodùm, ut cum quis arenam puer prope mare;
Qui poſtquam fecerit ludicra puerilia animo infantis,
Deinceps iterùm deſtruit pedibus & manibus, luſitans.
Ita tu, arcitenens Phœbe, multum laborem & ærumnam *operoſam*
Confudiſti Argivorum, ipſiſque trepidam fugam immiſiſti.
Atque hoc modo illi quidem ad naves compellebantur *tandem* ſe ſiſtentes;
Invicemque adhortantes, & omnibus diis
Manus attollentes, altâ voce vota faciebant unuſquiſque.
Neſtor autem maximè, Gerenius, cuſtos Achivorum,
Precabatur, manus porrigens cœlum verſùs ſtellatum;
" Jupiter pater, ſi unquam aliquis tibi in Argo triciti ferace,
" Vel bovis, vel ovis pinguia femora comburens,
" Precatus eſt ut rediret, tu autem promiſiſti & annuiſti:

Ver. 358.——ὅσον τ'] *Quàm longè utique*——.

Ver. 359. Γίγνεσθαι,] Ita *Barneſius* ex MSS. *Al.* γίνεσθαι. Quod perinde eſt. Nam & id primam producit.

Ibid.——ζθένεϊ πειρώμενϊ] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* Uſus: *Suarum ſibi virium periculum faciens*——.

Ibid.——ἥσει.] *Al.* εἶσι· &, ἧσι.

Ver. 363. Ὅς' ἐπεὶ ἄν] *Qui videlicet poſtquam ex arenâ, quam dixi,*——.

Ibid.——ποιήσῃ] Ita Cod. *Harleianus*; Atque ita edidit *Barneſius* ex duobus MSS. *Al.* ποιήσει. Quæ & ipſa loquendi ratio, *Homero* non inuſitata.

Ver. 365. Ὡς ῥα] *Sic, inquam,*——.

Ibid.—ἧϊε] *Al.* ἥϊε. Ὅτι παῖλαχῦ ἔϛιν ὁ ἥλιϊ τὴν ἀκτῖνα. Vide ſuprà ad ά, 43 & 75.

Ver. 371.—— ὐρανὸν ἀϛερόεντα·] ——ſtellantis regia cœli. *Æn.* VII. 210.
——cœlum ſtellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 202.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ,] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam *Jupiter*, multò potiùs Ζεὺς πατὴρ eſſe credam, quàm *Juvans pater*.

Ver. 374.——νοστῆσαι] *Al.* νοστήσειν.

Ver.

Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ' ἔτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκλυπε μητίετα Ζεύς,
Ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ', ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Οἱ δ' ὥςε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καλαβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ἶς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιςά γε κύματ' ὀφέλλει·
Ὣς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵπποις δ' εἰσελασαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο,
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυςοῖσι, τά ῥά ζφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ ςόμα εἰμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', εἷως μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὄγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
Ἧςό τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ

" Horum memento; & arce, Olympie, fævum diem:
" Neque ſic à Trojanis finas domari Achivos.
Sic dixit orans: grande autem intonuit providus Jupiter,
Preces exaudiens Neleïdæ ſenis.
Trojani autem, ut intelligere ſibi videbantur Jovis voluntatem Ægiochi;
Acriùs in Argivos irruebant, recordabanturque pugnæ.
Veluti autem magna unda maris vaſti
Navis ſupra latera *in eam* tranſcendit, quandò urget
Vis venti; hæc enim maximè undas auget:
Sic Trojani magno *cum* clamore per murum ſcandebant.
Equos autem ubi miſiſſent, intrò ad puppes puguabant,
Haſtis utrinque acutis cominùs; hi quidem ex curribus,
Illi verò è navibus ex alto nigris quas conſcenderant,
Longis cum contis, qui ſibi in navibus jacebant
Ad navale prælium apti, compacti, os induti ære.
Patroclus autem, quamdiù quidem Achivique Trojanique
Murum circa pugnabant, veloces extra naves;
Tamdiu ipſe in tentorio virtutem amantis Eurypyli
Sedebatque, & hunc oblectabat ſermonibus; inque vulnere gravi

Ver. 377. Ὣς ἔφατ'—· μέγα δ' ἔκλυπε] Audiit, & cœli genitor de parte ſerenâ
Intonuit lævum.—— Æn. IX. 630.
Ibid.——μητίετα] Vide ſuprà ad ά, 175.
Ver. 379.——νόον] Cod. *Harleian.* à *Tb. Bentleio* collatus, κτύπον.
Ver. 381. Οἱ δ' ὥςε] Οἱ δ', ὥςε—. Vide ſuprà ad *ver.* 271.
Ver. 383.——ἡ γάρ τε] *Etenim ea*——. Cod. *Harleian.* ἡ γάρ ῥα.
Ver. 386.——ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν,] Ita Cod. *Harleian.* Atque ita *Barneſius* rectè edidit, ex MSS. tribus. Vulgg. ἀμφιγύοισιν αὐτοσχεδόν.
Ver. 388.——τά ῥά] *Quæ, ut fit*; *Quæ, ut ſolitum eſt*,——.
Ver. 389.——ςόμα] *Al.* ςόμαθ'.
Ver. 392.—ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπυλοιο] Suprà, *lib.* λ', 842; & *lib.* μ', 1.

Φάρμακ', ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, κὴ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καὶ απρηνέσσ' ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, κατέοντι περ ἔμπης,
Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων πολιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
Τίς δ' οἶδ', εἶκεν οἱ, ζὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο,
Παυροτέρους περ ἐόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο, φάλαγγας
Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν.
Ἀλλ' ὥςε σάθμη δόρυ νηΐον ἐξιθύνει

Pharmaca, medelas ſpargebat atrorum dolorum:
Sed poſtquam murum impetu cum magno ingreſſos advertit
Trojanos, ac Danaorum ortus eſt clamorque fugaque,
Ejulavit utique deinde, & ſua percuſſit femora
Manibus pronis; lugenſque, verbum dixit;
" Eurypyle, non ampliùs tecum poſſum, indigente licèt,
" Hîc manere; ſanè enim magnum certamen ortum eſt:
" Sed te quidem famulus oblectet: at ego
" Feſtinabo ad Achillem, ut impellam *eum* ad pugnam.
" Quis autem ſcit, ſi fortè ei, favente deo, animum moveam
Admonitu *meo?* Bona utique admonitio eſt amici.
Atque hunc quidem ſic locutum pedes ferebant: At Achivi
Trojanos ingruentes ſuſtinebant conſtanter; nec tamen poterant,
Pauciores *illos* licèt exiſtentes, repellere à navibus:
Neque itidem Trojani Danaorum valebant, phalangibus
Perruptis, tentoriis ſe immiſcere neque navibus.
Sed ſicuti amuſſis lignum navale dirigit

Ver. 396.——γένετο ἰαχὴ] Vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 397.——ὃ ὣ πεπλήγετο μηρὼ] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Formæ Mediæ* Uſus: *Sua ſibi percuſſit femora.*

——palmis percuſſa lacertos,
Auxilium vocat.—— *Æn.* VII. 503.

Ver. 398.—δ' ἔπος ηὔδα·] *Al.* δὲ προσηύδα.

Ver. 400.—δὴ γὰρ] *Reverâ enim; Nam profectò*——.

Ver. 402. Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα,] Vide ſuprà ad γ', 324.

Ver. 403.——εἶκεν οἱ,] Quâ ratione hîc, εἶκεν, ſyllabam ultimam, etiam extra cæſuram, producat; vide ſuprà ad α', 51. Παρειπὼν, verſu ſequente, cùm ſit vox ex duabus *compoſita*, priorem ſimili ratione producit. Vide ſuprà ad ζ', 62 & 337.

Ver. 405.——πόδες φέρον·] Quò te, Mœri, pedes?
Virg. Eclog. IX. 1.
Quod vel hinc liquet non eſſe ſermonem agreſtem ſolummodò, propriumque Ruſticorum. Vide *Victorii varias Lection. lib.* 36. *cap.* 3.

Ibid.—Ἀχαιοὶ Τρῶας—οὐδὲ δύναντο,—οὔτε—Τρῶες Δαναῶν] Εἰκότως ἰσόρροπος ἡ μάχη· οἱ μὲν γὰρ, ἐλπίδι τῆ νικᾶν ἐφαξαντο· οἱ δὲ, ἀπολυσάσει ζωηρίας, ἐςᾶσιν. *Schol.*

Ver. 406.—οὐδὲ δύναντο,] *Al.* οὐδ' ἐδύναντο. Ut infrà, *ver.* 416.

Ver. 407.——παρὰ] *Al.* ἀπό.

Ver. 408.——Οὔτε] *Al.* Οὐδέ.

Ver. 409.——οὐδὲ] *Al.* οὐδ'.

Ver. 410.——ἐξιθύνει] *Al.* ἐξιθύνῃ, & ἐξιθύνοι.

Ver.

Τέκτονα ἐν παλάμῃσι δαήμονα, ὅς ῥά τε πάσης
Εὖ εἰδῇ ζοφίης, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτολέμός τε.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντα ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὁ τὸν ἆψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἔνθ' υἱὰ Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ ζῆθι βάλε δουρί·
Δύπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεὼς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε, καὶ Λυκίοισιν [illegible]ελο, μακρὸν ἀύσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν εἴνεϊ τῶδε·
Ἀλλ' υἱὰ Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Τεύχεα ζυλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Fabri in manibus periti, qui totam
Benè callet artem præceptis Minervæ:
Sic quidem horum æqualiter pugna porrecta erat, prœliumque.
Atque alii quidem circa alias pugnam pugnant naves:
Hector verò contrà Ajacem incessit gloriâ sublimem.
Hi itaque circa unam navem capiebant *bellicum* laborem, neque poterant
Neque hic illum vi abigere, & incendere igni naves;
Neque ille hunc repellere, postquam propè admôrat Deus.
Tunc filium Clytii Cæletorem illustris Ajax,
Ignem in navem ferentem, ad pectus percussit hastâ:
Fragorem verò edidit cadens, torrisque ei excidit manu.
Hector autem ut advertit consobrinum oculis *suis*
In pulvere procubuisse, navem ante nigram;
Trojanosque & Lycios adhortatus est, altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs pugnantes,
" Ne quà jam recedatis à pugnâ in angustiâ hâc:
" Sed filium Clytii servate, nè ei Achivi
" Arma detrahant in certamine ad naves *humi* delapso.

Ver. 411.——ὅς ῥά τε] *Qui utique*——.
Ver. 412.——εἰδῇ] *Al.* εἰδῶς.
Ver. 413.—μάχη—πτόλεμός τε.] Vide suprà ad ῆ, 232, 279.
Ver. 415. Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντα] Ἀκέσασθαι τὴν ἦτλαν (suprà, ξ', 418.) θέλει, ὑπὸ τῶν θεῶν ἐπικωμάζομενος. *Schol. MSS. apud Barnesium.*
Ver. 418.—ἐπεί ῥ'—γε] *Quando quidem*; *Quoniam videlicet*——.
Ver. 419. —— Καλήτορα—πῦρ—φέροντα—βάλε.]

Ardentes tedas alii ad fastigia jactant.
Ilioneus saxo, atque ingenti fragmine montis,
Lucetium, portæ subeuntem *igneſque ferentem*,
——sternit —— *Æn.* IX. 568.
Ver. 421. Δύπησεν] Vide suprà ad ν, 181.
Ver. 423. Ἐν κονίῃσι πεσόντα,] Vide suprà ad ν, 508.
Ver. 426. Μὴ δή πω] *Nequaquam, quæſo*——. Vide suprà ad ξ, 433.

Ὣς εἰπὼν, Αἴαντα ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Τὸ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δ' ἔπειλα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱὸν,
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὖατος ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐσάτ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασιγνήτον δὲ προσηύδα·
Τεῦκρε φέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκταδε πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
Τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε· πῆ νύ τοι ἰοὶ
Ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θεὸν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει·
Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Πολυδάμαντος ἑταῖρον. ἀγαυὸ Πανθοίδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·

Sic fatus, in Ajacem jaculatus eſt haſtâ fulgenti:
Atque ab eo quidem aberravit; ac deinde Lycophronem, Maſtoris filium,
Ajacis famulum, Cytherium, qui cum illo
Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris inclytis;
Hunc utique percuſſit caput ſuper aurem acutâ haſtâ,
Stantem prope Ajacem: Hic autem ſupinus in pulvere
Navis à puppe humi decidit: ſolutaque ſunt ei membra.
Ajax autem exhorruit, fratremque allocutus eſt;
" Teucer dulciſſime, ſanè nobis interfectus eſt fidus ſocius
" Maſtorides; quem nos, Cytheris huc profectum,
" Æque ac charos parentes honorabamus in ædibus;
" Hunc autem Hector fortis occidit: Ubinam jam tibi ſagittæ
" lætiferæ, & arcus, quem tibi dedit Phœbus Apollo?
Sic dixit: Hic autem intellexit: currenſque ei propè aſtitit
Arcum tenens in manu reſilientem, atque pharetram
Sagittiferam; perquàm autem citò ſagittas Trojanis immittebat;
Et percuſſit Clitum Piſenoris illuſtrem filium,
Polydamantis ſocium, præclari Panthœdæ,
Fræna manibus tenentem: Hic quidem exercebatur equis regendis;

Ver. 429.—ἀκόντισε] Vide ſuprà ad ά, 140.
Ver. 433. Τόν ῥ'] *Hunc inquam,*——.
Ver. 437.——δὴ] *Profectò*——.
Ver. 440.——πῆ νύ τοι ἰοὶ]
Πληξιππάρη, πῆ τοι τόξον, ἰδὲ πολεμόνδε
ὀϊστοί,
Καὶ κλέος;—————— ί, 171.
——Ubi nunc nobis Deus ille magiſter
Nequicquam memoratus?——Ubi fama per omnem
Trinacriam? *Æn.* V. 391.
Ver. 444.——βέλεα] Ita Cod. *Harleianus.* Atque ita edidit *Barneſius* ex MS. Rectè, & ſecundum uſitatam *Homero* ſcribendi rationem. *Vulgg.* βέλη· quomodo ſcilicèt & ipſum βέλεα pronuntiabatur.
Ver. 447.——ὁ μὲν——· τάχα δ'] Reſpondent hîc ita inter ſe, ὁ & δὲ· ut interpoſitum iſtud, Τῇ γὰρ——χαριζόμενος, tanquam Parentheſi incluſum intelligatur.

Ver.

Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσαι κλονέουσι φάλαγγες,
Ἕκτορι κ' Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ὄτις ἐρύκακεν, ἰεμένῳ περ·
Αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύσονος ἔμπεσεν ἰός·
Ἧριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κεἰν' ὄχεα κροτέουσι· ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πηλυδάμας, κ' πρῶτος ἐναντίον ἦλυθεν ἵππων.
Τὺς μὲν ὄγ' Ἀσυνόῳ, Προτιάονος υἱέϊ, δῶκε·
Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε ζχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
Ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
Εἴ μιν ἀρισεύοντα βαλὼν ἐξέλετο θυμόν·
Ἀλλ' ὑ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὃς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκτορ', ἀταρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
Ὃς οἱ εὐσρεφέα νευρὴν ἐν ἀμυμονι τόξῳ

Eà enim dirigebat, quà multò plurimæ turbabantur phalanges,
Hectori & Trojanis gratificans: ſtatim verò ei
Venit malum, quod ab eo nemo arcuit, attenti licèt:
Cervici enim ejus à tergo luctuoſa incidit ſagitta:
Decidit autem de curribus, retroceſſeruntque ejus equi,
Vacuos currus ſuccutientes magno cum ſonitu: Rex verò ſenſit citiſſimè
Polydamas, & primus obviàm venit equis.
Atque hos quidem ille Aſtynoo, Protiaonis filio, dedit:
Multiſque *eum* hortabatur propè *ſe* tenere in conſpectu
Equos: ipſe autem rurſus profectus primis pugnatoribus miſtus eſt.
Teucer autem aliam ſagittam in Hectorem ære armatum
Depromebat, & repreſſiſſet quidem *eum* à pugnâ propè naves Achivorum,
Quandoquidem ei pugnanti fortiſſimè ſagittâ aſſecutus eripuiſſet animam:
Sed non latuit Jovis prudentem mentem, qui cuſtodiebat
Hectorem, Teucrumque Telamonium gloriâ privavit,
Qui *ſcilicet* ei ſcitè tortum nervum in eximio arcu

Ver. 448. Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσαι] ——in hoſtes
Irruit; &, quà tela videt denſiſſima, tendit.
Æn. IX. 564.

Ver. 450.—ἰεμένῳ περ·] *Schol. Cpeudonli.* *Al.* ἰεμένων περ.

Ver. 451.—Αὐχένι γάρ οἱ] Quâ ratione, γὰρ, hîc producatur; item ὅς, & ἐυσρεφέα, *ver.* 463; & δὲ, *ver.* 473; & γὰρ, *ver.* 488; vide ſuprà ad *á*, 51.

Ibid.—ὄπισθε —ἔμπεσεν] *Schol.* Ἀποσρεφόντων τὰ ἅρματα τῶν Τρώων. πρὸς τὸ ἐξ ἴσου πολεμεῖν ἐπισεσηκόσιν τῶν νεῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὥτως ὁ ἡνίοχος τέθραμμένος πρὸς τὰς ἵππους βιάζηται κατὰ τὸ αὐχένος. Meliùs & ſimpliciùs, ut mihi quidem videtur, Domina *Dacier*, juveni hoc *præcipiti*, & *quoquoversùm* equis incitatis *diſcurrenti*, accidiſſe comminiſcitur.

Ver. 454.—πρῶτος ἐναντίον] *Al.* πρῶτος ἐναντίος. Sed πρῶτος ἐναντίον auribus magis placet.

Ibid.—ἦλυθεν] Poſtulat Temporum ratio, ut ſit ἦλυθεν hic ab Aoriſto ἦλυθον, non à Præterito (quod vocant) ἦλυθα. Vide ſuprà ad *á*, 37.

Ver. 461.——ὅς ῥ' ἐφύλασσεν] Si iſtud, ἐφύλασσε, referatur ad ea quæ hic *ſequuntur*; tum, ὅς ῥα, illud erit quod Latine dicitur, "*qui utique*"——. Sin, ἐφύλασσε, referas ad ea quæ *præceſſerunt*, *ver.* 254, 255; tum erit ὅς ῥα, *qui*, *ut dictum eſt*,"———.

Ver. 463.——Ὃς οἱ] *Il.* Ὅς ῥ' οἱ.

Ibid.—ἐυσρεφέα] Quibus vocabulis *Genitivus*

Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύουσι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
Ἰὸς χαλκοβαρὴς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνηλον δὲ προσηύδα·
Ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός·
Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν οἱ ἔδησα
Πρωΐον, ὄφρ' ἀνέχοιλο θαμὰ θρώσκουλας ὀϊστούς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰὸς
Κεῖσθαι, ἐπεὶ ζυνέχευε θεὸς, Δαναοῖσι μεγήρας·
Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ ζάκος ὤμῳ,
Μάρναο τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλυς ὄρνυθι λαούς.
Μὴ μὰν ἀσπαδεί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
Νῆας εὐσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὡς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι ζάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·

Rupit in *Hectorem* trahenti; detorquebatur autem ei aliò
Sagitta ære gravis, arcusque ei excidit è manu.
Teucer verò coborruit, fratremque allocutus est;
" Eheu, certè jam penitùs pugnæ consilia præcîdit
" Deus nostræ, qui mihi arcum excussit manu;
" Nervum autem disrupit recens tortum, quem ei illigaveram
" Hodiè manè, ut sustineret crebrò exilientes sagittas.
Huic autem respondit deindè magnus Telamonius Ajax;
" O amice, quin *tu* arcum quidem sine & crebras sagittas
" Jacere; quoniam confregit deus, Danais invidens:
" Sed manibus sumptâ longâ hastâ, & scutum *ferens* humero,
Pugnaque *ipse* in Trojanos, & cæteras excîta copias:
" Nè sine labore saltem, victores licèt, capiant
" Naves bonis transtris instructas; sed recordemur pugnæ.
Sic dixit: ille verò arcum quidem in tentoriis reposuit:
Ac circum humeros scutum sibi cepit quadruplex;
Capitique forti galeam scitè factam imposuit,
Equinis setis comantem, terribiliter autem & crista desuper nutabat:

nitivus fit - ἑως, iisdem *Accusativus* itidem fit ἑᾶ. Vide ad ἀ, 265; & ad ν', 46. Quibus autem *Genitivus* fit—ἑῶ, iisdem & *Accusativus* fit pariter—ἑᾶ. Quare ἄ breve quo pacto hîc producatur, vide suprà ad ἀ, 51.

Ver. 468.———ὅ, τε] *Qui scilicet*; *Qui utique*———.

Ver. 469 ——ἣν οἱ ἔδησα] *Al.* ἐνέδησα.

Ver. 472.—ἶα—κεῖσθαι,] Respondet Græcum ἰάω, Latino " *fino*:" Unde, eodem significatu, (insuitatum " *pŏsino*," contractum in) " *pōno*:" Quod proinde primam producit, quum *pŏsui* & *pŏsitus* corripiantur. Etymologici ineptè deducunt ex ποτνῶ.

Ver. 475.—ὄρνυθι] Quâ analogiâ fit δίδω, δίδοθι eâdem analogiâ fit ὄρνῡ, ὄρνῦθι. Nec in his ullus unquam est Licentiæ locus. Vide suprà ad γ', 260

Ver. 477.—μνησώμεθα] *Al.* μνησαίμεθα.

Ver. 478.—ὁ δὲ] " *Et ὁ*," inquit *Barnesius*, " *scribi potest*." Quod quam ineptè sit dictum sentiet quisquis Latinè, pro " *ille* " *verò*," scripserit " *ille sanè*."

Ver. 481.] Deest hic versus in plurimis MSS.

Ver.

Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἰανλι παρέσῃ.
Ἕκτωρ δ', ὡς εἶδεν Τεύκρῳ βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Ἀνέρες ἐσθλοί, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ἦ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἀνδρὸς ἀρίστης Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκή,
Ἠμὲν ὀτρύνοντι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπείς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· ἔσσ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε ζόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήραλος· εἴκεν Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·

Sumpsit autem & validam haſtam, præfixam acuto ære:
Perrexitque ire, admodumque celeritèr currens Ajaci aſtitit.
Hector autem, ut vidit Teucri inutiles factas ſagittas;
Trojanoſque & Lycios adhortatus eſt, altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs pugnantes,
" Viri eſtote, amici, recordaminique ſtrenuæ fortitudinis,
" Naves ad cavas: jam enim vidi oculis
" Viri primarii à Jove inutiles factas ſagittas.
" Admodùm utique facilis agnitu Jovis hominibus eſt potentia,
" Tum quibus gloriam ſuperiorem dederit,
" Tum quos minuat, & nolit defendere:
" Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobiſque auxiliatur.
" Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem veſtrûm
" Vulneratus, eminùs vel cominùs, mortem & fatum aſſecutus fuerit,
" Moriatur: Non ei indecorum *erit* pugnanti pro patriâ
" Mori; at uxorque ſalva *erit*, & filii in poſterum,
" Et domus, & patrimonium integrum; ſiquidem Achivi
" Abeant cum navibus dilectam in patriam terram.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuſcujuſque:

Ver. 488.——δὴ γὰρ ἴδον] *Certè enim*——. Vide ſuprà ad ξ', 433, 504; & ad β', 158. *Barneſius* legi hîc ἆρ, ἦ γάρ ῥ' ἴδον, annotat. Sed nihil opus.

Ver. 491.——ἐγγυαλίξῃ——μινύθῃ τε,] *Al.* ἐγγυαλίξει——μινύθει τε. Minùs rectè: Ut liquet ex ſequenti ἐθέλῃσιν· notante *Barneſio*.

Ver. 494.——νηυσὶν ἀολλέες] *Al.* νηυσὶ διαμπερές.

Ver. 496.——ὃ——ἀεικὲς] Vide ſuprà ad *ver.* 11.

Dulce & decorum eſt, pro patriâ mori. *Horat.*

——pulchrumque mori ſuccurrit in armis. *Æn.* II 317.

Ver. 497.——καὶ παῖδες ὀπίσσω,] Καλὴ δὲ καὶ ἡ προσθήκη τῷ "ὀπίσσω," αἰώνιον διαδοχὴν τοῦ γένους παριστᾶσα. *Scholiast Victorian.*

Ver. 499.— Οἴχωνται] *Al.* Οἴχονται. Id quod ſpem indicat *firmiorem*: Sed cum præcedente, εἶκεν, minùs aptè congruit.

Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
Ἠὲ ζαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
Ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἐμβαδὸν ἴξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
Ἦ ἐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
Οὐ μὰν ἐς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ἡμῖν δ' ὅτις τῆδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
Ἢ αὐτοσχεδίην μίξαι χεῖράς τε μένος τέ.
Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
Ἢ δηθὰ τρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ὧδ' αὕτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἐνθ' Ἕκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.

Ajax verò viciſſim ex alterâ parte hortatus eſt ſuos ſocios;
" *Prob* pudor, Argivi! Nunc ſatius *fuerit*, vel *penitùs* periſſe,
" Vel ſervatos eſſe, & avertiſſe mala à navibus.
" An ſperatis, ſi naves ceperit pugnam expedite ciens Hector,
" Pedibus *vos* perventuros eſſe in ſuam patriam terram ſingulos?
" Annon incitantem audiis copias *ſuas* omnes
" Hectorem, qui jam ad naves incendendas animo fertur incitato?
" Non certè ad tripudium jubet ire, ſed ad pugnam.
" Nobis itaque nulla hâc *eſt* ſententia, & *nullum* conſilium melius,
" Quàm ut cominùs miſceamus manuſque roburque.
" Meliùs *erit*, aut periſſe ſemel, aut vitam ſervâſſe;
" Quàm per longum tempus paulatim conſumi in gravi pugnâ,
" Ità inultos ad naves, à viris deterioribus.
Sic fatus, incitavit robur & animum uniuſcujuſque.
Tunc Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium,
Ducem Phocenſium: Ajax autem interfecit Laodamanta,
Ductorem peditum, Antenoris clarum filium:
Polydamas autem Otum Cyllenium interemit,
Phylidæ [*Megetis*] ſocium, magnanimorum ducem Epeiorum.

Ver. 501.——ἄρκιον,] Malè hîc Scholiaſtes; αὐτάρκες, ἱκανόν. Non vidit nimirùm, ſententiam eſſe, ex elegantiſſimâ Apoſiopeſi, *comparat vam*. Νῦν, ἢ ἀπολέσθαι ἢ ζωθῆναι, ἄρκιον ἢ δηθὰ τρεύγεσθαι. Sicuti infrà, *ver.* 511, 512.

Ver. 504. Ἦ ἔλπεσθ',—Ἐμβαδὸν ἴξεσθαι] Fidite nè pedibus; ferro rumpenda per hoſtes
Eſt via.——— Æn. X. 372.

Ver. 505. Ἐμβαδὸν] Vide ſuprà ad ζ, 434.

Ver. 507.——ὃς δὴ] *Qui planè*——. Vide ſuprà ad ξ', 433, 504; & ad β, 158.

Ver. 508.——μάχεσθαι.] *Al.* μάχηδε.

Ver. 510.——αὐτοσχεδίην] Ita Cod. *Harleianus*: Atque ita alibi *Homerus*. *Al.* αὐτοσχεδίη.

Ver. 511. Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι]
Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι
Τὸν εὐγενῆ χρή.——— *Scholiaſt. Aj.* 480.

Ver. 513.——ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.] *Al.* ἐν ἀνδράσι παυροτέροισιν.

Ver.

Τῷ δ' Μέγης ἐπόρσεν ἰδὼν· ὁ δ' ὔπαιθα λιάσθη
Πελυδάμας· κὴ τὸ μὲν ἀπήμβροσεν· ἐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθῳ υἱὸν ἐνὶ τρομάχοισι δαμῆναι·
Αὐτὰρ ὅγε Κρίσμυ ςῆθος μέσον ἔτασε δορί·
Δέπησεν δὲ τρεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδὼς,
Λαμπετίδης, (ὃν Λάμπος ἐγείναλο, φέρλατος ἀνδρῶν,
Λαομεδονλιάδης, εὖ εἰδότα θέριδος ἀλκῆς·)
Ὅς τότε Φυλείδαο μέσον ζάκος ἔτασε δορὶ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· τυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν τρο Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, τρο αμῦ ἀπὸ Σελλήενλος.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
Ἐς τόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
Ὅς οἱ καὶ τότε τραιδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
Τῷ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρόταλον νύξ ἤγχει ὀξυόενλι,
Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτῷ· τᾶς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.

520 In *Polydamanta* verò Meges irruit, ſimul ac hoc vidiſſet; at in obliquum ſe declinavit
Polydamas; & ab eo quidem aberravit *Meges*: Non enim Apollo
Sinebat Panthi filium inter primos pugnatores domari:
Sed *Meges* Cræſmi pectus medium vulneravit haſtâ;
Fragoremque *is* edidit cadens, *Megeſque ei* ab humeris arma detrahebat.
525 Interea autem *Megeti* inſiliit Dolops, haſtâ pugnandi peritus,
Lampetides, quem Lampus genuit præſtantiſſimus virorum
Laomedontiades, peritum ſtrenuæ pugnæ:
Hic *Dolops* tunc Phylidæ [*Megetis*] medium ſcutum percuſſit haſtâ,
Cominùs impetu facto; denſus autem tuitus eſt thorax,
530 Quem utique ferebat cavitates firmiter conjunctas habentem; quem quondam Phyleus
Attulit ex Ephyre, fluvio à Selleënte:
Hoſpes enim ei dederat rex virorum Euphetes,
In pugnam ferendum, *adverſus* hoſtes munimen:
Qui ei & tunc filii à corpore defendit perniciem.
535 *Dolopi* autem Meges galeæ æreæ equinis ſetis denſæ
Coni baſin extremam percuſſit haſtâ acutâ,
Abrupitque equinum conum ejus: *ita ut* totus *conus* humi
Deciderit in pulvere, recens puniceo colore fulgens.

Ver. 523 & 528.——ἔτασε] Vide ſuprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver. 524. Δέπησεν] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver. 526.——φέρλατος] Cod. *Harleian.* φέρλαλον. Minùs rectè.

Ver. 532.——γάρ οἱ] Quâ ratione, γάρ, hîc producatur; & ἑς, *ver.* 534; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 534.——ἦρκεσ'] *Al.* ἦρκει.

Ver. 536.—ὀξυόενλι,] Vide ſuprà ad έ, 50.

Ver. 538. Κάππεσεν ἐν κονίῃσι] Vide ſuprà ad ν', 508.

Ibid.—νέον φοίνικι φαεινός.] Νεωςὶ φοινικῷ χρώμαλι βεβαμμένον· ut rectè Scholiaſtes. Quod autem ſtatim adjicit, ὅ ἐςιν, ἐρυθρῷ τῷ αἱμαλι, abſurdè dictum eſt. Nam, ut rectè notavit Domina *Dacier*, nondum vulneratus erat

Ἕως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
Τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύνων·
Στῆ δ' εὐραὲξ ζὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
Πρόσσω ἰεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπεν
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν·
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; ὐδέ νύ τοί περ
Ἐνδρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιῷ κλαμένοιο;
Οὐχ' ὁράας, οἷον Δόλοπα περὶ τεύχε' ἔπεσσιν;
Ἀλλ' ἕπευ· ὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι

Dum *hoc modo* Meges cum Dolope pugnabat perſtans, & adhuc ſperabat victoriam,
Interim *Megeti* Menelaus Mavortius venit adjutor;
Stetitque *Dolopi* à latere cum haſtâ, latens; percuſſitque humerum à tergo;
Cuſpis verò pectus tranſegit rapido impetu acta,
Ulteriùs tendens: is autem pronus prolapſus eſt.
Tum illi quidem irruerunt, ærea arma ab humeris
Detractúri: Hector verò cognatos adhortabatur
Omnes valdè; primùm autem Hicetaonidem increpabat
Fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes boves
Paſcebat in Percotâ, hoſtibus procul abſentibus:
Sed poſtquam Danaorum naves veniſſent utrinque remis actæ;
Reverſus ad Ilium eſt, excellebatque inter Trojanos;
Habitabatque juxta Priamum; iſque eum honorabat æquè ac filios:
Hunc Hector *jam* increpabat, verbaque fecit, dixitque;
" Itane verò, Melanippe, remiſsè agemus? nec vel tibi
" Movetur curâ tuum cor, *ob* conſobrinum occiſum?
" Nonnè vides, ut Dolopis circum arma *bi* occupantur?
" Sed ſequere: Non enim ampliùs licet eminùs cum Argivis

erat Dolops. Sed neſcio an fortè ſcripſerit Scholiaſtes, ἐρυθρῷ τῷ βάμματι.

Ver. 539. Ἕως ὁ] Pronuntiabatur raptim legentibus, ac ſi ſcriptum fuiſſet ὥσω, vel ὥστο, vel ὥσυ. Simili ferè ratione, ac quâ ἐκ ἅλοκα fit ὥλκα· ν', 707.

Ver. 540. Τόφρα δέ] Vide ſuprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad Σ', 160. *Barneſius* edidit Τοφράδε· &, τὸ "Δὲ," inquit, παρέλκει. Quod eſt ineptiſſimum.

Ver. 542.——μαιμώωσα,] Vide ſuprà ad *ver.* 317.

Ver. 543.——ἄρα] *Ut ſit*,——.

Ver. 544. Τὼ] *Menelaus & Meges.*

Ver. 545.——κέλευε] *Al.* κέλευσε. Sed multò rectiùs hîc dicitur, κέλευε. Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 546 & 552.——ἐνένιπεν,] Ita edidit *Barneſius* ex MS. Rectè. *Al.* ἐνίσπεν.

Ver. 552. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam*,——. Refertur nimirùm ad *ver.* 546.

Ver. 553. Οὕτω δὴ,] *Siccine verò, quæſo*,——? Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 554.—ἀνεψιῷ] Vide ſuprà ad *ver.* 24.

Ver.

Μάρνασθαι, πρὶν γ' ἠὲ καλακτάμεν, ἠέ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐσὲ, κὴ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες ζόοι, ἠὲ πέφανται·
Φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κὴ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
Ἔρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔτις ζεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος, ὡς σὺ, μάχεσθαι·
Εἴτινά πῃ Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλῃσθα.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, κὴ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

" Pugnare, priusquam vel occiderimus *eos*, vel *illi* à culmine
" Ilium excelsam ceperint, interfecerintque cives.
Sic fatus, ipse quidem præibat; ille verò simul sequebatur, deo par vir.
Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax;
" O amici, viri estote, & pudorem habete in animo;
" Et alius alium verecundantes observate per acres pugnas:
" Verecundantium quippe virorum plures salvi, quàm occisi sunt;
" Fugientium verò neque gloria exurgit, nec ullum auxilium.
Sic dixit: Illi vero etiam per se arcere *hostem* prompto erant animo;
Mente autem reponebant verbum; muniebantque naves
Muro aheneo: In *eos* autem Jupiter Trojanos excitabat.
Antilochum autem impellebat pugnâ strenuus Menelaus;
" Antiloche, nemo te junior est alius Achivorum,
" Neque pedibus velocior, neque robustus, sicut tu ad pugnandum:
" *Aggrederè*, si quà aliquem Troûm exiliens virum percutere possis.
Sic fatus, ipse quidem rursus recessit, hunc quum incitaverat:
Exiliit igitur *Antilochus* extra primos pugnatores, & jaculatus est hastâ fulgenti,

Ver. 557.——κατ' ἄκρης] *Al.* κατὰ κρῆς.
——ruit alto à culmine Troja.
Æn. II. 290.
——sternitque à culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ver. 558.——κτάσθαι] *Al* κτᾶσθαι· quod est Ionicum κτῆσθαι, *possidere*. Κτᾶσθαι, ex κτάομαι, vocalem ᾱ habet productam; κτάσθαι, ex κλίνομαι, vocalem ᾰ corripit, & solummodò Consonantium *positione* syllabam producit. Vide quæ suprà de πρᾶξις, τάξις· πρᾶξαι, τάξαι· & de similibus dicta sunt; ad γ', 192.

Ver. 564.——ὄφελλαι,] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 567. Ἔρκεϊ χαλκείῳ·] *Schol.* τῷ κύκλῳ τῶν ἀσπίδων.

Ver. 568.——βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·] *Al.* μέγας Τελαμώνιος Αἴας. Minùs rectè hoc in loco, ex *ver.* 560 suprà. Quod enim sequitur, *ver.* 572.——ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, de *Menelao* aptiùs quàm de *Ajace* dictum.

Ver. 571.—Εἴτινα——βάλῃσθα.] *Al.* βάλοισθα. Habet autem & πάθος & vim peculiarem Aposiopesis ista; *O, siquem*——; *Gauderem. siquem*——; *Aggrederè, siquem*——; Σκόπει, εἴτινα——. Innuit autem *Hectorem*; sicut suprà *ver.* 458, & alibi.

Ver. 573.—ἀκόντισε] Vide suprà ad ά, 140.

Ver.

Ἀμφὶ ἑ πάπτηνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' ἐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
Ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Δύπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὡς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
Βλημένῳ ἀίζῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὣς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστὴς,
Ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικώς,
Ὅσε κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
Φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
Ὣς τρέσε Νεσορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα σονόεντα χέοντο·
Στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἕθνος ἑταίρων.

Circum ſe ſpectans: Trojani autem receſſerunt,
Viro jaculante: is verò non irritum telum emiſit;
Sed Hicetaonis filium animoſum Melanippum,
Euntem in pugnam percuſſit pectore ad papillam:
Fragorem verò edidit cadens, & ſonitum dedere arma ſuper ipſo:
Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum
Vulneratum accurrit, quem è cubili exilientem
Venator aſſequutus fuerit jaculando, ſolveritque membra:
Sic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicoſus,
Arma detracturus: Sed non latuit Hectorem nobilem,
Qui ei obvius venit currens per prælium:
Antilochus autem non manſit, impiger licèt exiſtens bellator:
Sed is fugit quidem, feræ quæ malum patravit ſimilis,
Quæ canem ubi interfecerit, vel bubulcum circa boves,
Fugit, antequàm multitudo congregatur virorum:
Sic fugit Neſtorides: in eum verò Trojanique & Hector,
Clamore cum ingenti, tela luctuoſa fundebant:
Stetit tamen converſus, poſtquam venit ad agmen ſociorum.

Ver. 577. Νισσόμενον] *Al.* Νεισόμενον.

Ver. 578. Δύπησεν δὲ] Vide ſuprà ad v. 181.

Ibid.——ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, τὸν δὲ ζκότῳ ὄσσε κάλυψε.

Ver. 579.—κύων ὡς,] *Al.* λέων ὡς. Minùs rectè.

Ibid.——ὅς τ'] *Qui utique*——. Similemque habent vim iſta τόν τ' & ὅς τε, *ver.* 580 & 587.

Ver. 584. Ὅς ῥα] *Qui proindè*——; *Qui, ut expectandum erat*,——.

Ver. 586. Ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε,] *Al.* Ἀλλὰ παρέτρεσε.

Ver. 587.——κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον,—φεύγει πρίν περ]

Ac velut ille, priùs quàm tela inimica ſequantur,
Continuò in montes ſeſe avius abdidit altos
Occiſo paſtore lupus magnove juvenco,
Conſcius audacis facti; caudamque remulcens
Subjecit pavitantem utero, ſylvaſque petivit;
Haud ſecùs—— *Æn.* XI. 809.

Ver-

Τρῶες δὲ, λείοισιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμὰς·
Ὅς ῥ' ἀφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, κῦδος δὲ παραίνυτο· τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάματον· Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεύς,
Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
Ἀφλεσμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε

Trojani autem, leonibus ſimiles cruda vorantibus,
In naves ruebant; Joviſque perficiebant mandata;
Qui eis ſemper excitabat robur magnum, debilitabatque animos
Argivorum, & gloriam auferebat; horum verò excitabat animos.
Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere
Priamidæ, ut navibus recurvis immanè ardentem ignem
Injiceret indefeſſum; Thetidiſque enormem ſupplicationem
Totam perficeret: Hoc enim expectabat providus Jupiter,
Navis ardentis ſplendorem oculis ut videret.
Ex illo enim *tempore* erat iterùm in fugam à navibus
Conjecturus Trojanos, Danaiſque gloriam præbiturus.
Hæc cogitans, naves in cavas ſuſcitabat
Hectorem Priamidem, perquàm ardentem etiam per ſe.
Furebat autem is, veluti cum Mars haſtam vibrans, vel pernicioſus ignis
In montibus furit, profundæ in denſis receſſibus ſylvæ:
Spumaque circùm os oriebatur, eique oculi

Ver. 592. Τρῶες δὲ,] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item γὰρ, *ver* 596, 610, 613; & ἔθελε, *ver.* 615; & δύναλο, *ver.* 617; vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm Cod. *Harleian.* hîc habet, Τρῶες δ' αὖ.

Ver. 591. Ὅς ῥ' ἀφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα,] Vide ſuprà ad ν', 44.

Ibid.—θέλγε] ἐκαύνε· Schol. inedita in Cod. *Harleiano.*

Ver. 597, 598, 604.—Πριαμίδῃ,—ἀκάματον,—Πριαμίδην,] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 599.—μητίετα] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 601. Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ] *Nam ex eo videlicèt tempore*—. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ibid.—παλίωξιν] Vide ſuprà ad *ver.* 24.

Ver. 604.——μεμαῶτα] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 605.——ἢ ὀλοὸν πῦρ] *Tanaq. Faber.* Notis ad *Longini* §. 9. ſcribendum contendit, ἢ ὀλοὸν πῦρ, *quâ ratione ignis*, &c. Alioquin enim, *quî* (inquit) *ſtare poterit quod ſequitur*, ἀφλεσμὸς δὲ——? Nempe iſtud, ἀφλεσμὸς δὲ——, ſyntaxi admodùm inficetâ rettulit vir eruditus ad *Martem*, quod ab *Homero* dictum eſt de *Hectore*.

Ver. 606. Οὔρεσι——τάρφεσιν] *Al.* ταρφέσιν· A ταρφὺς vel ταρφὲς· Ut ὄρια nimirùm, adjecto epitheto, dicantur ταρφία. Syntaxi valdè perplexa & inconcinnâ.

Ibid.——ὕλης·] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 607.—τὼ δέ οἱ ὄσσε λελιπέσθην]

——ſtant lumina flammâ.
Æn. VI. 300.

——totoque ardentis ab ore
Scintillæ abſiſtunt; oculis micat acribus ignis. *Æn.* XII. 102.

Ver.

Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύνων
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῦθον ἔθηκα
Τίμα κὴ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι.
Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
Ἥ τι δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα κὴ τεύχε' ἄρισα·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
Ἶσχον γὰρ πυρὶ ἠδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα·
Ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε τροφόεντα, τά τε πρὸς ἐρεύγεται αὐτήν·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο.

Fulgebant torvis ſub ſuperciliis: circùm autem caſſis
Horrendùm tempora quaſſabatur pugnantis
Hectoris: Ipſe enim ei ab æthere erat auxiliator
Jupiter, qui eum plures inter viros ſolum exiſtentem
Honorabat, gloriâque extollebat: Brevis enim ævi erat
Futurus: jam enim in eum urgebat fatalem diem
Pallas Minerva ſub Pelidæ viribus.
Et ſanè volebat *Hector* perrumpere ordines virorum, tentans,
Quacunque plurimam turbam videret, & arma optima:
Sed nè ſic quidem poterat perrumpere, valdè licèt ardens:
Suſtinebant enim quadratis ordinibus conferti, veluti petra
Excelſa, magna, canum mare prope exiſtens;
Quæ ſuſtinet ſtridulorum ventorum vehementes incurſiones,
Undaſque ingentes, quæ illiduntur in ipſam:
Sic Danai Trojanos ſuſtinebant firmiter, neque fugiebant.

Ver. 613.——ἐπώρνυε——βίηφι.] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, ἐπώρνυε, ——δαμῆναι. Exponuntque Scholia ibidem inedita, ἡτοίμαζεν.

Ver. 615. Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι] Ita Cod. *Harleian.* & hîc, & aliàs ſæpiùs. *Al.* ἔθελεν. Cæterùm conjuncta ſunt hæc cum precedente *ver.* 605; Μαίνιλο ——, καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι——. Ut quod de *Jove* ac *Minervâ* inſertum eſt, tanquam in Parentheſi ſcilicèt incluſum intelligatur.

Ver. 618. Ἶσχον——, ἠΰτε πέτρη]
Ille, velut pelagi rupes immota, reſiſtit;
Ut pelagi rupes, magno veniente fragore
Quæ ſeſe, multis circumlatrantibus undis,
Mole tenet; ſcopuli nequicquam & ſpumea circùm
Saxa fremunt, laterique illiſa refunditur alga. *Æn.* VII. 586.
Ille, velut rupes vaſtum quæ prodit in æquor,
Obvia ventorum furiis, expoſtaque ponto,
Vim cunctam atque minas perfert cœlique mariſque,
Ipſa immota manens.— *Æn.* X. 693.
Haud ſecùs ac moles, quam magno murmure fluctus
Oppugnant; manet illa, ſuoque eſt pondere tuta. *Ovid. Metam.* IX. 39.

Ver. 620. Ἥτε] *Quæ utique*——.

Ver. 621.——τροφόεντα,] *Al.* τροφόεσσα.

Ibid.——πρὸς ἐρεύγεται αὐτήν] *Al.* αὐτῇ· & ἀκτῇ· & ἀκτήν.

——Ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει μέτρον ἰὸν
Προβλῆτι ζοπίλῳ·—— *β*, 394.

Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ·
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοὴ ἐν νηῒ πέσῃσι
Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοβρεφὲς, ἡ δέ τε πᾶσα
Ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ἰσίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
Αἵ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς ἅπτῳ σάφα εἰδὼς

At *Hector*, fulgens igne undique, infiliit turbæ:
Irruit autem, veluti cùm unda velocem in navem illiſerit
Impetuoſa è nubibus ventis aucta, *navis* autem tota
Spumâ cooperta eſt; ventique vehemens flatus
In velo fremit; trepidantque animo nautæ
Timentes; parvulo enim ſpatio à morte *diſtantes* ſubvehuntur:
Sic ſcindebatur animus in pectoribus Achivorum.
At *Hector*, tanquam leo infeſtus bobus ſuperveniens,
Quæ in irriguo loco paludis magnæ paſcuntur
Innumeræ, interque eas *ſit* paſtor haud rectè gnarus

Terram inter fluctus aperit.

Ver. 624.——ὡς ὅτε κῦμα——, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται.] Ὁ δὲ Ὅμηρος πῶς;— "Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα——, ὑπ' ἐκ "θανάτοιο φέρονται." Ἐπεχείρησε καὶ ὁ Ἄρατος τὸ αὐτὸ τοῦτο μιμήσασθαι,—— "ὀλίγον δὲ "διὰ ξύλον αἰδὲ ἐρύκει·" πλὴν μικρὸν αὐτὸ καὶ γλαφυρὸν ἐποίησεν, ἀντὶ φοβεροῦ· ἔτι δὲ παρώρισε τὸν κίνδυνον, εἰπὼν—— "ἐρύκει." ——Ὁ δὲ Ποιητὴς [Ὅμηρος] οὐκ ἄπαξ παρορίζει τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τὰς ἀεὶ καὶ μονονουχὶ κατὰ τῶν κῦμα πολλάκις ἀπολλυμένης εἰκονογραφεῖ· καὶ μὴν τὰς προθέσεις, ἀσυνθέτους οὔσας, συναναλύσας παρὰ φύσιν, καὶ εἰς ἀλλήλας συμβιασάμενος, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο," τῷ μὲν συνεμπίπτοντι πάθει τὸ ἔπος ὁμοίως ἐξανάγκασεν· τῇ δὲ τῦ ἔπους συνθλίψει, τὸ πάθος ἄκρως ἀπεπλάσατο, καὶ μονονουχὶ ἐνετύπωσε τῇ λέξει τῦ κινδύνου τὸ ἴδιωμα, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται." *Longinus*, §. 10. Sed & *pedes dactylici* in iſtis ſex verſibus, (Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος——θανάτοιο φέρονται, *ver.* 623—628,) quàm numerosè & volubiliter vim impetumque depingant tum *Hectoris* tum *procellæ* ingruentis, non indignum obſervatu: Vide ſuprà ad γ', 363.

——ſtridens Aquilone procella
Velum adverſa ferit, fluctuſque ad ſidera tollit.
Franguntur remi; tum prora avertit, & undis
Dat latus; inſequitur cumulo præruptus aquæ mons.
Hi ſummo in fluctu pendent, his unda dehiſcens

Æn. I. 106.

Pulcherrima & hæc: "*Veruntamen brevi-*
"*tas illa Homeri* (inquit *Tollius*, Notis ad
"*Longini* §. 10.) *plus mihi habere videtur*
"*horroris, dum uno velut contuitu omne pe-*
"*riculum oculis ſubjicitur; At apud Vir-*
"*gilium nimiùm picta pleraque plus habent*
"*elegantiæ, quàm terroris.*"

Ibid.——ἐν νηΐ.] *Al.* ἐνὶ νηΐ.

Ver. 625——ἀνεμοβρεφὲς,] *Al.* ἀνεμοβραφὲς.

Ver. 630. Αὐτὰρ ὅ γ'——Ἀχαιοὶ ——ἐφόβηθεν.] De hâc elegantiſſimâ ſpecie conſtructionis ἀνακολούθου, quâ ſententia, ab alio inchoata exordio, mutatâ derepente loquendi ratione, in aliam quaſi inopinatò ſyntaxin deſinit; auctoribus optimis, tum Græcis, tum Latinis, non inuſitatâ; vide ſuprà ad β', 353, 681; ad γ', 211; ad ζ', 510; ad κ', 224, 437; & ad *Odyſſ.* μ', 73. Οὐκ εὐσύναλλος ἡ —— παραβολὴ, ἀλλὰ δυσαπόδοτος καὶ καινοπρεπὴς· Ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ εὐθείας, "αὐτὰρ ὅγε,"——οὐκ ἀπέδωκε συνήθως, οἷον, "ὡς ὁ Ἕκτωρ"——ἀλλ' ἀνακολούθως πρὸς τὸς Ἀχαιὸς ——ἐποίησεν τὴν ἀπόδοσιν.——Εἰ δέ τις εἴποι καὶ ἐπίτηδες τῇ τῶν πραγμάτων ἄρδι καινότητι τὴν κοινὴν συνεξομοιωθῆναι φράσιν, καὶ δεινωθῆναι πλέον τῇ συνήθως, ὡς οἷον ἐνθουσιῶντος Ὁμήρου μεγαλοπρεπέστερον εἴποι ἂν, οὐκ ἀπροσφυῶς. *Eustath.*

Ver. 631. Αἵ ῥά τ'] *Quæ, ut ſit,*——*Quæ, ut ſolitum eſt,*——.

Ver.

Θηρὶ μαχέσασσθαι, ἕλικᾳ βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
Ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοσιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
Βῆν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱὸν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
Τῷ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
Πάντοίας ἀρετὰς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄκρυγι πάλτο,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, πολυηνεκὲς ἔρκος ἀκόντων·
Τῇ ὄγ' ἐνιζλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·

Cum ferâ pugnare, camuris cornibus bovis circa cædem:
Atque hic quidem cum primis aut poſtremis bobus
Uſque ſimul graditur, *leo* verò in medias irruens
Bovem vorat, cæteræque omnes territæ fugiunt; ſic tunc Achivi
Divinitùs in fugam conjecti ſunt ab Hectore & Jove patre
Omnes; *Hector* autem ſolum occidit Mycenæum Periphetem,
Coprei dilectum filium, qui *Copreus* Euryſthei regis
Nuncius ibat ad vim Herculeam:
Hoc *utique* genitus erat ex patre multò deteriore filius præſtantior
Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando;
Et prudentiâ *quoque* inter primos Mycenæorum fuit:
Qui tunc Hectori gloriam ſuperiorem præbuit:
Converſus enim retrò, in ſcuti extremâ orâ offendit,
Quod ipſe geſtabat, talare munimentum adverſus jacula:
Eo hic impeditus cecidit ſupinus; caſſis autem
Terribiliter circumſonuit circa tempora prolapſi:

Ver. 633. Θηρὶ] *Al.* Χειρί.

Ver. 634.—πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι] Ὁ δὲ, "καὶ," ζυνδεσμος, inquit Scholiaſtes, ἀντὶ τοῦ, "ἢ," διαζευκτικῶς κεῖται· ὅπερ ἀμείνον· ἵνα ᾖ, ταῖς πρώταις ἢ ὑστάταις. Atqui Poëta, opinor, non voluit, "*primiſve vel ultimis*; ſed, "*modò primis, modò ultimis.*"

Ver. 636.—ὣς τότ' Ἀχαιοὶ—ἐφόβηθεν]
At Danaûm proceres, Agamemnoniæque phalanges
Ut vidêre virum fulgentiaque arma per umbras;
Ingenti trepidare metu. Pars vertere terga,
Ceu quondam petiere rates:——
Æn. VI. 489.
——omnis, eo terrore,——;
——omnes vertebant terga——.
Æn. VIII. 705.

Ver. 639.—ἄνακτος] *Al.* ἀέθλων. Sicuti infrà τ', 133.

Ver. 640.—οἴχνεσκε] *Ire ſolebat.* Vide ſuprà ad ν', 84.

Ibid.——βίῃ Ἡρακληείῃ·] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 641.——παῖδος πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων]
——dignus patriis qui lætior eſſet
Imperiis, & cui pater haud Mezentius eſſet. *Æn.* VII. 653.

Ver. 642. Πάντοίας ἀρετὰς,] *Al.* Πάντοίην ἀρετήν.

Ver. 644. Ὅς ῥα] Qui, *ut dixi*,—— ver. 638.

Ver. 645.——ὑπ'.] *Al.* ἐν.

Ver.

Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρῳ,
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων, αὐτῆ δὲ πάρα κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς
Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, ἔρος Ἀχαιῶν,
Λίσσετ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
Ἡμὲν ὅτεῳ ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασι.

Hector autem citò animadvertit, currensque ei propè astitit,
Pectorique hastam infixit, charosque ipsum prope socios
Interfecit: Illi autem non poterant, tristes licèt ob socium,
Opitulari; ipsi enim valdè timebant Hectorem nobilem.
Intra ordines autem recesserunt navium, circumque *eos* sepserunt extremæ
Naves, quæ propiùs *à mari* subductæ erant; *hostes* autem certatim insequebantur.
Argivi igitur à navibus quidem recesserunt præ necessitate
Prioribus, illic autem ad tentoria manserunt
Conferti, nec dissipabantur per castra: Retinebat enim pudor
Et metus: perpetuò enim vociferantes hortabantur invicem:
Nestor autem maximè Gerenius, Custos Achivorum,
Obtestabatur per parentes supplicans viro cuique;
" O amici, viri estote, & cum pudore reveremini animo
" Alios homines; & recordamini quisque
" Filiorum, & uxorum, & possessionis, & parentum,
" Sicui vivunt, & ficui mortui sunt.

Ver. 650. Στήθεϊ] *Al.* Στήθεσι.

Ver. 653. Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν,] Huc spectat *Andromaches* illud, apud *Euripidem*, de marito suo *Hectore*, ad *Menelaum*:

Πόσις δ' ὁ κλεινὸς, ὃς σε πολλάκις δορὶ
Ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.
Androm. ver. 456.

" Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν" οἱ Ἀχαιοὶ,——ὑποστείλαντες ἑαυτοὺς ὑπὸ τὰς νῆας·——ἢ ἐν ὕψει ἔχοντες, διὰ τὴν ἥτταν, τὰς πρὸς τῷ τείχει νῆας, ἃς εἶχον κατὰ νότου πρὸ τούτου·——αἱ περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι νῆες, ὅσαι πρῶται " εἰρύαλο," ——ἵνα κατὰ νότου μὲν ἔχωσι τὰς ἐν θαλάσσῃ πρώτας, πρὸ ὀφθαλμῶν δὲ τὰς ἐν τῷ τείχει πρωτέρας. *Eustath.*

Ver. 654. ——τοὶ δ' ἐπέχυντο.] Ad naves ruebant *Achivi* fugientes. *Vel*; eos certatim insequebantur *Trojani*. Pro posteriori sententiâ facit quod sequitur, Ἀργεῖοι δὲ——.

Ver. 657. ——οὐδ' ἐκέδασθεν] *Al.* οὐδὲ κέδασθεν.

Ver. 659. ——Νέστωρ αὖτε μάλιστα] Ita *Barnesius* ex MSS. tribus; & ex *ver.* 370 suprà. *Al.* Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστα.

Ver. 660. ——τοκήων] *Al.* τεκέων.

Ver. 661. ——ἀνέρες ἐστὲ·——μνήσασθε, ——ἀλόχων, ——ἠδὲ τοκήων.]

Ultrò animos tollit dictis, atque increpat ultrò:——
In manibus Mars ipse, viri; nunc conjugis esto
Quisque suæ tectique memor, nunc magna referto
Facta, patrum laudes.— *Æn.* X. 278.

Ver. 664. ——ζώουσι, ——κατατεθνήκασι.] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γυνάζομαι ὐ παρεόντων,
Ἐσάμεναι κραιερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος κὴ θυμὸν ἑκάστου·
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
Θεσπέσιον· μάλα δέ ζφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
Ἠμὲν πρὸς νηῶν, κὴ ὁμοιΐου πτολέμοιο.
Ἕκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν, κὴ ἑταίρους,
Ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέσασαν, ὐδ' ἐμάχοντο,
Ἠδ' ὅσσοι πὰρ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῆσιν·
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἰαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ
Ἐσάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέσασαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο, μακρὰ βιβάσθων,
Νώμα δὲ ξυσὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,
Ὅς' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας ζυναγείρεται ἵππους,

665 "Hos per hîc ego ſupplico, non præſentes,
"Ut ſtetis fortiter; neque, *quæſo*, vertamini in fugam.
Sic fatus, accendit robur & animum cujuſque:
Illis autem, ab oculis nubem caliginis ſubmovit Minerva
Divinitùs immiſſam; valdèque ipſis lux coorta eſt utrinque,
670 Et ex parte navium, & *ex parte* omnibus æquè gravis prælii.
Hectorem autem conſpexerunt pugnâ ſtrenuum, & ſocios,
Tum quotquot à tergo abſtiterant, neque pugnabant,
Tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces:
Neque verò ampliùs Ajaci magnanimo placuit mente
675 Stare, ubi alii conſiſtebant filii Achivorum;
Sed hic navium tabulata obibat, magnis paſſibus gradiens,
Verſabatque contum magnum navalem in manibus,
Compactum clavis ferreis, duorum & viginti cubitorum.
Ut verò quum vir equis deſultoriis uti peritus,
680 Qui poſtquam ex multis quatuor ſelegit equos,

Ver. 666.——τρωπᾶσθε] Ita Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus. Quod & *Homero* uſitatius. *Al.* τροπάασθε, & τροπάασθαι.]

Ver. 668.——νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη] Nempe *Neſtoris* prudentia, & præſens conſilium, Achivis terrorem nonnihil imminuerat. Vide ſuprà ad ά, 194; ad β', 169; & ad δ', 92.

Ver. 671.——ἐφράσσαντο] Editorum nonnulli, ἐφράσαντο. Quod ferri non poteſt. Vide ſuprà ad ά, 140; & ad γ', 1.

Ibid.——βοὴν ἀγαθὸν,] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 674.—Αἰαντι] Quâ ratione, Αἴαντι, hîc ultimam producat; item μάλα, *ver.* 695; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 675.——ἀφέσασαν] Ita *Euſtathius*, & in contextu & in commentario; Ita & Cod. *Harleianus*: Sicuti ſuprà, *ver.* 672. *Al.* ἐφέσασαν.

Ver. 680.——Ὅς'] *Euſtathius*; Τὸ δὲ, "ὅς τε," ——ἀντὶ τοῦ, ὅτε." ——ἀλλως γὰρ, ἐκ συνήλικος ἡ παραβολή. Sed omninò erravit vir eruditus. Neque enim ullo pacto fert linguæ græcæ ratio, ut ὅς τε intelligatur ὅτε. Et prætereà uſitatiſſima eſt *Homero*, atque etiam concinnior, iſtiuſmodi ſyntaxis; Ὡς δ' ὅτε——. Ut reticeatur ſcilicèt elegantiſſimè id, quod languidiùs ita ſupplere poſſis: "*Sicuti* fit, "*quum*——;" vel, "*Sicuti* res ſe habet, "*quum*:" vel, (quod *hoc in loco* optimè congruit,) "*Sicuti quum* oſtendit ſe *homo* "*peritus*——, *qui*," &c.

Ibid.——ζυναγείρεται] Τὸ δὲ χωρὶς τοῦ γ' γράφειν, Ὁμηρικὸν, παρὰ τὴν χρῆσιν, ὃ τῷ λέγω

Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει,
Λαοφόρον κατ' ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
Ἀνέρες, ἠδὲ γυναῖκες, ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτονται·
Ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα, μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν·
Αἰεὶ δὲ ζμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε,
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. Οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
Ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
Ἔθνος ἐφορμᾶται, πολαμὸν πάρα βοσκομενάων,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δολιχοδείρων·
Ὡς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
Ἀντίος αἰόξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθε
Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὣς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.

Agitans ex campo magnam ad urbem incitat
Publicam per viam, multique eum admirantes ſpectant
Viri & mulieres; ipſe autem firmitèr finè lapſu aſſiduè
Subſiliens aliàs in alium alternat; illique *interim* volant:
Sic Ajax multa velocium tabulata excelſa in puppibus navium
Obibat, magnis paſſibus gradiens; voxque ejus ad æthera perveniebat;
Semper enim terribilitèr clamans Danaos hortabatur
Naveſque & tentoria defendere. At neque Hector
Manebat in Trojanorum turbâ benè armatorum;
Sed ſicut avium volucrium aquila fulva
Gentem invadit, fluvium juxta paſcentium,
Anſerum, vel gruum, vel cygnorum longa colla habentium:
Sic Hector impetu ferebatur rectâ in navem prorâ cæruleam,
Prorsùm prorumpens; eumque Jupiter impellebat à tergo
Manu valdè magnâ, concitabatque populum unà cum ipſo.
Iterùm verò acris pugna ad naves commiſſa eſt:
Dixiſſes certè indefeſſos & infatigabiles inter ſe
Occurrere in prœlio: tanto cum impetu pugnabant.

λόγῳ πάλιν Συᾶδον ἐπιεικῶς. Τὸ γὰρ "Συν-
"αείρεται," μᾶλλον προσεχῶς σημαίνει τὸ
"Συνάγειν καὶ Συναρμόζειν." Καὶ ἐν ἄλλοις,
"Σὺν δ' ἧειρεν ἰμᾶσι," (κ', 499,)—Συνήγαγε
τὰς ἵππους. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 8.

Ver. 681. Σεύας.] Cod. *Harleian.* Σεύσας.

Ibid.——διώκει] *Al.* δίηται.

Ver. 687.——κέλευε,] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 690.——ὀρνίθων——αἰετὸς——Ἔθνος ἐφορμᾶται,]

——————quantum
Chaonias dicunt, aquilâ veniente, columbas. *Virg. Eclog.* IX. 12.

Ver. 691.——πολαμὸν] Cod. *Harleian.* πολαμῷ.

Ver. 693.——νεὸς] *Al.* νεὼς.

Ver. 694.——ὦσεν] *Al.* ὄρσεν. Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver. 697.——ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας]
Ingentem pugnam,——
Martem indomitum.——
Æn. II. 438, 440.

Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὁδὸν ἦν νόος· ἤτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστῳ,
Νῆας ἐνιπρήσειν, κλενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέεσαν ἀλλήλοισιν.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο πουλοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
Τῇ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Δῄην ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
Τόξων αἰκὰς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων,
Ἀλλ' οἵγ' ἐγγύθεν ἱσάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἐγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα,
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ, πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,

Ac pugnantibus hic erat animus: Achivi quidem
Non putabant *se* evaſuros è clade, ſed perituros:
Trojanis autem credebat animus in pectoribus cujuſque,
Naves incenſuros eſſe *ſe*, occiſuroſque heroas Achivos.
Atque hi quidem his animis inſtabant ſibi invicem.
Hector autem puppim navis prehendit pontum tranſeuntis,
Pulchræ, velocis, quæ Proteſilaum advexerat
Ad Trojam, neque retrò reduxit *eum* in patriam terram:
Hujus utique pro nave Achivique Trojanique
Occidebant alii alios cominùs: Neque ſanè ii
Sagittarum impetus eminùs expectabant, neque jaculorum;
Sed cominùs ſtantes, unum animum habentes,
Acutis jam ſecuribus & bipennibus pugnabant,
Et enſibus magnis, & haſtis utrinque acutis.
Multi verò gladii pulchri, nigris inditi manubriis, capulis magnis,
Alii quidem è manibus in terram cadebant, alii verò ab humeris
Virorum pugnantium: fluebatque ſanguine terra nigra.
Hector autem, puppim *navis* poſtquam prehenderat, non dimittebat,

Ver. 704.——νεὸς ἥψαλο] *Al.* νεὼς ἥψαλο. Ut pronuntiaretur ſcilicet, νῶς ἥψαλο.

Ver. 705. Καλῆς,] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 708.—οὐδ' ἄρα τοίγε——.] Ὅρα τὴν φράσιν τῆς κινδυνώδους ἀκμαίας μάχης· ἣν ἐκ ἂν φράσειαν κάλλιον, οὐδ' εἰ πάνυ οἱ ῥήτορες εἰς ἓν συνελθόντες μελετήσαιεν. *Euſtath.*

Ver. 711.—δὴ] *Omninò*——. Vide autem ſuprà, ad ξ', 473.

Ver. 713.—κλαὰ,] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.—μελάνδετα,] *Nigris manubriis inditi.* Malè Barneſius, *nigris illigati vaginis.* Quod hîc minùs convenit.

Ver. 714.—χειρῶν] Cod. *Harleian*: χειρός.

Ver. 716. Ἕκτωρ δὲ, πρύμνηθεν—, Οἴσεῖα πῦρ,]

Claſſem, quæ lateri caſtrorum adjuncta latebat,
Aggeribus ſeptam circùm & fluvialibus undis,
Invadit; ſocioſque incendia poſcit ovantes;
Atque manum pinu flagranti fervidus implet. *Æn.* IX. 69.

Ibid.—μεθίει,] Vide ſuprà ad *ver.* 24.

Ver.

Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·
Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν.
Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι
Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
Οἵ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
Ἡμετέρας, νῦν αὖτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν·
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
Θρῃνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἰςήκει δεδοκημένος ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅςτις φέροι ἀκάματον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ ζμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κελευεν·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἄνέρες ἐσθλοὶ, φίλοι. μνήσασθε δὲ θἠριδος ἀλκῆς.

Summam puppis partem manibus tenens; Trojanis verò inclamabat;
" Ferte ignem, simulque & ipsi conferti excitate pugnam.
" Nunc nobis omnium Jupiter instar diem dedit,
" Ut naves capiamus, quæ huc diis invitis profectæ
" Nobis clades multas intulerunt, ignaviâ seniorum;
" Qui me, volentem pugnare ad puppes navium,
" Ipsumque detinebant, inhibebantque exercitum.
" Verùm si tum lædebat mentes latè sonans Jupiter
" Nostras, nunc ipse impellit & jubet.
Sic dixit: Illi autem inde acriùs in Argivos irruebant:
Ajax autem non ampliùs sustinebat, obruebatur enim telis;
Sed recedebat paululùm, (putans *se* moriturum esse,)
Ad transtrum septem pedale; liquit verò tabulata navis undique æqualis:
Ibi ille stabat observans; hastâque assiduè
Trojanos arcebat à navibus, quicunque ferret indefessum ignem:
Semperque horrendùm clamans, Danaos hortabatur;
" O amici, heroës Danai, famuli Martis;
" Viri estote, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis.

Ver. 717.——ἐκέλευεν·] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 718.——Οἴσετε] Cod, *Harleian.* Οἴσαλε.

Ibid.——ὄρνυτ'] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 719.—— πάντων ——ἄξιον] Πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβήν. *Schol. Vulgg.* Ἀντάξιον ἀντὶ πάντων ὧν ἐπάσχομεν. *Schol. inedita in* Cod. *Harleiano.*

Ver. 724.—Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ'] *At si tum* reverà——.

Ibid.—τοτ' ἔβλαπτε] *Eustathius*, in Commentario suo, videtur legisse τότε βλάπτε. Id quod auribus non displicet.

Ibid.—εὐρύοπα] Vide suprà ad α', 175.

Ver. 729.—νηὸς ἐΐσης] Vide suprà ad α', 306.

Ver. 730. Ἔνθ' ἄρ'] *Ibi, inquam,*——.

Ibid.——εἰςήκει] Si ἔςηκεν dixisset, jam non constaret Temporum ratio. Vide suprà ad δ', 434; & ad α', 37.

Ver. 731.—ἀκάματον] Vide suprà ad α', 398.

Ver. 732.—κέλευεν·] Vide suprà ad

Ἦέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
Ἦέ τί τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἄνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
Οὐ μὲν τις ζχεδόν ἐςι πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,
Ἢι κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
Πόντῳ πεκλιμένοι, ἑκὰς ἤμεθα πατρίδος αἴης·
Τῷ ἐν χερσὶ φόως, ὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.
Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ὅςις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύνοντος,
Τόνδ' Αἴας ὔτασκε, δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν ἦτα.

" An aliquos putamus esse adjutores à tergo?
" Aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat?
" Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita,
" Quâ defendamur, suis vicibus succedentem exercitum habentes;
" Sed enim in Trojanorum campo benè armatorum,
" Ponto admoti, longè sedemus à patriâ terrâ:
" Ideò in manibus salus, non in remissione pugnæ.
Dixit, & furens infectabatur hastâ acutâ:
Quicunque utique Trojanorum, cavas ad naves ferretur
Cum igne ardenti, *in* gratiam Hectoris concitantis;
Hunc Ajax vulnerabat, excipiens acutâ hastâ:
Duodecim adeò ante naves cominùs feriit.

Ver. 736. Ἦέ τι τεῖχος,] ——Quo deinde fugam? quò tenditis? inquit.
Quos alios muros, quæ jam ultrà mœnia habetis? *Æn.* IX. 781.

Ver. 738.——ἀπαμυναίμεσθ'] ἐπαμυναίμεσθ'. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus. Βοήθειαν λάβοιμεν. *Schol. ibidem inedita.*

Ibid.—ἑτεραλκέα δῆμον] ἀμοιβές. ν', 793.

Ver. 739.——Τρώων πεδίῳ——, πόνῳ πεκλιμένοι,——ἐν χερσὶ φόως——. Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ]
Nec spes ulla fugæ: rerum pars altera adempta est. *Æn.* IX. 131.
Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deest jam terra fugæ; pelagus, Trojamne petemus?
Hæc ait, & medius densos prorumpit in hostes. *Æn.* X. 377.

Ver. 741.——μειλιχίῃ] *Al.* μειλιχίη.

Ver. 742.——ὀξυόεντι·] Vide suprà ad ε, 50.

Ver. 743.—κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,] *Al.* καιλὰς ἐπὶ νῆας ἀγοίτο. Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, exponunt; ἐφέροιτο τῇ αἰμαρμένῃ. Sed aptiùs intelligas; *virtute suâ*; vel, *hortatu Hectoris.*

Ver. 745.—ὀξέϊ δουρί·] *Al.* ὀξέϊ χαλκῷ. *Al.* ἔγχεϊ μακρῷ.

Ver. 746.——δὲ] *Al.* δὴ. Longè minùs venustè.

Ibid.—ὔτα.] *Al.* ἔπλα.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Π΄.

ΠΑτρόκλῳ δεηθέντι Ἀχιλλεὺς τὴν ἑαυτῦ πανοπλίαν ἐπιδίδωσιν ἀναλαβεῖν, καὶ τὸς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ, ἐξελθόντες ἔτρεψαν τὸς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήορον ἵππον τῦ Ἀχιλλέως ἀνελόμενα, Πήδασον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτῦ.

Ἐπιγραφαί.

Πατρόκλεια.

Ἄλλως.

Πῖ, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμή.

Ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίσταο, ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥϛε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὠκλειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
Νηπίη; ἦθ' ἅμα μητρὶ θέϛ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,

SIC hi quidem de navi bonis tranſtris inſtructâ pugnabant:
Patroclus autem Achilli aſtabat, paſtori populorum,
Lacrymas calidas fundens; tanquam fons aquis niger,
Qui utique ab excelsâ petrâ nigram fundit aquam.
Hunc autem intuens miſeratus eſt pedibus celer nobilis Achilles,
Et ipſum compellans verbis alatis allocutus eſt;
Curnam lacrymaris, Patrocle, tanquam puella
Parvula? quæ cum matre currens eam ſe *brachiis* ſuſcipere flagitat,

Ver. 3. Δάκρυα θερμὰ χέων,] Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. *Æn.* I. 469.

Ver. 5.——ποδάρκης] Vide ſuprà ad ἁ, 58.

Ver. 6.——ἴπτια πτερόεντα] ——————verbis Quæ tuto tibi magna *volant*.—————— *Æn.* XI. 380.

Εἵανῦ ἁπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην καταρύκει,
Δακρυόεσσα δὲ μιν πολιὴν ἐπικέλσαι, ὄφρ' ἀνέληαι·
Τῇ ἴκελ', Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
Ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
Ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἀκτορος υἱὸν,
Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
Ἦὲ ζύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα ζφῆς;
Ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, ὠταμένοί τε·
Βέβληαι μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·

"Veſtem apprehendens, & properantem detinet;
"Lacrymabunda autem ipſam ſuſpicit, ut ulnis ſe attollat;
"Huic ſimilis, Patrocle, rorantem lacrymam effundis.
"Anne aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipſi?
"An aliquem nuncium ex Phthiâ audiviſti ſolus?
"Vivere ſanè adhuc aiunt Menœtium, Actoris filium;
"Vivit & Æacides Peleus inter Myrmidonas;
"Quorum utique valdè alterutro triſtaremur mortuo.
"An verò tu Argivorum gratiâ luges, quòd ita pereant
"Naves ad cavas, injuſtitiam propter ſuam?
"Eloquere; nè cela mente; ut ſciamus ambo.
Hunc autem gravitèr ſuſpirans allocutus es, Patrocle eques;
"O Achille, Pelei fili, multo fortiſſime Achivorum,
"Nè indigneris: tam gravis enim dolor oppreſſit Achivos.
"Illi enim jam omnes, quicunque antè erant fortiſſimi,
"In navibus jacent eminùs cominuſque vulnerati.
"Eminùs quidem ſauciatus eſt Tydides fortis Diomedes;

Ver. 9. Εἵανῦ] Vide ſuprà ad ξ', 178; & ad γ', 385.

Ver. 10.—πολιὴν ἐπικέλσαι,] *Al.* προλιὴν ἐπικέλσαι.

Ver. 13.——Φθίης ἐξέκλυες] *Al.* Φθίης ἐξ ἔκλυες.

Ver. 16.—ἀκαχοίμεθα] *Al.* ἀκαχήμεθα.

Ibid.—τεθνειώτων.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 21.——Πηλέος] *Al.* Πηλέως, & Πηλεΐδαο. Quæ omnia ferri poſſint. Vide ſuprà ad ά, 489.

Ibid.—υἱὲ, μέγα] Quâ ratione, υἱὲ, hîc ultimam producat; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,]
——O Danaûm fortiſſime gentis.
Æn. I. 100.

Ver. 22. Μὴ νεμέσα·] Qui hoc de *irâ* Achillis adverſus Agamemnonem coërcendâ acceperunt, vim hujus vocabuli prorsùs ignorârunt. Longè aliud eſt, μηνίειν· aliud, νεμεσᾶν. Videatur idem iſte verſiculus ſuprà. κ', 147.

Ibid.—βεβίηκεν——· Βέβληαι——· Ὠταμένοι.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 23.—δὴ *Omninò*——; *Profectò*——. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 25.—Διομήδης·—Ὀδυσεὺς——, Ἀγαμέμνων·—Εὐρύπυλος·] ——ἐπαινεῖται τῆς τάξεως· Τὸν μὲν γὰρ βασιλέα ὕστε προτάττει τῶν ἄλλων, μήποτε ἡ χαλεπήνας ὁ Ἀχιλλεὺς ἅμα τῇ τῦ ἐχθρῦ μνήμῃ προύλαι τὴν ἐνδυξιν.

Ἀλλ'

Οὗτασαι δ' Ὀδυσεὺς δερικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληαι δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
Τὼς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
Ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ·
Μὴ ἐμὲ γὲν ἔτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεύς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
Καί τινά τοι πὰρ Διὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
Ἀλλ' ἐμὲ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον

" Cominùs verò Ulyſſes haſtâ inclytus, atque Agamemnon:
" Vulneratus etiam eſt Eurypylus in femore ſagittâ.
" Atque hos quidem medici multis medicamentis utentes curando occupati ſunt,
" Vulnera ſanantes: tu verò inexorabilis es, Achille.
" Nè me *unquam* talis utique ceperit ira, qualem tu ſervas,
" In malum fortis: Quiſnam à te alius juvabitur poſthàc,
" Si non ab Argivis *nunc* indignam perniciem propulſaveris?
" Immiſericors: non utique tibi pater erat eques Peleus,
" Nec Thetis mater; cæruleum autem te peperit mare,
" Excelſæque petræ; quoniam tibi mens eſt ſæva:
" Quòd ſi aliquod mentibus tuis vaticinium vereris,
" Et aliquod tibi à Jove dixit veneranda mater;
" At me ſaltem mitte citò, ſimulque cæteras copias præbe

Ἀλλ' ὐδ' ἔσχαλον τίθησι· δέος γὰρ κ' ὕτω, μὴ τῇ τῷ ὀνόμαζε τροφορᾷ τελευταία κειμένη κ' ἐναύλῳ ὖσῃ, ἀνανεύσῃ πρὸς τὸ παρόν. Ὅθεν μέσην αὐτῷ δίδασι τάξιν, ἐκκρέων τὴν μνήμην, κ' ἀμβλύναν τὸ μῖσος, διὰ τῶν ἑκατέρωθεν, κ' μάλιστα διὰ τῆς ἄγαν βραχυλογίας· Οὐ γὰρ πολλὰς λέξεις ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, καθὰ κ' ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ἐδαπάνησεν· ἀλλὰ φειδωλῶς ἅπαξ ἐπέδραμεν, " ἠδ' Ἀγαμέμνων."

Ver. 29.—ἀκειόμενοι·] *Al.* ἀκειάμενοι.

Ver. 31.—τίς σευ ἄλλος·] Pronunciabatur, τίς σεὺ ἄλλος· MS. *Barneſii* unus, τί σευ ἄλλος; Quod & probat vir eruditus. Sed & ad ſententiam, minùs rectè; & ad conſtructionem cum iſto πὲρ, parùm aptè.

Ver. 33. Νηλεές· οὐκ ἄρα——, γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα, Πέτραι τ' ἠλίβατοι,]

——ἦ ῥα λεαίνας
Μασδὸν ἐθήλαζε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτης. *Theocrit. Idyll.* III. 15.

Nec tibi Diva parens, generis nec Dardanus auctor,
Perfide, ſed duris genuit te cautibus horrens
Caucaſus, Hyrcanæque admôrunt uberа tigres. *Æn.* IV. 365.

Quo de loco *Macrobius*: " Plenè Virgilius,
" non *partionem* ſolam, ſicut ille quem ſequebatur; ſed *educationem* quoque *nutricationis*, tanquam bellualem & aſperam, criminatur. Addit enim de ſuo, *Hyrcanæque admôrunt uberа tigres.*——Ad criminandos igitur mores, defuit *Homero*, quod *Virgilius* adjecit." *Lib.* V. *cap.* 11. Καὶ καλῶς Ὁμηρος εἶπε, " γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα," πρὸς τὸν ἀνήμερον εἶναι δοκοῦντα κ' ἄμικτον. *Plutarch. de Solertiâ Animalium.* Φιλικὸν ἡ παῤῥησία, κ' ζεμνόν.——ὅθεν αἰδοῦνται τὰς παῤῥησιαζομένους, κ' θαυμάζουσι.——Λιτὸς γε μὴν ὁ Ἀχιλλεύς, κ' πὲρ ὐ γλυκύθυμος ὢν ὐδ' ἀγανόφρων, ἀλλὰ δεινὸς ἀνὴρ,——παρεῖχε τῷ Πατρόκλῳ ζωπῆ καλαφέρειν αὐτοῦ πολλὰ τοιαῦτα· " Νηλεὲς· οὐκ " ἄρα σοί γε πατὴρ, &c. *Id. de Adulat. & Amic. diſcrim.*

Ibid.—ἱππότα] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 34.—ζε τίκτε] *Al.* σ' ἔτικτε. Quod leviculum eſt.

Ver. 38. Ἀλλ' ἐμὲ περ πρόες] Codd. à *Th. Bentleio* collati, Ἀλλὰ ἐμὲ πρόες.

Ver.

Μυρμιδόνων, ἤν πώ τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι·
Δος δέ μοι ὤμοιϊν τὰ ζὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
Αἴκ' ἐμέ ζοι ἴσκοντες ἀποσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ὦσαιμεν πρὸτὶ ἄξυ, νεῶν ἄπο κὴ κλισιάων.
Ὣς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν κὴ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ὤ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα οἶδα,
Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
Αλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην κὴ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι,
Καὶ γέρας ἀψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτεϊ προβεβήκει·
Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐσὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
Κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
Δορὶ δ' ἐμῷ κλεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,

" Myrmidonum, ſi fortè quid luminis Danais fiam.
" Da autem mihi humeris tua arma ut induam;
" Si fortè, me ob ſimilitudinem eſſe Te credentes, abſtineant à pugnâ
" Trojani, reſpirentque Mavortii filii Achivorum
" Affecti *jam:* exigua ſanè reſpiratio in bello *profuerit*,
" Facilè verò integri defeſſos viros prœlio
" Repulerimus ad urbem, à navibus & tentoriis.
Sic dixit ſupplicans, valdè demens: certè enim erat
Sibi ipſi mortemque malam, & fatum rogaturus.
Illum autem gravitèr gemens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Hei mihi, nobiliſſime Patrocle, quod dixeris:
" Neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim;
" Neque quidquam mihi à Jove dixit veneranda mater:
" Sed hic gravis dolor cor & animum occupat,
" Quando æqualem quis voluerit privare portione ſuâ,
" Et præmium rursùs auferre *is*, qui potentiâ antecellat:
" Gravis dolor hic mihi eſt, quandoquidem *inde* paſſus ſum mœrores animo,
" Puellam, quam quidem mihi præmium elegerant filii Achivorum,
" Haſtâque meâ quæſiveram, urbe benè munitâ eversâ;

Ver. 43.—ὀλίγη δέ τ'] Vertit *Barneſius*, aliique; "*exiguaque fiat.*——" Sententiâ non prorsùs incommodâ. Sed minùs videbitur ταυτολόγον, multoque majus inerit πάθος, ſi vertas: "*Vel exiguum ſanè reſpirandi ſpa-*"*tium in bello non erit inutile,*" Quod & *Barneſium* non fugerat ſuprà, λ', 800.

Ver. 49.—ἔειπες] *Al.* ἔειπας. Ut ſæpè.

Ver. 50. Οὔτε θεοπροπίης——, Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς] Nempe, nihil *novi*, nihil quod ipſum *terrefaceret*, nihil quod *non jam dudùm probè nôſſet* Patroclus. Nam alioqui fatum ſuum ſibi à Jove nuntiaverat Thetis, ι, 410. Ut rectè notavit *Barneſius*.

Ver. 53. Ὁππότε δὴ] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 56.——ἄρα] *Ut nôſti*,——.

Ibid.—ἔξελον] Ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν. *Schol.*

Ver. 57.—πόλιν εὐτείχεα πέρσας,] Quâ ratione, πόλιν, hîc ultimam producat; item πῆς, *ver.* 60; & δὲ, *ver.* 67; & πόλις, *ver.* 69;

Τὴν ἂψ ἔκ χειρῶν ἕλεο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης, ὥσεί τιν' ἀτίμητον μελανάϛην.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προλετύχθαι ἐάσομεν· ἦδ' ἄρα περ ἦν
Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε, πτόλεμός τε.
Τύνη δ' ὥμοιϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηϊμῖνι θαλάσσης
Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
Θάρσυνος· ἐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες, ἐναύλους
Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι πρείων Ἀγαμέμνων

" Hanc rursùs è manibus eripuit rex Agamemnon
" Atrides, tanquam ab aliquo honorum exorte inquilino.
" Sed hæc quidem antè acta esse finamus: neque enim fas erat
" Perpetuò iratum esse animo: At statueram sanè,
" Non priùs iram *me* cohibiturum, quàm cùm jam
" Ad naves meas perveniſſet clamorque, pugnaque.
" Tu tamen humeris quidem mea inclyta arma indue,
" Et Dux esto Myrmidonibus bellicosis ad pugnam;
" Siquidem nigra Trojanorum nubes circumsedit
" Naves prævalidè: at littore maris
" Concluſi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes,
" Argivi: Trojanorum autem civitas tota ingruit,
" Fiduciæ plena: Non enim meæ galeæ vident frontem
" Propè splendentis: Citò certè fugientes fossas campestres
" Implevisſent cadaveribus, si in me rex Agamemnon

69; vide supràad ά, 51. Cæterùm Codices omnes, à *Th. Bentleio* collati, habent πόλιν εὐτείχεον πέρσας· ut pronuntietur scilicèt εὐτείχεν. Atque alibi quidem semper adhibet *Homerus*, εὐτείχεον.

Ver. 60.—ἐάσομεν·] Ineptè hìc *Barnesius*, ἐάσσομεν. Vide supràad δ', 42.

Ibid.——ἄρα περ ἦν] *Al.* ἄρα πως ἦν.

Ver. 62.—ὁπόταν δὴ] *Quando demùm*—.

Ver. 66. Εἰ δὴ] *Al.* Ἦ δὴ——, *quâ parte*——.

Ibid.——ἀμφιβέβηκε——, κεκλίαται——, βέβηκε,] Vide supràad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 67.——οἱ δὲ ῥηϊμῖνι θαλάσσης,]

Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deest jam terra fugæ.——

Æn. X. 377.

Ver. 70. Θάρσυνος·] A θαρσῦνω, θάρσυνος· eâdem analogiâ, atque à μάρτυρομαι, μάρτυρος· à νῖφω, νίφετὸς· à κρῖνω, κρίτος· similiaque innumera. In quibus nullus unquam est licentiæ locus. Vide supràad ά, 338.

Ibid.——ἐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον] Ἀδικημένῳ τῷ πολλίκῳ δέδοται τὸ λέγειν τι περὶ ἑαυτῦ πρὸς τὸς ἀγωμονοῦντας· ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς, ἄλλως μεν ὑφίεσθο τῷ θείῳ τῆς δόξης, ἢ μέτριος ἦν, λέγων,——" αἴ κέ " ποθι Ζεὺς Δῶσι——·" ὑβριζόμενος δὲ παρ' ἀξίαν ἢ προπηλακισθεὶς, ἐφίστι τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ·——" ἐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος " λεύσσουσι μέτωπον Ἐγγύθι λαμπομένης·" Δέχεται γὰρ ἡ παῤῥησία, μέρος ὖσα τῆς δικαιολογίας, τὴν μεγαληγορίαν. *Plutarch. de sui laude.*

Ver. 71.—φεύγοντες, ἐναύλους Πλήσειαν νεκύων,] Τὰς διὰ στενῦ ῥεούσας πολαμὺς, διώρυχας· Διὰ δὲ τύτυ προκαλασκευάζει ὁ Ποιητὴς τὴν παρὰ τῷ πολαμῷ μάχην, τὴν ἐν τῇ φ'. *Schol.*

Ver.

Ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ ϛρατὸν ἀμφιμάχονται.
Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι·
Οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Τρωσὶ κελευόντος, περιάγνυνται· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ κὴ ὣς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
Ἔμπες ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθῳ τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
Ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγαλην κὴ κῦδος ἄροιο
Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
Ἄψ ἀπονάσσωσιν, πρόσι δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἴέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Μὴ σὺ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν

" Leni animo fuiſſet; nunc verò exercitum occluſum oppugnant.
" Non enim Tydidæ Diomedis in manibus
" Furit haſta, à Danais mortem ut arcere poſſit;
" Neque dum Atridæ vocem audivi clamantis,
" Inimico ex capite; ſed Hectoris homicidæ vox,
" Trojanos adhortantis, reſonat; illi autem cum clamore
" Totum campum obtinent, prælio vincentes Achivos.
" Sed & ſic, Patrocle, à navibus peſtem propulſans
" Irrue ſtrenuè; nè jam igne ardenti
" Naves incendant, dulcemque reditum præcidant.
" Pareto autem, ſicut tibi ego ſermonis ſummam in animo poſuero;
" Quò mihi honorem magnum & gloriam referas
" Ab omnibus Danais; & illi perpulchram puellam
" Abductam reddant, inſuperque ſplendida dona præbeant:
" A navibus ubi hoſtem repuleris, revertere: Quòd ſi tibi
" Dederit gloriam conſequi altitonans maritus Junonis,
" Nè tu ſine me ſis cupidus pugnandi

Ver. 77. Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς.] Infandum caput——— *Æn.* IV. 613.

Ibid.——Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,] *Homicidam Hectorem* dixit *Horatius*, Epod. 17. At *vim* græcæ vocis vix aſſecutus videtur ſermo Romanus. Vide *Mureti Var. Lect. lib.* 3. *cap.* 19.

Ver. 78.——περιάγνυνται.] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 81.—μὴ δὴ] *Nè reverà*——. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 83. Πείθεο δ',] Ante hunc verſiculum, inſeruit ex conjecturâ *Barneſius* alterum iſtum à *Laërtio* in vitâ *Diogenis* memoratum, qui tamen hoc in loco haud ſatis aptè convenit,

Τὰς ἄλλας ἐνάριζ', ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Nempè ἔρανόν ποθε αἰτέμενος *Diogenes*, ita παροιδῶν reſpondit,

Τὰς ἄλλας ἐράνιζ', ἀπὸ Δέκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Ita nimirùm apud *Laërtium* ſcriptum oportuit, non Ἕκτορος, ſed Δέκτορος.

Ver. 84.———ἄροιο] *Al.* ἄρηαι.

Ver. 85.——περικαλλέα] In hujuſmodi vocabulis omnibus analogiam *Genitivi* ſemper ſequitur *Accuſativus*;———εως,——εα———εος,——εα. Vide ſuprà ad α', 265; & ad ν', 46.

Ver.

Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
Μηδ' ἐπαλαλκόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, πρὸς Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
Μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
Ἐμβήῃ· μάλα τός γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείης, τόσδε δ' ἐᾶν πεδίον καλαδηριάασθαι.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Μήτε τις ἔν Τρῶων θανάτον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
Μήτε τις Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον·
Ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἴας δ' ὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·

90 " Cum Trojanis bellicosis; inhonoratiorem quippe me reddes.
" Neve exultans prœlio & pugnâ,
" Trojanos occidens, ad Ilium usque *tuos milites* ducas:
" Nequis ab Olympo deorum sempiternorum *adversus te*
" Descendat: valde hos utique diligit longè jaculans Apollo:
95 " Sed revertaris, postquam salutem navibus
" Dederis, illosque sine per campum prœlio certare.
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Neu quis Trojanorum mortem effugiat, quàm multi sunt,
" Neve quis Argivorum; nobis verò duobus effugere perniciem *contingat*:
100 " Ut soli Trojæ sacra mœnia diruamus.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ajax verò non ampliùs permanebat: obruebatur enim telis

Ver. 91.——πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,] Vide suprà ad ή, 232, 279.

Ver. 94. Ἐμβήῃ·] Ἐμποδίσῃ· ἐναντιωθῇ *Coi. Schol.* inedita, in Cod. *Harleiano.*

Ver. 96. Θείης, τόσδε δ' ἐᾶν] *Al.* Θήης, τόσδε τ' ἐᾶν.

Ver. 97. Αἲ γὰρ—Μήτε τις ἔν Τρώων—. Μήτε τις Ἀργείων·] Fuerunt, notante *Eustathio*, qui quatuor hosce versiculos rejicerent, διὰ τὸ ἀδύναλον, καὶ τὸ τῦ ἤθους φθονερόν. Sed nequaquam idoneæ hæ rationes. Nam, de *Moribus*, semper exhibet Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem famâ accepisset: Vide suprà, ad ά, 2. *Hyperbolen* autem quod attinet; non prorsùs absimile est, quod & *Diomedes* alibi jactabat:

Φευγόντων ζὺν νησὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου τύρωμεν.——ί, 47.

Nec tam *insulsus* hîc, quod voluerunt nonnulli, depingitur *Achilles*, ut, postquam Achivi Trojanique ad internecionem cæsi fuerint omnes, victoriam se ab hoste tum, quum superstes sit nullus, reportaturum optet; sed ut, in prœlio & obsidione occisis utrinque omnibus, ipse unus, cum amico suo *Patroclo*, Trojæ eversæ superstit.

Ver. 98.——ἔν] *Eas ob causas, quas tibi memoravi*;——.

Ver. 99.——νῶϊν δ' ἐκδῦμεν] *Al.* νῶϊ δ' ἐκδύμεν· ut sit contractum videlicet ex ἐκδύοιμεν. Notante *Eustathio.*

Ver. 100.——λύοιμεν.] *Al.* λύωμεν.

Ver. 102. Αἴας δ' ὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ——.] Conjuncta sunt hæc cum præcedentibus in superiore libro; ό, 727 & 745.

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantùm,
Nec dextrâ valet: injectis sic undique telis
Obruitur. Strepit assiduo cava tempora circum
Tinnitu galea, & saxis solida æra fatiscunt.
Discussæque jubæ capiti; nec sufficit umbo
Ictibus: ingeminant hastis & Troës——.
Æn. IX. 806.

Ver.

Δάμνα μὶν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ,
Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Καπφάλαρ' εὐποίητ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων ζάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθμαλι· καδδέ οἱ ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐσήρικτο.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἰαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πὴλ' αὔτως ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ

Domabat eum *nempè* Joviſque conſilium & Trojani feroces,
Jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens
Galea percuſſa ſonitum edebat: Percutiebatur quippe aſſiduè
Ad clavos caſſidis affabrè factos: Ille verò ſiniſtro humero delaſſabatur,
Firmitèr uſque tenendo ſcutum verſatile: neque tamen poterant
Undique illum loco movere, urgentes telis:
Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique ſudor
Undique ex membris multus defluebat, neque omninò poterat
Reſpirare; ex omni parte enim malo apprimebatur.
Dicite nunc mihi, Muſæ, cœleſtes domos tenentes,
Quomodo primò ignis inciderit navibus Achivorum.
Hector Ajacis haſtam fraxineam propè aſtans
Percuſſit enſe magno, cuſpidis ad commiſſuram cum ligno retrò;
Penituſque amputavit: *Ac tum* quidem Telamonius Ajax
Vibrabat fruſtrà in manu mutilum haſtile; procul autem ab ipſo

Ver. 105.——καναχὴν] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ver. 106. Καπφάλαρ'] Κατὰ τὰ φάλαρα. Sic, ἀμβωμοῖσι, Θ', 441, ἀμφόνυ, ἀννέκυας, κ', 298. καδδὲ, infrà, *ver.* 109, & καλλαπάρην, in multis codicibus, ξ', 447, 517.

Ibid.——ἔκαμνεν,] *Al.* ἔκαμψεν. Minùs rectè. Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 107.——αἰόλον.] *Schol. Vulgg.* ποικίλον. Minùs rectè. Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 108.——βελέεσσιν·] MS. unus apud *Barneſium*; τελέεσσιν, turmis: Sicuti in ή, 380.

Ver. 109.—ἔχετ' ἀσθμαλι, καδδὲ οἱ ἱδρὼς] ——tum creber anhelitus artus
Aridaque ora quatit; ſudor fluit undique rivis. *Æn.* V. 199.
——tum toto corpore ſudor
Liquitur, & piceum (nec reſpirare poteſtas)
Flumen agit; feſſos quatit æger anhelitus artus. *Æn.* IX. 812.

Ver. 110.——οὐδέ πη] *Al.* οὐδέ πω.

Ver. 111.—κακὸν κακῷ] *Al.* κακῷ κακόν.

Ver. 112. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι,] Vide ſuprà ad β', 484 & 681.

Ver. 113. Ὅππως δὴ] *Quomodo utique*——. Refertur nimirùm ad id quod præceſſit, ό, 718. Vide autem & ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 114. Ἕκτωρ Αἰαντος] Ita edidit *Barneſius* ex MS. Rectè, ut mihi quidem videtur. *Vulgg.* Ἕκτωρ δ' Αἴαντος——. Quod hoc in loco languidulum eſt.

Ver. 115.—ἄορι μεγάλῳ,] Quâ ratione, ἄορι, hîc ultimam producat; item, ἀντικρὺ, *ver.* 116; Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 117.——χειρὶ] *Al.* χερσί.

Ver.

Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε θεσσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
120 Ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βέλεσ᾽ νίκην.
Χάζεσ᾽ δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάμαντον πῦρ
Νηῒ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέση κέχυτο φλόξ.
Ὡς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
125 Μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε·
Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν·
Μή δὴ νῆας ἕλωσι, κὴ ἔκέτι φυκτὰ πέλωνται·
Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
130 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·

Cuspis ærea humi resonuit cadens.
Agnovit verò Ajax animo egregio, exhorruitque
120 Opera deorum: quòd penitùs belli consilia præcidat
Jupiter altitonans; Trojanisque *tum* vellet victoriam.
Recessit itaque extra tela: Illi verò injecerunt indefessum ignem
Navi veloci: per hanc autem statim inextinguibilis diffusa est flamma.
Sic quidem puppim ignis circumdedit: At Achilles
125 Femora percutiens Patroclum allocutus est;
" Propera, nobilissime Patrocle, eques:
" Video utique apud naves ignis hostilis impetum:
" Nè jam naves capiant, & non posthàc facultas fugiendi sit;
" Indue arma ocyùs, ego autem copias congregabo.
130 Sic dixit: Patroclus autem armabat se coruscо ære:

Ver. 118.——βόμβησε.] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 120.——ὅ ῥα] *Quòd scilicèt*——.

Ibid.——κείρει——βέλεσ᾽] Notandum quàm elegantèr hîc constet *Temporum* ratio. Et *semper* suo arbitrio consilia *regit* omnia, & *jam tum* hoc volebat, ut &c.

Ver. 122. Χάζεσ᾽ δ'——.] Vide infrà ad *ver.* 126.

Ibid.—ἀκάμαντον] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 123.—αἶψα κατ' ἀσβέση] *Al.* αἶψ' ἀκαλασβέση. Quod idem est. *Al.* αἶψα κατασβέση· pessimè.

Ver. 125. Μηρὼ πληξάμενος] Notandus hîc primigenius & maximè proprius *Vocis Mediæ* usus: *Sua sibi percutiens femora.* Vide suprà ad γ', 141. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, habet; μηρά.

Ver. 126. Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις—.] Quæ hîc, & in sequentibus, de *Patroclo*; quæque jam suprà *ver.* 122, 123, de *Ajace* dicta sunt; optimè expressit *Ovidius*:

Reppulit Actorides, sub imagine tutus Achillis,
Troas ab arsuris cum Defensore carinis.
Metam. XIII. 273.

Ubi vulgò istud, " *cum Defensore,*" Troïan videlicet Defensorem *Hectorem*, lautissimè intelligunt. Quod meritò ridens Vir eruditissimus *Richardus Bentleius*, (in *Præfatione ad editionem alteram Dissertationis suæ de Phalaridis epistolis,*) ipse istud, " *cum* " *Defensore,*" navium videlicèt Defensorem interpretatur *Exercitum Achivorum universum.* Sententiâ nequaquam quidem aut ineptâ aut inconcinnâ. Attamen ex ore *Ulyssis* adversus *Ajacem* perorantis, multò id falsiùs atque etiam acerbiùs dictum audiit *Ajax*; naves videlicèt, " *unà cum TE De-* " *fensore,*" jamjam arsuras. Id quod primus, quod sciam, observavit Vir acutissimus *Sam. Hoadleius.*

Ver. 127 & 128.——δὴ] *Revera*; *omnino*; *prorsùs.*

Ver. 128. Μὴ——ἕλωσι,] Pro eo, quo pacto interpungatur sententia; conjungi potest hoc, vel cum sequente Δύσεο, vel cum præcedente Ὄρσεο.

Ibid.——φυκτὰ] *Barnesius* edidit, & scribendum contendit, φευκτὰ· Sed rationibus haud satis idoneis. Vide suprà ad ζ', 488.

Ver. 129. Δύσεο] Ita *Barnesius*; Atque ita Cod. *Harleianus*; Rectè. *Vulgg.* Δυσσεο. Vide suprà ad ν', 241.

Ver. 130.——κορύσσετο——Κνημῖδας——Θώρηκα——· ξίφος.

Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει·
Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα ταχὺς ζευγνύμεν' ἄνωγε,

Ocreas quidem primùm circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptè junctas;
Deinde thoracem circa pectora induebat,
Varium, stellatum, pedibus velocis Æacidæ:
Circa humeros autem suspendit ensem argenteis clavis distinctum,
Æreum, ac deinde scutum magnumque solidumque:
Capiti verò forti galeam affabrè factam imposuit,
Setis equinis comantem; horrendumque crista desuper nutabat.
Sumpsit porrò validas hastas, quæ ejus manibus quadrabant:
Hastam verò non sumpsit unicam eximii Æacidæ,
Gravem, magnam, validam; quam quidem non potuit alius Achivorum
Vibrare; sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles;
Utique Peliacam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron
Pelii ex vertice *cæsam*, cædem futuram heroïbus.
Equos autem Automedontem confestim jungere jussit;

Cingitur ipse furens certatim in prælia Turnus.
Jamque adeò rutulum thoraca indutus, ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
——laterique accinxerat ensem.
Fulgebatque altâ decurrens aureus arce;
Exultatque animis, & spe jam præcipit hostem. *Æn.* XI. 486.

Ibid.——νάρθηκι χαλκῷ·] Vide suprà ad β', 578.

Ver. 132. Καλὰς,] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 134.——ἀστερόεντα,] Ἄστρῳ ἐοικότα, λαμπρόν· ἢ, ἀστέρας ἐμπεποικιλμένας ἔχοντα. *Eustath. & Schol.*

Ibid.—ποδώκεος.] Vide suprà ad ά, 58.

Ver. 135.——βάλετο.] Vide suprà ad *ver.* 125.

Ver. 138. Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος] Ære caput fulgens, cristâque hirsutus equinâ. *Æn.* X. 869.

Ibid.——ἔνευεν.] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 139.——ἄλκιμα δοῦρα,] Cod. *Harleian.* ἄλκιμα δοῦρε.

——validam hastam.——
Æn. X. 401.

Ibid.——ἀρήρει·] Vide suprà ad δ', 492.

Ver. 143. Πηλιάδα μελίην] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item Ἀχιλλῆα, *ver.* 146; & παρὰ, *ver.* 151; & Διΐ, *ver.* 169; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων] *Al.* τὴν ὕρεσιν ἔκλαμε Χείρων. *Al.* τὴν παλαὶ φίλῳ τάμε Χείρων.

Ver. 145.——ζευγνύμεν'] Ex τίθημι, ἵζημι, δίδωμι, ζεύγνυμι· fit τιθέναι, ἱζάναι, διδόναι, ζεύγνυναι. Neque in his ullus unquam est licentiæ locus, ut litera ν geminetur. Ex τιθέναι fit & τιθέμεναι & τιθήμεναι. Unde

Τὸν μέτ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιϛα·
Πιϛόταϛος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
Τῷδε κὴ Αὐτομέδων ὕπαλε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον κὴ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
Τὰς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἧει,
Τόν ῥὰ ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·
Ὃς κὴ θνητὸς ἐὼν ἕπετ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας ζὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὣς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε μέρι φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
Οἵτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν ὄρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·

Quem, poſt Achillem hoſtium agmina perrumpentem, honorabat maximè:
Fideliſſimus enim ei erat in pugnâ ad ſuſtinendum hoſtium impetum.
Itaque Automedon junxit ſub jugum veloces equos,
Xanthum & Balium, qui curſu ventis æquo volabant:
Hos peperit Zephyro vento Harpyia Podarge,
Paſcens *in* prato juxta fluentem oceani.
Loro autem exteriore eximium Pedaſum junxit,
Quem quondam Eëtionis captâ urbe abduxit Achilles;
Qui *equus*, licèt mortalis exiſtens, ſimul ibat cum equis immortalibus.
Myrmidonas autem obiens armabat Achilles,
Omnes per tentoria cum armis: Illi verò, lupi tanquam
Carnivori, quibus in præcordiis immenſum robur,
Qui cervum cornutum magnum *in* montibus interfectum
Laniantes vorant; omnibuſque maxilla ſanguine *fit* rubra;

de fieri poteſt, ut ex ζευλνῦναι, pari analogiâ, formetur tum ζευλνῦμεναι, tum ζευλνῦμεναι. Veruntamen, quoniam ζευλνῦμεναι nuſquam alibi occurrit, nec ζευλνύμμεναι uſquam ſcriptum reperiatur; edidit hoc in loco *Barneſius* ζευλνῦμεν, tanquam contractum ex ζευλνύεμεν, quod erit ex ξευλνύειν.

Ibid. —— ἄναλτε.] Non ex præterito (quod vocant) ἄναλτα, ſed ex Aoriſto ἄναλον. Vide ſuprà ad Υ, 322.

Ver. 149. —— ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·] ——curſuque pedum prævertere ventos.
Æn. VII. 807.
——anteirent curſibus auras.
Æn. XII. 84.

Ver. 151. —— παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.] ——Oceani——amnes——.
Georgic. IV. 233.
Alii habent, παρὰ ῥόον Ἠριδανοῖο.

Ver. 152. Ἐν δὲ παρηορίῃσιν] Nempè ut Tertius eſſet à *latere* junctus, extra τὴν ζυγωρίδα, extra binos τὰς ζυγήρυς.

Ibid. ——ἧει,] Vide ſuprà ad ο, 24.

Ver. 154. —— θνητὸς —— ἀθανάτοισι.] Ξάνθον κὴ Βαλίον. —— ἄρρενας εἶναι, ὑπὸ μὲν ἐντομίας —— δηλοῖ, δυναμένους —— τῇ διαδοχῇ ὥσπερ ἀθανατίζεσθαι. Ὁ μέντοι Πήδασος, ἔοικεν ἐκλείπεσθαι, κὴ διὰ τοῦτο θνητὸς λέγεσθαι. *Euſtath.* Obſervatione, ut mihi quidem videtur, ſubtiliori & evanidâ. Simpliciùs dicas; *Pedaſum* θνητὸν, quippè paullò pòſt *interfectum*; alteros ἀθανάτους, quia bello ſupereſſent.

Ver. 156. —— οἱ δὲ, λύκοι ὣς] ——Inde, lupi ceu
Raptores, atrâ in nebulâ, quos improba ventris
Exegit cæcos rabies, catulique relicti
Faucibus expectant ſiccis.——
Æn. II. 355.

Ver. 157, 158. —— τοῖσίν τι ——, οἵ τ'] *Quibus ſcilicèt*; *Qui utique*——.

Ver. 159. Δάπτουσιν· πᾶσιν ——.] *Schol.* Δάπτουσι· πᾶσιν ——. Quod & auribus magis placet.

Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἱμαλέον· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐσι, περισένεται δέ τε γαστήρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρηϊφίλου ἵστατ' Ἀχιλλεὺς,
Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ, ἧσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δὲ ἑκάσῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγας κρατέων ἤνασσε.
Τῆς μὲν ἧς σιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,

Tumque gregatim vadunt, è fonte profundo nigro
Hausturi linguis tenuibus nigrum [illegible]
Summam, eructantes glutitum sanguinem; animus verò
Pectoribus intrepidus ineſt, diſtenditurque venter:
Tales Myrmidonum ductores, atque principes,
Circum ſtrenuum famulum velocis Æacidæ
Magnis ibant animis: inter eos autem Mavortius ſtabat Achilles,
Adhortationibus urgens equoſque & viros clypeatos.
Quinquaginta erant naves veloces, quibus Achilles
Ad Trojam copias duxerat, Jovi charus: in ſingulis autem
Quinquaginta erant viri ad tranſtra ſocii:
Quinque autem duces fecerat, quibus confiſus eſt,
Qui præeſſent; ipſe verò ſummam tenens poteſtatem imperabat.
Unius quidem agminis dux erat Meneſthius vario thorace ornatus,

Ver. 160.——ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου Λάψοντες] Editi recentiores, quos viderim, peſſimè interpunxerunt; ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου, Λάψοντες.

Ibid.——ἀγεληδὸν] Τὸ δὲ ἀγεληδὸν, ἰδιότητα λύκων ἱστορεῖ· *Συναγελαστικὸν γὰρ καὶ αὐτοὶ ζῶον· καὶ ὑ, κατὰ λέοντας καὶ παρδάλεις, ἐρημάζει μονάζοντα. Euſtath.*

Ver. 161. Λάψοντες——ὕδωρ Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἱμαλέον·] Scholiaſtes, apud *Barneſium*, legit Λάψοντες——ὕδωρ, Ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἱμαλέον. Exponitque; ἀπὸ ἄκρου τοῦ στόματος ἐρευγόμενοι——. Melius *Euſtathius*: Ἄκρον δὲ λάπτουσιν ὕδωρ, διότι, κατὰ τὰς παλαιὰς, ὃ καθιᾶσι τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς οἱ βόες· ὑδὲ, κατὰ τὰς——ἵππους. τὸ ἥμισυ τῆς ὄψεως· ἀλλὰ τῷ ἐπιπολῆς ὕδατος πίνουσιν, ὡσεὶπερ καὶ ἔλειχον.

Ver. 162.——ἐν δὲ γε] Cod. *Harl.* ἐν δέ τε.

Ver. 166.——ἄρα] *Ut aquum erat; ut ſolitus erat.*——.

Ver. 169.—— ἐν δὲ ἑκάσῃ] *Al.* ἐν δ' ἄρ' ἑκάσῃ.

Ver. 171.—τῆς ἐκεποίθει,] Si, τοῖσι πέποιθε, dixiſſet; jam non conſtitiſſet *Temporum* ratio. Vide ſuprà ad ν, 736; ad δ', 492; & ad ά, 37.

Ver. 172.—ἤνασσε.] Obſervavit Vir ſummæ eruditionis, *Richardus Bentleius*, vocabula ἄναξ & ἀνάσσειν, quàm *frequenter* apud *Homerum* occurrunt, tamen *haud ferè ullis* in locis ita poſita reperiri, quin antecedat aut Vocalis, aut iſtud ν paragog cum in Nominum Verborumque fine ſupervacaneum, quod ubique ſine diſpendio dempſeris. Unde meritò colligit, vocabula iſta, in ſermone *Æolico*, præfixo *Digamma*, pronunciata fuiſſe, ϝνάναξ & ϝνανάσσειν. Quod ſi verum eſt, conſequens erit ut vox ἤνασσε pronunciatum fuerit ἐϝνάνασσε· ideoque, (quod notatu digniſſimum eſt,) Verſiculum à voce ἤνασσεν vel ἤνασσες vel ἤνασσον inchoatum, apud *Homerum* nuſquam reperias.

Ver. 173.—αἰολοθώρηξ,] Schol. Vulgg. ποικίλον θώρακα ἔχων. At Porphyrio, "*thoracem* (*corpus ſuum thorace indutum*) "*agiliter motans.*" Quæſt. Homeric. 3. Vide ſuprà ad β', 816.

Ver.

Υἱὸς Σπερχειοῖο, διϊπετέος τῶ σ' ἀμοῖο·
Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἱεῖ,
Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, τορὼν ἀπερείσια ἔδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἡράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένῃσιν,
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρη
Ἑρμείας ἀκάκητα· τόκεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μογοστόκος εἰλείθυια
Ἐξάγαγε τροφόωσδε, καὶ ἠέλιον ἴδεν αὐγὰς,

Filius Sperchii, à Jove fluentis fluvii;
Quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora,
Reverâ Sperchio indefesso, mulier deo concubitu mista;
Sed, nomine tenus, Boro, Perieris filio,
Qui palàm *eam* uxorem duxerat, datis immensis sponsalibus.
Agminis autem secundi Eudorus Mavortius dux erat,
Clàm susceptus, quem peperit choreis ducendis inclyta Polymela,
Phylantis filia: Hanc *nempè* potens Argicîda
Adamavit, oculis conspicatus, inter tripudiantes cum cantu,
In choro Dianæ aureo arcu insignis, tumultuum venaticorum amantis;
Statim verò in superiora domûs ascendens, concubuit *cum eâ* clàm
Mercurius pacificus: peperitque *hæc* ei illustrem filium
Eudorum, egregium & cursûs celeritate, & pugnâ.
Porrò, postquàm hunc partuum præses Ilithyia
Eduxisset in lucem, & solis vidit jubar;

Ver. 174.—διϊπετέος] Vocabulum hoc, cùm sit ex *duobus* compositum, secundam producit eâdem ferè ratione, ac Διΐ, *ver.* 169 suprà. Similiter ut παρειπὼν, & παρειπῦσα, ζ', 62 & 337; & ό, 404.

Ver. 175 & 180.—καλὴ] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 176.——γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·]

——————quem Rhea sacerdos
Furtivum partu sub luminis edidit auras,
Mixta Deo mulier.— *Æn.* VII. 659.

Ver. 177.——ἐπίκλησιν Βώρῳ,] Refertur istud, ἐπίκλησιν, non ad Σπερχειῷ, ut nonnulli ineptè existimârunt, sed ad τέκε. Non, Σπερχειῷ, ἐπίκλησιν Βώρῳ· Sed υἱὸν τέκε, κατ' ἐπίκλησιν, Βώρῳ· reverà, Σπερχειῷ Quod & eruditam Dominam *Dacier* non fugit.

Ver. 178.—ἀπερείσια ἔδνα.] *All.* ἀπερείσι' ἔδνα.

Ver. 182.——Ἡράσατ',] Non ab ἐρῶμαι, (tum enim syllabam mediam necessariò producere deberet,) sed ab ἐράζομαι vel ἔραμαι. Vide suprà ad ά, 67.

Ver. 184.——παρελέξατο] Vide suprà ad β', 515.

Ver. 185. Ἑρμείας ἀκάκητα·] Ὡς μὴ κακὸν· *Eustath.* Ὅτι κακὸν μὲν οὐδὲν ἡ παρ' αὐτῷ δωρεά· *Aristid. Orat.* 3. Aliter *Pausanias*; Ἀκακ——πόλιν——Ἀκακήσιον ἐκάλεσεν· Ἀπὸ τούτου δὲ τῷ Ἀκάκῳ καὶ Ὁμηρ——, λόγῳ τῷ Ἀρκάδων, ἐς Ἑρμῆν ἐποίησεν ἐπίκλησιν· *lib.* 8. *cap.* 3. Πόλις τε ἦν Ἀκακήσιον, Ἑρμοῦ τε Ἀκακησίᾳ λίθῳ πεποιημένου ἄγαλμα.—Τεκφῆναι δὲ Ἑρμῆν παῖδα αὐτόθι, καὶ Ἀκακον τὸν Λυκάον——γενέσθαι οἱ τροφέα, Ἀρκάδων ἐς λόγον. *Ibid. cap.* 36. *Barnesius* aliique de hoc vocabulo, ineptè, ut in similibus, τὸ "ἀκάκητα," *Vocativum* pro *Nominativo* positum commenti sunt; sed & "*pro Accusativo*" quoque, si Diis placet, aliquando *Vocativum* poni: Quo nihil fingi potuit

Τὴν μέν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκλορίδαο
Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Τὸν δ' ὁ γερὼν Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
Ἀμφασαπαζόμενος, ὡσεί θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
Ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνα ἑταῖρον.
Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἄμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν ἐὺ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
Ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· καί μ' ἠτιάασθε ἕκας·
Σχέτλιε, Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
Νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
Οἴκαδέ περ ζὺν νηυσὶ νεώμεθα πουλοπόροισιν
Αὖτις· ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

Illam quidem Echeclei fortis vis Actoridæ
Duxit domum, quùm dedisset innumera dona sponsalia;
Hunc autem senex Phylas magnâ cum curâ nutrivit & educavit,
Vehementi amore prosequens tanquam suus *ipsius* filius foret.
Tertii autem *agminis* Pisander Mavortius dux erat
Mæmalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
Hastâ pugnando, post Pelidæ socium.
Quarto autem præerat senex equûm agitator Phœnix:
Quinto demùm Alcimedon, Laërcei filius eximius.
Tum postquam omnes cum ducibus Achilles
Collocâsset benè ordinatos, acria utique mandata dedit;
" Myrmidones, nè quis mihi minarum oblivisca tur,
" Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis,
" Toto tempore iræ; & me accusabatis unusquisque, *hoc modo*;
" Dure, Pelei fili, bili certè te nutrivit mater;
" Immitis, qui apud naves tenes invitos socios:
" Domum saltem cum navibus revertamur pontum transeuntibus,
" Retrò; siquidem tibi adeò pernicio sa ira incidit animo.

potest *absurdius*. De *Nominativo*, vide suprà ad ά, 175. In *Accusativo* tùm ubi legatur ἀκάκητα, formatum erit tanquam ab ἀκάκης: similiter ferè, ac εὐρύοπα ab εὐρύοψ, & καλλιγύναικα à καλλιγύναιξ vel καλλιγύνης.

Ver. 189.——μένος Ἀκλορίδαο] Vide suprà ad γ', 758.

Ver. 190.—μυρία ἕδνα·] *Al.* μυρί' ἔεδνα.

Ver. 192. Ἀμφασαπαζόμενος, ὡσεί] Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 194.——πᾶσι μετέπρεπε——μετὰ Πηλείωνα ἑταῖρον.] Notandum hîc *Amplificationis* genus id, quod à *Quintiliano* appellatum est *Incrementum*: Quod " *est potentissimum, cùm magna videntur etiam quæ Inferiora sunt.*——*Per id venitur non modò ad summum, sed interim quodammodò suprà summum.*" Lib. 8. cap. 4. Antecelluit omnibus *Pisander*, *Pisandro Patroclus*, *Achille* & *ipse* minor.

Ver. 196.——ἱππηλάτα] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 199.——κραλερὸν δ'] *Acre utique*——; *Tum verò acre*——. *Barnesius* edidit, κραλερόν δ'· & τὸ δὲ," (inquit,) παρέλκει. Quod nihili est. Vide suprà ad ά, 57; ad γ', 200; & ad θ', 160.

Ver. 201.——ἀπειλεῖτε] *Al.* ἀπειλέεσθε.

Ver.

Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐκάζεσ· νῦν δὲ φέφανται
Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρίν γ' ἐράασθε·
Ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Μᾶλλον δὲ σίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· κηλὲ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε
Καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐϋπλήσασα χιτώνων,

" Hæc mihi, congregati, frequentèr dicebatis; nunc verò apparet
" Prœlii committendi magnum opus, cujus anteà quidem cupidi eratis:
" Ibi aliquis, forte cor gerens, contra Trojanos pugnet.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuſcujuſque:
Magis itaque catervæ addenſatæ ſunt, ut regem audierunt.
Ut verò quandò parietem vir coagmentet aptè junctis lapidibus
Domus altæ, impetus ventorum vitans;
Sic arctè junctæ erant galeæque & clypei umbonibus muniti:
Clypeus nempè clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir;
Seque invicem contingebant ſetis equinis comantes galeæ ſplendentibus conis
Nutantium: adeò denſi ſtabant inter ſe.
Omnes autem ante, duo viri armabantur,
Patrocluſque & Automedon, unum animum habentes,
In primâ acie Myrmidonum pugnare: Sed Achilles
Perrexit ire in tentorium; arcæque operculum aperuit
Pulchræ, affabrè factæ, quam ei Thetis pedes argentea
Impoſuit navi vehendam, quum benè implêſſet tunicis,

Ver. 207. Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι] *Al.* Ταῦθ' ἅμ' ἀγειρόμενοι· notante *Henr. Stephano.*

Ibid.——φέφανται] In numero *ſingulari*, φέφαμμαι, [quod eſt videlicèt φέφαμαι, ſicuti τέτυμμαι eſt τέτυπμαι,] φέφανσαι, φέφανται, &c.

Ver. 209.——τις] *Quiſquis volet*——.

Ver. 210.—ὤτρυνε μένος] Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver. 211.—ἄρθεν,] Παρεκινήθησαν τῇ προθυμίᾳ· *Schol. inedita* in Cod. *Harleiano*, à *Th. Bentleio* communicata. Λόγοις ἐπήρθησαν, καὶ οἷον ἐκυφίσθησαν, ὡς ὑπὸ πλειόνων·—κρεῖττον δὲ νοηθῆναι αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ἡρμόσθησαν, ἀπὸ τοῦ "ἀρῶ," τὸ ἁρμόζω. *Euſtath.*

Ver. 215. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε,——.] Vide ſuprà ad ν', 130.

Ver. 217.——ἐφέσασαν] Vide ſuprà ad μ', 55.

Ver. 218.—θωρήσσεσθον,] *Al.* θωρήσσονλο. Quod & rectè dicitur. Vide ſuprà ad ά, 506.

Ver. 219.——ἕνα θυμὸν ἔχοντες,]

His amor unus erat, pariterque in bella ruebant. *Æn.* IX. 182.

Ver. 221.——ἀνέῳξε] Non ex *præterito*, quod vocant, ἀνέῳξα· ſed ex *aoriſto*, ἀνέῳξον. Ut rectè Scholiaſtes; ἀνέῳξεν. Vide ſuprà ad θ', 322.

Ver. 222 & 229. Καλῆς,] Vide ſuprà ad β', 43.

Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων.
Ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτε τεῳ ζαθέων δεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι,
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λείβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.
Ἦ μέν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἦδ' ἔτι κἠῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,

Chlænisque ventum arcentibus, villosisque tapetibus.
Inibi autem ei poculum erat elaboratè factum, neque quis alius
Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
Neque cui libabat deorum, nisi Jovi patri.
Hoc utique tunc ex arcâ sumptum purgavit sulphure
Primùm, posteà autem lavit aquæ puro liquore;
Lavitque ipse manus, hausitque nigrum vinum:
Precabatur deindè stans medio in septo, libavitque vinum,
Cœlum suspiciens; Jovemque non latuit fulmine gaudentem;
" Jupiter rex, Dodonæe, Pelasgice, procul habitans,
" Dodonæ præsidens hyberno frigore infestæ; circum autem Selli
" Tui habitant vates, pedibus illotis, humi cubantes.
" Certè quidem jam olim meum sermonem exaudisti precantis;
" Honorâsti quidem me, valdeque læsisti populum Achivorum:
" Itaque adhuc etiam nunc mihi hoc perfice votum:
" Ipse quidem enim ego manebo navium in cœtu;

Ver. 226, 230. ——αἴθοπα οἶνον,] Vide suprà ad ά, 462.

Ver. 228. Τό ῥα] Pronuntiabatur τόῤῥα· quo modo & nonnulli *scripserunt*. Vide quoque initiò, φ', 352; & χ', 307.

Ver. 229, 230. ——νίψ'——Νίψατο] Notandus hic maximè proprius & primigenius vocis mediæ usus. Ἔνιψε, *lavit poculum*: ἐνίψατο, *lavit manus sibi ipse suas*.

Ver. 233. ——Πελασγικέ,] *Al.* Πελαργικέ.

Ver. 234. ——ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.]

Μαῖλεῖα καινὰ,——————
Ἃ τῶν ὀρείων κ' χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Ξελλῶν ἔσελθὼν ἅλσος εἰσεγραψάμην
Πρὸς τῆς παλῴας κ' πολυβλώστου δρυός.
Sophocl. Trachin. 1173.

Cæterùm alii hîc legunt,——" ἀμφὶ δὲ σ' " Ἕλλοὶ Ζοὶ ναίουσ' ὑποφῆται." ἤγουν περὶ Ζεὰ ναίουσιν οἱ Ἕλλοὶ οἱ Ζοὶ ὑποφῆται. Quæ, ad sententiæ quidem constructionem, æquè probabilis lectio; neque omnino (quod credidit *Barnesius*) ex eo refutatur, quòd vox Ζοὶ sequatur. Πλείως δὲ οἱ " Σελλοὺς" γεγράφθαι. *Eustath.*

Ver. 236. Ἦ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος] Ἤδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος——, ά, 453. Cæterùm quâ ratione, ἐμὸν, hîc ultimam producat; item ἐμὲ, *ver.* 237; & μὲν, *ver.* 251; vide suprà ad ά, 51.

Ἀλλ' ἕταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Μάρναθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, ἢ ῥα καὶ οἷος ἐπίσταται πολεμίζειν
Ἥμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἀάπτοι
Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
Ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πολεμόν τε μάχην τε
Δῶκε, ζόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Ἦτοι ὁ μὲν, ζπείσας τε, καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.

240 "Sed ſocium mitto, multis cum Myrmidonibus,
"Ad pugnam: cum hoc unà victoriam præmitte, latè ſonans Jupiter;
"Confirma autem ei cor in præcordiis, ut & Hector
"Intelligat, num, etiam ſolus *cùm ſit*, ſciat pugnare
"Noſter famulus; an ei tunc *tantùm* manus invictæ
245 "Inſaniant, quandò ego îero ad pugnam Martis.
"Ac poſtquam à navibus prælium clamoremque repulerit,
"Incolumis mihi poſtea veloces ad naves redeat,
"Armiſque cum omnibus, & cominùs pugnantibus ſociis.
Sic dixit precans; hunc autem audivit Jupiter;
250 Eique alterum quidem dedit pater, alterum verò abnuit:
A navibus quidem ei repellere prælium pugnamque
Dedit, ſalvum autem *Patroclum* abnuit è pugnâ reverti.
Atque hic quidem, ubi *ita* libâratque & ſupplicaverat Jovi patri,
Rursùs tentorium ingreſſus eſt, poculumque repoſuit in arcâ.
255 Stetit autem egreſſus pro tentorio: adhuc enim voluit animo
Spectare Trojanorum & Achivorum pugnam gravem.

Ver. 240.——πολέσιν] *Al.* πολέσι. Quod & ferri poteſt.

Ver. 241.——εὐρύοπα] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 242. Θάρσυνον] De analogiâ vocabulorum, θαρσῦνω, θάρσυνσις· μαρτύρομαι, μάρτυρος· νίφειν, νίφετός· & ſimilium innumerorum, in quibus nullus unquam eſt *licentiæ* locus; vide ſuprà ad ά, 338; & ad ζ', 434.

Ver. 242.——ἐπίστηται πολεμίζειν] *Al.* ἐπίσταιτο πολεμίζειν.

Ver. 245.——ὁππότ' ἐγὼ περ] *Quando ego demùm*——.

Ver. 249.——μητίετα] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 250.——ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·] Audiit, & voti Phœbus ſuccedere partem
Mente dedit, partem volucres diſperſit in auras.
Sterneret ut ſubitâ turbatam morte Camillam,
Annuit oranti; reducem ut patria alta videret,
Non dedit; inque Notos vocem vertêre procellæ. *Æn.* XI. 794.

Ver. 251.——πολέμόν τε μάχην τε] Vide ſuprà ad ή, 232, 279.

Ver. 252.——ἐξαπονέεσθαι.] *Al.* ἔξ ἀπονέεσθαι. Vide ſuprà ad ά, 398.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔξιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρυσαν.
Αὐτίκα δὲ ζφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
Εἰνοδίοις, οἷς παῖδες ἐριδμαίνεσιν ἔθοντες,
Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
Τοὺς δ' εἴ πέρ παρά τίς τε καὶ ἀνθρωπος ὁδίτης
Κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Ἄνερες ἐσθλοί, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὡς ἂν Πηλείδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
Γνῷ δέ κε Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἥν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·

Illi verò cum Patroclo magnanimo armati
Ordine ibant, donec in Trojanos magnis cum animis irruerent.
Protinus autem vespis similes effundebantur
In viâ hab tantibus, quas pueri irritant de more,
Assiduè vexantes, in viâ domicilia habentes,
Insipientes; commune autem malum multis faciunt.
Has porrò si aliquis præteriens homo viator
Moverit insciens, ipsæ continuò animosum cor habentes,
Ultrò quæquæ provolat, & defendit suos fœtus.
Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes
Ex navibus fundebantur: clamor autem immensus ortus est.
Patroclus verò socios hortabatur, altùm clamans;
" Myrmidones, socii Pelidæ Achillis,
" Viri estote, amici; recordaminique strenuæ fortitudinis;
" Ut Pelidem honoremus, qui longè fortissimus *est*
" Argivorum apud naves, & cominùs pugnantes famuli:
" Cognoscat autem & Atrides latè dominans Agamemnon
" Suam noxam, quòd fortissimum Achivorum nihil honoravit.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque:

Ver. 260.——ἐριδμαίνεσιν] Ita Codex *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus. Atque ita *Eustathius* in *Commentario*, & hunc ad locum, & suprà ad ι, 536. Quod & optimè congruit cum sequente, τιθεῖσι. *Al.* ἐριδμαίνουσιν. Quod & ipsum quoque ferri possit.

Ibid.—ἔθοντες,] Ἐξ ἔθους βλαπτοντες.—τὰ συνήθη πρᾶττοντες. *Eustath.* ad ι, 536.

Ver. 261.——ἔχοντας,] *Al.* ἔχοντες.

Ver. 263.——παρὰ τίς τε καὶ] scholiastes, Τὸ ἐξῆς, inquit, παριών τις. Unde videtur is legisse, παρὰ τίς τε ἰὼν. Cod. *Harleian* habet, παρά τίς κε καὶ ἰών.

Ver. 263, 264. Τοὺς δ'——, οἱ δ'] Vide suprà ad ά, 57; ad γ', 260; & ad δ', 160.

Ver. 264. Κινήσει] *Al.* Κινήσῃ.

Ver 269. Μυρμιδόνες, ἕταροι] Quâ ratione Μυρμιδόνες, hîc ultimam producat; item ἀντιάειν, *ver.* 285; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 275.——ὤτρυνε μένος] Vide suprà ad γ', 44.

Ver.

Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Τρῶες δ', ὡς εἶδόν τε Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, ζυγὸν ἔνδεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀγλιτρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
Καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ἦγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπλιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν

Irruerunt itaque in Trojanos conferti: Circùm autem naves
Terribilitèr resonabant, clamantibus ab Achivis.
Trojani autem, ut viderunt Menœtii fortem filium,
Ipsum, & famulum, cum armis coruscantes;
Omnibus commotus est animus, inclinatæque sunt phalanges,
Existimantes apud naves velocem Pelidem
Iram quidem abjecisse, in gratiam verò rediisse:
Circumspectabat igitur unusquisque, quà effugere posset gravem perniciem.
Patroclus autem primus jaculatus est hastâ fulgenti,
Rectà in medium, ubi plurimi tumultuabantur,
Navis ad puppim magnanimi Protesilai:
Et percussit Pyræchmen, qui Pæonas equestres bellatores
Duxit ex Amydone, ab Axio latè fluente:
Hunc percussit dextrum humerum; is autem supinus in pulvere
Concidit edito gemitu; socii autem circa ipsum in fugam conjecti sunt
Pæones: Patroclus enim terrorem immiserat omnibus,
Ductore occiso, qui præstantissimus erat in pugnâ.
A navibus igitur eos repulit, extinxitque ardentem ignem:
Semiusta autem navis relicta est illic: in fugam verò versi sunt

Ver. 279.——Θεράποντα,] *Automedonta*, ver. 219.

Ver. 283.——ὅπη φύγοι] *Al.* ὅποι φύγῃ, & ὅπως φύγῃ.

Ver. 284.——ἀκόντισε] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 285.——πλεῖστοι κλονέοντο,] *Al.* πολλοὶ καὶ ἄριστοι.

Ver. 286.——Νηῒ——Πρωτεσιλάου·] Suprà, ό, 705.

Ver. 287.——Πυραίχμην,] *Schol.* Πεποίηται τὸ ὄνομα τῷ γραμμικῷ, παρὰ τὸ πῦρ ἐν αἰχμὴν φέρειν ἐπὶ τὴν νῆα. Inepte, ut videtur. Nam ab initio appellatus est Πυραίχμης, β', 848.

Ibid.——ἱπποκορυστὰς] Vide suprà ad β', 1.

Ver. 289.——ἐν κονίῃσι Κάππεσεν] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 294.——ἄρα] *Proindè*——.

Ver.

Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσει πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, ἐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερρήγη ἄσπετος αἰθήρ.
Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ,
Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμοιο δ' ὔ γίνετ' ἐρωή·
Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Πρόσθοπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσαντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
Ἔγχει ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

295 Trojani, immani cum tumultu: Danai autem effundebantur
Naves per cavas: tumultuſque vehemens factus eſt.
Ut verò, cùm à ſummo vertice montis magni
Dimoverit denſam nubem fulgurator Jupiter,
Continuoque apparent omnes ſpeculæ & cacumina prominentia,
300 Et ſaltus, cœlituſque adaperitur immenſa æthra:
Sic Danai, à navibus quidem depulſo hoſtili igne,
Paululùm reſpirârunt; pugnæ tamen non erat ceſſatio:
Nondum enim prorsùs Trojani bellicoſis ab Achivis
Verſis ubique tergis fugabantur nigris à navibus;
305 Sed adhuc reſiſtebant, atque à navibus recedebant neceſſitate.
Tum verò vir interfecit virum, diffusâ latè pugnâ,
Ducum: Primus utique Menætii fortis filius
Statim averſi Arëilyci percuſſit femur
Haſtâ acutâ, penituſque æs tranſegit;

Ver. 298. Κινήσει] *Al.* Κινήσῃ.

Ibid.——στεροπηγερέτα] Vide ſuprà ad ά, 375.

Ver. 299.—ἔφανον] Cod. *Harleian.* ἔφανεν.

Ver. 300.——ὑπερρήγη ἄσπετος αἰθήρ·] *Schol.* Ἐξέλαμψεν αἰθήρ· τυτέσιν, ἀσφαιρὴ ἐγένετο. Similiter & *Euſtathius.* Non tamen videtur hoc de *fulgurum mictationibus* dictum, ſed de *Serenitate cœli* poſt disjectas nubes. Vide ſuprà, Δ, 554, &c.

Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ——ἀνέπνευσαν·] Rectè hîc *Euſtathius*: Ὁ ποιητὴς——πολλαχοῦ τὴν ἐν πολέμῳ ἀνάπνευσιν, "φῶς" λέγει,——κατὰ τὸ,

—ἦν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
ver. 39.
——ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείης.—— *ver.* 95.

Ver. 302.—ἐρωή·] *Schol.* Νῦν, ὁρμή· ἔστι δ' ὅτε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ. Debuerat è contrario ſcripſiſſe; Νῦν, ἡσυχία, καὶ ἀνάπαυσις· (ἔστι δ' ὅτε τὴν ὁρμὴν δηλοῖ.) Ut ex ſequenti verſu liquet; Οὐ ΓΑΡ πω, &c.

Ver. 306. Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης. Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ——.] Rectè hîc *Barneſius* ex *Euſtathio*; Ἔνθα τῶν ἡγεμόνων, ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα· καὶ Πάτροκλος μὲν πρῶτος——. Alii, malè interpungendo, conjungunt ὑσμίνης ἡγεμόνων[3] alii, nihilo minùs ineptè, ἡγεμόνων πρῶτος δὲ——. Cæterum de totâ ſequenti narratione *Euſtathius*: Ὁρα δὲ καὶ ἐνταῦθα πολλὴν ποικιλίαν·——τοιαύτη τις καὶ ἀνταῦθα τῷ Ὁμηρικῷ πέπλῳ ποικιλία ἐμπέσοι καὶ οὐ μόνον κατὰ τὰς τροπὰς τῶν πληγῶν τε καὶ πλαυμάτων, ἀλλὰ καὶ κατὰ φράσιν τὴν αὐτοῦ τοῦ "ἔθανον." Ἀντὶ γὰρ τοῦ ῥήματος τούτου, ἐφ' ἑκάστῳ ἄλλως καὶ ἄλλως φράζει. Οἷον,——.

Ver. 308.——ἄρα] Connectitur iſto vocabulo ſententia hæc cum eo quod præceſſit, *ver.* 283.

Ver. 309.—ἐξυόεντι,] Vide ſuprà ad ί, 50.

Ver.

Ῥῆξεν δ' ὀσέον ἔγχος· ὁ δὲ, πρηνὴς ἐπὶ γαίης
Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος ὄτα Θόαντα,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλείδης δ', Ἀμφίκλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν ζκέλος, ἔνθα πάχιζος
Μυὼν ἀνθρώπε πέλεται· περὶ δ' ἔγχεε αἰχμὴ
Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ ζκότος ὄσσε ἐκάλυψε.
Νεσορίδαι δ', ὁ μὲν ἄτασ' Ἀτύμνιον ὀξέϊ δορὶ,
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δορὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπάρσε, κασιγνήτοιο χολωθείς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος· τῷ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
Ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν ἐτάσαι, ἐδ' ἀφάμαρτεν,
Ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δορὸς ἀκωκὴ
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀσέον ἄχρις ἄραξε·
Δέπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ ζκότος ὄσσε ἐκάλυψεν.
Ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
Βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

310 Fregit autem os haſta: Is verò, pronus in terram
Decidit: Item Menelaus mavortius vulneravit Thoantem,
Pectore nudatum juxta ſcutum; ſolvitque membra.
Phylides autem, Amphiclum irruentem obſervans,
Prior aſſecutus percuſſit extremum crus, ubi craſſiſſima
315 Sura hominis eſt; circumque haſtæ cuſpide
Nervi diſciſſi ſunt: eum verò tenebræ oculos cooperuerunt.
Neſtoridæ autem; alter quidem vulneravit Atymnium acutâ haſtâ,
Nempè Antilochus, perque ile trajecit æream haſtam;
Cecidit igitur *hic ei* ad pedes: Maris autem cominùs haſtâ
320 In Antilochum irruebat, ob fratrem iratus,
Stans ante cadaver; eum verò deo par Thraſymedes
Prior eſt aſſequutus, antequam *is Antilochum* vulneraret; nec aberravit,
Sed vulneravit eum ad humerum protinùs; extremum autem brachium haſtæ
cuſpis
Amputavit à muſculis, & os penitùs abſcidit:
325 Fragorem igitur edidit cadens, & caligo *ei* oculos cooperuit.
Sic illi quidem duo duobus à fratribus domiti
Iverunt ad erebum, Sarpedonis fortes ſocii,

Ver. 310.——γαίης] *Al.* γαίῃ.

Ver. 311.—ὄτα] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 313. Φυλείδης] *Meges, Phylei filius.*

Ver. 315.—αἰχμὴ] Cod. *Harleian.* ἀκμὴ. Et *Schol.* ibidem inedita, ὀξύτης.

Ver. 317, 322.——ἄτασ'.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 321.——πρόσθεν νέκυος·] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, προπάροιθε νέκυος. Quod & ferri poſſit. Nam νέκυος, ut ex Scriptoribus Tragicis liquet, pronunciabatur interdum νέκυς. Vide & infrà, *ver.* 526.

Ver. 322.——πρὶν ἐτάσαι·] Quâ ratione, πρὶν, hic (etiam extra cæſuram) producatur; item ἀνίκητος, *ver.* 346; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 324.——ἀπὸ δ' ὀσέον ἄχρις ἄραξε·] *Schol.* Ἀπέσχισε τὴν ζάρκα ἄχρι τοῦ ὀστοῦ. *Euſtathius:* Ἀπάραξε τὰς μῦς, εἰς ὀστῶν ἄχρι. At, οἱ παλαιοὶ, inquit, τὸ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ διόλου, φασί. Tumque os ipſum dicetur abſciſſum.

Ver. 325. Δέπησεν] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver.

Υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὃς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
Ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ, Λύκων τε, ζυνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἤμβροσον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι ζυνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐρράισθη· ὁ δ' ὑπ' ἄατος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἴη
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυτο δὲ γυῖα.

Filii jaculatores Amisodari; qui Chimæram
Nutrivit insuperabilem, multis perniciem hominibus.
Ajax verò Cleobulum Oïliades impetu facto
Vivum cepit, impeditum in turbâ; sed ei ibi statim
Solvit robur, percutiens ense cervicem capulum magnum habente;
Totus autem incaluit ensis sanguine: eique oculos
Occupavit purpurea mors, & fatum violentum.
Peneleus autem Lyconque concurrerunt: hastis enim
Aberrârant à se invicem, & incassùm jaculati erant ambo;
Hi igitur rursus ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
Setis equinis cristatæ galeæ conum percussit, & juxta capulam
Ensis fractus est: at *ei* sub aure cervicem percussit
Peneleus, totusque immersus est ensis; retinebat autem sola
Cutis; pendebatque *ab eâ* caput; solutaque sunt *ejus* membra.

Ver. 328.——Ἀμισωδάρου· ὃς ῥα] *Amisodari: ejus, qui*——. *Ejus videlicèt, qui*—.

Ver. 329.—πολέσιν] *Al.* πολέσι. Quod & ferri possit.

Ver. 333.—Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι·] Ἔστι γὰρ ἡ Ἐμφασις· ἤπερ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν· οἷον, "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος ὅτου τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7.

——it hasta Tago per tempus utrumque
Stridens, trajectoque hæsit *tepefacta* cerebro. *Æn.* IX. 418.

——stomachoque infixa sub altum
Pectus abit; reddit specus atri vulneris undam
Spumantem, & fixo ferrum in pulmone *tepescit*. *Ibid.* 699.

Ver. 334. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος] *Homero* πορφύρεος θάνατος, non est *purpurea mors*, quâ ratione *Virgilius* dixit, de eo qui sanguinem ense trajectus vomeret, "*Purpuream vomit ille animam*;" sed, ut rectè interpretatur Scholiastes, *Atra mors*. Sic infrà, *ver.* 350,

——θανάτῳ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε.

Et ξ', 551.

——πορφύρεόν νεφέλη πυκάσασα ἑαυτήν.

Porrò quâ analogiâ è πορφύρειν deducatur πορφύρεος, vide suprà ad ά, 338 & 482.

Ver. 335.—ἔγχεσι] Cod. *Harleian.* ἔγχεϊ.

Ver. 336.——μέλεον] Vox, μέλεος, vim habet peculiarem. *Scholiastes* ad *Aristophanem* exponit, μάταιος, ἄθλιος, δυσυχής· ad istum versum.

Ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν. *Nub.* 33.

Ibid.—ἠκόντισαν] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 338.——καυλὸν] *Al.* καυλῷ.

Ver. 340.——ἔσχεθε δ' οἴη] Ita edidit *Barnesius* ex *Schol.* & MSS. Quocum facit Cod. *Harleian.* *Al.* ἔσχε δὲ οἷον.

Ver.

Μηριόνης δ' Ἀκάμανλα, κιχεὶς ϖοσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ', ἵππων ἐπιϐησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμανλα κατὰ ϛόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε· τὸ δ' ἀνλικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀϛέα λευκά·
Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόνλες· ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
Αἵμαλος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ ϛόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών· θανάτϖ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαϛος.
Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσι
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόνλες
Αἶψα διαρπάζϖσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχέσας·
Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόϐοιο
Δυσκελάδϖ μνήσανλο, λάθονλο δὲ θῆριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἔφ' Ἕκλορι χαλκοκορυϛῇ
Ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ ϖολέμοιο,
Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,

Meriones autem Acamanta, aſſecutus pedibus velocibus
Percuſſit, currum conſcendentem, ad dextrum humerum:
Ceciditque is ex curru, oculiſque offuſa eſt caligo.
Idomeneus autem Erymanta in os ſævo ære
Percuſſit: atque in adverſum haſta ærea pertranſiit
Subtus ſub cerebro; diffiditque oſſa alba:
Excuſſi verò ſunt dentes: impletique ſunt ei ambo
Sanguine oculi; quem & per os *quoque* & per nares
Efflavit aperto ore; Mortis autem nigra eum nubes obtexit.
Atque hi quidem ductores Danaorum interfecerunt virum ſinguli.
Ut verò lupi agnis vehementi impetu irruunt, vel hœdis,
Exitiabiles, è gregibus ſurripientes, qui in montibus
Paſtoris ſtultitiâ diſperſi ſunt; hi autem conſpicati
Statim diſcerpunt imbellem animum habentes:
Sic Danai Trojanis vehementi impetu irruebant; Illi autem fugæ
Horriſonæ meminerunt, oblitique ſunt ſtrenuæ fortitudinis.
Ajax verò ille magnus ſemper in Hectorem ære armatum
Cupiebat jaculari; is autem ſcientiâ bellandi,
Clypeo taurino coopertus latos humeros,

Ver. 346.—ἐξεπέρησε] *Al.* εἰσεπέρησε.

Ver. 351.——ἄρ'] Connectit ſententiam hæc vocula, cum eo quod præceſſit, *ver.* 306. Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, habet ἄμ'. Exponuntque Scholia ibidem inedita, ἐν ἑνὶ καιρῷ.

Ver. 353.——αἴ τ'] *Qui utique*——.

Ver. 358.—Αἴας δ' ὁ μέγας] Pronuntiabatur ὁμμέγας. Vide ſuprà ad *ver.* 228. Ποιεῖ δὲ ϗ δυσφωνία ϛυνθέσεως ἐν ϖολλοῖς μέγεθος. Οἷον τὸ, "Αἴας δ' ὁ μέγας——." Demet. Phaler. ϖερὶ ἑρμηνείας, §. 48. Καὶ γὰρ τὸ δύσφωνον, ϖολλαχῇ ὄγκηρόν· ὥσϖερ, "Αἴας "δ' ὁ μέγας——." Πολὺ γὰρ μᾶλλον τὸν Αἴανλα μέγαν ἐνέφηνεν,—τῆς ἐπλαδοσίης ἀσπίδος. Id. §. 105. Conſulto certè ita ſcripſit Poëta, cùm (ut rectè annotavit *Barneſius*) facilè dicere potuiſſet, Αἴας δ' αὖ μέγας—.

Ver.

Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον τ' ἠδὲ δοῦπον ἀκόντων.
Ἤ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε, ἰάων δ' ἑτάρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται ἠρανὸν εἴσω,
Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·
Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε·
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἕλκεσι δ' ἵπποι
Ἤνεικον ὠκύποδες ζὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, ὃς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ', ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων·
Πάτροκλος δ' ἔπετο, ζεφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε

Obſervabat ſagittarumque ſtridorem, & ſonitum jaculorum.
Ac certè quidem jam videbat pugnæ aliò inclinatam victoriam:
Sed & ſic manebat, ſervabatque charos ſocios.
Ut verò quando ab Olympo nubes vadit in cœlis,
Ætherem poſt ſerenum, cùm Jupiter nimbos procelloſos inducit:
Sic horum, à navibus *fugientium*, factus eſt clamorque fugaque:
Neque ſine fœdâ clade *foſſam* tranſibant rursùs: Hectorem autem equi
Efferebant veloces cum armis; deſeruitque is populum
Troicum, quos invitos profunda foſſa coërcebat.
Multi verò, in foſsâ trahentes currum veloces equi,
Fractos ad ſummum temonem liquerunt currus regum.
Patroclus autem inſequebatur, vehementèr Danaos adhortans,
Trojanis mala cogitans: hi autem clamoreque fugâque

Ver. 361. Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον κ' δοῦπον ἀκόντων.] Καὶ αὐτοί τε δὴ καλασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ——, ὡς ἐς χρῆμα ὀρῶντες, οἰκεῖα κ' δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα,——κ' μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων· ὡς ἔχει ταυτί.——"Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε "ῥοῖζον κ' δοῦπον ἀκόντων." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Vide ſuprà ad β', 210; & ad γ', 363.

Ver. 363. Ἀλλὰ κ' ὣς ἀνέμιμνε.] *Modò paululùm retrocedebat, modò adverſus hoſtem conſiſtebat*; vi ſcilicèt, non præpoſitionis ſolius, ut ait *Euſtathius*; ſed & temporis imperfecti. Vide ſuprà ad ϑ', 87; & ad γ', 84.

Ibid.—ζάων] *Barneſius* ex *Etymolog. Magn.* Σάω δ' ἐριήρας ἑτάρους· ἔστι ῥῆμα, ζέω, τὸ ζώζω· τροπῇ γίνεται ζάω· τὸ παθητικὸν ζάομαι· ἐσαόμην, ἐσάω· κ' τροπῇ Δωρικῇ τῆς υ εἰς ω, κ' συναχθομένως ζάω. Malè; ſecunda enim perſona minimè hîc cum ſententiâ congruit. Meliùs *Euſtathius*: τὸ δὲ ζάων ποιητικῶς ἀποκεκόπται ἐκ τοῦ ζάωζεν, ὁ ἔστιν ἐσωζεν· ἵνα κατὰ μὲν τὸ ἀναύξητον, ἰωνίζηται ἡ λέξις· κατὰ δὲ τὴν ἀποκοπὴν αἰολίζηται.

Ver. 365.—ὅτε τε] *Quando utique*——.
Ibid.——τείνει·] Cod. *Harleian.* τείνῃ.
Ver. 366.——γένετο ἰαχή τε φόβος τε·] De ultimâ vocis, γένετο, hîc, item δὲ, *ver.* 273, productâ; vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 367. Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν]—ἀ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν οἱ Τρῶες· ἦγεν ἀτάκτως κ' δυσδαιμόνως κ' ἀκόσμως διεπέρων τὴν τάφρον ὡς φεύγοντες· ὅπερ ἐκεῖνος ἔφη, ἀ κατὰ κόσμον φεύξεσθαι. Ταυτὰ γὰρ ὥσπερ μοῖρα κ' κόσμος, οὕτω κ' τὸ ἀ κατὰ μοῖραν, κ' τὸ ἀ κατὰ κόσμον. *Euſtath.* Cæterùm quâ ratione, κατὰ, hîc ultimam producat; item ἐρυσάρματες, *ver.* 377; & Ἀνίαχεν, *ver.* 380; Vide ſuprà ad ά, 51

Ibid.—"Ἕλκεα δ' ἵπποι "Ἐνφερον ὠκύποδες] Abſurdè hîc *Spondanus*;——"*Homere, ubi* "*eſt tuus nunc Jupiter, cujus auxilio fretì* "*Trojani paulò antè triumphabant? An idem* "*quoque cum Trojanis aufugit? aut ejus po-* "*tentia infirmata eſt?*" Quaſi ſcilicèt hoc ipſum non prædixiſſet Jupiter.

Ver. 371. Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ] Numero duali, binos in ſingulis curribus equos fuiſſe indicatur. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ver.

Πάσας πλῆσαν ὁδὸς, ἐπεὶ ἄρ τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· ταναύονλο δὲ μώνυχες ἵπποι
Ἄψορρον πρατὶ ἄστυ, νεῶν ἀπὸ καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ', ἦ πλεῖσον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῆ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας, ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπλον
Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
Ἀλικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
Ἀμβρόσιοι, ὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν,
Ἥματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρόταλον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κολεσσάμενος χαλεπῆνη,

Omnes implebant vias, poſtquam diſſipati ſunt: In altum autem procella *pulveris*
Spargebatur ſub nubes; perniciterque currebant ſolidi ungulis equi
Retrò ad urbem, à navibus & tentoriis.
Patroclus verò, quâ plurimùm turbatum videbat populum,
Eà utique dirigebat *equos*, minacitèr clamans. Sub axibus autem viri cadebant
Proni de curribus, curruſque cum fragore evertebantur.
E regione autem foſſam tranſilierunt veloces equi,
Immortales, quos Peleo dii dederant præclara dona,
Prorsùm pergere cupientes; in Hectorem autem inſtigabat *eum* animus;
Cupiebat enim percutere: illum verò extulerunt veloces equi.
Ut verò à nimbo procelloſo tota nigra obruta gravatur terra,
Tempore autumnali, cùm rapidiſſimum fundit imbrem
Jupiter; quandò utique hominibus iratus ſævit,

Ver. 374.——ἐπεὶ ἄρ τμάγεν·] Vocula iſta, ἄρ, nequaquam hîc ſupervacanea eſt; ſed vim habet in *connectendâ ſententiâ* cum eo quod præceſſit, *ver.* 366; Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ, &c.

Ibid.—ἄελλα] Ita rectè edidit *Barneſius*. *Al.* ἀέλλη; malè: Nam apud *Homerum* ᾰ naturâ brevis, ut in μῆσα, τάλω, ἄελλα, & ſimilibus. nunquam mutatur in ή. Vide ſuprà ad β', 314, & 633; & ad γ', 192.

Ver. 379.——ἀνεκυμβαλίαζον.] Οἱ δὲ πελαιοὶ φασὶ, ἢ ὅτι τὸ ῥῆμα βομβᾶδες ὄν, ἐμφασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχε τῶν ἁρμάτων ἀνατροπῆς. *Euſtath.* Vide ſuprà ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 380.——ἀνὰ] *Al.* ἄρα.

Ibid.——ὑπέρθορον] *Al.* ὑπέκθορον.

Ver. 384. Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι]

Sæpe etiam immenſum cœlo venit agmen aquarum,
Et fœdam glomerant tempeſtatem imbribus atris
Collectæ ex alto nubes; ruit arduus æther
Et pluviâ ingenti ſata læta, boumque labores
Diluit: implentur foſſæ & cava flumina creſcunt
Cum ſonitu, fervetque fretis ſpirantibus æquor. *Georgic.* I. 322.

Ibid.——βέβριθε] Vide ſuprà ad ά, 37; & ad β', 314. *Al.* βέβρυχε; ut infrà ξ', 264.

Ver. 385.—ὀπωρινῷ,] Vide ſuprà ad έ, 5.

Ibid.——λαβρόταλον] *Al.* λαυρόταλον.

Ibid.——χέει ὕδωρ Ζεὺς——κολεσσάμενος——Σκολιὰς κρίνουσι Θέμιστας.] Τὰ δὲ λειπὰ τῆς παραβολῆς ἐκφρασεϊδίον τε ἔχει μεγάλης καπακλυσμῶ, ἢ αἰτίαν αὐτῆ ἠθικὴν, ἢ διδασκαλίαν εὐθυδικίας· ἢ ἐναντίον τὸ, Σκολιὰς κρίνειν Θέμιστας· δῆλον δὲ ὅτι τε ζεμεναὶ πάντως αἱ τῆς εἰρημένης παραβολῆς ἔννοιαι· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μεγάλων ἢ θείων πραγμάτων ἐκφράσεις, ἢ αἱ ἠθικαὶ παιδεύσεις· ἢ ὅτι Σκοπὸς αὐτῆ, τοῦτο μόνον δηλῶσαι, ὡς αἱ Τρωϊκαὶ ἵπποι ἦτον ἐκεῖνον ἀσθμαίνουσαι τῷ Ζωντίνῳ δρόμῳ τῷ ἐκ τῆ διώκεσθαι, καθὰ ἐν δεινῷ καπακλυσμῷ τῷ ἐν Θεομηνίας, Χαράδραι μεγάλαι ζενάχεσι ῥέυσαι. *Euſtath.*

Ver. 386.——ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι] *Al.* ὅτε δή τ' ἀνδρεσσι. Cæterùm de iſto δή, vide ſuprà ad β', 158.

Ver.

Οἳ βίῃ ἐὶν ἀγορῇ ϛκολιὰς κρίνωσι θέμιϛας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν πολαμοὶ πλήθυσι ῥέοντες,
Πολλὰς δέ κλιτῦς τότ' ἀποϛμήχυσι χαράδραι,
Ἐξ δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλα ϛενάχυσι ῥέυσαι
Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ὣς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα ϛενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ', ἐπεὶ ἕν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
Αὖ ἐπὶ νῆας ἔρϛε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος
Εἴα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ ποταμῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεταίϛσων, ποινὴν δ' ἀπετίννυτο ποινήν·
Ἔνθ' ἤτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦτο δὲ γυῖα.

Qui vi in foro perverſa exercent judicia,
Juſtitiamque expellunt, deorum ultionem nihil verentes;
Horumque omnes quidem fluvii inundant fluentes,
Multâſque montium devexitates tunc abſcindunt torrentes,
Et in mare purpureum valdè ſtrepunt fluentes
Ex montibus in præceps; corrumpunturque opera hominum:
Sic equæ Trojanæ valdè ingemiſcebant currentes.
Patroclus autem, poſtquàm primas intercîdiſſet phalangas,
Rurſus ad naves coërcitos egit retrorsùm, neque ad urbem
Sinebat cupientes aſcendere, ſed inter
Naves & fluvium & mœnia ſublimia
Occidebat rapidè inſequens, multorumque exigebat ultionem:
Tunc quidem Pronoum primum percuſſit haſtâ fulgenti,
Pectore nudatum juxta clypeum: ſolvitque membra.

Ver. 387, 388.—κρίνωσι—ἐλάσωσι,] Cod. *Harleian.* κρίνεσι——ἐλάσωσι.

Ver. 388.—θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·] *Deorum ultionem.* Sic *Odyſſ.* φ', 28;

——οὐδὲ θεῶν ὅπιν ᾐδέσατ'——.

Et *Heſiod.* Ἔργ', ϗ ἡμερ. I. 185;

——οὐδὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες——.

Et *Theogon. ver.* 222;

Πρίν γ' ἀπο τῷ δώσει κακὴν ὅπιν, ὅϛις ἀμάρτῃ.

Ver. 390.——κλιτῦς] *Al.* κλειτῦς. Auctoribus non inidoneis; Quod autem *Barneſius* de *Metro*, nihil eſt. Ex κλίνομαι enim tam rectè κλῖτῦς, quàm ex κέκλῖμαι, deducitur κλῖτός; ut λῦμα, λῦτὸς, ex λῦω, λελῦμαι, &c. Vide ſuprà ad α, 314. Sic *Odyſſ.* ε, 470;

Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβᾷς——.

Ver. 391.——πορφυρέην] Vide ſuprà ad α, 338 & 482.

Ver. 394.—ἐπεὶ ἕν] Ἔϛι δὲ ϗ ἐνταῦθα τὸ ἕν, ἀντὶ τῦ δή· ἵνα εἴη τὸ, ἐπεὶ ἕν, ταυτὸν τῷ, ἐπειδή. *Euſtath.* Verùm non hîc ſupervacuum eſt iſtud ἕν. Eam enim ferè vim habet ἐπεὶ ἕν, ac ſic latinè dicas: *Poſtquam, ut dixi*; vel *Poſtquam, eo modo quo dixi.*——

Ibid.——ἐπέκερσε] *Al.* ἀπέκερσε.

Ver. 395. Αὖ ἐπὶ νῆας ἔρϛε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος Εἴα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν] *Spondanus*, & *Euſtathius*, & *Domina Dacier*, hæc de *Græcis* accipiunt; quaſi *Patroclus* nimirum partim, etſi non plenè, monitorum Achillis meminiſſet; ſuoſque proindè ne *Trojanos* ulteriùs inſequerentur, urbemque aggrederentur, cohibuiſſet. Cum verò ἔρϛε de hoſtibus propriùs dicatur, voceſque ἐπέκερσε & κλεῖνε ad *Trojanos* planè reſpiciant, nec ulla hîc Græcorum fiat mentio; iſtud, Αὖ ἐπὶ νῆας ἔρϛε, &c. de *Trojanis* potiùs à *Patroclo*, ne in urbem ſe reciperent, interclusis dictum crediderim.

Ver. 398.—μεταίϛσων,] *Al.* μεταίχμιον.

Ibid.—ἀπετίννυτο] Vide ſuprà ad γ', 279.

Ver.

Δέπησεν δὲ πεσὼν· ὁ δὲ Θέςορα, Ἤνοπος υἱὸν,
Δεύτερον ὁρμηθείς· (ὁ μὲν εὐξέςῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἧςο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία ἠίχθησαν· ὁ δ') ἔγχει νύξε παραςὰς
Γναθμὸν δεξιερὸν, διὰ δ' αὐτῆ πεῖρεν ὀδόντων·
Εἵλκε δὲ δερὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φὼς,
Πέτρῃ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος, ἰερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ ἠὲ ἤνοπι χαλκῷ·
Ὡς εἵλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα, δερὶ φαεινῷ·
Κάδδ' ἄρ' ἐπὶ ςόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάναλος χύτο θυμοραϊςής·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμανθα, καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἐπάλτην,
Τληπόλεμόν τε Δαμαςορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,
Ἰφέα τ', Εὐϊππόν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπαςςυτέρως πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ.

Fragorem verò *is* edidit cadens: *Patroclus* autem Theſtorem, Enopis filium,
Iterum impetu facto, (qui quidem eleganter politâ in ſeliâ
Sedebat contractus; perculſus enim erat animo, ex manibuſque
Habenæ defluxerant; *Patroclus* autem *eum*) percuſſit cominùs
Malam dextram, perque ejus tranſegit denſes: [vir,
Traxit autem *eum* haſtâ levatum ſuper orbile ad ſellam curruſ fixum; veluti cùm
Scopulo in prominenti ſedens, ſacrum piſcem
Ex ponto foràs lino & ſplendido ære:
Sic *hunc* traxit è curru hiantem *Patroclus* haſtâ fulgenti;
Inque os *demum* excuſſit: lapſumque ipſum liquit anima.
Tum deinde Eryalum irruentem percuſſit *Patroclus* ſaxo,
Medio in capite; illudque in duas partes totum diffiſſum eſt
In caſſide validâ: is itaque pronus in terram
Decidit; ipſumque mors circumfuſa eſt exitialis.
Ac poſtea Erymanta, & Amphoterum, & Epaltem,
Tlepolemumque Damaſtoridem, Echiumque, Pyremque,
Ipheaque, Euippumque, & Argeadem Polymelum,
Omnes alium ſuper alium dejecit in terram almam.

Ver. 403.——ἀλείς·] *Al.* ἀλείς.

Ibid.——πλήγη] Vide ſuprà ad γ, 31.

Ibid.——ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adeſque ex manibus.*

Ver. 405.——αὐτῆ] Γναθμῷ δεξιερῷ.

Ver. 407.——ἰερὸν ἰχθὺν] Λέγει δὲ ἱερὸν ἰχθὺν, κατά τινας, ὧν καὶ Ἀριςοτέλης, τὸν Ἀνθίαν, οἷα ζημιωδῶς ὄντα τῆ ἄθηρον εἶναι τὴν θάλασσαν· ἐπεὶ ὅπου Ἀνθίας, ἐκεῖ ἐκ ἔς ἰ θηρίον θαλάσσιον· ᾧ ζημείῳ χρώμενοι, καλακολυμβῶσιν ἀδεῶς οἱ ζπογγεῖς· καὶ τὸν ἰχθὺν, διὰ τοῦτο καλοῦσιν ἱερὸν. *Euſtath.* Sic & *Athenæus, Lib.* VII. *cap.* 7.

Ver. 411.——Ἐρύαλιν] Cod. *Harleian.* Ἐρύλαον.

Ibid.——ἐπεσσύμενον] *Al.* ἐπεσσύμενος.

Ibid.——βαλε πέτρῳ, Μέσσην κακκεφαλήν] ——mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit,—— *Æn* IX. 750.

Ver. 416.——Πύρην τε] Cod. *Harleian.* Πύριν τε.

Ver. 418.——πέλασε] Vide ſuprà ad ά, 140.

Σαρπηδὼν δ' ὡς ἔν ἴδ' ἀμιλροχίτωνας ἑταίρυς
Χέρσ' ὑπὸ Παλροκλοιο Μενοιλιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
Αἰδὼς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγελε; νῦν θοοὶ ἐσέ·
Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τῦδ' ἀνέρϕ, ὄφρα δαείω,
Ὅσις ὅδε κρατέει· κὴ δὴ κακὰ πολλὰ ἔορλε
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε κὴ ἐσθλῶν γύνατ' ἔλυσεν.
Ἦ ῥα, κὴ ἐξ ὀχέων ζὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλϕ δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρυ.
Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ, γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζονλε μάχονλαι·
Ὣς οἱ, κεκλήγονλες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
Τὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνυ παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·

Sarpedon autem, poſtquam vidit diſcinctos ſocios
Manibus Patrocli Menœtiadæ domitos,
Adhortatus eſt eximios increpans Lycios;
" *Prob* pudor, ô Lycii, quò fugitis? nunc ſtrenui eſtote:
" Occurram enim ego huic viro, ut intelligam,
" Quiſnam iſte victor graſſetur: utique jam malis multis affecit
" Trojanos: quippe multorumque & fortium genua ſolvit.
Dixit, & de curru cum armis deſiliit in terram.
Patroclus verò alterâ ex parte, ut vidit, deſiliit de curru.
Hi autem, ſicut vultures duo, unguibus aduncis, roſtris curvis,
Petrâ ſuper excelsâ ingentem clangorem edentes pugnant:
Sic hi, clamantes, alter in alterum irruebant.
Hos autem intuitus miſertus eſt Saturni filius verſuti,
Junonemque allocutus eſt ſororem uxoremque;

Ver. 419.—Σαρπηδὼν δ' ὡς ἔν] *Barneſius* hic ex uno MS. edidit Σαρπηδὼν ὡς ἔν, omiſsâ voculâ, δὲ, quæ tamen hoc in loco, ad narrationem connectendam, videtur neceſſaria.

Ibid.——ἀμιλροχίτωνας ἑταίρυς] Vocem, ἀμιλροχίτωνας, ita explicat Domina *Dacier*: " *des gens qui ont quitté leur cuiraſſe pour* " *mieux fuir.*" Mihi verò, non de iis, qui arma abjecerant, ſed de gentis iſtius habitu ſingulari dicta videtur; ut ἑλκεσιπέπλους, λινοθώρηκ, &c. —— ἀμιλροχίτωνας τῦς τοιύτυς λέγει, ὡς ἂς ἀζώσυς κατὰ τὺς πρὸ ὀλίγων εἰρημένυς· ἐδέποίς γὰρ μίτρα παρὰ τῷ ποιητῇ ἁπλῶς ἡ ζώνη· ἀλλὰ τὺς μὴ ὑποζωννυμένυς μίτρας τοῖς χιτῶσιν, ὁ ἔςι τοῖς θώραξιν, ἀλλὰ ἅμα τῷ θώρακι ζυνηλημένην ἔχονλας κὴ τὴν μίτραν, κὴ ὡ ζυμβλητὴν κατὰ τὺς πολλύς· ὥςε τὸ ἀ ἐνλαῦθα, κὴ ςέρησιν δύναλαι δηλῦν διὰ τὸ μὴ ὑποζώννυσθαι μίτρας, κὴ ἀντὶ τῦ "ἅμα" δὲ λαμβάνεται διὰ τὸ ὁμῦ τῷ θώρακι συνηρτῆσθαι αὐτὰς. *Euſtath.*

Ver. 422.—νῦν θοοὶ ἐσέ.] Sententia hæc duplici modo accipi poteſt: Vel, ut *Lycios* ad fortiter ſe gerendos adhortetur *Sarpedon*; *Jam acres eſtote:* Vel, ut eorum ignaviam increpet, quòd in pugnâ ſegnes eſſent, in fugâ celeres; *Jam celeres eſtis:* Atque ita *Euſtathius*; Ὀνειδίζει δὲ ὁ λόγϕ, τὺς ἀνδρίζεσθαι μὲν βραδεῖς, ὀξυκινήτυς δὲ φεύγειν.

Ver. 423.——τῦ δ' ἀνέρϕ——Ὅσις ὅδε κρατέει·]

Unus homo——————
——tantas ſtrages impunè per urbem
Ediderit? juvenum primos tot miſerit
Orco? *Æn.* IX. 783.

Ver. 424.—κὴ δὴ κακὰ] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 428.——αἰγυπιοὶ——κλάζονλε] *Duo* ſcilicèt *vultures.* Vide ſuprà ad *ver.* 371; & ad ά, 566. Nec alitèr rectè inſtituta eſſet comparatio.

Ibid.——μάχονλαι·] *Al.* μάχωνλαι.

Ver. 432.——κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·]

——Jovis——
Et ſoror & conjux——. *Æn.* I. 50.

Ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
Δίχθα δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὁρμαίνοντι,
Ἦ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης
Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
Ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἡρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Αἶψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἔρδ'· ἀτὰρ ἔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Αἴκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
Φράζεο, μήτις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι κὴ ἄλλον
Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·

" Hei mihi, cum mihi Sarpedonem, chariſſimum hominum,
" In fatis ſit à Patroclo Menœtiade domari.
" Biſariàm autem animus mihi fertur, in præcordiis verſanti,
" Utrumne ipſum vivum pugnâ è lacrymosâ
" Ponam abreptum Lyciæ in opulento populo,
" An jam ſub manibus Menœtiadæ domem.
Huic autem reſpondit deinde magnis oculis veneranda Juno;
" Importuniſſime Saturnie, quale verbum dixiſti?
" Virumne mortalem, jam olim deſtinatum fato,
" Iterùm *nunc* vis á morte triſti liberare?
" Fac: at non tibi omnes aſſentiemur dii cæteri.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò animo reconde tuo;
" Si vivum dimiſeris Sarpedonem ſuam ad domum,
" Perpende, nè quis poſthàc deorum velit & alius
" Abducendum curare ſuum charum filium ex aſpero prælio,

Ver. 433. Ὦ μοι ἐγὼν,] Vituperat hîc *Plato* non locutionem Poëticam, ſed Rem ipſam,—δεησόμεθα [Ὁμήρου] μὴ τοι—τὸν—μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι ὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥς τε,—φάναι——" Αἴ αἴ ἐγὼν, " ὅτε μοὶ Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν, Μοῖρ' " ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι." *De Republ. lib.* 3. Ubi notandum legiſſe hîc *Platonem*, Αἴ αἴ ἐγὼν——.

Ver. 436. Ἦ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης Θείω ἀναρπάξας] Hunc tegere, & diræ valeam ſubducere pugnæ. *Æn.* X. 50.

" *Homerus querentem Jovem inducit, quòd* " *Sarpedonem filium à morte contrà fatum* " *eripere non poſſet.*" Cic. de Divinat. lib. 2. At non hic *querentem* inducit Jovem, quòd filium à morte liberare *nequeat*; ſed *dubitantem*, an hoc ipſum facere *oporteat* contra fatum. Ut rectè obſervavit *Victorius*, *Var. Lect. Lib.* 34. *cap.* 24.

Ver. 437.—ἀναρπάξας] Vocem hanc vertit Domina *Dacier* " *tout d'un coup.*" Minus rectè.

Ver. 439.——βοῶπις] Vide ſuprà ad ε, 43, 58, & 551.

Ver. 440.——ἔειπες;] *Al.* εἶπας.

Ver. 445. Αἴκε ζωὸν πέμψῃς] Pronuntiabatur, ut opinor ζὼν. Atque ita etiam ſcribendum conjicit Vir doctus *Henricus Stephanus* (etſi abſque Exemplarium auctoritate nihil mutare eſt auſus) ex ε, 887. " Quid-" ni," inquit, " & hîc ζὼν ſcribamus, non " ζωὸν; ut *Il.* ε, *ver.* 887, Ἦ ῥα ζὼς ἀ-" μεμπτὸς ἴα χαλκοῦ τυπῆσι, ſcriptum eſſe " videmus?" Quin & eo veriſimilius eſt, aut ſcribendum aut ſaltem pronuntiandum ζὼν, quòd in duobus MSS. ſcriptum reperit *Barneſius*, Αἴκε ζωὸν πέμψῃς. Porrò *Euſtathius* in Commentario legit, Αἴκεν ζωὸν πέμψῃς.

Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄσυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
Ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
Ἧτοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κραδίῃ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνδε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰών,
Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὕπνον,
Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αἱμαλόεσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.

" Multi enim circum urbem magnam Priami pugnant
" Filii immortalium, quibus iram gravem injicies.
" Sed si *hic* tibi dilectus est, tuumque *vicem ejus* miseratur cor;
" Eum quidem sinito in asperâ pugnâ
" Manibus sub Patrocli Menœtiadæ domari:
" At postquam jam eum reliquerit animaque & vita,
" Mitte eum ut Mors ferat, & suavis Somnus,
" Donec Lyciæ latæ ad populum pervenerint:
" Ibi ei exequias facient fratresque, amicique,
" *Cum* tumuloque, cippoque: hic enim honor est mortuorum.
Sic dixit: neque non obsecutus est pater hominumque deûmque:
Cruentas autem guttas demisit in terram,
Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat
Interempturus in Trojâ glebosâ procul à patriâ.

Ver. 449.——ἀθανάτων,] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 450.—φίλος ἐστὶ,] *Al.* φίλον ἐστὶ.

Ver. 451.—ἔασον] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 453. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνδε]

Post ego nube cavâ miserandæ corpus & arma
Insploliata feram tumulo, patriæque reponam. *Æn.* XI. 593.

Ver. 456.—ταρχύσουσι] *Al.* ταρχύσασι.

Ver. 458.—πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.]

——Divûm pater atque hominum Rex. *Æn.* I. 69.

Ver. 459. Αἱμαλόεσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,] Portentum, *pluvia sanguinea*, ut suprà λ', 53. Similiter apud *Hesiodum*;

Κάδδ' ἄρ' ἀπ' ὠρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο κακοῖ μεγαθαρσέϊ παιδί. Ασπὶς Ἡρακλ. *ver.* 384.

Τάχ' μὲν ἐπὶ Σαρπηδόνι δάκρυα, λύπην μὲν ἐκ καλα-ψευδέϊ θεῦ, ὁ κῆρ πᾶσ' ἀνθρώποις νόσημα· αὐτῷ δὲ βυλομένῳ τ' ἀκριδὲς ἐρεινᾶν, ἐπινοεῖται τρόπον ἀλλοῖορυμένης ἀληθείας. Πολλάκις γὰρ ἐν ταῖς μεδέλαις τῶν μεγάλων πραγμάτων, ἰσορρῶσι τεράεια τῷ βίῳ Συμφερέσθαι Σημεῖα, σοδαμῶν τε καὶ πηγῶν ναμάτων αἱματοφύρδην ῥεύμασιν ἐκμιαινομένων· ὡς ἐπ' Ἀσωπῷ τε καὶ Δίρκης παραδιδάσιν οἱ παλαιοὶ μῦθοι. Λόγος δ' ἔχει καὶ κατὰ νεφῶν ψεκάδας ὕεσθαι, φόνῳ τινὶ κηλῖσιν ἐπικεχραδμένας. Ἐπεὶ τοίνυν ἡ μεδολὴ τῆς μάχης ἀθρόαν φυγὴν ἐμποιήσειν ἔμελλε τοῖς βαρδάροις, ἐλεγὺς δ' ἦν ὁ τῶ κατ' ἀλκὴν ἀρίσῳ Σαρπηδόνος ὄλεθρος, ἀσπερεὶ τεράεια πρὸφάνη ταύτης τῆς Συμφορᾶς ἀγδελτικὰ, " Αἱμαλόεσσας δὲ " ψεκάδας κατέχευεν ἔραζε." Τοῦτον δὴ τὸν φονέα ὅμδρον, ἀλληγορικῶς εἴρηκεν αἰθέρος βάκρυα· Διὸς μὲν ὁ, ἄκλαυς γὰρ, ἐκ δὲ τῶν ὑπερώων τόπων, ὡσπερεὶ θρήνοις μεμιδμένα καὶ ἀρραγέσι δετὰ. *Heraclid. Pontic.* Cæterùm observandum, legisse hîc *Heraclidem*, Αἱμαλόεσσας δὲ ψεκάδας——.

Ver. 460.—τὸν οἱ] Quâ ratione, τὸν, ultimam hîc, etiam extra cæsuram, producat; item δὲ, *ver.* 475; & Αἰθωνα, *ver.* 488; & μιν, *ver.* 502; vide suprà ad ά, 51. *Al.* τὸν ῥ' οἱ.

Ver. 461. Φθίσειν] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad β', 43 & 833.

Οἱ δ' ὅτε δὴ ζχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλ@ μὲν ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
Ὃς ῥ' ἠΰς θεράπων Σαρπηδόν@ ἦεν ἄνακτ@,
Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαςέρα· λῦσε δὲ γυῖα·
Σαρπηδὼν δ' αὐτῆ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερ@ ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον ἔτασεν ἵππον
Ἔγχει δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀἰσθων·
Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, ἀπὸ δ' ἔπλατο θυμός·
Τὼ δὲ διαςήτην· κρίγε δὲ ζυγὸν, ἡνία δὲ ζφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήορ@ ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὗρετο τέκμωρ,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Αἶψας ἀπέκοψε παρήορον· ὦδ' ἐμάτησε.
Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις ζυνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλε δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριζερὸν ἦλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, ὦδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕςερος ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· τοῦ δ' ἐχ' ἅλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,

Hi autem cum jam propè erant alter in alterum irruentes,
Tum Patroclus quidem inclytum Thraſymelum,
Qui ſtrenuus famulus Sarpedonis erat regis,
Hunc (*inquam*) percuſſit imum ad ventrem; ſolvitque membra:
Sarpedon verò à *Patroclo* quidem aberravit haſtâ fulgenti,
Secundus impetum faciens; at Pedaſum vulneravit equum
Haſtâ dextrum *in* humerum; is autem gemuit animam expirans;
Deciditque in pulvere ejulans, avolavitque anima.
Duo autem *reliqui equi* diſſultabant; crepuitque jugum, habenæque ipſis
Confundebantur, quoniam jacebat equus exterioris lori in pulveribus.
Ac hujus rei quidem Automedon haſtâ inclytus invenit finem;
Educto *nempè* longo enſe robuſto à femore,
Inſurgens abſcidit equum *iſtum* extra jugalem; neque ſegniter agebat.
Itaque *bini equi iterum* aptè compoſiti ſtabant, inque habenis directi erant:
Patroclus verò & *Sarpedon* rursùs congreſſi ſunt pugnâ in exitioſâ.
Tum Sarpedon quidem aberravit haſtâ fulgenti,
Patroclique ſupra humerum ſiniſtrum abiit cuſpis
Haſtæ, neque percuſſit ipſum: poſterior autem irruit æra
Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu,

Ver. 463. Θρασύμηλον,] Ita ex duobus MSS. edidit *Barneſius*. Atque ita in Commentario legit *Euſtathius*. *Al.* Θρασυμήδην. At *Neſtoris* filio nomen erat *Thraſymedes*, ſuprà ί, 81. Quare Θρασύμηλον videtur potior Lectio.

Ver. 469.—ἐν κονίῃσι] Vide ſuprà ad γ', 508.

Ver. 470.—κρίγε] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 471.——παρήορος] Vide ſuprà ad *ver.* 152.

Ver. 473. Σπασσάμενος] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* Σπασάμενος. Minùs rectè. Primam enim corripit.

Ver. 474. Αἶψας ἀπέκοψε] Vide ſuprà ad Θ', 87.

Ver. 478.—ἦλυθ'] Vide ſuprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 479.—ὤρνυτο] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 480.——τοῦ δ' ἐχ' ἅλιον βέλος]
At non hoc telum, mea quod vi dextera verſat,
Effugies.—— *Æn.* IX. 747.

Ἀλλ' ἔβαλ', ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τὴν τ' ὄρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἠΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μεθελθὼν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ὤλετό τε σθενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·
Ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοός ἐσσι.
Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα καταφειὴ καὶ ὄνειδος

Sed percussit, ubi utique præcordia complectuntur densum cor:
Cecidit autem, sicut quandò aliqua quercus cadit, vel populus,
Vel pinus alta, quam in montibus fabri
Exciderunt securibus recens exacutis, navale lignum ut sit:
Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus,
Dentibus frendens, pulvere manibus prehenso sanguinolento.
Veluti taurum interficit leo armento superveniens,
Fulvum, magnanimum inter flexipedes boves,
Peritque *is* gemens sub maxillis leonis;
Sic à Patroclo Lyciorum ductor clypeatorum
Interfectus indignante animâ gemebat, charumque nomine vocabat socium;
" Glauce charissime, bellator inter viros, nunc te admodùm oportet
" Pugnacemque esse, & audacem bellatorem:
" Nunc tibi cordi sit pugna gravis, si prœlio impiger es.
" Primùm quidem adhortare Lyciorum ductores viros,
" Quaquaversùm obiens, pro Sarpedone prœliari:
" Quin deinceps & ipse super me pugnes ære.
" Tibi enim ego etiam posthàc pudor & opprobium

Ver. 481.——ἔρχαται] Καθείρηνται. *Eustath.* Nempe ab εἴργω, non ab ἔρχομαι, deducitur ἔρχαται; ut rectè hîc annotavit *Barnesius.*

Ver. 482. Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις——πίτυς] Vide suprà ad ν, 389.

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho,
Aut Idâ in magnâ, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 483.——τὴν τ'] *Quam scilicèt*——.

Ver. 485. Ὡς ὁ——κεῖτο τανυσθείς, Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.]
——————cadit atque cruentam
Mandit humum, morienſque suo se in vulnere versat. *Æn.* XI. 669.

Ver. 488.——ἐν εἰλιπόδεσσι] *Al.* ἐπ' εἰλιπόδεσσι.

Ver. 491. Κτεινόμενος] *Quum interficeretur.*

Ver. 495.——ὄτρυνον] Vide suprà ad ν, 44.

Ver. 496. Πάντῃ ἐποιχόμενος] Cod. *Harleian.* Πάντας ἐποιχόμενος. Sed & iterùm occurrit Πάντῃ ἐποιχόμενος, infrà *ver.* 533.

Ver.

Ἔσσομαι ἤμαλα πάντα διαμπερὲς, εἴκε μ' Ἀχαιοὶ
Τεύχεα ζυλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμὼς, ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λὰξ ἐν ζήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἵλκε δόρυ, πρωτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔπονλο·
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε, καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτὸν ζχέθον ἵππους φυσιόωνλας
Ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκλων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένελο φθογγῆς ἀίονλι·
Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' ἐὸ δύναλο προσαμῦναι.
Χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Ἕλκος, ὅ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
Κλῦθι, ἄναξ, ὅς πε Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ

" Ero dies omnes perpetuò, ſi quidem mihi Achivi
" Arma detraxerint, in hoc ad naves certamine interfecto.
" Verùm capeſſe *pugnam* ſtrenuè, adhortareque populum omnem.
Sic ipſum locutum finis mortis texit,
Oculos, nareſque; *Patroclus* nempè, calce pectoribus impreſſo,
E corpore traxit haſtam, præcordiaque ipſam *adhærentia* ſequebantur;
Ejuſque ſimul animamque, & haſtæ evulſit cuſpidem.
Myrmidones autem illic detinuerunt *ejus* equos anhelantes,
Cupientes fugere, poſtquam reliquiſſent currus dominorum *ſuorum*.
Glauco verò gravis dolor ortus eſt vocem *amici* audienti:
Commotum autem eſt ei cor, quòd non poſſet opem ferre.
Manu autem prehendens *eum* ſtringebat *ſibi* brachium: affligebat enim eum gravitèr
Vulnus, quod jam ei Teucer irruenti inflixerat ſagittâ,
E muro excelſo malum à ſociis propulſans.
Precans autem dixit longè jaculanti Apollini;
" Exaudi, rex, qui alicubi Lyciæ in opulento populo

Ver. 500.——νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.] Vituperat hîc *Homerum Terraſſonus*, quòd *Sarpedonem*, etſi longè à navibus abſentem, tamen *medias ſe inter naves occidiſſe* dicentem introducat. " Les Commentateurs" (inquit) " —ont dit là deſſus, que Sarpedon rêvoit, " étant à l'article de la mort.—Ainſi, Homére n'a point d'autre raiſon pour faire " dire à Sarpedon qu'il meurt au milieu des " vaiſſeaux, quoiqu'il fût bien loin de là; " ſinon que c'eſt un vers tout fait, une formule employée au 15e Livre, au ſujet de " Caletor tué effectivement au milieu des " vaiſſeaux; νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα ó, 428; *Diſſert. ſur l'Iliade, Part* IV. *cap.* 6. Verùm, ut opinor, " νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα" utrobique, non eſt, " *medias inter naves*, ſed, " *in certamine de navibus, ſtratum.*" Atque ita hîc accipit Domina *Dacier*; " Il " me paroît que——νεῶν ἐν ἀγῶνι peut ſignifier fort naturellement, *à l'attaque des* " *vaiſſeaux.*" Alteram tamen explicandi rationem ſequitur *Euſtathius*, Τὸ δὲ, " νεῶν " ἐν ἀγῶνι πεσόντα," μιμητικῶς ἔφευγαι· ἔχω μὲν γὰρ ἡ τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι πίπτει, ἡ δὲ ἐν τῷ ἀθροισμάτι ἡ τῇ ἀγορᾷ τῶν νεῶν. Ὁ δὲ ἤδη τελαρσμένος τὸ φρονεῖν, ἄλλως λέγει· ἤδη γὰρ πρὸς τῷ θνήσκειν ἐςί.

Ver. 502. —— τέλος θανάτοιο κάλυψεν Ὀφθαλμὼς,]

Olli dura quies oculos & ferreus urget
Somnus: in æternam clauduntur lumina noctem. *Æn.* XII. 309.

Ver. 510.——αἰνῶς] *Al.* αὐτὸν.

Ver. 511.—ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσυμένον βάλεν ἰῷ,] Suprà, μ', 387.

Ver. 513.——ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·] Cod. *Harleian.* ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Εἶς, ἦ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ ζὺ πάντοσ' ἀκούειν
Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρῃερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
Ὀξείης ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, ὐδέ μοι αἷμα
Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτῆ·
Ἔγχος δ' ὐ δύναμαι ζχειῆν ἔμπεδον, ὐδὲ μάχεσθαι
Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὤριζος ὄλωλε,
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱὸς· ὁ δ' ὐδ' ἑῷ πάιδὶ ἀμύνει.
Ἀλλὰ ζὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρῃερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν·
Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ καῃατεθνειῶτι μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῆ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,

515 " Es, vel in Trojâ: potes autem tu undecunque auſcultare
" Viro dolenti, ſicut nunc me dolor invadit.
" Vulnus enim habeo hoc grave, undique autem mihi manus
" Acutis doloribus transfixa eſt, neque mihi ſanguis
" Siccari poteſt; gravatur autem mihi humerus per ipſum:
520 " Haſtam autem non poſſum ſuſtinere firmitèr, neque pugnare
" Congreſſus cum hoſtibus: Vir autem fortiſſimus periit,
" Sarpedon, Jovis filius: ille verò nè ſuo quidem filio opem fert.
" Sed tu ſaltem mihi, rex, huic gravi vulneri medere;
" Sopi autem dolores, præbeque vires; ut ſocios
525 " Adhortans Lycios excitem ad pugnandum;
" Ipſeque de cadavere mortuo pugnem.
Sic dixit precans; hunc autem exaudivit Phœbus Apollo:
Statim ſedavit dolores, à vulnere autem gravi
Sanguinem atrum ſiccavit, fortitudinemque immiſit animo.
530 Glaucus autem agnovit ſuâ mente, lætatuſque eſt,

Ver. 515.——δύνασαι δὲ ζὺ] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. *Al.* δύνασαι δέ τε.

Ver. 518, 521. —— ἐλήλαται —— ὄλωλε,] Vide ſuprà ad κ', 186, 187; & ad ά, 37.

Ver. 521.——ἀνὴρ δ' ὤριζος] Cod. *Harleian.* ἀνὴρ δ' ὃς ἄριζος.

Ver. 523.—ἕλκος] Cod. *Harleian.* ἄλγος.

Ver. 524.—Κοίμησον] Ita edidit *Barneſius* ex ξ', 236. *Al.* Κοίμισον· ut opinor, minùs rectè: Vide ſuprà ad ά, 140. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Κοίμισσον.

Ver. 526 —ἀμφὶ νέκυϊ] Malè hîc *Barneſius*; " Pes (inquit) *Proceleuſmaticus* pro " *Anapæſto*." Quaſi ſcilicet ſyllabæ duæ κυϊ in unam facilè coalitcere non poſſent. Vide ſuprà ad *ver.* 321.

Ibid.——νέκυϊ καῃαῃεθνειῶτι] Non eſſe hoc ταυτολόγον ex Scriptoribus Tragicis liquet, quorum locutio Sermoni propior eſt:

Οὐ μαρψιρήσει ταῦθ' ὁ καῃθανὼν νέκυς.
Sophocl. Antigon. 525.

Ibid.——καῃαῃεθνειῶτι] Vide ſuprà ad ά, 265; ad β', 818; & ad ζ', 464.

Ver. 527. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῆ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·]

Dixit: opemque Dei non caſſa in vota vocavit. *Æn.* XII. 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας,]

——ſubitoque omnis de corpore fugit
Quippe dolor, omnis ſtetit imo vulnere ſanguis,
——atque novæ rediere in priſtina vires.
Æn. XII. 421.

Ver.

Ὅτλι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάλλῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάσθων,
Πελυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοίδην, κὴ Ἀγήνορα δῖον·
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, κὴ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν,
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα τερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
Οἵ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων, κὴ πατρίδος αἴης,
Θυμὸν ἀποφθινύθεσι· ζὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ὀσπιστάων,
Ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε κὴ σθένεϊ ᾧ·
Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
Ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε. νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
Τὰς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
Ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ καλακρῆθεν λάβε πένθος
Ἀσχέτον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεί ῥ' ἔφυσιν ἕρμα πόληος.
Ἔσκε, κὴ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἄρ' αὐτῷ

Quòd se citò exaudiverat magnus deus precatum.
Primùm quidem excitavit Lyciorum ductores viros,
Quaquaversùm obiens, *ut* super Sarpedone præliarentur.
Deinde verò Troas accersitum ibat, magnis passibus gradiens,
Polydamanta ad Panthœdem & Agenora nobilem :
Accersitum etiam ivit Æneamque & Hectorem ære armatum,
Propè autem stans verbis alatis allocutus est ;
" Hector, nunc jam omninò oblitus es sociorum,
" Qui te propter, procul ab amicis, & patriâ terrâ,
" Animam deperdunt ; tu verò non vis malum propulsare.
" Jacet Sarpedon, Lyciorum ductor clypeatorum,
" Qui Lyciam tuebatur, justque dicendo & virtute suâ :
" Hunc utique sub Patroclo domuit hastâ æreus Mars.
" Sed, amici, adeste, indignaminique animo,
" Ne arma abstulerint, indignisque modis acceperint mortuum
" Myrmidones, de Danais irati, quotquot perierunt,
" Quos apud naves veloces interfecimus hastis.
Sic dixit : Trojanos verò prorsùs occupavit dolor
Intolerabilis, cedere nescius ; quippe ipsis columen urbis
Erat, alienigena licèt existens : Multæ enim illum

Ver. 534.——μακρὰ βιβάσθων,] Vide suprà ad γ, 22.

Ver. 537.—ἱσάμενος ἔπεα] Quâ ratione, ἱσάμενος, hìc ultimam producat ; item Αἰνείαν, *ver.* 556 ; & ἄμοιιν, *ver.* 560 ; & Τρῶες, *ver.* 569 ; & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 575 ; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 540.—ἀποφθινύθεσι·] Vide suprà ad β, 43.

Ibid.——ἐπαμύνειν·] *Al.* ἐπαμῦναι.

Ver. 545—559.——ἀεικίσσωσι——ἀεικισσαίμεθ'.] Rectè (ut opinor) cum duplici σ. Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 548.—καταλκρῆθεν] —— κατακρῆθεν, ἤγουν κατάρης, ὡς ἀλλαχοῦ κεῖται· ἢ καλακρῆθεν προπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ κατὰ κάρηθεν, ἢ ἐν Συρικοῖς καλακρῆθεν, ὅ ἐστι κατὰ κεφαλῆς λάβε πένθος. *Eustath.*

Ver.

Λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριζεύεσκε μάχεσθαι.
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα Ζφὶν
Ἕκλωρ, χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιὺς
Ὦρσε Μενοιτιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴανλε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε κὴ αὐτώ·
Αἴανλε, νῦν Ζφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔςω,
Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ κὴ ἀρείους.
Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδών· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
Τεύχεά τ' ὤμοιϊν ἀφελοίμεθα, κὴ τιν' ἑταίρων
Αὐτῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῶ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κὴ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες κὴ Λύκιοι, κὴ Μυρμιδόνες κὴ Ἀχαιοὶ,
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ καλατεθνειῶτι μάχεσθαι,
Δεινὸν ἀϋσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κραλερῆ ὑσμίνη,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιύς·

Copiæ ſequebantur, inter quas ipſe fortiſſimus erat in pugnâ.
Ibant autem rectà in Danaos ardentes: præibatque ipſis
Hector, iratus de Sarpedone: At Achivos
Concitabat *ad certamen* Menœtiadæ Patrocli animoſum cor:
Ajaces primos allocutus eſt, animis incitatos etiam per ſe;
" Ajaces, jam vobis hoſtes propulſare cordi ſit,
" Quales quidem anteà eratis inter viros, vel & fortiores.
" Jacet vir, qui primus inſiliit in murum Achivorum,
" Sarpedon; ſed ó ſi ipſum contumeliâ afficere potuerimus ablatum,
" Armaque ab humeris auferre, & aliquem ſociorum
" Ab eo *nos* propulſantium domare ævo ære.
Sic dixit: Hi verò etiam per ſe *hoſtes* arcere promptis erant animis.
Poſtquam autem utrinque firmârant phalangas,
Trojani & Lycii, & Myrmidones & Achivi,
Concurrerunt ſuper cadavere mortuo pugnaturi,
Horrendùm clamantes: ingenti autem fragore ſonuerunt arma virorum.
Jupiter verò noctem pernicioſam extendit ſuper aſperâ pugnâ,
Ut dilecto de filio pugnæ pernicioſus labor eſſet.
Moverunt autem loco priores Trojani nigros oculis Achivos:

Ver. 552.——ἦρχε δ' ἄρα] *Præibátque, ut ſolitus eſt.*

Ver. 555.——μεμαῶτε] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 556. Αἴανλε, νῦν Ζφῶϊν——Οἷοί περ πάρος ἦτε]
——nunc illas promite vires,
Nunc animos, quibus in Gætulis ſyrtibus uſi. *Æn.* V. 191.

Ver 558. Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος]
——Cadit ipſe Tolumnius augur,
Primus in adverſos telum qui torſerat hoſtes. *Æn.* XII. 461.

Ver. 563.—ἐκαρτύναντο] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad λ', 215.

Ver. 565.——νέκυϊ καλατεθνειῶτι] Vide ſuprà ad *ver.* 526; & ad β', 818.

Ver. 566.—μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.]
——& arma
Horrendum ſonuere.— *Æn.* IX. 731.
Cæterùm de voce, ἔβραχε, & ſimilibus; vide ſuprà ad δ', 125 & 455.

Vir.

Βλῆτο γὰρ ἔτι κάκιϛος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δίος Ἐπειγεύς,
Ὅς ῥ' ἐν Βυδείῳ εὐναιομένῳ ἤνασσε
Τοπρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
Ἐς Πηλῆ ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
Οἳ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένοιο ἑτάροιο·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκείῃ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε, ψῆράς τε·
Ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
Ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἑτάροιο·
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν,
Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.

570 Percuſſus enim erat nequaquam ignaviſſimus vir inter Myrmidonas,
Filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus,
Qui in Budio benè habitato imperabat
Anteà: ſed tunc ſtrenuum conſobrinum cùm occidiſſet,
Ad Peleum venit ſupplex, & ad Thetin argenteis pedibus decoram:
575 Hi autem unà cum Achille hoſtium agmina perrumpente miſerunt comitem
Ilium ad generoſis equis fœcundam, ut adverſus Trojanos pugnaret.
Hunc quidem tunc manum injicientem cadaveri percuſſit illuſtris Hector
Saxo caput: illud verò in duas partes totum diffiſſum eſt
In caſſide validâ; is itaque pronus ſuper cadavere
580 Decidit, ipſumque mors circumfuſa eſt exitialis.
Patroclo autem dolor ortus eſt de interfecto ſocio;
Rectà verò prorupit per primos pugnatores, accipitri ſimilis
Veloci, qui fugatos perſequitur graculoſque ſturnoſque:
Sic rectà in Lycios, Patrocle equeſtris,
585 Ruiſti & Trojanos; iratus nempè eras corde, de ſocio.
Et percuſſit Sthenelaum, Ithæmenei dilectum filium,
Cervicem ſaxo, abrupitque ejus tendines.
Ceſſerunt autem retrò & primi pugnatores & illuſtris Hector.

Ver. 570. Βλῆτο γὰρ ἔτι κάκιϛος ἀνὴρ] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 37. Vide ſuprà ad ὁ, 11; & ad α, 330.

Ver. 571. ——Ἐπειγεύς,] Cod. *Harleian.* Ἐπηγεύς.

Ver. 572. —ἤνασσε] Vide ſuprà ad *ver.* 172.

Ver. 575. ——οἳ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ] Vide ſuprà ad γ, 324.

Ver. 577. Τόν ῥα] *Hunc, inquam* ——,

Ver. 578. —ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη]
——atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IX. 755.

Ver. 579. ——ἄρα] *Ut ex tali vulnere neceſſe erat.*

Ver. 581. ——φθιμένοιο] De ſyllabâ φθι correptâ, vide ſuprà ad β, 43; & ad α, 309 & 314.

Ver. 583. —κολοιούς τε, ψῆράς τε·] "Illud "verò

Ὅσση δ' αἰγανέης ῥίπὴ τανύοιτο τέτυκ∫αι,
Ἣν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ κὴ ἐν πολέμῳ, δηίων ὑπὸ θυμοραϊ∫έων·
Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤτανο∫ο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπι∫άων,
Ἔτράπετ', ἔκ∫εινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱὸν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλύτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, κῆθος μέσον, ὔτασε δεξιὰ,
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μὶν κατέμαρπ∫ε διώκων·
Δύπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιὺς,
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάρον∫ο·
Στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόν∫ες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθον∫ο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυ∫ὴν
Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίῳ ἐτέτυκ∫ο, θεὸς δ' ὣς, τίε∫ο δήμῳ·

Quantus autem jaculi jactus longi eſt,
Quod quidem vir emiſerit connixus vel in certamine ludi,
Vel etiam in pugnâ, hoſtes propter animam perdentes:
Tantum receſſerunt Trojani; locoque moverunt *eos* Achivi,
Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum,
Converſus eſt, interfecitque Bathyclem magnanimum,
Chalconis dilectum filium, qui in Heilade domos habitans,
Opibuſque divitiiſque excellebat inter Myrmidonas.
Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit haſtâ,
Converſus repentè, quando ipſum jam aſſequebatur inſequens;
Fragorem verò edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit Achivos,
Quod ità ceciderat ſtrenuus vir; admodùm verò Trojani gaviſi ſunt:
Steterunt igitur circa ipſum progreſſi frequentes; neque ſanè Achivi
Fortitudinis obliti ſunt, ſed vires rectà ferebant in eos.
Tum verò Meriones Trojanorum interfecit virum armis acrem
Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis ſacerdos
Idæi erat, deuſque veluti, honorabatur à populo:

" verò (*ſc. verborum ſonitum jucundiorem*)
" cumprimis apud Homerum veteres gram-
" matici annotaverunt: quòd quum dixiſſet
" quodam in loco κολοίῃς τε ψῆάς τε, alio
" in loco non ψηρῶν τε ſed ψαρῶν dixit;
" Τῶν δ' ὥ∫τε ψαρῶν νέφος ἔρχε∫αι ἠε κολοιῶν·
" (ξ', 755;) ſequutus non communem, ſed
" propriam in quoque vocis ſitu jucundi-
" tatem. Nam ſi alterum in alterius loco
" ponas, utrumque feceris ſonitu inſuave."
Gell. lib. XIII. *cap.* 19.

Ver. 589.——τέτυκ∫αι,] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 591.—θυμοραϊ∫έων·] Pronuntiabatur θυμοραϊσάων.

Ver. 592.—Τρῶες, ὤτανο∫ο] Quâ ratione, Τρῶες, hîc ultimam producat; item Βαθυκλῆα, *ver.* 594; & ἀπὸ, *ver.* 607; & τε, *ver.* 636; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 594. Ἔτράπετ',] Obſervandus hîc maximè propriùs *vocis mediæ* Uſus. *Convertit ſe.* Vide ſuprà ad ά, 199; & ad γ', 141.

Ibid.—Βαθυκλῆα] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 597.——*bracæ*] Vide ſuprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver. 599. Δύπησεν δὲ] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver. 602.—ἐξελάθον∫ο,] *Al.* ἐκλελάθον∫ο.

Ver.

Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο κὴ ἔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤιχετ' ἀπὸ μελέων, σιγερὸς δ' ἄρα μὶν ζκότος εἶλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤιχετ', ἐπεί ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρυσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν ζε, κὴ ὀρχησήν περ ἐόντα,
Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερὲς, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δερικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν ζε, κὴ ἴφθιμόν περ ἐόντα,
Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ ζευ ἄντα
Ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ κὴ σὺ τέτυξαι.

Hunc percuſſit ſub malâ & aure: confeſtim verò anima
Abiit è membris; horrendæque illum tenebræ occupârunt.
Æneas autem in Merionem haſtam æream miſit;
Sperabat enim *ſe* aſſecuturum ſub clypei tegmine progredientem:
Sed ille quidem ex adverſo conſpicatus evitavit æream haſtam;
In anteriorem enim partem proclinavit, à tergo autem haſta longa
Solo infixa eſt, ſupraque pars poſterior quaſſabatur
Haſtæ; tum deinde remiſit impetum rapidè actum æs:
Cuſpis adeò Æneæ vibrans in terram
Abiit; quippe incaſsùm robuſtâ è manu exilierat.
Æneas autem animo iratus eſt, dixitque;
" Merione, citò certè te, ſaltatorem quantumvis *egregium*,
" Haſta mea compeſcuiſſet in perpetuum, ſi quidem te percuſſiſſem.
Illum verò Meriones haſtâ inclytus viciſſim affatus eſt;
" Ænea, arduum *eſt*, te, fortis licèt ſis,
" Omnium hominum extinguere robur, quicunque te contra
" Venerit propulſaturus; mortalis certè & tu es.

Ver. 607.——σιγερὸς δ' ἄρα μὶν ζκότος εἶλεν.] Immolat, ingentique umbrâ tegit——
Æn. X. 541.

Ver. 610.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide ſuprà ad ν', 404.

Ibid.——χαλκέον ἔγχος,] Vide ſuprà ad γ', 380.

Ver. 613.——ἀφίει μένος,] Vide ſuprà ad ν', 444.

Ver. 614, 615. Αἰχμὴ—Ὤιχετ'—.] Verſus hi duo, quos in uno MS. deeſſe annotat *Barneſius*, deſunt etiam in Codice *Harleiano*.

Ver. 615.——ἐπεί ῥ'] *Quippe, ut dictum eſt*,——*ver.* 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κέν ζε, κὴ ὀρχησήν περ ἐόντα,] Ὅμηρος τὸν Μηριόνην οὐκ αἰσχύναι βουλόμενος, ἄλλα νοσμῆσαι, ὀρχησὴν προσεῖπε, κὴ ὅτως ἄρα ἐπίσημος ἦν κὴ γνώριμος ἅπασιν ἐπὶ τῇ ὀρχηστικῇ, ὥςε οὐχ οἱ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπίσαντο περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ κὴ οἱ Τρῶες αὐτοὶ, καί τοι πολέμιοι ὄντες. Εἰδῶν γὰρ, οἶμαι, κὴ τὴν ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτῷ κυφότητα, κὴ εὐρυθμίαν ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο. Φησὶ δὲ τὰ ἔπη ὧδε πως, " Μηριόνη, τάχα κέν ζε, κὴ ὀρχησὴν περ ἐόντα, " Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε." *Lucian.* περὶ ὀρχήσεως.

Ver. 622.——θνητὸς δέ νυ κὴ σὺ τέτυξαι.]
——mortali urgemur ab hoſte
Mortales: totidem nobis animæque manuſque.
Æn. X. 375.

Ver.

Εἰ κ᾽ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἶψα κε, κ᾽ κραδερός περ ἐὼν κ᾽ χερσὶ πεποιθώς,
Εὖχος ἐμοὶ δώῃς, ψυχὴν δ᾽ Ἀϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, κ᾽ ἐσθλὸς ἐών, ἀγορεύεις;
Ὦ πέπον, ἔτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι
Νεκρὸν χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·
Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ᾽ ἐνὶ βουλῇ·
Τῷ, ἔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ᾽, ὁ δ᾽ ἅμ᾽ ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶν δ᾽ ὥρυτ᾽ ὀμῶν ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ἔκαθεν δέ τε γίνετ᾽ ἀκουή·
Ὡς τῶν ὤρυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Χαλκοῦ τε, ῥινοῦ τε, βοῶν τ᾽ εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε κ᾽ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ᾽ ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, κ᾽ αἵματι, κ᾽ κονίῃσιν,
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ᾽ αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,

" Si & ego te percuſſero aſſecutus medium acuto ære,
" Statim, ſtrenuus licèt ſis & manibus fretus,
" Gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis inſigni.
Sic dixit: Hunc autem objurgavit Menœtii fortis filius;
" Merione, cur tu hæc, ſtrenuus licèt, concionaris?
" O amice, neutiquam Trojani contumelioſis verbis
" A cadavere cedent, antequàm aliquem terra tenebit;
" In manibus enim finis pugnæ, verborum autem *finis* in concilio;
" Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, ſed pugnare.
Sic fatus, hic quidem præibat, ille verò unà ſequebatur deo par vir.
Horum autem veluti ligna cædentium virorum fragor exoritur
Montis in ſaltibus, longeque exàuditur:
Sic horum excitabatur ſtrepitus à terrâ latè patente,
Æreque, corioque, boumque tergoribus ſcitè compoſitis,
Percuſſorum enſibuſque & haſtis utrinque acutis.
Neque jam vel ſolers vir Sarpedona nobilem
Agnôſſet; quippe telis & ſanguine, & pulveribus,
A vertice obvolutus erat uſque ad pedes imos.
Illi verò aſſiduè circa mortuum verſabantur, ut quum muſcæ
In ſtabulo murmurant lacte plenas ad mulctras,

Ver. 625.——δώῃς,] *Al.* δοίης.

Ver. 628.——ἔτι Τρῶες] Cod. *Harleian.* ἤ τοι Τρῶες.

Ibid.——ὀνειδείοις ἐπέεσσι] Ita edidit *Barneſius*: Quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* ὀνειδίοις ἐπίεσσι. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad α, 519.

Ver. 633.——ὄρωρεν] Vide ſuprà ad β, 810.

Ver. 635.——ἀρυτο] Vide ſuprà ad γ, 260.

Ibid.——δοῦπος] Vide ſuprà ad γ, 455.

Ver. 642.——βρομέωσι] Cod. *Harleian.* βρεμέωσι.

Ibid.——περιγλαγέας κατὰ πέλλας,] Πέλλα, ἀγγεῖον

Ὣρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον· ἐδέ ποθε Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινὼ,
Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, κὴ φράζετο θυμῷ
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατροκλῆι, μερμηρίζων,
Ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Αὐτοῦ ἐπ' ἀνδιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δηώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται,
Ἢ ἔτι κὴ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὄφρ' ἠῢς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε κὴ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὦσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
Ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ

Tempore in verno, quando lac vasa rigat:
Sic utique ii circa mortuum versabantur: Nec unquam Jupiter
Vertebat ab asperâ pugnâ oculos fulgentes,
Sed in ipsos usque aspiciebat, & consultabat animo
Multa admodùm de cæde Patrocli, anxiè deliberans,
Num jam & illum in asperâ pugnâ
Illic super deo parem Sarpedonem illustris Hector
Ære cæderet, deque humeris arma auferret;
An adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem.
Sic autem ei cogitanti, visum est satius esse,
Ut strenuus famulus Pelidæ Achillis
Retrò Trojanos & Hectorem æreis armis acrem
Repelleret ad urbem, multorumque animam eriperet.
Hectori autem primo imbellem animum immisit:
Curruque is conscenso in fugam vertit se, hortatusque est cæteros
Trojanos fugere: agnovit enim Jovis sacras lances.
Tum verò nè fortes quidem Lycii sustinuerunt, sed in fugam versi sunt
Omnes, regem enim viderunt vulneratum corde,
Jacentem in cadaverum aceivo: Multi enim super ipsum

ἀγλαΐζων (κυφοειδὶς, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς ὃ ἠμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος, "ὡς ὅτε "μυῖαι Σταθμῷ ἐνὶ ῥομέουσιν ἰυλαγίας κατὰ "σταλας." *Athenæus, lib.* 11. *cap.* 13.

Ver. 644.——ἄφα] *Ut diximus—ver.* 641.

Ver. 647.——μερμηρίζων,]

——animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;
In partesque rapit varias, perque omnia versat. *Æn.* IV. 285.

Ver. 652. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,]

Hæc alternanti potior sententia visa est. *Ibid.* 287.

Ver. 653.——Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] Vide suprà ad ά, 1.

Ver. 654.——χαλκοκορυστὴν] Vide suprà ad β', 1.

Ver. 655.—πολέων] Enunciabatur, ac si scriptum fuisset πολῶν. Vide suprà ad β', 811.

Ver. 656.—θυμὸν ἐνῶρσεν·] Cod. *Harleian.* θυμὸν ἐνῆκεν. *Al.* φύζαν ἐνῆκεν.

Ver. 660.—βασιλῆα] Vide suprà ad ά, 265] *Ibid.*

Κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κραλερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιϊν Σαρπηδόνος ἔνθ' ἔλονθο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Εἶδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσον πόταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον.
Πέμπε δέ μιν προμπτοῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Θήσουσιν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἕταί τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνήκουσεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσεν πόταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·

Decideràn, quando certamen aſperum intendebat Saturnius.
Illi verò ab humeris Sarpedonis arma abſtulerunt,
Ærea, coruſcantia, quæ quidem cavas ad naves
Dedit ferenda ſociis Menœtii fortis filius.
Et tunc Apollinem allocutus eſt nubes cogens Jupiter;
" Eja age nunc, dilecte Phœbe, atro ſanguine purga
" Profectus è telorum acervo *ſublatum* Sarpedonem, & ipſum deindè,
" Procul illinc efferens, lava fluminis fluentis,
" Ungeque ambroſiâ, immortalibuſque veſtibus induito.
" Deducendum autem eum da deductoribus velocibus qui ferant,
" Somno & Morti gemellis, qui quidem eum celeritèr
" Ponent Lyciæ latæ *in* opulento populo:
" Ibi ei exequias facient fratreſque familiareſque,
" Tumuloque cippoque: hic enim honor eſt mortuorum.
Sic dixit: Neque patri non fuit dicto audiens Apollo;
Deſcendit autem ab Idæis montibus ad pugnam gravem:
Statimque è telorum acervo Sarpedonem nobilem ſublatum,
Procul inde efferens, lavit fluminis fluentis,
Unxitque ambroſiâ, immortalibuſque veſtibus induit;

Ibid.——βεβλημένον ἦτορ,] Ita ex MSS. edidit *Barneſius*, *Al.* βεβλαμμένον ἦτορ. Codex *Harleianus* legit, δεδαϊγμένον ἦτορ.

Ver. 662.——Κρονίων.] De proſodiâ vocis Κρονίων, Κρονίωνος, Κρονίωνος; vide ſuprà ad ά, 265 & 397.

Ver. 666.——νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 667. Εἶδ' ἄγε] Vide ſuprà ad ί, 167.

Ver. 668. Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα,] Cod. *Harleian.* Ἐλθὼν ἐκ μιλέων Σαρπηδόνα,——. Cæterùm ſcribendum hîc conjicit *Tho. Bentleius*, Ἔλκων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα; ex *ver.* 678, 781; & ε', 126.

Ver. 673. Θήσουσιν Λυκίης] Cod. *Harlian.* Θήσουσ' ἐν Λυκίης, ut infrà, *ver.* 683, Κάθεσαν ἐν Λυκίης——.

Ver. 674, 675. Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι——τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.]

Interea ſocios inhumataque corpora terræ
Mandemus: qui ſolus honos Acheronte
ſub imo eſt. *Æn.* XI. 22.

Ver.

Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἳ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
Τρῶας καὶ Λυκίους μεθιέμεναι, καὶ μέγ' ἀάσθη,
Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος, ἠέ περ ἀνδρῶν,
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·

Deducendum autem eum dedit deductoribus velocibus qui ferrent,
Somno & Morti gemellis: qui quidem eum celeritèr
Deposuerunt in Lyciæ latæ opulento populo.
Patroclus autem equos & Automedontem exhortatus
Trojanos & Lycios insequebatur, & magnum accepit malum,
Demens: quòd si mandatum Pelidæ observâsset,
Certè effugisset fatum exitiale atræ mortis.
Sed semper Jovis validius consilium, quam hominum,
Qui & fortem virum in fugam vertit, & aufert victoriam
Facilè, etiam cum ipse excitaverit ad pugnandum:
Qui ei & tunc animum in pectoribus extimulavit.
Tum quem primum, quem & postremum interfeciſti,
Patrocle, quandò jam te dii ad mortem vocârunt?
Adrestum quidem primùm, & Autonoum, & Echeclum,
Et Perimum Megadem, & Epistorem, & Melanippum:

Ver. 682.——ῥά] *Ut jussi erant*——.

Ver. 685.—ἀάσθη,] Vide suprà ad *ι*, 116.

Ver. 686. Νήπιος·] Infelix; qui—— *Æn.* II. 345.

Ibid.——Πηληϊάδαο φύλαξεν,] Cod. *Harleian.* Πηληϊάδεω ἐφύλαξεν.

Ver. 688.——Ἀλλ' αἰεί γε] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus* ad *ζ*, 176. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.

Ibid.——ἠέ περ ἀνδρῶν,] Cod. *Harleian.* ἠέ περ ἀνδρὸς. *Al.* αἰγιόχοιο.

Ver. 689, 690. Ὅστε καὶ——ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι] *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι. *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. *Henricus Stephanus* legendum censet, ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι, itáque explicat: "*Sed semper Jovis* "*sententia superior est sententiâ hominum,* "*quippe qui strenuum etiam virum terret,* "*adeo ut ei victoriam facilè auferat; aliàs* "*verò ad pugnam accendit.*" Quod (ut & ipse annotat,) meliùs cum sequente, "Ὅς "οἱ καὶ τότε, &c." congruit: Itemque, ubi iterùm occurrunt iidem hi duo versus, *Il.* *ζ*, 177, 178; Codices omnes habent, ἐποτρύνει μαχέσασθαι, nec ullus intellectui ambiguo est locus. Cæterùm hos duos versus in quibusdam codicibus deesse annotat *Eustathius*: Ἰστέον δὲ ὅτι ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ, "κρείσσων νόος ἠέπερ ἀνδρῶν" ὑποκεῖται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἑφεξῆς δύο γνωμικοὶ στίχοι ἀλλὰ μόνος εἷς ὅτος, "Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν "ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκε."

Ver. 691.—Ὅς οἱ] Vide suprà ad *ά*, 51.

Ibid.——ἀνῆκεν.] Cod. *Harleian.* ἐνῆκεν.

Ver. 692. Ἔνθα τίνα πρῶτον,] Quem telo primum, quem postremum aspera virgo
Dejicis?—— *Æn.* XI. 664.

Ver. 694.——Ἔχεκλον,] Cod. *Harleian.* Ὀπίτην.

Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μύλιον, ἠδὲ Πυλάρτην·
Τὰς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστοι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
Ἔσχε, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκώνου βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπέσυφέλιξεν Ἀπόλλων,
Χείρεσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων·
Ἀλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· ἤ νύ τοι αἶσα
Σῷ ὑπὸ δορὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευόμενος ἑκαληβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
Δῖζε γὰρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσσας,

Deindè verò Elaſum, & Mulium, atque Pylartem;
Hos interfecit: cæteri autem in fugam *eundi* memores fuere quiſque.
Tum certè altam portis Trojam cepiſſent filii Achivorum,
Patrocli ſub manibus, ſupra modum enim ante alios haſtâ furebat;
Niſi Apollo Phœbus benè ſtructâ ſuper turri
Stetiſſet, illi exitialia cogitans, Trojaniſque auxilians.
Ter quidem in cubitum ſcandebat muri excelſi
Patroclus, ter autem ipſum aſperè exceptum deturbavit Apollo,
Manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens:
Sed quandò jam quartò irruebat deo par,
Minacitèr tum verò increpitans allocutus eſt longè jaculans Apollo;
" Recede, nobiliſſime Patrocle: neque enim fatum
" Tuâ ſub haſtâ urbem vaſtatum iri Trojanorum magnanimorum,
" Neque ſub Achille, qui tamen te multò fortior.
Sic dixit: Patroclus autem receſſit longè retrò,
Iram devitans longè jaculantis Apollinis.
Hector verò in Scæis portis tenebat ſolidos ungulis equos:
Secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterùm actis equis,

Ver. 700.—Ἀπόλλων Φοῖβος] Vide ſuprà ad *á*, 43.

Ver. 704. Χείρεσιν ἀθανάτῃσι.] Cod. *Harleian.* Χείρεσσ' ἀθανάτῃσι.

Ibid.—ἀθανάτῃσι] Vide ſuprà ad *á*, 398.

Ver. 706. Δεινὰ δ'] Malè hic edidit *Barneſius* Δεινάδ', contenditque παρέλκειν τὸ Δέ. Quod nullo modo fert linguæ Græcæ ratio. Vide ſuprà ad *é*, 439; & ad *á*, 57.

Ibid.——προσέφη ἑκαίρου Ἀπόλλων·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 708.—πέρθαι] Cod. *Harleian.* πέρσαι.

Ver. 709.—Ἀχιλλῆος, ὅσπερ] Quâ ratione, Ἀχιλλῆος, hîc ultimam producat; item, ἀλευόμενος, *ver.* 711; & εἰσάμενος, *ver.* 716; & Αὐτομαςύγνη, *ver.* 718; vide ſuprà ad *á*, 51.

Ver. 711.—ἀλευόμενος] *Al.* ἀλευάμενος, ut ſuprà *í*, 444.

Ibid.—ἑκαληβόλου Ἀπόλλωνος.] Vide ſuprà ad *á*, 75.

Ver. 712.—719.—πύλῃς ἔχε—ῥοῆς ἔπι] Cod. *Harleian.* πύλησ' ἔχε——ῥοήσ' ἔπι.

Ver. 712—724—732.——μώνυχας ἵππους——κραιπνοπόδους ἵππους·]
——ſolido——ungula cornu.
Virg. Georgic. III. 88.

Ver.

Ἦ λαὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κραιερῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασιγνήτη Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῆς ἔπι Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα συερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
Ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κραιερώνυχας ἵππους,
Αἴκεν πώς μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Δύσεθ' ὅμιλον ἰών· ἐν δὲ κλονον Ἀργείοισιν
Ἧκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάριζεν·

An copias ad murum clamore imperaret congregari.
Hæc quidem ei cogitanti aſtitit Phœbus Apollo,
Viro cum ſe aſſimulâſſet juvenique fortique,
Aſio, qui avunculus erat Hectoris equûm domitoris,
Frater germanus Hecubæ, filiuſque Dymantis,
Qui Phrygiam habitabat fluenta ad Sangarii:
Huic ſe cùm aſſimulâſſet, allocutus eſt Phœbus Apollo;
" Hector, cur à pugnâ ceſſas? neque enim omninò te decet.
" Utinam quanto deterior ſum, tanto te fortior eſſem:
" Tum profectò ſtatim tuo malo à pugnâ receſſiſſes.
" Sed age, in Patroclum impellito validos ungulis equos,
" Si quâ ipſum interficere poteris, dederitque tibi gloriam Apollo.
Sic fatus, rurſus quidem abiit Deus per laborem virorum:
Cebrionem verò juſſit bellicoſum illuſtris Hector
Equos ad prælium verberantem agere: At Apollo
Ingreſſus eſt medium agmen profectus; perturbationem autem Argivis
Immiſit exitialem, Trojaniſque & Hectori gloriam præbuit.
Hector autem cæteros quidem Danaos omittebat, neque occidebat:

Ver. 713. Δῖζε γὰς,] Vide ſuprà ad *ver.* 647.
Ver. 716. Ἀνέρι εἰσάμενος] ——formâ tum vertitur oris
Antiquum in Buten.— *Æn.* IX. 646.
Ibid. ——εἰσάμενος] Vide ſuprà ad ν', 45; & ad γ', 141.
Ver. 717. ——ἱπποδάμοιο,] Vide ſuprà ad β', 23.
Ver. 718. Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,] *Virgilio*, non *Dymantis*, ſed *Ciſſei* filia erat Hecuba.
——& face prægnans
Ciſſeïs regina Parin creat.—*Æn.* X. 704.
Vide ſuprà ad ζ', 299.
Ver. 720. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide ſuprà ad γ', 389.
Ibid. ——προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·] *Al.* προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
Ver. 725. ——ἕλῃς, δώῃ δέ τοι] *Al.* ἕλοις, δώοι δέ τοι.
Ver. 728. ——πεπληγέμεν·] Vide ſuprà ad γ', 313; & ad β', 314.
Ver. 729. Δύσεθ'] Vide ſuprà ad β', 35; & ad ε', 109.
Ver. 731. Ἕκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα,] ——Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ

Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε πραπιδερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἅλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρῃφι δὲ λάζετο πέτρον
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ πεπὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
Ἧκε δ' ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
Οὐδ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
Ἵππων ἠνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέϊ λᾶϊ·
Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
Ὀστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτῆ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ·
Ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·
Εἰ δή πε κἠ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
Πολλὰς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τῆθεα δυφῶν,
Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ κἠ δυσπέμφελος εἴη·

Sed ille in Patroclum dirigebat validos ungulis equos.
Patroclus autem ex alterâ parte ab equis desiliit in terram,
Sinistrâ hastam tenens: alterâque arripuit saxum
Candidum, asperum, quod ejus manus capiebat.
Misit verò connixus, neque diù aberat à viro,
Neque frustra misit telum; percussit enim Hectoris aurigam
Cebrionem, nothum filium illustris Priami,
Equorum habenas tenentem, *in* frontem acuto lapide;
Ambo autem supercilia confregit lapis, neque ejus restitit
Os; oculi autem humi ceciderunt in pulveres
Ipsius ante pedes: Ipse verò, urinatori similis,
Decidit ab affabrè factâ sellâ; liquitque ossa anima.
Illum autem asperè deridens allocutus es, Patrocle eques:
" Papæ, profectò perquam agilis vir, quum ita facilè urinatur;
" Sicubi sanè & ponto in piscoso esset,
" Multos satiare posset vir hic, ostrea quærens,
" Nave desiliens, etsi tempestuosus esset;

Ipse neque aversos dignatur sternere morti:
Nec pede congressos æquo, nec tela ferentes
Insequitur: solum densâ in caligine Turnum
Vestigat lustrans, solum in certamina poscit. *Æn.* XII. 464.

Ibid.——ἐναρίζεν] Cod. *Harleian.* ἐναριξ ν. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 732.——ἔπεχε] *Al.* ἔφεπε; ut suprà *ver.* 724.

Ver. 733.——ἄλλο χαμᾶζε,] Vide suprà ad γ', 29.

Ver. 735.——ὀκριόεντα,] Cod. *Harleian.* ἐκρυόεντα.

Ver. 736.——ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν] Quâ ratione & ἐρεισαμένος, & οὐδὲ, hîc ultimam producant; item τε, *ver.* 767; & ἀπὸ, *ver.* 773; & χερμάδια, *ver.* 774; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——χάζετο φωτὸς,] *Al.* ἄζετο φωτός.

Ver. 741.——ἐν κονίῃσιν] Vide suprà ad ν', 508.

Ver. 742.——ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,] Vide suprà ad μ', 385.

Ver. 743.——εὐεργέος δίφρου·] Pronuntiabatur εὐεργεῦς, vel εὐεργεῦς. Ut rectè hîc annotavit *Barnesius.* Vide suprà ad ξ, 116.

Ver. 745.——ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·] Cod. *Harleian.* ὅς ῥεῖα κυβιστᾷ.

Ver.

Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιςᾷ·
Ἣ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιςητῆρες ἔασιν.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἷμα λέοντος ἔχων, ὅςε καθμὲς κεραΐζων
Ἔβλητο πρὸς ςῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
Ὡς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεις, ἅλτο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἅλτο χαμᾶζε
Τῷ περὶ Κεβριόναο, λέοντ' ὡς, δηριθήτην,
Ὅτ' ὄρεος κορυφῇςι περὶ κλαμένης ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ὡς περὶ Κεβριόναο δύω μήςωρες ἀΰτης,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, ἐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ ζύναγον κραιπνὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν

" Adeò nunc in campo è curru facilè urinatur:
" Profectò & inter Trojanos urinatores utique ſunt.
Sic locutus, Cebrionem heroëm invaſit,
Impetum leonis habens, qui ſtabula vaſtans
Vulneratur ad pectus, ſuaque ipſum perdit virtus:
Sic in Cebrionem, Patrocle, inſiliiſti ardens.
Hector verò ex alterâ parte ab equis deſiliit in terram.
Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnabant;
Qui *in* montis verticibus de interemptâ cervâ,
Ambo eſurientes, magnis animis pugnant:
Sic de Cebrione duo artifices pugnæ,
Patroclusque Menœtiades & illuſtris Hector,
Cupiebant alter alterius incidere corpus ſævo ære.
Hector quidem capite poſtquam prehendit, non dimittebat;
Patroclus autem ex alterâ parte tenebat pede: Et jam cæteri
Trojani & Danai committebant acre prœlium.
Ut verò Euruſque Notuſque certant inter ſe

Ver. 751. Ὡς εἰπὼν, βεβήκει,] Si βέβηκε dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 755.——ἅλτο χαμᾶζε.] Vide ſuprà ad γ', 29.

Ver. 757. Ὅτ'] *Qui utique*——. *Qui ſcilicèt*——.

Ver. 762.——ἐχὶ μεθίει·] *Al.* ἐχὶ μεθεῖν. Utrumque ſalvâ proſodiâ. Nam vox μεθίει *mediam naturâ* producit:

——ἐπεὶ λάβεν, ἐχὶ μεθίει. ὑ, 716.
——ἔχεν ἔϛχ⊖ ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει. φ', 72.
Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε—— δ', 234.

Quòd autem eadem hæc vox nonnullis in locis *mediâ* correpta occurrat; ut,

Πολλάκι γὰρ μεθίεις—— κ', 121;
Ἀλλὰ ἑκὰν μεθίεις—— ζ', 523;

& alibi; poſitioni hoc ſoli debetur. Vide ſuprà ad ν', 103; & ad ό, 24.

Ver. 765. Ὡς δ' Εὖρός τε Νότ⊖ τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν——Ὡς Τρῶες]

Ac velut annoſo validam cum robore quercum
Alpini Boreæ, nunc hinc, nunc flatibus illinc
Eruere inter ſe certant; it ſtridor, & altè
Conſternunt terram concuſſo ſtipite frondes——
Haud ſecus—— *Æn.* IV. 441.
Adverſi rupto ceu quondam turbine venti

Οὔρεος ἐν βήσσῃς, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανυφλοιόν τε κράνειαν,
Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμεναων·
Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐξυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν κροφάλιγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε', ἤπλετο· πῖπτε δὲ λαός·
Ἦμος δ' ἠέλιος μεθενείσσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·

Montis in ſaltibus, profundam concutere ſylvam,
Fagumque, fraxinumque, corticoſamque cornum,
Quæ altera alteri affligunt extenſos in longum ramos
Sono immenſo, fragor autem *exoritur* inter frangendum:
Sic Trojani & Achivi mutuis aſſultibus
Cædebant, neutri verò meminerant pernicioſæ fugæ.
Multæ autem Cebrionem circa acutæ haſtæ defixæ ſunt,
Sagittæque alatæ à nervis ſalientes:
Multa & ſaxa ingentia clypeos contudêre
Pugnantium circa ipſum; is autem in vortice pulveris
Jacebat ingens ingenti ſpatio, oblitus aurigationis.
Quamdiù quidem ſol medium cœlum aſcendebat,
Tamdiù valdè utroſque tela attingebant; cadebatque populus:
Cùm verò ſol tranſibat ad occaſum,
Et tum quidem præter fatum Achivi ſuperiores erant:

Confligunt Zephyruſque Notuſque, & lætus Eoïs
Eurus equis: ſtridunt ſylvæ——— *Æn.* II. 416.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majeſtatem non æquat. *Lib.* 5. *cap.* 13.

Ver. 766.——πελεμιζέμεν ὕλην,] *Al.* πολεμιζέμεν ὕλην.

Ibid.——ὕλην,] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 769.——ἀγνυμενάων·] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 772.——δοῦρα πεπήγει,] Cod. *Harleian.* δοῦρ' ἐπεπήγει.

Ver. 775.—— ὁ δ' ἐν κροφάλιγι κονίης] Cod. *Harleian.* ὁ δὲ κροφάλιγι κονίης.

Ver. 776. Κεῖτο μέγας μεγαλωστί,]
——ingentem, atque ingenti vulnere victum. *Æn.* X. 842.

Porrò, de iſtiuſmodi verborum ſono, rem ipſam aptiſſimè depingente, vide ſuprà ad γ', 303; & ad ὁ, 455.

Ver. 777. Ὄφρα μὲν ἠέλιος]
——medios cum Sol accenderit æſtus. *Georgic.* IV. 401,
——medium Sol igneus orbem
Hauſerat——— *Ibid.* 426.
Sol medium cœli conſcenderat igneus orbem. *Æn.* VIII. 97.

Ibid.——ἀμφιβεβήκει,] Vide ſuprà ad ά, 37; & ad δ', 492.

Ver. 778. Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε', ἤπλετο· πῖπτε δὲ λαός.]
Jam gravis æquabat luctus & mutua Mavors
Funera: cædebant pariter, pariterque ruebant. *Æn.* X. 755.

Ver. 779. Ἦμος δ' ἠέλιος μεθενείσσετο βουλυτόνδε,
——aratra jugo referunt ſuſpenſa juvenci,
Et ſol creſcentes decedens duplicat umbras. *Eclog.* II. 65,

Ibid.

Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν,
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, κὴ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
Ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, εὐρέε τ' ὦμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· σκοτοδινηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ κυλινδομένη κανάχην ἔχε ποσσὶν ὕφ' ἵππων
Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
Αἵματι κὴ κονίῃσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
Ἱπποκόμον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν·
Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον
Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν

Cebrionem quidem è telorum acervo heroëm extraxerunt,
Trojanorum è tumultu, & humeris arma ademerunt.
Patroclus verò Trojanis infesto animo irruit:
Ter quidem deindè irruit, veloci par Marti,
Horrendùm clamans; ter autem novenos viros interfecit:
Sed cùm jam quartum impetum faceret, deo par,
Tum verò tibi, Patrocle, manifestus imminebat vitæ finis:
Occurrebat enim tibi Phœbus in asperâ pugnâ
Terribilis: Hic quidem illum euntem per turbam non vidit;
Caligine enim multâ tectus obvius veniebat:
Stetit autem à tergo, percussitque interscapilium, latosque humeros,
Manu pronâ: vertigine autem correpti sunt ei oculi.
Hujus verò à capite quidem galeam dejecit Phœbus Apollo:
Volvens autem tinnitum dabat pedibus sub equorum
Oblonga galea; fœdatæque sunt jubæ
Sanguine & pulveribus: Anteà quidem fas utique non erat
Setis equinis comantem cassidem fœdari pulveribus;
Sed viri divini caput, venustamque frontem
Tuebatur Achillis: tum verò Jupiter Hectori dedit

Ibid.——μιλενείσσιλο.] *Al.* μιλενίσσιλο.

Ver. 781.——ἔρυσσαν,] Ita *Barnesius*, ex MSS. Rectè. *Al.* ἔρυσαν; Quod penultimam corripit:——εἴχετο ἰέρυσ' αἰχμήν· suprà *ver.* 505.

Ver. 784.——ἀτάλαντος] Vide suprà ad β', 627.

Ver. 785 Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 786.—ἐπίσσυτο,] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 787. Ἔνθ' ἄρα τοι——φάνη βιότοιο τελευτή·]
Hîc tibi mortis erant metæ.——
Æn. XII. 546.

Ver. 792.—σκοτοδινηθεν] Cod. *Harleian.* σκοτοδίνησεν.

Ver. 794.—κανάχην] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 798.—μέτωπον] *Al.* πρόσωπον.

Ἦ κεφαλῇ φορέειν· ζχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, σιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς ζὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δε οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·
Στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ὤμων μεσσηγὺ ζχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκασο
Ἔγχεί θ', ἱπποσύνῃ τε, ποδέσσί τε καρπαλίμοισι·
Καὶ γὰρ δὴ πολε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
Πρῶτ' ἐλθὼν ζὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλειος ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Ἐκ χροὸς ἁρπάξας δοῦρυ μείλινον· ἐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον

800 Suo capite ferendam: propè enim ei erat exitium.
Tota verò ei in manibus fracta est prælonga hasta,
Gravis, magna, valida, *ære* præmunita; & ab humeris
Clypeus cum loro in humum cecidit talaris:
Solvit autem ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo.
805 Illi verò stupor animum occupavit, solutaque sunt pulchra membra:
Stetit itaque attonitus: à tergo autem interscapilium acutâ hastâ
Humeros inter ex propinquo percussit Dardanus vir,
Panthœdes Euphorbus, qui supra æquales ornatus erat
Hastâque aurigandique peritiâ, pedibusque velocibus:
810 Etenim jam olim viros viginti deturbaverat de curribus,
Cùm primùm venit curru vectus, discens præliari.
Qui tibi primus immisit telum, Patrocle eques,
Neque domuit: Is quidem retrò recurrit, immistusque est turbæ,
E corpore abreptâ hastâ fraxineâ; neque sustinuit
815 Patroclum, nudum licèt, in pugnâ.
Patroclus autem Dei plagâ & hastâ domitus
Retrò sociorum in agmen recedebat, mortem evitans.
Hector verò, ut vidit Patroclum magnanimum

Ver. 806. Στῆ δὲ ταφών·] ——obmutuit amens. *Æn.* IV. 270.

Ibid. ——ὀξέϊ δουρὶ] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 808. ——ἐκέκασο] Vide suprà ad ὁ, 153; & ad δ', 492.

Ver. 813. ——ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ, —ἐδ' ὑπέμεινε Πάτροκλον,] ——fugit ante omnes exterritus Aruns ——nec jam ampliùs hastæ Credere, nec telis occurrere virginis audet. *Æn.* XI. 806. ——ex oculis se——abstulit Aruns, Contentusque fugâ mediis se immiscuit armis. *Ibid.* 814.

Ver. 818. —Πατροκλῆα μεγάθυμον] Quâ ratione vox, Πατροκλῆα, hîc ultimam naturâ brevem producat; itemque ἐπευχόμενος, *ver.* 829; & πρὶν, *ver.* 839; & μὶν, *ver.* 855; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm, quæ vocis, βασιλέα, formam sequuntur; eæ ultimam

Αἰψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀγχίμολον ῥά οἱ ἦλθε κατὰ ῥίγας, ὕτα δὲ δουρὶ
Νείατον ἐς νεφρώνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δύπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
Ὡς πολέας πέφνοντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ζωρὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα·
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Πάτροκλ', ἦ πᾶ ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἁμὴν,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς ζοφον ἁμύνω
Ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἆ δειλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐών, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,

Retrò cedentem, vulneratum acuto ære,
Prope eum venit per ordines, cominuſque percuſſit haſtâ
Imum ad ile: penitùs autem æs adegit:
Fragorem verò edidit cadens, magnoque affecit dolore populum Achivorum:
Ut autem cùm aprum viribus ingentem leo urget pugnâ,
Hique montis *in* verticibus magnis animis decertant,
Fonte de exiguo; volunt quippe bibere ambo:
Multùm autem anhelantem *aprum* leo domat vi:
Sic multos occidenti Menœtii forti filio
Hector Priamides cominùs haſtâ animam abſtulit:
Et ſuper eum glorians verba alata dixit:
Patrocle, credidiſti utique urbem *te* vaſtaturum noſtram,
" Trojanaſque mulieres, libero die erepto,
" Abducturum eſſe in navibus dilectam in patriam terram.
" Demens! pro his enim Hectoris veloces equi
"" Pedibus contendunt pugnatum: haſtâ verò ipſe
" Inter Trojanos bellicoſos excello, qui ab ipſis arceo
" Diem ſervilem: te autem hîc vultures comedent.
" Infelix, neque tibi fortis *licèt*, auxilio fuit Achilles,

ultimam *naturâ* ſemper *producunt*. Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 820.—ὕτα] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 822. Δύπησεν δὲ] Vide ſuprà ad δ', 455; & ad ν', 181.

Ver. 824. Τώ τ' ὄρεσφι.] Cod. *Harleian.* Ὥτ' ὄρεσφι.

Ver. 825.——πιέμεν] *Al.* πινέμεν. Utrumque ferri poſſit. Vide ſuprà ad *ver.* 762.

Ver. 828.—Πριαμίδης] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 829.——ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 830.—ἁμὴν,] Cod. *Harleian.* ἄμμιν.

Ver. 834.——ὀρωρέχαται] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 836.—Σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.] Alitibus linquêre feris——. *Æn.* X. 559.

Ver.

Ὅς τύ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
Μή μοι πρὶν ἴέναι, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς, πρίν γ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
Ὣς τύ γε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πείθε.
Τὸν δ' ὀλισθοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ἤδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
Τοιῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ, καὶ Λητοῦς ἔκλαγεν υἱὸς,
Ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Οὔ σ' ἦν ὦδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη

" Qui nimirùm tibi admodùm multis remanens mandavit proficiſcenti,
" Ne mihi antè revertere, Patrocle equeſtris,
" Naves ad cavas; quàm Hectoris homicidæ
" Sanguinolentam loricam circa pectora diſcideris:
" Sic nimirùm te allocutus eſt, tibique animum vecordi perſuaſit.
Illum verò languens allocutus es, Patrocle eques;
" Jam nunc, Hector, magnis verbis gloriator; tibi enim dedit
" Victoriam Jupiter Saturnius & Apollo, qui me domuerunt
" Facilè: ipſi enim ab humeris arma detraxerunt.
" Tales verò etiam ſi mihi viginti occurriſſent,
" Omnes hîc periiſſent, meâ haſtâ domiti.
" Sed me fatum pernicioſum & Latonæ interfecit filius,
" Eque mortalibus Euphorbus: tu verò me tertius interfectum ſpolias.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in animo reconde tuo,
" Haud ſanè nè tu quidem ipſe diù in vitâ progredieris, ſed tibi jam

Ver. 838.——ἐπετέλλετ' ἰόντι,] *Al.* ἐπέτελλεν ἰόντι.

Ver. 840. Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς,] *Al.* Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο] Vide ſuprà ad *ver.* 77.

Ver. 842.——σοὶ δὲ φρένας] Cod. *Harleian.* σοὶ δ' ἀ φρένας.

Ver. 847. Τοιῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,] Ἀνὴς ὑπὸ τύχης σφαλλόμενος, ἑαυτὸν εἰς ὀρθὸν καθιςὰς καὶ ἀντίπαλον, πύκλης ὅπως εἰς χεῖρας, ἐκ τῦ ταπεινῦ καὶ οἰκτρῦ τῆ μεγαλαυχίᾳ μεταφέραν εἰς τὸ γαῦρον καὶ ὑψηλὸν, ὐκ ἐπαχθὴς ὐδὲ θρασὺς, ἀλλὰ μέγας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀντίληπτος. Ὡς που καὶ τὸν Πάτροκλον ὁ Ποιητὴς μετριον καὶ ἀνεπίφθονον ἐν τῷ καλοφθῦν, ἐν δὲ τῷ τελευτᾶν μεγαλήγορον ἀπεποίηκε λέγοντα· " Τοιῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν." *Plutarch. de ſui Laude.*

Ver. 848. Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο,] *Al.* Πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο.

Ver. 851.—σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Καὶ ταῦτ' ἐπίσω, καὶ γράφω φρενῶν ἔσω.
Sophocl. Philoctet. ver. 1318.
Sènſibus hæc imis, res eſt non parva, reponas. *Virg. Eclog.* III. 54.
Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta. *Æn.* III. 250.
——Tu condita mente teneto.
Ibid. 388.
——Simul hæc animo hauri.
Æn. XII. 26.

Ver. 852. Οὔ σ' ἦν ὦδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ,]
——non me, quicunque es, inulto,
Victor, nec longum lætabere; te quoque fata
Proſpectant paria, atque eadem mox arva tenebis. *Æn.* X. 739.

Quem locum *Macrobius* inter eos recenſet, in quibus Poëtarum " *par penè ſplendor amborum eſt.*" *Lib.* V. *cap.* 12.

Ver.

Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ,
Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀϊδόσδε βεβήκει
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
Πατροκλεες, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
Τίς δ' οἶδ', εἰκ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο,
Φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἵρυσε, λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὧσ' ἀπὸ δουρός·
Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἀμβρόσιοι, ὕς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

" Propè astat mors & fatum violentum,
" Manibus domando Achillis eximii Æacidæ.
Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit.
Anima autem è membris volans ad orcum descendit,
Suam sortem lugens, relicto robore virili & juventâ.
Hunc & mortuum allocutus est illustris Hector;
" Patrocle, cur mihi vaticinaris grave exitium;
" Quis verò scit, an Achillis Thetidis filius comâ pulchræ,
" Prior meâ hastâ percussus animam perdiderit?
Sic sanè locutus hastam æream è vulnere
Traxit, calce impresso; illum verò supinum repulit ab hastâ,
Statim autem cum hastâ in Automedontem ibat,
Deo parem famulum velocis Æacidæ;
Cupiebat enim percutere: Illum verò extulerunt veloces equi
Immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

Ver. 856. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων] Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras. *Æn.* XI. 831; XII 952.

Ibid.—βεβήκει,] Similitérque *ver.* 814; Αὐτίκα—βεβήκει. Vide suprà ad *ver.* 751.

Ver. 857. Ὃν πότμον γοόωσα,] Vituperat hunc locum *Plato.* Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιχειρῦσι λέγειν, καὶ θεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλως ὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ὕτ' ἀληθῆ λέγοντας, ὑτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι. —— Ἐξαλείψωμεν ἄρα—πάντα τὰ τοιαῦτα——, " Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων " πταμένη ἀϊδόσδε βεβήκει, Ὃν πότμον γοόω " σα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην." —Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, παραιτησόμεθα Ὅμηρόν τε καὶ τὰς ἄλλους ποιητας μὴ χαλεπαίνειν, ἂν διαῤῥάψωμεν· οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν· ἀλλ', ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οἷς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. *De Republ. lib.* 3. Similiter & *Plutarchus*: Ὅσοι τὸν θάνατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὴν ἀταφίαν ὡς δεινὴν ὀλοφυρόμενοι καὶ δειδιότες, φωνὰς ἐξεννύχασι. —" Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη " ἀϊδόσδ' ἐβεβήκει, Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' " ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην," —— αὗται πεπονθότων εἰσὶ καὶ προσαλακώτων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης. Διὸ μᾶλλον ἄπιστοί καὶ διαβαλλόμεναι ἡμᾶς, ἀναπιμπλαμένους τῦ πάθους καὶ τῆς ἀσθενείας, ἀφ' ἧς λέγονται. *De audiend. Poëtis.*

Ibid.—— ἀνδροτῆτα] *Al.* ἀδροτῆτα. Quo modo & legit *Plutarchus*, loco suprà citato.

Ver. 858.—τεθνειῶτα] Vide suprà ad β', 818.

Ver. 861.——Φθήῃ] *Al.* Φθαίη.

Ver. 862. Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς Εἵρυσε,]

——Hoc dicens eduxit corpore telum. *Æn.* X. 744.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ρ'.

ΠΕΡΙ τὸ Πατρόκλου Σώματος κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν ὑπὸ μὲν Εὔφορβος ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα. Ὑποδύντες δὲ καὶ ἁράμενοι τὸ Σῶμα τοῖς ὤμοις, ἐκφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

Ἐπιγραφαί.

Ἀριστεία Μενελάου.

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε, νέκυν περί, χεῖρας ἔμισγον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε, περὶ νέκυν ἀμφεμάχοντο.

Ἄλλη.

Ῥῶ, κρατερὴ ἔρις ὦρτο, Μενοιτιάδαο πεσόντος.

ΟΥΔ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ πρόμαχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρκακι μήτηρ,
Πρωτοτόκος, κινυρὴ, ἣ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·

NEQUE latuit Atrei filium, bellicosum Menelaum,
Patroclus à Trojanis domitus in prœlio:
Processit autem per primos pugnatores armatus coruſco ære,
Ipsumque circumiens protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater,
Tum primùm enixa, querula, non antè experta partum:
Ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus:

Ver. 1. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν,] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔλαθ' Ἄτρεως υἱὸν. Quod & ferri possit. Vide suprà ad β', 811.

Ver. 4.——ἄς'] *Ut par erat,*——.

Ver. 5.——ἣ πρὶν εἰδυῖα] Quâ ratione, πρὶν, hic ultimam producat; item, δὲ, *ver.* 17; & ἀδηΐφιλος, *ver.* 42; & Ἀπλικρὺ, *ver.* 49; & ἄλις, *ver.* 54; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅςις τῷ γ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάνθοϋ υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Πατροκλοιο θεσπέσιος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῷ
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, ἢ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
Οὔτ' ἔν παρδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
Οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, ἔν τε μέγιστος
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
Ὅσσον Πάνθοϋ υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
Οὐδὲ μὲν ὧδε βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
Ἧς ἧβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο, καί μ' ὑπέμεινε·
Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
Ἔμμεναι· ὧδέ οἱ φημὶ ποδεσσί γε οἷσι κιόντα,

Prætendit autem ipsi hastamque & clypeum undique æquale,
Illum interficere paratus, quicunque sibi adversum veniret.
Neque verò Panthi filius hastâ præstans neglexit
Patroclum stratum eximium: prope autem ipsum
Stetit, & allocutus est bellicosum Menelaum;
" Atride Menelae, Jovis alumne, dux populorum,
" Recede, & linque mortuum, finitoque spolia cruenta:
" Non enim quisquam prior Trojanorum inclytorumque sociorum
" Patroclum percussit hastâ in asperâ pugnâ:
" Quare me sine gloriam magnam inter Trojanos reportare,
" Ne te percutiam, dulcemque animam eripiam.
Illum verò gravitèr indignans allocutus est flavus Menelaus:
" Jupiter pater, haud sanè decorum superbè gloriari.
" Nec verò pantheræ tanti spiritus, neque leonis,
" Neque suis apri infesti, (cujus tamen maximus
" Animus in pectoribus supra modum robore truculentus effertur)
" Quantam Panthi filii hastæ peritiâ insignes ferociam spirant.
" Atqui neque vis Hyperenoris equûm domitoris
" Suæ juventutis fructum percepit, cùm me probris incessit, & me expectavit,
" Et me putavit inter Danaos ignavissimum bellatorem
" Esse: Neque ipsum autumo pedibus suis reversum,

Ver. 10.——ἄρ'] *Proindè*——.
Ver. 14.—κλειτῶν] Cod. *Harlcian.* κλητῶν.
Ver. 19.—καλὸν] Vide suprà ad β', 43.
Ver. 20.—παρδάλιος] *Al.* παρδάλεως.
Ver. 22.—περὶ σθένει] *Al.* μέγα σθένει.
Ver. 23.——φρονέουσιν] *Al.* φορέουσιν.
Ver. 24.—βίη Ὑπερήνορος] Vide suprà ad ν', 758.
Ibid.—ἱπποδάμοιο] Vide suprà ad β', 23.

Ver.

Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνής τε τοκῆας.
Ὡς ἦην κ' ζὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἶκε μεῦ ἄντα
Στῆθι· ἀλλά σ' ἐγὼν ἀναχωρησαντα κελεύω
Ἐς πληθυν ἰέναι· μηδ' ἀντίος ἵσασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πειθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἢ μάλα τίσεις
Γνωτον ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
Ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον κ' πένθος ἔθηκας.
Ἦ κέ ζφιν δειλοῖσι γόε κατάπαυμα γενοίμην,
Εἴκειν ἐγὼ, κεφαλήν τε τεὴν κ' τεύχε' ἐνείκας,
Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω κ' Φρόντιδι δίῃ·
Ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπειρήτος πόνος ἔσαι,
Οὐδέ τ' ἀδήριτος, οὔτ' ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.
Ὡς εἰπών, ὕτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεστάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ

" Oblectâsse uxoremque dilectam, venerandosque parentes,
" Sic certè & tuum ego solvam robur, si me contra
" Steteris: Sed te ego recedentem hortor
" In turbam abire; neque adversus consistas mihi,
" Antequàm aliquod malum passus fueris: Factum verò & stultus agnovit.
Sic dixit: Illi verò non persuasit; sed vicissim affatus est;
" Nunc ergo jam, Menelae Jovis alumne, omninò certè ultionem dabis
" Fratri meo, quem interfecisti; & jactabundus prædicas:
" Viduâsti autem uxorem in conclavi thalami recentis,
" Immensumque parentibus luctum & mœrorem fecisti.
" Ipsis equidem miseris luctûs finis essem,
" Si quidem ego caputque tuum & arma reportata
" Pantho in manus dedero & Phrontidi nobili.
" Sed non quidem jam diutiùs intentatus labor erit,
" Neque certaminis expers, neque virtutis, neque terroris.
Sic fatus, feriit clypeum undique æquale:
Neque perrupit æs, recurvata autem est ei cuspis

Ver. 30.——ἐγὼν ἀναχωρήσαντα] Cod. *Harleian.* ἐγώγ' ἀναχωρήσαντα.]

Ver. 32.——ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Sic *Hesiodus*:

——παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Ἔργ. κ' Ἡμερ. I. 216.

Atque hinc *Plato*: Εὐλαβηθῆναι, κ' μὴ, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ νήπιον, παθόντα γνῶναι. *Convivium*, haud longè à finè.

Ver. 34.—τίσεις] Vide suprà ad *l*, 508.

Ver. 35.——τὸν ἔπεφνες,] Cod. *Harleianus* ὃν ἔπεφνες.

Ver. 37. Ἄρητὸν] *Al.* Ἄρρητον· Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ibid.——τοκεῦσι] γονεῦσι. Codd. à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 42. Οὐδέ τ' ἀδήριτος, οὔτ' ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔτ' ἀδήριτος, οὐδ' ἀλκῆς οὐδὲ φόβοιο.

Ibid.——ἀδήριτος,] *Al.* ἀδήριντος.

Ver. 43, 44.——ὕτησε κατ' ἀσπίδα—— Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν,]

——rauco quod protinus ære repulsum,
Et summo clypei nequicquam umbone pependit. Æn. II. 555.

Ibid.——ὕτησε.] Vide suprà ad λ', 260.

Ver. 44. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν.] *Al.* Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός.

Ἀσπίδι ἐν κραιερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὦρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί.
Αἶψα δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ ςομάχοιο θέμειθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Ἀνὶκρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
Δύπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ', οἵ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος, ζὺν λαίλαπι πολλῇ,
Βόθρυ τ' ἐξέρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθυ υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς

45 Scuto in valido: Secundus verò impetum fecit æræ
Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem.
Pedem autem retrahentis gulam imam
Percussit, & ipse connixus imprimebat, robustâ manu fretus:
E regione autem mollem per cervicem abiit cuspis.
50 Fragorem verò edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipsum.
Sanguine ei rigabantur comæ, Gratiis similes,
Cincinnique, qui auroque & argento constricti erant.
Qualem verò nutrit plantam vir latè frondentem olivæ
Loco in solitario, ubi abundè scaturit aqua,
55 Pulchram, germinantem, quam flatus motant
Omnium ventorum, & pullulat flore albo;
Veniens autem repentè ventus, cum turbine multo,
Fossâque evertit, & extendit super terram:
Talem Panthi filium hastæ peritiâ insignem Euphorbum
60 Atrides Menelaus postquam interfecerat, armis spoliabat.
Ut verò quando quis leo in montibus nutritus, robore fretus,

Ver. 45. Ἀσπίδι ἐν κραιερῇ·] *Al.* Ἀσπὶδ' ἐνὶ κραιερῇ.

Ibid. ——ὄρνυτο] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 49.—ἦλυθ'] Vide suprà ad ὁ, 484; & ad α, 37.

Ver. 50. Δύπησεν——ἀράβησε] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 51. Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι,] Τῶν Ὁμηρικῶν ςίχων ἐκείνης μάλιςα ἐξύμνει [ὁ Πυθαγόρας,] ᾧ μετὰ λύρας ἐμμελέςατα ἀπέπεμπεν. "Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρί-"τεσσιν ὁμοῖαι. Πλοχμοί θ', &c." *Porphyrius de vitâ Pythagoræ.* Eadem & *Iamblichus de vitâ Pythagoræ, cap.* XIV; nisi quòd pro ἀπέπεμπεν, legatur ἀνέμελπε.

Ver. 53. Οἷον δὲ τρέφει ἔρν——] Εὔροις δ' ἂν καὶ Ὅμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐκεῖνα τὰ ἔπη, "Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαί-"ης," καὶ τὰ ἑξῆς, κατὰ λέξιν μεθερμηνευόμενα παρ' Ὀρφέως ἐκ τῶν Διονύσου ἀφανισμῶν. *Clemens Alexandrinus, Strom.* 6.

Ver 54.——ἀναβέβρυχεν] Vide suprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ver. 58.——ἐξετάνυσσ'] Ita rectè ex uno MS. edidit *Barnesius. Al.* ἐξετάνυσ'. Quod penultimam corripit:——νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κράτερη ὑσμίνη, suprà, σ', 567.

Ver. 61.——ἀλκὶ] Vide suprà ad ἑ, 299.

Ver.

Βοσκομένης ἀγέλης βῆν ἁρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατερῇσιν ὀδοῦσι,
Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
Δηῶν, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάῳ κυδαλίμοιο.
Ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρεΐδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά εἰ Ἕκτορ' ἐπῶρσε, θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ἀτρέος υἱὸς,
Παλρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Pascentis armenti bovem rapuerit, quæ optima:
Hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus,
Primùm, deindè verò sanguinemque & viscera omnia haurit
Dilanians; circum autem hunc canesque virique pastores
Crebrò admodùm clamant è longinquo, nequè animus fert
Contrà ire; valde enim pallidus timor occupat:
Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
Contra ire Menelaum gloriâ sublimem.
Tunc quidem facilè abstulisset inclyta arma Panthœdæ
Atrides, nisi ipsi invidisset Phœbus Apollo,
Qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti,
Viro se cum assimulâsset Ciconum ductori Mentæ:
Et ipsum editâ voce verbis alatis allocutus est:
" Hector, nunc tu quidem sic curris, quos non assequêris persequens
" Equos Æacidæ bellicosi: illi verò difficiles
" Viris quidem mortalibus domitu, & equitatu
" Alii saltem, quàm Achilli, quem immortalis peperit mater.
" Interim autem tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,
" " Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
" Panthœdem Euphorbum, finemque imposuit impetuosæ fortitudini.

Ver. 62.——ἁρπάσῃ,] Vide suprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver. 64.—αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει] Vide suprà ad λ', 176.

Ver. 66.——ἰύζουσιν] Vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 72.—ἀτάλαντον] Vide sup. ad β', 627.

Ver. 73.—εἰσάμενος] Vide suprà ad ν', 45; & ad γ', 141.

Ver. 78. Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ,] Vide suprà ad ν', 324.

Ibid.——ἀθανάτη] Vide suprà ad ά, 398.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Ἔκλορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ ςίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' ὐταμένην ὠτειλήν.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ὀξέα κεκληγὼς, φλογὶ εἰκελος Ἡφαίςοιο
Ἀσβέςῳ· ἐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
Μή τις μοὶ Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηαι·
Εἰ δέ κεν Ἔκτορι μοῦνος ἐὼν κὴ Τρωσὶ μάχωμαι
Αἰδεσθεὶς, μήπως με περιςείωσ' ἕνα πολλοί·

Sic fatus, rurſus quidem abiit deus per laborem virorum:
Hectori verò gravis dolor circumtexit mentem profundam:
Circumſpectabat autem deinde per ordines; ſtatim verò animadvertit
Hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terrâ
Jacentem: fluebat verò ſanguis per inflictum vulnus.
Proceſſit autem per primos pugnatores, armatus coruſco ære,
Acutùm clamans, flammæ ſimilis Vulcani
Inextinguibili; neque filium latuit Atrei acutùm vociferans;
Ingemiſcens verò *is* dixit ad ſuum magnum animum;
" Hei mihi; ſi quidem dereliquero arma pulchra,
" Patroclumque, qui jacet meum propter hîc honorem;
" *Vereor*, nè quis mihi Danaorum ſuccenſeat, qui viderit:
" Si verò cum Hectore ſolus & Trojanis pugnem
" Præ verecundiâ *fugæ*, *metuo* ne quà me circumveniant unum multi:

Ver. 83.——πύκασε] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.—φρένας ἀμφὶ μελαίνας·] " Fallitur " ——[*Hadrianus Junius*] quod φρένας με- " λαίνας, ſive *nigra præcordia*, pro *prudentiæ* argumento haberi opinatur, ubi Homerus eas Hectori tribuit, *Il.* ξ', *ver.* 83; " cum *fortitudinis* ſint potiùs; neque enim " illa, ſed iſta eſt Hectoris laus." *Gataker. in Antoninum, lib.* IV. §. 28. Vide & ſuprà ad ά, 103.

Ver. 85.——ἀπαινύμενον] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 86.——ὐταμένην ὠτειλήν.] *Al.* ὐταμένης ὠτειλῆς. Cæterùm non eſt hoc ταυτολόγον, ſed *vulnus cominùs inflictum* denotat.

Ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ ςομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρειτε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας. ſuprà *ver.* 47.

Οἱ νεώτεροι ὐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τῦ " ὐτάσαι" καὶ " βαλεῖν." Ὁμῆρος δὲ " ὐτάσαι" μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τῦ ζυγὸς τρῶσαι, " βαλεῖν" δὲ τὸ ποῤῥωθεν. *Schol. ad Euripid. Hippolyt.* 684. Vide & ſuprà ad δ', 540.

Ver. 88. Ὀξέα κεκληγὼς,] Vide ſuprà ad β', 222 & 314.

Ibid.——εἰκελος] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. *Al.* ἐικελος. Minùs rectè. Vide ſuprà ad ν', 53.

Ver. 89. Ἀσβέςῳ· ἐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος] Edidit *Barneſius* ex conjecturâ, Ἀσβέςῳ ἐδ' υἷα λάθ' Ἀτρέος. Dubitari tamen poteſt, annon *media* vocis " Ἀσβέςῳ" hoc in loco corripiatur. Vide ſuprà ad β', 537.

Ver. 91.—καλὰ,] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 95.—μήπως με περιςείωσ' ἕνα πολλοὶ· Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει] *Henricus Stephanus* legendum conjicit;——μήπως με περιςείωσ' ἕνα πολλοί, Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἀγῃ· Ut ſcilicèt vox " ἀγῃ" ad μήπως referatur.

Ibid.——περιςείωσ'] *Al.* περιςιχόωσ'.

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·
Τῷ μ' ἔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
Εἰ δέ πω Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
Ἄμφω κ' αὖτις ἴοντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἦλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Αὐτὰρ ὃγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Ἐνροπαλιζόμενος· ὥς τε λὶς ἠϋγένειος,
Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
Ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τὸν δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

" Trojanos enim huc omnes adducit pugnam expeditè ciens Hector.
" Sed cur mihi hæc meus ſecum differit animus?
" Quandocunque homo velit adverſus deum cum viro pugnare,
" Quem deus honorat, ſtatim in eum magna clades devolvitur:
" Ideò mihi nemo Danaorum ſuccenſebit, qui viderit
" Hectori cedentem, quoniam deo jubente pugnat.
" Sicubi verò Ajacem prælio ſtrenuum audire potuero,
" Ambo tum reverſi reminiſceremur pugnæ,
" Etiam adverſus deum; ſi quo modo eripere poterimus mortuum
" In gratiam Pelidæ Achillis: inter mala ſanè melius eſſet.
Dum is hæc verſabat in mente & in animo,
Interea Troüm ordines ſupervenerunt; præibat autem Hector.
Hic verò retroceſſit, reliquitque mortuum:
Subinde ſe convertens; ut leo benè barbatus,
Quem caneſque & viri à ſtabulo abigunt
Contis & clamore: ejus autem in præcordiis forte cor
Cohorreſcit, invituſque is abit à caulâ:
Sic à Patroclo diſceſſit flavus Menelaus.

Ver. 96.——κορυθαίολος] Vide ſuprà ad β, 816.

Ver. 98.——ἐθέλει] *Al.* ἐθέλῃ.

Ver. 99. Ὅν κε θεὸς τιμᾷ,] Poſt hunc verſum inſerit *Barneſius*, nullâ ſatis idoneâ auctoritate;

Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσησ'· ὃς ἀμείνονι φωτὶ μάχηται. Vide ſuprà ad λ, 542.

Ver. 102.——βοὴν ἀγαθοῖο] Vide ſuprà ad β, 408.

Ver. 104.——πως, εἰ] Quâ ratione, πως, hîc producatur; item ultimæ vocum, Ἐντροπαλιζόμενος & ἄξε, *ver.* 109; & παμφάμενος, *ver.* 119; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 106. Ἕως ὃ] Pronuntiabatur ὥσω, vel ὥσα. Vide ſuprà ad ό, 539.

Ibid.——κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,] ——mentem animumque. *Æn.* VI. 11.

Ver. 107. Τόφρα δ'] Vide ſuprà ad ό, 540. Malè *Barneſius*, Τοφράδ'.

Ibid.——ἄρ'] *Ut ſolitus eſt*——.

Ver. 110.——Ὅν ῥα] *Quem ſcilicèt*——.

Ver. 111.——τὸν δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ Παχνοῦται,] Sic apud *Heſiodum*;

——ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.

Ἔργ. ϗ Ἡμ. *ver.* 357.

Ver.

Στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνοντ' ἑτάρους, καὶ ἐπορύνοντα μάχεσθαι·
Θεσπέσιον γάρ ζφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ θέειν, εἰθαρ δὲ παρισάμενος ἔπος ηὔδα·
Αἶαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
Σπεύσομεν, αἴκε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ· Αἴαντι δὲ δαίφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πατρόκλοιο, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἕλκε, ἵν' ἀπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων ζάκος, ἠΰτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζετ' ἑταίρων·
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ', ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ ζάκος εὐρὺ καλύψας,
Εἰςήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·

Conſtitit autem converſus, poſtquam venit ad agmen ſociorum,
Circumſpectando quærens Ajacem magnum, Telamonium filium:
Hunc autem perquam celeriter advertit pugnæ ad lævam totius,
Confirmantem ſocios, & concitantem ad pugnam;
Divinitùs enim iis terrorem immiſerat Phœbus Apollo:
Perrexit autem currere, & ſtatim aſtans verbum dixit;
" Ajax, huc, amice, de Patroclo mortuo *pugnaturi*
" Feſtinemus, ſi cadaver ſaltem Achilli referre poſſimus
" Nudum; arma enim habet expeditè pugnam ciens Hector.
Sic dixit; Ajaci verò bellicoſo animum commovit:
Proceſſit autem per primos pugnatores, ſimulque flavus Menelaus.
Hector quidem Patroclum, poſtquam inclytis armis exuerat,
Trahebat, ut ab humeris caput abſcinderet acuto ære,
Et cadaver Trojanis raptatum canibus daret:
Ajax autem propè venit, geſtans ſcutum, tanquam turrim.
Hector verò retrò in turbam abiens recedebat ſociorum;
In currum autem concito niſu aſcendit: deditque ille arma pulchra
Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut eſſent ipſi.
Ajax verò, Menœtiadæ ſcuto lato obtento,
Conſtitit, tanquam leo circumeundo defenſans ſuos natos:

Ver. 117.——Θαρσύνοντ'] Vide ſuprà ad ν', 823; & ad α, 338.

Ibid.——ἐπορύνοντα] Vide ſuprà ad ν', 44.

Ver. 123.——Αἴαντι δὲ] Quâ ratione, Αἴαντι, hîc ultimam producat; item ἐπαντῆρες, *ver.* 135; & Ἕκτος, *ver.* 142; & πτολίεθρον, *ver.* 152; & Πάτροκλον, *ver.* 159; & μιν, *ver.* 161; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 130.——δίδου δ' ὄγε] Vide ſuprà ad γ', 409.

Ver. 133—137—139. Εἰςήκει—βεβήκει—Εἰςήκει,] Vide ſuprà ad δ', 434, 492; & ad α, 37.

Ibid.——ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν] Ὁ δὲ Ὁμηρικὸς λέων——ὃν ῥά τε Νήπια τέκνα ἄγοντα ζυναρτήσαντ' ἐν ὕλῃ

Ὦ, ῥά τε νήπι' ἄγονῆι ζυναντήσονται ἐν ὕλῃ
Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων·
Ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Εἰςήκει, μέγα πένθος ἐνὶ σήθεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
Ἕκτορ, εἶδος ἄριςε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
Ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα.
Φράζεο νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ἄςυ ςαώσῃς
Οἷος ςὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
Εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τὶς χάρις ἦεν
Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Πῶς κε ςὺ χείρονα φῶτα ςαώσειας μετ' ὄμιλον,
Σχέτλι'· ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἄμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·

Cui ſcymnos ducenti occurrerint in ſylvâ
Viri venatores, hîc autem præ robore truces oculos volvit,
Totumque ſuperciliũm deorsùm trahit, oculos tegens:
Sic Ajax Patroclum heroëm circumiens protegebat.
Atrides autem ex alterâ parte, bellicoſus Menelaus,
Stabat magnum luctum in pectoribus augens.
Glaucus verò, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum,
Hectorem torvè intuitus gravi objurgavit ſermone;
" Hector, formâ præſtantiſſime, à bellicâ ſanè virtute longe abes:
" Certè te fine causâ fama bona tenet, fugax cum ſis.
" Confidera nunc, quomodò civitatem & urbem ſervare poſſis
" Solus cum populis, qui in Ilio nati ſunt:
" Non enim quiſquam Lyciorum ſaltem pugnaturus cum Danaïs
" Ibit pro urbe; quoniam nulla utique gratia fuit
" Pugnare hoſtibus cum viris indeſinentèr uſque.
" Quomodò tu deteriorem virum ſervaveris in turbâ,
" Improbe; cùm Sarpedonem ſimul hoſpitem & ſocium
" Reliquiſti Argivis capturam & prædam fieri:

Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε ζθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτων,
ἆρα οὐχ ὁμοιός ἐςι διανοημένῳ πρὸς τὰς κυνηγὰς ζπένδεσθαι περὶ τῶν τέκνων; καθόλου γὰρ ἡ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοςοργία, καὶ τὰ τολμηρὰ δειλὰ ποιεῖ, καὶ φιλόπονα τὰ ῥάθυμα, &c. *Plutarch. de Amore prolis.*

Ver. 134.—ζυναντήσονται] *Al.* ζυναντήσωνται.

Ibid.——ὕλῃ] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 137.——περὶ Πατρόκλῳ.] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ver. 142.—ἐδεύεο·] Pronuntiabatur ἐδεύε, vel ἐδεύευ· quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt.

Ver. 147.—πτόλι⊙· ἐπεὶ] Edidit *Barneſius*, πτόλεως· ἐπεὶ· Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἐπεὶ οὐκ ἄρα τὶς χάρις ἦεν Μάρνασθαι] *Quippè haud ei gratia fuerit tributa, qui pugnaverit*, &c.

Ver. 151.——Ἀργείοισιν ἕλωρ] Cod. *Harleian.* οἰωνοῖσι ἕλωρ.

Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτολίεί τε καὶ αὐτῷ,
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' ἔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
Τῶ νῦν εἴτις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
Οἶκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεσθαι αἰπὺς ὄλεθρος.
Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεσθαι, οἵ περὶ πάτρης
Ἀνδράσι δυσμένεεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθηνε,
Αἶψά κε Πατροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Εἰ δ' ἔτος πρότι ἄξυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἔλθοι τεθνειὼς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
Αἶψά κεν Ἀργείοι Σαρπηδόνος ἔνθεα καλὰ
Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
Ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος ἐκ ἐτάλασσας
Στῆμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν αὐτῇ,

" Qui magno commodo fuit urbique & ipsi tibi,
" Vivus existens: nunc verò non ab eo arcere canes sustinuisti.
" Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,
" *Suadeo*, domum ire: Trojæ verò manifesta aderit gravis pernicies.
" Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset
" Intrepida, qualis viros subit, qui pro patriâ
" Adversùs hostes laborem & certamen suscipiunt,
" Statim Patroclum traheremus in Ilium:
" Quòd si ille ad urbem magnam Priami regis
" Ascendisset mortuus, & ipsum traxissemus è pugnâ,
" Illico certè Argivi Sarpedonis arma pulchra
" *Hoc* pretio redderent, & ipsum duceremus in Ilium:
" Ejus enim famulus interfectus est viri, qui longè fortissimus
" Argivorum apud naves, & cominus pugnantes famuli.
" Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisti
" Stare contra, oculos intuitus hostium in pugnâ,

Ver. 157.——οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεσθαι, οἵ περὶ πάτρης] Ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἔχω τῦ πολιτικῦ τῆς ἀσφαλείας ἐχομένη, καὶ φεύγουσα τὸ παρακλικὸν τῆς κενῆς δόξης καὶ μανικὸν, ὡς εἰρῆσθαι· τῇ μέν τοι διαθέσει φρόνημα καὶ "μέ-" νος πολυθαρσὲς ἐνείσω Ἄτρομον, οἷόν τ' "ἄνδρας ἐπέρχεσθαι, οἵ περὶ πάτρης Ἀνδρασι "δυσμενέεσσι," καὶ πράγμασι δυσκόλοις καὶ καιροῖς ἀνιερείδουσι καὶ διαμαχόνται. *Plutarch.* Πολιτ. παραγέλμ.

Non ille pro charis amicis,
Aut patriâ timidus perire,
Horat. Carm. Lib. IV. *Od.* 9. *ver.* 51.

Ibid.—ἐσέρχεσθαι,] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, ἐπέρχεσθαι.

Ver. 158.——δῆριν ἔθηνε,] δῆριν ἔχυσιν· MS. *Cantab.* à *Barnesio*, item MSS. *Vaticanum* & *Harleian.* à *Th. Bentleio* collati.

Ver. 164.—πέφατ'] Postulat Temporum ratio, ut vox "πέφατ'" hoc in loco non πέφαλο sed πέφαλαι intelligatur; elisò nempè "αι," ut *Il.* μ', 68;

——ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιζεμέτης, τρώεσσι δὲ βάλλετ' ἀρήγειν.

Item δ', 235;

——Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός.

Et *ver.* 271;

Ἔσσετ', ἐπεὶ——

Sic infrà *ver.* 689 hujus libri;

——πέφαλαι δ' ἀρὶς Ἀχαιῶν.

Vide suprà ad β', 137; & ad ά, 37. Cæterùm Codex *Vaticanus* hîc legit πέφνετ'.

Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐσι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Γλαῦκε, τίη δὲ ζὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην ζε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
Νῦν δέ ζευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον ὄχ ὑπομεῖναι.
Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, ὐδὲ κτύπον ἵππων·
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
Ὅσε κὴ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, κὴ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμὲ ἵσασο, κὴ ἴδε ἔργον.
Ἦ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις,
Ἤ τινα κὴ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα πὲρ μεμαῶτα,
Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, κὴ Λύκιοι, κὴ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Ἄνερες ἔσθ' φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·

" Neque ex adverso pugnare: te nempè fortior est.
Hunc autem torvè intuitus allocutus est expeditè pugnam ciens Hector;
" Glauce, curnam tu talis existens superbè locutus es?
" O amice, putabam equidem te prudentiâ superare cæteros
" Eos, quotquot Lyciam glebosam habitant:
" Nunc verò tuam reprehendo omninò mentem, cùm ita dixisti;
" Qui me ais Ajacem ingentem non sustinuisse.
" Nequaquam ego horrui pugnam, neque strepitum equorum;
" Sed semper Jovis validius consilium Ægiochi,
" Qui & fortem virum in fugam vertit, & aufert victoriam
" Facilè: aliàs & ipse excitat ad pugnam.
" Sed agè huc adsis, amice, prope me sta, & aspice opus:
" An totâ die ignavus ero, ut dicis;
" An aliquem etiam Danaorum, bellicâ licèt virtute promptissimum,
" Reprimam à defensione Patrocli mortui.
Sic locutus, Trojanos hortabatur altùm clamans;
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs pugnantes,
" Viri estote, amici, recordaminique impetuosæ fortitudinis:

Ver. 170 & 173.——ἔειπες;] *Al.* ἔειπας. Quod perinde est.

Ver. 171. Ὦ πέπον,] *Al.* Ὦ πόπoι.

Ibid.——Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην] Μὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι ζὴν ὀργὴν κὴ πρὸς ὕβριν ἐπιτρέμειν, ἀλλ', ὡς Ὅμηρος, ἠθικώτερον,
Ὦ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην ζε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων.
Plutarch. πολιτικὰ παραγγέλμ.

Ver. 175. Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην——Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς] Cod. *Harleian.* Οὔτι ἐγὼν ἔρριγα——.
——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox; Dii me terrent; & Jupiter hostis. *Æn.* XII. 894.

Ibid.——ἔρριγα] Vide suprà ad ῥ, 314.

Ver. 176. Ἀλλ' αἰεί γε] Ita *Barnesius*: Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus*. Vide suprà ad ϖ, 688. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.

Ibid.—αἰγιόχοιο,] *Al.* ἠέ περ ἀνδρῶν. *Al.* ἠέ περ ἀνδρός.

Ver. 178.——ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.] Vide suprà ad ϖ, 689, 690.

Ver. 181.—μέγα] Cod. *Harleian.* μάλα.

Ibid.—μεμαῶτα,] Vide suprà ad ν, 46.

Ve

Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
Δηΐου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
Ὦκα μάλ', ὄπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μεταστρώ,
Οἳ ῥοτὶ ἄξυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου ἔντε' ἄμειβεν.
Ἧτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε, φέρειν ποτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ οὐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε
Γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
Τόν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη ποτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλὲ, οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
Ὃς δή τοι ζχεδόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
Ἀνδρὸς ἀρίστου, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
Τὸν δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε, κραιπνόν τε·

" Dum ego Achillis eximii arma induam,
" Pulchra, quibus Patroclum fortem ſpoliavi interfectum.
Sic quidem locutus abiit pugnam expeditè ciens Hector
Ardenti è prœlio: currens autem aſſecutus eſt ſocios
Citò admodùm, necdum longo intervallo, pedibus velocibus inſequutus,
Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.
Stans verò ſeorsùm à prœlio lacrymoſo arma mutabat:
Ille quidem ſua dedit, ferenda ad Ilium ſacram,
Trojanis bellicoſis; ipſe verò immortalia arma induebat
Pelidæ Achillis, quæ ejus dii cœlites
Patri charo dederant: Is autem ſuo filio præbuit
Jam ſenex: ſed non filius in armis patris ad ſenectutem pervenit.
Illum verò ut ſeorsùm vidit nubes cogens Jupiter
Armis Pelidæ armari divini,
Quaſſans utique caput ad ſuum locutus eſt animum;
" Ah miſer, haudquaquam tibi mors in animo eſt,
" Quæ jam te prope eſt: tu verò immortalia arma induis
" Viri fortiſſimi, quem tremunt & alii:
" Hujus jam ſocium interfeciſti mitemque, fortemque;

Ver. 186. Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος] Quo nunc Turnus ovat ſpolio, gaudetque potitus. *Æn.* X. 500.

Ver. 187.—Πατρόκλοιο βίην] Vide ſuprà ad ν, 758.

Ver. 191.——Πηλείδαο.] *Al.* Πηλείωνος.

Ver. 192.——μάχης πολυδακρύτου,]
——————lacrymabile bellum.
Æn. VII. 604.

Ver. 196.——ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ] Quâ ratione, & ἔπορον, & ἄρα, hîc ultimam producant; item ἐποιχόμενος, *ver.* 215; & τε, *ver.* 217; & Αἰανὸς, *ver.* 235; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 198.—ὃν] *Ut dictum eſt,*—*ver.* 192.

Ibid.—ἀπάνευθεν] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ibid.—νεφεληγερέτα] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη]
Ille caput quaſſans——————.
Æn. XII. 89.

Τεύχεα δ' ἐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
Εἵλευ· ἀτὰρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω·
Τῶν ποινὴν, ὅ τοι ἔτι μάχης ἐκνοσήσαντι
Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἕκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης
Δεινὸς ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτὺς ἐπεκύρσε
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἐνδάλλετο δὲ ζφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον, ἐποιχόμενος, ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε, Δεισήνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
Τοὺς ὄγ' ἐπολρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικλιτῶν ἐπικούρων·
Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,

205 "Arma autem contumeliosè à capiteque & humeris
"Abstulisti: veruntamèn tibi nunc saltem ingentem victoriam dabo;
"Ejus compensationem, quòd tibi haudquaquam è pugnâ reverso
"Excipiet Andromache inclyta arma Pelidæ.
Dixit, & nigris supercilliis annuit Saturnius:
210 Hectori autem apta erant arma ad corpus; subiit verò eum Mars
Horrendus bellicus, impletaque sunt ei membra intùs
Vigoris & roboris: Ad inclytos autem socios
Ivit magno clamore: *Achilli* verò similis videbatur ipsis omnibus,
Armis resplendens magnanimi Pelidæ.
215 Hortabatur autem unumquemque obiens verbis,
Mesthlemque, Glaucumque, Medontaque, Thersilochumque,
Asteropæumque, Disenoraque, Hippothoumque,
Phorcynque, Chromiumque, & Ennomum augurem:
Hos ille incitans, verbis allatis allocutus est;
220 "Audite, innumeræ copiæ circumcircà habitantium sociorum;
"Non enim ego multitudinem quæriens, neque egens eâ

Ver. 206. Εἵλευ·] *Al.* Εἵλες.

Ver. 209.——κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι] Vide suprà ad ά, 528.

Ibid.—Κρονίων·] Vide suprà ad ά, 397.

Ver. 210. Ἕκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε'] *Hectori autem apta erant arma.* Sic suprà γ', 333;

——ἤρμοσε δ' αὐτῷ.

Item infrà τ', 385;

Πειρήθη δ' ἴο αὐτῷ ἐν ἐπλεσι δίῳ· Ἀχιλλεὺς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε,——.

Atque hoc modo accipit *Eustathius* in Comment. ad *ver.* 142. Ἕκτορι δ' ἤρμοσε τεύχεα ἐπὶ χροΐ, τύτεσι προσηρμόσθησαν—. Alitèr tamen explicare videntur Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, à *Tho. Bentleio* communicata; τὸν Δία ἀκυρίον ἁρμόσαι τὰ ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ [Ἕκτορι,] ἢ τὰ ὅπλα ζυσκαθίσαι, ἢ γὰρ Ἀχιλλεῖ ὁ Ἕκτωρ ἰσομεγέθης.

Ver. 213. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων·] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 215—219. Ὤτρυνεν δὲ——τοὺς ὄγ' ἐπολρύνων,] Vide suprà ad ν, 44.

Ver. 216.—Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,]

——Glaucumque, Medontaque, Thersilochumque. *Æn.* VI. 483.

Ibid.—Θερσίλοχόν τε] *Al.* Ὀρσίλοχόν τε.

Ver. 217.——Δεισήνορά θ'] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barnesius*. *Al.* Δεισινορά δ'.

Ver.

Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
Τὰ φρονέων, δώροισι καὶ ἀτρύχῳ καὶ ἐδωδῇ
Λαὸς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστῳ θυμὸν ἀέξω.
Τῷ τις νῦν ἰθὺς τραπέσθω, ἢ ἀπολέσθω,
Ἠὲ σαωθήτω· ἦ γὰρ πολέμοιο ἀρωγός.
Ὅς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνειῶτά περ, ἔμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσει, εἴξει δὲ οἱ Αἴας,
Ἥμισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
Ἕξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔθησαν,
Δύρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
Νήπιοι· ἦτε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφὲς, ἐκέτι νῶϊ
Ἔλπομαι αὐτῷ περ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.
Οὔτι τόσον νέκυος περὶ δείδια Πατρόκλοιο,
Ὅς κε τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἠδ' οἰωνούς,

" Huc è veſtris urbibus excivi quemque;
" Sed ut mihi Trojanorum uxores & infantes liberos
" Promptis animis defenderetis bellicoſis ab Achivis:
" Hæc in animo habens, donis præbendis exhaurio & commeatu
" Populos, veſtrumque cujuſque animum recreo.
" Idcircò aliquis nunc rectà converſus, aut pereat,
" Aut ſalvus ſit: hoc enim belli commercium.
" Quicunque verò Patroclum, mortuum licèt, tamen
" Trojanos ad equûm domitores pertraxerit, ceſſeritque ei Ajax;
" *Illi* dimidium exuviarum tribuam, dimidium verò ipſe
" Habebo ego: gloria autem ei erit, quanta vel mihi.
Sic dixit: Illi verò rectà in Danaos magnâ mole ferebantur,
Haſtis elevatis; admodùm autem ipſis ſperabat animus
Mortuum ab Ajace abſtrahere Telamonio:
Stulti; certè multis ſuper ipſo animam abſtulit.
Et tunc Ajax allocutus eſt pugnâ ſtrenuum Menelaum:
" O amice, ô Menelaë, Jovis alumne, haud jam nos
" Spero vel ipſos redituros è prælio.
" Haudquaquam tantum de cadavere timeo Patrocli,
" Qui mox utique Trojanorum ſaturabit canes atque alites,

Ver. 227.——ἢ ἀπολέσθω, Ἠὲ σαωθήτω·] ——aut cita mors venit, aut victoria læta.
Horat. Sermon. Lib. 1. *Eclog.* 1, 8.
Ver. 229.—τεθνειῶτα] Vide ſuprà ad ν', 46.
Ver. 230.—ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ] *Al.* ἐρύσῃ, εἴξῃ δὲ οἱ.
Ver. 233.—βρίσαντες] Vide ſuprà ad η', 343.
Ver. 234.—μάλα δέ σφισιν ἔλπετο] Cod. *Harleian.* μάλα δέ σφιν ἔλπετο. Unde fortaſſe legendum, μάλα δέ σφιν ἐέλπετο.
Ver. 237—246. —— βοὴν ἀγαθὸν——βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſuprà ad β', 408.
Ver. 240 & 242.—δείδια] Vide ſuprà ad ν', 481; & ad ά, 37.
Ver. 241.——τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἠδ' οἰωνούς,]

Heu!

Ὄσσον ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δείδια, μήτι πάθῃσι,
Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Ἕκλωρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Ἀλλ' ἄγ', ἀρίστας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἄκουσῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵτε παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δήμια πίνουσιν, καὶ ζημαίνουσιν ἕκαστον
Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ·
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιάσθαι ἕκαστον
Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος

" Quantum meo capiti metuo, ne quid *gravius* patiatur,
" Et tuo; prælii enim nubes omnia contegit,
" Hector: nobis verò manifeſtus imminet gravis interitus.
" Sed age, fortiſſimos Danaorum voca, ſi quis audierit.
Sic dixit; neque non obſecutus eſt pugnâ ſtrenuus Menelaus;
Vociferatus autem eſt altâ voce Danaos inclamans;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Qui juxta Atridem Agamemnonem & Menelaum,
" Publicè præbitum *vinum* bibunt, & imperant ſinguli
" Copiis; à Jove autem honor & gloria ſequitur.
" Difficile verò mihi eſt deſpicere unumquemque
" Ducum: tantum enim certamen pugnæ ardet.
" Sed aliquis ſponte prodeat, indigneturque animo,
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.
Sic dixit: confeſtim autem exaudiit Oïlei *filius* velox Ajax;
Primuſque obvius prodiit, currens per prælium.
Hunc verò poſt Idomeneus & armiger Idomenei

Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis
Alitibuſque jaces!—— *Æn.* IX. 485.

Ibid.——κορέστει] *Al.* κορέσῃ.

Ver. 243.——ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει, Ἕκλωρ·]
Μάντιν Οἰκλείδαν πολέμοιο νέφος.
Pindar. Nemeor. Od. X. 16.
——obrutus undique telis
Æneas, *nubem belli*, dum detonet, omnem
Suſtinet—— *Æn.* X. 808.

Ver. 248, 249, 250. Ὦ φίλοι——Οἵτε——Δήμια πίνουσιν,]
Τοίγαρ πολυμηλοτάταν
Ἐξίαν οἰκεῖς——.
Πόλιόν τ', αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν
Ἁλίμενον Πηλῆι κρατύνει.
Eurip. Alceſt. ver. 588.
Ἔστι δὲ μετάξασις προσώπου ἀπὸ δευτέρου εἰς τρίτον· οἷον παρ' Ὁμήρῳ, "Ὦ φίλοι, οἵ παρ' "Ἀτρείδαις δήμια πίνουσιν." *Schol. ibid.*

Ver. 249.——παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,] Cod. *Harleian.* παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πομπίνι λάων. Quæ & proba Lectio.

Ver. 250.—καὶ ζημαίνουσιν ἕκαστον] Cod. *Harleian.* καὶ ζημαίνουσιν ἕκαστα.

Ver. 251.——ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ]
Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστι—— *Iliad.* Β', 197.

Ver. 252.——ἕκαστον] Cod. *Harleian.* & hîc legit ἕκαστα, exponuntque Scholia ibidem inedita ἕκαστα ἀξιώματα.

Ver. 253.—δέδηεν] Vide ſuprà ad ν', 736.

Ver.

Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ἤσιν ἐνὶ φρεσὶν ὀνόματ' εἴποι,
Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶες δὲ πρῶτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος πολαμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δὲ τ' ἄκραι
Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρευσομένης ἁλὸς ἔξω·
Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἕσασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραχθέντες ζάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα ζφιν
Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
Χεῦ'· ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε,

Meriones, par Marti homicidæ.
Cæterorum verò quisnam suâ mente nomina dicere posset,
Quotquot jam posteà pugnam instaurârunt Achivorum?
Trojani verò priores *in eos* impetum fecerunt conserti: præibat autem Hector.
Ut autem cum in ostiis à Jove fluentis fluvii
Fremit ingens fluctus adversus *ejus* fluentum, circumque extrema
Littora clamant, eructato mari extrà:
Tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi
Stabant circum Menœtiadem, unum animum habentes,
Septi scutis æratis: illis autem
Splendidis galeis Saturnius caliginem multam
Circumfudit: Neque enim Menœtiadem oderat vel anteà,

Ver. 259.——ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.] Vide suprà ad β', 627, & 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ἤσιν ἐνὶ φρεσὶν ὀνόματ' εἴποι,] Ita ex conjecturâ edidit *Barnesius*. *Al.* Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἤσι φρεσὶν ὀνόματ' εἴπῃ. Codex unus *Italicus* legit Τῶν δ' ἄλλων τίς χ' ἤσιν ἐνὶ φρεσὶν ὀνόματ' εἴπῃ. Quæ fortè & vera lectio. Quod autem habent Vulgati, "Τῶν ἄλλων τίς ἂν "ἦσι φρεσὶν ὀνόματ' εἴποι," vix (ut opinor) ferri potest.

Ver. 262.—ἄρ'] *Ut solitus est.*

Ver. 263. Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι] "Porphyrius in Scholiis MSS. ad Iliada, "olim penes doctissimum Is. Vossium, ob- "servat Solonem, qui in reliquis omnibus "Homeri poëma fuerat æmulatus; cùm ad "hunc versum perveniisset, illius ac duorum "sequentium, quibus de hisce Nili ostiis à "Poëtâ agitur, admiratione motum, com- "bussisse sua Poëmata. Idem quoquè fe- "cisse Platonem. Id verò haud prætereun- "dum videbatur, quòd alibi haud putem "legi." *Exercb. Spanhem. Notæ in Nubes Aristoph. ad ver.* 271.

Ibid.——διιπετέος] Vide suprà ad ω', 174.

Ver. 264. Βέβρυχεν] Vide suprà ad ά, 37.

Ibid.—ποτὶ ῥόον,] ποτίῤῥόον· Codd. à *Th. Bentleio* collati.

Ibid.——ἀμφὶ δὲ τ' ἄκραι Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρευσομένης ἁλὸς ἔξω] *Al.* ἀμφὶ δὲ τ' ἄκραι Ἠιόνες βοόωσιν.

——& scopulis illisa reclamant
Æquora——. *Georgic.* III. 261.

Non assecutus est, hoc in loco, *Homeri* artem *Virgilius*. Nam, ut ait *Eustathius*, Τὸ δὲ, "Ἠιόνες βοόωσιν," πάνυ τι φασὶν οἱ Παλαιοὶ μιμητικὸν εἶναι τῆ κατὰ θάλασσαν ἦχω πλέον τῶν ἄλλων. Similitèr & *Dionysius Halicarnassensis*; Οἱ χαριέσταλοι ποιητῶν——

——τὰ μὲν αὐτοί τε καλασκευάζωσιν ὀνόματα, Συμπλέκοντες ἐπιπλοίως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· ἢ τὰς Συλλαβὰς δὲ οἰκείως, εἰς ἂν βύλωνται παραζῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνοῦσιν· ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος· Ἐπὶ μὲν προσηνέμων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτάσει τῶν Συλλαβῶν τὸν ἄπαυστον ἐμφαίνειν βελόμενος ἦχον· "Ἠιόνες βοόωσιν, ἐρευσομένης ἁλὸς ἔξω." Περὶ Συνθέσεως· §. 15. Quod siquis pro Ἠιόνες βοόωσιν, Ἠιόνες κράζουσιν, vel aliud istiusmodi quicquam substituerit, τὸ ἁρμόττον ἔσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν, Θεωρείσθω·——τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ τὐτελὲς. Ut rectè observavit *Aristoteles*, *Poëtic. cap* 22.

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γίνετ'·] Τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῆ ἴσαν· Codd. *Cantab.* & *Oxon.* à *Barnesio*, item Codd. *Vatican.* à *Th. Bentleio*, collati.

Ver. 267. Ἕσασαν] Vide suprà ad μ', 55.

Ver.

Ὄφρα, ζωὸς ἐὼν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρωῇσιν· τῷ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
Ὣσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιούς·
Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἱέμενοί περ·
Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ κῆ τε Ἀχαιοὶ
Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ ταχέως ὄρτο ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς πρὶν μὲν εἶδος, πρὶν δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ζυὶ εἰκελος ἀλκὴν
Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλέρους τ' αἰζηοὺς
Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσσας·
Ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος Αἴας,
Ῥεῖα μεθεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
Οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
Ἄστυ ποτὶ ζφέτερον ἐρύειν, κῦδος δ' ἀρέσθαι.
Ἦτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,
Ἱππόθοος ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ ζφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,

Dum, vivus exiſtens, famulus erat Æacidæ:
Odioſum autem habebat utique illum hoſtium canibus prædam fieri
Trojanis; ideoque eum ut defenderent excitavit ſocios.
Moverunt autem loco priores Trojani nigris oculis Achivos:
Mortuo verò *illi* derelicto trepidi fugerunt, neminem tamen eorum
Trojani magnanimi interfecerunt haſtis, cupidi licèt;
Sed cadaver trahebant: haud diu verò ab illo neque Achivi
Abfuturi erant: admodùm enim illos celeritèr convertit
Ajax, qui ſuperabat quidem formâ, ſuperabat & factis
Cæteros Danaos, poſt eximium Pelidem:
Rectà autem perrupit per primos pugnatores, ſui ſimilis vi
Apro, qui in montibus canes florenteſque ætate juvenes
Facilè diſſipat, ſe ſubito impetu convertens per fruticeta;
Sic filius Telamonis præclari illuſtris Ajax,
Facile aggreſſus Troum diſſipavit phalangas,
Qui Patroclum circundederant, ſperabantque maximè
Urbem ad ſuam trahere, & gloriam reportare.
Illum quidem, Lethi Pelaſgi illuſtris filius,
Hippothous pede trahebat per acrem pugnam,
Ligatum loro ad malleolum circa tendines,

Ver. 273.——τῷ καί οἱ] *Al.* τῷ κέν οἱ.

Ver. 274.——Τρῶες ἐλίκωπας] Quâ ratione, Τρῶες, hîc ultimam producat; item νέκυν, *ver.* 277; & μὲν, *ver.* 279; & ζφέτερον, *ver.* 287; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 278.—ζφέας οὐκ'] Pronuntiabatur ζφᾶς. Nam ζφέας ultimam producit.

Ver. 281.——εἰκελος] Vide ſuprà ad *ver.* 88. *Al.* ἴκελος.

Ver. 283, 285.——ἐλιξάμενος——μεθεισάμενος] Vide ſuprà ad ω', 594; & ad ν', 90 & 168.

Ver. 290.——ἀμφὶ τένοντας,] *Al.* ἀμφὶ τένοντε.

Ver.

Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τὸ οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Ἧρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεί τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἐνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αἱματόεις, τῦ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Παλρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἰαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγάθυμον Ἰφίτου υἱὸν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆι
Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων·

Hectori & Trojanis gratificans: Repentè autem ipsi
Venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licèt.
Illum utique filius Telamonis, impetu facto per turbam,
Percussit cominùs, galeam per æneis munitam malis:
Scissa est autem equinis setis densa galea transfixa hastæ cuspide,
Percussa hastâque magnâ & manu robustâ:
Cerebrum verò, ubi hastile spiculo induitur, prosiliebat ex vulnere,
Cruentum; ejus autem ibidem solutum est robur: è manibus verò is
Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
Jacere; prope autem ipsum cecidit cernuus super mortuum,
Longè à Larisâ glebosâ; neque parentibus
Nutritia charis reddidit; brevis autem ei ætas
Fuit, Ajacis magnanimi hastâ domito.
Hector verò in Ajacem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam
Paululùm: ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium,
Phocensium longè fortissimum, qui in inclyto Panopeo
Domos habitabat, multis viris imperans:

Ver. 292.—ἱεμένων περ.] *Al.* ἱεμένῳ περ. Uti in Vulgatis scriptum est suprà ό, 452.

Ver. 296. Πληξεῖσ'] Vide suprà ad γ', 31.

Ibid.—τε μέγαλῳ] Quâ ratione, τε, hîc producatur; item πόδα, *ver.* 299; & μεγάθυμον, etiam extra cæsuram, *ver.* 306; & ὅς, *ver.* 324; & ζθενεῖ, *ver.* 329; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 297. Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἐνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς, Αἱματόεις,] Ossaque dispergit cerebro permixta cruento. *Æn.* X. 416.

Ver. 298.——ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adeoque ex manibus*——.

Ver. 301.——οὐδὲ τοκεῦσι Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε,] Sic apud *Hesiodum*:

——οὐδὲ μὲν οἵγε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῦεν.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 185.

Ver. 302.——Θρέπτρα] *Al.* Θρέπτα.

Ver. 304.—ἀκόντισε] Vide suprà ad ά, 140, 309, 314.

Ver. 305.—ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide suprà ad ν', 404.

Ver. 306.—μεγάθυμον] *Al* μεγαθύμου.

Ibid.—Ἰφίτου υἱὸν,] Vide suprà ad β', 518.

Ver. 308.——ἀνδρεσσιν] Ita ex uno MS. edidit

Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη ποτὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
Δύπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱὸν,
Ἱπποθόῳ περιβάντα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἧφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
Φόρκυν θ', Ἱππόθοόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Καρπεῖ καὶ σθένεϊ ζαφελῶς· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικώς,
Κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε

Hunc percussit sub jugulum medium; penitùs autem extrema
Cuspis ærea prope summum humerum evasit:
Fragorem verò edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipso.
Ajax autem Phorcyna bellicosum, Phænopis filium,
Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percussit;
Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs
Penetrans hausit: ille verò in pulverem lapsus prehendit terram palmâ:
Cesserunt autem retrò primique pugnatores & illustris Hector:
Argivi autem altùm clamârunt, traxeruntque mortuos,
Phorcynque, Hippothoumque; solvebantque arma ab humeris.
Tum verò prorsùs Trojani, bellicosis *adi* ab Achivis,
In Ilium ascendissent, præ ignaviâ *suâ* domiti;
Argivi autem gloriam retulissent, etiam præter Jovis fatum,
Fortitudine & robore proprio: verùm ipse Apollo
Æneam instigavit, corpore Periphanti similis,
Præconi Epytidæ, qui ei apud patrem senem
Præconem agens consenuerat, benevolis mentem consiliis instructus;
Huic se cùm assimulâsset, ipsum allocutus est Jovis filius Apollo;
" Ænea, quo pacto etiam invito deo servare possetis

edidit *Barnesius*, quocum facit Cod. *Harleian.* *Al.* ἀνδράσιν.

Ver. 311. Δύπησεν δὲ——ἀράβησε] Vide suprà ad ν', 181.

Ver. 315.——ἐν κονίῃσι] Vide suprà ad ν', 508.

Ibid.——ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·] Vide suprà ad λ', 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,] Ita rectè edidit *Barnesius*. Vide suprà ad δ', 506. *Al.* Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, εἰρύσαντο δὲ νεκρούς.

Ver. 323.——Περίφαντι ἐοικώς,] Vide suprà ad ξ', 136.

Ver. 324. Κήρυκι Ἠπυτίδῃ,] Ita Codd. omnes. Pronuntiabatur, ut opinor, Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, quo modo & edidit *Barnesius*: Nam Κήρυκι mediam semper producit.

Ver. 326. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide suprà ad γ', 389.

Ἴλιον αἰπεινὴν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
Κάρῃσί τε σθένεί τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
Πλήθεί τε ζφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βέλεται, ἢ Δαναοῖσι,
Νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.
Ὣς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἐκαληβόλον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσάντα ἰδών· μέγα δ' Ἔκτορα εἶπε βοήσας·
Ἔκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείῃσι δαμέντας.
Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
Ζῆν' ὕπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μήδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνειῶτα.
Ὣς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔσχε·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον ὔτασε δουρὶ,
Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης·

" Ilium excelsam? ut jam vidi viros alios
" Fortitudineque roboreque confisos, virtuteque,
" Multitudineque suâ, & immotas pavore copias habentes:
" Nobis verò Jupiter quidem potiùs annuit, quàm Danais,
" Victoriam: sed ipsi fugitis territi admodum neque pugnatis.
Sic dixit: Æneas autem longè jaculantem Apollinem
Agnovit coràm intuitus: magnâ autem voce Hectorem allocutus est clamans;
" Hectorque, & cæteri Trojanorum ductores atque sociorum,
" Dedecus quidem nunc hoc *est nos* bellicosis *actos* ab Achivis
" In Ilium ascendere per ignaviam domitos.
" Verûm enim & jam aliquis ait deorum, mihi propè astans,
" Jovem summum consiliarium in pugnâ auxiliatorem esse:
" Ideò rectà in Danaos eamus, neque illi quieti saltem
" Patroclum navibus admoverint mortuum.
Sic dixit: & multò ante primos pugnatores prosiliens stetit.
Illi verò conversi sunt, & adversi steterunt Achivis.
Tum verò Æneas Leocritum vulneravit hastâ,
Filium Arisbantis, Lycomedis fortem socium,
Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes:

Ver. 333.—ἐκαληβόλον Ἀπόλλωνα] Vide suprà ad ά, 75.

Ver. 334.—εἶπε βοήσας·] Cod. *Harleian.* εἶπε παραστὰς.

Ver. 340.—μήδ' οἵ γε ἕκηλοι] Cod. *Harleian.* μὴ δή γε ἕκηλοι.

Ver. 341.—πελασαίατο] Vide suprà ad ά, 140.

Ibid.—τεθνειῶτα.] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 342, 343. Ὣς φάτο·——Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν] Talibus accensi firmantur, & agmine denso Consistunt——. *Æn.* IX. 788.
——densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant——. *Æn.* XII. 457.

Ibid.——ἔσαν Ἀχαιῶν.] Vide suprà ad ά, 535.

Ver. 344—347. ——ὔτασε——ἀκόντισε] Vide suprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver.

Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὃς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλέθει,
Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχε· ζάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
Ἑξαότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δοῦρατ' ἔχοντο·
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκρὸν χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, ζχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
Ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν
Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχησῖνοι ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμῶς Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν· ἐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο·
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ

Stetitque admodùm propè cum accesserat, & jaculatus est hastâ fulgenti,
Et percussit Hippasidem Apisaonem, pastorem populorum,
Hepar subter præcordia; statimque genua solvit:
Qui utique à Pæoniâ glebosâ venerat,
Et post Asteropæum fortissimè se gerebat in pugnâ.
Hunc autem lapsum miseratus est Mavortius Asteropæus,
Rectaque prorupit & hic promptus cum Danais pugnare:
Sed haudquaquam jam poterat; scutis enim obsepti erant undique,
Qui stabant circa Patroclum, hastasque pretendebant:
Ajax enim valdè omnes obibat, multis adhortans;
Nec quenquam vel retrò à mortuo cedere sinebat,
Nec quenquam procurrere ad pugnandum Achivos ante alios,
Sed strenuè ipsum circumeuntes defendere, cominusque pugnare.
Sic Ajax præcipiebat ingens: sanguine autem terra
Rigabatur purpureo: illi verò alii super alios cadebant
Mortui simul Trojanorum, & animosorum sociorum,
Et Danaorum: neque enim vel illi sine sanguine pugnabant;
Pauciores tamen multò peribant: recordabantur enim perpetuò

Ver. 348.—Ἀπισάονα,] *Al.* Ἀμυθάονα.

Ver. 349. Ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων·] Cod. *Harleian.* à *Th. Bentleio* collatus, Ἦπαρ ὑπὸ πραπίσιν. Cæterùm deest totus hic versus in Codd. *Italic.* ab eodem collatis.

Ver. 350.——Παιονίης] Codd. *Harleian.* Παιωνίης.

Ibid.—εἰληλέθει,] Vide suprà ad λ', 230.

Ver. 354.——ἔρχαθ'] Vide suprà ad π', 481.

Ver. 359.—Ζχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.] Cod. *Harleian.* Ζχεδόθεν τε μάχεσθαι.

Ver. 361.—πορφυρέῳ·] Vide suprà ad ά, 338 & 482.

Ver. 363.—ἐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο·]

——& Trojanis cum multo gloria venit
Sanguine, sunt illis sua funera, parque per omnes
Tempestas:—— *Æn.* XI. 421.

Ibid.—ἀναιμωτεί] Ita edidit *Barnesius* ex *Odyss.* ώ, 531. *Al.* ἀναιμωτί.

Ver. 364.——φθίνυθον] Vide suprà ad β', 43.

Ver.

Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δεμὰς πυρός· ἠδέ κε φαίης
Οὔτε πότ' ἠέλιον ζόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην·
Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
Ἕσασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ καταθνειῶτι·
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Εὐκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπλατο δ' αὐγὴ
Ἠελίου ὀξεῖα, νεφος δ' ὑπὸ φαίνετο πάσης
Γαίης, ἠδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
Ἀλλήλων ἀλεεινόμενοι βέλεα γονόεντα,
Πολλὸν ἀφεσαότες· τοὶ δ' ἔν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
Ἠέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ,
Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην,
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης, Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τὼ δ', ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φῦζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὡς ἐπετέλλετο Νέστωρ,

365 A ſe mutuò per turbam arcere laborem gravem.
Sic hi quidem pugnabant inſtar ignis; neque prorsùs dixiſſes
Aut ſolem omnino ſalvum eſſe, aut lunam:
Caligine enim occupabantur in prœlio, quotquot fortiſſimi
Stabant circa Menœtiadem mortuum:
370 Alii verò Trojanique & benè ocreati Achivi
Liberi pugnabant ſub aëre ſereno: expanſus autem erat ſplendor
Solis acutus, nubeſque non exurgebat à toto
Campo, neque montibus: interquieſcentes autem pugnabant,
Sua invicem evitantes tela luctuoſa,
375 Longè diſſiti: Hi verò in medio dolores patiebantur
Caligine & pugnâ; affligebanturque ſævo ære,
Quotquot fortiſſimi erant: Duo verò nondum viri audierant,
Viri glorioſi, Thraſymedes, Antilochuſque,
De Patroclo mortuo eximio, ſed adhuc putabant
380 Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
Hi autem, intuentes cædem & trepidationem ſociorum,
Seorsùm pugnabant, quoniam ſic juſſerat Neſtor,

Ver. 365. Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.] Cod. *Harleian.* Ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

Ver. 366.——δεμὰς πυρός·] Vide ſuprà ad ν', 673.

Ver. 368. Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι,]
——fundunt ſimul undique tela
Crebra nivis ritu; cœlumque obtexitur umbrâ. *Æn.* XI. 61.

Ibid.——μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι] Cod. *Harleian.* μάχης ἔπι δ' ὅσσον ἄριστοι· explicantque Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσσον τόπον.

Ver. 369. Ἕσασαν] Vide ſuprà ad μ', 55.

Ibid.——καταθνειῶτι·] Vide ſuprà ad ε', 265; & ad β', 818.

Ver. 370.——Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ] *Al.* Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

Ver. 382—403. Νόσφιν——ἀπάνευθε] Vide ſuprà ad α', 340.

Ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ κὴ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιιν,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύσσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διασάντες τανύσσι
Κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ,
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ὡς οἵγ' ἔνθα κὴ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ ῥα σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτῷ μῶλος ὀρώρει
Ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε κὴ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι
Ἤιδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·

Hortatibus impellens ad pugnam nigris à navibus.
His autem per totum diem contentionis magnum certamen ortum erat
Gravis: defatigatione autem & sudore indesinenter assiduè
Genuaque, tibiæque, pedesque subtùs uniuscujusque,
Manusque, oculique, fœdabantur pugnantium,
Circa strenuum famulum pedibus velocis Æacidæ.
Ut verò cum vir tauri bovis magni pellem
Populis dederit distendendam, ebriam pinguedine:
Acceptam autem hi seorsùm dispositi extendunt
In orbem, statimque humor exiit, subitque adeps,
Multis trahentibus, tenditur autem tota undique:
Sic hi huc & illuc cadaver parvo in spatio
Trahebant utrique: admodùm enim ipsis sperabat animus,
Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,
Naves ad cavas: de ipso autem tumultus ortus erat
Atrox; neque omninò Mars copiarum concitator, neque Minerva
Hunc conspicata vituperâssèt, nè quidem si maximè ipsam ira cepisset:
Talem Jupiter super Patroclo virorumque & equorum
Die illo intendit exitialem laborem: Nec dum quicquam
Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles:

Ver. 384.——ὄρώρει] Similiterque infrà *ver.* 397; vide suprà ad β', 810.

Ver. 387.—μαρναμένοιιν,] *Al.* μαρναμένοισιν.

Ver. 391.——ἄφαρ] *Proindè*———.

Ver. 393.—τάνυται] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 394.——νέκυν ὀλίγῃ] Quâ ratione, νέκυν, hîc ultimam producat; item μὲν, *ver.* 396; & γὰρ, *ver.* 403; & τις, *ver.* 414 & 423; & ζφέτερον, *ver.* 419; vide suprà ad α, 51.

Ver. 395.—μάλα γάρ ζφισιν] Cod. *Harleian.* μάλα δὲ ζφισιν.

Ver. 401.—ἐτάνυσσε] Rectè cum duplici σ. Vide suprà ad *ver.* 58.

Ver. 402.—τεθνήοτα] Similiterque infrà *ver.*

Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μώρνανλο θοάων,
Τείχει ὑπὸ Τρώων· τό μιν ἔποτε ἤλπελο θυμῷ
Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθένλα πύλῃσιν,
Ἀψ ἀπονοσήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ το ἔλπελο πάμπαν,
Ἐκπέρσειν πολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ ζὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκόων,
Ἣ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
Δὴ τότε γ' ὅ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
Μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλταλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν, ἀκαχμένα δόρατ' ἔχονλες,
Νωλεμὲς ἐγχρίμπτονλο, κὴ ἀλλήλους ἐνάριζον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ὦ φίλοι, ἦ μὰν ἦμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἀλλ' αὐτῆ γαῖα μέλαινα
Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἦμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἢ τῆτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
Ἄξυ πότὶ ζφέτερον ἐρύσαι, κὴ κῦδος ἀρέσθαι.
Ὧδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·

Longè enim seorsùm à navibus pugnabant velocibus,
Muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo
Mortuum esse; sed vivum, ubi accessisset ad portas,
Reversurum: neque enim hoc credebat omninò,
Eversurum urbem sine se, sed neque secum.
Sæpe enim hoc ex matre didicerat, seorsùm audiens,
Quæ ei referebat Jovis magni sententiam.
Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,
Mater, quòd scilicèt ei multò charissimus periisset socius.
Illi verò assiduè circa mortuum, acutas hastas tenentes,
Indefinentèr concurrebant, & alii alios interficiebant:
Sic autem aliquis dicebat Achivorum ære loricatorum:
" O amici, non sanè nobis honestum *est* redire
" Naves ad cavas, sed hîc terra nigra
" Omnibus dehiscat: hoc prorsùs nobis continuò multò satius esset,
" Quàm *si* hunc Trojanis permittamus equûm domitoribus
" Urbem ad suam trahere, & gloriam referre.
Sic autem aliquis & Trojanorum magnanimorum dicebat;

ver. 435, τεθνηότ⊙; vide suprà ad ά, 265; & ad β', 818.

Ver. 403.—γὰρ ἀπάνευθε] Cod. *Harleian.* γάρ β' ἀπάνευθε.

Ver. 404.——ἤλπελο] *Al.* ἔλπελο.

Ver. 409.——ἀπαγγέλλεσκε] *Renuntiare solita erat.* Ita optimè constat Temporum ratio. Vide suprà ad β', 221; & ad ά, 37.

Ver. 410. Δὴ τότε γ' ὅ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,] Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,
Hos mihi prædixit luctus;——
Æn. III. 712.

Ver. 411.—ὅτι ῥά] Vide suprà ad δ, 56.

Ver. 415, 476. —ἀπονέεσθαι—ἀθανάτων.] Vide suprà ad ά, 398.

Ver 416.—ἀλλ' αὐτῆ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνοι·]
Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat. *Æn.* IV. 24.
——O quæ satis ima dehiscat
Terra mihi—— *Æn.* XII. 883.

Ver. 418. Ἢ τῆτον] Cod. *Harleian.* Εἰ τῆτον.

Ver. 419.—ἐρύσαι,] Cod. *Harleian.* ἐρύσειν.

Ver. 420. Ὧδε δέ τις Τρώων] Ὡς δέ τις αὖ Τρώων· Cod. *Italic.* à *Th. Bentleio* collatus.

Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, μένῳ δ' ὄρσασκεν ἑταίρῳ.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο· ζιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς,
Πολλὰ μὲν ἀρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
Ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὥςε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος εἰςήκει τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ ζφιν
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη,

" O amici, etiam ſi fatale juxta virum hunc domari
" Omnes ſimul, nunquam aliquis recedat à pugnâ.
Sic utique aliquis dicebat, animoſque excitabat ſocii.
Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem ſtrepitus
Æreum ad cœlum ibat, per aërem infructuoſum.
Equi autem Æacidæ, à pugnâ ſeorsùm ſtantes,
Flebant, ut primùm ſenſerunt aurigam
In pulvere proſtratum Hectoris vi homicidæ.
Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,
Sæpè & ſcuticâ argutâ urgebat verberans,
Sæpè & blandis *verbis* alloquebatur, ſæpè & minis:
Illi verò neque retrò ad naves latum verſus Helleſpontum
Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:
Sed veluti cippus manet firmiter, qui ſuper tumulo
Viri ſtat mortui, aut mulieris;
Sic manebant immotè perpulchro currui juncti,
Solo admotis capitibus; lacrymæ autem illis
Calidæ de palpebris in terram fluebant plorantibus,
Aurigæ deſiderio; floridaque fœdabatur juba,

Ver. 427.——ἑταίρῳ.] *Al.* ἑκάστῳ.

Ver. 424.——ζιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε,]

——it toto turbida cœlo
Tempeſtas te orum, ac ferreus ingruit imber. *Æn.* XII. 283.

Ver. 425 ——ἷκε,] *Al.* ἵκε.

Ibid.—ἀτρυγέτοιο.] Vide ſupra ad ὁ, 27.

Ver. 428.——ἐν κονίῃσι πεσόντος] Vide ſuprà ad ν', 508.

Ib.d.—ἀνδροφόνοιο.] Vide ſuprà ad π', 77.

Ver. 432.—πλατὺν Ἑλλήσποντον] Vide ſuprà ad ή, 86.

Ver. 437. Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ ζφιν Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε] *Al.* Οὔδει ἐνισκίμψαντε.

Poſt bellator equus poſitis inſignibus Æthon
It lacrymans, guttiſque humectat grandibus ora. *Æn.* XI. 89.

Ver. 439.——πόθῳ·] *Al.* ποθῇ.

Ver.

Ζεύγλης ἐξεριπῆσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλὼ, τί ζφῶϊ δόμεν Πηληϊ ἄνακτι
Θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐσὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τε·
Ἦ ἵνα δυςήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
Οὐ μὲν γάρ τί πω ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.
Ἀλλ' ἃ μὰν ὑμῖν γε κὴ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· ἃ γὰρ ἐάσω.
Ἦ ἃχ ἄλις, ὡς κὴ τεύχε' ἔχει, κὴ ἐπεύχεται αὐτῶς;
Σφῶϊν δ' ἐν γνάσσι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὄφρα κὴ Αὐτομέδοντα ζαώσετον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς· ἔτι γάρ ζφισι κῦδος ὀρέξω,
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται,
Δύῃ τ' ἠέλιος, κὴ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

440 Circulo profusa juxta jugum ambobus.
Plorantes autem illos conspicatus miseratus est Saturnius,
Motoque capite, ad suum dixit animum:
" Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi
" Mortali? vos autem estis senii expertes, immortalesque:
445 " An ut ærumnosos inter homines dolores haberetis?
" Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine
" Omnium, quotquot super terram spirantque & moventur.
" At non sanè vobis tamen & curribus artificiosè factis
" Hector Priamides vehetur; haud enim permittam.
450 " Annon satis, quòd & arma habet, & gloriatur temere?
" Vobis autem in genua mittam robur, & in animum,
" Ut & Automedontem salvum evehatis è pugnâ
" Naves ad cavas: Adhuc enim istis, [*Trojanis*] gloriam præbebo,
" Ut cædem edant, usque dum ad naves bonis transitis instructas pervenerint,
455 " Occideritque Sol, & tenebræ sacræ supervenerint.

Ver. 440.—ἀμφοτέροισι.] *Al.* ἀμφοτέρωθεν.

Ver. 441.—ἄρα] *Ut jam dictum est*—

Ver. 442. Κινήσας δὲ κάρη,] Vide suprà ad *ver.* 200.

Ver. 444—449. —— ἀθανάτω——Πριαμίδης] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 446. Οὐ μὲν γάρ τί πω ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.]

Τοῦτο ὑ ψεύδεται λέγων ἐπὶ νηπίως καὶ ἀρισεύς· οὐδὲν γάρ ἐστιν οὕτως ἀτελὲς, οὐδὲ ἄπορον, οὐδὲ γυμνὸν, οὐδὲ ἄμορφον, οὐδὲ μιαρὸν, ὡς ἄνθρωπος ἐν γονατῖς ὀρύμενος· ὧ μόνω σχεδὸν οὐδὲ καθαρὰν ἔδωκεν εἰς φῶς ὁδὸν ἡ φύσις· ἀλλ' αἱματι πεφυρμένος, καὶ λύθρω περίπλεως, καὶ φονευομένω μᾶλλον ἢ γεννωμένω ἐοικὼς, οὐδενὸς ἐς ὃ ἅψασθαι καὶ ἀγελέσθαι καὶ ἀσπάσασθαι καὶ περιλαβεῖν, ἢ τῇ φύσει φιλητός. *Plutarch. de Amore prolis.* Ὅμηρος μὲν ἐπιλέψας τὰ θνητὰ τῶν ζώων γένη καὶ πρὸς ἀλλήλα ζυμφυΐας κατὰ τὰς βίας καὶ τὰς διαιτήσεις, ἐξεφώνησεν ὡς ὄντως ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς, " Πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει" πρωτεῖον ἂν εὐτυχὲς εἰς κακῶν ὑπεροχὴν ἀποδιδοὺς τῷ ἀνθρώπῳ. *Id. Animi ne an Corporis affectiones sint pejores; ipso initio.* Citat. porrò hunc *Homeri* locum *Dio Chrysost. Orat.* 23, *sub initio.*

Ver. 447.——ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.] Codd. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collati, ἐπιπνείει καὶ ἕρπει.

Ver. 449.—ἐάσω.] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 450. Ἦ ἃχ ἄλις,] Pronuntiabatur ἦυχ' ἄλις. Vide suprà ad ό, 18; & ad έ, 349.

Ibid.—αὖτως;] Cod. *Harleian.* ἄλλως.

Ver. 455. Δύῃ τ' ἠέλιος,] Deest hic ver-

Ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
Τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην ἔδασδε βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενος περ ἑταίρῳ·
Ἵπποις αἶσσων, ὥς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὁρυμαγδῷ,
Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
Ἀλλ' οὐχ ἥρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύαιτο διώκειν·
Οὐ γάρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
Μόνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκταθ'· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,

Sic locutus equis inspiravit robur validum:
Illi verò, à jubis pulvere in solum excusso,
Velocitèr ferebant citum currum inter Trojanos & Achivos:
His autem *vectus* Automedon pugnabat, dolens licèt de socio,
Curru ruens, tanquam vultur in anseres.
Facilè enim & refugiebat è Trojanorum tumultu,
Facilè & irruebat confertam per turbam persequens.
Sed non interficiebat viros, cùm impetum sumebat ad persequendum:
Haudquaquam enim licuit, solus cùm esset sacrâ in sellâ,
Hastâ impetum facere, & inhibere veloces equos.
Tandem verò illum socius vir vidit oculis
Alcimedon, filius Laërcei Æmonidæ:
Stetit autem post currum, & Automedontem allocutus est;
" Automedon, quisnam tibi deorum inutile consilium
" Pectoribus indidit, & abstulit mentem sanam?
" Quòd ita in Trojanos pugnas primâ in turbâ
" Solus; tibi socius enim occisus est: arma autem Hector
" Ipse gerens humeris exultat Æacidæ.
Illum verò Automedon allocutus est, Dioris filius;
" Alcimedon, quisnam tibi Achivorum alius similis,

sus in uno ex MSS. *Italicis* à *Th. Bentleio* collatis.

Ver. 459.——ἀχνύμενος] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 461. Ῥέα μὲν γὰρ] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* Ῥεῖα μὲν γὰρ. Pronuntiabatur, ut opinor, Ῥᾶ μὲν γὰρ—. Vide suprà ad ι, 5. Sic apud *Hesiodum*; Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει,—Ἔργ. καὶ Ἡμερ. 5.

Ver. 463.——ἐσσεύαιτο] Ita MS. *Cantab.* à *Barnesio* & MSS. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collati. *Al.* ἐσσεύεο. Quod nullo modo ferri potest.

Ver. 471.——πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ] Codd. à *Tho. Bentleio* collati, ἐν ὁμίλῳ πρώτῳ.

Ver. 475.——τίς γάρ τοι] Cod. *Harleian.* τίς τ' ἄρ τοι.

Ver.

Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήσωρ ἀτάλαντος,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ, βοηθόον ἄρμ' ἐπορέσας,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἵππω τώδ' ἐνόησα προθώκεε Αἰακίδαο
Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
Τῷ κεν ἐελπoίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄρηϊ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἑὸς πάϊς Ἀγχίσαο·
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένω ὤμους
Αὔῃσι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Τοῖσι δ' ἅμα Χρομίος τε, καὶ Ἄρηος θεοειδὴς,
Ἤϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἤλπετο θυμὸς
Αὐτώ τε κλονέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·

" Equorum immortalium qui teneat domituramque animosque,
" Nisi Patroclus, diis artifex par,
" Dum viveret? Nunc verò mors & fatum occupat.
" Quin tu scuticam & habenas miro artificio factas
" Accipe, ego verò curru descendam, ut pugnem.
Sic dixit: Alcimedon autem, celerem prœlio currum ut conscendit,
Statim scuticam & habenas cepit manibus;
Automedon verò desiliit: Animadvertit autem illustris Hector,
Statimque Æneam allocutus est propè astantem;
" Ænea, Trojanorum princeps ære loricatorum,
" Equos hos animadverti velocis Æacidæ
" In pugnam progressos cum aurigis imbellibus:
" Ideò sperraverim *me* capturum, si modò tu animo
" Tuo velis: neque enim irruentes utique nos
" Sustinuerint contrà stantes pugnare Marte.
Sic dixit: neque non obsecutus est fortis filius Anchisæ:
Hi autem rectà ibant, tergoribus boum tecti humeros,
Aridis, solidis: multiplex verò super inductum erat æs:
Cum his autem Chromiusque, & Aretus divinâ formâ præditus,
Ibant ambo: admodùm verò iis sperabat animus
Ipsosque interficere, abigereque arduos cervicibus equos:

Ver. 476.—ἀθανάτων] Vide suprà ad ά, 398.
Ver. 477.——ἀτάλαντος,] Vide suprà ad β', 627.
Ver. 478.——νῦν δ' αὖ θάνατος] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.
Ibid.——κιχάνει.] *Al.* κάλυψεν.
Ver. 480.——ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι,] Vide suprà ad έ, 227.
Ver. 486.—προθώκεες] Vide suprà ad ά, 58.
Ver. 494.—θεοειδὴς.] Vide suprà ad β', 623.
Ver. 495.——ἤλπετο] *Al.* ἔλπετο.

Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτεί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον·
Ἀλκίμεδον, μή δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος ζχήσεσθαι οἴω,
Πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι δὲ σίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων· ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλώῃ.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
Ἤτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιρράπεθ' ὅσσοι ἄριστοι,
Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι σίχας ἀνδρῶν·
Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἵ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·

Stulti, neque enim erant ſine ſanguine utique reverſuri
Retrò ab Automedonte: ille autem, precatus Jovem patrem,
Fortitudine & robore repletus eſt præcordia circumfusâ caligine:
Statim verò Alcimedontem affatus eſt, fidum ſocium:
" Alcimedon, nè jam à me longè tene equos,
" Sed proximè inſpirantes in tergum: haud enim ego
" Hectorem Priamidem à robore temperaturum puto,
" Antequam Achillis pulchrè jubatos conſcenderit equos,
" Nobis interfectis, fugaveritque ordines virorum
" Argivorum: vel ipſe inter primos captus fuerit.
Sic fatus, Ajaces vocavit, & Menelaum:
" Ajaces, Argivorum ductores, & Menelaë,
" Mortui quidem curam committite *iis*, quotquot fortiſſimi,
" Ut eum circumeuntes defendant, & propulſent ordines virorum;
" A nobis verò vivis propulſate crudelem diem.
" Hàc enim ingruunt pugnam per lacrimoſam
" Hector, Æneaſque, qui Trojanorum ſunt fortiſſimi:
" Sed hæc quidem Deorum in genibus poſita ſunt:

Ver. 497.——ἀναιμωτεί] Vide ſuprà ad *ver.* 363. *Al.* ἀνιδρωτί.

Ver. 499.—φρένας ἀμφιμελαίνας·] Vide ſuprà ad *ver.* 83.

Ver. 501.—ἵππους,] Cod. *Harleian.* ἵππω.

Ver. 503.——Πριαμίδην] Vide ſuprà ad *ά*, 398.

Ver. 505.——φοβῆσαι δὲ σίχας ἀνδρῶν] *Al.* φοβῆσαί τε σίχας ἀνδρῶν.

Ver. 506.—ἀλώῃ.] Cod. *Harleian.* ἁλοίη.

Ver. 509.—ὅσσοι ἄριστοι,] *Al.* οἵπερ ἄριστοι.

Ver. 512.—ἔβρισαν] Vide ſuprà ad *μ'*, 359.

Ver. 513. Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἵ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·]

Hectoris Æneæque manu victoria Graîum
Hæſit;——————————
Ambo animis, ambo inſignes præſtantibus armis. *Æn.* XI. 289.

Ver. 514. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·] Sic apud *Euripidem*:

Ἀλλ' εἷς θεὸς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν. *Phœniſſ. ver.* 712.

Vel

Ἦσω γὰρ κἠγώ· τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπησιν·
Ὡς ἄρ' ὅγε προθορὼν πέσεν ὕπλιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
Νηδυΐοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ὑρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθήτην,
Εἰ μή σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,

515 "Jaculabor enim & ego: hæc autem Jovi omnia curæ erunt.
Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,
Et intorsit Areti in clypeum undique æqualem:
Is verò non hastam inhibuit, penitùs autem transiit æs,
Imumque in ventrem per balteum trajecit.
520 Ut verò cùm acutam tenens securim vir,
Ictu incusso post cornua bovis agrestis,
Nervum perscindit totum; hic autem saltu dato cadit:
Sic utique & ille saltu dato cecidit supinus: ei autem hasta
In viscera perquàm acuta vibrata solvit membra.
525 Hector verò in Automedontem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam;
In anteriorem enim partem proclinavit: à tergo verò hasta longa
Solo infixa est, supraque pars posterior quassabatur
Hastæ: tum verò deindè remisit impetum *suum* valida hasta.
530 Et omnino tunc ensibus cominùs concurrissent,
Si non ipsos Ajaces diremissent ardentes,

Ver. 518.—ἔρυτο,] Vide suprà ad ν', 555.

Ver. 520. Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν] Quales mugitus, fugit cum saucius aram
Taurus, & incertam excussit cervice securim. *Æn.* II. 223.
Quo in loco *Virgilium Homero* longè superiorem existimat *Scaliger*; *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Sed non rectè instituta est comparatio. *Virgilius* enim Taurum depingit, qui, priùs quàm interficiatur, ab arâ se proripuerit, maximosque edens mugitus, aufugiat; *Homerus* Taurum, qui lethali ictu percussus saltu dato moribundus humi decidat. Cæterùm quâ ratione, πέλεκυν, hîc ultimam producat; item ἐποιχόμενος, *ver.* 537; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 522. Ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν,] Καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ ὅπου ἐρεῖ, "Ὡς γ' ὅταν ὀξὺν ἔχων "πέλεκυν ἀνὴρ βοὸς ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ἀντὶ τοῦ διατάμῃ τὴν ἶνα, φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι τῇ τῆς λέξεως διακοπῇ μεμίμηται τὸ γινόμενον. *Eustath.* in Comment. ad ό, 1.

Ver. 524. Νηδυΐοισι] *Al.* Νηδύοισι.

Ver. 526.——ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide suprà ad ν', 404.

Ibid.——χάλκεον ἔγχος·] Vide suprà ad γ', 380.

Ver. 529.——ἀφίει μένος·] Vide suprà ad ν', 444; & ad π', 613.

Ver. 531.——διέκριναν] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad ά, 309.

Ibid.—μεμαῶτε·] Vide suprà ad ν', 46.

Ver.

Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρῃ κικλήσκοντο.
Τὼς δ' ὑπολαρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομίος θεοειδής·
Ἄρηον δὲ κατ' αὖθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτορ,
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκε, ἀν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
Αἱματόεις, ὥς τις τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
Ἀργαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νείκεα Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἦ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων

Qui adveniebant per turbam, ſocio vocante.
Hos autem ſubveriti ceſſerunt rursùs retrò
Hector, Æneaſque, atque Chromius divinâ formâ præditus;
Aretum verò ibidem dereliquerunt, laceratum corde,
Jacentem: Automedon autem, veloci par Marti,
Armiſque ſpoliavit, & glorians verbum dixit;
" Profectò jam paululùm ſaltem de Menœtiade mortuo
" Cor dolore levavi, deteriorem licèt interfecerim.
Sic fatus, in currum ſumptas exuvias cruentas
Poſuit, ipſeque conſcendebat, pedes & manus ſupernè
Sanguinolentus, tanquam leo taurum depaſtus.
Rursùs autem ſuper Patroclo intendebatur aſpera pugna,
Gravis, lacrymoſa: excitabat nempè certamen Minerva,
E cœlo delapſa; miſerat enim latè ſonans Jupiter,
Ut concitaret Danaos: jam enim animus converſus erat ejus.
Veluti cum purpuream irin mortalibus extendit
Jupiter cœlitùs, quæ portendat vel pugnam,
Vel etiam tempeſtatem frigidam; quæ continuò ab operibus

Ver. 533. Τὼς δ' ὑπολαρβήσαντες] *Al.* Τὼς ὑπολαβήσαντες.

Ver. 534.——θεοειδὴς·] Vide ſuprà ad β', 623.

Ver. 538.——θανόντος] Cod. *Harleian.* δαμέντος.

Ver. 542.——ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.] Καὶ τὸ " ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον " ἐδηδὼς," αἰτιολογοῦσι [οἱ παλαιοὶ·] τῇ γὰρ ἐγκοπῇ φασὶ τῆς λέξεως, τὸν εἰς πολλὰ διεστασμένον ταῦρον παρίεσθαι. Οὐ γὰρ τὸ μέτρον, φασὶν, ἠνάγκαζεν ἕτως εἰπεῖν, ἐπεὶ καὶ ἦν ἦν ἕτω γράψαι, " λέων ταῦρον καταδηδώς." *Euſtath.* in Comment. ad ὁ, 1.

Ver. 545.——εὐρύοπα Ζεὺς] Vide ſuprà ad α', 175.

Ver. 546.——Ὀρνύμεναι] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid.——νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.] Vide ſuprà ad κ', 45.

Ver. 547—551.—— πορφυρέην —— πορφυρέη] Vide ſuprà ad α', 482.

Ver. 549.—ὅς ῥά τε] *Quæ ſcilicèt*——.

Ver.

Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
Ὣς ἤ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν,
Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐπορούνασα προσηύδα,
Ἴφθιμον Μενέλαον, ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, καὶ ηφείη καὶ ὄνειδος
Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυὸν πιστὸν ἑταῖρον
Τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἑλκύσωσιν·
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ, ἄτλα, γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεσάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατροκλῷ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·
Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει

550 Homines ceſſare facit ſuper terram, pecudeſque contriſtat:
Sic hæc, cæruleâ nube quùm contexerat ſe,
Ingreſſa eſt Achivorum gentem, excitabatque virum quemque.
Primum verò Atrei filium incitans allocuta eſt,
Fortem Menelaum, hic enim eam prope erat,
555 Poſtquàm ſemet aſſimulaverat Phœnici corpore & indefeſsâ voce;
" Tibi certè jam, Menelaë, pudor & opprobrium
" Erit, ſi quidem Achillis illuſtris fidum ſocium
" Muro ſub Trojanorum veloces canes diſcerpſerint:
" Sed capeſſe *pugnam* ſtrenuè, adhortareque populum omnem.
560 Hanc autem viciſſim affatus eſt pugnâ ſtrenuus Menelaus;
" Phœnix, pater, ſenex olim nate, utinam Minerva
" Daret robur mihi, telorumque averteret impetum:
" Ita equidem vellem adeſſe & auxilium ferre
" Patroclo: gravitèr enim mihi mortuus deſiderio percuſſit animum:
565 " Sed Hector ignis horrendam habet vim, neque ceſſat

Ver. 551.——πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἑ αὐτὴν,] Vide ſuprà ad ω', 334.

Ibid.—πυκάσασά] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.——ἑ αὐτὴν,] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*: Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἓ αὐτήν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν ζύνηθες. *Euſtath.*

Ver. 552. Δύσετ'] Vide ſuprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 553.—ἐπορούνασα] *Al.* ἐπορύνησα.

Ver. 555. Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·] Vide ſuprà ad ν', 45.

Ver. 558.——ἑλκύσωσιν·] *Al.* ἑλκύσουσι, ἑλκήσουσι, & ἑλκύσσωσι.

Ver. 560.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 561. Φοῖνιξ,] Vide ſuprà ad β', 267.

Ibid.——παλαιγενὲς,] *Al.* διογενὲς.

Ver. 564.——ἐσεμάσσατο] *Barneſius* ex uno MS. edidit ἐσεμάσσιτο, atque ita omninò ſcribendum contendit; " μάσσομαι " enim," inquit, " facit ἐμάξατο in *Aoriſto* " *primo Medio*, non ἐμάσσατο." Atqui vox hæc ſæpè apud *Homerum* in *Futuro* & *Aoriſto primo* occurrit:

Ἕλκῳ δ' ἰητὴς ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει.
Iliad. δ', 190.
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος.— *Odyſſ.* ί, 302.
Τῶν ὁπότ' ἰθύσει ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι. *Ibid.* μ', 590.
——αἱ δὲ ζυβόλγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε——. *Ibid.* ύ, 152.

Vide & infrà ad ύ, 425.

Ver. 565.——αἰνὸν] αἶνν MS. *Italic.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver.

Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γένασσιν ἔθηκε,
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
Ἥτε κὰ ἐρεμένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
Ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρὸν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·
Τοίην μιν θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας·
Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δερὶ φαεινῷ.
Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπινάστης·
Τὸν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Αἰχμὴν φόβοντε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δύπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἕρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἰσάμενος ὤτρυνε Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·

" Ære cædem edere: ei enim Jupiter gloriam præbet.
Sic dixit: Gavisa est autem oculos cæsia Minerva,
Quòd se ante deos precatus esset omnes:
Vim igitur humeris & genibus indidit,
Et ei muscæ audaciam pectoribus immisit,
Quæ licèt abacta crebrò â corpore humano,
Appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis *est*:
Tali eum audaciâ replevit præcordia circumfusa caligine,
Accessit verò ad Patroclum, & jaculatus est hastâ fulgenti.
Erat autem in Trojanis Podes, filius Eëtionis,
Divesque, fortisque; maximè verò eum honorabat Hector
Inter populares, sibi enim sodalis erat charus conviva:
Hunc ad balteum percussit flavus Menelaus,
Ruentem in fugam; penitusque æs adegit:
Fragorem verò edidit cadens: At Atrides Menelaus
Mortuum à Trojanis subtrahebat ad agmen sociorum.
Hectorem autem propè stans hortans excitabat Apollo,
Phœnopi Asiadæ similis, qui illi omnium
Hospitum charissimus erat, in Abydo ædes habitans:

Ver. 567.——γλαυκῶπις Ἀθήνη,] Vide suprà ad ά, 206.

Ver. 570.——ἐνῆκεν] *Al.* ἔθηκεν.

Ver. 571.——ἐρεμένη] *Al.* εἰρομένη.

Ver. 573.——Θάρσευς] Ita ex MS. & *Schol.* edidit *Barnesius*. *Al.* Θάρσυς.

Ibid.——φρένας ἀμφιμελαίνας·] Vide suprà ad *ver.* 83.

Ver. 575. Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι] Cod. *Harleian.* Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι.

Ver. 577.——ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπινάστης·] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἶχεν, τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν· διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιμωρούμενον, κατὰ τὴν γαστέρα. *Athenæus, lib.* VI. *cap.* 8.

Ver. 578. Τὸν ῥα] *Hunc utique*——*Hunc inquam*——.

Ver. 582.——ἰσάμενος ὤτρυνεν] Quâ ratione ἰσάμενος, hîc ultimam producat; item ὅς, *ver.* 583; & κατὰ, *ver.* 594; & μάλα, *ver.* 595; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
Μαλθακὸς αἰχμητὴς, νῦν δ' οἴχεαι οἷος ἀείρας
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· ζὸν δ' ἔκλανε πισὸν ἑταῖρον,
Ἐσθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀσράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκλυπε· τὴν δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδε, ἐφόβησε δ' Ἀχαιές.
Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρξε φόβοιο·
Βλῆτο γὰρ ὦμον δεξὶ, πρόσω τελραμμένος αἰεὶ,
Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμὴ Πελυδάμανλος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε ζχεδὸν ἐλθών.
Λητῖον αὖθ' Ἕκτωρ ζχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Υἱὸν Ἀλεκλρυόνος μεγαθύμε· παῦσε δὲ χάρμης·

585 Huic ſeſe cùm aſſimulâſſet, ipſum affatus eſt longè jaculans Apollo;
" Hector, quis omninò te ampliùs alius Achivorum formidaverit?
" Cùm ità nunc Menelaum territus fugis, qui tamen antehàc
" Mollis bellator, nunc verò abit ſolus ſublatum auferens
" Mortuum è Trojanis: tuum autem interfecit fidum ſocium,
590 " Strenuum, inter primos pugnatores, Poden, filium Eëtionis.
Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra:
Proceſſit autem per primos pugnatores armatus coruſco ære.
Tùm verò Saturnius ſumpſit ægidem fimbriatam,
Splendentem, Idamque nubibus cooperuit:
595 Fulguribus etiam emiſſis, admodùm grande intonuit; eamque concuſſit:
Victoriam autem Trojanis dedit, inque fugam vertit Achivos.
Primus Peneleus Bœotius fuit dux fugæ:
Percuſſus enim fuerat in humerum haſtâ, cùm facie in hoſtem eſſet uſque versâ,
Summum levitèr; perſtrinxit nempè ei ad os uſque
600 Cuſpis Polydamantis: is enim percuſſerat propè accedens.
Leïtum deindè Hector cominùs percuſſit in manum ad carpum,
Filium Alectryonis magnanimi; ceſſare autem fecit à pugnâ:

Ver. 585. Τῷ μιν ἐεισάμεν@·] Vide ſuprà ad γ', 389.

Ibid.——ἑκάερ@·] Vide ſuprà ad ά, 43, & 58.

Ver. 591.——τὸν δ' ἄχε@· νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·] Vide infrà ad σ', 22.

Ver. 593. Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης]
——Jovem: cum ſæpè nigrantem
Ægida concuteret dextrâ, nimboſque cieret. Æn. VIII. 353.

Ibid.—θυσσανόεσσαν,] Ita edidit *Barneſius*, ex ά, 758, & ό, 229. *Al.* θυσανόεσσαν· ut opinor, minùs rectè; nam θύσαν@· primam corripit:——ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν· ſuprà ξ', 181.

Ver. 597.——ῆρξε φόβοιο·] Cod. *Harleian.* ἦρχε φόβοιο.

Ver. 599.—ἐπιλίγδην·] Vide ſuprà ad π', 174.

Ver. 600.——ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε] Cod. *Harleian.* ὁ γὰρ ἔβαλε.

Ver. 601.—ἔτασε] Vide ſuprà ad τ', 192.

Ver.

Τρέσσε δὲ ϖαπτήνας, ἐπεὶ ἐκέτι ἤλπετο θυμῷ
Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ σῆθος ϖαρὰ μαζόν·
Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσσάμενος· τὸ μέν ῥ' ἀϖὸ τυτθὸν ἁμαρτεν·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀϖάονά θ', ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκλειμένης ἕϖετ' αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ ϖρῶτα, λιϖὼν νέας ἀμφιελίσσας
Ἦλυθε, καί κεν Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ϖοδώκεας ἤλασεν ἵϖϖους·
Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Τὸν βάλ' ὑϖὸ γναθμοῖο κὴ ἔαλος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
Ὦσε δόρυ ϖρυμνὸν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε·
Καὶ τάγε Μηριόνης ἕλαβεν χείρεσσι φίλῃσι
Κύψας ἐκ ϖεδίοιο, κὴ Ἰδομενῆα ϖροσηύδα·
Μάσιε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐϖὶ νῆας ἵκηαι·

Trepidus autem fugit circumſpectans; haud enim ampliùs ſperabat animo
Haſtam tenentem manu ſe pugnaturum cum Trojanis.
Hectorem verò Idomeneus in Leïtum irruentem
Percuſſit thoracem ad pectus juxta papillam:
Ad cuſpidis autem junCturam fraCta eſt longa haſta; & clamaverunt
Trojani: Hic autem in Idomeneum jaculatus eſt Deucalidem
In curru ſtantem: ab eo quidem paululùm aberravit;
Cæterùm hic Merionis armigerumque aurigamque,
Cœranum, qui è Lycto benè habitatâ comitabatur eum:
Pedes enim primò, relictis navibus utrinque remis actis,
Venerat; & omninò Trojanis magnam victoriam præbuiſſet,
Niſi Cœranus confeſtim celeres adduxiſſet equos:
Et huic quidem ſalus venit, arcuitque ſævum diem;
Ipſe autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ.
Hunc percuſſit ſub malam & aurem; dentes autem
Excuſſit haſta extrema, linguamque perſcidit mediam:
Cecidit autem è curribus, habenaſque effudit in terram:
Et illas Meriones cepit manibus ſuis
Inclinans ſe à ſolo, & Idomeneum allocutus eſt;
"Urge nunc ſcuticâ *equos*, uſque dum veloces ad naves perveneris:

Ver. 603.——ἤλπετο] *Al.* ἔλπετο.
Ver. 604. Ἔγχος ἔχων] *Al.* Ἔλκος ἔχων.
Ver. 606. Βεβλήκει] Vide ſuprà ad δ', 492.
Ver. 607.——τοὶ δ' ἐβόησαν] τοὶ δ' ἐφόβηθεν MS. *Cantab.* à *Barneſio*, & MS. *Harleian.* à *Tho. Bentleio.* collatus.
Ver. 608.——ἀκόντισε Δευκαλίδαο] Cod. *Harleian.* ἀκόντισε δυρὶ φαεινῷ.
Ver. 611.——ὅς ῥ'] *Qui utique*——, *Qui videlicèt*——.
Ver. 613.——Ἦλυθε] Vide ſuprà ad ϛ, 484; & ad ά, 37.
Ver. 616 & 638.——ἀνδροφόνοιο.] Vide ſuprà ad ϖ', 77.
Ver. 617.——ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας] Cod. *Harleian.* ἐκ δ' ἀρ' ὀδόντων. *Dentium aliquos.*

Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' ἐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ·
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἐτεραλκέα νίκην·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὤ πόποι, ἤδη μέν γε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
Ἠ κακὸς, ἠ ἀγαθὸς· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
Ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἡμῖν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·
Οἵ περ δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἕκτορα ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι·
Εἴη δ' ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλείδῃ· ἐπεὶ ἤ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλετ' ἑταῖρος.

" Sentis enim & ipse, quòd non ampliùs victoria *est* Achivorum.
Sic dixit: Idomeneus autem scuticâ impellebat pulchros jubis equos
Naves versus cavas; jam enim timor inciderat animo;
Neque latuit Ajacem magnanimum & Menelaum
Jupiter, quum jam Trojanis dabat alternantem victoriam:
Hisce autem sermonem orsus est magnus Telamonius Ajax;
" Eheu, jam quidem etiam qui admodùm stultus est,
" Senserit, quòd Trojanis pater Jupiter gloriam præbet.
" Illorum enim omnium tela assequuntur, quicunque emittat,
" Seu imbellis, seu strenuus; Jupiter nempè omninò omnia dirigit:
" Nobis verò incassùm omnibus irrita cadunt in terram.
" Sed agite, per nos tamen excogitemus consilium optimum,
" Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi
" Gaudio dilectis sociis simus reversi;
" Qui huc utique respicientes tristantur, neque jam putant
" Hectoris homicidæ robur & manus invictas
" Sustenturos *nos*, sed in navibus nigris casuros esse.
" Utinam verò esset socius, qui nunciaret citissimè
" Pelidæ: non enim illum opinor nè audiisse quidem
" Tristem nuncium, quòd sibi charus periit socius.

Ver. 624.——ἵμασεν] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 626.—— Αἴαντα μεγαλήτορα] Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 630.——Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.] Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει· Cod. *Harleian.* item Cod. *Cantab.* & *Oxon.* à *Barnesio* collati.

Ver. 631.—ἀφείη,] *Al.* ἀφίει. Quæ fortè & verior lectio. Vide suprà ad ϖ', 762.

Ver. 636.——γενώμεθα] *Al.* γενοίμεθα.

Ver. 637. Οἵ περ] Cod. *Harleian.* Ἤ περ.

Ibid.—ἀκηχέδατ',] Vide suprà ad *ver.* 164.

Ver. 641.——πεπύσθαι] Cod. *Harleian.* πύθεσθαι.

Ver.

Ἀλλ' ἔπη δύναμαι ἰδέειν τριῆτον Ἀχαιῶν·
Ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν ἕτως.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέουσα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην·
Ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴκεν ἴδηαι
Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγάθυμον Νέστορος υἱόν·
Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
Εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίτατος ὤλετ' ἑταῖρος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ κεκάμηκε κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δε κρειῶν ἐρατίζων,

" Atqui nondum possum conspicari talem inter Achivos:
" Caligine enim occupati sunt simul ipsique & equi.
" Jupiter pater, quin tu libera à caligine filios Achivorum;
" Facque serenitatem, daque oculis videre:
" In luce verò vel perde; quandoquidem tibi placuit ita.
Sic dixit: Eum autem pater miseratus est lachrymantem;
Statim autem caliginem quidem dissipavit, & amovit nebulam:
Sol verò affulsit, acieque tota illustrata est:
Et tunc Ajax allocutus est pugnâ strenuum Menelaum;
" Circumspice nunc, Menelaë Jovis alumne, si quo modo videre possis
" Vivum adhuc Antilochum, magnanimum Nestoris filium:
" Hortare verò, ut Achilli bellicoso ocyùs profectus
" Nunciet, quòd quidem ei multò charissimus periit socius.
Sic dixit: Neque non obsecutus est pugnâ strenuus Menelaus:
Perrexit autem ire; tanquam leo à caulâ,
Qui postquam fatigatus utique fuerit canesque viroque lacessens,
Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,
Totam noctem vigilantes; ille autem cornium cupidus,

Ver. 643.——ἔπη] *Al.* ἔπω.

Ver. 645. Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι——Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον,] Ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πάθος Αἰαντος. εἰ γὰρ ζῆν εὔχεται, (ἦν γὰρ τὸ αἴτημα τοῦ ἥρωος ταπεινότερον·) ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἀπράκτῳ σκότει τὴν ἀνδρίαν εἰς ὕδεν γενναῖον εἶχε διαθέσθαι, διὰ ταῦτ' ἀγανακτῶν, ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀρεῖ, φῶς ὅτι τάχιστα αἰτεῖται, ὡς πάντως τῆς ἀρετῆς εὑρήσων ἄξιον ἐντάφιον, κἂν αὐτῷ Ζεὺς ἀντιτάξηται. *Longinus*, §. 9.

Ver. 647.——εὔαδεν] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 648.—ὀλοφύρατο] Vide suprà ad ά, 338.

Ver. 649.—σκέδασεν,] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 651. Καὶ τότ' ἄρ'] *Et tum deinceps*——.

Ver. 651—656—665.—βοὴν ἀγαθὸν—βοὴν ἀγαθὸς.] Vide suprà ad β', 408.

Ver. 653.—μεγάθυμον] *Al.* μεγαθύμου.

Ver. 657.——ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,] Vide suprà ad λ', 547.

Ver. 659. Οἵτε] *Qui scilicèt*——.

Ver.

Ἰθύει, ἀλλ᾽ ἔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεῖαι, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
Ἤωθεν δ᾽ ἀπονόσφιν ἔβη τεθμηότι θυμῷ·
Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤϊε πόλλ᾽ ἀέκων· περὶ γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀρταλέον πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν·
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·
Αἴαντ᾽, Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστο μείλιχος εἶναι
Ζωὸς ἐών· νῦν δ᾽ αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥς τ᾽ αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπερνεφέων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ᾽ ἐόντα ποδὰς ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ,

Rectà irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula
Adversa volant audacibus à manibus,
Incensæque faces, quas quidem horrens recedit incitatus licèt;
Manè autem seorsùm discedit mœsto animo:
Sic à Patroclo pugnâ strenuus Menelaus
Abibat perquàm invitus: admodùm enim timebat, nè ipsum Achivi
Gravi præ metu capturam hostibus relinquerent:
Multis autem Merionique & Ajacibus mandabat;
" Ajaces, Argivorum ductores, Merioneque,
" Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
" Recordetur; omnibus enim nôrat mitis esse
" Dum viveret: nunc verò mors & fatum occupat.
Sic fatus abiit flavus Menelaus,
Quaquaversùm circumspectans, veluti aquila, quam aiunt
Acutissimè cernere inter aërias volucres,
Quam licèt in alto existentem pedibus velox non latet lepus;

Ver. 661. Ἰθύει,] *Al.* Ἰθύνει. Quod nullo modo ferri potest: Nam vox ἰθύνω mediam semper producit. Quin & ipsum ἰθύει mediam *naturâ* habere longam, *positione* tantùm corripere crediderim. Nam in vocibus, ἰθύσει, ἴθυσεν, ἴθυσαν, ubi *duæ Vocales* non concurrunt, semper producitur τὸ ῠ.

Ὅππη τ᾽ ἰθύσει τῇ τ᾽—— *Il.* μ′, 48; ubi nonnulli legunt Ὅππη τ᾽ ἰθύει.

Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων—— π′, 582; ϱ′, 281.

Ἴθυσαν δὲ, κινήσιν ἐοικότες— ϱ′, 725. Vide suprà ad ν′, 103.

Ibid.—πρήσσει·] Vide suprà ad ν′, 192.

Ver. 662. Ἀνδίοι αἴσσουσι] *Al.* Ἀντίον αἴσσουσι.

Ver. 663. Καιόμεναί τε δεῖαι,] Al *Cyndeæ* δεμέναι δᾶδες· Schol. inedita in Cod. *Harleiano*. Porrò impetum leonis subitò repressum, cursuque in medio identidem impeditum, pulchrè depingunt numeri isti quodammodo impediti, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.

Ver. 668.——Αἰάντεσσι κέλευεν·] *Al.* Αἰάντεσσ᾽ ἐπέτελλεν.

Ver. 672.——νῦν δ᾽ αὖ θάνατος] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ver. 674.—ὅν ῥά τε] *Quam scilicèt*—.

Ver. 676.——οὐκ ἔλαθε πτώξ,] Sic apud *Virgilium*;

——sæpe exiguus mus. *Georg.* I. 181.

Quem ad locum *Quintilianus*; " At Virgilii (inquit) miramur illud, *Sæpè exiguus* " *mus*. Nam Epitheton, exiguus, aptum " proprium effecit nè plùs expectaremus, & " casus singularis magis decuit, & clausula " ipsa unius syllabæ non usitata addit gratiam." *Lib.* VIII. *cap.* 3.

Θάμνῳ ὕπ' ἀμφικόμῳ καλακείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
Ὡς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ πῃ Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνοντ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', εἶδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν οἴομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὥριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται·
Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέσσυτο, μῦθον ἀκούσας·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

Arbusto sub latè comanti jacens; sed in ipsum *ea*
Impetum facit, eique celeritèr rapto eximit animam.
Sic tunc tibi, Menelaë Jovis alumne, oculi lucidi
Quaquaversùm versabantur, multorum per agmen sociorum,
Sicubi Nestoris filium adhuc viventem videre posses.
Illum verò citissimè animadvertit, pugnæ ad sinistram totius,
Confirmantem socios, & concitantem ad pugnandum:
Propè verò astans allocutus est flavus Menelaus;
" Antiloche, eja age huc ades, Jovis alumne, ut audias
" Tristem nuncium, qui non debuit fuisse.
" Jam quidem te quoque ipsum opinor insipientem
" Sentire, quòd cladem deus Danais advolvit,
" Victoria autem Trojanorum: occisus est nempè fortissimus Achivorum
" Patroclus, magnumque desiderium Danais contigit:
" Sed tu citò Achilli, currens ad naves Achivorum,
" Nuncia, si quo modo celerrimè cadaver ad navem integrum auferre potuerit
" Nudum: arma enim habet pugnam expeditè ciens Hector.
Sic dixit: Antilochus autem horrore correptus est, sermone audito:
Diù verò eum inopia vocis tenuit; eique oculi
Lacrymis impleti sunt, liquidaque ei hæsit vox.

Ver. 681.——ἴδοιο.] *Al.* ἴδοιτο.

Ver. 683. Θαρσύνοντ'] Vide suprà ad ν, 823; & ad α, 338.

Ver. 685.—εἶδ' ἄγε] Vide suprà ad ι, 167.

Ver. 689, 690.—πέφαται——τέτυκται·] Vide suprà ad *ver.* 164; & ad α, 37.

Ver. 692.—νίκην ἐπὶ] Quâ ratione, νίκη, hîc ultimam producat; item ὅς, etiam extra cæsuram, *ver.* 699; & κακὸν, *ver.* 701; vide suprà ad α, 51.

Ver. 693.—κορυθαίολος] Vide suprà ad β, 816.

Ver. 696.—θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνὴ.] —& vox faucibus hæsit. Æn. IV. 280.

Ver.

Ἀλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ ζχεδὸν ἔσχεφε μώνυχας ἵππους·
Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ' ἄρα ζοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ πόθη Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Ἀλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιὼν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκά θοῇσιν,
Ἕλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχὺν· οὐδέ μιν οἴω
Νῦν ἴέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ,
Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Τόν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·

Sed nè sic quidem Menelai mandatum neglexit:
Perrexit autem currere, armaque eximio dedit socio
Laodoco, qui eum prope flectebat solidos ungulis equos:
Hunc quidem, lacrymas fundentem pedes ferebant è prœlio,
Pelidæ Achilli tristem nuncium nunciaturum.
Neque tibi, Menelaë, Jovis alumne, voluit animus
Laborantibus sociis auxiliari, undè discesserat
Antilochus, magnum autem desiderium Pyliis factum erat:
Sed ille his *ut auxiliaretur* Thrasymedem nobilem excitavit,
Ipse verò rursus ad Patroclum heroëm profectus est;
Constitit autem ut ad Ajaces venit, & statim allocutus est;
" Illum quidem jam ad naves misi celeres,
" Ut eat ad Achillem pedibus velocem: neque tamen illum puto
" Nunc venturum, vehementèr licèt iratum Hectori nobili;
" Nullo enim modo inermis cum Trojanis pugnaverit:
" Nos autem etiam per nos excogitemus consilium optimum,
" Quo pacto et mortuum extrahamus, & ipsi
" Trojanorum è clamore mortem & fatum effugiamus.
Huic autem respondit deindè ingens Telamonius Ajax;
" Omnia rectè dixisti, admodùm inclyte ô Menelaë:

Ver. 699.——ὅς οἱ] *Al.* ὅς ῥ' οἱ.
Ver. 706.——ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Πάτροκλον ἥρωα.
Ibid.—βεβήκει·] Vide suprà ad ω', 751.
Ver. 707. Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι] Ita ex tribus MSS. edidit *Barnesius*, quocum facit & Codex *Harleianus*: *Al.* Στῆ δ' ἀρ' ἐπ' Αἰάντεσσι.
Ibid.——κιὼν,] Cod. *Harleian.* θέων.
Ver. 714.——φύγοιμεν.] *Al.* φύγωμεν.
Ver. 716.——ἐνοπῆς,] *Al.* ἰωπᾶς. Quod idem.

Ἀλλὰ ζὺ μὲν, κὴ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὦκα,
Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπίσσω
Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε κὴ Ἕκτορι δίῳ,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἵ τό πάρος περ
Μίμνομεν ὀξὺν ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὑψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἶδον νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς·
Ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ ἀίξωσι πρὸ κύρων θηρητήρων·
Ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διά τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ὣς Τρῶες, εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε κὴ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτὺς
Σταίησαν, τῶνδε τρέπετο χρὼς, οὐδέ τις ἔτλη
Πρόσσω ἀίξας, περὶ νεκρῷ δηριάασθαι.

" Sed tu quidem, & Meriones, ſubeuntes valdè citò,
" Mortuum ſublatum ferte è prælio: à tergo autem
" Nos pugnabimus cum Trojaniſque & Hectore nobili,
" Parem animum habentes cognomines, qui & anteà
" Suſtinuimus acrem Matrem propè invicem manentes.
Sic dixit: Illi verò mortuum à terrâ ulnis ſuſtulerunt
Altè admodùm ſtrenuè: occlamavit autem populus retrò
Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos:
Recta verò irruerunt, canibus ſimiles, qui in aprum
Percuſſum impetum faciunt ante juvenes venatores:
Aliquantiſpèr enim currunt, dilacerare cupidi;
Sed cùm jam in illos convertitur, robore fretus,
Continuò retrò ceduntque, diffugiuntque, trepidi aliò alius:
Sic Trojani, aliquantiſpèr quidem catervatim aſſiduè ſequebantur,
Ferientes enſibuſque & haſtis utrinque acutis;
Cæterum ubi jam Ajaces converſi contra ipſos
Conſtitiſſent, eorum mutabatur color, neque quis ſuſtinebat
Impetu in adverſum facto, de mortuo pugnare.

Ver. 718.——ὀπίσσω] *Al.* ὄπισθεν· ut infrà, *ver.* 723.

Ver. 722.—ἄρα] *Ut præceperat Ajax*—. *ver.* 717.

Ver. 723.—μάλα μεγάλως·] Quâ ratione, μάλα, hîc ultimam producat; item νέκυν, *ver.* 724; & Τρῶες, *ver.* 730; & ζέλαι, *ver.* 739; & δόρυ, *ver.* 744; & ζθένει, *ver.* 751; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 724.——αἴροντας] Cod. *Harleian.* αἴραντας.

Ver. 727. Ἕως μὲν γάρ] Enuntiabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet, Ὡς μὲν γάρ. Vide ſuprà ad *ver.* 106.

Ibid.—μεμαῶτες.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 728 & 732. Ἀλλ' ὅτε δή] Vide ſuprà ad ξ', 413.

Ver. 728.—ἐλίξεται,] Vide ſuprà ad *ver.* 283; & ad ω', 594.

Ibid.—ἀλκὶ] Vide ſuprà ad έ, 299.

Ver. 733.——τῶνδε τρέπετο] *Al.* Τῶν δ' ἐτράπετο.

Ver. 734.—δηριάασθαι.] *Al.* δηρίσασθαι.

Ver.

735 Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατο ζφιν
Ἀγρι@, ἠΰτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ὁρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο·
740 Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
Ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ' ὥσθ' ἡμίονοι, κραιπνὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
745 Τείρεθ' ὁμῶς καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ ζπευδόντεσσιν·
Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥσπερ τε ῥηὸν ἰσχάνει ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τελυχηκώς·
Ὅσσε δὲ ἰφθίμων πολεμῶν ἀλεείνατο ῥέεθρα
750 Ἴσχεν, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, οὐδέ τι μιν σθένεϊ ῥηϊνῦσι ῥέοντες·
Ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
755 Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν,

735 Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex prælio
Naves verſus cavas: pugna verò gliſcebat ipſis
Atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum
Impetu citato latus ex improviſo incendit, pereuntque ædes
In flammâ magnâ; eamque fremebunda agitat vis venti;
740 Sic quidem hos equorumque & virorum bellicoſorum
Horriſonus tumultus inſequebatur abeuntes.
Illi verò tanquam muli, validum robur induti,
Trahunt ex monte per aſperam viam,
Vel trabem, vel lignum ingens navale; in *ipſis* verò & animus
745 Affligitur ſimul laboreque & ſudore magnoperè contendentibus:
Sic illi alacres cadaver ferebant: at à tergo
Ajaces arcebant *Trojanos*, ſicut agger arcet aquam
Sylvoſus campum per totum porrectus;
Qui vel rapidorum fluminum violentos curſus
750 Reprimit, & continuò omnibus fluentem in campum dirigit
Repellens, haudquaquam enim eum vi perrumpunt fluentes:
Sic uſque Ajaces aciem reprimebant retrò
Trojanorum: illi tamen ſimul ſequebantur, duoque in iis maximè,
Æneaſque Anchiſiades, & illuſtris Hector.
755 Ut verò ſicut ſturnorum nubes aufugit, vel graculorum

Ver. 735, 746. Ὡς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε] Rectè ſe habet iſta ſyntaxis. Vide ſuprà ad ά, 566; & ad έ, 778.

Ibid.——ἐμμεμαῶτε] Similiterque infrà *ver.* 746; Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 738.——ἐξαίφνης] *Al.* ἐξαπίνης.

Ver. 747.——ὥσπερ ῥηὸν] *Al.* ὥστε ῥηόν.

Ver. 748. Ὑλήεις,] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 754. Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.] Vide ſuprà ad *ver.* 513.

Ver. 755. Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται,] Vide ſuprà ad π', 583.

Οὖλον κεκλήγονλες, ὅτε πτοιδωσιν ἰόντα
Κίρκον, ὅ, τε ζμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκλορι κύδροι Ἀχαιῶν
Οὖλον κεκλήγονλες ἴσαν, λήθονλο δὲ χάρμης·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον
Φευγόνλων Δαναῶν· πολέμυ δ' ὐ γίνετ' ἐρωή.

Acutùm vociferantium, cùm vident ingruentem
Circum, qui parvis cædem infert avibus:
Sic utique acti vi Æneæque & Hectoris filii Achivorum
Acutùm vociferantes abibant, obliviscebanturque pugnæ:
Multa verò arma pulchra ceciderunt inque circumque fossam
Fugientium Danaorum: pugnæ tamen non erat cessatio.

Ver. 756 & 759.——κεκλήγονλες] Vide *suprà* ad β', 314; & ad γ', 31.

Ver. 758.——ἄρ'] *Ut dictum est*——.

Ver. 760.—καλὰ] Vide *suprà* ad β', 43.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Σ'.

Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου· κελευσάσης δὲ Ἥρας, ἄοπλος προσελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, οἳ καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούσιν· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ παντοπλίαν κατασκευάσει.

Ἐπιγραφαί

Ὁπλοποιΐα.

Ἄλλως.

Σῖγμα, Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρει ὅπλα.

Ἄλλη.

Σίγματι, τεύχεα τεῦξε καμὼν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τελελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
Ὤ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ

SIC illi quidem pugnabant inſtar ignis ardentis:
Antilochus verò Achilli pedibus celer nuncius venit.
Illum autem invenit ante naves puppibus excelſas,
Ea cogitantem animo, quæ jam perfecta erant:
Ingemiſcens autem dicebat ad ſuum magnum animum;
" Hei mihi, quid eſt, quòd rursùs comantes Achivi

Ver. 1. Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς] Vide ſuprà ad ν', 673.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τελελεσμένα ἦεν·] Agnovit longè gemitum præſaga mali mens. Æn. X. 843.

Ver. 5. ——ἄρα] *Proindè*——.

Ver. 6. ——καρηκομόωντες] Vide ſuprà ad ν', 310.

Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
Ὡς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμείο,
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ,
Αἶψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ἴφι μάχεσθαι.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
Ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.
Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνός· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,

" Ad naves fugati aguntur, turbati per campum?
" *Metuo*, nè jam mihi perfecerint dii triſtes ſolicitudines animo,
" Ut olim mihi mater narravit, & mihi dixit,
" Myrmidonum fortiſſimum, adhuc vivente me,
" Manibus domitum Trojanorum deſerturum eſſe lucem Solis.
" Certè omninò jam mortuus eſt Menœtii fortis filius,
" Miſerandus: certè juſſeram eum, repulſo hoſtili igne,
" Ad naves redire, neque cum Hectore magno animo pugnare.
Dum is hæc verſabat in mente & in animo,
Interea ad eum propè acceſſit illuſtris Neſtoris filius,
Lacrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem;
" Hei mihi, Pelei fili bellicoſi, profectò perquàm triſtem
" Audies nuncium, qui non debuit fuiſſe.
" Jacet Patroclus; de cadavere autem jam pugnant
" Nudo: arma enim habet pugnam expeditè ciens Hector.
Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra:
Ambabus autem manibus ſublatos cineres

Ver. 9.——διεπέφραδε,] Vide ſuprà ad β, 314; & ad ξ', 500.

Ver. 12. Ἦ μάλα δὴ] Vide ſuprà ad ξ', 433 & 460.

Ibid.——τέθνηκε] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 14. Ἀψ ἐπὶ νῆας ἴμεν,] *Al.* Νῆας ἔπ' ἄψ ἴεναι.

Ver. 15 Ἕως ὃ] Pronuntiabatur ὥσω, vel ὥσᾳ. Vide ſuprà ad ε', 106; & ad ῥ', 539.

Ver. 18. Ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος,
——Κεῖται Πάτροκλος] " Narrare verò " quis *brevius* [poteſt,] quàm qui mortem " nunciat Patrocli?" *Quintilian. Lib.* X. *cap.* 1.

Ver. 22. Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·] Οὐκ ἤρεσκεν ὧν μοι—ὁ Ἱερώνυμος ἐν οἷς ἔφησί γενομένης ἀλλὰ γεγεννημένης καὶ ὕσης αἴσθησιν ὀργῆς εἶναι διὰ τὸ τάχος. Οὐδὲν γὰρ ὕτω τῶν παθῶν ζυλλεγόμενον καὶ διακινούμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμφανῆ καὶ τὴν αὔξησιν· ὡς δὴ καὶ Ὅμηρος ἐμπείρως διδάσκει, λυπηθεὶς μὲν εὐθὺς ἐξαίφνης ποιῶν τὸν Ἀχιλλέα, τῷ λόγῳ προσπεσόντος, (ἐν οἷς λέγει, " Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος " ἐκάλυψε μέλαινα·") θυμούμενον δὲ βραδέως τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ διὰ λόγων πολλῶν ἐκκαιόμενον. *Plutarch. de Irâ cohibendâ.*

Ver. 23, 24. Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, Χευέλο κὰκ κεφαλῆς,]

Cani-

Χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων.
Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔσσευε κυδάλιμον κῆρ·
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποθλίψειε ζιδήρῳ.
Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς, παρὰ πατρὶ γέροντι,
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν·
Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Αἰμνώρεια,

Fudit ſuper caput, venuſtamque deturpabat faciem:
Divinæ porrò tunicæ niger undique adhæſit cinis.
Ipſe verò in pulveribus ingens ingenti ſpatio porrectus
Jacebat, ſuiſque manibus comam deturpabat ſcindens.
Ancillæ autem quas Achilles in prædâ ceperat, Patrocluſque,
Animo triſtatæ altùm ejulabant, & foràs
Procurrebant circa Achillem bellicoſum; manibus verò omnes
Pectora plangebant, reſolutaque ſunt membra cujuſque.
Antilochus autem ex alterâ parte lugebat, lacrymas fundens,
Manus tenens Achillis: Ille autem ſuſpirabat generoſo corde:
Timebat enim, ne jugulum diſcinderet ferro.
Horrendùm verò ejulabat: audivit autem veneranda mater,
Sedens in fundo maris, apud patrem ſenem;
Tum protinus ululavit: Deæ autem circa ipſam congregabantur
Omnes, quotquot in fundo maris Nereïdes erant:
Illic quidem erat Glauceque, Thaliaque, Cymodoceque,
Neſæa, Spioque, Thoaque, Haliaque bubulis oculis decora,
Cymothoeque, & Actæa, & Limnorea,

Canitiem immundo deformat pulvere, & ambas
Ad cœlum tendit palmas.———
Æn. X. 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς Κεῖτο,] Vide ſupra ad ω', 776.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο,] Similiterque infrà *ver.* 51; vide ſuprà ad ο, 397.

Ver. 32.——ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. *Æn.* I. 469.

Ver. 35.—ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ, Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς,]
Ac mater ſonitum thalamo ſub fluminis alti
Senſit:——— *Georg.* IV. 333.

Ver. 37. Κώκυσεν] Producit hæc vox mediam, quippe ex κωκύω deducta; eâdem analogiâ ac μηνίσας, ex μηνίω. Vide ſuprà ad ι, 426; & infrà ad τ', 284.

Ver. 40.——βοῶπις,] Vide ſuprà ad ά, 551.

Ver.

Καὶ Μελίτη, καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαύη,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημέρτης τε, καὶ Ἀψεύδης, καὶ Καλλιάνασσα·
Ἔνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
Ἄλλαι θ', αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
Εἴδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
Ὤιμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤιμοι δυσαριστοτόκεια,
Ἣ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος,
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γενῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις

Et Melita, & Iæra, & Amphithoë, & Agave,
Dotoque, Protoque, Pheruſaque, Dynameneque,
Dexameneque, & Amphinome, & Callianira,
Doris, & Panope, & inclyta Galatea,
Nemerteſque, & Apſeudes, & Callianaſſa:
Illic erat & Clymene, Ianiraque, & Ianaſſa,
Mæra, & Orithya, & comas pulchra Amathia;
Aliæque, quæ in fundo maris Nereïdes erant.
Iſtis verò ſplendidus implebatur ſpecus: hæ autem ſimul omnes
Pectora plangebant; Thetis verò exorſa eſt luctum;
" Audite, ſorores Nereïdes, ut benè omnes
" Sciatis audientes, quanti meo infint dolores animo.
" Hei mihi miſeræ, hei mihi infelicitèr fortiſſimum enixæ,
" Quæ poſtquàm pepereram filium, eximiumque fortemque,
" Præſtantiſſimum heroüm, iſque ſuccreverat plantæ ſimilis,
" Hunc quidem ego educatum, tanquam plantam in fœcundo loco agri,
" Navibus miſi recurvis ad Ilium,
" Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura ſum rursùs

Ver. 43—45. Δωτώ τε —— καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,]

——————qualis Nereïa *Doto*
Et *Galatea* ſecant ſpumantem pectore pontum. *Æn.* IX. 102.

Ver. 46. Νημέρτης] Cod. *Harleian.* Νημέρτις.

Ver. 47. Ἔνθα δὲ ἦν] Cod. *Italic.* unus, Ἔνθαδ' ἦν.

Ver. 48.——Ἀμάθεια·] *Al.* Ἀμάθυια.

Ver. 52. Κλῦτε, κασίγνηται]
Clamat: Io matres, audite ubi quæque Latinæ. *Æn.* VII. 400.

Ver. 54. Ὤιμοι ἐγὼ δειλὴ,] Vituperat hunc locum *Plato*;——δεησόμεθα [Ὁμήρου] μήτοι θεὺς γε ποιεῖν ὀδυρομένους καὶ λέγοντας, " Ὤιμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριστόκεια." *De Republ. Lib.* 3.

Ibid.——δυσαριστοτόκεια,] Ἐπὶ κακῷ τεκοῦσα τὸν ἄριστον, ἄριστον καὶ δύστηνον· Schol. inedita in Codice *Harleiano*.

Ver. 55.——ἄρ] *Ut noſtis*——.

Ver. 57.——φυτὸν ὡς] Vide ſuprà ad ἅ, 51.

Ver.

Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἀχνύται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
Ὅ, τι μιν ἵκετο πένθος, ἄπο πτολέμοιο μένοντα.
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε ζπέος· αἱ δὲ, σὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ ζφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· ταὶ δ', ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυτο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
Τῷ δὲ βαρυσενάχοντι παρίστατο ὀτνια μήτηρ,
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ ζε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο, χείρας ἀνασχὼν,
Πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

60 "Domum reverſum, intra ædes Peleïas.
"Sed & quamdiù mihi vivit & videt lumen ſolis,
"Triſtatur, neque quid ei poſſum auxiliari profecta.
"Sed proficiſcar, ut viſamque dilectum filium, & audiam,
"Quinam ipſum invaſerit luctus, ſeorsùm à pugnâ manentem,
65 Sic locuta reliquit ſpecum: illæ verò cum ipsâ
Lachrymabundæ ibant; circum ipſas autem unda maris
Scindebatur: Hæ, autem ubi jam ad Trojam gleboſam venerant,
Littus conſcenderunt ordine, ubi frequentes
Myrmidonum ſubductæ erant naves velocem circum Achillem.
70 Huic autem gravitèr ſuſpiranti aſtitit veneranda mater,
Acuto autem edito ululatu caput prehendit filii ſui:
Et lugens, verbis alatis allocuta eſt;
"Fili, quid fles? quiſnam tuam mentem invaſit dolor?
"Eloquere, nè cela: Illa quidem jam tibi perfecta ſunt
75 "A Jove, ut jam anteà precatus es, manibus ſublatis,
"Omnes ad puppes cogi filios Achivorum,
"Tui indigentes, patique indignas res.

Ver. 61.——ζώει] ζώῃ. Codd. *Italic.* & *Harleian.*

Ver. 62, 67. Ἀχνύται——Ῥήγνυτο] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 63.——ὄφρα ἴδω τε] ὄφρα ἴδωμι. Codices ferè univerſi.

Ver. 66.—περὶ δέ ζφισι κῦμα θαλάσσης Ῥήγνυτο]

——at illum
Curvata in montis faciem circumſtetit unda. *Virg. Georg.* IV. 360.

Ver. 69.—Ἀχιλῆα.] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 71.——κωκύσασα] Vide ſuprà ad *ver.* 37.

Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ ζε φρένας ἵκετο πένθος;]

Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras? *Æn.* II. 594.

Ver. 74.——τετέλεσται] Vide ſuprà ad γ', 736; & ad ά, 37.

Ver. 75.——ὡς ἄρα] Codex unus *Italicus* legit ὣ ἄρα.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἧδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταίρος,
Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Δηώσας ἀπέδυσε περικλυτά, θαῦμα ἰδέσθαι,
Καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
Ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτῷ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
Ὡς ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
Νῦν δ' ἵνα κέ σοι πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
Οἶκαδε νοσήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Ἕκτωρ
Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καλλιδακρυχέουσα·

Illam autem gravitèr ſuſpirans allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit:
" Sed quæ mihi ex his voluptas, cùm charus periit ſocius,
" Patroclus? Quem ego ſupra omnes honorabam ſocios,
" Æquè ac meum caput, hunc perdidi: arma verò Hector,
" Poſtquam trucidaverat, exuit ingentia, mirabilia viſu,
" Pulchra; quæ quidem Peleo dii dederunt, ſplendida dona,
" Die illo, quandò te mortalis viri collocârunt in cubili.
" Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas
" Habitâſſes, Peleuſque mortalem duxiſſet uxorem.
" Nunc vero *mortali nupſiſti*, ut & tibi luctus in animo immenſus eſſet,
" De filio interfecto; quem non recipies rursùs
" Domum reverſum: Neque enim me animus jubet
" Vivere, neque hominibus intereſſe, niſi Hector
" Primus meâ haſtâ percuſſus animam perdiderit,
" Patroclumque ob interfectum pœnas Menœtiadem dederit.
Illum verò viciſſim affata eſt Thetis lachrymas fundens;

Ver. 78. Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη] ——Quærenti talibus ille
Suſpirans, imoque trahens à pectore vocem. *Æn.* I. 374.

Ver. 79.——τὰ μὲν ἄρ] *Illa quidem, ut dixiſti*——. *ver.* 74.

Ver. 81.—τῖον] Vide ſuprà ad ν', 103; & ad ὁ, 24.

Ver. 84. Καλά·] Vide ſuprà ad Ε', 43.

Ver. 86.—ἀθανάτης] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 89.—ἀποφθιμένοιο·] De ſyllabâ φθι correptâ, vide ſuprà ad β', 43; & ad ά, 309 & 314.

Ibid.—ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ] MS. unus *Italicus* legit ἀποφθιμένοιο· τὸν δ' οὐχ. Unde fortaſſe legendum, ex conjecturâ *Tho. Bentleii*, ἀφοφθιμένοι· τόνδ' οὐχ.

Ver. 90.——νοσήσαντ'· ἐπεὶ] Codex unus *Italicus*, νοσήσαντα· ἐπεὶ——.

Ibid.—ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε ζώειν,] Nunc vivo, neque adhuc homines lucemque relinquo:
Sed linquam.—— *Æn.* X. 855.
——vitam moror inviſam, Pallante perempto. *Æn.* XI. 175.

Ibid.——ἄνωγε] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 93.—Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.] Pronuntiabatur Μενοιτιάδω. Vide ſuprà ad ά, 1.

Ibid.——ἀποτίσῃ.] Vide ſuprà ad ί, 508. Item infrà χ', 19.

Ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μετ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
Ἔφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισι
Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
Ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
Τοῖος ἐών, οἷος ἔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·

95 " Citò moriturus certè mihi, fili, es, cùm ita dicis:
" Illicò enim tibi deindè post Hectorem fatum imminet.
Illam verò graviter ingemiscens allocutus est pedibus velox Achilles:
" Illicò moriar, cùm in fatis non erat me socio
" Dum interficeretur auxiliari: Ille quidem valdè procul à patriâ
100 " Interiit; me verò desideravit, malum qui propulsarem.
" Nunc autem, quoniam non revertar utique charam in patriam terram,
" Neque ullam Patroclo attuli salutem, neque sociis
" Cæteris, qui jam multi domiti sunt ab Hectore nobili;
" Sed sedeo apud naves inutile pondus terræ,
105 " Talis cùm sim qualis nullus Achivorum ære loricatorum
" In pugnâ; concione autem meliores sunt & alii:
" Utinam Contentio à Diis, & ab hominibus pereat;
" Et Ira, quæ impellit etiam admodum prudentem sævire:

Ver. 97. Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] *Æschines, Orat. in Timarchum*, versum hunc hoc modo citat: Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

Ver. 100.——ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.] Vide supra ad ξ, 485. Οὐκ ἐτι τὸ ἔδησεν, ἀπὸ τῦ δεσμῦ· ηδ' ἄρης, πόλεμος νῦν ἡ θεός· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔδησε, κατὰ ζυγοπλὴν τῦ ἐδέησε· περισπαστέον δὲ τὸ ἀρῆς, ἵν' ᾖ βλάβης.——Ἐμοῦ γὰρ ἐδέησε, καὶ χρείαν ἔσχε, τῆς βλάβης βοηθὸν ἔχειν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 18.

Ver. 104.——ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,] Ita *Odyss.* υ, 379.

——ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.

Ibid.——ἀρούρης,] Vide supra ad ζ, 142.

Ver. 105. Τοῖος ἐών, οἷος ἔτις] Ἐστὶ τοῖς προφανέσι πλεονεκτήμασιν, ἀνεμέσητον τὸ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν· ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἑαυτὸς ἐγκωμιάζειν· διὰ τὶ τῦ ἐγκωμίου, ἑαυτῦ καλησορεῖ, ὅτι γε τοῖς ταλαίπωροις οὐκ ἤμυνε τοιῦτος ὤν. Schol. inedit. in Codice *Harleiano*.

Ver. 106.——ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·] Εῦ δὲ καὶ ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεὺς, ὑπειπών, " Τοῖος ἐὼν, οἷος ἔτις Ἀχαιῶν χαλ-" κοχιτώνων," ἐπήνεγκεν, " Ἐν πολέμῳ· " ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονες εἰσι καὶ ἄλλοι," *Plutarch. de animi tranquillitate.*

Ver. 107. Ὡς ἔρις]

——En quo discordia cives
Perduxit miseros! *Virg. Eclog.* I. 72.

Ἡράκλειτος——ἀνίκητος πόλεμον ὀνομάζει πατέρα καὶ βασιλέα καὶ κύριον πάντων· καὶ τὸν μὲν Ὅμηρον, εὐχόμενον ἔκ τε θεῶν ἔριν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπολέσθαι, λανθάνειν φησὶ τῇ πάντων γενέσει καλαρρέμενον ἐκ μάχης καὶ ἀντιπαθείας τὴν γένεσιν ἐχόντων. *Plutarch. de Iside & Osiride.*

Ver. 108.——ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·] Οὐκοῦν αὐτὰς [ὀργὴν καὶ φόβον καὶ πόθον, &c.] ἢ δονᾶν μεσὰς εὑρήσομεν ἀμηχάνων; ἢ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι, τὸ " ——ὅς" " ἐφέηκε" τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀρσαῖς, τὸ " ——πολύφρονά περ χαλεπῆναι, " Ὅς τε πολὺ " γλυκίων μέλιτος καλαλειβομένοιο." *Plato in Phlebo.*

Ver

Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός·
Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προλετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Οὐδὲ γὰρ ἠδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι.
Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
Ὡς καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,

" Quæquæ multò dulcior melle ſtillante
" Hominum in pectoribus augeſcit, tanquam fumus:
" Adeò me nunc iraſci fecit rex virorum Agamemnon.
" Sed hæc quidem antè acta eſſe ſinamus, dolentes licèt,
" Animo in pectoribus noſtro domito neceſſitate.
" Nunc verò ibo, ut chari capitis perditorem inveniam
" Hectorem: mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque demum
" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
" Neque enim nè vis quidem Herculis effugit mortem,
" Qui tamen chariſſimus erat Jovi Saturnio regi:
" Sed eum fatum domuit & gravis ira Junonis:
" Ita & ego, ſi jam mihi ſimile fatum eſt,

Ibid.——πολύφρονά περ] *Al.* πολύφρονά τε.

Ver. 109. Ὅσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο] Καὶ τὸ ὀργίζεσθαι, ἡδύ· ὥσπερ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε περὶ τῦ θυμῦ, "Ὅσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καλαλειβομένοιο." *Ariſtoteles, Rhetoric. Lib.* I. *cap.* 11. Καὶ πάσῃ ὀργῇ ἕπεσθαί τινα ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τῦ τιμωρήσασθαι. Ἡδὺ μὲν γὰρ τὸ οἴεσθαι τεύξεσθαι ὧν ἐφίεται. Οὐδεὶς δὲ τῶν φαινομένων ἀδυνάτων ἐφίεται αὐτῷ. Ὁ δ' ὀργιζόμενος ἐφίεται αὐτῷ δυνατῶν. Διὸ καλῶς εἴρηται περὶ θυμῦ, "Ὅσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καλαλειβομένοιο, Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται." ἀκολυθεῖ γὰρ καὶ ἡδονή τις διά τε τῦτο, καὶ διότι διαλογίζονται ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι τῇ διανοίᾳ. *Id. Rhetoric. Lib.* II. *cap.* 2.

Ver. 110. Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν] *Galen. de Hippocr. Dogm. Lib.* III. *cap.* 2. legit, Ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσιν, &c.

Ver. 111. Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν] Ἡρέμα ὑπὲρ ἑαυτῦ ἀπολογεῖται. Schol. in Cod. *Harleian.*

Ver. 112.——προλετύχθαι] δοκῦσιν προγεγονέναι· Schol. *ibid.*

——ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν——

Æſchylus Prometh. Vinct. ver. 261. Ubi *Scholiaſtes* hunc verſum *Homeri* citat.

Ibid.—ἐάσομεν,] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ibid.—ἀχνύμενοι] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 115.——ὁππότε κεν δὴ] De explementorum iſtorum, κεν δὴ, expectationem *longam* aptiſſimè depingentium, venuſtate; vide ſuprà ad ξ', 504.

Ver. 116.——ἀθάναλοι] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ ἠδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα, Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ] Vide infrà ad φ', 107.

——quin occidit unà
Sarpedon, mea progenies:——

Æn. X. 470.

Occidit & Pelopis genitor conviva Deorum.

Horat. Carm. Lib. I. *Od.* xxviii. *ver.* 7.

Ibid —βίη Ἡρακλῆος] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 118.——Κρονίωνι] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ά, 397.

Ver. 119.——μοῖρα δάμασσε] μοῖρ' ἐδάμασσε· Cod. *Oxon.* à *Barneſio*, item Codd. *Harleian.* & *Italic.* à *Th. Bentleio* collati.

Ibid.——ἀργαλέος χόλος] *Difficili bile tumet jecur. Horat. Carm. Lib.* I. *Od.* xiii. *ver.* 4.

Ver. 120.——τέτυκται,] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver.

Κείσομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
Καί τινα Τρωϊάδων κὴ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
Δάκρυ' ὀμορξαμένην, ἀδινὸν ϛοναχῆσαι ἐφείην·
Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακὸν ἐϛὶ
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μέν κορυθαίολος Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἑ φημὶ
Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι· ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
Ἀλλὰ ϛὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι.
Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόνϛι,
Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίϛοιο ἄνακτος.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπετ' υἷος ἑοῖο·
Καὶ ϛρεφθεῖσ', ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·

" Jacebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam auferam;
" Et aliquam Troadum & Dardanidum profundos ſinus habentium,
" Ambabus manibus genis à teneris
" Lacrymas abſtergentem, crebrò ſuſpirare cogam:
" Sentiant autem, quòd jamdiù ego à pugnâ ceſſavi.
" Neque me prohibe à prœlio, diligens licèt; neque enim mihi perſuadebis.
Huic autem reſpondit deindè dea Thetis pedes argentea;
" Sanè jam hoc, fili, verum; non malum eſt
" Laborantibus ſociis arcere gravem perniciem:
" Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,
" Ærea, coruſcantia: illa quidem pugnam expeditè ciens Hector
" Ipſe ferens humeris exultat: neque tamen ipſum puto
" Diù exultaturum eſſe; cædes enim prope eum.
" Sed tu quidem neutiquàm ingredere pugnam Martis,
" Antequàm me huc profectam oculis videris.
" Manè enim revertar, ſimul ac ſol ortus erit,
" Arma pulchra ferens à Vulcano rege.
Sic fata, retrò ſe vertit à filio ſuo:
Et converſa, inter marinas ſorores dixit;

Ver. 123. Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ] Cod. *Italic.* Ἀμφοτέρῃσι χερσὶ.

Ver. 124. Δάκρυ' ὀμορξαμένην,] Codd. *Italic.* & *Harleian.* Δάκρυ ὀμορξαμένην.

Ver. 125. Γνοῖεν] Codd. *Italic.* Γνοίη.

Ibid.——πέπαυμαι.] Cod. *Harleian.* πεπαύμην. Quomodo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 126.——φιλέουσά] Vide ſuprà ad ά, 338; & κ', 280; & infrà, ad ῦ, 304.

Ver. 128.——τοῦτό γε,] Codices ferè univerſi ταῦτά γε.

Ibid.——οὐ κακὸν ἐϛι] Vide ſuprà ad ν', 344; & ό, 11,

Ver. 131.——κορυθαίολος] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 134.—καταδύσεο] Vide ſuprà ad ἑ, 109.

Ver. 138.——πάλιν τράπετ'] *Avertit ſe.* Vide ſuprà ad π', 594; & ad γ', 141.

Ver.

Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Ὀψόμεναί τε γέροντ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
Εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Ἡ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤιεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἕκτωρ τε, Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἴκελος ἀλκήν·
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαὼς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θῆριν ἐπειμένοι ἀλκήν,
Νεκρῶ ἀπεσυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς

"Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
"Visuræque senem marinum & ædes patris,
"Et ei omnia dicite: ego verò ad excelsum Olympum
"Vado ad Vulcanum arte fabrili clarum, si velit
"Filio meo dare inclyta arma collucentia.
Sic dixit: Illæ autem undam maris statim subierunt.
Ad Olympum verò dea Thetis pedes argentea
Abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret.
Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi
Immenso cum fremitu acti vi Hectoris homicidæ
Fugientes, ad naves que & Hellespontum venerant.
Nec tamen Patroclum benè ocreati Achivi
Extra tela extraxerant mortuum, famulum Achillis:
Rursùs eim jam illum assecuti fuerant peditesque & currus,
Hectorque, Priami filius, flammæ simillis vi:
Ter quidem illum retrò pedibus prehendit illustris Hector,
Abstrahere cupiens, magnâque voce Trojanos inclamabat:
Ter autem duo Ajaces, impetuosam induti fortitudinem,
A mortuo vi repulerunt: ille verò constanter robore fretus

Ver. 144.——τεύχεα παμφανόωντα.] ——fulgentiaque arma. *Æn.* VI. 490. XI. 6.

Ver. 147.——ἐνείκοι.] *Al.* ἐνείκαι. *Al.* ἐνείκη.

Ver. 148.——ἄς'] *Ut jam dictum est*—— *ver.* 146.

Ver. 149.—ἀνδροφόνοιο] Vide suprà ad ω', 77.

Ver. 154.——εἴκελ@.] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. Rectè, ut opinor; vide suprà ad ε', 88; & ad ν', 53. *Al.* ἴκελ@.

Ver. 157. Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες,] Cod. *Harleian.* Τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες.

Ibid.——θῆριν ἐπειμένοι] Quâ ratione θῆριν, hîc ultimam producat; item κατὰ, *ver.* 159; & νέκυς, *ver.* 180; vide suprâ ad ά, 51.

Ver. 158.—ἀλκὶ] Vide suprà ad ί, 299.

Ver.

Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοσε δ' αὖτε
Στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' ὑ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ' ἀπὸ ζώμοιο ἔτι λέοντ' αἴθωνα δύανται
Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι·
Ὣς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἑκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκρῶ δειδίξασθαι.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκε μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὄρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, ἕ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
Ἕστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,
Οἱ δὲ, ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει

Interdum impetum faciebat per tumultum, interdum verò
Conſiſtebat altâ voce clamitans; retrò autem non cedebat omninò.
Ut verò à corpore haudquaquàm leonem fervidum poſſunt
Paſtores in agro pernoctantes valdè eſurientem ſummovere:
Sic utique non poterant duo Ajaces, armis acres,
Hectorem Priamidem à mortuo abſterrere.
Et jam prorsùs abſtraxiſſetque, & immenſam retuliſſet gloriam,
Niſi Pelidæ pedibus ventoſa velox Iris
Nuncia veniſſet currens ab Olympo ut prodiret in pugnam,
Clam Jove, aliiſque diis; miſerat enim eam Juno:
Propè autem ſtans verbis alatis allocuta eſt:
" Surge, Pelide, omnium terribiliſſime virorum:
" Patroclo auxiliare, cujus gratiâ certamen grave
" Stat ante naves: Illi verò ſe invicem perdunt,
" Hi quidem, pugnantes cadavere pro mortuo,
" Ut autem trahant ad Ilium ventoſam
" Trojani rectà irruunt: maximè verò illuſtris Hector
" Abſtrahere cupit: caput autem ipſum animus jubet

Ver. 160. Στάσκε μέγα ἰάχων·] Vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 162.——δίεσθαι·] δίω, δίωμαι, ἀπὸ τοῦ δίημι·—ὥσπερ τὸ τίθεσθαι ἀπὸ τοῦ τίθημι. Schol. in Cod. *Harleiano.*

Ver. 164.—Πριαμίδην] Vide ſup. ad ά, 398.

Ver. 166. Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου——πρὸ γὰρ ἦκε μιν Ἥρη·]

Itim de cœlo miſit Saturnia Juno
Iliacam ad claſſem——
Illa viam celerans——
Nulli viſa cito decurrit tramite virgo.
Æn. V, 606, 609.

Ver. 172. Ἕστηκε] Vide ſuprà ad δ', 434.

Ver. 173—ἀμυνόμενοι] Cod. *Vatican.* à *Tho. Bentleio* collatus, ἀμυνέμεναι.

Ibid.——νέκυος πέρι τεθνειῶτος,] Vide ſuprà ad π', 526.

Ibid.——τεθνειῶτος,] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 174.—ἐρύσσασθαι] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius.* *Vulgg.* ἐρύσαισθαι. Minùs rectè; ſecundam enim corripit. Vide ſuprà ad π', 781.

Ver. 176.——κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει] Cod. *Harleian.* κεφαλὴν δέ γε θυμὸς ἄνωγε.

Πῆξαι ἀνὰ ζκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς·
Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ ζε θυμὸν ἱκέσθω,
Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
Σοὶ λώβη, αἴκεν τι νέκυς ἠσχυμμένος ἔλθῃ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἶρι θεὰ, τίς γάρ ζε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, ἠδέ τις ἄλλος
Ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
Μήτηρ δ' ἔ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθεῖσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
Στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
Ἄλλου δ' ἔ θην οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,

" Infigere palo, abſciſſum tenerâ à cervice.
" Sed ſurge, nec ampliùs jaceto; pudorque tuum animum tangat,
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri:
" Tibi contumelia, ſi quid cadaver indignè acceptum venerit.
Huic autem reſpondit deindè pedibus celer nobilis Achilles;
" Iri dea, quiſnam te deorum mihi nunciam miſit?
Illum verò viciſſim allocuta eſt pedibus ventoſa velox Iris;
" Juno me miſit, Jovis glorioſa conjux:
" Neque ſcit Saturnius in alto ſedens, neque quis alius
" Immortalium, qui Olympum valdè nivoſum habitant.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt pedibus celer Achilles;
" Et quomodo ire poſſum ad pugnam? Habent enim arma iſti:
" Mater autem me chara priùs vetuit armari,
" Quàm ipſam reverſam oculis viderem:
" Pollicita enim eſt à Vulcano allaturam ſe arma pulchra.
" Alterius autem non ullius ſcio, cujus inclyta arma induere poſſim,

Ver. 178.——μηδ' ἔτι] Cod. *Harleian.* μηκέτι.

Ver. 180.——ἠσχυμμένον] Codd. à *Tho. Bentleio* collati, ἠσχυμένον.

Ibid.——ἔλθῃ] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 181—187.——ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 182. Ἶρι θεὰ, τίς γάρ ζε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;] *Al.* τίς τ' ἄρ' ζε θεῶν.

Iri, decus cœli, quis te mihi nubibus actam
Detulit in terras?—— *Æn.* IX. 18.

Ibid.—τίς γάρ ζε] Vide ſuprà ad ό, 201.

Ver. 184. Ἥρη με προέηκε,]

Hæc adeo tibi——
Ipſa palam fari omnipotens Saturnia juſſit. *Æn.* VII. 427.

Ver. 185.——ὑψίζυγος,]

——ἐπὶ ζυγοῖς
Καθέζετ ἀρχῆς——
Euripid. Phœniſſ. ver. 74.

Ver. 186. Ἀθανάτων,] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 188. Πῶς τ' ἄρ'] *Et quomodo igitur*——.

Ver. 189. Μήτηρ δ' ἔ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι, Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν]

Hoc ſignum cecinit miſſuram Diva creatrix,
Si bellum ingrueret; Vulcaniaque arma per auras
Laturam auxilio——. *Æn.* VIII. 534.

Ibid.——πρίν γ' εἶα——Πρίν γ' αὐτὴν] Vide ſuprà ad έ, 287.

Ver. 192. Ἄλλου δ' ἔ θην οἶδα,] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius.* *Al.* Ἄλλου δ' ὅ τεν οἶδα.

Ver.

Εἰ μὴ Αἴαντός γε ζάκ῾ Τελαμωνιάδαο.
᾽Αλλὰ κ᾽ αὐτὸς ὄγ᾽, ἔλπομ᾽, ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
᾽Εγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντ῾.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε ποδήνεμ῾ ὠκέα Ἶρις·
Εὖ νυ κ᾽ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε᾽ ἔχονται·
᾽Αλλ᾽ αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
Αἴκε σ᾽ ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ᾽ ἀρήϊοι υἷες ᾽Αχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ᾽ ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ἣ μὲν ἄρ᾽ ὡς εἰποῦσ᾽ ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ ᾽Αχιλλεὺς ὦρτο Διϊ φίλ῾· ἀμφὶ δ᾽ ᾽Αθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ᾽ αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
᾽Αμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφ῾ ἔσσεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ᾽ αὐτῆς δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ᾽ ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστ῾ αἰθέρ᾽ ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῃϊοι ἀμφιμάχονται,
Οἵτε πανημέριοι συνερῷ κρίνονται Ἄρηϊ

" Nisi Ajacis utique scutum Telamonii.
" Sed & ipse hic, credo, inter primos versatur,
" Hastâ cædem edens Patrocli gratiâ mortui.
Illum verò vicissim allocuta est pedibus ventosa velox Iris;
" Benè quidem & nos scimus, quòd inclyta arma detinentur:
" Sed sic ad fossam profectus, Trojanis da te in conspectum,
" Si fortè te veriti abstinuerint pugnâ
" Trojani, respiraverintque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *jam*: Exigua autem & respiratio à prœlio.
Illa quidem sic locutâ abiit pedibus velox Iris:
At Achilles surrexit Jovi charus: Minerva verò
Humeris validis circumposuit ægida fimbriatam:
Caput autem ei nube cinctum ornavit augustissima dearum
Aureâ, èque ipsâ accendit flammam collucentem.
Ut verò cùm fumus ascendens ex urbe ad ætherem assurgit
Longè ex insulâ, quam hostes oppugnant,
Qui, toto die, horrendo decernunt Marte

Ver. 194.——ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,] *Al.* ἔνι Τρώεσσιν ὁμιλεῖ.

Ver. 197.——ὅτι] *Al.* ὅ τοι.

Ver. 201.——ὀλίγη δέ τ᾽ ἀνάπνευσις πολέμοιο.] Vide suprà ad ω′, 43.

Ibid.——ἀνάπνευσις] Cod. *Harleian.* ἀνάπαυσις. Cæterùm totus hic versus deest in Codice *Vaticano*.

Ver. 203.——Διϊ φίλ῾·] Quâ ratione, Διΐ, hîc ultimam producat; item ἄϊον, *ver.* 222; & τρόπεον, *ver.* 224; & πόλεμον, *ver.* 238; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 204.——θυσσανόεσσαν·] Ita edidit *Barnesius*. Rectè, ut opinor: Vide suprà ad ε′, 593.

Ver. 205. ᾽Αμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφ῾ ἔσσεφε δῖα θεάων Χρύσεον, ἐκ δ᾽ αὐτῆς δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.]

——galea alta chimæram
Sustinet, Ætnæos effantem faucibus ignes. *Æn.* VII. 785.
Ardet apex capiti, cristisque à vertice flamma
Funditur—— *Æn.* X. 270.

Cæterùm de totius hujus loci venustate, quo *Achillis* ad pugnam redituri *FAMA* atque *EXPECTATIO* summo cum verborum splendore & magnificentiâ depingitur; vide suprà ad ε′, 4.

Ver. 209.——κρίνονται] De syllabâ κρῑ productâ, vide suprà ad ά, 309 & 314.

Ἆσε δ' ἐκ ζφετέρης· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται αἴσσουσα, περικλιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴκεν πως σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεχαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
Ἔνθα γὰς ἤυσ' ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ'· ἀταρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
Ἄσυ περιπλομένων δηΐων ὑπὸ θυμοραϊγέων·
Ὡς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
Οἱ δ' ὡς ἓν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο.
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀταρ καλλίτριχες ἵπποι
Ἀψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάμαντον πῦρ

210 Urbe *procurrentes* ex suâ; ut verò sol occiderit,
Continuò & faces in speculis ardent densæ, inque altum splendor
Emicat, finitimi ut videant;
Si fortè cum navibus Martis propulsatores venire velint:
Sic ab Achillis capite splendor ad æthera pertingebat.
215 Stetit autem ad fossam profectus extra murum, nec tamen Achivis
Miscebatur: matris enim prudens reverebatur præceptum.
Ibi stans clamavit; seorsùm et Pallas Minerva
Vociferata est; & inter Trojanos immensum excitavit tumultum.
Ut verò cùm admodùm luculenta vox *fit*, quandò clangit tuba
220 Urbem cingentes hostes propter exitiales;
Sic tunc admodùm luculenta vox erat Æacidæ.
Illi verò ut audiverunt vocem æream Æacidæ,
Omnibus commotus est animus: pulchri autem jubis equi
Retrò currus vertebant: præsagiebant enim clades animo.
225 Aurigæ autem perculsi sunt, ubi viderunt indefessum ignem

Τιτήνεσσι δὲ τιμήων κρίναντο βίηφι.
Hesiod. Theogon. ver. 822.

Ver. 212. Γίγνεται] *Al.* Γίνεται. Quod perindè est. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 213.——Σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·] Ita legit *H. Stephanus*; atque ita ex MSS. edidit *Barnesius*. Quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit ἄρως. *Al.* ἄρεος, & ἄρευς. Vide et suprà ad ξ, 485.

Ver. 217.——ἀπάτερθε] Vide suprà ad ά, 349.

Ver. 218.——Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον] Cod. *Harleian.* Τρώεσσιν ἀν ἄσπετον.

Ver. 220.——περιπλομένων] Cod. *Harleian.* περὶ πλομένων.

Ibid.——θυμοραϊγέων·] Pronuntiabatur θυμοραϊζῶν. Vide suprà ad γ', 544.

Ver. 222.——ἄϊον] Vide suprà ad ό, 252.

Ibid.——ὄπα χάλκεον]
Ferrea vox—— *Æn.* VI. 626.

Ver. 224. Ἄψ ὄχεα τρόπεον·] *Al.* Ἄψ ὄχεα τράπεον. Quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit τράπων; ut rectè hîc annotavit *Barnesius*.

Ver. 225. Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάμαντον πῦρ] Μυρία ἐςὶν εὑρεῖν παρ' αὐτῷ [Ὁμήρῳ]——εἰργασμένα εἰς βραχύτητα, καὶ τάχος καὶ ζπουδὴν, καὶ τὰ τέτοις ὁμοίνη· ὡς ἔχει ταυτί.——"Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ "ἴδον ἀκάμαντον πῦρ." ——ἐφ' ὧν [δηλῶται] ——ἡ τῆς διανοίας ἔκπλασις, καὶ τὸ τῷ δείγματος ἀπροσδόκητον· ποιεῖ δὲ [τῦτο] ἡ τῶν ζυλλαβῶν τε καὶ γραμμάτων ἐλάτλασις. *Dionys. Halicarn.* περὶ ζυνθέσεως, §. 15.

Ibid.—ἔκπληγεν,] Vide suprà ad γ', 31.

Ibid.—ἀκάμαντον] Vide suprà ad ά, 398.

Ver.

Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμυ Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρυ μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Ἔνθα δὲ κ' τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
Ἀμφὶ ζφοῖς ὀχέεσσι κ' ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ ζφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεύς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τόν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν κ' ὄχεσφιν
Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοσήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κραιπνῆς κ' ὁμοιΐυ πολέμοιο.

Horrendum ſuper caput magnanimi Pelidæ
Ardentem: illum nempè accendebat dea oculis cæſia Minerva.
Ter quidem ſuper foſſam magnâ voce clamavit nobilis Achilles:
Ter verò turbati ſunt Trojani inclytique ſocii.
Ibidem autem etiam tunc periêrunt duodecim viri fortiſſimi
Impediti & confixi ſuis curribus & haſtis: At Achivi
Alacritèr Patroclum extra tela extractum,
Depoſuerunt in lectis: chari autem circumſtabant ſocii
Lugentes; atque eos pedibus velox ſequebatur Achilles,
Lacrymas calidas fundens, poſtquàm aſpexit fidum ſocium
Jacentem in feretro, laceratum acuto ære:
Quem quidem miſerat cum equis & curribus
In prœlium, neque rursùs recepit reverſum.
Solem autem indefeſſum oculis bubulis decora veneranda Juno
Miſit ad Oceani fluenta invitum redire:
Sol quidem occidit, finemque fecerunt nobiles Achivi
Certaminis aſperi & omnibus æquè gravis pugnæ.

Ver. 227.———γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 229.—κλειτοί τ' ἐπίκουροι.] *Al.* κλυτοί τ' ἐπίκουροι.

Ver. 232. Ἀσπασίως] Similitérque infrà *ver.* 270; vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 233.—ἀμφέσαν ἑταῖροι] Vide ſuprà ad ά, 535.

Ver. 235. Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον Κείμενον ἐν φερέτρῳ,]

———feretro Pallante repoſto
Procumbit ſuper, atque hæret lacrymanſque gemenique. *Æn.* XI. 149.

Ver. 236.———φερέτρῳ] *Al.* φέρτρῳ.

Ver. 237. Τόν ῥ'] *Quem ſcilicèt*———. *Quem, ut ſuprà dictum eſt*——. ω', 125.

Ver. 238. Ἐς πόλεμον, οὐδ'] Malè hîc *Barneſius*; "At" (inquit) "legi etiam "poteſt, Ἐς πόλεμόνδ', ut τὸ, δὲ, παρέλκῃ, "vel τὸ, Ἐς," Quod Poëtâ omninò eſſet indignum. Vide ſuprà ad γ', 83; & ad ό, 540.

Ver. 239.———βοῶπις πότνια Ἥρη] Vide ſuprà ad ά, 551.

Ver. 240. Πέμψεν] Cod. *Harleian.* Πίμπεν.

Ver. 241.—παύσαντο] Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 242.———ὁμοιΐυ] Ἰσέον ὅτι ὁ Πειητὴς πανταχοῦ τὸ Ὁμοιΐον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει· οἷον,——· χῆρας ὁμοιΐους,——Θάνατον ὁμοιΐον, &c. *Schol.* ad δ', 315.

Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν, ἀπὸ κραλερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
Ὀρθῶν δ' ἑσαότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τοῖσι δὲ Πολυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἷος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰὴ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
Ὅς ῥ' ἐσθλὰ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
Ἄσυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
Ὄφρα μὲν ὅτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοὰς ἐπὶ νηυσὶν ἰοῦσιν,
Ἑλπόμενος νῆάς γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας·

Trojani verò ex alterâ parte, ex aſpero prælio
Ut exceſſerant, ſolverunt à curribus veloces equos.
Ad concionem autem congregabantur, antequàm cœnam curarent;
Erectis autem ſtantibus concio habita eſt, neque quis ſuſtinuit
Sedere; omnes enim tenebat tremor: eò quòd Achilles
In conſpectum ſe dederat; diù enim pugnâ abſtinuerat triſti.
Illis autem Polydamas prudens cœpit concionari
Panthœdes: hic enim ſolus videbat futura & præterita:
Hectori autem erat ſodalis, eâdemque nocte nati erant;
Sed hic quidem verbis, ille verò haſtâ multùm ſuperabat;
Qui inter eos ſapiens concionatus eſt & dixit;
" In utramque partem diligentèr deliberate, amici: hortor enim ego
" In urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram
" In campo prope naves: procul enim à muro ſumus.
" Quamdiù quidem hic vir Agamemnoni iraſcebatur nobili,
" Tamdiù in pugnâ erant minùs graves Achivi.
" Gaudebam enim ego veloces juxta naves pernoctans,
" Sperans *nos* naves utique capturos utrinque remis actas;

Ver. 248.——ἐπίπαυτ'] *Al.* ἀπίπαυτ'.

Ver. 249—258. Τοῖσι δὲ—— Τόφρα δὲ] Vide ſuprà ad Υ, 160; & ad ά, 57.

Ver. 250.——ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·]

——novit namque omnia vates,
Quæ ſint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.
Virgil. Georgic. IV. 392.

Ver. 251. Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰὴ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·]

——Paridiſque Mimanta
Æqualem comitemque; unâ quem nocte Theano
In lucem genitori Amyco dedit; & face prægnans
Ciſſeïs regina Parin creat——.
Æn. X. 702.

Vide ſuprà ad ζ', 299; & ad ω', 718.

Ver. 255.——μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν] Longinquam auroræ expectationem optimè depingit *Spondæus* iſte in quinto pede. Vide ſuprà ad Υ, 561.

Ver. 257.——μήνιε] Pronuntiabatur, ut opinor, μῆνι. Nam μήνιω ſecundam producit. Vide ſuprà ad ά, 488; & ad β', 772.

Ver.

Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
Οἷος ἐκείνῳ θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
Ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
Ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται, ἠδὲ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι, ὧδε γὰρ ἔσται·
Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλείωνα
Ἀμβροσίην· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
Αὔριον ὁρμηθεὶς ζὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν,
Ὅς κε φύγῃ· πολλὰς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρώων· αἰὴν γὰρ δή μοι ἀπ' ἄλγος ὧδε γένοιτο·
Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι,
Ὑψηλαί τε πύλαι, ζανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
Μακραὶ, εὐξεσοι, ἐζευγμέναι εἰρύσονται.
Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοῖοι ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Στησόμεθ' ἀμπύργοις· τῷ δ' ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσιν,

" Nunc verò gravitèr timeo velocem Pelidem:
" Qualis illius animus violentus, non volet
" Manere in campo, in quo Trojani & Achivi
" In medio utrique vim Martis communem experiuntur;
" Sed de urbeque pugnabit, atque uxoribus.
" Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit:
" Nunc quidem nox abstinere fecit velocem Pelidem
" Dulcis; si autem nos offenderit hîc manentes
" Crâs progressus cum armis, probè tunc aliquis illum
" Agnoscet: libentèr enim pervenerit ad Ilium sacram,
" Quicunque effugerit: multos verò canes & vultures comedent
" Trojanorum: Utinam sanè mihi omninò inauditum tale quid fuerit:
" Si verò meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licèt,
" Per noctem quidem in concione nos muniemus, urbem autem turres
" Excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ
" Longæ, benè politæ, coagmentatæ tutabuntur.
" Manè autem sub aurorâ armis instructi
" Stabimus super turribus: huic autem gravius *fuerit*, si voluerit,

Ver. 261.——δείδοικα] *Timeo*; non, *Timui*. Vide suprà ad ά, 37; & ad Υ, 322.

Ver. 264.——μένος Ἄρηος] Cod. *Harleian.* μένος Ἄρεος. Unde fortassè legendum ἀμφότεροί γε μένος Ἄρεος.

Ver. 268.——ἄμμε] Vide suprà ad ά, 59.

Ver. 271.——φύγῃ·] *Al.* φύγοι.

Ibid.——πολλὰς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται] Vide suprà ad ε, 241.

Ver. 272.——ἀπ' ἄλγος] *Al.* ἀπάλεον.

Ibid.——γένοιτο.] *Al.* γένοιτο.

Ver. 273.——πιθώμεθα,] Cod. *Harleian.* πιθοίμεθα.

Ver. 276.——εἰρύσονται.] Cod. *Harleian.* εἰρύσσονται.

Ver. 277.——ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Στησόμεθ' ἀμπύργοις·] Refertur istud ζὺν τεύχεσι non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησόμεθ' ἀμπύργοις. Vide suprà ad Υ, 530.

Ver. 278.——ἀμπύργοις·] Ita edidit *Barnesius*, quocum facit & Codex *Harleianus*. Sic, ἀμβωμοῖσι, suprà Υ, 441; ἀμφόνον, κ, 298; ἀμπόνον, ε, 82; &c. Vulgati hîc legunt ἀν πύργους.

Ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεϊ ἄμμι μάχεσθαι.
Ἀψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ' ἐριαύχενας ἵππους
Παντοίῃ δρόμῳ ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
Ἐΐσω δ' ἔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, ζὼ μὲν ἔκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
Ἦ ἔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά·
Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
Κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς·
Νῦν δ' ὅτε περ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.

" Profectus à navibus, circa murum nobiſcum pugnare.
" Retrò iterùm ibit ad naves, poſtquàm arduos cervicibus equos
" Vario curſu ſatiârit ſub urbem vagans.
" Intùs verò nec ipſum ſua magnanimitas irruere ſinet,
" Nec unquam vaſtabit: priuſquàm ipſum canes veloces ederint.
Illum verò torvè intuitus allocutus eſt pugnam expeditè ciens Hector;
" Polydama, tu quidem non ampliùs mihi grata hæc dicis,
" Qui hortaris in urbem *nos* cogi reverſos.
" An nondum ſatiati eſtis clauſi manendo intra turres?
" Anteà enim Priami urbem articulatè loquentes homines
" Omnes prædicabant divitem auri, divitem æris;
" Nunc verò jam perierunt ex ædibus pretioſæ res reconditæ púlchræ;
" Multæ autem jam in Phrygiam & Mæoniam amabilem
" Opes venum avectæ abiêre, poſtquàm magnus iratus fuit Jupiter.
" Nunc verò cùm mihi dedit Saturni filius verſuti
" Gloriam retuliſſe apud naves, marique concluſiſſe Achivos,
" Stulte, nè jam hæc conſilia oſtende inter cives:
" Non enim quis Trojanorum obtemperabit: neque enim ſinam.

Ver. 282—296. ——ἐάσει——ἐάσω,] Vide ſuprà ad δ', 42. Malè *Barneſius*——ἐάσσει——ἐάσσω.

Ver. 284.—κορυθαίολος] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 285.——ἔκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα] Indicat vocula iſta, ἔτι, gratum fuiſſe Hectori, quod anteà dare ſolebat conſilium Polydamas, ſuprà μ', 60, 80; ν', 725, 748.

Ver. 287. Ἦ ἔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;]

Non pudet obſidione iterum valloque teneri
——& morti prætendere muros?
Æn. IX. 598.

Ibid.——ἐελμένοι] *Al.* ἐερμένοι.

Ver. 288.—μέροπες ἄνθρωποι] Vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 290.——ἐξαπόλωλε] Si ἐξαπολώλει dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad κ', 186, 187; & ad α, 37.

Ver. 292.——ἵκει,] *Al.* ἷκει.

Ver. 293.—ἀγκυλομήτεω] Pronuntiabatur ἀγκυλομήτω. Vide ſuprà ad α, 1.

Ver. 294.—θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,] *Al.* θαλάσσῃ τ' ἰλλίσ' Ἀχαιούς.

Ver

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε, κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὃς κλεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
Συλλέξας, λαοῖσι δότω καλαδημοβορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἤπερ Ἀχαιούς.
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἄλγιον, αἰκ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται· ὅ μιν ἔγωγε
Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο, δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
Στήσομαι· ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην·
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κλανέουλα κατέκλα.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
Νήπιοι· ἐκ γάρ ζφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

" Sed agite, ſicut ego dixero, pareamus omnes.
" Nunc quidem cœnam ſumite per exercitum turmatim,
" Et excubiarum mementote, & vigilate quiſque:
" Troûm verò quicunque de opibus *periclitantibus* admodùm ſollicitus eſt,
" Collectas in unum copiis det publicè abſumendas,
" Quorum aliquem melius eſt, *illis* frui, quàm Achivos.
" Manè verò ſub aurorâ armis inſtructi,
" Naves juxta cavas excitemus ære prœlium.
" Sin reverà apud naves ſurrexit ad certamen nobilis Achilles,
" Gravius, ſi voluerit, ei erit: non illum ego ſanè
" Fugiam è pugnâ horriſonâ, ſed omnino contrà
" Stabo, ſeu referat magnam victoriam, ſeu referam:
" Communis Mars, & occiſorem ſæpè occidit.
Sic Hector concionatus eſt: Trojani autem acclamârunt,
Vecordes; eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva:
Hectori enim aſſenſi ſunt pernicioſa conſilia danti,
Polydamanti verò nullus, qui bonum protulerat conſilium.
Cœnam deindè ſumpſerunt per exercitum: At Achivi

Ver. 300.——ὑπερφιάλως] Cod. *Harleian.* ὑπερφιάλοις.

Ver. 303.——ζὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, ——ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα,] Vide ſuprà ad *ver.* 277; & ad Ψ, 530.

Ver. 309. Ξυνὸς Ἐνυάλιος,] Χρῆσθαι δὲ δεῖ καὶ ταῖς τεθρυλλημέναις καὶ κοιναῖς γνώμαις, ἂν ὦσι χρήσιμοι· διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοιναὶ ὡς ὁμολογούμεναι ἁπάντων, ὀρθῶς ἔχειν δοκοῦσιν· οἷον παρακαλοῦντι, εἰς τὸ κινδυνεύειν——ἥτις ἔνλας, " Ξυνὸς ἐνυάλιος." *Ariſtot. Rhetoric. lib.* II. *cap.* 21. Αὖθίς τε ὁ Ἀρχίλοχος, τὸ Ὁμηρικὸν——τὸ ἔπος.

" Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κλανέουλα κατέκλα," μείλαποιᾶν αὐτὸς, ἀδέπως ἐξήνυσεν.
" ——ἔρξω·
" Ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης."
Clemens Alexandrin. Strom. VI.

Similitèr apud *Livium*; " Communis Mars, " & incertus belli eventus." Et apud *Ciceronem*; " Cum omnis belli Mars commu- " nis." *Epiſt. ad Familiares. Lib.* VI. *Ep.* 4.

Ver. 311.——ἐκ γάρ ζφεων] Pronuntiabatur ζφῶν.

Veri

Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεςενάχονλο γοῶνλες·
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινὲ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνες θέμενος ςήθεσσιν ἑταίρε,
Πυκνὰ μάλα ςενάχων· ὥσπερ λῖς ἠϋγένειος,
Ὥι ῥά θ' ὑπὸ ζκύμνες ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυλαι ὕςερος ἐλθών·
Πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ.
Ὡς ὁ βαρυςενάχων μελεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
Ὤ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἡμαλι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόενλα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ἴλιον ἐκπέρσανλα, λαχόνλα τε λητίδος αἶσαν.
Ἀλλ' ἢ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήμαλα πάνλα τελευτᾷ·
Ἄμφω γὰρ πέπρωλαι ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
Αὐτῇ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδέ με νοςήσανλα
Δέξεσθαι ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα καθέξει.

Totâ nocte Patroclum, édebant gemitus, lugentes.
Illis autem Pelides denſum ſuſpiriis exorſus eſt luctum,
Manus homicidis impoſitis pectoribus ſodalis,
Crebros admodùm edens gemitus: ſicut leo benè barbatus,
Cui nempè catulos venaticus ſurripuerit vir
Sylvâ ex denſâ; ille verò triſtatur ſerò cum advenerit:
Multas autem continuò convalles obit viri veſtigia indagans,
Sicubi inveniat: perquàm enim acris ira corripit.
Sic is gravitèr ſuſpirans dixit inter Myrmidones;
" Papæ! irritum prorsùs verbum effudi die illo,
" Bono animo eſſe jubens heroëm Menœtium in ædibus:
" Dicebam enim ei in Opunta inclytum filium reducturum,
" Ilium ut evaſtâſſet, nactuſque eſſet prædæ portionem.
" Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit:
" Ambos enim fato ratum eſt eandem terram rubefacturos
" Hîc in Trojâ: neque enim me reverſum
" Excipiet in ædibus ſenex equûm agitator Peleus,
" Neque Thetis mater, ſed hîc terra tenebit.

Ver. 318.——ὥσπερ λῖς] *Al.* ὥςε λῖς. Quod & ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 320. Ὥι ῥά θ'] *Cui ſcilicèt*——. Cod. *Harleian.* οὗ ῥά.

Ibid.—ἁρπάσῃ] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 320. Ὕλης] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ibid.—ἄχνυλαι] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 321.—μετ' ἀνέρος] Cod. *Harleian.* μὲτ' ἀνέρι.

Ver. 324.—— ἄλιον ἔπος] Quâ ratione, ἄλιον, hîc ultimam producat; item τρίποδα, *ver.* 344; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 325. Θαρσύνων] Vide ſuprà ad ψ', 70; & ad ά, 338.

Ver. 328. Ἀλλ' ἢ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήμαλα πάνλα τελευτᾷ·]

Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καλαθύμια πάντα τελεῖται. *Theogn. Gnom. mer.* 617.

Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν. *Pindar. Olymp. Ode* XII. *ver.* 14.

Ver. 329.—πέπρωλαι] Vide ſuprà ad ά, 37.

Ibid.——γαῖαν ἐρεῦσαι] *Æſchines, Orat. in Timarchum*, legit, γαῖαν ἐρεύθειν. Cod. *Harleian.* γαῖαν ἐρεύσειν.

Ver. 331.—ἱππηλάτα] Vide ſuprà ad ά, 175.

Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε, ζεῦ ὕστερος εἶμι ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κλερίω, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου ζείο φονῆος·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κλαμένοιο χολωθείς.
Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὕτως·
Ἀμφὶ δέ σε Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι·
Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα, βίηφί τε δορί τε μακρῷ,
Πιείρας πέρθοντες πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λύσειαν ἄπο βροτὸν αἱματόεντα.
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵσασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·

" Nunc verò quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram,
" Non tibi antè justa faciam, quàm Hectoris huc attulero
" Arma & caput magnanimi tui interfectoris.
" Duodecim autem ante rogum cervices abscindam
" Trojanorum præclaris filiis, de te interfecto iratus.
" Intereà verò mihi apud naves recurvas jacebis sic:
" Circumque te Trojanæ & Dardanides profundos sinus habentes
" Plorabunt, noctesque & dies lacrymas fundentes:
" Quas ipsi labore acquisivimus, vique hastâque longâ,
" Opulentas evastantes civitates articulatè loquentium hominum.
Sic fatus, socios jussit nobilis Achilles
Igne circundare positum tripodem magnum, ut celerrimè
A Patroclo abluerent tabum cruentum.
Illi verò aptum ad lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem;
Aquam autem infuderunt, subtusque ligna accenderunt allata:
Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua:
Ut verò fervefacta est aqua in sonoro ære,
Tum statim laveruntque, & unxerunt pingui oleo:

Ver. 333.——Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε,] *Æschines*, loco suprà citato, legit, Ἀλλ' ἐπεὶ ἔν, φίλ' ἑταῖρε——.

Ver. 334.——ἐνεῖκαι] *Al.* ἐνείκω.

Ver. 335.——ζείο] Codd. *Harleian.* ζοῖο.

Ver. 338. Τόφρα δέ] Malè hîc edidit *Barnesius*, Τοφράδε, contenditque παρέλκειν τὸ "δε." Quod nihili est.

Ver. 345. Πάτροκλον λύσειαν] Cod. *Harleian.* Πατρόκλῳ λύσειαν.

Ver. 346.—κηλέῳ,] Pronuntiabatur κηλῶ.

Ver. 347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ, Ἐν δ' ἄρ ἔχευαν ὕδωρ. Sed nihil opus. Vide suprà ad á, 51.

Ibid.——ἄρ'] *Deinceps*——.

Ver. 349. Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ, Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν]

Pars calidos latices & ahena undantia flammis
Expediunt; corpusque lavant frigentis & ungunt. Æn. VI. 218.

Ver.

Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφαρ ἐννεώροιο·
Ἐν λεχέεσσι δὲ θῆλυες, ἐανῷ λιτὶ κάλυψαν
Ἐς ὠδὰς ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα ποδὰς ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·
Ἔπρηξας κὴ ἔπειτα, βοῶπις, πότνια Ἥρη,
Ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα ποδὰς ταχύν· ἦ ῥά νυ ζεῖο
Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
Ὅστις περ θνητός τ' ἐστὶ, κὴ οὐ τόσα μήδεα οἶδε·
Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, κὴ ἕνεκα σὴ παράκοιτις
Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μέτ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κολεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Vulnera autem repleveruut unguento novenni:
In lectis verò positum, tenui linteo texerunt
Ad pedes à capite: desuper autem, pallâ candidâ.
Totâ nocte quidem deinde pedibus celerem circa Achillem
Myrmidones Patroclum, gemitus edebant, lugentes.
Jupiter autem Junonem allocutus est sororem, conjugemque;
" Et perfecisti opus tandem, bubulis oculis decora veneranda Juno,
" Excitato *scilicèt* Achille pedibus celeri: te nimirùm
" Ex ipsâ nati sunt comantes Achivi.
Ei verò respondit deindè bubulis oculis decora veneranda Juno:
" Importunissime Saturnie, qualem orationem habuisti?
" Vel jam aliquis homo homini perfecerit,
" Qui tamen mortalisque est, neque tot consilia novit:
" Quomodò ergo ego, quæ aio, dearum me esse præstantissimam,
" Utrumque, genereque, & quòd tua uxor
" Vocor, tu verò omnibus immortalibus imperas,
" Non debui Trojanis irâ accensâ mala machinata esse?
Sic illi quidem talia inter se loquebantur.

Ver. 352. Ἐν λεχέεσσι δὲ θῆλυες, ἐανῷ λιτὶ κάλυψαν] ——tum membra toro defleta reponunt,
Purpureasque super vestes, velamina nota,
Conjiciunt—— *Æn.* VI. 220.
Ibid.——ἐανῷ λιτὶ] Non *peplo subtili*; (nam ἑανὸς *Peplum* mediam semper apud Homerum corripit;) sed *tenui linteo*. Vide suprà ad γ', 385.
Ver. 356. Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε] Junonem intereà compellat Juppiter ultrò. *Æn.* X. 606.
Ibid.——κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·] ——Jovisque
Et soror & conjux—— *Æn.* I. 50.
Ver. 357 & 360.——βοῶπις] Vide suprà ad ά, 551.
Ver. 359.——καρηκομόωντες] Vide suprà ad ν', 310.
Ver. 364, 367. Πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,——Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι] Ast ego, quæ Divûm incedo regina——
——unâ cum gente tot annos
Bella gerò—— *Æn.* I. 50.
Ver. 366 & 370,——ἀθανάτοισιν,] Vide suprà ad ά, 398. *Ver.*

Ἡφαίϛῳ δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἄφθιτον, ἀϛερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ϖοιήσατο Κυλλοποδίων.
Τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα, ἑλισσόμενον ϖερὶ φύσας,
Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι ϖάντας ἔτευχεν,
Ἑσάμεναι ϖερὶ τοῖχον ἐϋϛαθέος μεγάροιο.
Χρύσεα δέ ῥ' ὑπὸ κύκλα ἑκάϛῳ ϖυθμένι θῆκεν,
Ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα,
Ἠδ' αὖτις ϖρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέϛθαι.
Οἱ δ' ἤτοι τόϛϛον μὲν ἔχον τέλος, ἤλαα δ' ὔϖω
Δαιδάλεα ϖροσέκειτο, τά ῥ' ἤρτυε, κόϖτε δὲ δεσμούς·
Ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι ϖραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε ϖρομολοῦϛα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλή, τὴν ὤπυιε ϖερικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε, Θέτι ταναίπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλη τε; ϖάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις·

Vulcani autem pervenit ad domum Thetis pedes argentea
Immortalem, ſtellatam, inſignem inter immortales,
Æream, quam quidem ipſe fecerat Claudus.
Illum verò invenit ſudantem, verſantem ſe circa folles,
Studioſè agentem: tripodas enim viginti omnes fabricabatur,
Qui ſtarent ad parietem bene fundatæ domûs.
Aureas autem ipſis rotas unicuique fundo ſubdiderat,
Ut ei ſponte ſuâ divinum ingrederentur cœtum,
Ac rursùs domum redirent, mirabile viſu.
Illi autem in tantum quidem perfecti erant, aures verò nondum
Artificioſæ additæ erant, quas quidem apparabat; cudebatque clavos:
Dum is hæc conficiebat peritis præcordiis,
Intereà ad eum propè acceſſit dea Thetis pedes argentea.
Illam autem vidit progreſſa Charis vittis elegantibus nitida
Pulchra, quam uxorem duxerat inclytus Vulcanus;
Inque ejus hæſit manu, verbaque fecit, dixitque;
" Quam ob rem, Theti ſinuoſo peplo induta, venis ad noſtram domum,
" Venerandaque dilectaque? anteà quidem nequaquàm ſæpe veniebas:

Ver. 370. Ἄφθιτον,] De hujus vocis prosodiâ, vide ſuprà ad ν', 339.

Ver. 371.——ὃν ῥ'] *Quam ſcilicèt*——.

Ibid.——ϖοιήσατο] Vide ſuprà ad ν', 168; & ad γ', 141.

Ver. 373.——τρίποδας γὰρ ἐείκοσι ϖάντας ἔτευχεν,] *Non pauciores quàm viginti.* Malè igitur Scholiaſtes; Περισσὸν (inquit) τὸ ϖάντας· Nam in iſtâ voce Vis omnis ſententiæ conſiſtit; *tripodas uno eodemque tempore non minùs viginti fabricabatur.* Vide ſuprà ad ή, 161; item infrà ad *ver.* 470; & ad τ', 247.

Ver. 373, 379.——ἔτευχεν——ἤρτυε, κόϖτε δὲ] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 375. Χρύσεα δέ ῥ' Ζφ'] *Barneſius* legendum contendit, Χρύσεα δή Ζφ'. Sed (ut opinor) nihil opus.

Ver. 376.——δυσαίατ'] *Al.* δύσωνται, & δύσονται.

Ver. 380.——ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι ϖραπίδεσσι,] *Al.* ἐπονεῖτ' εἰδυίῃσι ϖραπίδεσσι.

Ver. 383—390—408. Καλὴ——Καλῇ——Καλὴ] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 385.——Θέτι] *Barneſius* ex duobus MSS. edidit Θέτις. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 386.——θαμίζεις·] *Al.* θαμίζες.

Ver.

Ἀλλ' ἕπεο προτέρω· ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων·
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυρόηλου,
Καλῆς, δαιδαλέης· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε, Θέτις νύ τι ζεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
Ἥ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε ποσσόν,
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
Τῆσι πὰρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλὰ,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους,
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
Ἤιδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν.

" Sed ſequere ulteriùs; ut tibi hoſpitales epulas apponam.
Sic locuta, ulteriùs ducebat auguſtiſſima dearum:
Hanc quidem deindè ſedere fecit in ſede argenteis clavis diſtinctâ,
Pulchrâ, vario artificio factâ; ſcabellum verò pedibus ſuberat:
Vocavit autem Vulcanum inclytum artificem, dixitque ſermonem;
" Vulcane, prodi huc, Thetis aliquâ utique in re tui indiget.
Huic verò reſpondit deindè inclytus Vulcanus;
" Profectò mihi omninò colendaque & veneranda dea intùs,
" Quæ me ſervavit, quandò me dolor occupavit prolapſum longè,
" Matris meæ propter conſilium impudentis, quæ me volebat
" Occultâſſe, claudus cùm eſſem: tum ſanè paſſus forem dolores animo,
" Niſi me Eurynomeque, Thetiſque excepiſſet ſinu;
" Eurynome, filia reflui Oceani.
" Has apud per novennium fabricavi artificioſa multa,
" Fibulaſque, tortileſque armillas, fiſtulaſque, & torques,
" In ſpecu concavâ; circùm autem fluentum Oceani
" Spumâ murmurans fluebat immenſum: neque quis alius
" Nôrat neque Deorum, neque mortalium hominum,
" Sed Thetiſque & Eurynome aderant, quæ me ſervârunt.

Ver. 388. Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε] *Al.* Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσαλο.

Ver. 392. Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε,] Παρωδήθη ποτὲ ὑπὸ τίνος σοφοῦ, καυσανίου οἰκεῖα ποιήματα.——ὁ Σοφὸς ἐκεῖνος, ἢν δὲ ὁ μέγας Πλάτων, εἰς ποιητικὴν, φασὶν, ὁρμήσας καὶ ἡρωΐζων, κατέπρησεν ἃ ἔγραψεν, ὡς Ὁμήρου ἡπλωμένα κατὰ πολύ. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ε, 263.

Ver. 396.—ἐθέλεσκε] *Al.* ἐθέλησε. Quo modo & legit Codex *Harleianus.*

Ver. 398.——ὑπεδέξατο] *Sibi recepiſſet.* Vide ſuprà ad ν, 168.

Ver. 400.——πολλὰ,] *Al.* πάντα.

Ver. 402.——δὲ ῥόος] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item ἐνὶ, *ver.* 435; & φυτὸν, *ver.* 438; & δὲ, *ver.* 448; & καὶ, *ver.* 455; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 403.—μορμύρων] Vide ſuprà ad ί, 599.

Ver. 405.—ἔσαν,] Cod. *Harleian.* ἔσαν.

Ver.

Ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεὼ
Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλὰ,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴηλον ἀνέσχε·
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόρξυ,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήεντα·
Δῦ δὲ χιτῶν'· ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι,
Χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι·
Τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
Αἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἕρρων,
Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,

" Hæc nunc noſtram ad domum venit: ideò me admodùm decet
" Omnia Thetidi comas pulchræ præmia ſalutis ſolvere.
" Sed tu quidem nunc ei apponito epulas hoſpitales lautas,
" Dum ego folles reponam, inſtrumentaque omnia
Dixit, & ab incudis ſtipite vaſtus ardens *deus* ſurrexit
Claudicans, ſubtùs autem tibiæ multo molimine ferebantur imbecillæ.
Folles quidem ſepoſuit ab igne, inſtrumentaque omnia
Arcam in argenteam collecta collocavit, quibus opus faciebat:
Spongiâ autem undiquaque ora & ambas manus abſterſit,
Cerviceſque validas & pectora hirſuta:
Induit verò tunicam: accepitque ſceptrum craſſum; & exiit foràs
Claudicans: ancillæ verò validis ibant paſſibus ſuſtentantes regem,
Aureæ, vivis adoleſcentulis ſimiles;
Quibus quidem mens ineſt in præcordiis, ineſt & vox,
Et vis, ab immortalibus autem diis opera doctæ ſunt.
Hæ quidem à latere regis ſedulò ibant: ille verò ægrè gradiens,
Propè, ubi Thetis, in throno conſedit fulgido,
Inque ejus hæſit manu, verbaque fecit, dixitque;
" Quam ob rem, Theti ſinuoſo induta peplo, venis noſtram ad domum,

Ver. 406.——ἧκει·] *Al.* ἷκει.

Ibid.——τῷ με μάλα χρεὼ] Pronuntiabatur χρῶ. Vide & ſuprà ad κ', 43. Cod. *Harleian.* legit τῷ με μάλα χρή.

Ver. 407.——τίνειν.] Vide ſuprà ad γ', 279; & ad β', 43. *Al.* τείνειν.

Ver. 408.——ξεινήϊα] Cod. *Harleian.* ξυνήϊα.

Ver. 412. Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
Tollite cuncta, inquit, cœptoſque auferte labores. *Æn.* VIII. 439.

Ibid.——ῥ'] *Ut dixerat*—— *ver.* 400.

Ver. 414.——πρόσωπα, καὶ ἄμφω] *Al.* πρόσωπον, ἴδ' ἄμφω.

Ibid.——ἀπομόρξυ,] *Al.* ἀπεμόρξυ.

Ver. 420.——ἀθανάτων] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 423.——ἄρα] *Ut ſolent amici obviàm factî,*——.

Ver. 424.——Θέτι τανύπεπλε,] Vide ſuprà ad *ver.* 385.

Ver.

Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις.
Αὖδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα·
Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Τόσσαδ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
Ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος·
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω·
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἀχνύται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,

425 "Venerandaque, dilectaque? Anteà quidem haudquaquam sæpe veniebas.
"Eloquere, quod habes in animo; perficere autem me animus jubet,
"Si possum utique perficere, & si perfici potest.
Huic autem respondit deinde Thetis lacrymas defundens:
"Vulcane, an omninò jam ulla, quotquot deæ sunt in Olympo,
430 "Tot mente suâ pertulit mœrores graves,
"Quot mihi præ omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit?
"Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem subjecit,
"Æacidæ Peleo, & sustinui hominis cubile,
"Admodùm invita: is quidem jam senio gravi
435 "Jacet in ædibus confectus: alios verò mihi nunc *dolores dedit Jupiter.*
"Filium postquàm mihi dedit peperisseque, enutriisseque,
"Præstantissimum heroüm, is autem succreverat plantæ similis;
"Eum quidem ego educatum, tanquam plantam in fœcundo loco agri,
"Navibus misi recurvis ad Ilium,
440 "Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non recipiam rursùs
"Domum reversum, in ædes Peleïas:
"Sed & quamdiù mihi vivit & videt lumen solis,
"Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
"Puellam quam quidem ei præmium electum dederant filii Achivorum,

Ver. 425.——θαμίζεις.] *Al.* θάμιζες.
Ver. 426. Αὖδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,]
——Tuus, ô regina, quid optes,
Explorare labor; mihi jussa capessere fas est. *Æn.* I. 80.
Vide suprà ad ξ', 195.
Ibid.——ἄνωγεν,] *Al.* ἀνώγει.
Ver. 431. —— πασέων,] Pronuntiabatur πασῶν. Nam primâ necessariò producitur.
Ver. 440.——αὖτις.] *Al.* αὖθις.
Ver. 443.——ἄχνυται,] Vide suprà ad γ', 260.
Ver. 444.——ἄρα] *Ut nôsti*——.

Ver.

Τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἤτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, ὧδε θύραζε
Εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, ᾗ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἔσσε,
Πέμπε δέ μιν πολεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Ἔκλαν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Τέκνα νῦν τὰ ζὰ γέναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα
Υἷϊ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
Καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.

445 "Hanc rursùs è manibus abstulit rex Agamemnon.
"Is sanè hujus gratiâ mœrens præcordiis tabescebat: at Achivos
"Trojani ad puppes actos concluserunt, neque foràs
"Sinebant exire: hunc autem precati sunt primores
"Argivorum, & multa inclyta dona recensita pollicebantur.
450 "Ibi ipse quidem deinceps abnuit exitium arcere:
"Sed ille Patroclum suis armis induit,
"Misitque eum in pugnam, multumque unà populum præbuit.
"Toto verò die pugnârunt ad Scæas portas:
"Et omninò eo ipso die urbem expugnâssent; nisi Apollo,
455 "Magnam cladem cùm jam fecerat, Menœtii fortem filium
"Occidisset inter primos pugnatores, & Hectori gloriam dedisset.
"Hujus gratiâ nunc ad tua genua accedo, si volueris
"Filio meo brevi morituro dare clypeum & galeam,
"Et pulchras ocreas fibulis aptè junctas,
460 "Et thoracem: quicquid enim ei erat *armorum* perdidit fidus sodalis,
"A Trojanis domitus: hic verò jacet super terram animo dolens.
Huic verò respondit deindè inclytus Vulcanus;
"Bono sis animo, ne tibi hæc menti tuæ solicitudini sint.

Ver. 448.——τὸν δὲ λίσσοντο] *Al.* τὸν δ' ἀλλίσσοντο.

Ver. 450.——ἠνήνατο] *Al.* ἠναίνετο.

Ver. 452.——πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.] Codex *Harleianus* legit, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ὄπασσε; atque ita etiam in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*. Quâ de syntaxi, vide suprà ad γ', 409.

Ver. 454.—ἔπραθον,] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 457. Τέκνα νῦν τὰ ζὰ γέναθ' ἱκάνομαι,]
Ergo eadem supplex venio, & sanctum mihi numen
Arma rogo, genitrix nato.——
Æn. VIII. 382.

Ver. 459—466.——καλὰς——καλὰ] Vide suprà ad β', 43.

Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι·
Ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ὣς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτῇ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν ζπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ὅππως Ἡφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
Ῥαιστῆρα κραιερὸν, ἑτέρῃφι δὲ γέντο πυράγρην.
Ποίει δὲ πρώτιστα ζάκος μέγα τε, ςιβαρόν τε,

" Utinam enim ipsum à morte horrisonâ sic possem
" Seorsùm abscondere, quandò eum fatum grave adierit;
" Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet certè
" Hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit.
Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles:
Illos autem rectà contra ignem vertit, jussitque operari:
Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant,
Omnigenum facilem inflatu spiritum emittentes,
Nunc quidem properanti *qualis* inserviret, nunc verò contrà,
Quemadmodum Vulcanusque vellet & opus perfici posset.
Æs autem in igne posuit indomitum, stannumque,
Et aurum pretiosum, & argentum: deindè verò
Posuit in stipite magnam incudem; sumpsitque manu
Malleum gravem, alterâque sumpsit forcipem.
Fecit autem primùm Scutum magnumque solidumque,

Ver. 465.——ἱκάνοι·] *Al.* ἱκάνει.

Ver. 470. Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκοσι πᾶσαι ἐφύσων,] Malè hoc Anglicè vertit *Barnesius*, " *Twenty pair of Bellows in all*;" quum scilicèt vertendum esset, " *Twenty* " *pair of Bellows at once.*" *Folles non mi-* " *nùs viginti omnes simul spirabant.* Vide suprà ad *ver.* 373; & ad ἡ, 161.

Ver. 471.——Ἡφαιστός τ' ἐθέλοι] Cod. *Harleian.* Ἡφαιστός γ' ἐθέλοι.

Ibid.——ἄνοιτο.] *Al.* ἀνῦτο.

Ver. 474. Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερον τε, Καὶ χρυσὸν]

—fluit æs rivis, aurique metallum;
Vulnificusque chalybs vastâ fornace liquescit. *Æn.* VIII. 445.

Οἰδὲ——τὸν Ἥφαιστον Ὅμηρος ἐν τοῖς ἀλλοις πανοπλίαις ἐπιδεικνύμενον τὴν ἐμπειρίαν, ἀλλὰ τεχνίτην μὲν θεὸν εὐπόρησεν ἐπὶ τὸ τῆς ἀσπίδος ἔργον, ὕλην δὲ ἑτέραν ἐκ ἐφίκετο εὑρεῖν. Φησὶ γὰρ ὅτω· " Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν," &c. *Dio. Orat.* XII. *sub fine.*

Ver. 476.——ἐν ἀκμοθέτῳ] *Al.* ἐπ' ἀκμοθέτῳ.

Ver. 476 & 477——γέντο] Vide suprà ad ν', 241.

Ver. 478. Ποίει δὲ πρώτιστα ζάκος μέγα τε, ςιβαρόν τε,]

Ingentem clypeum informant——. *Æn.* VIII. 447.

" Clypeum Achillis——ante alia speciosè " oppugnare Homeromastiges solent, cum " risu quærentes, quibus spatiis tot ac tanta " contineri potuerint. Magnos illo tem- " pore clypeos in usu fuisse passim ex Ho- " mero patet. Dat jam clypeo Achillis " quatuor pedes in diametrum: &, quòd sic " exprimi omnia potuerint, ingeniosus pic- " tor speciminis loco in multùm minori " tabulâ exhibuit." *Acta Lipsi.* 1716, *pag.* 185.

Πάνῃοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἀντυγα βάλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα·
Πέντε δ' ἄρ' αὐτῇ ἔσαν ζάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξε, ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν·
Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτῇ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Undiquaque artificio vario exornans, orbemque extimum circumdedit fulgidum,
Triplicem, candentem, & ab eâ *nexuit* argenteum lorum:
Quinque autem ipsius erant scuti plicæ: & in eo
Fecit artificiosa multa peritis præcordiis.
In *eo* quidem terram finxit, finxit & cœlum, finxit & mare,
Solemque indefessum, lunamque plenam:
Finxit & sidera omnia, quibus cœlum redimitum ornatur,
Pleiadasque, Hyadasque, roburque Orionis,
Ursamque, quam & Plaustrum vulgò vocant,
Quæ ibidem vertitur, & Orionem observat;
Sola autem exors est lavacrorum Oceani.

Ver. 481.——αὐτὰρ ἐν αὐτῷ] *Al.* αὐτὰρ ἔπ' αὐτῷ.

Ver. 482.——πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* πόλλ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver. 484—486. Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα,——Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε,]

Ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε ζάκει
Φαέθων κύκλος ἀελίοιο——
Ἄστρων τ' αἰθέριοι χοροὶ
Πλειάδες, Ὑάδες.
Euripid. Electr. ver. 464.

Ver. 484.—σελήνην τε πλήθουσαν· Ἐν——δὲ τὰ τείρεα πάντα]

Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque Astra. *Æn.* VI. 725.

Ver. 485. Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα——Πληϊάδας θ', &c.] Hinc *Ovidius*;

——neque enim clypei cœlamina norit
Oceanum & terras, cumque alto sidera cœlo,
Pleïadasque, Hyadasque, immunemque æquoris Arcton,
Diversasque urbes, nitidumque Orionis ensem. *Metamorph. Lib.* XIII. 291.

Porrò apud *Achillem Tatium* legitur, Ἐν δέ τε τείρεα πάντα. Quo modo habet & Codex *Harleianus*.

Ibid.——ἐστεφάνωται,] Vide suprà ad υ', 736; & ad ά, 37.

Ver. 486. Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε,——Ἄρκτον θ',]

Pleïadas, Hyadas, claramque Lycaonis Arcton. *Georg.* I. 137.

Ver. 487.——ἅμαξαν] Vide infrà ad ώ, 711 & 782.

Ver. 488. Ἥ τ' αὐτῇ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·] Linea nempe per corpus & caput *Ursæ* ducta in *Orionem* incidit. Βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη Ἄρκτος πρὸς τὸ τῆς Ὠρίωνος ἄστρον. *Schol.* Undè planè nihili est, quod ait *Terrassonus*; "——qu'entend-il par "l'Ourse qui observe toûjours l'Orion? en "comparant une constellation de l'equi-"noctial, comme l'Orion, avec une con-"stellation voisine du pole, comme l'Ourse: "cela ne devroit estre dit que d'une constel-"lation qui se trouveroit dans le même cer-"cle de déclinaison que l'autre." *Dissertat. sur l'Iliade, Part* IV. *cap.* 1.

Ver. 489. Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.]

Arctos Oceani metuentes æquore tingi.
Georgic. I. 246.

"Hunc (polum) circum ἄρκτοι duæ feruntur, nunquam occidentes." *Cicero de Naturâ Deorum, Lib.* II. §. 41.

Porrò & hîc reprehendit *Homerum Terrassonus*, loco jam citato; "Voici," inquit "une [objection]——qui convainc ce Po-"ëte d'une erreur énoncée en proposition "formelle. C'est d'avoir dit qui l'Ourse "ou le Chariot est la seule Constellation

Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·
Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἱσάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
Ὤρορει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο, πάντ' ἀποδοῦναι,
Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο, μηδὲν ἑλέσθαι.
Ἀμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι·
Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·

Fecit in *eo* & duas urbes articulatè loquentium hominum
Pulchras: in unâ quidem nuptiæque erant, conviviaque ſolennia:
Sponſas autem ex thalamis, tædis adlucentibus,
Ducebant per urbem, crebroque hymenæus excitabatur clamore:
Adoleſcentes autem ſaltatores in orbem agebant ſe, interque eos
Tibiæ, citharæque ſonum edebant: mulieres verò
Stantes admirabantur in veſtibulis unaquæque.
Populi autem in foro erant frequentes; ibi nempè contentio
Orta erat: duo enim viri contendebant gratiâ mulctæ,
Propter virum interfectum: alter quidem affirmabat, omnia reddidiſſe,
Populo declarans: alter verò negabat, quicquam accepiſſe.
Ambo itaque cupiebant teſtibus datis litem ad exitum perducere.
Cives autem utriſque acclamabant, hinc inde fautores:
Præcones verò populum ſedabant: At ſeniores
Sedebant ſuper politos lapides, ſacro in circulo:

" qui ne ſe baigne jamais dans les flots de " l'Ocean." *Ariſtoteles* verò, Τὸ, " Οἵη δ' " ἄμμορος," (inquit,) κατὰ μεταφοράν· τὸ γὰρ γναρισμώτατον μόνον. *Poëtic. Lib.* 1. *cap.* 25. *Strabo* autem per " ἀρκτικὸν" *Circulum Arcticum* videtur intelleviſſe: Διὰ μὲν γὰρ τῆς ἄρκτου, καὶ τῆς ἀμάξης, τὸν ἀρκτικὸν δηλοῖ· ἐν γὰρ ἂν τοσούτων ἀστέρων ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ περιφερομένων τῷ αἰεὶ φανερῷ, οἵην ἄμμορον εἶπε λουτρῶν Ὠκεανοῦ. *Geograph. lib.* 1. Sed quomodo *Circulus Arcticus Orionem* ſpectat? Fortaſſe per " Οἵη δ' ἄμμορός " ἐσι, &c." intelligendum eſt; non ſolam eſſe *Arctos* ex omnibus Conſtellationibus quæ nunquam occidat, ſed ſolam ex Conſtellationibus hîc enumeratis.

Ver. 493. Ἠγίνεον] Pronunciabatur Ἠγίνεον vel Ἤγινεον. Ut rectè hîc annotavit *Barneſius*. Producitur enim antepenultima:

Ἐννῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον.— *Il.* ῑ, 184.
——μᾶλλον ἀγίνει. *Odyſſ.* ξ, 105.
——πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες.
ξ, 294.

Vide ſuprà ad ξ', 116.

Ver. 493,—498. —— ὀρώρει —— Ὤρορει·] Vide ſuprà ad β', 810.

Ver. 494.——ἄρα] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 498.——εἵνεκα ποινῆς Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου·] Ποινῆς ἓν λέγει τῆς καλημένης παρὰ τοῖς Ἀτθικοῖς, ἀποφόνια, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνηρημένων οἱ ἀνελόντες. *Schol.*

Ver. 499.——ἀποφθιμένου·] Vide ſuprà ad β', 43; & ad ά, 309, 314.

Ver. 500.——ἀναίνετο,] *Al.* ἀνήνατο. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad γ', 84.

Ver. 501. Ἀμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι·] Τοὶ γάρ τοι ἴστορας ἐνταῦθα καλεῖ ὁ Ποιητὴς τοὺς σοφοὺς ἄνδρας, καὶ δεινοὺς, καὶ τοὺς τῶνδε πράξεων καὶ τῶν παθῶν τῶν ἀνθρωπίνων εἰδήμονας καὶ ἐμπείρους, καὶ τοὺς τῇ φρονήσει πολὺ τῶν ἄλλων διαφέροντας. *Ariſtotel. de Republ. lib.* 9.

Ibid.——ἑλέσθαι·] *Al.* ἱκέσθαι.

Ver. 503.——ἄρα.] *Ut par erat*——.

Ver.

Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύνταλα εἴπῃ.
Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἤνδανε βουλή,
Ἠὲ διαπραθέειν· ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι
Κτῆσιν, ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔέργει.
Οἱ δ' ὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
Ῥύατ', ἐφεσσάμενοι, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας.
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω ζὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ,
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,

505 Sceptra verò præconum in manibus habebant vocibus aërem replentium:
Cum his deindè exurgebant, & alternatim ſententias ferebant.
Jacebant autem in medio duo auri talenta,
Ei danda qui inter hos ſententiam rectiſſimè diceret.
Alteram verò urbem duo exercitus obſidebant copiarum,
510 Armis fulgentes: bifariàm autem ipſis placebat conſilium,
Aut evertere; aut in duas partes omnia dividere,
Opes *ſcilicèt*, quantas oppidum amœnum intùs continet.
Illi verò nequaquàm parebant, ad inſidias autem clàm armabantur.
Murum quidem conjugeſque dilectæ & parvi liberi
515 Cuſtodiebant ſuprà ſtantes, interque viri, quos tenebat ſenectus.
Ipſi verò profecti ſunt: dux erat autem iis Mars & Pallas Minerva,
Ambo aurei, aureas & veſtes induti erant,
Pulchri & magni cum armis, ſicut dii ſcilicèt,
Utrinque perinſignes: populi enim humiliores erant.
520 Ii autem cùm jam pervenerant, ubi illis videbatur inſidiari,

Ver. 506.——ἀμοιβηδὶς] Cod. *Harleian.* ἀμοιβηδόν.

Ver. 508.——εἴπῃ] *Al.* εἴποι.

Ver. 509. Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ] Ἀλέξανδρος μὲν ὁ Κοϊλαεὺς ὕστω φησὶ· Δύο στρατοὶ περιεκάθηντο τὴν πόλιν πολέμιοι, ἡ πορθεῖν ἀξιοῦντες αὐτὴν, ἢ τὰ ἡμίση λαβόντες ἀπιέναι· οἱ δ' ἔνδον ὄντες ἐκ ἐδέχοντο τὴν πρόκλησιν· οἱ ὖν πολέμιοι, φησὶν, ἐνέδραν τινὰ ἐποιήσαντο τῶν πεμνίων, καὶ τῶν βυκόλων, [fortaſsè βυκολίων] ἃ ἦν κτήματα τῶν ἐν τῇ πόλει· &c. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 7. Ubi totus hîc locus fusè explicatur.

Ver. 510.—λαμπόμενοι·] Cod. *Harleian.* λαμπομένω. Quod æquè ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ver. 512.——ἐπήρατον] Deductum hoc vocabulum, non ex ἐρῶμαι, (penultimam enim tum neceſſariò produceret;) ſed ex ἔραμαι. Vide ſuprà ad ά, 67.

Ibid.——ἔέργει.] *Al.* ἔεργεν.

Ver. 514. Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι,] Καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπιδοποιΐᾳ ὑπέρειν ταῦτα διεσάφησε. Ἀμέλει τὴν γυναικείαν ἰσχὺν μέχρι πόσου τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ὀνήσιμον ἀπέδειξεν· ὄπισθεν γὰρ τῶν ἐπάλξεων καὶ τειχῶν αὐτὰς μετὰ νηπίων καὶ γερόντων καθίζει, ποιῶν· "Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια "τέκνα, Ῥύατ' ἐφεσσάμενοι, μετὰ δ' ἀνέρες "οὓς ἔχε γῆρας." *Ariſtot. de Republ. lib.* 9.

Ver. 519.——ὑπολίζονες] Quâ analogiâ ex μέγας deducitur μείζων, eâdem ex ὀλίγος fit ὀλίζων. Unde fortaſsè legendum——ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν. Quo modo legitur apud *Porphyrium, Quæſt. Homeric.* 7.

Ver. 520.—ὅτε δή] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ibid.——ὅθι σφίσιν] Cod. *Harleian.* ὅθι σφιν.

Ἐν πολάμῳ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βῶας.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς ἓν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
Ἱππάων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην πολεμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν·
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,
Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,

Apud fluvium, ubi & aquatio erat omni pecori,
Ibi hi conſiderunt, tecti coruſco ære.
His verò deindè ſeorsùm duo ſpeculatores ſedebant à copiis,
Obſervantes, ſiquando oves viderent & camuros boves.
Illi verò ſtatim progrediebantur, duoque unà ſequebantur paſtores,
Oblectantes ſe fiſtulis: inſidias enim neutiquam præſenſerant.
Ii quidem his proſpectis incurrerunt, & continuò
Prædantes abducebant boûm armenta & greges pulchros
Candidarum ovium; interficiebant autem inſuper paſtores.
Illi verò ut audierunt magnum tumultum apud boves,
Pro concione ſedentes, conſeſtim equos
Conſcendentes pedes in altum attollentes inſecuti ſunt; moxque pervenerunt.
Conſiſtentes verò pugnabant pugnam fluvii propter ripas,
Feriebantque invicem ſe æratis haſtis:
Inter eos autem Diſcordia, & Tumultus verſabantur, & exitiale Fatum,
Alium vivum tenens recens vulneratum, alium illæſum;

Ver. 523.—δύω σκοποὶ] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. *Al.* δύο σκοπιά.

Ver. 524, 525.—μῆλα——νομῆες,] Suggerunt mihi hæc verba, verſum iſtum, λ', 696;

Εἵλετο, κριναμένους κε τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας,

quem ita conjecturâ pulcherrimâ & certiſſimâ, ex *Odyſſ.* φ', 28, 29, emendavit Vir ſummæ eruditionis *Richardus Bentleius*;

Εἵλετο, κρίνας μῆλα τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.

Vide ad locum.

Ver. 530.——ἓν] Non hîc vacat iſtud "ἓν," ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 527; Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, &c.

Ibid.——παρὰ βουσὶν,] *Al.* περὶ βουσίν.

Ver. 531. Ἱππάων] Cod. *Harleian.* Βιπάων. Quo modo & in uno MS. ſcriptum reppérit *Barneſius*.

Ver. 533. Στήσαμενοι] Vide ſuprà ad φ', 594; & ad γ', 141.

Ver. 536. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,]

Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνετο——.

Heſiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 156.

——ſævit medio in certamine Mavors
Cælatus ferro, triſteſque ex æthere Diræ,
Et ſciſsâ gaudens vadit Diſcordia pallâ.

Æn. VIII. 700.

Ver. 536, 537. Ἄλλον ζωὸν——ἄλλον ἄουτον, Ἄλλον τεθνειῶτα] Λόγος δὲ, Συνδισμῶν ἐξαιρεθέντων, πολλάκις ὁμοπαθεστέραν καὶ κινητικωτέραν ἔχει δύναμιν· ὡς ὁ τοιοῦτος, "Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον, "Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν." *Plutarch. Quæſt. Platonicæ*, ſub finem.

Ver. 536.——νεούτατον,] Vox hæc non ex ὀτάω,

Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν·
Ὡμίλευν δ', ὥςε ζωοὶ βροτοὶ, ἠδ' ἐμάχοντο,
Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον καλατεθνειῶτας.
Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάςρεον ἔνθα κ' ἔνθα.
Οἳ δ' ὁπότε ςρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ ςρέψασκον ἀν' ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι·
Ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐώκει,
Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ δαῦμ' ἐτέτυκτο.
Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι
Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Alium interfectum per prælium trahebat pedibus.
Veſtem autem habebat circum humeros admodùm cruentatam ſanguine humano:
Verſabantur verò, tanquam vivi homines, atque pugnabant,
Cadaveraque ſuorum invicem trahebant interempta.
Poſuit in *eo* & novale molle, pingue arvum,
Latum, tertiatum: multi autem aratores in ipſo
Juga convertentes agebant huc & illuc.
Ii autem quoties reverſi pervenirent ad finem arvi,
Iis tunc in manus poculum prædulcis vini
Dabat vir obiens: Illi autem convertebant ſe ad ſuos quiſque ſulcos,
Cupidi novalis profundi ad terminum perveniendi:
Ipſum autem *novale* nigricabat à tergo, verſoque aratris ſimile erat,
Aureum licèt eſſet: hoc ſanè ingens miraculum effictum erat.
Poſuit in *eo* & ſeparatum agrum profundæ ſegetis; in quo operarii
Metebant, acutas falces in manibus tenentes:

ἐτάω, ſed ex ἐτάζω deducta eſt. Vide ſuprà ad ά, 140; ad δ', 525; & ad ν', 192.

Ver. 537, 540.——τεθνειῶτα——καλατεθνειῶτας.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ibid.——κατὰ μόθον] Vide ſuprà ad ά, 51. Cæterùm hîc legit *Heraclides Ponticus*, κατὰ χθονὸς.

Ver. 539. Ὡμίλευν] Cod. *Harleian.* Ὠμίλεον. Quod eodem modo pronuntiandum; *antepenultima* enim neceſſariò producitur. Vide ſuprà ad *ver.* 535 & 493.

Ver. 540. Νεκρούς——καλατεθνειῶτας.] Vide ſuprà ad ϖ', 521.

Ver. 541. Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν,] Πρῶτος τοίνυν Ὅμηρος τὰ τῆς πολιτείας διῃρεν. Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπίδι——ἐμπεραχομένας ἐποίησε δύο πόλεις, τὴν μὲν, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ διάγουσαν, τὴν δὲ ἐν πολέμῳ Σχολάζουσαν· καὶ παραθεὶς τὰ ἑκατέρα πρόσφορα, παρίςησιν ὅτι ὁ μὲν πολιτικὸς ἐςι βίος, ὁ δὲ ςρατιωτικός. Οὐ παρεῖδε δὲ οὐδὲ τὸν τρίτον τὸν γεωργικόν· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔδειξεν, ἐναργείαν ἅμα καὶ κάλλος περιθεὶς τοῖς λόγοις. *Dionyſius Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 541, 544.——ἄρουραν——ἀρούρης,] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver 542.——τρίπολον·] Τρὶς ἐςραμμένην, ἢ τριςειαςμένην. *Schol.*

Ver. 544, 545, 548. Οἳ δ'——Τοῖσι δ'——Ἡ δὲ] Vide ſuprà ad ά, 56; & ad δ', 160. Malè *Barneſius.* Οἵδ'—Τοῖσίδ'—Ἥδε.

Ver. 544.——ςρέψαντες] Cod. *Harleian.* τρέψαντες.

Ver. 546.——τοὶ δὲ ςρέψασκον] Cod. *Harleian.* οἱ δὲ τρέψασκον.

Ver. 549.——δαῦμ' ἐτέτυκτο.] Si δαῦμα τέτυκται dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 551. Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·] Τινὲς ἐνταῦθα, μετὰ τὸ, "Ἡ-

Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέσασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
Ἀσπερχὲς παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι ζιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμῳ γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λευκὰ ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ἐτίθει ταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν,
Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπεσον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόωεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠίθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,

Manipuli autem alii rectâ ſerie denſi cadebant in terram,
Alios verò manipulorum ligatores vinculis conſtringebant.
Tres autem manipulorum ligatores ſequentes inſtabant: at ponè
Pueri manipulos colligentes, in ulnis ferentes,
Uſque porrigebant: Rex verò inter hos ſilentio
Sceptrum tenens ſtabat ſuper manipulorum ſerie lætus corde.
Præcones autem ſeorsùm ſub quercu convivium apparabant;
Bovem nempè mactatum magnum hinc indè curabant: Mulieres autem
Cœnam operariis, albas farinas multas immiſcebant.
Poſuit in *eo* & uvis admodùm gravatam vineam,
Pulchram; auream; nigri autem per *eam* racemi erant:
Stabat autem innixa palis ex ordine argenteis.
Circùm autem, cyaneam foſſam, circùm & ſeptum duxit
Stanni: una autem ſola ſemita erat ad eam,
Quâ ibant bajuli, quandò vindemiarent vineam.
Virgunculæ autem & adoleſcentuli, teneris animis,

" μων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες," προσγράφουσιν εἶχον τοῦτον· " Καρπὸν Ἐλευ-" σινίης Δημήτερος ἀγλαοδώρου." *Euſtath.* in Comment. ad *ver.* 509.

Ver. 554.——ἀμαλλοδετῆρες] Οἱ τὰ δράγματα ζυνδεσμοῦντες, ὅ ἐστι τοῖς αὐλοῖς τῶν ἀσταχύων. *Schol.*

Ibid.——ἐφέσασαν·] Vide ſuprà ad μ', 55.

Ver. 557 & 563.——ἑστήκει] Vide ſuprà ad δ', 434, 492 & ad ά, 37.

Ver. 558.——ἀπάνευθεν] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 559.——αἱ δὲ γυναῖκες Δεῖπνον ἐρίθοισιν,] Theſtylis & rapido feſſis meſſoribus æſtu Allia ſerpyllumque herbas contundit olentes. *Virg. Eclog.* II. 10.

Ver. 560.——πάλυνον.] Vide ſuprà ad ά, 309, 338.

Ver. 561.——βρίθουσαν] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad μ', 359.

Ver. 562.——μέλανες δ' ἀνὰ] *Al.* μέλανες δ' ἄρα.

Ver. 563.——κάμαξι] Στύλοις, ἤ εἰσι ξυλὰ ὀρθὰ, παραπεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις. *Schol.*

Ibid.——ἀργυρέῃσιν.] *Al.* ἀργυρέοισιν.

Ver. 564.——κυανέην] Vide ſuprà ad ά, 389.

Ver. 566.——νισσοντο] *Al.* νισσονθο. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver.

Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παΐς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
Μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχαλο, κασσιτέρῳ τε,
Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
Παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὶ ῥοδανὸν δονακῆα·
Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἑπτὰ βόεσσι
Τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύω ἐν πρώτῃσι βόεσσι
Ταῦρον ἐρύγμηλον [illegible] ἑκάστην· ὁδὲ μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες τε νέοι τ' ἐδίωκον ἰόντες.
Τὼ μὲν, ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,

Textilibus in qualis portabant œdulcem fructum.
His verò in mediis puer citharâ argutâ
Suavitèr personabat; hicque elegantèr succinebat
Tenellâ voce: hi autem ferientes *terram* simul
Cum cantuque sibiloque, pedibus tripudiantes sequebantur.
In *eo* & armentum fecit boûm capita altè ferentium:
Boves autem ex auro effictæ erant, stannoque,
Cumque mugitu è stabulo ruebant ad pascua
Præter fluvium resonantem, admodùm rapidum cannis abundantem.
Aurei autem pastores unà ibant cum bobus
Quatuor, novemque illos canes pedibus celeres sequebantur.
Terribiles verò leones duo inter primas boves
Taurum graves gemitus edentem tenebant: is autem, altè mugiens
Trahebatur; eumque canes recepturi sequebantur & juvenes.
Illi quidem, discerptâ bovis magni pelle,

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι] Οἵδε δὲ ὁ Ποιητὴς ἐκ τὴν παρὸς ᾠδὴν ἔρχησιν.——ἐκ ἐν τῇ ὁπλοποιΐᾳ δὲ παιδὸς κιθαρίζοντος, ἄλλοι δ' ὁμαρτῇ μολπῇ τε ἐρχηθμῷ τε ἑσκαιρον. *Athenæus, Lib.* I. *cap.* 13.

——ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζέ τι Λητῦος ἐκ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι——. *Hesiod.* Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 201.

Ver. 570.——λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε] Ὅμηρος——ἅτε ἄσμα Ἑλληνιον ὂν ἐπισάμενος τῷ Λίνῳ τὰ παθήματα, ἐπὶ τῷ Ἀχιλλέως ἔφη τῇ ἀσπίδι ἄλλα τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιστον ἐκ κιθαρῳδὸν παῖδα ἄδοντα ἐς Λίνον· "Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παΐς φόρμιγγι λιγείῃ
"Ἱμερόεν κιθάριζε, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν." *Pausanias, Lib.* IX. *cap.* 29. Sed quomodo in scuto depingi potuit, *quem* caneret Citharista?

Ver. 571.—τοὶ δὲ ῥήσσοντες] Quâ ratione, δὲ hic producatur; item παρὶ, *ver.* 576; & ἐρύγμηλον, *ver.* 580; & καλῃσφίας, *ver.* 589; & ἴκελον, *ver.* 591; vide suprà ad ά, 51. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit τοὶ δὲ πρήσσοντες.

Ver. 576.——Παρ ποταμὸν——παρὶ ῥοδανὸν δονακῆα·]

Hic viridis tenerâ prætexit arundine ripas
Mincius——. *Virg. Eclog.* VII. 12.

Ibid.——παρὶ ῥοδανὸν] *Al.* παραὶ ῥοδανόν.

Ver. 580.—ἐχέτην·] Cod. *Harleian.* ἴχετον.

Ibid.——μεμυκὼς] Vide suprà ad β', 314.

Ver.

Ἔγκαλα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσεσκον· οἱ δὲ νομῆες
Αὔτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπέρωπῶντο λεόντων,
Ἰσάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Ἐν καλῇ βήσσῃ μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε, καὶ ηρεφέας ἰδὲ ζηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
Ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Εἵαλο εὐννήτους, ἦκα σίβοντας ἐλαίῳ·
Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἁρμένον ἐν παλάμῃσιν
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴκε θέῃσιν·

Viscera & nigrum sanguinem hauriebant: pastores verò
Frustrà insequebantur, veloces canes hortatibus incitantes.
Illi enim mordere quidem recusabant aversi à leonibus,
Stantes autem admodùm propè latrabant, & evitabant.
Fecit in eo & pascuum inclytus Vulcanus
Amœno in saltu magnum ovium candidarum,
Stabulaque, turguriaque, tectaque ovilia.
In eo & chorum vario effinxit artificio inclytus Vulcanus,
Ei simile, qualem olim in Cnosso latâ
Dædalus concinnavit comas pulchræ Ariadnæ.
Ibi quidem adolescentes, & virgines formosæ
Tripudiabant, alter alterius ad carpum manus tenentes:
Horum autem illæ quidem tenues linteas vestes habebant, illi verò tunicas
Induti erant benè textas, leniter nitentes oleo:
Et hæ quidem pulchras coronas gerebant, illi verò gladios
Habebant aureos pendentes ab argenteis balteis.
Hi autem quandoque quidem *in orbem* discurrebant doctis pedibus
Levitèr admodùm, veluti cùm aliquis rotam aptatam manibus
Sedens figulus tentaverit, si currat:

Ver. 583. Ἔγκαλα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσεσκον·] Vide suprà ad λ', 176.

Ver. 584. ——ὀτρύνοντες.] Vide suprà ad ν', 44.

Ver. 591. Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ Δαίδαλος ἤσκησεν] Hic labor, ille domus & inextricabilis error. *Æn.* VI. 27.

Ver. 596. Εἵαλο εὐννήτους,] *Al.* Εἵαλαι εὐννήτους. Quod hîc ferri non potest. Vide suprà ad ε', 37. *Al.* Εἷατ' εὐννήτους. *Al.* Εἶχαν εὐννήτους.

Ver. 597. ——οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον] Κόσμον τε αὐτῇ [χόρῳ] ἀφηγήμενος, ἵνα δῆλον ἡμῖν ποιήσειεν ὅτι ἡ τῶν ἀρρένων κίνησις ὑπόπλεως ἦν, τάδε λέγει· "Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς "στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον χρυ- "σείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων." *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* 7.

Ver. 601.—αἴκε θέῃσιν·] Cod. *Harleian.* αἴκ' ἐθέλῃσιν.

Ver.

Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ ῥίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περίεσταθ' ὅμιλος
Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὼς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
Ἐν δ' ἐτίθει πολάμοιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἄμφυγα παρ πυμάτην ζάκος εὐκύκλοιο σάκεος.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε ζάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε·
Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανῷ κασσιτέροιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Quandoque autem rursùs discurrebant per ordines invicem.
Multa verò pulchram choream circumstabat turba
Oblectantes se: Duo autem saltantes in caput inter ipsos
Cantum exordientes agebant se per medios.
Posuit in eo & fluvii magnum robur Oceani,
Orbem propter extremum scuti affabrè facti.
At postquam fabricatus erat Scutum magnumque solidumque,
Fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore:
Fecit ei & Cassidem validam, temporibus quadrantem,
Pulchram, multo exornatam artificio; aureamque Cristam superimposuit:
Fecit ei & Ocreas è ductili stanno.
At postquàm omnia arma elaborârat inclytus Vulcanus,

Ver. 604. Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὼς] Sic *Odyss.* δ', 15;

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες ἠδὲ ἕταροι Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτὼς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.

Ὁ δ' Ἀρίσταρχος ὁ μόνος εἰς τὸ τοῦ Μενελάου Συμπόσιον ἐμβαλὼν ὃς προσῆκε στίχος, ἐκ τῆς Λακώνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε, ἐκ τῆς τοῦ βασιλέως Σωφροσύνης· ἀλλὰ καὶ τὸ Κριτικὸν χορεῖν τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιλεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τοῦτον· "Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν "περιέσταθ' ὅμιλος Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυ- "βιστητῆρε κατ' αὐτὼς Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδί- "νευον κατὰ μέσσους." Ὡς δ' ἀνάλογον γίνεσθαι πανταπασι τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφορὰς ζώζεσθαι. *Athenæus, Lib.* IV. *cap.* 27, 28.

Ver. 605.—ἐδίνευον] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*; atque ita legit *Athenæus*, loco jam citato: Sic etiam legitur, *Odyss.* δ', 19. *Al.* ἐδίνεον. Quod, ut opinor, nullo modo ferri potest.

Ver. 606. Ἐν δ' ἐτίθει πολάμοιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,]

Hæc inter tumidi latè maris ibat Imago
Aurea, sed fluctu spumabat cærula cano.
Æn. VIII. 671.

Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
Πάν δὲ συνείχε ζάκος πολυδαίδαλον—.
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 314.

Ver. 609, &c. Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς· Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν——Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανῷ κασσιτέροιο.]

Terribilem cristis galeam flammasque vomentem,
Fatiferumque ensem, loricam ex ære rigentem,
Sanguineam, ingentem: qualis cum cærula nubes
Solis inardescit radiis, longèque refulget.
Tum leves ocreas electro auroque recocto.
Æn. VIII. 620.

Ibid.——ἄρα.] *Deinceps*——.

Ver. 610.——κόρυθα βριαρὴν,] *Al.* κυνέην βριαρήν.

Ver. 611.——χρύσεον] Pronuntiabatur χρυσῆν. Nam prima necessariò producitur. Vide suprà ad ν', 523.

Ver. 612.——ἑανῷ] Vide suprà ad *ver.* 352; & ad γ', 385.

Ver.

Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας·
Ἡ δ', ἴρηξ ὡς, ἅλτο κατ' Οὐλύμπιο νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

Coram matre Achillis posuit sublata:
Illa verò, accipiter tanquam, desiliit ab Olympo nivoso,
Arma coruscantia à Vulcano ferens.

Ver. 615. Ἡ δ', ἴρηξ ὡς, ἅλτο κατ' Οὐλύμπιο] At Venus æthereos inter Dea candida nimbos
Dona ferens aderat————.
Æn. VIII. 608.

Ibid.————ἴρηξ] Δασύνεται μὲν ὁ ἱέραξ, ψιλοῦται δὲ Ἰωνικῶς ὁ "ἶρυξ." *Eustath.* Sic *Iliad.* φ', 494; ἦ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκι————.

Ibid.—νιφόεντος,] De hujus vocis profodiâ, vide suprà ad μ', 280.

Ver. 616. Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.] Cod. *Harleian.* Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος. Ut suprà *ver.* 137.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Τ'.

Θέτιδος κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως, ἀπόῤῥησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπίσχνεῖτο. Τροφὴν δὲ ἀνειλομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὁπλίζεται, καὶ στρατίαν ἄγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ ἵππος αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται· ᾧ καὶ ἐπιπλήττει.

Ἐπιγραφαί.

Μήνιδος ἀπόῤῥησις.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

Ἦως μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεὰ πὰρὰ δῶρα φέρουσα·
Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'· ἣ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,

AURORA quidem croceo peplo induta ab Oceani fluentis
Exoriebatur, ut immortalibus lucem ferret & mortalibus:
Illa verò ad naves pervenit à deo dona ferens:
Invenit autem Patroclo circumfusum suum charum filium,
Plorantem stridulè: multi autem circum ipsum socii
Lamentabantur: inter hos verò astitit augustissima dearum,

Ver. 1, 2. Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων Ὄρνυθ',] Oceanum interea surgens Aurora relinquit. *Æn.* IV. 129.
——croceum linquens Aurora cubile. *Ibid.* 584.
Vide suprà ad ά, 477.

Ibid.——ἀπ' Ὠκεανοῖο] Cod. *Harleian.* ἐπ' Ὠκεανοῖο.

Ver. 2. Ὄρνυθ',] Vide suprà ad γ', 260.

Ibid.——ἀθανάτοισι] Similiterque infrà *ver.* 22, ἀθανάτων. Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.——φέροι,] Cod. *Harleian.* φέρῃ.

Ver. 3. Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεὰ πὰρὰ δῶρα φέρουσα·] Vide suprà ad σ', 615.

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως·] Quâ ratione, Κλαίοντα hîc ultimam producat; item κατὰ, *ver.* 39; & ἴχον, *ver.* 43; & γὰρ, *ver.* 49; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Ἓν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμὸν, τῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἷ' ὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
Ἀντίον εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν·
Τέρπετο δ' ἔν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσσων,

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;
" Fili mi, hunc quidem sinamus, dolentes licèt,
" Jacere, quandoquidem primùm Deorum consilio interfectus est;
" Tu verò à Vulcano allata inclyta arma accipe,
" Pulchra admodùm, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit.
Sic sanè locuta Dea arma deposuit
Ante Achillem, illa verò sonitum edidere facta artificiosè omnia.
Myrmidonas verò omnes cepit tremor, neque quis sustinuit
Contrà aspicere, sed territi diffugerunt: At Achilles
Ut vidit, statim ipsum magis subiit ira; intus autem ei oculi
Terribiliter sub palpebris, tanquam flamma, micuerunt:
Oblectabatur autem in manibus tenens dei splendida dona.
At postquàm mente suâ delectatus est artificiosa aspiciens,

Ver. 7.——ἄρα] *Ut fieri solet*——.

Ver. 8.—ἐάσομεν,] Vide suprà ad δ', 42.

Ibid.—ἀχνύμενοί] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 10. Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,] En perfecta mei promissâ conjugie arte
Munera—— *Æn.* VIII. 612.

Ver. 12.—κατὰ τεύχε' ἔθηκε] Cod. *Harleian.* κλυτὰ τεύχε' ἔθηκε. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 13. Πρόσθεν Ἀχιλλῆος·] *Al.* Αὐτῦ προσθε ποδῶν.

Ibid.——ἀνέβραχε] De hujusmodi ὀνοματοποιΐα, vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 125, & 455.

Ibid.——δαίδαλα] *Al.* φαίδιμα.

Ver. 16. Ὡς εἶδ', ὡς μιν] Sic apud *Virgilium*:
Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error! *Eclog.* VIII. 41.
Item apud *Theocritum*:
Χὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς μευ κραδίη τυρὸς ἰάφθη. *Idyll.* II. 82.
Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην, ὡς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔρωτα. *Idyll.* III. 42.

Ver. 17.—ὑπὸ βλεφάρων,] *Al.* ὑπὸ βλεφάροις. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ibid.—ἐξεφάανθεν·] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius.* *Al.* ἐξεφάανθη. Utrumque, ut opinor, ferri potest. Vide suprà ad γ', 435 & 617.

Ver. 18. Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.]
Ille deæ donis & tanto lætus honore
Expleri nequit, atque oculos per singula volvit.
Miraturque, interque manus & brachia versat
Terribilem cristis galeam——. *Æn.* VIII. 617.
Talia, per clypeum Vulcani, dona parentis
Miratur—— *Ibid.* 729.
Quorum priore in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat *Scaliger, Poët. Lib.* V. *cap.* 3.

Ver. 19.——φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο,] Cod. *Harleian.* φρεσὶν ἦσι τετάρπετο. *Al.* φρεσὶν ἦσιν ἐτέρπετο, & φρεσὶν ἦτ' ἐτέρπετο.

Ver.

Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, αἴ κ' ἐπιεικὲς
Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπτους ὠτειλὰς
Εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα ζαπείη.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
Μυΐας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Ἢν περ γὰρ κεῖται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
Αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων·
Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·

20 Continuò matrem ſuam verbis alatis allocutus eſt:
" Mater mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par
" Opera eſſe immortalium, neque mortalem virum perfeciſſe:
" Nunc verò ego quidem me armabo; ſed perquàm graviter
" Timeo, nè mihi intereà Menœtii fortem filium
25 " Muſcæ ingreſſæ per æra inflicta vulnera
" Vermes intus generent, deturpentque cadaver;
" (Vita nempe adempta eſt,) inque corpore omnia putreſcant.
Ei autem reſpondit deindè dea Thetis pedes argentea;
" Fili, nè tibi hæc in animo tuo ſint curæ:
30 " Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina
" Muſcas, quæ ſane viros pugnâ interfectos comeſunt.
" Etſi enim jaceat vel integrum in annum,
" Uſque ei erit corpus incorruptum, aut etiam melius:
" Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis,
35 " Irâ renunciatâ Agamemnoni, paſtori populorum,
" Continuò prorsùs ad pugnam armator, indueque fortitudinem.
Sic quidem fata, animos audentiſſimos immiſit:

Ver. 23. —— Θωρήξομαι·] Notandus hîc maximè proprius vocis Mediæ Uſus. *Me ipſe armabo.* Vide ſuprà ad ν', 168; & ad χ', 141.

Ver. 26. ——ἀεικίσσωσι] Rectè, ut opinor, cum duplici σ. Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 27. ——πέφαται,] Vide ſuprà ad ά, 37; & ad ε', 164.

Ibid. ——ζαπείη.] *Al.* ζαπήη.

Ver. 31. —αἴ ῥα τε] *Quæ ſcilicèt* ——.

Ver. 32. —Ἢν περ] Cod. *Harleian.* Εἰπερ.

Ver. 33. ——τῷδ'] *Al.* τῷγ'.

Ver. 35. Μῆνιν ἀποειπὼν] Nullâ ex analogiâ produci poteſt iſtud ό. Pronuntiabatur forte ἀπειπὼν, vel *aponeipon.* Vide ſuprà ad ά, 342. *Al.* ἀπαιπὼν. Ita infrà φ', 283:

Ὄν ῥά τ' ἔκαμλ' ἀποέρσει ——.

Et *ver.* 329 ejuſdem libri;

Μὴ μὲν ἀποέρσειε ——.

Ver. 36. —δύσεο] Vide ſuprà ad ί, 109.

Ver.

Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδον εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
Καί ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω χάζονθε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μένεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
Καδδὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοὶ,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Patroclo verò ambrosiam & nectar rubrum
Instillavit per nares, ut ei corpus incorruptum esset.
Ibat autem præter littus maris nobilis Achilles,
Horrendùm vociferans, excitabatque heroas Achivos:
Et quicunque etiam anteà navium in cœtu solebant manere,
Quique gubernatores, & tenebant clavos navium,
Et promi condi apud naves erant, cibi dispensatores:
Et hi tunc sanè ad concionem ibant, quòd Achilles
In conspectum se dederat; diù enim pugnâ abstinuerat tristi.
At duo claudicantes ibant Martis famuli,
Tydidesque bellicosus, & nobilis Ulysses,
Hastæ innitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia:
In primâ autem concione consederunt profecti.
At ultimus venit Rex virorum Agamemnon,
Vulnus habens: etenim illum in asperâ pugnâ
Vulneraverat Coon Antenorides æratâ hastâ.
Verùm postquàm omnes congregati sunt Achivi,
Inter eos exurgens locutus est pedibus celer Achilles;

Ver. 39, 40. Στάξε——Αὐτὰρ] Codex *Harleianus* inter hos duos versus inserit;

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἔφαθ' ἁπίδη θέτις ἀργυρόπεζα.

Ver. 41. Σμερδαλέα ἰάχων,] Vide suprà ad δ', 456.

Ver. 42.——μίνεσκον,] *Manere solebant.* Ita optimè constat Temporum ratio. Vide suprà ad ν', 84; & ad ά, 37.

Ver. 43.——οἰήϊα] Cod. *Harleian.* ἰθῖα.

Ver. 46.——ἐπέπαυτ'] Ita Cod. *Harleian.* *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 49.——ἕλκεα λυγρά·] *Al.* ἄλγεα λυγρά.

Ver. 53. Οὖτα] Vide suprà ad ν', 192.

Ibid. Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης] Suprà λ', 252.

Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
Ἔπλετο ζοὶ κ' ἐμοί ὅτε νῶϊ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης.
Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι καλακτάμεν Ἀρτεμις ἰῷ,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
Τῷ κ' ὑ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον ἔδας,
Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομηνίσανθος.
Ἕκτορι μὲν κ' Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιὺς
Δηρὸν ἐμῆς κ' σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσανθες ἀνάγκη.
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωνθας Ἀχαιὺς,

" Atride, omninò hoc utique utilius
" Foret tibi & mihi; quandò nos quidem, dolentes corde,
" Animum rodente contentione irati fuimus, gratiâ puellæ.
" Hanc debuit in navibus occidisse Diana sagittâ,
" Die illo, quo ego cepi Lyrnessum populatus:
" Tum sanè non tot Achivi mordicùs prehendissent immensum solum,
" Hostium manibus strati, me iram fovente.
" Hectori quidem & Trojanis hoc utilius: at Achivos
" Diù meæ & tuæ contentionis memores fore puto
" Sed ea quidem antè acta esse sinemus, dolentes licèt,
" Animo in pectoribus nostro domito necessitate.
" Nunc verò ego sanè impono finem iræ, neque omninò me par est
" Pertinacitèr usque irasci: sed age ocyùs
" Hortatibus concita ad prœlium comantes Achivos,

Ver. 56. Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι] Συνάγων δὲ [Ὅμηρος] αὐτὸς [*Agamemnonem & Achillem*] εἰς ταυτὸν ἀλλήλους ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας μεμεμνημένους· τὸν μὲν τῆς Θέτιδος ἐκβοῶντα, " Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τὸ δ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον " Ἔπλετο ζοὶ κ' ἐμοί," εἶτα ἐπαρώμενον τῇ προφάσει τῆς ἀπεχθείας ᾗ ἀπαριθμέμενον τὰς ἐκ τῆς μήνιδος ζυμφορὰς· τὸν βασιλέα δὲ αἰτιώμενον Διὰ, κ' μοίρας, κ' Ἐριννῦν· δεκεῖ μοι διδάσκειν, ὥσπερ ἐν δράμαλι, (τοῖς προκειμένοις ἀνδράσιν οἷον εἰκόσι χρώμενος,) ὅτι χρὴ τὸν μὲν βασιλέας μηδὲν ὕβρει πράτθειν, μηδὲ τῇ δυνάμει χρῆσθαι πρὸς ἅπαν, μηδὲ ἐφιέναι τῷ ζυμῷ καθάπερ ἵππῳ, δρασεῖ χήτει χαλινῦ, κ' ἡνιόχῳ φερομένῳ· παραινεῖν δὲ αὐτοῖς κρατθοῖς, ὑπεροφίαν βασιλικὴν μὴ δυσχεραίνειν, φέρειν δὲ ἐγκρατῶς κ' πράως τὰς ἐπιλιμήσεις, &c. *Julian. Imperat. Orat.* II; *sub initio.*

Ibid.——ἦ ἄρ τι τόδ'] *Al.* ἦ ἄρα τόγ'.

Ver. 57—65.——ἀχνυμένω——ἀχνύμενοι] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 58. Θυμοβόρῳ ἔριδι] Cod. *Harleian.* Θυμοβόρῳ ἔριδος.

Ver. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι καλακτάμεν Ἀρτεμις] Ὅτι δὴ οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι τῶν γυναικῶν Ἀρτέμιδι ἐδοκεῖν ἀνακεῖσθαι, ὡς οἱ τῶν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχοῦ λέγει ὁ Ποιητής. *Eustath.*

Ver. 60.——Λυρνησσὸν] Πόλις τῆς Ὑποπλακίου Θηβῆς τῆς Κιλικίας. *Schol.*

Ver. 61.——ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον ἔδας,] Vide suprà ad β', 418.

Ver. 62.——ἀπομηνίσανθος.] Vide suprà ad ι, 426.

Ver. 65.——προτετύχθαι] Δοκοῦντα προσγόνεναι· *Schol. inedita* in Codice *Harleiano*, ad σ', 112.

Ibid.——ἐάσομεν] Vide suprà ad δ', 42.

Ver. 67. Νῦν δ' ἤτοι] Cod. *Harleian.* Νῦν δέ τοι.

Ver. 69. Ὄτρυνον πόλεμόνδε] Vide suprà ad ν', 44.

Ibid.——καρηκομόωνθας] Vide suprà ad ν', 310.

Ὄφρ᾽ ἔτι κ᾽ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν,
Αἴκε ἐθέλωσ᾽ ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν᾽ οἴω
Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ᾽ ἔγχεος ἠμετέροιο.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Τοῖσι δὲ κ᾽ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ᾽ ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἑξαότως μὲν καλὸν ἀκυέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιζάμενόν περ ἐόντα.
Ἀνδρῶν δ᾽ ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκύσαι,
Ἢ εἴποι; βλάβεσαι δὲ, λιγὺς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνθεσθ᾽, Ἀργεῖοι, μῦθόν τ᾽ εὖ γνῶτε ἕκαστος.

70 "Ut adhuc etiam Troüm periculum faciam obvius profectus,
"Num velint apud naves pernoctare: ſed aliquem puto
"Libenter ipſorum genu flexurum eſſe, qui quidem effugerit
"Ardenti è prœlio *fugatus vi* haſtæ noſtræ.
Sic dixit: Lætati autem ſunt benè ocreati Achivi,
Iræ cùm renunciâſſet magnanimus Pelides.
Inter hos autem locutus eſt & rex virorum Agamemnon,
Ex eo ipſo loco, à ſede, neque in medios prodiens ſtabat;
"O amici, heroës Danai, famuli Martis,
"Stantem quidem decet *vos* audire, neque convenit
"Interpellare: grave enim, peritus licèt quis ſit.
"Virorum autem in magno tumultu quomodo quis audire poſſit,
"Vel dicere? Impeditur autem, canorus licèt concionator.
"Ad Pelidem quidem ego orationem dirigam: ſed vos cæteri
"Intelligite, Argivi, ſermonemque diligenter cognoſcite quiſque.

Ver. 70.——ἀντίος ἐλθὼν,] *Al.* ἀντίον ἐλθών.

Ver. 72.——Ἀσπασίως] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.—γόνυ κάμψειν,] Recentiorum nonnullos hanc phraſin de *ſubmiſſione* & *ſupplicatione* accepiſſe teſtatur *Euſtathius*. Mirè autem *Barneſius*; "*Libenter in genua ſe* "*ſubmiſſurum, Deo gratias agentem, quòd* "*evaſerit.*" Meliùs *Porphyrius*; Οἱ φεύγοντες, τέλαμένον ἔχοντι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθεύδοντες, κεκαμμένον. Ἀσπασίως ἂν, φησι, καθεύδεται τῶν φευγόντων τις ἐκ τῆς πολέμου· ὃς ἀναπαύσει ἑαυτὸν, καὶ τὰ Σκέλη, ἐκ τῆς Συντόνου τῆς φυγῆς δρόμου καθίσας. *Quæſt. Homeric.* 22.

Ver. 77.—ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·] *Al.* ἐν μέσσοισι παραστάς.

Ver. 79. Ἑξαότως μὲν καλὸν ἀκυέμεν,] Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλει θορυβεῖσθαι, ὡς αἰτίαν γελοίας φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυτῷ προκαλασκευάζει, λέγων δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ διαλέγεσθαι· ἔνιοι δὲ καθεζόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπενόησαν δημηγορεῖν. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*. Ἀρίσταρχος ἄνθη παραίτησιν ἔχειν τὸν λόγον· ὡς, διὰ τὸ τεθῶσθαι τῷ Ἀγαμέμνονι Συλλογεῖν ἀξιοῦντι, εἰ καθήμενος λέγοι· καὶ, φασὶ, διὰ τοῦτο ἀνέθηκε τὸ, "Αὐτόθεν ἐξ "ἕδρης, οὐδ᾽ ἐν μέσσοισιν ἀναστάς." Ἄλογος δὲ ἡ παραίτησις· οὐ γὰρ τὸν πόδα τέτρωται· ἀλλὰ τὴν χεῖρα· οὕτως δὲ τέτρωται, ὥστε μικρὸν ὕστερον, αὐτὸς ἀποσφάττει τὸν κάπρον. Ἐὰν προσκείμενος δὲ ὁ ςίχος ᾖ, τὸ, "Αὐτόθεν ἐξ "ἕδρης," ἀκουσόμεθα, ἐκ τῆ τῶν Ἀριςίων Συνεδρίᾳ· ὡς ἐν ἐκείνοις ὄντα λέγειν αὐτὸν, ὃ οὐκ ἐν μέσῳ τῷ πλήθει. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 23.

Ver.

Πολλάκι δή μοι τῆτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς,
Οἵ τε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
Ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆϊ γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
Οὐλομένη, τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ ποδες· οὐ γὰρ ἐπ' ἄδει
Πίλνασθαι, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
Βλάπτῃσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' ἕν ἕτερόν γε πέδησε.
Καὶ γὰρ δή νύ ποθε Ζῆν' ἄσσαθο, τὸν περ ἄριστον
Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋζώνῳ ἐπὶ Θήβῃ.

85 "Sæpè jam mihi hunc Achivi ſermonem dixerunt,
"Et mihi convitiari ſoliti ſunt: ego autem non in causâ ſum,
"Sed Jupiter, & Fatum, & per tenebras vagans Erinnys,
"Qui mihi in concione menti injecerunt ſævam noxam,
"Die illo, quo Achillis præmium ipſe abſtuli.
90 "Sed quid facerem? Deus omnia perficit.
"Veneranda *nempè* Jovis filia Ate, [*Noxa*,] quæ omnes noxâ afficit,
"Perniciosa: hujus quidem molles pedes; non enim ad ſolum
"Appropinquat, enimverò illa per virorum capita incedit,
"Lædens homines: alterum enim ſaltem *concertantium* malo irretit.
95 "Etenim jam olim Jovem læſit, quem tamen potentiſſimum
"Hominum & deorum dicunt eſſe: ſed ſanè etiam hunc
"Juno, fœmina licèt, dolis decepit,
"Die illo, quo erat vim Herculeam
"Alcmena paritura pulchris cinctâ muris in Thebe.

Ver. 85.——δή] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 86.——νεικείεσκον·] Vide ſuprà ad *ver.* 42; & ad β', 221.

Ibid.—ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι, Ἀλλὰ Ζεύς,] Non tibi Tyndaridis facies inviſa Lacænæ
Culpatuſve Paris; verùm inclementia Divûm
Has evertit opes,—— *Æn.* II. 601.
Fati iſta culpa eſt——
Senec. OEdip. ver. 1019.

Ver. 91 & 129—ἄᾶται,] Vide ſuprà ad ι, 116.

Ver. 92.——τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ ποδες·] Ὁμηρος Ἄτην θεὰν τε φασὶν εἶναι καὶ ἁπαλήν, τὰς γῆν ποδας αὐτῆς ἁπαλὰς εἶναι λέγων. "—τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ ποδες· οὐ γὰρ ἐπ' ἄδει "Πίλναλαι, ἀλλ' ἄρα ἧγε κατ' ἀνδρῶν κράαλα "βαίνει." Καλῶς ὖν μοι δοκεῖ τεκμηρίω τὴν ἀπαλότηλα ἀπόφαίνειν, ὅτι οὐκ ἐπὶ ζηλητῆ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακῆ. *Plato in Convivio.*

Ibid.——τῆς μέν] Cod. *Harleian.* τῇ μέν. Atque ita in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 93.——ἀλλ' ἄρα ἧγε] De hujuſmodi ſyntaxeos elegantiâ & venuſtate, vide ſuprà ad γ', 409.

Ver. 94.——κατὰ δ' ἕν ἕτερόν γε πέδησε.] Ἕνα γῆν τινα ἔβλαψεν, ὅτι μὴ πολλούς. *Schol.* Malè. Vox enim ἕτερον hoc ſenſu accipi nullo modo poteſt. *Euſtathius* rectè exponit, τῶν ἐριζόντων τὸν ἕτερον.

Ver. 95. Καὶ γὰρ δή νύ ποθε Ζῆν' ἄσσαθο,] *Al.* Καὶ γὰρ δή νύ ποθε Ζῆν' ἄσσαθο. *Al.* Καὶ γὰρ δή ποθε Ζῆν' ἀάσσαθο. Legendum fortaſſe Καὶ γὰρ δή ποθε Ζῆν' ἀάσσαθο. Vide ſuprà ad λ', 340.

Ver. 98.——βίην Ἡρακληείην] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 99.——ἐϋζώνῳ ἐπὶ Θήβῃ.] Καλαίσ-

Ἦτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·
Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα, προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ψεύσῃσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις·
Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρηρὸν ὅρκον,
Ἦ μὴν τὸν πάντεσσι περικλιόνεσσιν ἀνάξειν,
Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
Τῶν ἀνδρῶν, οἵ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
Ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' ὅτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·
Ἥρη δ' αἶψα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ἤδη
Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·
Ἣ δ' ἐκύει φίλον υἱὸν, ὁ δ' ἕβδομος εἰσήκει μείς·
Ἐκ δ' ἄγαγε προ φόωσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, ζχέθε δ' Εἰλειθυίας·

100 "Ille ſanè glorians dixerat inter omnes deos;
"Auſcultate mihi, omneſque dii, omneſque deæ,
"Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
"Hodie virum in lucem partuum doloris præſes Ilithya
"Edet, qui omnibus finitimis imperabit,
105 "Eorum hominum ex genere, qui ſanguine ex meo ſunt.
"Hunc verò dolos meditans allocuta eſt veneranda Juno;
"Mentieris, neque finem tandem ſermoni impones.
"Eja autem age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jusjurandum,
"Reverà eum omnibus finitimis imperaturum,
110 "Quiſquis die hoc ceciderit intra pedes mulieris
"Eorum hominum, qui tui ex ſanguine ſunt generis.
"Sic dixit: Jupiter autem neutiquam fraudem intellexit,
"Sed juravit magnum juramentum, deindè verò magnum malum accepit:
"Juno autem impetu facto reliquit verticem Olympi,
115 "Statimque pervenit Argos Achaïcum, ubi utique nôrat
"Generoſam uxorem Stheneli Perſeïdæ:
"Ea verò geſtabat utero charum filium, ſeptimo ineunte mente:
"Eduxit autem in lucem, nondùm licèt aſſecutum juſtum menſium numerum;
"Alcmenæ verò inhibuit partum, repreſſitque Ilithyas:

τειχισμένη, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος καὶ ζήθη αὐτὴν τετειχίσθαι. *Schol.*

Ver. 102.——ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·] *Al.* ἐνὶ φρεσὶ κελεύει.

Ver. 105——οἵ θ'] *Qui ſcilicèt*——.

Ver. 106. Τὸν δὲ δολοφρονέουσα, προσηύδα] ——ſimulatâ mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε,] *Sin ita reverà ſtatuiſti, age, &c.* Vide ſuprà ad ι, 167.

Ver. 113.——ἀάσθη·] Similiterque infrà *ver.* 136, ἀάσθην. Vide ſuprà ad ι, 116.

Ver. 114. Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,] Vide ſuprà ad ξ', 225.

Ver. 115.—ἔνθ' ἄρα,] *Ubi videlicèt*——.

Ver. 117.——εἰσήκει] Vide ſuprà ad δ', 434, 492; & ad ά, 37.

Ver.

Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
Σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·
Αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
Χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, κὺ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
Μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε κὺ οὐρανὸν ἀστερόεντα
Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' οὐρανῦ ἀστερόεντος,
Χειρὶ περισρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
Τὴν αἰεὶ στενάχεσκ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο,
Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ὣς κὺ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ἣ πρῶτον ἀάσθην.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

120 "Ipsa autem renunciatura *factum* Jovem Saturnium allocuta est;
"Jupiter pater, rutuli fulminis missor, rem quandam tibi in mentem ponam:
"Jamjam vir natus est nobilis, qui Argivis imperabit,
"Eurystheus, Stheneli filius Perseïdæ,
"Tuum genus: non ei indignum *est* imperare Argivis.
125 "Sic dixit: Eum verò dolor acutus in mente feriit profundâ:
"Illicò autem corripuit Aten capite nitentibus capillis ornato,
"Iratus animo suo, & juravit firmum juramentum,
"Nunquam in Olympumque & cœlum stellatum
"Redituram Aten, quæ omnibus noxam infert.
130 "Sic fatus, projecit à cœlo stellato,
"Manu circumrotatam: statim autem pervenit *ea* ad opera hominum.
"Hujus operâ semper ingemiscebat *is*, quandò suum charum filium videret,
"Opus indignum sustinentem, sub Eurysthei laboribus.
"Sic & ego, quandò nempè ingens pugnam expeditè ciens Hector
135 "Argivos perdebat ad puppes navium;
"Non poteram oblivisci noxæ, quâ semel læsus fueram.
"At postquàm noxam accepi, & meam mentem eripuit Jupiter,

Ver. 120. ——Κρονίωνα] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad ά, 265 & 397.

Ver. 122.—γέγον'] Vide suprà ad ά, 37.

Ver. 126.—λιπαροπλοκάμοιο,] *Al.* λιπαροκρηδέμνου.

Ver. 128—130. —— ἀραιὸν ἀστερόεντα —— οὐρανῦ ἀστερόεντος,] Vide suprà ad ὁ, 71.

Ver. 131.—περισρέψας·] Cod. *Harleian.* περιστρέψας.

Ver. 132—135. — στενάχεσκ' — ὀλέεσκεν] Vide suprà ad *ver.* 42; & ad γ, 84.

Ver. 133. Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.]

——ut duros mille labores
Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquæ,
Pertulerit——. *Æn* VIII. 191.

Ibid.—ὑπ' Εὐρυσθῆος] *Al.* παρὰ Εὐρυσθῆος.

Ver. 134.—κορυθαίολος] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 135.——ὀλέεσκεν] Cod. *Harleian.* ὀλέκεσκεν.

Ver. 137. Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς.] Post hunc versum, alium ex *Eustathio* inserit *Barnesius*;

"Ἡ οἶνῳ μεθύων· ἢ μ' ἴφλασεν ὄφρα θεοὶ αὐτοί."

Ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' ὄρσευ πολεμόνδε, καὶ ἄλλυς ὄρνυθι λαούς·
Δῶρα δ' ἐγὼν ὄδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρηος·
Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
Οἴσσ', ὄφρα ἴδηαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη, κυδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,
Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
Αἶψα μάλ'· ἐ γὰρ χρὴ κλοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
Οὐδὲ διαπρίξειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
Ὡς κε τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηαι
Ἔγχει χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Μηδ' ἔτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

" Iterùm volo placare, dareque infinita dona.
" At exurge ad pugnam & cæteras excita copias:
" Dona autem ego ipse omnia præbebo, quæcunque tibi profectus
" Hesternus in tentoriis promisit nobilis Ulysses.
" Sin vis, expecta, festinans licèt ad certamen;
" Dona autem tibi ministri, meâ ex nave sumpta,
" Ferent, ut videas, quòd tibi animum placantia dabo.
Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
" Atride glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon,
" Dona quidem si vis præbere, ut æquum est,
" Vel retinere, in tuâ potestate est: nunc verò recordemur prœlii
" Statim prorsùs; non enim decet verbis tempus terere hîc manentes,
" Neque moras trahere: Adhuc enim magnum opus infectum:
" Ut aliquis utique rursùs Achillem inter primos videat
" Hastâ æreâ Trojanorum perdentem phalangas.
" Sic verò & aliquis vestrûm memor cum viro pugnet.
Hunc autem respondens allocutus est abundans consiliis Ulysses;
" Nè tamen sic, strenuus licèt sis, deo similis Achille,

qui tamen hoc in loco non satìs aptè cohæret. Vide suprà ad ι, 119.

Ver. 138. Ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.] Τῆς Βρισηΐδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην ἀναφέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ἔμως "Ἄψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα." Καὶ γὰρ τὸ δέεσθαι, τῷ μὴ καλαφρονοῦντος ἐστὶ καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἀδικήσας, ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγαρχίας δόξαν. *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 139.—ὄρνυθι] Vide suprà ad γ, 260.

Ver. 145.—πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Vide suprà ad ά, 47 & 58.

Ver. 148. Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοί·] *Al.* Εἶτ' ἐχέμεν, παρά σοι. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 150. —— ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·] Ἤτοι περὶ τῆς Πατροκλοῦ ταφῆς λέγει, ὃ τῆς τοῦ Ἕκτορος ἀναιρέσεως. *Schol.* Rectiùs autem hoc in universum de bello nondum confecto dictum intelligas.

Ver. 151.—Ἀχιλῆα.] Vide suprà ad ά, 265.

Ver. 153. Ὡς κέ τις] *Al.* Ὡδέ τις.

Ver. 155.—θεοείκελ'] Vide suprà ad β', 623

Ver.

Νήϊας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ ἐκ ὀλίγον χρόνον ἔσαι
Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμροτέροισιν·
Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιὺς
Σίτυ κ' οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐσὶ κ' ἀλκή·
Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
Ἀλλά τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
Δίψα τε κ' λιμὸς, βλάβεται δέ τε γένατ' ἰόντι.
Ὅς δέ κ' ἀνὴρ, οἴνοιο κορεσσάμενος κ' ἐδωδῆς,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ἐδέ τι γυῖα
Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, κ' δεῖπνον ἄνωχθι
Ὀπλέσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.

" Jejunos impelle ad Ilium filios Achivorum
" Cum Trojanis pugnaturos: quia non *in* exiguum tempus erit
" Certamen, postquàm primùm congressiæ fuerint phalanges
" Virorum, Deusque inspiraverit animos utrisque:
" Sed vesci jube velocibus in navibus Achivos
" Cibo & vino; hoc enim, robur est & vis:
" Neque enim vir totum diem usque ad solem occidentem
" Expers cibi poterit contra *hostem* pugnare.
" Licèt enim animo utique prompto sit ad pugnandum,
" Tamen simul sensim membra gravantur, & occupant *eum*
" Sitisque & fames, noxamque trahunt genua eunti.
" Qui verò vir, vini satur & cibi,
" Cum viris hostibus totam diem pugnat,
" Audiens omninò ei animus in præcordiis, neque quicquam membra
" Priùs defatigantur, quàm omnes recedant à pugnâ.
" Sed age, populum quidem dimitte, & jentaculum jube
" Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon
" Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi
" Oculis videant, tuque animo tuo lætêris.

Ver. 157.——μαχεσσομένους·] *Al.* μαχησομένους. *Al.* μαχησόμενοι.

Ver. 159.——πνεύσῃ] *Al.* πνεύσει.

Ver. 165.——βαρύνεται,] *Victorius, Var. Lect. lib.* XXXVIII. *cap.* 21, ait, ex vetere Scholiaste, hoc vocabulum unum esse eorum, quæ Ζημαίαν ἀναπλήρωσιν ἔχουσι, & appellantur ἀναπλήρωτα; quibus, omni contentione adhibitâ, melius nihil aptiusque excogitari possit.

Ver. 167.——κορεσσάμενοι] *Quum se ipse saturaverit.* Vide suprà ad *ver.* 23, & ad γ, 141.

Ver. 171.—Σκέδασον,] Vide suprà ad α, 140. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit κέδασον.

Ver. 174.—Σὺ δὲ φρεσὶ Σῇσιν ἰανθῇς.] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* Σὺ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἰανθῇς.

Ὀμνύετω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναξὰς,
Μήποθ' τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἥ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἢτ' ἀνδρῶν ἢτε γυναικῶν·
Καὶ δὲ ζοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔσω·
Αὐτὰρ ἔπειτά ζε δαιτὶ ἐνὶ κλισίης ἀρεσάσθω
Πειρὴ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
Ἀτρεΐδη, ζὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος κὲ ἐπ' ἄλλῳ
Ἔσσεαι· ἐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
Ἀνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Χαίρω ζεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας·
Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκεο κὲ κατέλεξας·
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
Οὐδ' ἐπιορκήσω, πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρηος,
Μιμνέτε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, κὲ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
Κρινάμενος κούρης ἀριστῆας παναχαιῶν,

" Juret autem tibi jusjurandum, inter Argivos ſurgens,
" Nunquam hujus cubile aſcendiſſe ſe, vel miſtum fuiſſe,
" Quà mos eſt, Rex, & virorum & mulierum:
" Quin & tibi ipſi animus in præcordiis placidus ſit:
" Ac deindè te convivio in tentoriis conciliet
" Lauto, ut nè quid juris mutilum habeas.
" Atride, tu verò deindè æquior & in alium
" Eris: Haudquaquàm enim indigne ſerendum, regem
" Virum placare, quandò quis prior injuriam fecerit.
Illum verò viciſſim allocutus eſt rex virorum, Agamemnon;
" Gaudeo tuo, Laërtiade, hoc ſermone audito:
" Rectè enim & ordine omnia obiiſti & enumerâſti.
" Hæc ſanè ego volo jurare, jubetque me animus,
" Neque pejerabo, per deum: Sed Achilles
" Maneat hîc eouſque ſaltem, feſtinans licèt ad certamen;
" Manete & alii omnes congregati, donec dona
" E tentoriis venerint, & fœdera fida ferierimus.
" Tibi verò ipſi hoc ego præcipio, & jubeo, ô *Ulyſſes*,
" Delectis juvenibus primoribus univerſorum Achivorum,

Ver. 177. Ἥ θέμις ἐστὶν,] Deeſt hic verſus in Codice *Harleiano*.

Ver. 180.—ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.] Ἵνα μηδὲν ἐλλίπῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς ζὲ δικαίως πραχθῆναι. *Schol.*

Ver. 182.—ἔ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα Ἀνδρ' ἀπαρέσσασθαι,] Ἀμφίβολον, διὰ τὴν αἰτιατικήν· ἔςι δὲ ὁ λόγος περὶ τῦ βασιλέως· ἔ νεμεσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἄνδρα βλάψας κὲ τῆς ἀδικίας πρὸς πάρῃς, ἀπαρίσηται αὐτόν· ἔςι δὲ τὸ ἀπαρέσασθαι, τὸ τῆς ὀργῆς ἐπᾶραι· ἦτο τῆς βλάβης ἀπαλλάξαι, κὲ ἱλάσασθαι. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 19. Ubi Editiones quidem *Porphyrii*, " βασιλῆι," habent; ipſe autem, " βασιλῆα," legiſſe videtur.

Ver. 183.—ἀπαρέσσασθαι,] *Barneſius* legendum conjicit ἐπαρέσσασθαι.

Ver. 188.——πρὸς δαίμονος·] *Al.* πρὸς δαίμονας.

Ver. 190.—ὄφρα κε δῶρα] *Al.* εἰσόκε δῶρα.

Ver. 191.——ἔλθωσι,] *Al.* ἔλθῃσι.

Ver. 193. Κρινάμενος] Vide ſuprà ad α, 309, 314, 338; & ad ζ, 434.

Ibid.

Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
Χθιζὸν ὑπέσημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας·
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ', Ἠελίῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Ἄλλοτέ περ κὲ φάλλον ὀφέλλεσ' ταῦτα πένεσθαι,
Ὁππότε τις μεθαπαυσωλὴ πολέμοιο γένηαι,
Καὶ μένος ὄ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι·
Νῦν δ' οἱ μὲν κέαλαι δεδαϊγμένοι, ὃς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνεσθον· ἦτ' ἂν ἔγωγε
Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
Νήϊας, ἀκμήνας· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην·
Πρὶν δ' ὕπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρῳ τεθνειῶτι,
Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ

" Dona meâ à nave afferto, quot Achilli
" Heri polliciti ſumus *nos* daturos eſſe, adducitoque mulieres:
" Talthybius autem mihi ocyus per caſtra lata Achivorum
" Aprum quæſitum apparet mactandum Jovique, Solique.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Atride, glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon,
" Aliàs certè potiùs debetis hæc procurare,
" Quandò aliqua poſt ceſſatio à pugnâ fuerit,
" Et martius ardor non tantus ſit in pectoribus meis:
" Nunc verò illi quidem jacent confoſſi, quos domuit
" Hector Priamides, quandò ei Jupiter gloriam præbuit;
" Vos autem ad cibum urgete: Ego ſanè omninò
" Nunc quidem hortarer pugnam inire filios Achivorum
" Jejunos, impaſtos: ut verò ſol occiderit,
" Parare magnam cœnam, poſtquàm ulti eſſemus contumeliam:
" Antè verò nequaquàm mihi quidem meum per guttur demittetur
" Nec potus, neque cibus, ſodale mortuo,
" Qui mihi in tentorio confoſſus acuto ære

Ibid.—κυρήας ἀριζήας] Καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς νέους ςρατιώτας [κυρῆτας] προσηγόρευσε· " Κριάμενος κυρῆτας ἀριζῆας παναχαι- " ῶν——" Καὶ πάλιν [infrà *ver.* 248,] " —δῶρα φέρον κυρῆτες Ἀχαιῶν." *Strabo, Geograph. Lib.* X.

Ver. 194. Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν,] *Strabo*, loco jam citato, legit; Δῶρα δοῦς παρὰ νηὸς ἐνέγκειν. *Al.* ἐμῆς παρὰ νιὸς ἐνεγκέμεν.

Ver. 197.——ἑτοιμασάτω] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 200.——ταῦτα] *Al.* πάλα.

Ver. 202.—ἦσιν] Cod. *Harleian.* εἶσιν.

Ver. 204.——Πριαμίδης,] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 205.——βρωτὺν ὀτρύνεσθον·] Quâ ratione, βρωτὺν, hîc ultimam producat; item υἷϊ, *ver.* 216; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 208. Τεύξεσθαι] *Al.* Τεύξασθαι.

Ibid.——τισαίμεθα] Vide ſuprà ad ό, 116; & ad ν, 319.

Ver. 210.——τεθνειῶτι,] Vide ſuprà ad ν, 46.

Ver.

Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μύρονται· τό μοι ὅτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
Ἀλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος ζόνος ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος ὐκ ὀλίγον περ
Ἔγχει, ἐγὼ δέ κε ζείο νοήματί κεν προβαλοίμην
Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
Ἧσε πλείσην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·

" Jacet, in veſtibulum *pedibus* converſis; circùm autem ſocii
" Lugent: Ideò mihi neutiquàm in mente hæc curæ ſunt,
" Sed cædeſque, & ſanguis, & gravis gemitus virorum.
Illum verò reſpondens allocutus eſt abundans conſiliis Ulyſſes;
" O Achille, Pelei fili, longè fortiſſime Achivorum,
" Præſtantior es me & fortior non parùm quidem
" Haſtâ, ego verò te prudentiâ utique ſuperavero
" Multùm: prior etenim natus ſum, & plura cognovi:
" Itaque tibi acquieſcat animus verbis meis.
" Statim prorsùs pugnæ fit ſatietas hominibus,
" Cujus plurimam quidem ſtipulam in terram æs fundit;

Ver. 212.——ἀνὰ πρόθυρον] *Al.* ἀνὰ προθύροισι.

Ver. 213.—τό μοι ὅτι] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit, τῷ μοι ὅτε. Vide ſuprà ad μ', 9.

Ver. 213—224.——μέμηλεν—τέτυκται.] Si μεμήλει——τέτυκτο dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 214.——φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος ζόνος] Vide infrà ad ώ, 548.

Ibid.——φόνος] Cod. *Harleian.* Πόνος.

Ver. 216. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ,] Pronuntiabatur Πηλῶς. *Barneſius* edidit Πηλῆος υἱέ. Nec malè; cum Πηλῆος ſit vox *Ionica*, & υἱὸς alibi priore correptâ occurrat;

Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο.—— *Il.* ή, 47.
——Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος. ζ', 575.

Vide ſuprà ad ν', 103; & ad ό, 24. Cæterùm in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*, Πηλέος υἱέ. Quod & ipſum ferri poſſet, pronuntiando ſcilicèt Πηλὲς.

Ver. 217. Κρείσσων εἰς ἐμέθεν] Ὄρα τὸ ἀξίωμα τῦ βελτιῦ, καὶ τὸν ἑαυτῦ καιρὸν καὶ ἀνεμέσητον ἔπαινον. *Euſtath.* Ἐπιτίμησις—— ἔστι πικρὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ δι' ἀπορρήτων λυπηρὰ παραίνεσις. Διὰ τῦτο καὶ προοίμιον αὐτῷ μακρὸν ἐστί· " Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ " φέρτερος ὐκ ὀλίγον περ Ἔγχει· ἐγὼ δέ κε " ζείο νοήματί γε προβαλοίμην· Πολλὸν ἐπεὶ " πρότερος γένομην καὶ πλείονα οἶδα." Αὐτὸ τὸ προοίμιον τῦ Σχήματός ἐστιν ἀρχὴ, Μὴ πάνυ θάρρει τῇ ἀνδρείᾳ τῇ Σαυτῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐλέγχεις αὐτὴν τὸ μηδὲν εἶναι· ἀλλ' ἄκυε παρ' ἀνδρὸς ἐμπείρου καὶ ἐπισήμονος ἐκ πείρας πραγμάτων.——Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πικρά ἐστι, καὶ ἐπιτίμησιν ἔχει, εἰκότως παραβολὴ [*ver.* 221, &c.] τὸ πικρὸν τῆς ἐπιλήμψεως ἀσφαλὲς ἐποίησεν. *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, §. 9. *in fine.*

——Tibi dextera bello
Utilis; ingenium eſt, quod eget moderamine noſtri.
Ovid. Metam. Lib. XIII. *ver.* 361.

Ver. 218.——νοήματί κεν] Cod. *Harleian.* νοήματί γε. Atque ita legit *Dionyſius Halicarneſſenſis* loco jam citato. Quæ & proba Lectio.

Ver. 221. Αἶψά τε φυλόπιδος] *Al.* Αἶψά κε, & Αἶψα δὲ. Ὄρα——ὡς ἀπαθῶς καὶ ἀλύπως εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν πολέμῳ τελευτηκότων προειρημένος, ὡς περὶ πυρῶν ζυγομιδὴν ποιεῖται τὸν λόγον, λέγων· " Αἶψά τε φιλό- " πιδος [φυλόπιδος] πέλεται κόρος ἀνθρώ- " ποισιν, Ἧς τε πλείσην μὲν καλάμην χθονὶ " χαλκὸς ἔχευεν· Ἀμητὸς δ' ὀλίγιος." *Ariſtid. Quintilian. de Muſicâ, Lib.* II.

Ver. 222.——Ἧσε πλείσην] *Heraclides Ponticus* legit Ὡς ὅτε πλείστην.

Ibid.

Ἀμηλὸς δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται·
Γαστέρι δ' ἔπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς.
Λίην γὰρ πολλοὶ κὴ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καθαπτέειν, ὅς κε θάνῃσι,
Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ συτεροῖο λίπωνται,
Μεμνῆσθαι πόσιος κὴ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ,
Ἐσσάμενοι χροΐ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
Λαῶν ὀτρυντὺν πολιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
Ἥδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
Ἦ, κὴ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριονην τε,

" Messis autem perexigua, postquàm inclinet lances
" Jupiter, qui hominum arbiter pugnæ est:
" Ventre verò haudquaquàm licet mortuum lugere Achivos.
" Admodum enim multi & crebri diebus omnibus
" Cadunt; quandò igitur quis respirare poterit à dolore?
" Sed oportet eum quidem sepelire, quicunque mortuus sit,
" Patientem animum habentes, diem unam defletum:
" Quotquot verò pugnæ horrendæ superfuerint,
" Meminisse potûs & cibi, ut adhuc acriùs magis
" Viris *cum* hostibus pugnemus indesinenter usque,
" Induti corpus ære indomito: neque quis aliâ
" Copiarum cohortatione expectatâ subsistat.
" Illa enim cohortatio malè ei cedet, quicunque relictus fuerit
" Apud naves Argivorum: sed omnes simul *castris* egressi
" In Trojanos equûm domitores excitemus acre prœlium.
Dixit & Nestoris filios sibi comites delegit gloriâ sublimis,
Phylidemque Megetam, Thoantaque, Merionemque,

Ibid.——πολείσην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν.] Ἀλληγορικῶς ἂν καλέμην τῶν κέκληκε τὰ *Σώματα* τῶν ἀνηρημένων. *Schol.* " Quotiens mutatâ necem significare vult, " *messem* hominum factum esse dicit." *Macrob. Saturnal. Lib.* V. *cap.* 15.

Ver. 223.——κλίνῃσι] Vide suprà ad ά, 309 & 338.

Ver. 226. Λίην γὰρ πολλοὶ]
Namque nimis multos, atque omni luce cadentes
Cernimus; ut nemo possit mœrore vacare.
Quo magis est æquum tumulis mandare peremptos
Firmo animo, & luctum lacrymis finire diurnis.
Sic Tusc. Disputat. Lib. 3.

Ver. 229.——δακρύσαντας] *Al.* δακρυχέοντας.

Ver. 233. Ἐσσάμενοι χροὶ χαλκὸν] *Cum nosmet ipsi armaverimus.* Similiterque infrà *ver.* 238.——Νέστορος υἷας ὀπάσσατο· *Nestoris filios sibi ipse comites ascivit.* Vide suprà ad *ver.* 23; & ad ν', 168.

Ver. 236. Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων] *Al.* Νηυσὶ παρ' Ἀργείων. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver.

Καὶ Κρειονλιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βαὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, ὕς οἱ ὑπέσχε,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
Ἐκ δ' ἄγον αἴψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον·
Χρυσῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κύρηες Ἀχαιῶν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῷ ἐναλίγκιος αὐδήν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἣ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κολεὸν αἰὲν ἄορτο,
Κάπρε ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο ζυγῇ

240 Et Creontiadem Lycomedem, & Melanippum:
Perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridæ.
Statim deindè simul verbum fuit, & perfectum est opus:
Septem quidem è tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat,
Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos:
245 Eduxerunt confestim & mulieres formâ egregias, operum scientes,
Septem: at octavam, Brisëida genas pulchram:
Auri autem appensa Ulysses decem omnia talenta,
Præibat *ferens*; simulque alii dona ferebant juvenes Achivorum;
Et ea quidem in mediâ concione posuerunt: at Agamemnon
250 Surrexit: Talthybius autem, deo simili voce,
Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum.
Atrides autem, extracto manibus cultro,
Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat,
Apri setis pro primitiis abscissis, Jovi manibus sublatis,
255 Precabatur: ii verò omnes ibidem sedebant tacitè

Ver. 242.——ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·] Sic apud *Virgilium*;

Sic ait, & *dicto citiùs* tumida æquora placat. *Æn.* I. 146.

Item apud *Terentium*;

——*dictum factum* huc abiit——. *Heauton. Timor. Act* V. *Sc.* I. 31.

Ibid.—τετέλεστο] Vide suprà ad δ, 492; & ad ά, 37.

Ver. 245.——ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας.

Ver. 247. Χρυσῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,] *Decem ipsa talenta*, vel *talenta non minùs decem*. Malè igitur vir eruditissimus *Dionysius Halicarnassensis*, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8; Τῶν δὲ Σχημάτων τὰ μὲν κατὰ Πλεονασμὸν ποιεῖ· ἐνίοις μὲν διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐν τούτῳ· "Χρυσῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα." Τὸ γὰρ "πάντα" μηδὲν συντελοῦν ἔγκειται. Vide suprà ad σ', 373 & 470.

Ibid.——στήσας] Διὰ ζυγῦ στήσας· οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐζήτουν. *Schol.* Vide infrà ad ά, 232.

Ver. 248.——κύρηες Ἀχαιῶν.] *Strabo*, *Geograph lib.* X. legit κυρῆτες Ἀχαιοί.

Ver. 253.——ἄορτο.] *Al.* ἄωρτο.

Ver. 254.——χεῖρας ἀνασχὼν, Εὔχετο·] ——duplices tendens ad sidera palmas. *Æn.* I. 67.

——oculos ad sidera lætus
Extulit, & cœlo palmas cum voce tetendit. *Æn.* II. 687.
Et duplices cum voce manus ad sidera tendit. *Æn.* X. 667.

Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος, καὶ Ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενείκα,
Οὔτ' εὐνῆς προφασιν κεχρημένος, οὔτε τεῦ ἄλλου·
Ἀλλ' ἔμεν' ἀπρότιμος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅ τις ζφ' ἀλίτηται ὀμόσσας.
Ἦ, καὶ ἀπὸ χόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
Ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνσὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μεθηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσι διδοῖσθα·
Οὐκ ἂν δῆπόσε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερὲς, οὐδέ κε κούρην
Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά πού θι Ζεὺς
Ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

Argivi, ut par erat, auſcultantes regi.
Conceptis autem precibus dixit, ſuſpiciens in cœlum latum:
" Teſtis ſit nunc Jupiter primùm, deorum ſummus & optimus,
" Terraque, & Sol, & Furiæ, quæ ſub terram
" Homines puniunt, quicunque perjurium jurârit:
" Nequaquàm ego puellæ Briſeïdi manum intuli,
" Neque concubitûs causâ indigens *ipsâ*, neque alicujus alterius *rei*:
" Sed manſit intacta in tentoriis meis.
" Si verò quid horum perjurium *eſt*, mihi dii dolores dent
" Multos admodùm, quot dant *ei*, qui in eos peccârit jurando.
Dixit, & jugulum apri abſcidit ſævo ære:
Hunc quidem Thalthybius cani maris in magnum æquor
Projecit circumrotatum, eſcam piſcibus: At Achilles
Aſſurgens inter Argivos bellicoſos locutus eſt;
" Jupiter pater, magnas calamitates omninò mortalibus infers:
" Neque enim unquam animum in pectoribus meis
" Atrides commoviſſet prorsùs, neque puellam utique
" Abduxiſſet, me invito, mala ſtruens; at nimirùm Jupiter
" Voluit Achivis mortem multis contingere.

Ver. 258. Ἴσω νῦν—Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος,] Eſto nunc ſol teſtis, & hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII. 176.

Ver. 260.——τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·]
——φασὶν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον τισυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις. *Heſiod.* Ἡμέραι, *ver.* 39.
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ. *Id. Theogon. ver.* 231.

Ibid.——τίνυνται,] Vide ſuprà ad β', 43; & ad γ', 279. *Al.* τίνυνται.

Ver. 266.——ἀπὸ χόμαχον κάπρου τάμε] Id eſt κάπρου χόμαχον ἀπέταμε.

Ver. 270. Ζεῦ πάτερ,] Vide ſup. ad ὁ, 372.

Ver. 273. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος· ἀμήχανος ἀλλά.

Ver.

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσι·
Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίηθεν ἰοῦσα,
Νῦν δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
Ἄψ ἀνιόντ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί·

275 "Nunc verò abite ad jentaculum, ut committamus prœlium.
Sic dixit. ſolvit autem concionem celerem.
Illi quidem diſpergebantur ſuam ad navem quiſque:
Dona verò Myrmidones magnanimi procurabant,
Iverunt autem ad navem ferentes Achillis divini;
280 Et ea quidem in tentoriis poſuerunt, collocaveruntque in ſedibus mulieres;
Equos verò ad armentum egerunt famuli præclari.
Tum verò Briſeïs, ſimilis aureæ Veneri,
Ut vidit Patroclum laceratum acuto ære,
Ipſi circumfuſa, ſtridulum edidit ululatum, manibuſque laniebat
285 Pectoraque, & teneram cervicem, atque pulchra ora:
Dixit autem flens mulier, ſimilis deabus;
" Patrocle, mihi miſeræ chariſſime animo,
" Vivum quidem te reliqui ego, è tentorio abiens,
" Nunc verò te mortuum invenio, princeps populorum,
290 " Reverſa: Ut me excipit malum è malo ſemper!

Ver. 277.—ἄϱ'] *Ut juſſerat Achilles.*—— *ver.* 275.

Ver. 282.—ἔπειτ', ἰκέλη] Ita edidit *Barneſius*; *Al.* ἔπειθ', ἰκέλη.

Ibid.——χρυσῇ] Edidit *Barneſius* χρυσέῃ. Quod eodem modo pronuntiandum; primam enim neceſſario producit. Vide ſuprà ad ν', 523.

Ver. 284. Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε,] Unguibus ora ſoror fœdans & pectora pugnis,
Per medios ruit ac morientem nomine clamat. *Æn.* IV. 673.

Ibid.—ἐκώκυε,] Pronuntiabatur, ut opinor, ἐκώκυ. Vide ſuprà ad σ', 37; & ad ά, 488.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,] Πολλὰ Σχήματα πας' Ὁμήρῳ, παμπόλλα καὶ ἐν ἄλλαις ἱστορίαις ἄλλα διοικέμενα· ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς Βρισηΐδος λόγος οὐκ ἀσχημάτιστος, ἅτε ἡκουσα παρὰ τῶν Ἀγαμέμνονος, θεασαμένη τὸν Πάτροκλον κείμενον, ἐπιπίπλει τῷ Σώματι, καὶ θρηνεῖ Πάτροκλον. Καὶ οἴεται ὁ ἀκροατὴς ὅτι Πάτροκλον θρηνεῖ· ἐνδείκνυται δὲ ὁ ποιητὴς Σοφίαν γυναικὸς ἐν ἀκμῇ καιρῷ ἀπαιτούσης τὰς τῆς γυναικὸς ὑποσχέσεις, καὶ διὰ τοῦτο θρηνεῖ δίκην λεγούσης πρὸς Ἀχιλλέα· " Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον " κεχαρισμένε θυμῷ, Ζωὸν, &c." *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, *cap.* 9.

Ver. 289—300. —— τεθνειῶτα —— τεθνειότα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 290.—δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.]
Ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέραν
Κακὰ κακῶν κυρεῖ.
Euripid. Hecuba, ver. 688.

——ἐπὶ

Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
Κηδείους, οἳ πάντες ὁλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον·
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
Κλαίειν, ἀλλ' ἔμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
Κυρίδιην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·
Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.
Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο γεναχίζων·

" Virum quidem, cui collocârant me pater & veneranda mater,
" Vidi ante urbem confoſſum acuto ære;
" Treſque fratres, quos mihi eadem peperit mater,
" Conjunctiſſimos, qui omnes exitialem diem obierunt:
" Haudquaquàm tamen me finebas, quandò virum meum velox Achilles
" Interfecit, evertitque urbem divini Mynetis,
" Flere; ſed me dicebas Achillis divini
" Primam uxorem *te* facturum eſſe, abducturumque in navibus
" In Phthiam, inſtructurumque epulas nuptiales inter Myrmidonas:
" Ideò te inexpletùm fleo mortuum, animo ſemper manſuetum.
Sic dixit flens: adgemebant autem fœminæ,
De Patroclo, ſpecie, de ſuis autem *reverâ* ipſarum malis fingulæ.
Ipſum verò circum *Achillem* ſeniores Achivorum congregabantur,
Precantes, ut jentaculum ſumeret: Is verò recuſabat gemebundus;

——ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται.
Id. Troades, ver. 591.
——aliud ex alio malum.
Terent. Eunuch. Act. V. *Scen.* V. 17.

Ver. 294.——ἐπέσπον] Cod. *Harleian.* ἐπέσπων.

Ver. 295. Οὐδὲ μὲν οὐδ'] Singularem habet vim duplex iſta negatio, quæ ſermone Romano exprimi non poteſt.

Ver. 295—297. —— ἔασκες ——ἔφασκες] Vide ſuprà ad *ver.* 42; & ad ν, 84.

Ver. 296.——πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,] Ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν, λέγων, "πόλιν θείοιο Μύνητος," ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ' αὐτῷ, ἢ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον. *Strabo. Geograph. Lib.* XIII. Rectè; Ut liquet ex *Iliad. B*, 689;

Κύρνος χωόμενος Βρισηίδος ἠϋκόμοιο,
Τὴν ἐκ Λύρνησσοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας.
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα θήσας,
Καδδὲ Μύνητ' ἔβαλεν——.

Cæterùm Codex *Harleianus* hìc legit, ἐκ δ' εἷλε πόλιν.

Ver. 298. Κυρίδιην ἄλοχον] Vide ſuprà ad ά, 114.

Ibid.——ἐνὶ νηυσίν] *Al.* ἐπὶ νηυσίν.

Ver. 299. ——δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·] Ita apud *Euripidem*;

Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
Παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.
Iphig. in Aul. ver. 122.

Ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμοι θεοί.
Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.] " Selon mon goût par-
" ticulier, voila le trait le plus fin qui ſoit
" dans toute l'Iliade: rien n'eſt plus natu-
" rel que l'image que le Poete nous pre-
" ſente de ces pauvres filles, qui ſe trou-
" vant depuis aſſez longtemps entre les
" mains d'un vainqueur, renouvellent leur
" larmes à l'occaſion des nouveaux objets de
" triſteſſe qui les environnent, quoiqu' elles
" y priſſent peu de part." *Terraſſon. Diſſer-tat. ſur l'Iliade, Part* IV. *cap.* 4.

Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος
Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
Δύσομαι δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
Δοιὼ δ' Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
Τέρπετο, πρὶν πολέμυ σόμα δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκαλο, φώνησέν τε·
Ἦ ῥα νύ μοι ποτὲ καὶ Ζεῦ, δυσάμμορε, φίλαθ' ἑταίρων,
Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε ζπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα·
Νῦν δὲ ζὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
Σῇ ποθῇ· ὃ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
Οὐδ' εἴ κεν τὸ πάλρος ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
Ὅς πε νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,

" Obsecro, siquis omninò mihi charorum obsequitur sociorum,
" Nè me antè cibo jubete, neque potu,
" Satiare meum animum; dolor enim me gravis invadit:
" Ad occidentem autem solem expectabo, & perferam prorsus.
Sic fatus, alios quidem dimisit reges:
Duo autem Atridæ remanebant & nobilis Ulysses,
Nestor, Idomeneusque, senexque equûm agitator Phœnix,
Oblectantes assiduè tristem: neque quicquam animo
Oblectabatur, antequàm prælii aciem subiret sanguinolenti.
Recordatus verò crebros ex imo pectòre trahebat *gemitus*, dixitque;
" Certè mihi olim & tu, infelix, charissime sodalium,
" Ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas
" Properè & diligentèr, quandò festinarent Achivi
" Trojanis equûm domitoribus inferre lacrymosum Martem;
" Nunc verò tu quidem jaces confossus; sed meum cor
" Expers potûs & cibi, intùs licèt sint,
" Tui desiderio; Nequè enim quicquam pejus aliud paterer;
" Nè quidem si vel patrem mortuum audirem,
" Qui fortè nunc in Phthiâ molles lacrymas effundit,

Ver. 307. Ἄσασθαι] Vide suprà ad φὴρ. 167; & ad γ', 141.

Ver. 309.—ἀπεσκέδασεν] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 310.——Ἀτρεΐδαι] Cod. *Harleian.* Ἀτρεΐδα.

Ver. 311. Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε,] Cod. *Harleian.* Νέστωρ, τ', Ἰδαμενεύς τε.

Ibid.—ἱππηλάτα] Vide suprà ad ά, 175.

Ibid.—Φοῖνιξ,] Vide suprà ad β', 267.

Ver. 314.——ἀδινῶς ἀνενείκαλο,] Ἀθρόως καὶ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτῶς ἀνέκραξεν· ἢ, οἱονεὶ ἀνεφέναξε, καὶ πολὺ ἤγαγε πνεῦμα. *Schol. Al.* ἀδινῶς ἀνενίγκαλο.

Ver. 316.——ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν] *Al.* ἐνὶ κλισιησι λαρόν. Minùs rectè; nam λαρὸν *priorem* producit. Vide suprà ad ε', 572.

Ver. 318.——πολύδακρυν ἄρηα·]
——lachrymabile bellum.
Æn. VII. 604.

Ver. 322.——ἀποφθιμένοιο] Similiterque infrà *ver.* 377; Vide suprà ad β', 43.

Ver.

Χήτεϊ τοιῦδ' υἱος· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
Εἵνεκα ῥιζεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱὸς,
Εἴ πω ἔτι ζώει γε, Νεοπτόλεμος θεοειδής.
Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
Οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Αὐτῆ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ ζὺν νηῒ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν, ἢ πως τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
Γήραϊ τε συλερῷ, καὶ ἐμὴν πολιδεγμενον αἰεὶ
Λυσρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,

" Desiderio talis filii: ipse verò alienigeno in populo
" Propter inviſam Helenam contra Trojanos bellum gero:
" Vel illum, qui in Scyro mihi nutritur charus filius,
" Si quidem adhuc vivit, Neoptolemus divinâ formâ præditus.
" Nam anteà quidem mihi animus in pectoribus ſperabat,
" Solum me moriturum eſſe, longè ab Argo apto equis,
" Hîc in Trojâ; te verò ad Phthiam rediturum eſſe,
" Ut mihi filium veloci cum nave nigrâ
" E Scyro educeres, & ei oſtenderes ſingula,
" Poſſeſſionem meam, ſervoſque, & altum tectum habentem magnam domum.
" Nunc enim Peleum utique puto vel prorsùs
" Interiiſſe, vel ægrè adhuc viventem triſtari,
" Senioque inviſo, & de me expectantem ſemper
" Triſtem nuncium, quando interfectum audiat.
Sic dixit flens; adgemebant autem primores,
Recordati quæ quiſque in ædibus reliquerant.
Lugentes verò hos intuitus miſeratus eſt Saturnius,

Ver. 326. Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ] Τὸ δὲ " Ἠὲ " τὸν," ὃ *Cuno* ἐσχημάτισαι, ἀλλά τι παρεξήλλαχαι· ἦν μὲν γὰρ τῷ εἰρμῷ, τὸ εἰπεῖν. Οὐδ' εἶχεν τῷ παῖδος πυθοίμην, ἢ τῷ, ἦγων τύτῳ, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται. Ἀχιλλεὺς δὲ, ὡς οἷον ἐκλαθόμενος ὑπὸ πένθους τῆς ἤθίμου συντάξεως, ἔφη τό, " Ἠὲ τὸν." *Euſtath.* Conſultò certè ita ſcripſit Poëta, cùm æquè facilè ſcribere potuiſſet, " Ἠὲ τῷ, ὃς " Σκύρῳ," &c.

Ibid.——Σκύρῳ] Σκῦρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. *Schol.* ad *ver.* 332.

Ver. 327.——Θεοειδὴς.] Vide ſuprà ad β', 623.

Ver. 329.——φθίσεσθαι] Vide ſuprà ad β', 833.

Ver. 332.——ἐξαγάγοις,] *Al.* ἐξαγάγῃς.

Ver. 334.——Πηλῆά] Vide ſuprà ad ά, 265.

Ver. 336.——πολιδέγμενον] *Barneſius* edidit προλιδέγμενον. Quod perindè eſt.

Ver. 337.——πύθοιτο.] *Al.* πύθηται. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 338. Ὡς ἔφατο κλαίων·] Sic fatur lacrymans—— *Æn.* VI. 1.

Ver. 339.——ἐνὶ μεγάροισιν] Quâ ratione, ἐνὶ, hîc ultimam producat; item ὀδυρόμενος, *ver.* 345; & τανυπτέρυσι, *ver.* 350; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἔλειπον.] *Al.* ἔλειπεν. Cod. *Harleian.* ἔλειπε.

Ver. 340.——ἄρα] *Eo modo, quo dixi*——.

Ibid.——Κρονίων,] Vide ſupra ad ά, 265; & 397.

Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος·
Ἦ νύ τοι ἐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
Κεῖνος ὅγε, προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Ἧσαι ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος κὴ ἄπαστος.
Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε κὴ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξον ἐνὶ στήθεσσ, ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηαι.
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Ἡ δ', ἅρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,
Οὐρανὸν ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι κὴ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γένηθ' ἵκηαι.
Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ὤιχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·

Confestimque Minervam verbis alatis allocutus est;
" Filia mea, jam prorsùs deseris virum bonum:
" An utique tibi haud jam omninò in animo curæ est Achilles?
" En! ille, ante naves puppibus excelsas,
" Sedet plorans sodalem charum: alii verò jam
" Abierunt ad jentaculum, is verò jejunus & impastus est.
" Quin abi, ei nectarque & ambrosiam amabilem
" Instilla in pectora, ut nè ipsum fames occupet.
Sic locutus, impulit anteà paratam animo Minervam:
Illa verò, harpæ similis alas patulæ, vocem argutæ,
E cœlo desiliit per æthera: At Achivi
Jam tum armabantur per castra: Illa verò Achilli
Nectar in pectora & ambrosiam amabilem
Instillavit, ut nè eum fames peracerba genua occuparet.
Ipsa verò ad patris præpotentis solidam domum
Abiit; Illi autem seorsùm à navibus fundebantur velocibus.
Ut verò cùm densæ nives à Jove devolant,
Gelidæ impetu actæ serenitatem inducentis Boreæ:

Ver. 349.——ὤτρυνε] Vide suprà ad ν', 44.

Ver. 350.——ἅρπη] Εἶδος ὀρνέου· τινὲς ἐκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φήνην· λέγεται δὲ κὴ τὸ δρέπανον. *Schol.*

Ibid.——τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,] Hinc liquet Vocalem istam υ in vocibus, λιγὺς, λιγύφωνος, *Brevem* esse. Malè igitur *Phil. Labbæus*; " *Vocales longæ* (inquit) *corripi* " *possunt in carmine, per solam Systolam pu-* " *rámque Licentiam; cùm palàm & apertè* " *longa breviatur; ut secunda in* λιγύφθογ- " γος." Dialect. linguæ Græcæ, cap. IX. §. 2. Utique, Licentia ista siqua esset, periisset omnis Prosodia. Quod autem " λι- " γύφθογος" secundam nonnunquam producat, id verò *positioni soli* debetur. Vide suprà ad β', 537.

Ver. 356.——ἀπάνευθε] Vide suprà ad ά, 349.

Ver. 357.—νιφάδες] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad μ', 280; & ad ν', 754.

Ver. 358.——ὑπαὶ] *Al.* ὑπὸ.

Ver.

Ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
Νηῶν ἐκφορέοντο, κὴ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραναιγύαλοι, κὴ μείλινα δοῦρα·
Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
Χαλκοῦ ὑπὸ σεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Τοῦ κὴ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
Δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων·
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε

Sic tunc crebræ galeæ, lucidùm renidentes,
E navibus ferebantur, & clypei umbonibus muniti,
Thoraceſque concavis firmi, & fraxineæ haſtæ.
Fulgor autem ad cœlum uſque aſcendebat, ridebatque omnis circùm terra
Æris præ fulgure: ſtrepituſque ciebatur ſub pedibus
Virorum: in mediis verò armabatur nobilis Achilles:
Cui & dentes quidem frendebant, oculique
Splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitùs
Subiit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis iraſcens
Induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaboraverat fabricans.
Ocreas quidem primùm circa tibias poſuit

Ver. 361. Θώρηκές τε κραναιγύαλοι,] Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντες, ἰσχυροί· Γύαλα δὲ, τὰ κοιλώματα. *Schol.* De hujuſmodi *Thoracibus*, *Pauſanias*: Δύο ἦν χαλκᾶ ποιήματα, τὸ μὲν στέρνῳ κὴ τοῖς ἀμφὶ τὴν γαστέρα ἁρμόζον, τὸ δὲ ὡς νώτῳ ζκέπην εἶναι. Γύαλα ἐκαλεῖτο· τὸ μὲν ἔμπροσθεν τὸ δὲ ὄπισθεν προσῆγον. Ἐπεῖτα περόναι ζυνῆπτον πρὸς ἄλληλα. Ἀσφάλειαν δὲ ἀποχρῶσαν ἐδόκει παρέχεσθαι κὴ ἀσπίδος χωρὶς. Ἐπὶ τούτῳ κὴ Ὅμηρος φόρκυνα τὸν Φρύγα ἐπὶ ἔχοντα ἀσπίδα ἐποίησεν, [ſuprà ε', 314;] ὅτι αὐτῷ γυαλοθώραξ ἦν. *Phocic. Lib.* X. *cap.* 26.

Ibid.——κὴ μείλινα δοῦρα·] Poſt hunc verſum, in uno MS. repperit *Barneſius*:

Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεζ⊙ ὀρώρει.

Quod videtur ex π', 267, huc irrepſiſſe.

Ver. 362. Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν Χαλκοῦ ὑπὸ σεροπῆς] *Al.* ἀπὸ σεροπῆς.

Fulgur ibi ad cœlum ſe tollit; totaque circùm
Ære renideſcit tellus——.
Lucret. Lib. II. *ver.* 327.
——ac latè fluctuat omnis
Ære renidenti tellus——.
Vir. Georg. II. 281.

Ibid.——γέλασσε] Ἤτοι λαμπρυνθῆσα φαιδρά γέγονεν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 9.

Ver. 363.—ὑπὸ δὲ κτύπ⊙ ὤρνυτο ποσσὶν Ἀνδρῶν·]
——ſubterque virum vi
Excitur pedibus ſonitus——.
Lucret. Lib. II. *ver.* 328.

Ibid. & *ver.* 365.——κτύπ⊙——καναχὴ] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ibid.——ὤρνυτο] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 365.——τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας·]
——ſtant lumina flammâ.
Æn. VI. 300.
——totoque ardentis ab ore
Scintillæ abſiſtunt; oculis micat acribus ignis. *Æn.* VII. 102.

Ver. 367.—ἄρα] *Ut dictum eſt*—*ver.* 364.

Ver. 368.—Δύσετο] Vide ſuprà ad β', 353 & ad ε', 109.

Ver. 369. Κνημῖδας μὲν πρῶτα]
Cingitur ipſe furens certatim in prœlia Turnus:
Jamque adeò Rutulum thoraca indutus ahenis
Horrebat ſquamis, ſuraſque incluſerat auro,
Tempora nudus adhuc; laterique accinxerat enſem;
Fulgebatque altâ decurrens aureus arce.
Æn. XI. 486.

Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
Εἵλετο, τὸ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείῃ
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι,
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' ἂκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλῷ, δαιδαλέῳ· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἔο αὐτῷ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐνρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
Τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν
Ἐκ δ' ἄρα ζύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,

370 Pulchras, argenteis fibulis aptè junctas:
Tum posteà, thoracem circa pectora induebat:
Circa humeros autem posuit ensem argenteis clavis distinctum,
Æreum: deindè autem scutum magnumque, solidumque,
Sumpsit; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ.
375 Ut verò cùm è ponto flamma nautis relucet
Ardentis ignis, is autem ardet in altum in montibus,
Loco in solitario; eos verò invitos procellæ
Ponto super piscoso procùl ab amicis ferunt:
Sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat
380 Pulchro, affabrè facto: Galeam verò sublatam
Capiti imposuit validam; hæc autem, stella tanquam, refulgebat
Setis equinis comans galea: quassabantur autem comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
Tentabat autem seipsum in armis nobilis Achilles,
385 An sibi apta essent, & faciles in iis moverentur pulchri artus:
Ei verò tanquam alæ erant, attollebantque pastorem populorum.
E thecâ verò paternam extraxit hastam,

Ver. 370—380—393. Καλὰς———Καλῷ ——καλὰ.] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 372.——ἄρ'] *Deinceps*——.

Ver. 374—379—381.——τῷ δ' ἀπάνευθε Σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.——Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος Σάκεος Σέλας αἰθέρ' ἵκανε———ἡ δ', ἀστὴρ ὡς, ἀπελάμπετο Ἵππουρις τρυφάλεια·] Vide suprà ad ι', 4; & ad σ', 205.

Ver. 375.——Σέλας] Cod. *Harleian.* τέρας.

Ver. 377.——οἰοπόλῳ·] *Scholiastes* exponit, ἐν ᾧ οὔτε πολεῖται οὔτε ἀναχωρεῖται. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad ν', 473; & ξ', 54: Item ad *Odyss.* λ', 573.

Ver. 380.———περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας Κρατὶ θέτο βριαρήν·] ——cristatus Achilles. *Æn.* I. 472.

Ver. 383.—ἵει] Vide suprà ad π', 762; & ad ο', 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε,] Vide suprà ad ξ', 260.

Ibid.—ἀγλαὰ γυῖα·] *Al.* ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 386.—εὖτε] Cod. *Harleian.* αὖτε.

Ver. 387.——ἄρα] *Deinceps*——.

Ibid.—Ζύριγγος] Τῆς δορυθήκης, *Schol.*

Ibid.———ἐσπάσατ'] Vide suprà ad ά, 140.

Ver.

Βριθὺ, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν ἐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἷος ἐπίσατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίῳ ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδον τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινὰς
Γαμφηλῇσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τείναν ὀπίσσω
Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἆρ μάστιγα φαεινὴν·
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιῖν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί κ' ἐῶμεν πολέμοιο·

Gravem, magnam, validam; quam quidem non poterat alius Achivorum
Vibrare, sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles,
Peliadem fraxinum, quam patri ejus ceciderat Chiron
Pelii ex vertice, cædis auctorem futuram heroïbus.
Equos autem Automedonque & Alcimus adornantes
Jungebant, pulchra autem lora jugalia circumpositа erant; frœnosque
Maxillis immiserunt, habenasque extenderunt retrò
Glutino compactam ad sellam: scuticam autem splendidam
Manu capiens habilem, in currum insiliit
Automedon; retrò verò ad pugnam paratus conscendebat Achilles,
Armis collucens, tanquam fulgidus sol.
Terribiliter autem equis imperitabat patris sui:
" Xantheque, & Balie, inclyta soboles Podarges,
" Alio jam modo deliberate salvum referre aurigam
" Retrò Danaorum in agmen, ubi satiati fuerimus pugnâ:

Ver. 390. Πηλιάδα μελίην,] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item ἵπποιῖν, *ver.* 396; & Βαλίε, *ver.* 400; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 392. Ἵππους δ' Αὐτομέδων]
————equorum agitator Achillis
Armiger Automedon————
Æn. II. 476.

Ver. 393.—Ζεύγνυσαν,] Vide suprà ad γ', 260. *Al.* ζεύγνυον.

Ibid.——λέπαδν' ἔσαν·] Οἱ ὑπὸ ραχήλιοι ἱμάντες, οἱ μασχαλιστῆρες. *Schol.* Porrò *Barnesius* hîc ita suo edidit λέπαδν' ἔσαν· atque ita omninò legendum contendit. Atqui sine Codicibus nihil mutandum: præsertim cum *& Eustathius* " ἔσαν" legi planissimè testetur: Τὸ δὲ ἔσαν ἐ δασύνεται πόθεν, ἀλλὰ ψιλοῦται, δηλοῦν τὸ " ἦσαν."

Ver. 395. Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἆρ μάστιγα] Cod. *Harleian.* Κολλητὸν ἐπὶ δίφρον· ὁ δὲ μάστιγα.

Ver. 396.——ἐφ' ἵπποιῖν] Cod. *Harleian.* ἐφ' ἵπποισιν.

Ver. 397.—κορυσσάμενος] *Barnesius* edidit κορυσσόμενος, itaque legendum fidenter pronuntiat; sed, ut opinor, nullâ idoneâ auctoritate. Vide suprà ad *ver.* 23 & 167; & ad γ', 141. Quin & Codex *Harleianus* κορυσσάμενος legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων,] *Al.* Τεύχεσι λαμπόμενος.

Ver. 399.—ἵπποισιν ἐκέκλετο——Ξάνθε]
————equum————
————alloquitur mœrentem, & talibus infit:
Rhœbe————. *Æn.* X. 858, 860.

Ver. 401.——ἡνιοχῆα] *Al.* ἡνιοχῆας.

Ver. 402.—ἐπεί κ' ἐῶμεν πολέμοιο·] Ἐπειδὰν κορεσθῶμεν. *Schol.* Pronuntiabatur autem ἐπεί κ' ὦμεν πολέμοιο. Vide suprà ad έ, 256. *Al.* ἐπεί κ' ἦομεν· Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνειῶτα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας ὠκὺς ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε κα ρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριπεῖσα παρὰ ζυγὸν, ἔδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
Οὐδὲ γὰρ, ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε,
Τρῶες ἀπ' ὤμοιϊν Πατρόκλου τεύχε' ἐλοῦσο·
Ἀλλὰ θεῶν ὤρισε, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ,
Ἕκτορ' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
Ὅνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σε καὶ αὐτῷ
Μόρσιμόν ἐσι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

" Neque, ut Patroclum, relinquite illic mortuum.
Hunc autem ſub jugo allocutus eſt pedibus celer equus
Xanthus, ſtatim verò inclinavit caput; tota autem juba,
Circulo profuſa juxta jugum, ad terram pervenit;
Vocalem verò reddidit dea ulnas candida Juno:
" Et certè te etiam nunc ſaltem ſalvum referemus, impetuoſe Achille:
" Sed tibi propè dies exitialis, neque quicquam nos
" In culpâ, ſed deuſque magnus & fatum violentum.
" Neque enim, noſtrâ tarditateque ſegnitieque,
" Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt:
" Sed deorum fortiſſimus, quem comas pulchra peperit Latona,
" Interfecit inter primos pugnatores, & Hectori gloriam dedit.
" Nos verò vel flatum Zephyri curſu æquaremus,
" Quem tamen velociſſimum dicunt eſſe: quin & tibi ipſi
" Fatale eſt, à deoque & viro vi domari.
Sic ſanè locuti Erinnyes inhibuerunt vocem.
Hunc autem valdè indignatus allocutus eſt pedibus velox Achilles;

Ver. 403.——τεθνειῶτα.] Vide ſuprà ad ν, 46.

Ver. 404.——πόδας αἰόλος ἵππος] Τὸ, αἰόλον, ἐκ οἵδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τῇ ποικίλῃ παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν· ἴσως γοῦν τὸ, "αἰολόπωλον," ἀποδιδόασι· καὶ τὸ, "αἰόλος ἵππος," καὶ, "αἰόλον ὄφιν." Οὐκ ἔοικε δὲ, ἀλλὰ *Σημαίνει* τὸν ταχὺν, γενόμενον ἀπὸ τῆς ἀέλλης· ἥτις ἀπὸ τοῦ Αἴειν καὶ Εἱλεῖν ποιοῦσι. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3.

Ver. 407.——λευκώλενος Ἥρη·] Vide ſuprà ad ό, 92; & ad ά, 43, 58, & 551.

Ver. 409.——οὐδέ τι ἡμεῖς] Cod. *Harleian.* οὐδέ τοι ἡμεῖς.

Ver. 411.——νωχελίῃ τε,] *Al.* νωθείᾳ τε.

Ver. 415.—ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,]
——Illa Noto citius——
——fugit—— *Æn.* V. 242.
——curſuque pedum prævertere ventos.
Æn. VII. 807.
——anteirent curſibus auras.
Æn. XII. 84.
——fugit ocior Euro. *Ibid.* 733.

Ver. 417.——θεῷ τε καὶ ἀνέρι] Ὑπὸ Διὸς Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου. *Schol.*

Ver. 419.——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver.

Ξάνθε, τί μοι θάναλον μαντεύεαι; ἐδέ τί σε χρή.
Εὖ νύ τοι οἶδα κὴ αὐτὸς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Νόσφι φίλε πατρὸς κὴ μητέρος· ἀλλὰ κὴ ἔμπης
Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
Ἦ ῥα, κὴ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

420 "Xanthe, quid mihi mortem vaticinaris? neque quid te oportet.
"Benè jam novi & ipse, quòd mihi fatum hîc perire,
"Procul à dilecto patre & matre: attamen
"Non cessabo, antequam Troës abundè fatiaverint se pugnâ.
Dixit, & inter primos clamans dirigebat solidos ungulis equos.

Ver. 423.——ἐλάσαι] *Al.* ἐλάαν.
Ver. 424.——ἐν πρώτοις] *Al.* ἐν Τρωΐν.
Ibid.——μώνυχας ἵππους.]
——solido——ungula cornu.
Virg. Georg. III. 88.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Υ.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Υ.

ΔΙΟΣ ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ παίλαι· τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ξάνθός τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰτίαν δὲ, ἀνιστάντα Ἀχιλλέα, ζώζει Ποσειδῶν, νεφέλη καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ, ἀνιστὰς αὐτὸν, φεύγει, Ἀπόλλωνος ζώσαντος αὐτὸν· τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπείγει.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν μάχη· ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων ἐνοπὴ, καὶ φύλοπις Οὐρανιώνων.

Ἄλλη.

Υ, Μακάρων ἔρις ὄρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεὰς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντῃ

SIC hi quidem apud naves recurvas armabantur
Circum te, Pelei fili, pugnæ insatiabilem, Achivi:
Trojani verò ex alterâ parte in loco editiore campi.
Jupiter autem Themidem jussit deos ad concionem vocare
Vertice ab Olympi multas convalles habentis: illa autem quaquaversùm

Ver. 2.—Ἀκόρητον] Ita ex tribus MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* ἀκόρητοι.

Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν] *Al.* Τρῶες δ' αὖτ' ἐτέρωθεν.

Ver. 4. Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεὰς ἀγορήνδε καλέσσαι] Panditur interea domus omnipotentis Olympi,
Conciliumque vocat Divûm pater atque hominum rex
Sideream in sedem——. Æn. X. 1.
Ubi quidam legunt, *omnipotentis Olympi*.

Ver. 5.——ἄρα] *Proinde, ut jusserat Jupiter*——, *ver.* 4.

Ver.

Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις ἔν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῆς αἰθούσησιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· αὐδ' Ἐνοσίχθων
Νηκύσησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.
Ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
Τίπτ' αὖ, Ἀρηικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
Ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔγνως, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
Ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας Ἀχαιούς·

Incedens juſſit Jovis ad domum ire.
Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum,
Neque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
Et fontes fluviorum, & prata herboſa.
Cùm venerant autem ad domum Jovis nubes cogentis,
Politis ſedilibus columnis diſtinctis conſederunt, quæ Jovi patri
Vulcanus fecerat peritis præcordiis.
Sic hi quidem Jovis in ædibus congregabantur: neque Neptunus
Non paruit deæ, ſed è mari venit ad illos.
Sedit autem in mediis, Joviſque interrogabat conſilium:
" Cur rursùs, rutili fulminis miſſor, deos ad conſilium vocâſti?
" Num quid de Trojanis & Achivis deliberas?
" Horum enim jam proximè eſt ut pugna prœliumque ardeat.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt nubes cogens Jupiter:
" Nôſti, Neptune, meum in pectoribus conſilium,
" Quorum gratiâ congregavi: curæ ſunt mihi, pereuntes licèt.
" Sed ego ſanè manebo in cacumine Olympi
" Sedens, ibi ſpectans mentem oblectabo: at jam vos cæteri
" Abite, ut perveniatis ad Trojanos & Achivos;

Ver. 8.—καλὰ] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 9.—πίσεα] Cod. *Harleian.* πίσσεα. *Al.* πίσεα.

Ver. 11.——αἰθούσησιν] Ἕδρας συλλαΐς, κατὰ τὰς Παλαιὰς, αἰθουμένας, ὅ ἐστι καλαμομέναις φωτί. *Schol.*

Ver. 12.——ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεσσιν.] *Al.* ποίησ' εἰδυίησι πραπίδεσσιν.

Ver. 15.——ἰξείρετο] *Al.* ἰξέρετο.

Ver. 16. Τίπτ' αὖ,] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.

Ver. 18.—δέδηε.] Vide ſuprà ad γ', 736.

Ver. 19.—νεφεληγερέτα Ζεύς.] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 21.—ὀλλύμενοί] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 23.——ὄφρα τέρψομαι·] Vide ſuprà ad τ', 23; & ad γ', 168.

Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐσὶν ἑκάσῳ.
Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.
Καὶ δέ τέ μιν κὴ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶσες·
Νῦν δ', ὅτε δὴ κὴ θυμὸν ἑταίρῳ χώσεται αἰνῶς,
Δείδω, μὴ κὴ τεῖχον ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πολεμον δ' ἀλίαζον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πάλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνά νεῶν κὴ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριώνης
Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασο·
Ἥφαιςος δ' ἅμα τοῖσι κιε, σθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
Εἵως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·

" Utrisque verò auxilium ferte, prout animus fert cujusque.
" Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet,
" Nè paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidem.
" Etenim ipsum etiam anteà territi fugiebant *tantùm* aspicientes:
" Nunc verò, quum jam & animo ob socium irascitur gravitèr,
" Vereor, nè & murum præter fatum evertat.
Sic dixit Saturnius, certamenque inevitabile excitavit.
Perrexerunt autem ire ad pugnam dii, discordibus animis:
Juno quidem ad cœtum navium & Pallas Minerva,
Atque Neptunus terram cingens, & utilitatum auctor
Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat:
Vulcanus item cùm his ibat, fortitudine oculos truces circumferens,
Claudicans, subtùs autem tibiæ multo molimine ferebantur imbecillæ.
Ad Trojanos verò Mars pugnam expeditè ciens; cumque ipso
Phœbus intonsus, & Diana sagittis gaudens,
Latonaque, Xanthusque, amansque risum Venus.
Quamdiù quidem seorsùm dii à mortalibus erant viris,
Tamdiù Achivi sanè magnoperè se efferebant, quòd Achilles,
In conspectum se dederat, diù enim pugnâ abstinuerat tristi:

Ver. 26.——μαχεῖται,] *Al.* μάχηλαι.

Ver. 28.——ὑποτρομέεσκον] *Contremiscere solebant.* Vide supra ad Β, 221.

Ver. 30.——ὑπὲρ μόρον] Vide infrà ad *ver.* 336.

Ver. 32. Βὰν δ' ἴμεναι] *Al.* Βὰν δ' ἰέναι.

Ver. 35.——κέκασο·] Si, κέκασαι, dixisset; jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad ά, 37; & ad ό, 153.

Ver. 38.——κορυθαίολος·] Vide suprà ad Β, 816.

Ver. 39. Φοῖβος ἀκερσεκόμης,] " Apollo " chrysocomes cognominatur, à fulgore radiorum, quos vocant comas aureas solis. " Unde & ἀκερσεκόμης, quòd nunquam radii pollunt à fonte lucis avelli." *Macrob. Saturnal. Lib.* I. *cap.* 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοὶ] Pronuntiabatur, ut opinor, Τᾶος Ἀχαιοὶ. Vide suprà ad σ, 155; & ad ό, 539.

Ver. 43.——ἐπέπαυτ'] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver.

Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' Ἔρις κραιερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,
Στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτὸς,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει·
Αὖε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
Ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
Ὣς τὰς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν·
Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης,

Trojanos verò tremor gravis ſubiit membra cuique,
Timentes, quòd viderent pedibus velocem Pelidem
Armis ſplendentem, hominum perniciei parem Marti.
Sed poſtquàm ad turbam Olympii venerant virorum,
Orta eſt Contentio vehemens, populi concitatrix; exclamabat verò Minerva
Stans interdùm quidem ad foſſam manu factam, extra murum,
Interdùm ſuper littoribus reſonis altùm vociferabatur:
Clamabat & Mars ex aliâ parte, obſcuro turbini ſimilis,
Acutè à ſummâ urbe Trojanos adhortans,
Interdum propter Simoëntа currens ſuper Callicolone.
Sic iſtos utroſque beati dii excitantes
Commiſerunt, interque eos contentionem irrumpere fecerunt gravem:
Horrendùm autem intonuit pater hominumque deûmque
Ex alto: at ſubtùs Neptunus concuſſit
Terram immenſam, montiùmque excelſos vertices.
Omneſque concutiebantur radices riguæ fontibus Idæ,

Ver. 45. Δειδιότας, ὅθ'] Vide ſup. ad ά, 51.

Ver. 48—66. Ὦρτο] Vide ſuprà ad β', 810.

Ibid.—κραιερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,] Nonnulli olim (notante *Euſtathio*) ita interpungebant; κραιερὴ· λαοσσόος αὖε δ' Ἀθήνη· ſcilicèt ut vox λαοσσόος ad Ἀθήνη referatur. Sed minùs aptè.

Ver. 49.——ἐκτὸς,] *Al.* ἐντός.

Ver. 50. Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει·]

——intendit vocem, quâ protinus omne
Contremuit nemus, & ſylvæ intonuere profundæ. *Æn.* VII. 514.

Ver. 51. Αὖε δ' Ἄρης] *Strabo, Geograph. lib.* XIII. legit, Ὦρτο δ' Ἄρης.

Ver. 52.——πόλεως] *Al.* πόλιος. Quod perinde eſt.

Ver. 53.——θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.] Ἀρίσαρχος ἀνέγνω περισπωμένως, τὸ χωρίον θεῶν λέγων· ἡ δὲ Καλλικολώνη ἔξω ὑψηλὸς τόπος. *Schol.*

Ver. 56.——Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ]

Hîc pater omnipotens ter cœlo clarus ab alto
Intonuit———. *Æn.* VII. 141.

Ibid.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Vide ſuprà ad ό, 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσσείοντο] Ἐνεργείας ἕνεκεν φησὶ, "Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης, Καὶ κορυφαὶ." Μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς εἰς ἔννοιαν τῆς ταραχῆς ἤγαγεν· ἀπὸ τῶν φύσει κινεμένων τῶν ἡμετέρων σωμάτων, τὴν ἐπὶ τὰ ἀκίνητα μετάστασιν ποιησάμενος. *Ariſtid. Quintil. de Muſicâ, lib.* 2.

Ibid.

60 Καί κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, Ἀϊδωνεὺς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε· μή οἱ ὑπερθε
Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη

60 Et vertices, Trojanorumque urbs, & naves Achivorum.
Timuit verò ſubtus rex inferorum Pluto,
Territuſque ſolio exiliit, & exclamavit, *veritus*; nè ei ſupernè
Terram reſcinderet Neptunus quaſſator terræ,
Domuſque mortalibus & immortalibus panderentur

Ibid.——πολυπιδάκη] *Al.* πολυπίδακος. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 61. Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, &c.] Ὑπερφυᾶ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Θεομαχίας φαντάσματα,——"Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς· Δείσας, &c." Ἐπιλέπεις, ἑταῖρε, ὡς, ἀναῤῥηγνυμένης μὲν ἐκ βαθρῶν γῆς, αὐτῆ δὲ γυμνουμένη ταρτάρου, ἀνατροπὴν δὲ ὅλου καὶ διάστασιν τῷ κόσμῳ λαμβάνοντος, πάνθ' ἅμα, ὑρανὸς, ἅδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε ζυμπλεκείσῃ καὶ ζυγκινδυνεύει μάχῃ; Ἀλλὰ ταῦτα φοβερὰ μὲν, πλὴν εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, καὶ παντάπασιν ἄθεα, καὶ ὐ ζώζοντα τὸ πρέπον. *Longinus*, §. 9. Imitatus eſt hunc locum *Virgilius*;

Non ſecùs ac ſi quà penitùs vi terra dehiſcens,
Infernas reſerat ſedes, & regna recludat
Pallida, diis inviſa; ſuperque immane barathrum
Cernatur; trepidentque immiſſo lumine Manes. *Æn.* VIII. 243.

Et *Ovidius*;

Inde tremit tellus, & rex pavet ipſe ſilentum,
Ne pateat, latoque ſolum retegatur hiatu,
Immiſſuſque dies trepidantes terreat umbras. *Metamorp.* V. 356.

Item *lib.* II. *ver.* 260;

Diſſilit omne ſolum; penetratque in Tartara rimis
Lumen, & infernum terret cum conjuge regem.

Quorum de duobus prioribus locis *Tollius*, in annotationibus ad locum *Longini* jam ſuprà citatum; "Nitere" inquit "videntur hæc, "& magnitudinem præ ſe ferunt ſeorſim "lecta: verùm ſi cum iſtis Homeri com- "parentur, facilè quivis animadvertet quan- "tum πάθος in Homericis ſit verſibus, "quantaque ſublimitas; ſic ut nemo niſi "qui planè harum rerum rudis ſit, & ἄμου- "σος, non commoveatur, ubi hæc legerit, "& cum ipſo Plutone dehiſcentes ſibi videre "videatur inferos." De *Virgilii* porrò loco ita *Macrobius*; "Interdum" inquit "ſic "auctorem ſuum diſſimulanter imitatur "[*Virgilius*,] ut loci inde deſcripti ſolam "diſpoſitionem mutet, & faciat velut aliud "videri, Homerus ingenti ſpiritu ex per- "turbatione terræ ipſum Ditem patrem ter- "ritum proſilire & exclamare quodammodò "facit——Hoc *Maro* non narrationis "ſed parabolæ loco poſuit, ut aliud eſſe "videretur." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 16.

Ver. 64. Οἰκία——Σμερδαλέ' εὐρώεντα,] Ingeniosè hæc ad *Terram noſtram*, è ſerenis *Lunæ* regionibus proſpectatam, transfert *Plutarchus*: Ἐκείνους δ' ἂν [τὺς ἐν τῇ Σελήνῃ κατοικοῦντας] οἶμαι πολὺ μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορῶντας οἷον ὑποστάθμην καὶ ἰλὺν τοῦ παντὸς ἐν ὑγροῖς καὶ ὁμίχλαις καὶ νέφεσι διαφαινομένην ἀλαμπὲς καὶ ταπεινὸν καὶ ἀκίνδυνον χωρίον, εἰ ζῶα φύσει [φύει] καὶ τρέφει μετέχοντα κινήσεως, ἀναπνοῆς, θερμότητος. Κἂν εἰ πόθεν αὐτοῖς εἰγένοιτο τῶν Ὁμηρικῶν τούτων ἀκοῦσαι, "Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε θεοὶ "περ,"——ταῦτα φήσουσιν ἀτεχνῶς περὶ τοῦ χωρίου τούτου λέγεσθαι, καὶ τὸν ἄδην ἐνταῦθα καὶ τὸν τάρταρον ἀποκεῖσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν Σελήνην. *De facie in orbe Lunæ.* Cæterum vituperat hunc locum *Plato*: Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιζητεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν· καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ὄντ' ἀληθῆ λέγοντας ὅτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι.——Ἐξαλείψωμεν ἄρα——πάντα τὰ τοιαῦτα——"Οἰκία δὲ "θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ', "εὐρώεντα, τά τε θεοὶ περ."—— Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα παραιτησόμεθα Ὁμήρου τε καὶ τὺς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν ἂν διαῤῥαφωμεν ἔχ ὡς ὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν, ἀλλ' ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οἷς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. *De Republ. lib.* 3.

Ibid.——ἀθανάτοισι] Similiterque infrà *ver.* 77, 87; Πριαμίδαι——Πριαμίδη· & *ver.* 123. Ἀθανάτων. Vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid.——φανείη] Cod. *Harleian.* φανήη.

Ver.

Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε συγέασι θεοί περ·
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
Ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰς πτερόεντας·
Ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἦρη δ' ἀντέσχε χρυσηλάκατος, κελαδεινὴ,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέσχε ζώνος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας πόλεμος βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
Ὣς οἱ μὲν θεοὶ, ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λελαίεσθο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τῷ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πτολεμιστήν.

65 Visu terribiles, situ sentæ, quas horrent dii ipsi:
Tantus utique sonitus oriebatur, diis certamine congressis.
Nempe contra Neptunum quidem regem
Stabat Apollo Phœbus, ferens sagittas pennatas:
Contra Martem verò dea cæsia oculis Minerva:
70 Junonem autem contra stabat aureo arcu insignis tumultuum venaticorum amans,
Diana sagittis gaudens, soror longè jaculantis:
Latonam autem contra stabat potens, utilitatum auctor Mercurius:
Contrà autem & Vulcanum magnus fluvius vorticibus profundus,
Quem Xanthum vocant dii, homines verò Scamandrum.
75 Sic quidem dii contra deos ibant: At Achilles
Hectorem contrà maximè cupiebat penetrare per turbam
Priamidem: hujus enim potissimùm animus jubebat
Sanguine satiare Martem, invictum bellatorem.

Ver. 65. Σμερδαλέ', εὐρώεντα,] Σμερδαλέα μὲν τὰ οἰκήματα τῦ ᾅδυ ἔφη, ἀπὸ τῦ ὄψαιμα εἶναι ἢ φόνυ πλήρη. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 9.

Vimque Deûm infernam, & diri sacraria Ditis. *Æn.* XII. 191.

Sic apud *Hesiodum*, Ἤργ' ἢ Ἡμερ. *ver.* 152.
Βῶσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῦ ἀΐδαο.

Quem ad locum *Gatakerus*; "Εὐρώεντα (inquit) malim vertere, *situ obsitum*, quàm "cum interpretibus *latum*." *Annotat. in Antoninum*; *Lib.* IV. §. 6.

Ver. 66. Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.] Post hunc versum inserit *Barnesius*;

Δὴ τότε δημιόωντο Ποσειδάων ἢ Ἀπόλλων·

Sed, ut opinor, nullâ satis idoneâ auctoritate.

Ibid.—Τόσσος ἄρα] *Tantus utique*——.

Ibid.—κτύπος] Vide suprà ad δ', 455.

Ver. 68.——ἰὰ πτερόεντας·] *Al.* πτερόεντας ὀϊστούς.

Ver. 69.—γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Vide suprà ad α, 206.

Ver. 72.—Ζώνος, ἐριούνιος·] Vide suprà ad α, 51.

Ver. 74. Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διωνύμων τὸ μὲν προσηνέστερον ὄνομα εἰς θεὸς ἀναφέρει ὁ Ποιητὴς, τὸ δὲ μιξολεγέστερον εἰς ἀνθρώπους. *Schol.* Vide suprà ad ξ', 291; & ad α, 403.

Ibid.—Ξάνθον καλέουσι] Δοκεῖ δὲ ἢ ὁ Σκάμανδρος πολαμὸς ξανθὰ προβάλλα ποιεῖν διὸ ἢ τὸν Ὁμηρόν φασιν ἀντὶ Σκάμανδρυ, Ξάνθον προσαγορεύειν αὐτόν. *Aristot. de Histor. Animal. lib.* III. *cap.* 2.

Hinc albi, Clitumne, greges——.
Virg. Georg. XI. 146.

Ibid.—Σκάμανδρον.] Cod. *Harleian.* Κάμανδρον.

Ver. 77.—τῷ γάρ ῥα μάλιστα] Non hîc supervacaneum est istud ῥα· sed vim habet in connectendâ sententiâ cum eo quod præcessit; σ', 91, 114, 334.

Ver.

Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ·
Υἱέϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνὴν,
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,
Πηλείδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
Πριαμίδη, τί με ταῦτα κὴ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με κὴ ἄλλοθι δουρὶ φόβησεν,
Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἠμετέρῃσι·
Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν κὴ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Εἰρύσατ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος κὴ Ἀθήνης,
Ἥ οἱ πρόσθεν ἴουσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας κὴ Τρῶας ἐναίρειν.
Τῷ οὐκ ἔς' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

Æneam autem rectà copiarum concitator movit Apollo
Contra Pelidem, immisitque ei animos validos;
Filio autem Priami Lycaoni assimulavit se voce;
Huic se cùm assimilâssiet, *eum* allocutus est Jovis filius Apollo;
" Ænea, Trojanorum princeps, ubi tibi minæ,
" Quas Trojanorum ducibus promisisti convivans,
" Pelidem Achillem contra pugnare?
Illum verò Æneas respondens allocutus est;
" Priamide, cur me hæc licèt invitum jubes,
" Contra Pelidem supra modum animosum pugnare?
" Nòn enim sanè jam primùm pedibus velocem contra Achillem
" Stetero, sed dudùm me & aliàs hastâ fugavit,
" Ex Idâ, quandò boves invasit nostras;
" Evertitque Lyrnessum & Pedasum: Sed me Jupiter
" Servavit, qui mihi excitavit robur velociaque genua.
" Certè omninò domitus fuissem sub manibus Achillis & Minervæ,
" Quæ ante eum vadens dabat victoriam, atque hortabatur
" Hastâ æreâ Lelegas & Trojanos interficere.
" Ideò non potest contra Achillem vir *mortalis* pugnare:

Ver. 80.——ἐνῆκε δέ οἱ μένος] Vide infrà ad *ver.* 110.

Ver. 81.——Λυκάονι εἴσατο φωνὴν,] Vide suprà ad ν', 45.

Ver. 82. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide suprà ad ψ', 389.

Ver. 85. Πηλείδεω] Sic suprà *ver.* 77, Πριαμίδεω. Pronuntiabatur Πηλείδω—— Πριαμίδω. Vide suprà ad ά, 1.

Ver. 91.——ἐπήλυθεν] Vide suprà ad Σ', 488; & ad γ', 205.

Ver. 92.——Λυρνησσὸν] Πόλις τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν. *Schol.*

Ibid.——Πήδασον·] Πόλαμὸς Ἑλλησπόντου, κὴ τόπος. *Schol.*

Ver. 95.——ἐκέλευεν] Vide ad *Il.* ά, 37; & ν', 84.

Ver. 96.——Ἔγχει χαλκείῳ] Vide suprà ad γ', 380.

Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ δ' ἄλλως τῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', ὐδ' ἀπολήγει,
Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεός περ
Ἴσον τείνειεν πολέμυ τέλος, ὅ με μάλα ῥέα
Νικήσει, ὐδ' εἰ παλχάλκεος εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἥρως, ἀλλά γε κὴ Ζὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
Εὔχεο· κὴ δέ ζε φασὶ Διὸς κύρης Ἀφροδίτης
Ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεῦ ἐσίν.
Ἣ μὲν γὰρ, Διός ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ ζε πάμπαν
Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω κὴ ἀρειῆ.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην,
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ ὐλαμὸν ἀνδρῶν·
Ἣ δ' ἄμυδις καλέσασα θεὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·

" Semper enim adeſt unus ſaltem deorum, qui perniciem avertat.
" Tum aliàs ipſius utique rectà telum volat, neque deſinit,
" Antequàm corpus humanum tranſadegerit: Si verò Deus ipſe
" Æqualem traheret lancem victoriæ, non me valdè facilè
" Vinceret, nè quidem ſi totus æreus glorietur eſſe.
Hunc autem rursùs allocutus eſt rex, Jovis filius, Apollo;
" Heros, quin & tu deos ſempiternos
" Precare; nam te aiunt Jovis filiâ Venere
" Satum eſſe, ille autem inferiore ex deâ eſt:
" Illa etenim, *ex* Jove eſt, hæc verò ex marino ſene.
" Sed rectà infer æs indomitum, neque te omninò
" Sævis verbis avertat & minis.
Sic fatus, inſpiravit animos magnos paſtori populorum:
Proceſſit autem per primos pugnatores, armatus coruſco ære.
Nec latuit Anchiſæ filius candidam ulnas Junonem,
Contra Pelidem vadens, per turmas virorum:
Illa autem in unum vocatos inter deos verbum dixit;

Ver. 99.——τὺ γ'] *Al.* τῦ δ'.

Ver. 100.——εἰ δὲ θεός περ Ἴσον τείνειεν πολέμυ τέλος,] Ἴσον ποιήσειε τὸ τέλος τῦ πολέμυ, μηδὲ ἑτέρῳ βοηθῇ. *Schol.* Sic apud *Euripidem*;

Οἱ δὲ Συρηκοσίης ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξίσυ ἀμφοτέροις.
Ἐπικήδειον.

Ver. 101.——ὅ με μάλα ῥέα] Ita ex tribus MSS. & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ὅ με μάλα ῥεῖα. Pronuntiabatur, ut opinor, ὅ με μάλᾳ ῥᾶ. Vide ſuprà ad ϛ', 461.

Ver. 103—132. Τὸν δ'——Τὴν δ'] Vide ſuprà ad ά, 121; ad γ', 200; & ad Θ', 160. Malè *Barneſius*, Τόνδ'——Τήνδ'.

Ver. 104.——ἀλλά γε] Cod. *Harleian.* ἀλλ' ἄγε.

Ver. 110.——ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·] Καὶ περὶ τὰς μαχας τὸ παθητικὸν κὴ τὸ ἐνθουσιῶδες, ἀνυπόςατόν ἐςι κὴ ἀήττητον. Ὁ κὴ τὺς Θεὺς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησι τοῖς ἀνθρώποις, (ὡς εἰπὼν——"ἔμπνευσε "μένος μέγα ποιμένι λαῶν·")——καθάπερ ὄρεγμα τῷ λοιδορῷ κὴ ὄχημα τὸ πάθος προσιθέντας. *Plutarch. de virtute morali, ſub finem.* Vide ſuprà ad ά, 185.

Ver. 112.——λευκώλενον Ἥρην,] Vide ſuprà ad ό, 92; & ad ά, 43, 58, & 551.

Ver.

Φράζεσθον δὴ ζφῶϊ, Ποσείδαον, καὶ Ἀθήνη,
Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὅδ' ἕβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ἀντία Πηλίωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
Αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
Παρσαίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
Δευέσθω· ἵνα εἰδῇ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἵ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνεσκον πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἱ αἶσα
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ·
Εἰ δ' Ἀχιλεὺς ϝ' ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
Δείσετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥρη, μὴ χαλέπαινε πάρεκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.

" Conſiderate jam vos, Neptune, & Minerva,
" In mentibus veſtris, ut ſe habebunt hæc opera.
" Æneas ille ivit, armatus coruſco ære
" Contra Pelidem: impulit nempè Phœbus Apollo.
" Sed agite, nos tamen eum avertamus retrò
" Illinc: aut aliquis utique etiam noſtrûm Achilli
" Adſtet, detque robur magnum, neque quid animo
" Egeat: ut ſciat, ipſum diligere potentiſſimos
" Immortalium: hi verò inanes, qui hactenùs utique
" Trojanis defendere conantur prælium & cædem.
" Omnes autem de cælo deſcendimus interfuturi
" Huic pugnæ; ut nè quid inter Trojanos patiatur
" Hodiè: in poſterum verò ea patietur, quæcunque ei Parca
" Naſcenti nevit lino, quandò ipſum peperit mater:
" Si verò Achilles non hæc deorum didicerit ex voce,
" Timebit utique, quandò quis contrà deus venerit
" In prælio: Terribiles nempè dii, quum apparent manifeſti.
Huic autem reſpondit deindè Neptunus terræ quaſſator;
" Juno, nè ſævi temerè: neque *enim* omninò te decet.

Ver. 115.——Ποσείδαον] Cod. *Harleian.* Ποσειδάων.

Ver. 118 & 138.——Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 119.——ἀποτρωπῶμεν] *Al.* ἀποτρεπόωμεν.

Ver. 122.—φιλέουσιν] Vide infrà ad *ver.* 304.

Ver. 123. Ἀθαγάτων·] Vid. ſup. ad ά, 398.

Ver. 127.——πείσεται, ἄσσα οἱ αἶσα]
——ἶμπης δ' ὅ, τι μοῖρα παθεῖν, ἐν
ἴνθ' ὑπαλύξαι.
Theogn. Gnom. ver. 815.

Ver. 129.——θεῶν ἐκπεύσεται] *Al.* θεῶν ἐκ πεύσεται.

Ver. 130.—ὅτε κέν τις] Vid. ſup. ad ξ', 504.

Ver. 131.—χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.] Τὸν Ῥωμαῖον, ὃς ἐπιτέτραπται Αἴγυπτον, ἀνδρα ἔφη χρήμασιν ἀναπείσαντα ἐς τὸ ἀδύτον καλαπίμψαι τῆς Ἴσιδος τὸ ἐν Κόπτῳ. Καὶ ὁ ἐσπεμφθεὶς ἀνίζρεψε μὲν ἐκ τοῦ ἀδύτου· διηγησάμενον δὲ ὑποῖα ἐθεάσατο, καὶ τῦτον αὐτίκα ἐπυνθανόμην τελευτῆσαι. Τὸ ἔπος ὧν ἀληθεύειν ἔοικε τὸ Ὁμήρου, Ζὺν ὐδενὶ αἰσίῳ τὰς θεὰς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐναργῶς ὁρᾶσθαι. *Pauſan. Phocic. lib.* X. *cap.* 32. *ſub fine.*

Ver.

Οὐκ ἂν ἐγωγ' ἐθέλοιμι θεὸς ἔριδι ξυνελάσσαι
Ἡμέας τὸς ἄλλους, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι ἦμεν·
Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.
Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἢ Ἀχιλῆ ἴσχωσι, καὶ ἐκ εἴωσι μάχεσθαι,
Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι πάρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἴω
Ἄψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
Ἡμετέρῃς ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἶφι δαμέντας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης
Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
Ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἁλέοιτο,
Ὁππότε μιν ζεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.

" Non ego sanè velim deos ad certamen committere
" Nos alios, quoniam multò fortiores sumus:
" Sed nos quidem jam consideamus profecti
" Ex viâ in speculam, prœlium verò mortalibus curæ erit.
" Sin Mars incipiat pugnam, aut Phœbus Apollo,
" Vel Achillem inhibeant, & non sinant pugnare;
" Tum confestim & nobis è vestigio certamen orietur
" Conflictûs: perquàm autem celeriter decreto eos prœlio puto
" Redituros ad Olympum, deorum ad cœtum cæterorum,
" Nostrarum virtute manuum necessitate violenter domitos.
Sic quidem locutus præibat Cæruleus crines
Ad murum aggere factum Herculis divini,
Altum, quem quidem ei Trojani & Pallas Minerva
Condidere, ut cœtum fugiens evitaret,
Quando ipsum persequens ageret à littore ad planitiem.

Ver. 134.—ξυνελάσσαι] *Al.* ξυνελάσαι. Minùs rectè; secundam enim corripit:
——ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο. τ', 423.

Ver. 135.——Ἡμέας] Pronuntiabatur Ἡμᾶς.

Ibid.——φέρτεροι ἦμεν·] *Al.* φέρτεροι εἰμὲν. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 137. Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν.] Ἐκ τῆς περιπαλιμένης ὁδοῦ εἰς τόπον σκεπτὰν ἔχουσα. *Schol.*

Ibid.——πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.] Bella viri pacemque gerant, queis bella gerenda. *Æn.* VII. 444.

Ver. 138. Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχησι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,] *Al.* Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἰδὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ver. 140.——ὀρεῖται] *Al.* ὄρηται.

Ver. 141.——διακρινθέντας] *Al.* διακριθέντας. Quod ferri non potest; antepenultimam enim necessariò corripit.

Ver. 143.——ἀνάγκῃ] Cod. *Harleian.* ἀνάγκης.

Ver. 144.—Κυανοχαίτης] Vide suprà ad ά, 43, 58, & 528.

Ver. 145.——ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος] Quâ ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hic producatur; item παῖδες, *ver.* 183; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 146.—τό ῥά] *Quem scilicèt*——.

Ver. 147.—ὄφρα τὸ κῆτος] Τί ὤν; (φήσαι τις ἂν·) θεὸν ταῦτα [τὰ Ἄρθρα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; Ἐγὼ δὲ φήσαιμ' ἂν, ὥσπερ ἄλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν.——Καὶ Ὁμηρος, ἐπέων κόσμῳ περιεγνόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρθρα ἐοικότα λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις, ἢ λόφοις κράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ,——
" Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἁ-
" λέοιτο." *Plutarch. Quæst. Platonicæ*, sub finem.

Ibid.——ἁλέοιτο,] *Al.* ἁλέηται.

Ver. 148.——ζεύαιτο] Cod. *Harleian.* ζεύοιτο.

Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο·
Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Ἀμφὶ σὲ, ἠϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα τολίπορθον.
Ὣς οἱ μέν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μηδιόωντες
Βυλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος τολέμοιο
Ὦρνυεν ἀμφότεροι· Ζεὺς δ', ἡμενος ὕψι, κέλευε.
Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα τόδεσσιν
Ὀρνυμένων ἅμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων ζυνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ τρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευσάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θῆριν
Πρόσθεν ἔχε σέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο λέων ὡς

Illic Neptunus quidem conſedit & dii cæteri,
Neſciamque ſcindi nubem humeris circumdederunt:
Ii verò ex alterâ parte ſedebant in jugis Callicolones,
Circum te, arcitenens Phœbe, & Martem urbium vaſtatorem.
Sic hi quidem utrinque ſedebant conſultantes
Conſilia; incipere autem gravem pugnam
Pigrabantur utrique: Jupiter autem, ſedens altè, inſtigabat.
Illis verò totus impletus erat campus, & fulgebat ære
Virorum & equorum; reſonabatque tremens terra pedibus
Concurrentium ſimul: duo autem viri longè fortiſſimi
In medium utrorumque congrediebantur, ardentes in pugnam
Æneaſque Anchiſiades, & nobilis Achilles.
Æneas autem primùm minabundus proceſſit,
Nutans caſſide validâ; clypeumque cum impetu verſabile
Prætendebat pectori, vibrabatque æream haſtam.
Pelides verò ex alterâ parte contrà ruebat, leo veluti

Ver. 150. —— νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο·] Nube candentes humeros amictus. *Horat. Carm. lib.* I. *Ode* II. *ver.* 31.

Ver. 151. —— ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,] Sic apud *Virgilium*:

——*ſupercilio* clivoſi tramitis undam
Elicit—— *Georgic.* I. 108.

Ver. 152. —— ἠϊε Φοῖβε,] Ἀπόλλον τοξικὲ, ἀπὸ τῦ ἰέναι. *Schol. Al.* ἤιε. Vide ſuprà ad ά, 43, 75; & ad ό, 365.

Ver. 153. —— ῥ'] *Ut jam dictum eſt* —— *ver.* 149, 151.

Ibid. —— καθείατο] *Al.* καθήατο.

Ver. 156. —— καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ] Vide ſuprà ad τ, 362.

Ver. 157. —— κάρκαιρε δὲ γαῖα τόδεσσιν] Vide ſuprà ad τ, 363.

Ibid. —κάρκαιρε] De hujuſmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide ſuprà ad δ', 455. Διαφαίνεται δὲ ἡ ἀρετὴ τῆς ὀνοματοποιΐας τῦ καρκαίρειν, ὅτε τῆς γῆς μάλιστα πατεῖτο κάλεξηγαμμένης, ἵπποι θέουσι δι' αὐτῆς. *Eustath.*

Ver. 158. Ὀρνυμένων] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 159. —— μεμαῶτε] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'] Verſum hunc in uno MS. deeſſe annotat *Barneſius*.

Ver. 161. —— ἐβεβήκει,] Vide ſuprà ad ω', 751, & ad δ', 492.

Ver. 162. Νευσάζων κόρυθι] Ita infrà χ', 314;

——κόρυθι δ' ἐπένευθε φαεινῇ.

Ver. 164. —— Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὡς] Similitèr *Heſiodus*;

Δεινὸν δρῆν ὅσσοισι, λέοντ' ὡς ——

Γλαυ-

Σίνῃης, ὅν τέ κ᾽ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν,
Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ἔρχεται, ἀλλ᾽ ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δουρὶ βάλῃ, ἑάλη τε χανὼν, περί τ᾽ ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τε οἱ κραδίῃ ςένει ἄλκιμον ἦτορ,
Οὐρῇ δὲ πλευράς τε κ᾽ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαςίεται, ἐς δ᾽ αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ᾽ ἰθὺς φέρεται μένει· ἤν τινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
Ὣς Ἀχιλῆϊ ὦτρυνε μένος κ᾽ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.

165 Exitialis, quem viri interficere animis ardent,
Congregati, totus pagus: is verò, primùm quidem contemnens,
Incedit; ſed quandò quis prœlio impigrorum juvenum
Haſtâ ferierit, contorquetque ſe hians, circumque ſpuma dentes
Oritur, inque ei corde gemit generoſus animus;
170 Caudâ verò lateraque & femora utrinque
Verberat, ſeque ipſum excitat ad pugnam:
Torvumque contuens fertur furore; ſi quem occidere poſſit
Virorum, vel ipſe perit primâ in turbâ:
Sic Achillem incitabat robur & animus magnus
175 Contra ire magnanimum Æneam.

Γλαυκιόων δ᾽ ὅσσοις δεινὸν, πλευράς τε κ᾽ ὤμους
Οὐρῇ μαςίζων πόσσὶ γλάφει, ἐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδων ςχεδὸν ἐλθεῖν, ἐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἆρ᾽———
Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 426, 430.

Mox, ubi ſe ſævæ ſtimulavit verbere caudæ,
Erexitque jubam, & vaſto grave murmur hiatu
Infremuit: tum torta levis ſi lancea Mauri
Hæreat, aut latum ſubeant venabula pectus,
Per ferrum tanti ſecurus vulneris exit.
Pharſal. lib. I. *ver.* 205.

Et *Virgilius*;

Attollitque animos; Pœnorum qualis in arvis
Saucius ille gravi venantum vulnere pectus,
Tum demum movet arma leo; gaudetque comantes
Excutiens cervice toros, fixumque latronis
Impavidus frangit telum, & fremit ore cruento:
Haud ſecus accenſo gliſcit violentia Turno.
Æn. XII. 4.

Ut fera, quæ denſâ venantum ſepta coronâ
Contra tela furit, ſeſeque haud neſcia morti
Injicit, & ſaltu ſupra venabula fertur.
Æn. IX. 551.

Et *Lucanus*;

———ſic cum ſqualentibus arvis
Æſtiferæ Libyes viſo leo cominùs hoſte
Subſedit dubius, totam dum colligit iram;

Porrò *Macrobius* poſteriorem *Virgilii* locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis Majeſtatem non æquat: "Videtis "in anguſtum Latinam parabolam ſic eſſe "contractam, ut nihil poſſit eſſe jejunius. "Græcam contrà & verborum & rerum "copiâ pompam veræ venationis implêſſe?" *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 169. Γίγνεται,] *Al.* Γίνεται. Quod perindè eſt. Nam *γίνομαι* primam producit.

Ibid.——κραδίῃ] *Al.* κραδίη.

Ver. 170. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε κ᾽ ἰσχία] "Leonum animi index cauda——. Immo"ta; placidus, clemens, blandientique ſimi"lis, quod rarum eſt; ut movetur crebior "iracundia ejus. In principio terra verbe"ratur; incremento terga, ceu quodam in"citamento, flagellantur." *Plin. Natural. Hiſt. lib.* VIII. *cap.* 16.

Ver. 171.—μαχέσασθαι·] Cod. *Harleian.* μαχέεσθαι. Quo modo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χηδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Αἰνεία, τί ἦ, τόσσον ὁμίλῳ πολλὸν ἐπιλθὼν,
Ἔσσῃ· ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴκεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
Οὗτοι τέκνα γε Πριάμου γέρας ἐν χερὶ θήσει·
Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν·
Ἤδη μέν σέ γε, φημὶ, καὶ ἄλλοθι δυρὶ φόβησα.
Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα,
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
Καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μεταστροπαλίζεο φεύγων·
Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν

Illi verò quandò jam propè erant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus est pedibus valens nobilis Achilles;
" Æneа, cur tu, tantum agminum spatium permensus,
" Constitisti: an te utique animus mecum pugnare jubet,
" Sperantem Trojanis *te* imperaturum equûm domitoribus
" Dignitate, quâ Priamus? Sed si me interfeceris,
" Non tibi propterea Priamus præmium in manibus ponet:
" Sunt enim ei filii: ipse autem constans, neque mente levis.
" An verò tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium præ aliis,
" Amœnum & vitiferum, & arabile, quod colas,
" Si me interfeceris? difficultèr autem te spero hoc facturum.
" Jam enim te, autumo, & aliàs hastâ fugavi.
" An non recordaris, quandò te à bobus, solùs cùm esses,
" Agitavi de Idæis montibus velocibus pedibus
" Celeritèr? tunc verò nusquam convertebaris fugiens:
" Inde autem in Lyrnessum evasisti: verùm ego hanc

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Similiterque infrà, *ver.* 228; Ἀλλ' ὅτε δή. Vide suprà ad ξ, 433.

Ver. 177.—ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·] Vide suprà ad ά, 58.

Ver. 178.—ἐπελθὼν,] Cod. *Harleian.* ἀπελθών.

Ver. 179.—μαχέσασθαι] *Al.* μαχέσσθαι.

Ver. 180.—186. Ἐλπόμενον———ῥέξειν·] Versus hosce septem repudiari notant Scholia MSS. apud *Barnesium*. Nullâ, ut videtur, idoneâ ratione.

Ver. 181. Τιμῆς τῆς Πριάμου;] Ἕνεκεν τῆς Βασιλείας· ἀνθιφέρει γὰρ, "Φύτοι τέκνα Πριάμου γέρας." *Schol.*

Ibid.——ἐξεναρίξῃς,] *Al.* ἐξεναρίξεις.

Ver. 183. Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος,] *Al.* Εἶσιν γάρ εἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος.

Ver. 185. Καλὸν] Vide suprà ad β', 43. *Al.* ἐσθλόν.

Ibid.—ἀρούρης,] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 186.—ἔολπα] *Spero*; non *speravi*. Vide suprà ad ε', 240; & ad ν', 736.

Ibid.——ῥέξειν.] *Al.* ῥέζειν.

Ver. 187.——φόβησα.] Cod. *Harleian.* φοβῆσαι. Quæ & proba Lectio.

Ver. 188. Ἦ οὐ μέμνῃ] *Al.* Ἦ οὐ μέμνησ'. Enuntiabatur autem (uti & notavit *Barnesius*) ac si scriptum fuisset ἦ μέμνῃ· Non licentiâ aliquâ *Poëticâ*, sed quia vulgò etiam in *solutâ* (ut opinor) oratione ita pronuntiabatur. Vide suprà ad ε, 349; ad ι, 533; & ad ξ', 471.

Ver. 190.—τότε δ' οὔτι] *Al.* πρὶν δ' οὔτι.

Ver. 191.—ὑπέκφυγες·] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*: *Al.* ἐπέκφυγες.

Πέρσα, μεθορμηθεὶς ζὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί·
Λητϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἦγον· ἀτὰρ ζε Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἤ νῦν σ' ἐρύεσθαι οἴομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὥς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ ζάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
Ἡμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
Ὄψει δ' ἔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ ζούς.
Φασί ζε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
Μήτηρ δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη.

" Everti, aggreſſus cum Minervâ & Jove patre;
" Captivas autem mulieres, libero die erepto,
" Abduxi: at te Jupiter ſervavit & dii cæteri.
" Sed non nunc te ſervaturos puto, ut in animum
" Inducis: verùm te ego ſanè regreſſum hortor
" In multitudinem ire, neque adverſus ſtes mihi,
" Antequàm quid mali paſſus fueris: jam factum verò & ſtultus ſentit.
Huic verò Æneas reſpondit, dixitque;
" Pelide, nè jam me verbis, puerulum tanquam,
" Speres te territurum: facilè enim poſſum & ipſe,
" Et convitia, & opprobria, proloqui:
" Scimus autem alter alterius genus, ſcimus & parentes,
" Jam olim dicta audientes verba mortalium hominum:
" Viſu verò certè neque tu meos nôſti, neque ego tuos.
" Aiunt te quidem Pelei eximii prolem eſſe,
" Matre verò ex Thetide, comas pulchrâ marinâ nymphâ;
" At ego me filium magnanimo Anchisâ
" Profiteor prognatum eſſe, mater autem mihi eſt Venus.

Ver. 193. Λητϊάδας] Cod. *Harleian.* Λητίδας.

Ver. 195.——σ' ἐρύεσθαι] Cod. *Harleian.* Ζε ῥύεσθαι. Atque ita in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 197.—πληθὺν ἰέναι,] Quâ ratione, πληθὺν hîc ultimam producat; item νηπύτιον, *ver.* 200: & ἀκούοντες, *ver.* 204; & τίκτε, *ver.* 215; & ἐπὶ, *ver.* 229; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 198.——ῥεχθὲν δέ τε νήπιον ἔγνω.] Vide ſuprà ad ζ', 32. *Al.* ῥεχθὲν δέ τι.

Ver. 200. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὥς, Ἔλπεο δειδ.ξεσθαι·]

Hoſtis amare, quid increpitas mortemque minaris? *Æn.* X. 900.

Ver. 202.——αἴσυλα] Τὰς παρὰ τὸ καθῆκον λεγομένας ἀπειλάς. *Schol.* apud *Barneſium.*

Ver. 204. Πρόκλυτ'] Τὰ ὑπὸ τῶν προτέρων πεφημισμένα, παλαιά. *Schol.*

Ibid.——ἁλοσύδνης·] Ἐναλίας θεοῦ ἐν θαλάσσῃ καλουμένης. *Schol. Al.* ἁλεάδνης.

Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
Σήμερον· ὃ γὰρ φημὶ ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
Ὧδε διακρινθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι·
Εἰ δ' ἐθέλεις κὴ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ἡμετέρην γενεήν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·)
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ ὄπω Ἰλιος ἱρὴ
Ἐν πεδίῳ πεπόλισο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκος Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκετ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
Ὃς δὴ ἀφνειόταος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἔλος κάτα βυκολέοντο
Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι·
Τάων κὴ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,

210 "Horum jam nunc alterutri utique charum filium plorabunt
"Hodiè: non enim puto verbis omninò puerilibus
"Sic diremptos, à pugnâ redituros esse:
"Quòd si vis & hæc doceri, ut benè scias
"Nostrum genus, (multi autem ipsum homines nôrunt;)
215 "Dardanum quidem primùm genuit nubes cogens Jupiter:
"Condidit autem *is* Dardaniam, quippe nondum Ilios sacra
"In campo ædificata erat, urbs articulatè loquentium hominum;
"Sed adhuc radices habitabant irriguæ fontibus Idæ.
"Dardanus verò genuit filium Erichthonium regem,
220 "Qui tum opulentissimus erat mortalium hominum:
"Hujus ter mille equæ per palustria pascebantur
"Fœminæ, pullis exultantes teneris:
"Harum *aliquas* & ipse Boreas adamavit pascentium,

Ver. 210.—ἕτεροί γε] Eandem hîc vim habet particula γε, ac vox Latina *saltem*

Ver. 212.——διακρινθέντε,] *Al.* διακριθέντε. Malè. Vide suprà ad *ver.* 141.

Ibid.——ἐξαπονέεσθαι·] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 215.——νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 216.——Δαρδανίην,] Πόλις Τροίας. *Schol.*

Ibid.——ἐπεὶ ὄπω Ἰλιος ἱρὴ]

——nondum Ilium & arces
Pergameæ steterant; habitabant vallibus imis. *Æn.* III. 109.

Ver. 218. Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον] Λέγει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη——κατὰ θεῶν πως εἰρημένα κὴ κατὰ φύσιν. Θεῖον γὰρ ὄν δὴ κὴ τὸ ποιητικὸν ἐνθουσιαστικὸν ὂν γένος, ὑμνωδῶν, πολλῶν τῶν κατ' ἀλήθειαν γιγνομένων ζῴων τισι χάρισι κὴ Μούσαις ἐφάπλεται ἑκάστοις. *Plato de legibus, lib.* 3.

Ibid.——ὑπωρείας] Τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid.——ᾤκεον] Pronuntiabatur, notante *Barnesio*, ᾤκευν vel ᾠκευν· quomodo & scribi postea cœptum est.

Ibid.—— πολυπιδάκης] *Al.* πολυπίδακος. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 220. Ὃς δὴ ἀφνειόταος γένετο] Pronuntiabatur, ut opinor, Ὃς δὴ φνειόταος. Vide suprà ad *ver.* 188; & ad λ', 138. Γίγνεται παῖς αὐτῷ [Δαρδάνῳ] Ἐριχθόνιος, ὃς ἀπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατος λέγεται γενέσθαι, τῆς τε παιρώας κὴ τῆς ὑπὸ τῷ μητροπάτορι γενομένης κληρονομήσας ἀρχῆς. *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* 1.

Ver. 221.—τρισχίλιαι] Apud *Maximum Tyrium*, τρισχίλιοι. Quæ & fortè melior lectio, ne scilicèt vox, "θήλειαι," in sequenti versu, supervacanea videatur: Uti notavit *Barnesius*.

Ver. 222.——πώλοισιν] Cod. *Harleian.* πώλησιν.

Ibid.——ἀταλῇσι·] *Al.* ἄπαλῃσι, & ἀταλοῖσι.

Ver. 223.—Τάων κὴ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,]

Ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτης·
Αἱ δ' ὑπὸ κυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·
Αἱ δ' ὅτε μὲν ῥίπτῳεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥίπτῳεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

" Equoque se cùm assimulâsset concubuit cyaneis jubis ornato:
" Illæ verò gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas:
" Istæ autem quandocunque saltu lasciverent super almâ terrâ,
" Summum super spicarum fructum currebant, neque frangebant:
" At quum saltu lascivirent super latis dorsis maris,
" In superficie super collisos fluctus salis cani currebant.
" Troëm autem Erichthonius genuit Trojanis regem:
" Ex Troë verò tres filii eximii geniti sunt,
" Iluſque, Assaracusque, & *formâ* deo par Ganymedes,
" Qui sanè pulcherrimus erat mortalium hominum;
" Quem & rapuerunt in cœlum dii, Jovi ut pocillator esset,
" Pulchritudinem ob ipsius, ut immortalibus interesset.

κομενάων,] Post hunc versum, alium addit Codex *Harleianus*;

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι· καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.

Ver. 224.—εἰσάμενος] Vide suprà ad ν', 45.

Ibid.—παρελέξατο κυανοχαίτης·] *Al.* ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

Ibid.—παρελέξατο] Vide suprà ad β', 515.

Ver. 225. —— ὑποκυσσάμεναι] *Al.* ὑποκυσάμεναι.

Ver. 226. Αἱ δ' ὅτε μὲν ῥίπτῳεν]

Illa vel intactæ segetis per summa volaret
Gramina; nec teneras cursu læsisset aristas:
Vel mare per medium, fluctu suspensa tumenti,
Ferret iter; celeres nec tingeret æquore plantas. *Æn.* VII. 808.

Ubi notandum istud " *læsisset*" non pro " *læderet*" positum esse. Perinde enim est, sive illam tum, quum gramina *pervolaret*, quas *percurreret* aristas *non lædere* dicas; sive, quas *percurrisset* intereà, *non læsisse*. Vide suprà ad α, 37.

Ibid.—ἄρουραν,] Vide suprà ad ζ', 142.

Ver. 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν] Νῦν τῶν ἐν τοῖς ςάχυσι λεπτῶν ἀθέρων. *Schol. Ver.* 229.——θέεσκον.] *Currere solebant.* Vide suprà ad *ver.* 28; & ad ν', 84.

Ver. 232. Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε,] Iluſque, Assaracusque. *Æn.* VI. 650.

Ibid.—καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, Ὃς δὴ κάλλιστος—] Καὶ ἐγὼ δὲ φημὶ καὶ Γανυμήδην ὑ Cώμαι ἀλλὰ ψυχῆς ἕνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὄλυμπον ἀνενεχθῆναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὔνομα αὐτῦ. Ἔςι μὲν γὰρ δήπου καὶ Ὁμήρῳ, " ——γάνυται " δέ τ' ἀκύων." Τῦτο δὲ φέρει, ὅτι ἥδεται δὲ τ' ἀκύων. Ἔςι δὲ καὶ ἄλλοθί πω, " — πυκινὰ " φρεσὶ μήδεα εἰδώς." Τῦτο δ' αὖ λέγει, " Co- " φὰ φρεσὶ βυλεύματα εἰδώς." Ἐξ ὧν Cυναμφοτέρων τύτων ἐκ ἠδυσώματος ὀνομασθεὶς ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἡδυνώμων, ἐν θεοῖς τετίμηται. *Xenophon.* Συμπόσιον, *sub finem.*

Ver. 234. Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ]

———& rapti Ganymedis honores. *Æn.* I. 32.

———quem præpes ab Idâ
Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis. *Æn.* V. 254.

Cæterùm vituperat hunc locum *Cicero*; " Nec Homerum audio, qui Ganymedem " à diis raptum ait propter formam, ut " Jovi bibere ministraret. ——— Fingebat " hæc Homerus, & humana ad deos trans- " ferebat; divina mallem ad nos." *Tusc. Disputat. Lib.* I. §. 26.

Ver. 235, 292, 314, & 334.——ἀθανάτοισι.] Vide suprà ad ά, 398.

Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος·
Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
Αὐτὰρ ἐμὲ Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι·
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιος ἀπάντων.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὡς,
Ἑσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
Πολλὰ μάλ'· εὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο·
Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὁπποῖόν κ' εἴπῃσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη

" At Ilus genuit filium eximium Laomedonta:
" Laomedon autem Tithonum genuit, Priamumque,
" Lampumque, Clytiumque, Hicetaonemque, ramum Martis:
" Assaracus verò Capyn: is autem Anchisem genuit filium:
" Et me Anchises: Priamus verò genuit Hectora nobilem.
" Ex hoc quidem genereque & sanguine profiteor esse *me*:
" At Jupiter virtutem viris augetque minuitque,
" Prout voluerit; ille enim potentissimus omnium.
" Sed age nè ampliùs hæc disseramus, pueruli tanquam,
" Stantes in mediâ acie prælii.
" Licet enim ambobus opprobia proloqui
" Multa admodum: nè navis quidem centiremis onus ferret:
" Volubilis enim lingua est hominum, multique insunt sermones,
" Omnigeni; verborum autem latus campus hinc atque indè.
" Qualecunque dixeris verbum, tale & audieris.
" Sed quid jurgiis & rixis nobis opus est

Ver. 237.—— ἄρα] *Deinceps*——.

Ver. 242. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,] Similiter ferè *Hesiodus*;

Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει——

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης——.

Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *Lib.* I. *ver.* 6, 8.

Ibid.——τε, μινύθει] Quâ ratione, τε, hîc producatur; item κεν, *ver.* 243; & ἔτια, *ver.* 255; & ἀπὸ, *ver.* 261 & 278; vide suprà ad á, 51.

Ver. 247.—— ἑκατόζυγος] Ὑπὸ ἑκατὸν ἁρετῶν ἐλαυνομένη· ζύγα γὰρ αἱ τῶν ἁρεσσόντων καθέδραι. *Schol.*

Ver. 248. Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,] Κινδυνεύει γὰρ ἓν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀπάντων ἐνδεία γενέσθαι μᾶλλον ἢ φωνῆς καὶ λέξεως· τούτου δὲ μόνου κέκτηται θαυμαζόντως πλοῦτον. *Dio, Orat.* XII. Cæterùm *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* I. citat; Στρεπτὴ γὰρ καὶ γλῶσσα βροτῶν.

Ver. 249. Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς] Apud *Dionem*, loco jam citato, Παντοῖος δ' ἐπέων πολὺς νομός. Apud *Clementem Alexandrinum*, Παντοίων ἐπέων δὲ πολὺς νομός.

Ibid.——ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς] Sic apud *Hesiodum*;

Ἀχερεῖος δ' ἔσαι ἐπέων νομός——

Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II. 21.

Quæ ad loca *Menagius*; " Legendum au-" tem," inquit, " utrobique νομὸς, accentu " in ultimâ, id est] νέμησις, *partitio, distri-" butio in utramque partem*: νόμος, accen-" tu in penultimâ, quæ vox *legem* signifi-" cat, apud Homerum non reperitur; quod, " præter Grammaticos, notavit etiam Jo-" sephus, lib. 11, contra Appionem." *Annotat. in Laërtium, lib.* IX.

Ver.

Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥςε γυναῖκας,
Αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰέσαι,
Πόλλ' ἔτεά τε κ' ἠκί· χόλος δέ τε κ' τὰ κελεύει.
Ἀλκῆς δ' ἔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ἦ ῥα, κ' ἐν δεινῷ ζάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ ζάκος μύκε δῃρὸς ἀκωκῇ·
Πηλείδης δὲ ζάκος μὲν ἀπὸ ἔο χειρὶ παχείῃ
Ἔσχεθε ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ῥεῖά δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Νήπιος, ὃ δ' ἐνόησε κατὰ φρένα κ' κατὰ θυμὸν,
Ὡς ἔ ῥηϊδί' ἐσὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ὃ δ' ὑποείκειν.
Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ῥῆξε ζάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·

" Altercari inter nos, tanquam mulieres,
" Quæ ira æ per contentionem animum rodentem
" Probra jactant altera in alteram mediam in viam prodeuntes,
" Multa veraque & non: ira nempè & iſta jubet.
" A virtute verò non me verbis avertes animoſum,
" Priuſquàm ære pugnes contrà: Quin age, ocyùs
" Experiamur alter alterum æratis haſtis.
Dixit utique, & in terribile ſcutum intorſit æream haſtam,
Viſu horrendum; ingenſque ſcutum mugiit haſtæ cuſpide:
Pelides verò ſcutum quidem à ſe procul manu robuſtâ
Tenuit perculſus: credebat enim prælongam haſtam
Facilè penetraturam eſſe magnanimi Æneæ:
Imprudens, neque enim cogitabat in mente & in animo,
Quòd non facilè deorum inclyta dona
A viris mortalibus domantur, neque *eis* cedunt.
Nequé tunc Æneæ bellicoſi rapida haſta
Perrupit ſcutum; aurum enim inhibuit, dona Dei:

Ver. 252. Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥςε γυναῖκας,] Sic apud *Livium*; " *Sedemus* " *domi deſides, mulierum ritu altercantes inter* " *nos.*"

Ver. 254.——μέσην ἐς ἀγυιὰν] *Dion. Chryſoſt. Orat.* XII. legit, ἀγορῆς ἐς μέσσον.

Ver. 255. Πόλλ' ἔτεά τε κ' ἠκί·] *Al.* Πολλά τ' ἐόντα κ' ἠκί· Notante *Euſtathio.*

Ver. 256.——μεμαῶτα,] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 257.—μαχέσασθαι] Cod. *Harleian.* μαχέεσθαι.

Ver. 258. Γευσόμεθ' ἀλλήλων] Ἀντὶ τοῦ ἀφώμεθα· ὃ ἐςιν ἀπόπειραν ληψώμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως. *Schol.*

Ver. 259.—ἤλασε χάλκεον ἔγχος,] Cod. *Harleian.* ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος. Atque ita in Commentario legit *Euſtathius.* *Al.* ὄμβριμον ἔγχος.

Ver. 260. Σμερδαλέῳ,] *Al.* Σμερδαλέον.

Ibid.——ἀκωκῇ.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*: *Al.* ἀκωκή. Sic ς', 295;
Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δῃρὸς ἀκωκῇ.

Ver. 263. Ῥεῖά δ' ἐλεύσεσθαι] Vide ſuprà ad ν', 144.

Ver. 267, 268. Οὐδὲ ——— Ῥῆξε ζάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·] Ita *Heſiodus*;

———ζάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος.
Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν, ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 414.

Ver.

Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν, χρυσῆν· τῇ ῥ' ἔσχεθε χάλκεον ἔγχος.
Δευτέρῳ αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν, Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάγησε ἴσην,
Ἄκρην ὑπὸ πρώτην, ἢ λεπτοτάτῳ θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη, κὴ ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔσχη ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
Ἔσχ', κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
Ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ ἐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,

Sed duas quidem transiit per plicas; tres verò
Supererant: quinque enim plicas superinduxerat Vulcanus,
Duas, æreas, duasque interiores stanni,
Unam verò, auream; quâ demùm detenta est ærea hasta.
Secundus verò Achilles emisit prælongam hastam,
Et percussit, Æneæ ad clypeum undique æqualem,
Oram ad summam, ubi tenuissimum currebat æs;
Tenuissimum etiam inductum erat corium bovis: penitùs autem
Pelias prorupit fraxinus: crepuit verò clypeus ex ejus ictu.
Æneas autem corpore contracto subsedit, & à se procul scutum sustulit
Territus: hasta autem supra dorsum in terrâ
Stetit *ulteriùs* pergendi cupida; utrosque autem disruperat orbes
Clypei ingentis: Is verò, evitatâ hastâ longâ,
Constitit (trepidatio autem cum dolore ei offusa est immensa oculis,)
Perculsus, quòd prope se fixum erat telum: verùm Achilles
Animo paratissimo irruit, stricto ense acuto,
Terribilem edens clamorem: At saxum sumpsit manu
Æneas, vastum pondus, quòd nè duo quidem viri ferrent,

Ver. 272. —— χρυσῆν] Edidit *Barnesius*, χρυσέην. Quod eodem modo pronuntiandum: Prima enim necessariò producitur. Vide suprâ ad ν, 24 & 523.

Ibid.——τῇ ῥ'] *Quâ utique*——. *Quâ scilicèt*——.

Ibid.——χάλκεον ἔσχε.] *Al.* μείλινον ἔσχε.

Ver. 273, 276.—— προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,——ἡ δὲ διὰ πρὸ]

——hastam jacit: illa per orbem
Ære cavum triplici, per linea terga, tribusque
Transiit intextum tauris opus——.
Æn. X. 783.

Ver. 275. Ἄκρην ὑπὸ πρώτην,] Κατὰ τὸν ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. *Schol.*

Ver. 279.——ἄρ'] *Ut par erat*——. *Ut fieri oportebat*——.

Ver. 280. ——ἰεμένη,] Vide suprà ad ὁ, 317.

Ver. 283.—πάγη] Vide suprà ad δ', 185.

Ver. 285. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide suprà ad δ, 456. *Al.* Σμερδαλέως ἰάχων.

Ver. 286.—ὃ ἐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,] Vide suprà ad ί, 303. *Al.* δύω ἄνδρε.

Ver.

Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἴος.
Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλείδης ζχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Ὅς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς ἄϊδόσδε κάτεισι,
Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλὰ τίη νῦν ἕτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
Τόνδε καλακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔς' ἀλέασθαι,
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,

Quales nunc homines sunt: is verò ipsum facilè agitabat & solus.
Tum certè Æneas quidem irruentem percussisset saxo,
Vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset tristem mortem:
Illum verò Pelides cominùs ense animâ privâsset;
Nisi celeritèr animadvertisset Neptunus quassator terræ:
Statim autem inter immortales deos verbum dixit;
" O dii, certè mihi dolor de magnanimo Æneâ,
" Qui citò à Pelide domitus ad orcum descendet,
" Persuasus verbis Apollinis longè jaculantis,
" Demens: neque enim *is* ab eo omninò propulsabit triste exitium.
" Sed cur nunc hic insons mala patitur,
" Immeritò ob debitos aliis dolores; grata autem semper
" Munera diis exhibet, qui cœlum latum habitant?
" Sed agite, nos ipsi eum è morte subducamus,
" Nè fortè & Saturnius irascatur, si Achilles
" Hunc interimat: Fatale verò ei est effugere,
" Ut nè sine prole genus & prorsùs extinctum pereat
" Dardani, quem Saturnius præ omnibus dilexit liberis,

Ver. 295.—Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,] Quâ ratione, Ἀπόλλωνος, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 322; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 296. Νήπιος·] Demens! qui—— *Æn.* VI. 590.

Ver. 301. Μήπως καὶ Κρονίδης] Cod. *Harleian.* Μήπως κε Κρονίδης.

Ibid.——αἴκεν Ἀχιλλεὺς] *Al.* εἴπερ Ἀχιλλεύς.

Ver. 302.—καλακτείνῃ·] *Al.* καλακτείνει.

Ibid.——μόριμον] Cod. *Harleian.* μόρσιμον. Atque ita in tribus MSS. scriptum reperit *Barnesius.* Quod versum perimit.

Ver. 303. Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται] Apud *Maxim. Tyrium, Dissert.* X; Ὥστε μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισθεν ὄληται.

Ver. 304.——φίλατο] Quâ analogiâ dicitur μαρτύρομαι, ἐμαρτυρόμην, ἐμαρτυράμην, in Futuro autem μαρτύρωμαι, indeque μαρτυρόμαι, quod per omnes Modos ac Tempora ῠ semper corripit; eâdem analogiâ ex φίλομαι deducitur ἐφιλόμην, ἐφίλατο, ex quo Futurum deducetur φίλωμαι: indeque φίλεω, quod per omnes Modos & Tempora ῐ semper corripit. Vide suprà ad κ', 280; & ad ά, 338.

Ver.

Οἳ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητάων.
Ἤδη γὰρ Πριάμῳ γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἐννοσίγαι, αὐτὸς ζὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι, ἤ κεν ἐάσεις
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.
Ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὅρκους
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δαπῇαι
Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,

305 "Qui ex ſe nati ſunt, mulieribuſque mortalibus.
"Dudum enim Priami genus odit Saturnius:
"Nunc verò utique Æneæ vis Trojanis imperabit,
"Et filii filiorum, qui in poſterum nati fuerint.
Huic autem reſpondit deindè bubulis oculis decora veneranda Juno;
310 "Terræ quaſſator, ipſe tu mente tuâ conſule
"De Æneâ, an eum è periculo extrahas, an relinquas
"A Pelide Achille domandum, optimus licèt ſit.
"Nam ſanè nos multa juravimus juramenta
"Omnes inter deos, ego & Pallas Minerva,
315 "Nunquam à Trojanis *nos* depulſuras ope allatâ malum diem,
"Nè quidem cùm Troja exitiali igne tota cremabitur
"Incenſa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
Ut verò hoc audivit Neptunus quaſſator terræ,
Perrexit ire perque pugnam & per ſtridorem haſtarum,

Ver. 306.——Κρονίων·] Vide ſuprà ad ά, 397.

Ver. 307. Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,] *Al.* Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει.

Hîc domus Æneæ cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum, & qui naſcentur ab illis.
Æn. III. 97.

Εἰσὶ δ' οἳ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνείαν λέγουσι καταςῆσαι λόχον εἰς Ἰταλίαν, ἀνακομισθῆναι πάλιν οἴκαδε, καὶ βασιλεῦσαι τῆς Τροίας· τελευτῶντα δὲ καταλιπεῖν Ἀσκανίῳ τῷ υἱῷ τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου γένος ἐπιπλεῖον κατασχεῖν τὴν ἀρχήν· ὡς μὲν ἐγὼ εἰκάζω, τοῖς Ὁμήρου ἕπεσιν ἐκ ὀρθῶς λαμβανομένοις παρακρουσθέντες. Πεποίηται γὰρ αὐτῷ ἐν Ἰλιάδι Ποσειδῶν προλέγων τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι περὶ τὸν Αἰνείαν καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνου γενησομένης ἐπιφάνειαν ὧδέ πως· "Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει, Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται." Ὑπολαβόντες ὃν τὸν Ὅμηρον ἐν Φρυγία δυναστεύσαντας εἰδέναι τοὺς ἄνδρας, ὡς δὴ ὑ δυνατὸν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκοῦντας βασιλεύειν Τρώων τὴν ἀνακομιδὴν τῷ Αἰνείᾳ ἀναπλάττουσιν. Ἄρξειν δὲ δὴ τῶν Τρώων ὡς ἐπήγγελο, καὶ ἄλλοθι πολιτευομένων, ὑ δυνατὸν ἦν; *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* I. Vide & *Strabonem, Geograph. lib.* XIII. *pag.* 905, *al.* 608.

Ibid.—Αἰνείαο βίη] Vide ſuprà ad ν', 758.

Ver. 308. Καὶ παῖδες παίδων,] *Al.* Καὶ παίδων παῖδες.

Ibid.—μετόπισθε γένωνται.] *Al.* μετόπισθεν ἔπωνται.

Ver. 309.——βοῶπις] Vide ſuprà ad ά, 551.

Ver. 311.——ἤ κέν μιν] Cod. *Harleian.* εἴ κέν μιν.

Ibid.——ἐάσεις] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver.

Ἶξε δ', ὅθ' Αἰνείας, ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·
Πολλὰς δὲ σίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ κ' ἵππων
Αἰνείας ὑπεράλτο, θεὸς ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
Ἶξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἐνθὰ δὲ Καύκωνες πόλεμον μεθωρήσσοντο·
Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέουλα κελεύει
Ἀντὶ Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ὅς σευ ἅμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν ξυμβλήσεαι αὐτῷ,
Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι·

320 Pervenitque, ubi Æneas, atque inclytus erat Achilles.
Confestim verò huic quidem deindè ob oculos fudit caliginem,
Pelidæ *nempè* Achilli: ipseque hastam æreSolidâ præfixam
Clypeo extraxit magnanimi Æneæ;
Et eam quidem ante pedes Achillis posuit,
325 Æneam verò vi impulsum egit à terrâ in altum sublatum:
Multos autem ordines heroüm, multos & equorum
Æneas superârat, saltu dei à manu impetu sumpto:
Pervenit verò ad extremam partem impetuosi prœlii;
Ibi autem Caucones ad pugnam armabantur:
330 Eum verò admodùm propè accessit Neptunus quassator terræ,
Et ipsum editâ voce verbis allatis allocutus est;
" Æneа, quis te sic deorum præcordia læsum instigat
" Contra Achillem prœliari & pugnare,
" Qui te simul fortior, & charior immortalibus?
335 " Sed recede, quandocunque obvius fueris factus illi,
" Nè & præter fatum domum orci pervenias:

Ver. 320. Ἶξε δ', ὅθ' Αἰνείας,] ——Pelidæ tunc ego forti
Congressum Æneam, nec Diis, nec viribus æquis,
Nube cavâ eripui——. *Æn.* V. 808.
Tu potes Æneam manibus subducere Graiûm,
Proque viro nebulam & ventos obtendere inanes *Æn.* X. 81.

Ver. 325. Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν] *Al.* Αἰνείαν δ' ἔσσευεν. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 329.——Καύκωνες] Οἱ μὲν, Τρωϊκὸν ἔθνος βάρξαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας· οἱ δὲ τὴς ἐπίκλην Καυκανίδος· ἡ δὲ Καύκων πόλις παράλιος Αυκίας καὶ Καρίας. *Schol.*

Ver. 332.——ἀτέουλα] *Al.* κατέουλα. *Al.* ἀέκουλα. *Al.* ἀέκητι.

Ver. 333. Αντὶ Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,] Cod. *Harleian.* Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι. Ut suprà *ver.* 88.

Ibid.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,] Vide suprà ad ϛ, 232 & 279.

Ver. 336. Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.] Quicquid *inopinatum*, præter expectationem; quicquid *violentum*, præter naturam; quicquid *ex stultitiâ natum*, præter rationem; ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γενέσθαι dicuntur. Vide suprà ad β, 155. " Nihil

" autem

Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατόν κ' ὦτμον ἐπίσπῃ,
Θαρσήσας δὴ πεῖρα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν ζόφεδασ' ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειρα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.
Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, ὐδέ τι φῶτα
Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, καλακτάμεναι μενεαίνων.
Ἦ ῥα κ' Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι.
Ἐῤῥέτω· ἤ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
Ἔσσεται, ὃς κ' νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
Ἦ, κ' ἐπὶ ςίχας ἆλτο· κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάςῳ·
Μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔςαθε, δῖοι Ἀχαιοὶ,
Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι,

" At poſtquàm Achilles mortem & fatum aſſecutus fuerit,
" Audacter deinceps inter primos pugna:
" Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.
Sic fatus, reliquit illic, poſtquàm præceperat omnia:
Tunc confeſtim Achillis ab oculis diſperſit caliginem
Denſam: Is verò continuò clarè vidit oculis:
Ingemiſcens autem dixit ad ſuum magnum animum;
" Papæ, certè magnum miraculum hoc oculis video:
" Haſta quidem hæc jacet in terrâ, neque omninò virum
" Video, in quem immiſi, interficere cupiens.
" Certè & Æneas igitur charus immortalibus diis
" Erat: ſed ipſum putabam fruſtrà ſic gloriari.
" Valeat: non ei animus me ampliùs experiri
" Erit, qui & nunc fugit lubens ex morte.
" Sed agedum, Danaos bellicoſos adhortatus,
" Alios Trojanos experiar obvius profectus.
Dixit, & in ordines ſaliit: adhortabaturque virum quemque:
" Nè ampliùs nunc à Trojanis procul ſtate, nobiles Achivi,
" Sed age, vir contra virum eat, animoque præſenti capeſſat pugnam.

" autem dubium eſt, quin violentam & in-
" opinatam mortem ſignificaverit: quæ qui-
" dem poteſt rectè videri accidere præter
" naturam." *Gell. lib.* XIII. *cap.* 1.

Ver. 338. Θαρσήσας] Cod. *Harleian.* Θαῤῥήσας.

Ibid.——δὴ πεῖρα] Ita edidit *Barneſius.* *Al.* δ' ἤπειλα.

Ibid.——μετὰ πρώτοισι] *Al.* μετὰ Τρώεσσι.

Ver. 340.——διεπέφραδε] Vide ſuprà ad β', 314; & ad ξ', 500.

Ver. 341.——ζόφεδασ'] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 345.—ἐπὶ χθονὸς,] *Al.* ἐπὶ χθονί.

Ver. 347 & 367.——ἀθανάτοισι] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 350.—ὃς κ'] Cod. *Harleian.* ὡς καὶ.

Ver. 351.——ἄγε δὴ,] *Age quæſo.* Vide ſuprà ad β', 158.

Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
Τοσσάδε ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
Οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη,
Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι σόμα, καὶ πονέοιτο·
Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε,
Καὶ σθένει, ὅ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
Κέκλετ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἀντ' Ἀχιλῆος·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα·
Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Ἔγχει δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλῃ μύθοις ἐπιθήσει,
Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολύσει.
Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χείρας ἔοικε, μένει δ' αἰθωνι σιδήρῳ.

" Difficile autem mihi est, etiam fortis licèt sim,
" Tot homines insequi, & cum omnibus pugnare:
" Neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minerva,
" Tantæ aciei persequens obire possit adversos ordines, & impigrè agere:
" Sed quantum quidem ego valeo manibusque, pedibusque,
" Et animis, me jam nego contentionem remissurum nè minimùm quidem:
" Sed omninò per ordines ibo penitùs, neque quenquam puto
" Troiim gavisurum esse, qui prope hastam venerit.
Sic dixit incitans: Trojanos verò illustris Hector
Hortabatur increpitans, affirmabatque se iturum contra Achillem:
" Trojani magnanimi, nè timete Pelidem:
" Et sanè ego verbis vel cum immortalibus pugnare possem,
" Hastâ verò arduum, longè enim potentiores sunt.
" Neque Achilles omnibus finem sermonibus imponet,
" Sed aliud quidem perficiet, aliud verò in medio conatu imperfectum relinquet.
" Illi autem ego obvius ibo, etiam si igni manuum vi similis est,
" Si igni manuum vi similis est, animoque rutilo ferro.

Ver. 357—359. Τοσσάδε —— Τοσσῆσδ'] *Barnesius* hic παρέλκειν τὸ " δὲ" contendit; quod, ut opinor, haud patitur linguæ Græcæ ratio. Ego potiùs voces istas " Τοσσάδε', " Τοσσῆσδ'," *demonstrativas* esse arbitror; (κατὰ δείξιν. *Schol.*) quasi dicas, *Hos tot viros*; vel, *Hanc tantam hominum multitudinem*: & *Hujus tantæ aciei*. Cæterùm Codex *Harleianus* hic legit Τόσσους——Τόσσης.

Ibid.——ἀνθρώπους] Cod. *Harleian.* ἀνθρώπων.

Ver. 362.——μάλα στιχὸς] *Al.* μάλ' ἀν στίχας.

Ibid.——οὐδέ τιν' οἴω Τρώων χαιρήσειν,] De venustate istius, χαιρήσειν, vide suprà ad ὁ, 11; ad ν', 344; & ad α, 333.

Ver. 363.——ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 368.—ἀργαλέον, ἐπεὶ] Quâ ratione, ἀργαλέον, hîc ultimam producat; item ὑπὸ, *ver.* 385; & ἑλκόμενος, *ver.* 404; vide suprà ad α, 51.

Ver. 370.——κολύσει.] Ἀχίφαλον καὶ ἀτιλῆ ποιήσει, τοῦτ' ἔστιν, ἀπολεύξεται πρὸ τοῦ ποιῆσαι. *Schol.*

Ver. 371. Τῷ δ' ἐγὼ αντίος εἶμι,] Audeo & Æneadûm promitto occurrere turmæ;
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contrà. Æn. XI. 503.

Ibid.——καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χείρας ἔοικε,] Vide infrà ad χ', 127; & ad Ψ', 642.

Ver.

Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειρον
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παρασὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠέ ζχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο θἀλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκὴν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλὸν, Ὀτρυνῆϊδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν νύμφη τέκε Νηὶς Ὀτρυντῆϊ πολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὑπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
Τόν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη·
Δὔπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
Κεῖσαι, Ὀτρυνῆϊδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·

Sic dixit incitans: adverſi verò haſtas tollebant
Troës: horum autem in unum congreſſa eſt vis, ortuſque eſt clamor.
Et tunc quidem Hectorem allocutus eſt aſtans Phœbus Apollo;
" Hector, nè jam omninò cum Achille congrediaris ante aciem,
" Sed in agmineque & ex turbâ excipe,
" Ne quà te vel miſſili feriat, vel cominùs enſe percutiat.
Sic dixit: Hector verò rurſus immerſit ſe in agmen denſum virorum,
Perculſus, ut audivit dei vocem locuti.
At Achilles in Trojanos inſiliit, præcordia indutus robur,
Horrendè vociferans: Primum autem interfecit Iphitiona
Strenuum, Otryntidem, magnarum ductorem copiarum,
Quem nympha peperit Naïs Otrynteo urbium everſori,
Tmolo ſub nivoſo, Hydæ in opulentâ civitate:
Hunc quidem rectà animosè irruentem percuſſit haſtâ nobilis Achilles,
Medio capite; illud verò in duas partes totum diffiſſum eſt:
Fragorem autem edidit cadens: ſuper *eum* vero gloriabatur Achilles;
" Jaces, Otryntide, omnium terribiliſſime virorum:

Ver. 375. Καὶ τότ' ἄρ'] *Et tum deinceps*———.

Ver. 377.——δίδεξο] *Al.* δίδεξαι.

Ver. 378.——ἠὲ βάλῃ, ἠὲ ζχεδὸν] Vide ſuprà ad δ', 540; & ad ρ', 84.

Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 385. Τμώλῳ] Ὄρει Λυδίας. *Schol.*

Ibid.——νιφόεντι,] Quâ analogiâ vox *νιφόεντι*, quæ primam *corripit*, deducta ſit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide ſuprà ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ibid.——Ὕδης] Πόλις Λυδίας, ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις. *Schol.*

Ver. 386. Τόν ῥ'] *Hunc inquam*———. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit, Τόν δ'.

Ibid.—μεμαῶτα] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 387. Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα]

Et mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit;———
———atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IV. 750, 750.

Ver. 388. Δὔπησεν δὲ] Vide ſuprà ad ν', 181.

Ver.

Ἐνθάδε τοι θάναλος· γενεὴ δέ τοι ἔς ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
Ὑλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ ζκότος ὄσσε κάλυψε·
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέονλο
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέονλα,
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄε·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἰεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακλο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμανλα δ' ἔπειλα καθ' ἵππων ἀίσσονλα,
Πρόσθεν ἔθεν φεύγονλα, μετάφρενον ὔτασε δερί·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἤρυλεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυλεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακλα,

Hîc tibi mors; genus autem tibi eſt ad lacum
" Gygæum, ubi tibi ager paternus eſt,
" Hyllum ad piſcoſum, & Hermum vorticoſum.
Sic dixit ſuper *eum* glorians; Illum autem caligo oculos obtexit:
Hunc quidem Achivorum equi canthis rotarum lacerârunt
Primâ in acie: Ille verò poſt hunc Demoleontem,
Strenuum propulſatorem pugnæ, Antenoris filium,
Percuſſit ad tempus per galeam æneis munitam malis.
Nec ſanè ærea galea prohibuit, ſed per ipſam
Cuſpis pergendi cupida rupit os; cerebrum verò
Intùs totum fœdatum eſt: domuit verò illum ardentem.
Hippodamantem autem deindè à curru deſilientem,
Ante ſe fugientem, in dorſo percuſſit haſtâ:
Et is animum exhalabat & mugiebat, ut cùm taurus
Mugit vi tractus Heliconium circum regem,

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ] Hîc tibi mortis erant metæ: domus alta ſub Idâ. *Æn.* XII. 546.

Ibid.——ἐπὶ λίμνῃ] *Al.* ἐνὶ λίμνῃ.

Ibid.—λίμνῃ Γυγαίῃ,] Οὕτως ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλουμένη Γυγαίη· ἤτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτον φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν ἡ ἀπό τινος ἐγχωρίου ἥρωος Γύγου καλουμένου. *Schol.*

Ver. 392. Ὑλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι,] Sic apud *Virgilium*;

——*piſcoſove* amne Paduſæ. *Æn.* XI. 457.

Ver. 393.——τὸν δὲ ζκότος ὄσσε κάλυψε·] Vide ſuprà ad δ', 461 & 503.

Ver. 399. Αἰχμὴ ἰεμένη] Vide ſuprà ad ὁ, 317.

Ibid.——ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ] Vide ſuprà ad λ', 97.

Ver. 400.——μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν', 46.

Ver. 402. Πρόσθεν ἔθεν φεύγονλα, μετάφρενον ὔτασε]

Tum Pallas bijugis fugientem Rhætea præter
Trajicit.—— *Æn.* X. 399.

Ibid.——ὔτασε] Vide ſuprà ad ν', 192; & ad δ', 525.

Ver. 403.——ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος Ἤρυγεν ἑλκόμενος]

Clamores ſimul horrendos ad ſidera tolalit:
Quales mugitus, fugit cum ſaucius aram
Taurus, & incertam excuſſit cervice ſecurim. *Æn.* II. 222.

Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majeſtatem non æquat. *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 404.——Ἑλικῶνιον ἀμφὶ ἄνακτα,] Τὸν Ποσειδῶνα· ἤτοι, ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται· ἢ ἐν Ἑλίκῃ· ——Ἑλίκα

Κύρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
Ὡς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀξέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ζὺν ὄρνι μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην· τὸν δ' ἔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὄλεσε θυμόν·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Νῶτα παραΐσσοντα, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι ζύνεχον, ἠ δίπλοος ἤλετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, πρότι οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
Κάρρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

405 Adoleſcentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus:
Sic utique hujus mugientis reliquit oſſa animus ferox.
At ille ivit cum haſtâ in deo parem Polydorum
Priamidem: Eum verò neutiquam pater ſinebat pugnare,
Quòd ſibi inter omnes minimus erat natu,
410 Et ſibi chariſſimus erat, pedibuſque omnes vincebat.
Tum verò juvenili ſtultitiâ, pedum virtutem oſtentans,
Ruebat per primos pugnatores, donec ſuam perdidit animam:
Hunc percuſſit medium jaculo pedibus valens nobilis Achilles,
Terga prætercurrentis, ubi baltei annuli
415 Aurei conſtringebant, & duplex occurrebat thorax;
In adverſam verò partem perrupit ad umbilicum haſtæ cuſpis:
In genua autem procidit ejulatu edito; nubeſque ipſum obtexit
Nigra; ad ſe verò collegit inteſtina manibus inclinatus.
Hector verò, ut vidit fratrem Polydorum,
420 Viſcera manibus tenentem, advolutum terræ;
Continuò ejus oculis offuſa eſt caligo, neque ampliùs ſuſtinuit

δὲ νῆσος Ἀχαιΐας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. *Schol.* Vide & *Strabonem, Geograph. lib.* VIII. *pag* 589. *Al.* 384.

Ver. 405.——γάνυται] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 406.——ἄρα] *Ut dictum eſt,*—— *ver.* 403.

Ibid.——ἐρυγόντα] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ἐρύγοντα.

Ver 408—418. Πριαμίδην·——Κυανέη] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 409.——μετὰ πᾶσι] Cod. *Harleian.* μετὰ πᾶισι.

Ver. 410.——πόδεσσι δὲ] Cod. *Harleian.* πόδεσσι τε.

Ibid.——ἐνίκα.] *Vincère ſolebat.* Vide ſuprà ad *ver.* 28; & ad ν', 84.

Ver. 414.——ὀχῆες] Οἱ ζυνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες. *Schol.*

Ver. 416. Ἀντικρὺ δὲ] Quâ ratione, Ἀντικρὺ hîc ultimam producat; item εὐχόμενος, *ver.* 424; & ἔτι, *ver.* 426; & νηπύτιον, *ver.* 431; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 421. Κάρρα] Id eſt, ut rectè notavit *Barneſius* Κατὰ ῥα. Eodem modo ac καὶγόνυ pro κατὰ γόνυ infrà *ver.* 458; κάδδε pro κατὰ δὲ, &c.

Ibid.——κέχυτ' ἀχλὺς,] Cod. *Harleian.* κέχυτο χάλως.

Δηρὸν ἐκὰς ϛρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, κὴ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλις' ἐσεμάσσαλο θυμὸν,
Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τελιμένον· ἠδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἀλλήλους ϖτώσσοιμεν ἀνὰ ϖολέμοιο γεφύρας.
Ἦ, κὴ ὑπόδρα ἰδὼν ϖροσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρε ϖείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' ἐ ταρβήσας ϖροσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πηλεΐδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ ζάφα οἶδα κὴ αὐτὸς
Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Οἶδα δ', ὅτι ζὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν ϖολὺ χείρων.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γύνασι κεῖται,
Αἴκε ζε χειρότερός ϖερ ἐὼν ἀϖὸ θυμὸν ἕλωμαι,
Δουρὶ βαλών· ἐπειὴ κὴ ἐμὸν βέλος ὀξὺ ϖάροιθεν.
Ἦ ῥα, κὴ ἀμπεπαλὼν ϖροΐει δόρυ, κὴ τό γ' Ἀθήνη

Diu procul versari, sed obvius venit Achilli,
Acutam hastam vibrans, flammæ similis: At Achilles
Ut vidit, ut exiliit, & jactabundus verbum dixit;
" Propè vir, qui meum quidem maximè intimum pupugit animum,
" Qui mihi sodalem interfecit charissimum; neque sanè diutius
" Alter alterum trepidi fugiamus per aciei semitas.
Dixit, & torvè intuitus allocutus est Hectorem nobilem;
" Propiùs accede, ut ocyùs ad mortis metas pervenias.
Illum verò interritus allocutus est pugnam expeditè ciens Hector;
" Pelide, nè jam me verbis saltem, puerulum tanquam,
" Speres *te* perterrefacturum; facilè enim possum & ipse
" Et convitia, & opprobria proloqui:
" Scio autem, quòd tu quidem strenuus, ego verò te multò inferior.
" Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt,
" An tibi, inferior licèt sim, animum exemero,
" Hastâ percusso: nam & meum telum acutum cuspide.
Dixit utique, & vibratam emisit hastam; & eam quidem Minerva

Ver. 422.——Ἀχιλῆϊ,] Cod. *Harleian.* Ἀχιλῆος.

Ver. 423.——εἴκελος·] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. *Al.* ἴκελος. Minùs rectè. Vide suprà ad σ', 154; & ad ν', 53.

Ver. 424. Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο,] Vide suprà ad τ', 16.

Ibid.—ἀνέπαλτο,] Vide suprà ad Ϟ', 85.

Ver. 425.—ἐσεμάσσαλο] *Barnesius* edidit ἐσεμάσσηλο· rationibus, ut opinor, haud satis idoneis. Vid. sup. ad ϱ', 564. *Al.* ἐπεμάσσαλο.

Ver. 427.—πολέμοιο γεφύρας.] Τὰ μέλαξὺ τῶν πολεμίων διαστήματα. *Schol.* Vide suprà ad δ', 371; & ad Ϟ', 378.

Ver. 430.—κορυθαίολος] Vide suprà ad β', 816.

Ver. 431. Πηλεΐδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσι] Vide suprà ad *ver.* 200.

Ver. 434.—ὅτι] Edidit *Barnesius*, ὅ τοι. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 435. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γύνασι κεῖται,] Vide suprà ad ϱ', 514. *Al.* θεῶν ἐπὶ γύνασι κείσθω.

Ver. 437.—ἐπειὴ κὴ ἐμὸν βέλος ὀξὺ]
Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextrâ
Spargimus, & nostro sequitur de vulnere sanguis. *Æn.* XII. 50.

Ver. 438.——τό γ' Ἀθήνη Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε]
Excepere auræ vulnus; Saturnia Juno
Detorsit veniens, portæque infigitur hasta. *Æn.* IX. 745.

Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
Ἥκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἴκεθ' Ἕκτορα δῖον,
Αὐτῆ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, καλακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥςε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἔγχει χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦτέ τοι ἄγχι
Ἦλθε κακὸν, νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὧι μέλλεις εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δῆπον ἀκόντων·
Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀνλιβολήσας,
Εἴπερ τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι·
Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ὡς εἰπὼν, Δρύοπ' ὕτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·

Flatu ab Achille retrò avertit glorioſo,
Lenitèr admodùm afflatam: illa autem rediit ad Hectorem nobilem,
Ipſiuſque ante pedes cecidit: verùm Achilles
Animo paratiſſimo irruit, occidere cupiens,
Horrendùm vociferans: Illum verò eripuit Apollo
Facilè admodùm, utpote Deus, operuitque caligine multâ.
Ter quidem deindè irruit pedibus valens nobilis Achilles
Haſtâ æreâ, terque caliginem percuſſit profundam:
Sed quandò jam quartò irruebat, deo par,
Minacitèr tum verò increpitans verbis allatis allocutus eſt;
" Rursùs nunc effugiſti mortem, canis; certè tibi propè
" Venerat malum, nunc verò te eripuit Phœbus Apollo,
" Cui ſcilicèt vota facis, cùm proficiſceris in ſtridorem jaculorum:
" At certè te conficiam omninò & poſthàc obvius factus,
" Si fortè aliquis & mihi deorum adjutor eſt:
" Nunc verò alios Trojanorum perſequar, quemcunque deprehendere potuero.
Sic locutus, Dryopem percuſſit ad cervicem mediam jaculo;

Ver. 439.—Ἀχιλλῆος] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* Ἀχιλῆος.

Ver. 443. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide ſuprà ad δ', 456.

Ver. 444 ——θεὸς, ἐκάλυψε] Quâ ratione, θεὸς, hîc ultimam producat; item ξίφεϊ, *ver.* 459; & δευόμενον, *ver.* 472; & θάνατον, *ver.* 481; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 448. Δεινὰ δ'] Malè hîc *Barneſius*; " Manifeſtum eſt, (inquit) vel ex hoc " Unico loco, τὸ, " Δὲ," ἐγκλιτικὸν εἶναι, καὶ " παρέλκειν." Vide ſuprà ad π', 706; & ad ά, 57.

Ver. 450.——ἐρύσσατο] *Al.* ἐρύσατο. Male; antepenultimam enim corripit. Vide ſuprà ad π', 781.

Ver. 451.—δῦπον] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ver. 454. Νῦν δ' ἄλλους Τρώων] Cod. *Harleian.* Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους.

Ver. 455. Ὡς εἰπὼν, Δρύοπ' ὕτα κατ' αὐχένα]

——rigidâ Dryopen ferit eminùs haſtâ
Sub mentum graviter preſsâ, pariterque loquentis
Vocem animamque rapit, trajecto gutture—— *Æn.* X. 346.

Ver. 455, 469, & 472.——ὕτα] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
Καγχόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
Ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ ξυεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε, γούνων,
Εἴπως εὖ περιδοίτο, λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
Μηδὲ κελακτείνειεν, ὀμηλικίην ἐλεήσας·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οἱ περίσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἧπτετο χείρεσι γούνων,
Ἱέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ ἔτρα καθ' ἧπαρ·
Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῆ
Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ ζόφος ὄσσε κάλυψε,
Θυμῷ δευόμενον· ὁ δὲ Μέλιον ἔτρα παρασὰς

Cecidit autem *is ei* ante pedes: Ille autem hunc quidem reliquit;
Demuchum verò Philetoridem ſtrenuumque magnumque
Ad genu haſtâ percuſſum detinuit: huic quidem deindè,
Feriens enſe magno, exemit animam.
Porrò ille Laogonum & Dardanum, filios Biantis,
Ambos cum impetu adortus ex curru depulit in terram,
Alterum haſtâ percuſſum eminùs enſe.
Troëm etiam Alaſtoridem: hic quidem obvius venerat, genibus,
Si quo modo ſibi parceret, prehenſis, & vivum dimitteret,
Neque interficeret, æqualem ætatem miſeratus:
Demens, neque hoc ſciebat, quòd non perſuaſurus erat.
Haudquaquam enim *Achilles* animo mitis vir erat, neque lenis,
Sed valdè ferox: Hic quidem ceperat manibus genua,
Cupiens precari, ille autem enſe percuſſit ad hepar;
Ejus autem hepar excidit, & ater ſanguis ex ipſo
Sinum implevit, eumque tenebræ oculos contexere,
Animâ caſſum: *Achilles* verò Mulium percuſſit propè aſtans

Ver. 456.—ἔασε] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 458. Καγχόνυ] Cod. *Harleian.* Καχγόνυ.

Ver. 459.——ἐξαίνυτο] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 462. Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ ξυεδὸν]

Turnus——Amycum, fratremque Diorem,
——hunc venientem cuſpide longâ,
Hunc mucrone ferit.— *Æn.* XII. 509.

Ver. 463.——ἦλυθε,] Vide ſuprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 464. Εἴπως εὖ περιδοίτο,] Cod. *Harleian.* Εἴπως οἱ περιδοίτο.

Ver. 467. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος] Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
Jura negat ſibi nata, nihil non arrogat armis. *Horat. Ars Poëtic.* 121.
Exhibet nempè Heroëm ſuum Poëta, non qualis eſſe debuerit, ſed qualem famâ acceperiſſet.

Ver. 470.——ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῆ Κόλπον ἐνέπλησεν,]
——validum namque exigit enſem
Per medium Æneas juvenem——
Implevitque ſinum ſanguis——. *Æn.* X. 815, 819.

Ver. 471.—τὸν δὲ ζόφος ὄσσε κάλυψε,] Vide ſuprà ad δ', 461 & 503.

Δυρὶ κατ' ὄξ· εἴθαρ δὲ δι' ἄλλος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἐκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἴέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλέθει·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηίθοαν θεράποντα,
Ἀψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ', ἀπὸ δ' ἄρμαλος ὦσε· κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.

Haſtâ ad aurem; moxque per aurem ivit alteram
Cuſpis ærea: Ille verò Agenoris filium Echeclum
Medium ad caput enſe feriit capulum magnum habente;
Totus autem incaluit enſis ſanguine: hunc verò oculos
Occupavit purpurea mors & fatum violentum.
Deucalionem autem deindè, ubi connectuntur nervi
Cubiti, hâc illum dilectam per manum transſixit
Cuſpis ærea; is verò illum expectavit, manu gravatus,
Præ ſe videns mortem: Ille autem gladio cervice percuſsâ,
Procul cum ipsâ galeâ caput excuſſit; medulla verò
Vertebris exiliit: hic autem in terrâ jacuit extenſus.
At ille perrexit ire in eximium Pirei filium,
Rhigmum, qui è Thraciâ glebosâ venerat:
Hunc percuſſit medium telo, fixumque eſt in ventre æs;
Decidit autem è curru: Ille autem Areïthoum famulum,
Retrò equos convertentem, in dorſum acutâ haſtâ
Feriit, curruque deturbavit: turbati ſunt autem ejus equi.

Ver. 473.—εἴθαρ δὲ δι' ἄλλος ἦλθ' ἑτέροιο Αἰχμὴ χαλκείη] ——it haſta Tago per tempus utrumque Stridens.—— *Æn.* IX. 418.

Ver. 475. Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε] Vide ſuprà ad *ver.* 387.

Ver. 476. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· Ἐξ ἧς ἡ Ἐμφασις· ἦπερ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίςησιν. Οἷον, "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος ἔτι τοῦ ξίφους, ὥςτε θερμανθῆναι. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 7.

Ver. 477. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος] Vide ſuprà ad ϖ', 334.

Ibid.——πορφύρεος] Vide ſuprà ad ϕ, 482.

Ver. 481.—ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας, Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βαλε,]
——huic uno dejectum cominùs ictu
Cum galeâ longe jacuit caput——
Æn. IX. 770.

Ver. 485.——Θρήκης] Codd. *Harleian.* Θράκης.

Ibid.——εἰληλέθει·] Vide ſuprà ad λ', 230.

Ver. 486.——πάγη] Vide ſuprà ad δ', 185.

Ibid.—ἐν νηδύϊ] Cod. *Harleian.* ἐν πνεύμονι. Ut ſuprà δ', 528.

Ver.

Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθὲ ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖαι δὲ καίεται ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὡς ὅγε πάντη θοῦνε ζὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ἶσος,
Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματα γαῖα μέλαινα.
Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,
Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,
Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ ῶόσσ' ἐριμύκων·
Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖχον ὁμῶς νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵτ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἔλπετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Ut verò fertur furens per profundas convalles immanè ardens ignis
Montis aridi; profunda autem crematur ſylva,
Et quaquaversùs agitans ventus flammam contorquet:
Sic ille quaquaversùs furibundus ferebatur cum haſtâ, deo par,
Occidendos inſequens; fluebat autem ſanguine terra nigra.
Ut verò cum quis junxerit boves mares latis frontibus,
Ut triturent hordeum album æquabili in areâ,
Facilè protinùs comminuuntur boûm ſub pedibus vehementèr mugientium:
Sic ab Achille acti magnanimo ſolidi ungulis equi
Calcabant ſimul cadaveraque & clypeos: ſanguine autem axis
Subtùs totus fœdatus erat, & ambitus qui *erant* circa ſellam currûs,
Quos utique ab equinis ungulis guttæ aſpergebant,
Atque à canthis: cupiebat verò gloriam referre
Pelides, cruore autem & ſudore pulverulento fœdabatur manus invictas.

Ver. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάει] Vide ſuprà ad λ', 155.

Ver. 491.—ὕλη,] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 492 & 493. Πάντη] *Al.* Πάντῃ.

Ver. 493. Ὡς ὅγε πάντη θοῦνε ζὺν ἔγχεϊ,]
Multa virûm volitans dat fortia corpora leto:
Semineces volvit multos, aut agmina curru
Proterit, aut raptas fugientibus ingerit haſtas. Æn. XII. 328.

Ver. 496.——ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ] *Al.* ἐϋκλιμένῃ ἐν ἀλωῇ.

Ver. 498. Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος]
Talis equos alacer media inter prœlia Turnus
Fumantes ſudore quatit, miſerabile cæſis
Hoſtibus inſultans; ſpargit rapida ungula rores
Sanguineos, miſtâque cruor calcatur arenâ. Æn. XII. 337.

Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par penè ſplendor amborum eſt.*" Lib. V. cap. 12.

Ver. 500.——πεπάλακτο,] Vide ſuprà ad δ', 492; & ad ϛ', 153.

Ver. 501. Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,] Ἃς ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὁπλῶν, ὃ ἐστιν ὀνυχων, αἱ ῥανίδες ἔβαλλον. *Scholl.*

Ibid. Ἃς ἄρ'] *Quos utique*, ——, *Quos ſcilicèt*——.

Ver. 503.—λύθρῳ] Ὁ ἐκ τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός· ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα λύθρος καλεῖται. *Scholl.*

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Φ'.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τὰς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τὰς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ, εἰς ποινὴν Πατρόκλου τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμου, καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ. Ἔπειτα τῷ ποταμῷ πλημμύραντι, κινδυνεύοντα αὐτὸν ζώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων εἴρξει, Ἀγήνορι ὁμοιωθείς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασωζόνται εἰς τὴν πόλιν.

Ἐπιγραφαί.

Παραποτάμιος μάχη· ἢ, αἱ παραποτάμιαι· καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φῖ, * μόγος Αἰακίδαο παρ' ἠιόνας ποταμοῖο.

* *Al.* μόθος.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἔνθα διαλμήξας, τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ἦπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' Ἥρη

SED ubi jam ad meatum pervenerant pulchrè fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
Ibi tum divisos, hos quidem campum versus insequebatur
Ad urbem, quà Græci turbati fugerant,
Die superiori, quandò furebat illustris Hector:
Illàc hi profundebantur trepidâ fugâ; caliginem autem Juno

Ver. 1. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον] Vide suprà ad ξ', 453.

Ibid. —πόρον —— ποταμοῖο] Τὸ διαβατὸν αὐτῷ μέρος, καθ' ὃν διαπορεύονται αὐτόν. *Schol.*

Ver. 2. — ἀθάνατος] Similiter infrà *ver.* 13, ἀκάμαντον· & *ver.* 88, δυσατίφατος. Vide suprà ad ω, 398.

Ver. 4. —ἦπερ Ἀχαιοὶ] Ita ex uno MS. & ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* ἦπερ οἱ ἄλλοι. Quæ lectio ex *ver.* 554 infrà fortasse huc irrepserit.

Ver. 6. Τῇ ῥ'] *Eâ utique* ——. *Eâ inquam* ——.

Ibid.

Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
Ἐς πόλαμὸν εἰλεῦντο βαθύῤῥοον, ἀργυροδίνην·
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Ἔννεον ἔνθα κὴ ἔνθα, ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φευγέμεναι πόλαμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάμαλον πῦρ
Ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθῳ βαθυδινήενλος
Πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξ ἵππων τε κὴ ἀνδρῶν·

Expandit antè denſam, ut inhiberet: dimidii verò
In fluvium volvebantur profundè fluentem, vorticibus argenteum;
Inciderunt autem magno ſtrepitu: ſonitum verò dedere alta fluenta,
Ripæque circumcircà gravitèr gemuere: Illi verò fremitum edentes
Innatabant huc & illuc, agitati per vortices.
Ut verò cùm exactæ impetu ignis locuſtæ evolant
Ut fugiant ad fluvium, ardet autem indefeſſus ignis
Excitatus derepentè; illæ verò metu perculſæ cadunt in aquam:
Sic Achille fugante Xanthi vorticibus profundi
Implebatur fluentum reſonans mixtim equiſque & viris:

Ibid.——ἦρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν·] Domina *Dacier* hæc ita accipit, ut *Juno Trojanos* nebulâ circumfuſos ab *Achille* eripere ac ſervare dicatur: "Ἐρυκέμεν," inquit "ne ſignifie pas ici, *pour* "*les empêcher de fuir*, mais au contraire, "*pour les ſauver, pour les dérober à Achille.*" Junon pour empêcher Achille de pourſuivre cette moitié de l'armée ennemie, "qui fuyoit vers la ville, la couvre d'un "épais nuage." Ego verò vulgari explicandi rationi magis aſſentior; nempè, *Junonem Trojanos*, caligine offusâ, in fugâ impedire. Nam vox, ἐρύκω, ſemper apud *Homerum, deſinere, inhibere, impedire*, ſignificat;

Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης——. *Il.* σ', 126.
——ἀέκοιλα δέ σ' ὕτις ἐρύξει.
Odyſſ. ή, 315.
——ὅς ἀέκοιλας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Il. ψ', 369.

Atque huic explicandi ratione favere videtur *Euſtathius*; Τὸ δὲ, "ἦρα Ἥρη Πίτνα πρόσθεν βαθεῖαν," ταυτόν ἐϛι τῷ ἀορασίαν πολλὴν καὶ επετάννυε πρὸ ὀφθαλμῶν τοῖς Τρωσὶν, ὡς ἂν δηλαδὴ μὴ βλέποιλες ἐν τῷ φεύγειν, πίπλοιεν εἰς τὸν πόλαμόν.

Ver. 7.—ἡμίσεες δὲ Ἐς πόλαμὸν εἰλεῦντο] Καὶ ὅρα, ὅτι καὶλαῦθα ὁ ποιητὴς ἐπίτηδες ἐτράχυνε λέξεσι τὴν τῦ λόγυ πτοφορὰν, ἀναλόγως τῷ ἤχῳ τῆς εἰς τὸν πόλαμὸν πτώσεως τῶν φευγόνλων. *Euſtath.*

Ver. 8.——πόλαμὸν εἰλεῦντο] Quâ ratione, πόλαμὸν, hîc ultimam producat; item περὶ, *ver.* 10; & λιμένες, *ver.* 23; & κατὰ, *ver.* 25; vide ſuprà ad ά, 51. *Barneſius* inter varias lectiones retulit πόλαμόν γ' εἰλεῦντο. Sed nihil opus.

Ver. 9.——μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ'] De hujus ὀνομαλοποιΐας pulchritudine, vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 11.——εἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.]
——Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τραφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν. Suprà μ', 21.

Ubi quum ψάμαθος propriè, non κονίη, ſit *arena*; pro Κάππεσον ἐν κονίῃσι; ex hoc loco, itemque ex *ver.* 132, 213, & 239 hujus libri, ſcribendum conjicit Vir ſummæ eruditionis *Richardus Bentleius*, Κάππεσον ἐν δίνῃσι. Quocum & meliùs congruit *Virgilius*, *Æn.* I. 104;

——ubi tot Simoïs correpta *ſub undis*
Scuta virûm——.

Porrò in eodem verſu, cum ἡμιθέος non ſit vox Homerica; pro ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν, ex δ', 447, ſcribendum conjicit Vir idem eruditiſſimus;

——ἰφθίμων μένε' ἀνδρῶν.

Atque ita iterùm *Virgilius* loco jam citato;
——virûm——*fortia* corpora volvit.

Ver. 13.—τὸ δὲ φλέγει ἀκάμαλον πῦρ] Sed non idcirco flammæ atque incendia vires
Indomitas poſuere—— *Æn.* V. 680.

Ver.

Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτῇ ἐπ' ὄχθαις,
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' ἔνθορε, δαίμονι ἶσος,
Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ἐπισροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὦρνυτ' ἀείκης
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγουσες, πιμπλᾶσι μυχὸς λιμένος εὐόρμου,
Δειδιότες· μάλα γάρ τε καλέσθιει, ὅν κε λάβῃσιν·
Ὡς Τρῶες σαλαμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωὸς ἐκ σαλαμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠΰτε νεβρούς·
Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμᾶσι,
Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν, κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Αὐτὰρ ὁ αὖ ἐπόρουσε, καλακτάμενος μενεαίνων.
Ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο ξυνήντετο Δαρδανίδαο,

At ille nobiliſſimus haſtam quidem reliquit illic in ripis
Acclinatam myricis; ipſe autem inſiliit, deo par,
Gladium ſolum habens, exitialiaque animo meditabatur opera:
Et feriebat quaquaversùm: eorum verò gemitus excitabatur fœdus
Enſe dum cædebantur, rubeſcebatque ſanguine aqua.
Ut verò metu Delphinis ingentis piſces alii
Fugientes, implent receſſus intimos portûs ſtationibus tuti,
Formidantes; omninò enim devorat, quemcunque ceperit:
Sic Trojani fluvii per impetuoſi fluenta
Abdebant ſe perculſi ſub crepidinibus: Ille verò ut laſſatus erat manus cædendo,
Vivos è fluvio duodecim legit juvenes,
Pœnas daturos de Patroclo Menœtiade mortuo:
Hos eduxit à fluvio metu ſtupentes, tanquam hinnulos;
Ligavitque à tergo manus ſcitè ſectis loris,
Quæ ipſi ferebant innexa tortilibus annulis tunicis:
Tradidit autem ſociis, deducendos cavas ad naves;
At ipſe iterùm irruit, interficere cupiens.
Illic filio Priami obvius factus eſt Dardanidæ,

Ver. 17.——ἐπ' ὄχθαις,] *Al.* ἔπ' ὄχθῃ.

Ver. 18. Κεκλιμένον μυρίκῃσιν·] Ὑπὸ μυρικῶν περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. *Schol.* Minùs rectè.

Ibid.—Κεκλιμένον] Vide ſuprà ad ά, 309 & 314.

Ibid.——ἔνθορε,] *Al.* ἔσθορε.

Ver. 20.—ὦρνυτ'] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 23.—εὐόρμου,] *Al.* εὔορμους.

Ver. 24.——μάλα] *Al.* μέγα.

Ver. 25.——δεινοῖο] Nonnulli, notante *Euſtathio*, legerunt δινοῖο, Δινὰς ὃ ζυγροὺς ἔχοντος.

Ver. 27. Ζωὸς ἐκ σαλαμοῖο δυώδεκα] ——————Sulmone creatos
Quatuor hic juvenes, totidem, quos educat Ufens,
Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat ſanguine flammas. Æn. X. 517.

Ver. 29. Τοὺς ἐξῆγε] *Al.* Τόσσ' ἐξῆγε. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 31.——φορέεσκον] *Ferre ſolebant.* Vide ſuprà ad β', 221; & ad γ', 84.

Ver. 33.—καλακτάμενοι] *Al.* δαιζόμενοι.

Ver.

Ἐκ πολάμοῖ φεύγονλι, Λυκάονι· τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἦγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς ἀκ ἐθέλονλα,
Ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ἀξέι χαλκῷ
Τάμνε, νέας ὄρπηκας, ἵν' ἅρμαλος ἄντυγες εἶεν·
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊζον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε,
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε.
Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσαλο, πολλὰ δ' ἔδωκεν
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρώϊον ἵκελο δῶμα.
Ἕνδεκα δ' ἦμαλα θυμὸν ἐτέρπελο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς ἀΐδαο, κὴ ἀκ ἐθέλονλα νέεσθαι.
Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε κὴ ἀσπίδος, ἠδ' ἔχεν ἔγχος,
Ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τείρε γὰρ ἰδρὼς

35 E fluvio fugienti, Lycaoni; quem olim ipſemet
Abduxerat, captum ex patris agro invitum,
Nocturnus progreſſus: is verò caprifici acuto ære
Incidebat novellos ramos, ut currûs ambitus eſſent:
Ei autem improviſum malum ſupervenit nobilis Achilles;
40 Et tunc quidem ipſum in Lemnum benè habitatam vendidit,
Navibus abductum: filius autem Iaſonis pretium dedit
Illinc verò hoſpes ipſum redemit, multaque dedit,
Imbrius Eëtion, miſitque ad nobilem Ariſben:
Inde is clàm, arreptâ fugâ, paternam venit in domum.
45 Undecim autem dies animum oblectabat cum ſuis amicis,
Reverſus ex Lemno: duodecimâ verò ipſum rursùs
Manibus Achillis Deus injecit, qui ipſum erat
Miſſurus ad Orcum, etiam nolentem ire.
Hunc igitur ut advertit pedibus valens nobilis Achilles
50 Nudum ſine galeâque & clypeo, neque habebat haſtam,
Namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim ſudor

Ver. 35.——τόν ῥά] *Quem ſcilicet.*——.

Ver. 37.—ἐριτεὸν] Vide ſuprà ad ζ, 433.

Ver. 38.—Τάμνε,] Vide ſuprà ad Υ, 87; & ad ν, 84.

Ver. 39.——ἄρ'] *Ut dictum eſt*—— *ver.* 36, 37.

Ibid.—ἦλυθε] Vide ſuprà ad ὁ, 454; & ad ά, 37.

Ver. 40.—ἐπέρασσε,] Rectè cum duplici σ. Nam πέρασε penultimam corripit, quippe ex περάσσω, non ex περάω deducta. Vide ſuprà ad ά, 67. *Al.* ἐπέρασε.

Ver. 41.—υἱὸς Ἰήσονος] Ὁ Εὔηνος. *Schol.* Rectè; ut liquet ex *Iliad.* ή, 464; ψ, 747.

Ver. 42.—ἐλύσαλο,] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver. 43.——Ἀρίσβην·] Πόλιν Θράκης ὑπ' Ἑλλήσποντον. *Schol. Euſtathius* autem, Ἀρίσβη δὲ, (inquit,) πόλις Τρωάδος, Μιλησιακὴν ἀποικίαν ζέουσα. Vide & *Strabonem*, *Geograph. lib.* XIII. *pag.* 883. *Al.* 590.

Ver. 49.—ἔν] Non hîc ſupervacaneum eſt iſtud ἔν· ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quòd præceſſit, *ver.* 34; Ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο, &c.

Ibid.—ποδάρκης] Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 51.——ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε·] Id eſt, πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.

Ibid ——τείρε γὰρ ἰδρὼς] Cod. *Harleian.* τείρε δ' ἰδρώς.

Ver.

Φευγοντ᾽ ἐκ ποταμοῖο, κάμαλος δ᾽ ὑπὸ γόνατ᾽ ἐδάμνα·
Ὀχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ᾽ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, ὅσπερ ἔπεφνον,
Αὖτις ἀναςήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
Οἷον δὴ καὶ ὅδ᾽ ἦλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην περπερημένος· ἐνδέ μιν ἔσχε
Πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,
Ἦ ἄρ᾽ ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοος, ἥτε καὶ ἀλλοτέρου περ ἐρύκει.
Ὣς ὥρμαινε μένων· ὁ δὲ οἱ ζχεδὸν ἦλθε τεθηπὼς,
Γένυν ἅψασθαι μεμαώς· περὶ δ᾽ ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·
Ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ᾽ ὑπέδραμε καὶ λάβε γένυν

Fugientem è fluvio, delaſſatioque genua ſubtùs domabat:
Indignatus utique dixit ad ſuum magnum animum;
" Papæ, ingens ſanè miraculum hoc oculis video:
" Jam nimirùm Trojani magnanimi, quos interfeci,
" Rursùs reſurgent ex infernis tenebris caliginoſis;
" Ut jam & hic reverſus eſt, poſtquàm effugit ſævum diem,
" Lemnum in ſacram *licèt* venundatus: neque ipſum tenuit
" Pontus ſali cani, qui multos invitos coërcet.
" Sed agedum & haſtæ cuſpidem noſtræ
" Guſtabit, ut videam in mente & edocear,
" An ſimiliter & illinc reverſurus ſit, an ipſum coërcebit
" Terra alma, quæ & ſortem licèt coërcet.
Hæc animo verſabat manens: Is verò prope eum venit animo conſternatus,
Genua tangere cupiens; valdè enim exoptabant animo
Effugere mortemque exitialem & fatum nigrum:
Ac quidem haſtam longam ſuſtulit nobilis Achilles,
Percutere paratus: is autem currens ſubiit & prehendit genua
Et genua amplectens, effatur talia ſupplex;
Per patrios manes, & ſpes ſurgentis Iüli,
Te precor, hanc animam ſerves natoque patrique. Æn. X. 521.

Ver. 53. Ὀχθήσας δ᾽] Edidit *Barneſius* Ὀχθήσασ᾽ δ᾽. " *Senſu* (ut ait) & *Syntaxi* co-" gentibus." Sed minùs rectè. Vide ſuprà ad ά, 57; & ad έ, 439.

Ver. 60. ——ἄγε δὴ] Vide ſuprà ad έ, 249; & β᾽, 158.

Ver. 64. ——τεθηπὼς,] Vide ſuprà ad β᾽, 314.

Ver. 65. ——ἅψασθαι] *Al.* ἅψεσθαι.

Ver. 67. Ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο] Inde Mago procul infenſam cum tenderet haſtam;
Ille aſtu ſubit, ac tremebunda ſupervolat haſta:

Ibid.—ἀνέσχετο] *Euſtathius* legit ἀνέσχεθε.

Ver. 68. Οὐτάμεναι.] Non ex ὑτᾶν, inde enim fit ὑτήμεναι, vel ὑτάμεναι, quod antepenultimam neceſſariò producat: Sed, quâ analogiâ ex τίθημι fit τιθέναι; ex δίδαμι, διδόναι; eâdem ex ὕτημι fiti ὑτᾶναι, indeque ὑτάμεναι, quod antepenultimam neceſſario corripit.

Ver.

Κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἕστη, ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γένυν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, ὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Γνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· ζὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Ἀντί τοι εἰμὶ ἱκέταο, διοτρεφὲς, αἰδοίοιο.
Πὰρ γάρ ζοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
Ἡμάῤι τῷ, ὅτε μ' εἵλες ἐϋκλιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Καί μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε, φίλων τε,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·
Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐσὶν
Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα,
Πολλὰ παθὼν, νῦν αὖ με τεῇς ἐν χερσὶν ἔθηκε
Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω πῶϋ ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρὶ,
Ὅς με ζοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,

Pronus: haſta verò ſuper dorſum in terrâ
Stetit, cupiens corpore ſatiari humano.
Cæterùm hic alterâ *manu* quidem prehenſis ſupplicabat genibus,
Alterâ verò tenebat haſtam acutam, neque dimittebat;
Et eum ſupplicans verbis alatis allocutus eſt;
" Genua amplexus te oro, Achille; tu autem me reſpice, meîque miſerere;
" Loco tibi ſum ſupplicis, Jovis alumne, reverendi.
" Apud te enim primùm guſtavi Cereris fruges,
" Die illo, quandò me cepiſti benè culto in agro,
" Et me vendidiſti, procul abductum à patreque, amiciſque
" Lemnum in ſacram; centum autem boûm pretium tibi peperi:
" Nunc verò redemptus fuero ter tantis datis: Aurora autem mihi eſt
" Hæc duodecima, poſtquàm in Ilium perveni,
" Multa perpeſſus; nunc verò me tuis in manibus poſuit
" Fatum exitiale: odio nimirùm ſum Jovi patri,
" Quid me tibi rursùs tradidit: Brevis autem ævi me mater
" Peperit Laothoë, filia Altæ ſenis,

Ver. 69.——ἄρ] *Ut neceſſe erat*——.

Ver. 70.——ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι] Vide ſuprà ad δ', 126; & ad ὁ, 317.

Ver. 71.——ἐλλίσσετο] Ita reſtituit *Barneſius*. *Al.* ἐλίσσετο. Quod & ipſum ferri poſſit; eâdem ſcilicèt analogiâ, ac ἐλώρια. Vide ſuprà ad ά, 4. Ἐλλίσσετο tamen rectiùs videtur; non modò propter ſimilia, ἔλλαζε, ἐλλιτάνευε; ſed maximè propter eandem ipſam vocem, ἐλλισάμην, *Odyſſ.* λ', 35; & ν', 273; ubi Exemplaria conveniunt.

Ver. 72.——ὐδὲ μεθίει·] Vide ſuprà ad ὁ, 24 & 66; & ad π', 762.

Ver. 73.——λισσόμενος ἔπεα] Vide ſuprà ad ά, 51. *Al.* φωνήσας ἔπεα.

Ver. 76.——πρώτῳ] *Al.* πρῶτον.

Ver. 78.——ἐπέρασσας,] Cod. *Harleian.* ἐπέρασας. Minùs rectè. Vide ſuprà ad *ver.* 40.

Ver. 79.——ἑκατόμβοιον] Τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν. *Schol.*

Ver. 80. Νῦν δ' ἐλύμην] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* Νῦν δὲ λύμην. Ἰσέον, ὅτι τὸ, "Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορὼν," ἐκ ἴσης εὐκλικὸν, ἀλλ' ὁριστικὸν, ὑπερσυλλικὸς, ἀντὶ τοῦ ἐλελύμην. *Etymolog. Magn.* à *Barneſio* citatum. Vide infrà ad *ver.* 114; & ad ώ, 1.

Ver. 81.——ἐλήλυθα,] Hoc eſt, quod aiunt Galli, *Je ſuis venu*. Vide ſuprà ad ά, 37.

Ver. 85, 86. Ἄλταο——Ἀλτεω] Vide ſupra ad ά, 265.

Ver.

Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σαλνιόεντι·
Τῷ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
Τῆσδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις·
Ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἴω
Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Μή μέ κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε, κρατερόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,
Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε·
Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε·
Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν μόρσιμον ἦμαρ,

" Altæ, qui Lelegibus bellicosis imperat,
" Pedasum excelsam obtinens propè Satnioëntem:
" Hujus autem habuit filiam Priamus, multas etiam & alias:
" Ex hâc duo nati sumus, tu verò ambos obtruncaveris:
" Illum quidem primos inter pedites domuisti,
" Deo parem Polydorum, postquàm percussisti acutâ hastâ;
" Nunc verò hîc mihi malum erit: non enim puto
" Tuas manus *me* effugiturum, postquàm propè adduxit Deus:
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in mente reconde tuâ;
" Nè me interfice, non enim uterinus frater Hectoris sum,
" Qui tibi sodalem interemit mitemque, fortemque.
Sic utique eum Priami allocutus est illustris filius,
Supplicans verbis: immitem autem vocem audivit;
" Stulte, nè mihi pretia redemptionis memora, neque narra.
" Antequàm enim Patroclus assecutus esset fatalem diem,

Ver. 87. Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σαλνιόεντι·] Καὶ νῦν δὲ προσληπτέον ὅτι Πήδασόν τινα λέγει [Ὅμηρος] πόλιν αὐτῶν [Λελέγων] ὑπὸ Ἄλλῃ τελαμένων· "Ἄλτεω ὃς Λελέσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον "αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σαλνιόεντι." Καὶ νῦν ὁ τόπος δείκνυται τῆς πόλεως ἔρημος. Γράφουσι δέ τινες ἐκ εὖ "ὑπὸ Σαλνιόεντι," ὡς ὑπὸ ὄρει Σαλνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· ἐδὲν δ' ἐζιν ὄρος ἐνλαῦθα Σαλνιόεις προσαγορευόμενον· ἀλλὰ πολαμὸς ἐφ' ᾧ ἱδρῦλαι ἡ πόλις· νῦν δ' ἐζιν ἐρημη. *Strabo, Geograph. lib.* XIII.

Ver. 91. Ἀντίθεον] Insignem; non utique ad *omnem* virtutem, sed propter *agilitatem singularem*. Vide suprà ad υ, 410.

Ibid.——ὀξέϊ δουρί·] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 93.—ἐπέλασσε] Vide suprà ad ν', 1.

Ver. 94. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο ζῆσιν] Vide suprà ad π', 851.

Ver. 95.—ὁμογάστριος] Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός. *Schol.*

Ver. 98. Λισσόμενος ἐπέεσσιν·] *Al.* μειλιχίοις ἐπέεσσιν· Ut suprà λ', 137. Cui lectioni & aptiùs respondet sequens ἀμείλικτον. Porrò, quâ ratione, Λισσόμενος, hîc ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 113; & ἄμφηκες, *ver.* 118; & ἐπευχόμενος, *ver.* 121; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 99. Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο,] *Al.* μή μοι ταῦτα πιφαύσκεο.

Argenti atque auri memoras quæ multa talenta,
Gnatis parce tuis: belli commercia Turnus
Sustulit illa prior, jam tum Pallante perempto. *Æn.* X. 531.

Ver. 100.—μόρσιμον ἦμαρ,] *Al.* αἴσιμον ἦμαρ.

Ver.

Τόφρα τί μοι ϖεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, ϗ ϖολλούς ζωοὺς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασσα·
Νῦν δ' ἐκ ἔσθ', ὅς κεν θάναλον φύγῃ, ὅν κε θεός γε
Ἰλίῃ ϖροπάροιθεν ἐμῇς ἐν χερσὶ βάλῃσι,
Συμπάντων Τρώων, ϖερὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε ϖαίδων.
Ἀλλὰ, φίλος, θάνε ϗ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὕτως;
Κάτθανε ϗ Πάτροκλος, ὅϖερ σέο ϖολλὸν ἀμείνων·
Οὐχ ὁράας, οἷος ϗγὼ, καλός τε, μέγας τε,
Πατρὸς δ' εἰμὶ ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείναλο μήτηρ·
Ἀλλ' ἐπί τοι καὶμοὶ θάναλος ϗ μοῖρα κραταιὴ
Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ·
Ὁππότε τις ϗ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἑλήῃ,
Ἢ ὄγε δερὶ βαλὼν, ἢ ἀϖὸ νευρῆφιν ὀϊζῳ.

" Intereà aliquantùm mihi parcere in animo gratum erat
" Trojanis; & multos vivos cepi, & vendidi:
" Nunc verò non eſt, qui mortem effugiat, quemcunque utique Deus
" Ilium ante meas in manus conjecerit,
" Univerſorum Trojanorum, præcipuè autem Priami filiorum.
" Sed, amice, morere & tu: cur lamentaris fruſtrà?
" Occubuit & Patroclus, qui tamen te multò præſtantior.
" Nonne vides, qualis & ego, pulcherque, magnuſque;
" Quin & patre natus ſum eximio, deaque me peperit mater:
" Et mihi tamen utique mors & fatum violentum
" Aderit, ſeu aurora *fuerit*, ſeu crepuſculum, ſeu meridies;
" Quando quis & mihi ære animum auferet,
" Sive is haſtâ percuſſerit, ſive à nervo ſagittâ.

Ver. 102.——ἐπέρασσα·] Vide ſuprà ad *ver.* 40.

Ver. 103.——ὅς κεν θάναλον φύγῃ,] *Al.* ἐῇς θάναλον φύγοι.

Ver. 104. Ἰλίῃ ϖροπάροιθεν] Vide ſuprà ad ὁ, 24 & 66.

Ver. 105. Συμπάντων] *Al.* Καὶ ϖάντων. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 106.——αὕτως;] *Al.* ὕτως.

Ver. 107. Κάτθανε ϗ Πάτροκλος,] Ipſe Epicurus obit decurſo lumine vitæ,
Qui genus humanum ingenio ſuperavit; & omnes
Præſtinxit, ſtellas exortus, uti ætherius Sol:
Tu verò dubitabis, & indignabere obire?
Lucret. Lib. III. 1055.

Et *ver.* 1038 ejuſdem libri;

Lumina ſis [*Al.* ſic] oculis etiam bonus Ancu' reliquit,
Qui melior multis, quam tu fuit——.

Similiter ferè & *Cicero*; " Ii viri hoc bello
" occiderunt, ut impudentia videatur eandem fortunam, ſi res cogat, recuſare."
Ad Familiares, Lib. VI. *Epiſt.* 4. Ἀτύχει δέ ϖοθε——τὸν——Καλλισθένην *Cuinam* τὴν ἀλλοριότητα τῦ βασιλέως, [Ἀλεξάνδρε,] δῖς ἢ τρὶς ἀπιόντα ϖρὸς αὐτὸν εἰϖεῖν, " Κάτθανε " ϗ Πάτροκλος, ὅϖερ σέο ϖολλὸν ἀμείνων." *Plutarch. Vitæ Alexandri & Julii Cæſaris comparatæ.* Vide ſuprà ad σ', 117.

Ver. 108. Οὐχ ὁράας, οἷος ϗγὼ·] Vide *Suetonium. Domitian. cap.* 18; Ubi verſum hunc an Imperatore uſurpatum refert.

Ibid.——οἷος ϗγὼ, καλός τε, μέγας τε,] *Al.* οἷος μὲν ἐγὼν, ἠῦς τε, μέγας τε.

Ibid.——καλός] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 110.——τοι καὶμοὶ] *Al.* τοι ϗ ἔμοι. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 111.——ἢ ἠὼς, ἢ δείλης,] *Al.* δείλη. " Quæ lectio" (inquit *Henricus Stephanus*) " mihi ſimplicior videtur, & aptiùs jungi " cum ἠώς." *Al.* δείλη.

Ver. 112.——ἄρει] Cod. *Harleian.* ἄρῃ. *Al.* ἄρῃς. quo modo legit & *Scholiaſtes*; exponitque, Σίδηρος τὴν ψυχὴν ἀφέλῃται.

Ver. 113.——ἴγε] De hujus Syntaxeos venuſtate; vide ſuprà ad γ', 409.

Ibid.——νευρῆφιν] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver.

Ὣς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γύαλα καὶ φίλον ἦτορ.
Ἔγχος μέν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς προσαμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς
Αἷμ' ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
Οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον.
Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξει

Sic dixit: illius verò ibi ſoluta ſunt genua & charum cor:
Haſtam quidem dimiſit, conſeditque manibus paſſis
Ambabus: Achilles verò ſtricto enſe acuto
Percuſſit ad claviculam propè cervicem; totus autem ei intrò
Subiit enſis anceps: ille verò pronus in terrâ
Jacebat extenſus; ſanguis autem ater effluebat, rigabatque terram.
Illum verò Achilles in fluvium, prehenſum pede, miſit ferendum,
Et ſuper eum glorians verba alata profatus eſt;
" Iſtic nunc jace inter piſces, qui tibi vulneris
" Sanguinem delambent, ſecuri; neque te mater
" Impoſitum lectis deflebit, ſed Scamander
" Feret vorticoſus in maris latum ſinum.
" Saltans quis per undam ſub nigram horreſcentem ſuperficiem evehetur
Alitibus linquere feris, aut gurgite merſum
Unda feret, piſceſque impaſti vulnera lambent.

Ver. 114.——λύτο] Non ex ἐλύεο, inde enim fit λῦτο primâ productâ; ſed ex ἐλέλυο. Eodem modo ac λέλυο ex ἐλέλεκο. Vide infrà ad ω, 1.

Ver. 115.——πετάσσας] Rectè cum duplici σ. Nam πετάσας mediam corripit, quippe à πετάννυμι deducta. Vide ſuprà ad α, 67; & ad *ver.* 40. hujus libri.

Ver. 117. Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω Δῦ ξίφος]

Cervice orantis capulo tenus abdidit enſem. *Æn.* X. 536.

Ver. 118.——ἄρα] *Ut ex tali vulnere neceſſe erat*——.

Ibid.——γαίῃ] Cod. *Harleian.* γαίης.

Ver. 120, 148, 152. Τὸν δ'——Οἱ δ'——Τὸν δ'] Vide ſuprà ad α, 57; & ad Σ, 160.

Ver. 121.——ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 122.——Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο.]

Iſtic nunc, metuende, jace; non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra ſepulchro;

Ver. 123.——ἀκηδέες] *Al.* ἀνηλέες.

Ver. 124, 223.——Σκάμανδρος——Σκάμανδρε] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος——Κάμανδρέ.

Ver. 126. Θρώσκων τις κατὰ κῦμα &c.] Ἐφαλλόμενος ἢ νηχόμενός τις τῶν ἰχθύων κατὰ θάλασσαν, ἢ ἐμπλησθεὶς τῆς Λυκάονος πιμελῆς, πάλιν ὑπὸ τὴν μέλαιναν φρῖκα κατελεύσεται. *Schol.*

Ibid.——μέλαιναν φρῖχ'] Φρὶξ δέ ἐστιν ἡ ἠρεμαία τῷ ὕδατος κίνησις. *Schol.* Ἀλλ' οὐδὲ τὴν φρῖκα ἀκύειν δύναμαι, τὸν ἀφρὸν, Ὁμήρου μὲν μέλαιναν φρῖκα λέγοντος, τότε δὲ ἀξιοῦντος λευκότητα ἀκύειν——Καὶ ἔστιν ἡ φρὶξ, κινουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή. *Porph. Quæſt. Homeric.* 7.

Ibid.——φρῖχ' ὑπαλύξει] Ita ex duobus MSS & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ὑπαΐξει. Quod, ut opinor, vix ferri poteſt. Nam vox ἀΐσσω (uti notavit *Barneſius*,) quàm ſæpè apud *Homerum* occurrat, primam producit, corripit ne *ſemel* quidem.

Ver.

Ἰχθὺς, ὥς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
Φθείρεσθαι, εἰσόκεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίθ ἱρῆς,
Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
Οὐδ' ὑμῖν ποταμὸς περ ἐύρροος ἀργυροδίνης
Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερεύετε ταύρους,
Ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ κ' ὣς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, κ' λοιγὸν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀσκηποιάδῃ ἐπάλτο, καλακτάμεναι μενεαίνων,
Υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
Γείνατο, κ' Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο

" Piſcis, ut comedat Lycaonis albam pinguedinem.
" Pereatis, donec urbe potiamur Ilii ſacræ,
" Vos quidem, fugientes, ego verò à tergo contrucidans:
" Neque vobis ipſe fluvius latè fluens vorticibus argenteus
" Proderit, cui jam ſæpè multos ſacrificatis tauros,
" Vivoſque in vortices demittitis ſolidos ungulis equos.
" Sed & ſic peribitis dirâ morte, uſque dum omnes
" Lueritis Patrocli cædem, & interitum Achivorum,
" Quos ad naves veloces interfeciſtis, abſente me.
Sic utique dixit: Fluvius autem iram concepit ipſo penitùs corde;
Agitabatque animo, quomodo ceſſare faceret à labore bellico
Nobilem Achillem, & à Trojanis peſtem averteret.
Intereà autem Pelei filius, tenens prælongam haſtam,
Aſteropæo inſiliit, interficere cupiens,
Filio Pelegonis: illum autem Axius fluentis latus
Genuit, & Peribœa, Aceſſameni filiarum
Natu maxima: Huic enim miſtus eſt Fluvius vorticibus profundus.
In hunc utique Achilles impetum fecit: hic autem adverſus è fluvio *prodiens*

Ver. 127.——ὥς κε φάγῃσι] *Al.* ὅς κε φάγῃσι. Quo modo citat *Porphyrius* loco ſuprà citato. Atque ita etiam legit Codex *Harleianus*.

Ibid.——ἀργέτα δημόν.] Vide ſuprà ad Ψ, 206; & ad σ', 185.

Ver. 132. Ζωοὺς——ἵππους.] Τὰ ἁρμονικώτατα τῶν ζώων τοῖς ποταμοῖς ἱερεύονται. *Schol.* MS. apud *Barneſium*.

Ibid.——καθίετε] Vide ſuprà ad σ', 762; & ad ό, 24.

Ver. 134. Τίσετε] Vide ſuprà ad δ', 257; ad ί, 508; & ad ό, 116.

Ver. 136.——χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·] ——ſtetit acri fixa dolore.
Æn. VII. 291.

Ver. 137.——πόνοιο] Cod. *Harleian.* φόνοιο.

Ver. 138.——λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 144. Τῷ δ' Ἀχιλεὺς] *Al.* Τῷ ῥ' Ἀχιλεύς.

Ἔσχε, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων ἀϊζηῶν,
Τὸν Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ζυγὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
Δυσήνορες δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Εἰμὶ ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἦδε δέ μοι νῦν
Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·
Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρυ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ὁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς

Conſtitit, tenens duas haſtas: animos autem ei præcordiis indidit
Xanthus; indignabatur enim de cæſis pugnâ juvenibus,
Quos Achilles ecciderat per fluentum, neque miſeratus erat.
Hi verò quandò jam propè erant alter in alterum vadentes,
Illum prior allocutus eſt pedibus valens nobilis Achilles;
" Quis, unde es virorum, qui mihi auſus es obvius venire?
" Infelicium utique filii meo robori occurrunt.
Hunc verò Pelegonis allocutus eſt illuſtris filius;
" Pelide magnanime, cur genus interrogas?
" Sum ex Pæoniâ glebosâ, longe ſitâ,
" Pæonas viros ducens longis haſtis armatos; hæc autem mihi nunc
" Aurora undecima, poſtquàm in Ilium veni:
" At mihi genus ex Axio latè fluente,
" Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,
" Qui genuit Pelegonem inclytum haſtâ: hunc me aiunt
" Genuiſſe: Nunc verò pugnemus, illuſtris Achille.
Sic dixit minitans: At ſuſtulit nobilis Achilles
Peliacam fraxinum; ſimulque haſtis utrinque

Ver. 145.——μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε] Vide ſuprà ad ὑ, 110.

Ver. 147.——ἐδάϊξε] *Al.* ἐδάϊζε. Quomodo legit & Codex *Harleianus.* Quæ et, ut opinor, melior lectio.

Ibid.—κατὰ ῥόον,] Quâ ratione, κατὰ, hîc ultimam producat; item Πηλιάδα, *ver.* 162; & ἄρα, *ver.* 174; & πρὶν, *ver.* 179; & ἰυχόμενοι, *ver.* 183; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 151.—ἀντιόωσι.] *Al.* ἀντιφέρονται.

Ver. 156. Ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·] Vide ſuprà ad β', 848.

Ibid.——εἰλήλουθα·] Vide ſuprà ad *ver.* 81; & ad ά, 37.

Ver. 157.——Ἀξιοῦ] Πέλαμος Παιονίας· ὁ δὲ Παιονία τῆς Θρᾴκης. *Schol. Al.* Ἀξίου.

Ver. 158. Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,] Vide ſuprà ad β', 850.

Ver. 160.——νῦν αὖτε μαχώμεθα,] Cod. *Harleian.* νῦν δ' αὖτε μαχώμεθα.

Ver. 161.——ἀνέσχετο] *Al.* ἀνέσχεθε.

Ver. 162.——ὁ δ' ὁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς]

Καὶ

Ἥρως Ἀσεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε·
Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δορὶ ζάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
Ῥῆξε ζάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπισράδδην βάλε χειρὸς
Δεξιερῆς, ζύτο δ' αἷμα μελαινεφὲς· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτῆς
Γαίῃ ἐνεσήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀσεροπαίῳ ἐφῆκε, καλακτάμεναι μενεαίνων·
Καὶ τῆ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλείδης δ', ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·

Heros Asteropæus, ambidexter enim erat:
Atque alterâ quidem hastâ scutum percussit, neque penitùs
Perrupit scutum; aurum enim prohibuit, dona Dei:
Alterâ verò eum *ad* cubitum strictim percussit manûs
Dextræ; exiliit autem sanguis ater; ipsa verò super eum
Terræ infixa est, cupiens corpore satiare se.
Secundus verò Achilles hastam rectâ volantem
In Asteropæum immisit, occidere cupiens:
Et ab hoc quidem aberravit; at altam percussit ripam,
Medio tenus autem impegit ripæ fraxineam hastam.
Pelides verò, ense acuto extracto à femore,
Saliit in eum ardenti animo: at ille fraxinum Achillis
Non poterat è crepidine evellere manu robustâ:

Καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὐκ εὐσύνακτος· ὅτε γὰρ ἀκολούθως πρὸς τὸ μελίνη, ὅπερ ἐστὶν αἰτιατικῆς πτώσεως, εἰρῆσθαι τὸ δέρασιν, ἄφελε γὰρ δόρατα εἰπεῖν· ἀλλ' οὐδὲ ῥῆμα κεῖται ἵνα ἦν ὅτι ὁ δὲ Ἀσεροπαῖος ὁμοῦ ὡς ἀμφιδέξιος δόρασιν ἔβαλεν, ἢ ἠκόντισεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. *Eustath.* Scholia MS. apud *Barnesium* hìc legunt ἁμαρτῇ· itaque exponunt Ἁμαρτῇ, ἐπίρρημα· ἢ Σημαίνει τὸ ὁμοῦ, ἢ κατὰ τὸ αὐτό· ἀπὸ ἁμαρτήδην κατ' ἀποκοπήν. Καὶ ἔνλαῦθα Σημαίνει, Ἀμφότερα τὰ δόρατα ὁμοῦ ἀφῆκεν. *Eustathius* porrò hìc legit ἁμαρτῇ· eodemque modo in uno MS. scriptum reppe rit *Barnesius*; Ipse autem edidit ὁμάρσι δόρασιν ἀμφοῖν· nullâ idoneâ auctoritate.

Ver. 163.——περιδέξιος] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δεξιῶς χρώμενος. *Schol.* Porro vocem hanc *æquimanum* reddit *Symmachus*, *Ep.* IX. 110.

Ver. 166.——ἐπισράδδην βάλε] Ἄχρι τοῦ ἐπιξῆσαι μόνον τὸ δέρμα. *Schol.*

——partim *stringentia* corpus. *Æn.* X. 331.
Tandem etiam magno *strinxit* de corpore Turni. *Ibid.* 476.

Ver. 168.——λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.] Οἱ πτῶσαι — πρὸς τὰς ἐμφάσεις ἢ τὰς μιμήσεις ἢ ὀνομαλοποιίας, χρῆναι ἢ μιλαφοραῖς· ——λέγοντες ἢ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι. *Plutarch. Symposiac. lib.* IX. *Probl.* 15. Vide suprà ad ὁ, 317; & ad δ', 126.

Ver. 169.——μελίην ἰθυπτίωνα] Ἐπ' εὐθείας φερομένην, ἢ οἱονεὶ ἱπτάμενον. *Schol.*
Καὶ δ' ἄλλως τῦ γ' ἰθὺ βέλος πίπτει'——
Suprà υ, 99.
Quem ad locum *Eustathius*; Τὸ δὲ, "ἰθὺ "πίπτει," ἀφορμὴ γίνεται τῦ Συνθέτως ἰθυπτίωνα εἰπεῖν τὸν Ἀχιλλέως μελίαν. *Al.* ἰθυπτίονα.

Ver. 172. Μεσσοπαγὲς] *Al.* Μεσσοπαλές.
Ibid.——μείλινον ἔγχος.] *Al.* χάλκεον ἔγχος.

Ver. 174.——ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι]
Incubuit, voluitque manu convellere ferrum
Dardanides—— *Æn.* XII. 774.
Namque diu luctans, lentoque in stirpe moratus
Viribus haud ullis valuit discludere morsus
Roboris Æneas—— *Ibid.* 781.

Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἤθελε θυμῷ
Ἄξαι ἐπισυλήσας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς ζχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ ζκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρέστας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Κεῖσ' ἔτω· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέϊ Κρονίωνι
Παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
Φῆσθα ζὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος·
Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι·
Τίκτε μ' ἀνὴρ, πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἁλιμυρήντων·
Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ, ποταμοῖο τέτυκται.
Καὶ γάρ ζοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι

Ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens;
Ter verò deseruit vi: at quartò parabat animo
Frangere incurvatam hastam fraxineam Æacidæ;
Sed antè Achilles cominùs ense animam abstulit:
Ventrem enim ei percussit ad umbilicum: omnia autem
Effusa sunt in terram intestina; & eum continuò tenebræ oculos contexere
Expirantem: Achilles verò in pectora irruens,
Armaque detraxit, & glorians verbum dixit;
" Jaceto sic: arduum tibi præpotentis Saturnii
" Cum filiis contendere, è Fluvio licèt genito.
" Dicebas tu quidem Fluvii genus *te* esse latè fluentis:
" At ego genus magni Jovis glorior esse:
" Genuit me vir, multis imperans Myrmidonibus,
" Peleus Æacides; ipse verò Æacus ex Jove erat:
" Ideo potentior quidem Jupiter Fluviis in mare fluentibus:
" Potentius itidem Jovis genus, *quàm* Fluvii est.
" Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid

Ver. 176.—ἐρύσσασθαι] *Al.* ἐρύσσεσθαι.

Ver. 177.——βίῃ·] *Barnesius* edidit βίη. Verùm, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 181. χύντο χαμαὶ χολάδες·] Rem *turpem* consultâ verborum κακοφωνίᾳ depingit. Similitèr *Virgilius* belli civilis horrorem;

Neu patriæ validas in viscera vertite vires.
Æn. VI. 833.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem;

——& Veneris violavi vulnere dextram.
Æn. XI. 227.

Ibid.—τὸν δὲ ζκότος ὄσσε κάλυψεν] Vide suprà ad δ', 461 & 503.

Ver. 182. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ'] *Al.* Ἀχιλεὺς γάρ.

Ibid.——ἄρ'] *Deinceps*——. *Ut facere solitus erat*——.

Ibid.——ἐνὶ] *Al.* ἐπί.

Ver. 184—193.—Κρονίωνος——Κρονίωνι.] De prosodiâ vocis Κρονίωνος & Κρονίωνες, vide suprà ad ά, 397; ad ζ, 464; & ν', 46.

Ver. 185.——ἐκγεγαῶτι.] Vide suprà ad β', 818; ad ζ, 464; & ad ν', 46.

Ver. 191—198.——τέτυκται——διδοικε.] Vide suprà ad σ', 261; & ad ν', 481 & 736.

Ver. 192.——πάρα μέγας,] Quâ ratione ultima vocis, πάρα, hîc producatur; item πρὶν, *ver.* 225; vide suprà ad ά, 51.

Ver.

Χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι·
Τῷ, ὅτε περ πολὺ φέρτατος Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
Οὐδὲ βαθυῤῥείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
Δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχελυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστὰς,
Οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,

" Prodeſſe; ſed non licet cum Jove Saturnio pugnare;
" Ideò, ne rex quidem Acheloïus æquiparatur,
" Neque profundè fluentis ingens vis Oceani,
" Ex quo tamen omnes fluvii, & omne mare,
" Et omnes fontes, & putei alti fluunt:
" Sed & is metuit Jovis magni fulmen,
" Horrendumque tonitru, quando è cœlo fragorem dederit.
Dixit utique, & è crepidine evulſit æream haſtam.
Illum verò ibidem reliquit, poſtquàm charam animam abſtulerat,
Jacentem in arenis, alluebat autem ipſum nigra aqua.
Illum quidem anguillæque & piſces circum occupati erant,
Pinguedinem raptim comedentes renibus obtenſam carpentes:
At ille perrexit ire ad Pæonas bellatores equeſtres,
Qui utique jam juxta fluvium in fugam converſi erant vorticoſum,

Ver. 193.—οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι·] ——χρὴ δὲ πρὸς Θεὸν οὐκ ἐρίζειν. *Pindar. Pythior. Od.* II. *ver.* 161.

Ver. 194.——Ἀχελώϊος] Πόλεμος μέλλοντι Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ver. 195.——Ὠκεανοῖο, Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ,] Pulchrè *Euſtathius*, *Proœm. ad Iliad.* Ἐξ ὠκεανοῦ μὲν γὰρ πάντες ποταμοὶ πάντες· πηγαὶ πᾶσαι· φρέατα πάντα, κατὰ τὸν πάλαι λόγον. Ἐξ Ὁμήρου δὲ, εἰ καὶ μὴ πᾶσα, πολλὴ γῆν παρεισέρρευσε τοῖς Σοφοῖς λόγων ἐπιῤῥοή. Οὐδεὶς γὰρ ὅτε τῶν τὰ ἄνω περιερχομένων, ὅτε τῶν περὶ φύσιν, ὅτε τῶν περὶ ἦθος, ἀθ' ἁπλῶς τῶν περὶ λόγους ἐξωτερικοὺς, ὁποίους ἂν εἴποι τις, παρῆλθε τὴν Ὁμηρικὴν Σκηνὴν ἀξεναγώγητος, ἀλλὰ πάντες παρ' αὐτῷ κατέλυσαν, &c. Item *Dionyſius Halicarnaſſenſis*; Κορυφὴ μὲν ἂν ἁπάντων καὶ Σκοπὸς, ἐξ ἧς πᾶσι πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, Καὶ πᾶσαι κρῆναι, δικαίως ἂν Ὁμήρου λέγοιτο. Περὶ Συνθέσεως, §. 24. Et *Quintilianus*; " Hinc enim (quemadmodum " ex oceano dicit ipſe amnium vim fonti- " umque curſus initium capere,) omnibus " eloquentiæ partibus exemplum & ortum " dedit." *Lib.* X. *cap.* 1.

Ver. 197.——νάουσιν·] *Al.* νέουσιν.

Ver. 199 ——βροντὴν——σμαραγήσῃ.] De hujuſmodi ὀνοματοποιίας venuſtate, vide ſuprà ad β', 210; ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ibid.——σμαραγήσῃ.] *Al.* σμαραγήσει.

Ver. 200.——χάλκεον ἔγχος.] Vide ſuprà ad γ', 380.

Ver. 203.——ἄρ'] *Ut fieri ſolet*——.

Ibid.——ἔγχελυες] *Al.* ἴγχελιες.

Ver. 205 ——ἱπποκορυστὰς,] Γελοίως ὁ Ἀπίων ἱπποκορυστὰς ἀπέδοικε, τοὺς κόρυθας ἔχοντας ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυν συνέκειτο, ἱπποκόρυθος ἂν ἐλέγετο. Νῦν δὲ σημαίνει τὸν ὁπλίτην· κορυστὰς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὁπλίτης καὶ μαχητής. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 15.

Ver. 206. οἵ ῥ'] *Qui utique*——. *Qui ſcilicèt.*

Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀσύπυλόν τε,
Μνησόν τε, Θράσιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέστην·
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Πολαμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης·
Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἶσυλα ῥέζεις
Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνεσιν θεοὶ αὐτοί.
Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
Ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ῥέζειν·
Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
Οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν,
Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις·

Ut viderunt illum fortiſſimum in aſperâ pugnâ
Manibus Pelidæ & enſe fortitèr domitum.
Tunc interfecit Therſilochumque, Mydonaque, Aſtypylumque,
Mneſumque, Thraſiumque, & Ænium, atque Opheleſtem:
Et omninò adhuc plures interemiſſet Pæonas velox Achilles,
Niſi iratus allocutus fuiſſet Fluvius vorticibus profundus,
Viro ſe poſtquàm aſſimulârat; è profundo autem vocem edidit vortice;
" O Achille, *aliis* quidem fortitudine ſuperiores, ſuperior & indignè factis
" Hominibus: ſemper enim tibi auxiliantur dii ipſi.
" Si tibi Trojanos dedit Saturni filius omnes perdere,
" Ex me ſaltem cum exegeris per campum, ardua patrato:
" Referta enim jam ſunt mihi cadaveribus amœna fluenta,
" Neque prorsùs aliquò poſſum effundere undas in mare vaſtum,
" Anguſtatus cadaveribus; tu autem interficis omnes penitus.
" Quin agedum & deſiſte; ſtupor me occupat, princeps populorum.
Hunc autem reſpondens allocutus eſt pedibus celer Achilles;
" Erunt hæc, Scamander Jovis alumne, ut tu jubes:

Ver. 213. Ἀνέρι εἰσάμενος,] Vide ſuprà ad ν', 45; & ad γ', 141.

Ibid.——ἐκφθέγξατο] Ita edidit *Barneſius*, ex emendatione *Iſaaci Caſauboni*. *Al.* ἐφθέγξατο.

Ver. 217.—ῥέζειν·] *Al.* ῥέζε. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 218. Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων] ——Cùm——Achilles——
Millia multa daret leto, gemerentque repleti
Amnes, nec reperire viam atque evolvere poſſet
In mare ſe Xanthus——
Æn. V. 804, 806.

Ver. 219.——ἅλα δῖαν,] *Mare magnum*. Quicquid enim *quâvis* de causâ *eximium* eſt, δῖον appellatur. Vide ſuprà ad ά, 141.

Ver. 220.——σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως.] Ἀφανίζων, καὶ ἀδήλως ποιῶν· οὐ κακῶς δὲ ὁ Σέκστος, ἄϊδηλον ἀπέδωκε, τὸ ἐξ ἀδήλου ἐμπεσόν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 26. Vide autem ad *Odyſſ.* ω', 29.

Ver. 221.——ἄγε δὴ] Vide ſuprà ad ὁ, 351; & ad β', 158.

Ibid.——ἔασον·] Vide ſuprà ad δ', 42. Malè *Barneſius*, ἔασον. Τινὲς, ἀπὸ τῦ ἤδω· οἰόμενοι τὸ ἔασον κατὰ διαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς· ἵνα σημαίνῃ πλησάθηθι. *Schol. MS.* apud *Barneſium*.

Ver

Τρῶας δ' ὄ πρὶν λήξω ὑπερφιάλως ἐναρίζων,
Πρὶν ἕλσαι κατὰ ἄξυ, καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
Ἀνδιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἤ κέν ἐγὼ τόν.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη Πηλαμὸς βαθυδίνης·
Ὦ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, ὄ ῥ' γε βλαπτὰς
Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πολλὰ ἐπέτελλε
Τρωσὶ παριστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
Ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ,
Κρημνῷ ἀπαίξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δὲ νεκρὺς
Πολλὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, ὃς κλάν' Ἀχιλλεύς·
Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς, ἠΰτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωοὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
Κρύπλων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστο κῦμα,

" Trojanos tamen non antè desinam fœdifragos interficere,
" Quàm concluſero in urbem, & Hectorem periculum fecero
" Adverſus, an utique me domaverit, an ego ipſum.
Sic fatus, in Trojanos irruit, deo par.
Et tunc Apollinem allocutus eſt Fluvius profundus vorticibus;
" Proh malum, Argenteo arcu inſignis, Jovis fili, non tu ſanè conſilia
" Obſervâſti Saturnii, qui tibi multis admodùm mandavit
" Trojanis adeſſe & opem ferre, uſque dum veniret
" Sol veſpertinus ſerò occidens, obumbraretque gleboſa arva.
Dixit, & Achilles quidem haſtâ inclytus inſiliit medio,
A crepidine ruens: ille verò concitus ingruit tumidis fluctibus furens;
Omnia autem commovit fluenta turbidus: impulit verò mortuos
Multos, qui per eum affatim erant, quos occiderat Achilles;
Hos ejecit foràs, mugiens, tanquam taurus,
In terram: vivos autem ſervavit in pulchris fluentis,
Occultans in vorticibus profundis ingentibus.
Horrenda autem circum Achillem turbida conſtitit unda,

Ver. 225. Πρὶν ἕλσαι] Cod. *Harleian.* Πρὶν ἷλασαι.

Ver. 230. Εἰρύσαο] *Al.* Εἴρυσᾶς.

Ver. 232. Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ'] Sol ruit intereà, & montes umbrantur opaci. *Æn.* III. 508.

Ibid. Δείελος ὀψὲ δύων,] Ἡ ὀψινὴ κατάσασις τῦ ἡλίυ, παρ' Ἀτλικοῖς δείλη λεγομένη. *Schol.*

Ibid.——σκιάσῃ] Vide ſuprâ ad ά, 140. *Al.* σκιάσει.

Ibid.—ἄρουραν.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 234.—ἀπαίξας·] *Al.* ἰπαίξας. Cod. *Harleian.* ὑπαίξας.

Ver. 236.——οἳ ῥα] *Qui videlicèt*——, *Qui, ut ſuprà memoratum eſt*——.

Ibid.—ἅλις ἔσαν,] Quâ ratione, ἅλις hîc ultimam producat; item Cάκει, *ver.* 241; & Εὐφύεα, *ver.* 243; & ἔπλο, *ver.* 256; vide ſupra ad ά, 51. Cæterùm Cod. *Harleian.* hîc legit, ἔσαν ἅλις. Quo modo & in *Commentario* legit *Euſtathius*.

Ver. 237.—μεμυκὼς,] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 238.——ζωοὺς δ' ἐσάω] Τὸ δὶ, Cάω, ἀποκοπὴν ἔπαθεν· ὡς γὰς ὕταζεν, ὕτα, ὕτω; Cάωζε, Cάω. *Euſtath.* Vide ſuprà ad ω', 363; & ad ν', 192.

Ibid. ver. 244, 301, 317, & 342.—καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 240. Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα] Βιαζόμενον δὲ τινα πρὸς ἐναντίον ῥεῦμα πόλαμῦ μετὰ

Ὦθει δ' ἐν ζάκεϊ πίπλων ῥόος, οὐδὲ ποδεσσιν
Εἶχε σηρίξασθαι· ὁ δὲ πλελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην· ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπεῦσα
Κρημνὸν ἅπαν]α διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὀζοισιν πυκινοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
Εἴσω πᾶσ' ἐριπεῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορέσας,
Ἤϊξεν ποδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
Δείσας· ὐδ' ἔτ' ἔλησε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ,
Αἰετῷ οἵματ' ἔχων μέλανος, τῷ θηρητῆρος,
Ὅς θ' ἅμα καρ]ιστός τε κὴ ὠκιστος πελεηνῶν.
Τῷ εἰκὼς ἤϊξεν· ἐπὶ σήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς

Urgebatque ſcuto incumbens fluctus, neque pedibus
Poterat ſe ſtabilire: At ille ulmum prehendit manibus
Feliciter creſcentem, ingentem: ea autem radicitùs procidens
Crepidinem totam disjecit, repreſſitque pulchra fluenta
Ramis denſis; junxit autem tanquam ponte illum ipſum,
Intùs tota prolapſa: Is verò è voragine proſiliens
Feſtinavit per campum pedibus rapidis volare,
Perculſus: Necdum deſtitit magnus deus, ſed ſurrexit ruiturus in illum
In ſummo nigricans, ut ipſum arceret à bellico labore
Nobilem Achillem, Trojaniſque exitium averteret.
Pelides verò ſaltu dato refugit, quantum eſt haſtæ jactus,
Aquilæ impetus habens nigræ, venatricis,
Quæ ſimul fortiſſimaque & celerrima volucrum.
Huic ſimilis ruit; circa pectus autem æs
Horrendùm reſonabat: obliquè autem ab illo declinans

μετὰ τῶν ὅπλων, ᾗ τὰ μὲν ἀντέχοντα, τὰ δὲ ὑποφερόμενον εἰσάγων. ἀνακοπάς τε ποιήσει Συλλαβῶν, ᾗ ἀναβολὰς χρόνων, ᾗ ἀνιχνισμοὺς γραμμάτων· "Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυ-"κώμενον ἴσαλο κῦμα, Ὦθει δ' ἐν ζάκεϊ "πίπλων ῥόος, οὐδὲ ποδεσσιν Εἶχε σηρίζεσ-"θαι." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ Συνθέσεως. §. 16. Ubi, in tranſitu, notandum, pro σηρίξασθαι legiſſe *Dionyſium* σηρίζεσθαι.

Ibid.——κῦμα,] *Al.* ῥεῦμα.

Ver. 241.——οὐδὲ ποδεσσιν Εἶχε σηρίξασθαι·] Obſervandus hîc maximè proprius Vocis *Mediæ* Uſus. *Nec potuit pedibus ſe ipſe ſtabilire.* Vide ſuprà ad ν, 45; & ad γ, 141.

Ver, 244. Κρημνὸν ἅπαν]α διῶσεν,] Τὴν συνεχομένην ὑπὸ τῶν ῥιζῶν γῆν πᾶσαν διέλυσεν. *Schol.* MS. apud *Barneſium.*

Ver. 245.——γεφύρωσεν] Διαζατὸν ἐποίησε. *Schol.*

Ver. 246.——ἐκ λίμνης] *Al.* ἐκ δίνης.

Ver. 248.——ἐπ' αὐτὸν] *Al.* ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 250.——λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 251.——ἐρωὴ,] *Al.* ἐρωὴν.

Ver. 252. Αἰετῷ οἵματ' ἔχων] Sic ſuprà π', 752;

Οἷμα λέοντ' ἔχων——.

Et infrà χ', 308;

Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς——.

Al. Αἰετῷ ὄμματ' ἔχων.

Ibid.——μέλανος, τῷ] *Al.* μελανόχρω, & μέλανόσσω, & μελανὸς τὴν notante *Scholiaſte.*

Ver. 254.——ἐπὶ σήθεσσι δὲ χαλκὸς Σμερδαλέον κονάβιζεν·]

——————& arma
Horrendùm ſonuere.— *Æn.* IX. 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβιζεν·] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver.

Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἔπελο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχεηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρε
Ἀμφυτὰ κ᾽ κήπες ὕδαλος ῥόον ἡγεμονεύει,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχμαλα βάλλων·
Τᾶ μέν τε τροφέονλος, ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνλαι, τὸ δέ τ' ὦκα καλειβόμενον κελαρύζει
Χώρῳ ἐνὶ τροαλεῖ, φθάνει δέ τε κ᾽ τὸν ἄγονλα.
Ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσαλο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόνλα· θεοὶ δέ τε φέρλεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, κ᾽ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπανλες
Ἀθάναλοι φοβέεσι, τοὶ ὐρανὸν εὐρὺν ἔχεσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διϊπετέος πολαμοῖο
Πλὰξ' ὤμως καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων· πολαμὸς δ' ὑπὸ γένατ' ἐδάμνα

Fugiebat, is verò à tergo fluens ſequebatur magno ſonitu.
Ut verò cum vir aquilex à fonte aquis nigro
Per plantas & hortos aquæ rivum deducit,
Manibus ligonem tenens, & ſulco obices ejiciens;
Et hâc quidem profluente ſubtùs calculi omnes
Agitantur, hæc autem citò defluens immurmurat
Loco in declivi, præcurritque etiam ipſum ductorem:
Sic perpetuò Achillem aſſequebatur fluctus fluvii,
Velocem licèt: Dii enim potentiores mortalibus.
Quoties verò conaretur pedibus valens nobilis Achilles
Stare contrà, & cognoſcere, an ipſum omnes
Immortales in fugam agerent, qui cœlum latum tenent;
Toties ipſi magnus fluctus à Jove fluentis fluvii
Alluebat humeros deſupèr: Is autem in altum pedibus ſaliebat,
Animo mœſtus: fluvius verò ſubtùs genua domabat

Ver. 256. Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἔπελο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.] Mirificâ hîc ὀνομαλοποιΐα rem ipſam auribus exhibere videtur verborum ſonitus. Vide ſuprà ad γ', 363.

Ver. 257. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχεηγὸς] Deinde ſatis fluvium inducit rivoſque ſequentes.

Et cùm exuſtus ager morientibus æſtuat herbis,
Ecce, ſupercilio clivoſi tramitis undam
Elicit: illa cadens raucum per levia murmur
Saxa ciet, ſcatebriſque arentia temperat arva. *Virg. Georg.* I. 106.

Ibid.——ὀχεηγὸς] Ὑδραλωγὸς, ὁ τὸν τῷ ὕδαλι ὀχετὸν καθαίρων. *Schol.*

Ver. 258.—ὕδαλι ῥόον] ὕδαλι ῥόον· MS. *Oxon.* à *Barneſio*, item MS. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus. Quod & ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἡγεμονεύει,] Cod. *Harleian.* ἡγεμονεύῃ.

Ver. 259.——ἀμάρης] Τῆς ὑδροῤῥόης τῷ ὀχετῷ. *Schol.*

Ver. 261.——κελαρύζει] De hujuſmodi ὀνομαλοποιΐᾳ, vide ſuprà ad β', 210; ad γ', 363; ad δ', 455, 456, & 504.

Ver. 262.——φθάνει] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 267—298—380.——Ἀθάναλοι——ἀθανάτες——Ἀθάναλον.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ibid.——φοβέεσι,] *Al.* φοβέεσι.

Ver. 268 & 326—διϊπετέος.] Vide ſuprà ad ω', 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων·] De antepenultimâ vocis, ἀνιάζων, hoc in loco *productâ*; ſuprà autem σ', 300, *correptâ*; vide ſuprà ad ό, 24.

Ver.

Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπλε ποδοῖϊν·
Πηλείδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν ἐς ὐρανὸν εὐρύν·
Ζεῦ πάτερ, ὡς ὄτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέρχη
Ἐκ ποταμοῖο ζαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
Ἄλλος δ' ὅτις μοι τόσον αἴτιος ὐρανιώνων,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
Ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
Ὡς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κλεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,
Τῶ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφνε, ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἱμαρτο ἁλῶναι,
Ἐρχθεντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα ζυφορβὸν,
Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει χειμῶνι πεσόντα.
Ὣς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐίκτην·
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Rapidus, obliquè fluens, pulveremque subtrahebat pedibus:
Pelides autem ejulavit, intuitus in cœlum latum;
" Jupiter pater, ut nullus me deorum miserabilem sustinet
" Ex fluvio eripere: in posterum verò vel quidvis patiar.
" Alius autem nullus mihi tantum in culpâ cœlestium,
" Quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;
" Quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum
" Velocibus periturum esse Apollinis jaculis.
" Utinam me Hector occidisset, qui hîc nutritus est fortissimus;
" Tum fortem quidem occidisset, & ipse fortis occisum spoliâsset:
" Nunc autem me ingloriâ morte fatale est corripi,
" Conclusum in magno fluvio, tanquam servulum subulcum,
" Quem torrens obrutum perdit pluvio tempore transeuntem.
Sic dixit: Hunc autem valdè citò Neptunus & Minerva
Steterunt propè accedentes, corpore autem hominibus similes facti erant;
Manuque manum prehendentes confirmârunt verbis:
Inter hos autem sermonem orsus est Neptunus terræ quassator;

Ver. 271.——κονίην] *Al.* γαῖαν.

Ver. 274.——ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.] Σωθεῖην ἐκ τοῦ ποταμοῦ· ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμι τι. *Schol.* Cæterùm legitur (notante *Henrico Stephano*) & καί τί πάθοιμι; *Quid de me fiet?* Ut *Odyss.* ι, 464; Ὤ μοι ἐγὼ τί πάθω——.

Ver. 276.——ἔθελγεν] Vide suprà ad β, 221; & ad γ, 84.

Ver. 279.——Ὡς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κλεῖναι,]
——ὁ Danaûm fortissime gentis
Tydide, mene Iliacis occumbere campis
Non potuisse? tuâque animam hanc effundere dextra? *Æn.* I. 100.

Ibid.——ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,] *Al.* ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος. Quam lectionem & præfert *Barnesius.*

Ver. 280. Τῶ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφνε, ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·] Τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφνε, ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε. Cod. *Oxon.* à *Barnesio*, item Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 283.——ἔναυλος] Χειμαῤῥοος ποταμὸς, διὰ ρευμῶ ῥέων. *Schol.*

Ibid.——ἀποέρσει] *Al.* ἀποέρσῃ. Pronuntiabatur autem, ut opinor, ἀπὲρσει, vel *apovverſei.* Vide suprà ad τ, 35.

Ver. 285.——δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἐίκτην·] Vide suprà ad ξ, 136.

Ver. 287. Τοῖσι δὲ] Vide suprà ad Ϟ, 160. Malè *Barnesius*, Τοῖσίδε.

Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὡς δέ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός.
Αὐτάρ τοι φυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πίθηαι,
Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο,
Πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγῃσι· σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
Ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Τὼ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
Αὐτὰρ ὁ βῆ, (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμὴ,)
Ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων ἀϊζηῶν
Πλῶον, καὶ νέκυες· τὸ δ' ὑψόσε γένατ' ἐπήδα
Πρὸς ῥόον αἰσσοντος· ἀν' ἰθύν· ὑδέ μιν ἔσχε
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας·

" Pelide, neque jam valdè trepida, neque turbare;
" Tales enim tibi nos ex diis auxiliatores ſumus,
" Jove approbante, ego & Pallas Minerva:
" Quoniam haud tibi à fluvio utique domari fatale eſt;
" Sed hic quidem citò deſinet, tu autem videbis ipſe:
" At tibi prudens ſuggeremus conſilium, ſi modò parueris,
" Nè priùs abſtineas manus ab omnibus æquè gravi pugnâ,
" Quàm in Ilii inclytos muros populum concluſeris
" Trojanum, quicunque effugere poterit: Tu verò Hectori animâ ereptâ
" Ad naves redito: damus nempè tibi gloriam referre.
Hi ſanè ſic locuti ad immortales abiêrunt:
At ille ivit, (valdè enim deorum impellebat *eum* præceptum,)
In campum; Hic verò totus inundabatur aquâ effuſâ:
Multa autem arma pulchra prœlio cæſorum juvenum
Fluitabant, & cadavera: illius autem in altum genua exiliebant
Adverſus curſum ruentis rectà; neque enim tenuit
Latè fluens fluvius; magnum enim robur immiſerat Minerva:
Neque Scamander remiſit ſuam vim, ſed adhuc magis
Iraſcebatur Pelidæ, tumefaciebatque undam fluenti,
In altum ſublatus: Simoëntem verò hortabatur vociferans;

Ver. 288.——ἄρ τι] Ita edidit *Barneſius*. Quocum facit Codex *Harleianus*. *Al.* ἄρα.

Ver. 292.—λωφήσει,] Κοπάσει, παύσεται· μελανόνευκλαι δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτία ἀποθεμένων τῇ λάφυ ὑποζυγίων. *Schol.* MS. apud *Barneſium*.

Ver. 294.—ὁμοίΐου πολέμοιο,] Vide ſuprà ad φ, 242.

Ver. 296.——ἀπούρας] Cod. *Harleian.* ἀπούρας.

Ver. 303.——ἀν' ἰθύν] Ἐπ' εὐθείας· κατὰ τὴν ὁρμὴν τῦ ποταμῦ. *Schol.*

Ver. 304.——μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·] Vid ſuprà ad υ, 110.

Ver. 305, 603.—Σκάμανδρος——Σκάμανδρον,] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος—Κάμανδρον. *Ibid.*

Φίλε κασίγνηȣ, σθένω ἀνέρω ἀμφότεροί περ
Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄξυ μέγα Πριάμοιο ἄνακȣ
Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον ἐ μενέȣσιν.
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιȣα, κ) ἐμπίπληθι ῥέεθρα
Ὕδαȣος ἐκ πηγέων, πάνȣας δ' ὀρόθυνον ἐναύλȣς·
Ἴȣη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
Φίλρῶν κ) λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
Ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅγε ἴσα θεοῖσι.
Φημὶ γὰρ ἔτε βίην χραισμησέμεν, ἔτε τι εἶδος,
Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά περ μάλα νειόθι λίμνης
Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἄλις χεράδος περιχεύας
Μυρίον, ὐδέ οἱ ὀȣέ ἐπισχήσονται Ἀχαιοὶ
Ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτὲ οἱ κ) σῆμα τετεύξεται, ὐδέ τί μιν χρεὼ
Ἔȣαι τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
Ἦ, κ) ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,

" Chare frater, robur viri ambo ſaltem
" Cohibeamus, mox enim urbem magnam Priami regis
" Evertet; Trojani verò in pugnâ non manebunt.
" Sed auxilium affer celerrimè, & imple fluenta
" Aquâ ex fontibus, omneſque concita rivos;
" Atque erige magnam undam: multam verò turbam excita
" Truncorum & lapidum, ut compeſcamus immanem virum,
" Qui jamdudùm victor graſſatur, animoque agitat paria diis.
" Aio enim neque vim *illius* profuturam, neque omninò formam,
" Neque illa arma pulchra, quæ alicubi in imo fundo voraginis
" Jacebunt ſub limo tecta: quin & ipſum
" Involvam arenis, ſabulo affatim circumfuſo
" Immenſo; neque ejus oſſa poterunt Achivi
" Colligere: tantam ei colluviem deſuper obtendam.
" Ibidem ei & ſepulchrum erit, neque omninò ei opus
" Erit humatione, quandò ei exequias facient Achivi.
Dixit, & ingruit in Achillem turbidus in altum furens,

Ibid.—ἕλȣσε τὸ ὃν μένω,] Vide ſuprà ad ν', 424.

Ver. 310.——κατὰ μόθον] Quâ ratione, κατὰ, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 313 & 328; & πρὶν, *ver.* 340; & ἄλις, *ver.* 344; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 312.—— πηγέων,] Pronuntiabatur πηγῶν.

Ibid.—ἐναύλȣς·] Τὰς τῶν ῥοϛαμῶν διώρυγας· ἢ τὰς διὰ γενῶ ῥέȣσας ῥοϛαμούς. *Schol.*

Ver. 315.——μέμονεν] Vide ſuprà ad ν', 481; & ad ά, 37.

Ibid.——ὅγε] Vide ſupra ad γ', 409.

Ver. 318. Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος] Ὑπὸ τῆς ἰλύος τὸ ῥοϛαμιῶ· ὅ ἐȣι τῦ πλήθȣς τῦ πηλῦ. *Schol.*

Ibid.—Ἰλύος] Τὸ δὲ ἰλύος ἐν ἄλλοις μὲν Ȣυχέλλει τὴν παραλήγȣσαν· νῦν δὲ, ἐξέτεινεν. *Euſtath.* Quod quâ ratione fiat, vide ſuprà ad ό, 24.

Ver. 319. Εἰλύσω] Cod. *Harleian.* Εἰλύσσω. *Al.* Ἰλύσω.

Ibid.—χεράδος] Τῆς ὑπὸ ῥοϛαμῶν ἀθροιζομένης ψάμμȣ, κ) ξύλων Ȣυγκομιδῆς. *Schol.*

Ver. 321.—ἄσιν] Ἰλύν· ὅ ἐȣι γῆν ψαμμώδη. *Schol.*

Ver. 322.——Ȣῆμα] *Al.* μοῖρα.

Ibid.—χρεὼ] Pronuntiabatur χρῶ. Vide & ſuprà ad κ', 43.

Ver. 323.—τυμβοχοῆς,] *Al.* τυμβοχοῆσ'· ῥτῦ τυμβοχοῆσαι.

Ibid.

Μορμύρων ἀφρῷ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διίπετέος σελαμοῖο
Ἴσατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄϋσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
Μή μιν ἀποέρσειε μέγας σελαμὸς βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα γὰρ σέθεν γε
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, σιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν,
Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέστεω Νότοιο,
Εἶσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
Ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
Δένδρεα καῖε, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ' ὅτε δὴ
Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάμαντον πῦρ.

325 Murmurans ſpumâque, & ſanguine, & cadaveribus.
Purpurea verò continuò unda à Jove fluentis fluvii
Stabat elevata, occupabatque Pelidem.
Juno autem altè clamavit, admodùm timens Achilli,
Nè ipſum abriperet magnus fluvius vorticibus profundus:
330 Statim verò Vulcanum allocuta eſt ſuum dilectum filium;
" Exurge ad certamen, Vulcane, mi fili: contrà te enim
" Xanthum vorticoſum in pugnâ conjicimus parem eſſe:
" Quin opem fer citiſſimè, & oſtenta flammam multam:
" Ego verò Zephyri & velocis Noti
335 " Ibo è mari gravem excitatura procellam,
" Quæ Trojanorum capita & arma comburat,
" Incendium exitiale ferens: tu verò Xanthi præter ripas
" Arbores ure, ipſumque immitte igni; neque te omninò
" Blandis verbis avertat, aut minis:
340 " Neque antè cohibeas tuam vim, quàm ubi
" Signum dedero clamore; tunc compeſce indefeſſum ignem.

Ibid.——Θάπτουσιν] Cod. *Harleian.* Θάπτουσιν.

Ver. 325. Μορμύρων] Vide ſuprà ad ί, 599.

Ver. 326. Πορφύρεον] Vide ſuprà ad ά, 482.

Ibid.——διίπετέος] Τῆ ἐκ τῶν ὄμβρων τῦ Διὸς γεγονότος. *Schol.*

Ver. 329.——ἀποέρσει] Vide ſuprà ad *ver.* 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον] Ὅμηρος δὲ τῷ σελαμῷ τὸν Ἥφαιστον, καὶ τῷ Ποσειδῶνι τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν μάχην φυσικῶς μᾶλλον ἢ μυθικῶς ἀντέταξεν. *Plutarch.* περὶ τῦ πρώτυ ψυχροῦ.

Ver. 331. Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον,] Pulcherrima ſuper hâc re *Plutarchi* obſervatio. Ὁ Θερσίτης ὑπὸ τῦ Ὀδυσσέως, ὃ χωλὸς, ὃ φαλακρὸς, ὃ κυρτὸς, ἀλλ' ἀκριτόμυθος λοιδορεῖται· Τὸν δ' Ἥφαιστον ἡ τεκῦσα ἡ φιλοφρονημένη προσηγόρευσεν ἀπὸ τῆς χωλότητος, "Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος." ——*De audiend. Poëtis.*

Ver. 332.——μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·] Κατὰ ζῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνίζεσθαι τὸν Ξάνθον. *Schol.*

Ver. 335.——ὄρσουσα] *Al.* ὀρίνουσα.

Ver. 339.——καὶ ἀρειῇ·] Cod. *Harleian.* ἢ ἀρειῇ. Quod modo legit & *Euſtathius.*

Ver. 341.——ἀκάμαντον πῦρ.] Vide ſuprà ad *ver.* 13; & ad ά, 398.

Ver.

Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκρὺς
Πολλὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, ὃς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, ἔχετο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἂν ξηραίνῃ, χαίρει δέ, μιν ὅσις ἐθείρει·
Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κάδδ' ἄρα νεκρὺς
Κῆεν, ὁ δ' ἐς πόταμον τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
Καίοντο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
Καίετο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποτάμοιο πεφύκει·
Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίσων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρομενοι πολυμήτιο Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἰὴς Ποτάμοιο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
Οὐδ' ἂν ἐγώ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·

Sic dixit: Vulcanus autem jaculabatur immanè ardentem ignem.
Primùm quidem in campo ignis accendebatur, cremabatque mortuos
Multos, qui in eo affatim erant, quos interfecerat Achilles:
Totus verò ficcatus eſt campus, coërcitaque eſt limpida aqua.
Ut verò cùm autumnalis Boreas recens irrigatum hortum
Statim exiccaverit, gaudet verò, ipſum quiſquis de more colit:
Sic exiccatus eſt campus totus, atque mortuos
Exuſſit: at is in fluvium vertit flammam collucentem.
Urebantur ulmique & ſalices, atque myricæ;
Urebatur etiam lotuſque, & ulva, atque cyperus,
Quæ circum pulchra fluenta affatim fluvii naſcebantur:
Laborabant anguillæque, & piſces, qui per vortices,
Qui per pulchra fluenta urinabantur huc & illuc,
Spiritu laborantes varii artificiis Vulcani.
Urebatur & vis Fluvii, verbaque fecit, dixitque;
" Vulcane, nullus tibi certè deorum poteſt ex æquo adverſari,
" Neque omninò ego tibi ſic igne ardenti pugnavero:

Ver. 343.——καῖε] *Al.* δαῖε.

Ver. 344.——ῥά] *Ut dictum eſt*——.

Ver. 346.——ὀπωρινὸς] Vide ſuprà ad ά, 5.

Ibid.——νεοαρδέ' ἀλωὴν] Νεωςὶ πεποίσμενην ἢ ἀρδευθεῖσαν. *Schol.*

Ver. 347.—ἐθείρει·] Ἐξ ἔθους ἐπιμελεῖται. *Schol. Al.* ἰθύρῃ.

Ver. 348.——ἄρα] *Ut fit*——. *Ut par erat*——.

Ver. 351.—δὲ λωτός] Quâ ratione, δὲ, hîc producatur; item Τὰ, *ver.* 352; & καιόμενος, *ver.* 361; & μελδόμενος, *ver.* 363; & λισσόμενος, *ver.* 368; vide ſuprà ad ά, 31.

Ibid.—λωτός τ', ἠδὲ θρύον,] *Al.* λωτός τε ἰδὲ θρύον. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ibid.——θρύον] Εἶδος πόας, ὃ λεγόμενος θρύσις. *Schol.*

Ver. 352.—πεφύκει·] Si πέφυκε dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37; & ad δ', 492.

Ver. 353. Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες,] Καί ὁ ποιητὴς ὧν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βαθὺς τῦ πόταμῦ καιόμενον, ὅτως ἔφη. " Τείροντ' " ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες." Ἰδικώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαίρετον ἐγχέλυες, ἵνα ᾖ τὸ βαθὺ τῦ κεκαυμένῃ ὕδατος δηλώσῃ. *Athenæus, Lib.* VII. *cap.* 13.

Ver. 354, 361, 365, & 382.——καλὰ.] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver.

Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ κὴ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄρσε· ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος κὴ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος ζιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὡς τῶ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο· ζέε δ' ὕδωρ·
Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀϋτμὴ,
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην,
Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
Ἐξ ἄλλων; ὃ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιος εἰμι,
Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·

" Define à certamine: Trojanos verò vel ſtatim nobilis Achilles
" Urbe expellat: Quid mihi cum contentione & auxilio?
Dixit igne ardens: ebulliebant autem pulchra fluenta.
Ut verò lebes fervet intùs, dum urgetur igne multo,
Adipem liquefaciens ſaginati porci,
Undique eructans, ſubtùs nempè ligna ſicca jacent:
Sic hujus pulchra fluenta igne ardebant, bulliebatque aqua;
Nec poterat profluere, ſed inhibebatur: infeſtabat enim vapor,
Vulcani per vim multiſcii: At ille Junonem,
Multis ſupplicans, verbis allatis allocutus eſt;
" Juno, cur tuus filius in meum fluentum furentèr incubuit, ut infeſtaret
" Præ cæteris? non ſanè tibi ego tantum in culpâ ſum,
" Quantum cæteri omnes dii, quotquot Trojanis auxiliatores.
" Sed certè quidem ego deſiſtam, ſi tu jubes:

Ver. 362. Ὡς δὲ λέβης] ——Magno veluti cum flamma ſonore
Virgea ſuggeritur coſtis undantis aheni,
Exultantque æſtu latices; furit intus aquæ vis,
Fumidus atque altè ſpumis exuberat amnis:
Nec jam ſe capit unda; volat vapor ater ad auras. *Æn* VII. 462.

Quo de loco *Macrobius*; " Græci verſus " æni continent mentionem multo igne ebul- " lientis: & totum ipſum locum hæc verba " ornant πάντοθεν ἀμβολάδην· nam ſcaturi- " gines ex omni parte emergentes ſic ele- " gantèr expreſſit. In Latinis verſibus tota " rei pompa deſcripta eſt, ſonus flammæ; " & pro hoc quod ille dixerat, πάντοθεν " ἀμβολάδην, *exſultant æſtu latices*, & am- " nem fumidum exuberantem ſpumis atque " intus furentem (unius enim verbi non re- " periens ſimilem dignitatem, compenſavit " quod deerat copiæ varietate deſcriptionis,) " adjecit poſt omnia; *Nec jam ſe capit* " *unda*: quo expreſſit quod ſemper uſu " evenit ſuppoſita nimietate caloris." *Lib.* V. *cap.* 11.

Ver. 363. Κνίσσῃ μελδόμενος] Οἱ μὲν διορθωτὴς, ἠξίων μετὰ τοῦ ν γράφειν, " Κνίσσων " μελδόμενος," ἀντὶ τοῦ, τήκων· ἀκούοντες· ἴν' ᾖ, τὴν κνίσαν τήκων· Σημαίνει γὰρ κυρίως τὸ μέλδειν, τὸ τὰ μέλη ἰδεῖν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 10. Similitèr exponit *Scholiaſtes*: Ἀντὶ τοῦ, τὰ λίπη τήκων.

Ver. 366. ——προρέειν,] Cod. *Harleian.* προχέειν.

Ver. 368. Πολλὰ λισσόμενος,] Vox πολλὰ, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, mihi videtur eâdem de causâ *conſultò* producere, ac vox μίγα, in μίγα λάχυσα, & ſimilibus. Vide ſuprà ad δ', 456. *Barneſius* ex conjecturâ edidit, πολλὰ ἰ λισσόμενος. Quam lectionem " omninò *ſenſui Verſuique* ap- tiorem" contendit. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 372, 384. —— ἀποπαύσομαι —— Παυσάσθην·] Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver.

Παυέσθω δὲ κῆ ἔτῳ· ἐγὼ δ' ἐπὶ κῆ τόδ' ὀμῶμαι,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δαΐῃαι
Καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ἥφαιστε, ζχέο, τέκνον ἀγακλέες· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα ζυφελίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε δεσπιδαὲς πῦρ·
Ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐταρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
Ἀργαλέη, δίχα δέ ζφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄηλο·
Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὁμαδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·
Ἀμφὶ δὲ ζάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς

" Deſiſtat autem & hic: ego verò inſuper & hoc jurabo,
" Nunquàm à Trojanis *me* depulſurum ope allatâ malum diem;
" Nè quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
" Incenſa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
Ut verò hoc audierat dea ulnas candida Juno,
Confeſtim Vulcanum allocuta eſt ſuum dilectum filium;
" Vulcane, abſtine, fili inclyte: haud enim par eſt
" Immortalem Deum ità mortalium gratiâ torquere.
Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immanè ardentem ignem:
Et reſlua continuò unda dejecit ſe in pulchros rivos.
At poſtquàm Xanthi domita eſt vis, hi quidem poſteà
Quieverunt: Juno enim coërcuit irata licèt.
Cæteris verò diis contentio incubuit gravis,
Importuna; in diverſa nempè iis in præcordiis animus ferebatur:
Concurrerunt autem ingenti tumultu, remugiit verò lata tellus;
Circumque clangorem reddidit magnum cœlum; audivit autem Jupiter

Ver. 376. Καιομένη, καίωσι δ'] Cod. *Harleian.* Δαιομένη, δαίωσι δ'. Ut ſuprà ύ, 317.

Ver. 378. Αὐτίκ' ἄρ'] *Statim deinceps*; *Statim proinde*————.

Ver. 380.—ζυφελίζειν.] *Al.* ζυφελίξειν.

Ver. 382.—κατέσσυτο] *Al.* κατέσχετο.

Ver. 385.—βεβριθυῖα,] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 386.—δίχα δέ ζφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄηλο·] Διχῶς δὲ αὐτῶν ἀρμήθη ἡ ψυχὴ, τυτέστι διάφορον ἔσχεν τὴν γνώμην. *Scbol.*

Ver. 387.————μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 445.

Ibid.——ὁμάδῳ,] *Al.* πατάγῳ· Ut ſuprà ver. 9.

Ver. 388. Ἀμφὶ δὲ ζάλπιγξεν μέγας οὐρανός, ἄϊε δὲ Ζεὺς]

It clamor cœlo:——— *Æn.* V. 451.

Tyrrhenuſque tubæ mugire per æthera clangor. *Æn.* VIII. 526.

At tuba terribilem ſonitum procul æra canoro
Increpuit: ſequitur clamor, cœlumque remugit. *Æn.* IX. 503.

It cœlo clamorque virûm, clangorque tubarum. *Æn.* XI. 192.

Ubi in tranſcurſu notandum, iſtud, " *It* " *cœlo clamor*," non eſſe, " *It clamor ad* " *cœlum*;" vel, " *Clamor tollitur ad cœ-* " *lum*," uti minùs rectè reddit *Ruæus*; ſed, " *It clamor per totum cœlum*;" vel, " *To-* " *tum cœlum clamore reſonat.*" Ἔνιαι μεταφοραὶ ζμικροπρέπειαν ποιοῦσι μᾶλλον ἢ μεγεθος.————οὐρανὸν γὰρ ὅλον ἠχῦσα, ὃκ ἐχρῆν πρωτεικάσαι ἠχάσῃ ζάλπιγι. Πλὴν εἰ μή τις ἅμα ἀπολογεῖτο ὑπὲς τῦ Ὁμήρυ λέγων, ὡσαύτως

Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
Γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρατο θεὺς ἔριδι ξυνιόντας.
Ἔνθ' οἵ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέσασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
Ῥινοτόρος, κὴ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων· κὴ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
Τίπτ' αὖ, κυνόμυια, θεὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
Θάρσος ἄϊλον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
Ἦ ἐ μέμνῃ, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας
Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα,
Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
Τῷ σ' αὖ νῦν οἴω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.
Ὡς εἰπὼν, ἔτυψε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνὸς,
Τῇ μιν Ἄρης ἔτυψε μιαιφόνος ἔγχει μακρῷ·

Sedens in Olympo; risitque ei suum cor
Lætitiâ, ut vidit deos certamine congredientes.
Tum ii non ampliùs diù seorsùm stetere: incepit enim Mars
Clypeorum perforator, & primus in Minervam irruit,
Æream hastam tenens; & probrosa dixit verba;
" Cur verò jam, ô impudentissima, deos ad certamen committis,
" Audaciâ immensâ prædita? Magnus autem te animus extimulavit.
" Annon recordaris, quando Tydidem Diomedem impulisti,
" Ut *me* percuteret? Ipsaque, fulgidâ hastâ sumptâ,
" Rectà in me adegisti, corpusque pulchrum dilacerâsti:
" Ideò te vicissim nunc puto luituram esse, quæcunque in me feciste.
Sic fatus, feriit ægidem fimbriatam,
Horrendam, quam nè Jovis quidem domuerit fulmen;
In hâc eam Mars percussit cæde inquinatus hastâ longâ:

ἐσαύτως ἤχησεν μέγας ὠρανὸς, ὡς ἂν ἠχήσειε Σαλπίζων ὅλος ὠρανός. *Demetr. Phaler.* §. 84. *Longinus* autem; Ὑπερφυᾶ, inquit, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα·

" Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας ὠρανὸς ὄλυμ-
" πός τε."

Ubi notandum pro vulgato, αἵ τε δὲ Ζεὺς, legisse hic *Longinum*, aut memoriter citâsse ὄλυμπός τε. Cæterùm hæc de *tonitru* accipit *Popius*; minùs rectè. Quod autem de hoc loco ait *Terrassonus*, id verò planè est ineptum; " Pour moi je dis, que le ciel " n'ayant, ni ne pouvant avoir une bouche, " & n'etant point dans l'ordre des animaux, " qui sont doüez de le parole ou de la voix; " nôtre regle condamne ce merveilleux, " comme n'etant point analogique à ce qui " se passe dans la nature." *Dissert. sur l'Iliade, Part* IV. *cap.* I.

Ibid.——αἵ τε δὲ Ζεὺς Ἥμενος Οὐλύμπῳ,] At non hæc nullis hominum fator atque Deorum Observans oculis, summo sedet altus Olympo. *Æn.* XI. 725.

Ver. 391.—— ἀφέσασαν·] Vide suprà ad μ', 55.

Ver. 394. Τίπτ' αὖ,] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.

Ibid.—κυνόμυια,] *Impudens & molesta.*

Ver. 396. Ἦ ἐ μέμνῃ,] Pronuntiabatur εὖ μέμνῃ. Vide suprà ad ύ, 188; & ad έ, 349.

Ver. 397. Οὐτάμεναι;] Vide suprà ad *ver.* 68.

Ibid.——πανόψιον] Ἐν τῇ πάντων ὄψει ὁρώμενον. *Schol.* Ἀντίμαχος δὲ, ὑπνόσφιον γράφει. *Eustath.*

Ver. 399.——ἀποτισέμεν,] Vide suprà ad ί, 508.

Ver. 400 & 402.——ἔτυψε] Vide suprà ad δ', 469.

Ver. 400.——αἰγίδα] *Eustathius* videtur legisse ἀσπίδα.

Ibid.——θυσσανόεσσαν,] Rectè cum duplici σ. Vide suprà ad ρ', 593.

Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι ἔρον ἀρούρης·
Τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισσε δὲ χαίτας·
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νηπύτι', ἐδέ νύ πω περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
Εὔχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
Ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, ἕνεκ' Ἀχαιῶν
Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν.

Illa vero retrò cedens ſaxum prehendit manu robuſtâ,
Jacens in campo, nigrum, aſperumque, magnumque,
Quod homines priſci poſuerant, ut eſſet terminus arvi;
Hoc percuſſit impetuoſum Martem ad cervicem, ſolvitque membra:
Septem autem *is* occupavit jugera ſtratus, fœdavitque pulvere crines;
Armaque circum ſonitum dedere: Riſit verò Pallas Minerva,
Et ſuper eum glorians verbis alatis allocuta eſt;
" Stulte, nè adhuc quidem ſenſiſti, quantò fortior
" Glorior ego eſſe, quòd mihi vires opponis?
" Sic ſanè tuæ matris furias luas,
" Quæ tibi irata mala machinatur; quòd Achivos
" Deſeruiſti, ac Trojanis fœdifragis auxiliaris.
Sic quidem locuta avertit oculos lucidos:
Hunc verò abduxit manu prehenſum Jovis filia Venus,
Crebrò admodùm ſuſpirantem: ægrè autem *is* collegit animum.

Ver. 403.——λίθον εἵλετο χειρὶ] Saxum antiquum, ingens, campo quod fortè jacebat
Limes agro poſitus, litem ut diſcerneret arvis.
Vix illud, lecti bis ſex cervice ſubirent,
Qualia nunc hominum producit corpora tellus.
Ille manu raptum trepidâ torquebat in hoſtem
Altior inſurgens—— *Æn.* XII. 897.
Quo in loco *Virgilium Homero* ſuperiorem exiſtimat *Scaliger:* " Plus (inquit) ad rem " facit *antiquum*, quàm nigrum, declarat " enim magnitudinem; & verò ſimilius eſt, " non eſſe aſperum, ſi pro termino poſitum " fuerat." Ipſe tamen paulò poſt; " Etiam illud (inquit) notare poſſumus. *Saxum antiquum* aptè deſignare verba illa; " ἄνδρες πρότεροι." *Poëtic. lib.* V. *cap.* 3.

Ver. 404.——τρηχύν] Vide ſuprà ad β', 633.

Ver. 405. Τόν ῥ'] *Quod ſcilicèt*——.

Ibid. & *ver.* 465.——ἀρούρης·] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 408.——ἀμφαράβησε·] Vide ſuprà ad δ', 455.

Ver. 410.——ἐπεφράσω,] Vide ſuprà ad α, 140.

Ver. 411.——ἀντιφερίζεις;] *Al.* ἰσοφαρίζεις.

Ver. 412.——ἐξαποτίνοις,] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 414.——ἀμύνεις.] Cod. *Harleian.* ἀρίγεις.

Ver. 415.——τράπεν] Cod. *Harleian.* τρέπεν.

Ver. 416.——Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,] Cod. *Harleian.* φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.

Ver.

Τὴν δ' ὡς ἴδεν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὤ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
Δηΐῳ ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Καί ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
Ἧλασε, τῆς δ' αὐτῆ λύτο γυῖα ἑ κῆ φίλον ἦτορ.
Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο πότι χθονὶ πολυβοτείρῃ·
Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχόμενη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοὶ,
Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
Ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
Ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο,
Ἰλίῳ ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πολίεθρον.
Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.

Hanc verò ut advertit dea ulnas candida Juno,
Statim Minervam verbis alatis allocuta est;
" Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita,
" En rursùs illa impudentissima abducit hominum perniciem Martem
" Ardenti è prœlio per tumultum: at insequere.
Sic dixit: Minerva autem concito gradu persequebatur, gaudebatque animo;
Et impetu in eam facto, ad pectora manu robustâ
Percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua & charum cor.
Illi itaque ambo jacebant in terrâ almâ:
Illa verò super *eos* glorians verba alata dixit;
" Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores,
" Sint, quandò cum Argivis pugnant armatis,
" Et æquè audaces & tolerantes, ac Venus
" Venit Marti auxiliatrix, meo robori occurrens:
" Tum prorsùs jam olim nos destitissemus pugnâ,
" Ilii eversâ benè ædificatâ urbe.
Sic dixit: Subrisit autem dea ulnas candida Juno.

Ver. 418, 434, & 512.——λευκώλενος Ἥρη.] Vide suprà ad ά, 572; & ad ό, 92.

Ver. 420.—αἰγιόχοιο Διὸς] Vide suprà ad ά, 202.

Ibid.—ἀτρυτώνη,] Vide suprà ad β', 157.

Ver. 421.——κυνόμυια] Vide suprà ad *ver.* 394.

Ver. 424, 432.——ἐπιεισαμένη——ἐπαυσάμεθα] Vide suprà ad γ', 90; & ad γ', 141.

Ver. 425.——λύτο] Vide suprà ad *ver.* 114.

Ver. 426.——ποτὶ] *Al.* ἐπί.

Ver. 429.—θωρηκτῆσιν] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. Ut sit videlicèt ex θωρηκτής· quam vocem (uti ipse annotat) usurpat Poëta suprà μ', 317; ό, 689, 739; itemque *ver.* 277 hujus libri. *Al.* θωρηκτοῖσιν· scilicèt ex θωρηκτός· quæ vox alibi apud *Homerum* non reperitur.

Ver. 431.——Ἄρει ἐπίκουρος] Cod. *Harleian.* Ἄρηι ἐπίκουρος. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit, Ἄρη' ἐπίκουρος.

Ver. 432, 442, 450.——κεν δὴ——ὅσα δὴ——Ἀλλ' ὅτι δὴ] Vide suprà ad ξ', 433, 504; & ad β', 158.

Ver. 434. Ὡς φάτο·] Deest hîc versus in Codice *Harleiano*.

Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διεραμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴκ' ἀμαχητὶ
Ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
Μέμνησαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ,
Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
Παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;
Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βόας βουκολέεσκες
Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.

435 At Apollinem allocutus eſt rex Terræ quaſſator;
" Phœbe, cur jam nos ſeorsùm ſtamus? Neque enim par eſt,
" Cum cœperint alii: Hoc quidem turpe, ſi ſine pugnâ
" Redierimus in Olympum, Jovis ad ære fundatam domum.
" Incipe; tu enim natu junior: Non enim mihi quidem
440 " Honeſtum, quippe qui prior natus ſum, & plura cognovi.
" Stulte, cùm ita mente caſſum cor habes: neque prorsùs eorum ſaltem
" Recordaris, quot jam paſſi ſumus mala Ilium circa,
" Soli nos deorum, cùm ſuperbo Laomedonti
" A Jove profecti operam locavimus in annum,
445 " Mercede conductâ; is autem præcipiens mandata dabat?
" Ego quidem Trojanis urbem & muros ædificavi
" Latoſque & admodùm pulchros, ut inexpugnabilis urbs eſſet:
" Phœbe, tu verò flexipedes camuros boves paſcebas
" Idæ in ſaltibus multas convalles habentis ſylvoſæ.

Ver. 438 & 505. ——— χαλκοβατὲς δῶ.] Vide ſuprà ad ά, 426.

Ver. 439. ——γενεῇφι] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 440 & 447. Καλὸν,] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 445. ——ἐπὶ ῥητῷ,] Quâ ratione, ἐπὶ, hîc ultimam producat; item, εἰλίποδας, *ver.* 448; & ἑνὶ; *ver.* 475; vide ſuprà ad ά, 51. *Al.* ἐπί ῥ' ῥητῷ.

Ver. 446. Ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα]

Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ. *Æn.* V. 811.

Ibid. ——πόλιν καὶ τεῖχος.] Cod. *Harleian.* πόλιν περὶ τεῖχος.

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας] " Sol " paſcit omnia, quæ terra progenerat: Un- " de non unius generis, ſed omnium peco- " rum Paſtor canitur. Ut apud Homerum " Neptuno dicente;

" Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βόας βού- " κολέεσκες."

Macrob Lib. I. *cap.* 17.

Ibid. ——ἕλικας βόας] Ἕλικας δὲ τὰς βόας φησιν ἐπιθέλικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται· ἢ τὰς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἐχούσας, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ. *Schol.* At ſi vera eſſet prior interpretatio, tum præcedens εἰλίποδας omninò eſſet ſupervacaneum. Vide ſuprà ad ί, 462.

Ibid. ——βουκολέεσκες] *Paſcere ſolebas.* Vide ſuprà ad *ver.* 31; & ad ν', 84.

Ver. 449. ——κνημοῖσι] Ταῖς προσβάσεσι τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid. ——πολυπτύχου] Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ ἀπηλίσεις ἔχούσης. *Schol.*

Ibid. ——ὑληέσσης] *nemorosâ.* *Æn.* III. 270. Vide & ſuprà ad γ', 151.

Ver.

Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυσηθέες Ὧραι
Ἤνεικαν, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ᾽ ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅγ᾽ ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
Στεῦτο δ᾽ ὅγ᾽ ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ.
Νῶϊ δέ τ᾽ ἄψορροι κίομεν, κεκοτηότι θυμῷ,
Μισθῷ χωόμενοι, τὸν ὑποσχὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
Τῷ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ᾽ ἡμέων
Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
Πρόχνυ κακῶς, ζὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι;
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἐννοσίγαι᾽, οὐκ ἄν με ζαόφρονα μυθήσαιο
Ἔμμεναι, εἰ δὴ ζοί γε, βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,

450 "Sed cùm jam mercedis terminum gratissimæ Horæ
"Attulerunt, tunc nos vi fraudavit mercede totâ
"Laomedon violentus, minatusque dimisit.
"Tibi quidem is minabatur pedes & manus desuper *se*
"Ligaturum, & venditurum insulas in longinquas;
455 "Affirmabatque idem utriusque *se* abscissurum aures ære.
"Nos verò continuò revertebamur, irato animo,
"Ob mercedem indignantes, quam pollicitus non persolvit.
"Propter hoc jam nunc populis gratificaris? Neque nobiscum
"Tentas, ut Trojani fœdifragi pereant
460 "Funditùs malè, cum filiis & pudicis uxoribus?
Illum verò vicissim allocutus est rex longè jaculans Apollo;
"Neptune, haudquaquàm me prudentem dixeris
"Esse, si jam tecum, mortalium gratiâ, dimicem,
"Miserorum, qui, foliis similes, interdum quidem
465 "Admodùm vegeti sunt, terræ fructu vescentes,

Ver. 450. —— πολυσηθέες Ὧραι] Πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπελεύσει ἐμποιοῦσαι. *Schol.* Cæterùm alii, notante *Eustathio*, hîc scribunt πολυσηθέος· ut ad μισθοῖο referatur.

Ver. 453. Σοὶ] Cod. *Harleian.* Σόν.

Ver. 455. —— ἀποκοψέμεν] Nonnulli, notante *Eustathio*, quibuscum facit & *Scholiastes*, hîc legunt ἀπολεψέμεν. Ut suprà ά, 236;

—— περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε. ——

Al. ἀποκόψειν.

Ver. 459. Πειρᾷ,] Cod. *Harleian.* Πειρᾷς.

Ver. 461—472—478. —— ἑκάεργος. —— Ἑκάεργε —— ἑκάεργος.] Vide suprà ad ά, 43 & 58.

Ver. 463. —— βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,] *Plutarchus, de Consolat. ad Apollonium*, locum hunc modo citat;

—— βροτῶν δ᾽ ἕνεκα πτολεμίζειν
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέντοι
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι, οὐδέ τις ἀλκή.

Ibid. —— πτολεμίζω,] *Al.* πτολεμίξω.

Ver. 464. —— φύλλοισιν ἐοικότες, —— ἄλλοτε —— τελέθουσιν. —— Ἄλλοτε δ᾽ αὖ φθινύθουσιν] Vide suprà ad ζ, 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες] Μεγάλως ἔνθερμοι, ἐνεργεῖς. *Schol.*

Ἄλλοθε δ' αὖ φθινύθεσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
Παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ', αὐτοὶ δηριάσθων.
Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν πολέμῃσι.
Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
Φεύγεις δὴ, Ἑκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
Μή ζευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὡς φάτο· τὴν δ' ὔτι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ χολωσαμένην Διὸς αἰδοίην παράκοιτις,
Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
Πῶς δὲ ζὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεὲς, ἀντί' ἐμεῖο
Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
Τοξοφόρῳ περ ἐοῦσῃ· ἐπεί ζε λέοντα γυναιξὶ

" Interdum verò contrà pereunt exanimes: Sed citissimè
" Desistamus à pugnâ; illi verò, ipsi prælientur.
Sic utique locutus retrò se vertit; verebatur enim
Cum patruo conserere manus.
Hunc autem soror vehementèr objurgavit, domina ferarum
Diana agrestis, & probrosa dixit verba;
" Fugis jam, Longè jaculans? Neptunoque victoriam
" Totam concessisti? Impuneque ei gloriam dedisti?
" Stulte, cur omninò arcum gestas inutilem frustrà?
" Non te nunc ampliùs patris in ædibus audiam
" Gloriantem, sicut anteà inter immortales deos,
" Contra Neptunum adversis viribus *te* pugnaturum.
Sic dixit: Eam verò neutiquam allocutus est longè jaculans Apollo:
Sed irata Jovis veneranda uxor,
Increpuit Sagittis gaudentem contumeliosis verbis;
" Quomodò verò tu nunc iustines, canis audax, contra me
" Stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas,
" Sagittifera licet sis: te nempè leonem inter mulieres

Ver. 466.—φθινύθεσιν] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad β, 43.

Ver. 467. Παυσώμεσθα] *Al.* Παυώμεσθα.

Ver. 468.—— πάλιν ἐτράπετ'] *Retrò se convertit.* Vide suprà ad *ver.* 241; & ad ϖ, 594.

Ver. 473.——μίλτον] Vide suprà ad ϖ, 336.

Ver. 474. Νηπύτιε,] *Barnesius* ex conjecturâ edidit Νηπύτιος; " Et sæpè alias," inquit, " *Nominativus* pro *Vocativo* ponitur." Quod ferri non potest. Vide suprà ad ά, 175. Præterea mutato hîc nihil opus. Vide ad ά, 51.

Ver. 476, 500, & 513.—— ἀθανάτοισι] Similiterque infrà *ver.* 504, Συσατέρος & *ver.* 561, ἀπονοσφιν. Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 480. Νείκεσεν] Deest hîc versus in Codice *Harleiano.*

Ibid.—ὀνειδείοις] Vide suprà ad ϖ, 628.

Ver. 481.—μέμονας,] Vide suprà ad ϝ, 481 & 736.

Ver. 482. Στήσασθαι;] *Al.* Στήσεσθαι.

Ibid.—ἀντιφέρεσθαι,] *Al.* ἀντιφερίζειν.

Ver.

Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε καλακτάμεν, ἤν κ' ἐθέλησθα.
Ἦτοι βέλτερόν ἐςι κατ' ὄρεα θῆρας ἐναίρειν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Ὅσσον φερτέρη εἰμί, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἰνύτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
Ἐνροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊςοί·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥςε πέλεια,
Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἰρηκος κοίλην εἰςέπτατο πέτρην,
Χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
Ὣς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ὕτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
Ἀλλὰ μάλα προφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν

" Jupiter conſtituit, & dedit interficere quamcunque velis.
" Certè ſatius eſt per montes feras interficere,
" Agreſteſque cervas, quàm cum potentioribus vi pugnare.
" Sed ſi vis pugnæ periculum facere, *fac*; ut benè ſcias,
" Quanto fortior ſim, quandoquidem mihi vires opponas.
Dixit, & ambas ad carpum manus prehendit
Siniſtrâ; dextrâ autem ab humeris detraxit pharetram:
Ipsâque verberabat *eam* ad aures ſubridens
Huc illuc ſe verſantem; veloces autem excidebant ſagittæ:
Lacrymabunda verò deindè dea fugit, veluti columba,
Quæ nempè metu accipitris cavam volat in petram,
In latebram; (neque enim illi capi fatale erat:)
Sic illa lacrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.
Latonam autem allocutus eſt internuncius Argicîda;
" Latona, ego verò tecum haudquaquàm pugnabo; arduum enim
" Confligere cum uxoribus Jovis nubes cogentis:
" Sed promptiſſima inter immortales deos

Ver. 484.—ἤν κ' ἐθέλησθα.] Cod. *Harleian.* ἤν κ' ἐθέλησθα.

Ver. 487. Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι—] Στικτέον εἰς τὸ δαήμεναι· ἔςι γὰρ ἀντὶ τοῦ δάηθι. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.* Elegantiùs tamen, ut opinor, reticeri hîc intelligitur ſententiæ Apodoſis: Ἵνα λέγῃ ἡ Ἥρα, ὡς εἶπες ἐθέλεις γνῶναι, ἰδὼ πάσχε. *Euſtath.* Vide ſuprà ad α', 135, 137; & 340.

Ver. 490—502.——αἴνυτο——ζυγαίνυτο] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 491.—ἔθεινε] Vide ſuprà ad γ'; 84.

Ver. 492. Ἐντροπαλιζομένην·] *Al.* Ἐντροπαλιζομένη.

Ver. 493.——ὄϊςι πέλεια, Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἰρηκος] Quam facilè accipiter ſaxo ſacer ales ab alto
Conſequitur pennis ſublimem in nube columbam. *Æn.* XI. 721.

Ver. 494. Ἥ ῥά θ'] *Quæ ſcilicèt*——.

Ibid.——ὑπ' ἰρηκος] Vide ſuprà ad σ', 615.

Ver. 497.——Λητῶ] Ita *Barneſius. Al.* Λητοῖ.

Ver. 498.——μαχήσομαι·] Cod. *Harleian.* μαχέσσομαι.

Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κραιερῇφι βίηφιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ ζυναίνυτο καμπύλα τόξα,
Πεπλεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ ϛροφάλιγι κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
Ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κύρη,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
Εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρεθ', ἡδὺ γελάσσας·
Τίς νύ ϛε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανιώνων
Μαψιδίως, ὡσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐϛέφανος Κελαδεινή·
Σή μ' ἄλοχος ϛυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
Μέμβλετο γὰρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,

" Gloriator *te* me viciſſe aſperâ vi.
Sic utique dixit: Latona verò collegit incurvos arcus & ſagittas,
Quæ ceciderant aliò aliæ in vertigine pulveris:
Hæc quidem ſagittandi inſtrumentis ſumptis ſecuta eſt filiam ſuam:
Illa verò ad Olympum pervenerat, Jovis ad ære fundatam domum;
Lacrymabunda autem patris inſedit genibus filia,
Circumque divinum peplum tremebat: hanc verò ad ſe
Recepit pater Saturnius, & interrogavit, ſuavitèr ridens;
" Quiſnam tibi talia fecit, chara filia, cœleſtium
Temerè, ac ſi quid flagitii patrâſſes palam? [amans;
Illum verò viciſſim allocuta eſt pulchrè coronata Tumultuum venaticorum
" Tua me conjux malè excepit, pater, ulnas candida Juno,
" A quâ immortalibus contentio & lis impendet.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
At Apollo Phœbus ſubiit Ilium ſacram:
Curæ erat enim ei murus benè ædificatæ urbis,

Ver. 501.—κρατερῇφι βίηφιν.] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 503. Πεπλεότ'] Vox hæc *ſingularis* eſt; nec, ut opinor, ullâ ex analogiâ defendi poteſt. Vide ſuprà ad ά, 265; ad β', 818; & ad ν', 46. Codex *Harleianus* habet Πεπτιῶτ'· quam & veram eſſe crediderim lectionem propter ſimilia τιθησῶτ', μεμαῶτ', &c. Pronuntiabatur autem Πεπτῶτ'.

Ver. 504.—θυγατέρος ἧς·] Quâ ratione, θυγατέρος, hîc ultimam producat; item ἀμβρόσιος & προτὶ, *ver.* 507; & γὰρ, *ver.* 516; & δὲ, *ver.* 519; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 507.——ἄρ'] *Ut ſit*——.

Ibid.—ἑανὸς] Vide ſuprà ad σ', 352; & ad γ', 385.

Ver. 508.——ἀνήρεθ'] *Al.* ἀνείρεθ'. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 509.—τοιάδ'] Vide ſuprà ad υ, 357.

Ver. 510. Μαψιδίως,] Deeſt hic verſus in codice *Harleiano*.

Ver. 511.——Κελαδεινή·] Παρὰ τὸν γενόμενον ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς κέλαδον, ἤγουν θόρυβον. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.

Ver. 513.——ἐφῆπται.] *Al.* ἐφῆπτο. Utrumque hoc quidem in loco ferri poſſit. *Al.* ὑφῆπται.

Ver. 515.——ἐδύσετο] Vide ſuprà ad β', & ad ί, 109.

Ver.

Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιόωντες·
Κὰδ' δ' ἵζον παρὰ παλρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτές τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ἄστεϊ αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μηνις ἀνῆκε·
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
Ὡς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Εἰςήκει δ' ὁ γέρων Πριαμος θείοιο ἐπὶ πύργου,
Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
Ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτὰς πυλαωρούς·
Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι·
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
Αὖτις ἔπ' ἀψ θέμεναι ζανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·

Nè Danai everterent præter fatum die illo:
At cæteri ad Olympum rediêre dii sempiterni,
Alii quidem, irati, alii verò, admodum gloriâ exultantes;
Assederuntque patri atras nubes cogenti: At Achilles
Trojanos simul ipsosque perdebat & solidos ungulis equos.
Ut verò cum fumus ascendens ad cœlum latum pervenit
Urbe ardente, Deorum nempe eum ira excitat;
Omnibus autem affert laborem, multisque mala immittit;
Sic Achilles Trojanis laborem & mala attulit.
Stabat autem senex Priamus sacrâ in turri,
Animadvertitque Achillem ingentem: At sub illo
Trojani facilè turbabantur trepidâ fugâ, neque ulla vis
Erat: ille autem ejulatu edito à turri descendit in terram,
Mandata daturus ad murum inclytis portarum custodibus;
" Apertas in manibus portas tenete, usque dum copiæ
" Venerint ad urbem trepidâ fugâ: Certè enim Achilles
" Propè iste perturbans; nunc existimo exitialia futura:
" Sed postquàm intra murum respiraverint conclusæ,
Rursùs obserate tabulas peritè aptatas:

Vrr. 517.——ὑπὲρ μόρον] Vide suprà ad ῥ, 336.

Ver. 520.—παρὰ παλρὶ] *Al.* πὰρ Ζηνί.

Ver. 525.—πόνον] Cod. *Harleian.* φόνον.

Ver. 526, 549. Εἰςήκει——κεκάλυπτο] Vide suprà ad ϑ, 434, 492; & ad ά, 37.

Ibid.——θείοιο ἐπὶ πύργου,] Turrim in præcipiti stantem, summisque sub astra Eductam tectis, unde omnis Troja videri, Et Danaûm solitæ naves, & Achaïca castra. *Æn.* II. 460.

Ver. 529. Γίνεθ'·] *Al.* Γίγνεθ'. Quod perinde est. Nam γίνομαι primam producit.

Ibid.——βαῖνε] Vide suprà ad ϑ, 87; & ad ν, 84.

Ver. 530. Ὀτρυνέων] Vide suprà ad ά, 309.

Ver.

Δείδια γὰρ, μὴ ἕλῃ ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅλῆαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
Αἱ δὲ πεσασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον· ὁ δὲ ζφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κραδίῃ, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
Ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
Ἕστη, ὄπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἕστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοινή·

" Metuo enim, nè exitialis vîr in murum irrumpat.
Sic dixit: Illi autem aperuerunt que portas, & retruſerunt obices;
Hæ autem apertæ pepererunt ſalutem: At Apollo
Obvius exiliit, à Trojanis ut perniciem arceret.
Ii autem rectà ad urbem & murum altum,
Siti æridi, pulvere obliti, ex campo
Fugiebant; ille verò vehementèr inſequebatur haſtâ: rabies nempè ei cor
Continentèr tenebat violenta, iràque percitus cupiebat gloriam referre.
Tum certè altam portis Trojam cepiſſent filii Achivorum,
Niſi Apollo Phœbus Agenora nobilem excitâſſet,
Virum, Antenoris filium, eximiumque, fortemque.
Ejus quidem cordi audaciam immiſit, eique ipſe
Aſtitit, ut mortis graves manus arceret,
Fago tectus: coopertus autem erat caligine multâ.
At ille, ut advertit Achillem urbium vaſtatorem,
Conſtitit; multaque ei cor volvebat æſtuans manenti:

Ver. 536.——Δείδια] Vide ſuprà ad ξ, 240; & ad ν, 736.

Ibid.——ἅλῆαι.] *Al.* ἅλῆαι.

Ver. 538.——τεῦξαν φάος.] Παρέσχον τοῖς φυγοῦσι τὴν σωτηρίαν. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ver. 541. Δίψῃ] *Al.* Δίψει.

Ibid.——καρχαλέοι,] *Al.* καρφαλέοι.

Ibid.——κεκονιμένοι,] *Al* κεκονισμένοι.

Ver. 542.——ζφεδανὸν ἔφεπ'] Quâ ratione, ζφεδανὸν, hîc ultimam producat; item μὲν, etiam extra cæſuram, *ver.* 547; & πεδίον, *ver.* 558; & τε, *ver.* 559; & αὐτὰρ, iterùm extra cæſuram, *ver.* 570; vide ſuprà ad ά, 51. *Al.* ζφεδανὸν μέθεπ'. Et ζφεδανῶς ἔφεπ'· ἀντὶ τοῦ ζφοδρῶς διώκων. Notante *Euſtathio.*

Ver. 545.——Ἀπόλλων Φοῖβος] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 546. Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν,] Vox, φῶτα, non hîc παρέλκει; Quod eſt ridiculum & Poëtâ omninò indignum. Sed, ut opinor, *virum inclytum* denotat.

Ver. 547. Ἐν μέν οἱ] *Barneſius* melius legi poſſe exiſtimat, Ἐν μέν ἑοῖ. Sed nihil opus.

Ver. 548.——χεῖρας] *Barneſius de ſuo* edidit κῆρας. Verùm, ut opinor, rationibus haud ſatis idoneis. Præſertim cùm haud diſſimilem phraſin uſurpat Poëta ſuprà ά, 97; Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει.

Ver. 549 ——κεκλιμένος.] Vide ſuprà ad ά, 309 & 314.

Ver. 550.——Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,] Vide ſuprà ad β, 278.

Ver. 551.——πόρφυρε] Vide ſuprà ad ά, 338 & 482.

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατερῆ Ἀχιλῆος
Φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
Αἰρήσει με κὴ ὥς, κὴ ἀνάλκιδα δειροτομήσει·
Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, πεσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήϊον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημούς, κατά τε ῥωπήϊα δύω,
Ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος πολαμοῖο,
Ἱδρῶ ἀποψυχθεὶς, πότι Ἴλιον ἀπονεοίμην·
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ,
Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσαι θάνατον κὴ κῆρας ἀλύξαι.
Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔς' ἀνθρώπων.
Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεως καλεναντίον ἔλθω·
Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ,

Ingemiſcens autem dixit ad ſuum magnum animum;
" Hei mihi, ſiquidem metu violenti Achillis
" Fugero, quâ & alii turbati fugantur;
" Capiet me etiam ſic, & imbellem obtruncabit:
" Si verò ego hos quidem turbari ſinam
" A Pelide Achille, pedibuſque à muro aliò
" Fugero per campum Iliacum, donec pervenero
" Idæque ad ſaltus, ſenticetaque ingrediar;
" Veſpertinus autem deindè cùm me lavero in fluvio,
" A ſudore refrigeratus, ad Ilium reverterer:
" Sed cur mihi hæc meus ſecum differit animus?
" Nè me abeuntem ab urbe ad campum advertat,
" Et me rapidè perſecutus conſequatur velocibus pedibus:
" Non ampliùs deindè licebit mortem & fatum effugere.
" Valdè enim fortis ſuprà omnes eſt mortales.
" Quòd ſi ipſi ante urbem obviàm venero;
" Etenim huic certè vulnerabile corpus acuto ære,

Ibid. ——μένοντι·] *Al.* κιόντι.
Ver. 554. —— φοβέονται,] *Al.* κλονέονται.
Ver. 556. ——ἐάσω] Vide ſuprà ad δ', 42.
Ver. 558. ——πεδίον Ἰλήϊον,] Τόπος ἐν ᾧ Ἴλιον τάφος ἐστί. *Schol.* Τινὲς δὲ Ἰδήϊον πεδίον γράφουσι, τὸ τῇ Ἴδῃ ὑποκείμενον· διὰ τὸ εὐθὺς ἐπάγεσθαι τὸν Ποιητὴν, " ὄφρ' ἂν ἵκωμαι " Ἴδης κνημούς." *Eustath.*
Ver. 559. ——ῥωπήϊα] Ἰμαντώδη φυτὰ, ἀφ' ἃ τὰ δάστια τῆς ὕλης. *Schol.*
Ver. 560. ——λοεσσάμενος] *Quum me ipſe lavero.* Vide ſuprà ad *ver.* 241; & ad γ', 141.
Ver. 561. ——πότι] *Al.* ποτί. Quod perindè eſt.
Ibid. ——ἀπονεοίμην·] *Al.* ἀπονίεσθαι.
Ver. 563. ——ἀπαειρόμενον] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν νεῶν ἀπαιρουσῶν. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*
Ibid. ——πολίως] Ita edidit *Barneſius.* *Al.* πόλιος. Quod idem.
Ver. 565. ——ἔσαι.] *Al.* ἔσσαι.
Ver. 567. Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεως] Vide ſuprà ad β', 811. *Al.* πόλιος.
Ver. 568. Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς] ——mortali urgemur ab hoſte Mortales: totidem nobis animæque manuſque. *Æn.* X. 385.

Ver.

Ἐν δὲ ἑᾳ ψυχὴ, θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
Ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὥρμαϊο πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, ὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖ, ὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ ὑτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
Ἀλλά τε κῆ περὶ δερὶ πεπαρμένη ἐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι, ἠὲ δαμῆναι·
Ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυὸς, δῖος Ἀγήνωρ,
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὅ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχεθε πάλλοσε ἴσην,
Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, κῆ μέγ' ἀΰτει·
Ἦ δή πε μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Ἥμαλι τῶδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
Νηπύτι', ἦτ' ἔτι πολλὰ τελεύξεσθαι ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ·
Ἐν γάρ οἱ πολέες τε κῆ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,

" Ineſtque una anima, mortalemque ipſum dicunt homines
" Eſſe: atquì ei Saturnius Jupiter gloriam præbet.
Sic fatus, Achillem converſus expectabat; intuſque ei cor
Forte geſtiebat prœliari atque pugnare.
Veluti panthera prodit alto ex fruticeto
Virum venatorem contra, neque quicquam animo
Percellitur; neque in fugam vertitur, latratu audito;
Etſi enim prior eam cominùs percuſſerit, aut eminùs,
Tamen vel haſtâ transfixa non deſiſtit
A ſtrenuâ pugnâ, antequàm vel cominùs congrediatur, vel dometur:
Sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor,
Nolebat fugere, antequàm periculum faceret Achillis.
Sed clypeum quidem ſibi prætendit undique æqualem,
Haſtâ autem in eum collimabat, & altùm clamabat;
" Certè jam omnino ſperabas apud animum, illuſtris Achille,
" Die hoc urbem *te* everſurum Troûm glorioſorum;
" Stulte, certè adhuc multi efficientur dolores de eâ;
" In eâ enim multique & fortes viri inſumus,

Ver. 572.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſuprà ad ἡ, 232 & 279.

Ver. 573.——πάρδαλις] Cod. *Harleian.* πόρδαλις.

Ibid.——ξυλόχοιο] Ὑλώδης τόπος Συνδένδρα. *Schol.*

Ver. 574.——ἐναντίον,] *Al.* ἐναντίη.

Ver. 575.——κεν ὑλαγμὸν] Scribunt nonnulli, teſte *Euſtathio*, κυνυλαγμόν.

Ver. 576.——φθάμενός,] Vide ſuprà ad ε, 43.

Ibid.——ἢ ὑτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,] *Vel cominùs, vel eminùs vulneravit.* Vide ſuprà ad δ', 540; & ad ε', 84.

Ibid.——ὑτάσῃ,] Vide ſuprà ad ν', 192; & ad ά, 140.

Ver. 581.——πρόσθ' ἔσχετο] Cod. *Harleian.* πρόσθε ἔχέτο,

Ver. 583. Ἦ δέ πω] *Al.* Ἦδη πω.

Ibid.——ἔολπας] Vide ſuprà ad ά, 37; & ύ, 186.

Ver. 585.——ἦτ' ἔτι πολλὰ] *Al.* ἦ μάλα πολλά.

Ver. 586. Ἐν γάρ οἱ] Edidit *Barneſius* Ἐν γάρ τοι. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver.

Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
Ἴλιον εἰρύομεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
Ὡδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γνάλῳ, ὃδ' ἀφάμαρτεν·
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ἄρουσε
Βλημένου, ὃδ' ἐπέρησε· θεῶν δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλείδης δ' ὥρμησατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
Δεύτερος· ὃδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
Αὐτῷ γὰρ ῥ' Ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς
Ἕστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πὰρ πολαμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τυτθὸν ὑπεκπροθέουτα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,

" Qui utique propugnantes charis parentibus, uxoribusque, & liberis,
" Ilium tutemur: tu verò fatum hîc conſequêris,
" Adeò terribilis licèt ſis & audax bellator.
Dixit utique, & acutum telum gravi manu emiſit;
Et percuſſit tibiam ſub genu, neque aberravit;
Circaque ipſam ocrea recens elaborati ſtanni
Horrendùm reſonuit: æs verò reſiliit
A percuſſo, neque penetravit; dei enim prohibuere dona.
Pelides verò impetum fecit in Agenora deo parem
Secundus: at non ſivit Apollo gloriam referre,
Sed ipſum eripuit, texitque caligine multâ,
Quietumque ipſum è prælio miſit ut abiret.
At hic Pelidem dolo avertit à populo:
Ipſi enim longè jaculans Agenori omnia cum ſe aſſimulârat,
Stetit ante pedes; ille verò feſtinabat pedibus perſequi.
Dum ille hunc per campum perſequebatur tritici feracem,
Converſus præter fluvium vorticibus profundum Scamandrum,
Parvo intervallo præcurrentem; dolo enim lactabat Apollo,

Ver. 587.——τοκέων, ἀλόχων τε,] *Al.* ἀλόχων, τοκέων τε. Quam lectionem & præfert *Barneſius*. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 588.——εἰρύομεσθα·] *Al.* εἰρυσόμεσθα.

Ver. 590.——βαρείης] *Al* παχείης, Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 593. Σμερδαλέον κονάβησε·] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 594.——ἐπέρησε·] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 596.—ἔασεν] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 598.——ἄρα] *Deinceps*——.

Ver. 600.——Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς] Vide ſuprà ad ξ', 136.

Ver. 602. Ἕως ὁ τὸν] Pronuntiabatur Ὥστο vel Ὥσυ. Vide ſuprà ad σ', 15; & ad ό, 539.

Ver. 603. Στρέψας] *Al.* Τρέψας.

Ver. 604.——δόλῳ δ' ἄρ'] *Henricus Stephanus* legendum hîc δόλῳ γὰρ, verbaque δόλῳ γὰρ ἔθελγεν Ἀπόλλων parentheſi includenda cenſet. Sed, ut opinor, minùs aptè. Porrò ſententiam connectit vocula ἄρ' cum eo quod præceſſit, *ver.* 599, 600.

Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
Τόφρ᾽ ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ᾽ ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ᾽ ἄρα τοί γ᾽ ἔτλαν πόλεως καὶ τείχεος ἐκτὸς
Μεῖναι ἔτ᾽ ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
Ὅς τ᾽ ἔθαν᾽ ἐν πολέμῳ· ἀλλ᾽ ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὄφρα τῶν γε πόδες καὶ γένυα σάωσαν.

605 Ut ſemper ſperaret *ſe* aſſecuturum pedibus ſuis:
Interim cæteri Trojani fugati venerunt conferti
Læti ad urbem; urbs verò implebatur concluſis.
Neque enim illi ſuſtinebant urbem & murum extra
Expectare jam ſe invicem, & cognoſcere, & quis effugiſſet,
610 Et quis occubuiſſet in pugnâ; ſed cupidè infundebantur
In urbem, quemcunque eorum pedes & genua incolumem retulerant.

Ver. 607.——ἔμπλητο] *Al.* ἔμπλετο.
Ver. 607—610. Ἀσπάσιοι——ἀσπασίως] Vide ſuprà ad ά, 140.
Ver. 608.—πόλεως] Vide ſuprà ad *ver.* 563.
Ver. 610.—ἀσπασίως] *Al.* ἐσσυμένως.
Ibid.——ἐσέχυντο] *Al.* ἐπέχυντο.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Χ'.

ΤΩΝ λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνος Ἕκτωρ ἔξω μένει· παρακαλέσαντων δὲ αὐτὸν τῶν γονέων εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ἀπαρνεῖται· καὶ ὁ μὲν ὑπεναντίον Ἀχιλλέως ἐλθὼν, διώκεται τρὶς περὶ τὰ τείχη. Ζεὺς δὲ ταλαντεύει ἀμφοτέρων τὰς μοίρας· καὶ αἱ μὲν τοῦ Ἕκτορος, ἐπὶ γῆς χωροῦσιν· αἱ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἄνω φέρονται· καὶ ὅτω Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα ἀποχωρεῖν τῆς μάχης· καὶ ὁ μὲν ὑποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, καθομοιωθεῖσα τῷ Πριάμου παιδὶ, Δηϊφόβῳ, παφορμᾷ Ἕκτορα ἀντιτάξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ πεισθεὶς ἀνθίσταται, καὶ ἀναιρεῖται, δεθείς τε ὑπὸ τοῦ ἅρματος Ἀχιλλέως, ἕλκεται εἰς τὸ στρατόπεδον Ἑλλήνων.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

ΤΩΝ Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Ἕκτωρ ὑπομένας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει· ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

Ἄλλως.

Χῖ Θέτιδος γόνος ὠκὺς ἀπώλεσεν Ἕκτορα δῖον.

Ἄλλη.

Χῖ δ' ἄρα, τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἠΰτε νεβροὶ,
Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

SIC hi quidem per urbem trepidâ fugâ diffipati, velut hinnuli,
A ſudore ſe refrigerabant, bibebantque, medebanturque fiti,
Acclinati pulchris propugnaculis: At Achivi

Ver. 3. Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν·] τειχῶν· ἐπάλξεις γὰρ, οἱ τῶν τειχῶν καλούμενοι προμαχῶνες. *Schol.* Παρακεκλιμένοι, ὅ ἐστι περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν

Ver.

Τείχεος ἄσσον ἴσαν, ζάκε᾽ ὤμοισι κλινάντες.
Ἕκτορα δ᾽ αὐτῆ μεῖναι ὁλοὴ Μοῖρ᾽ ἐπέδησεν,
Ἰλίῃ προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νυ πώ με
Ἔγνως ὡς θεός εἰμι, ζὺ δ᾽ ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
Ἦ νύ τοι ὅττι μέλει Τρώων πόνος, οὕς ἐφόβησας,
Οἵ δή τοι εἰς ἄστυ ἅλεν, ζὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
Οὐ γάρ με κλανέεις, ἐπεὶ ὅτοι μόρσιμός εἰμι.
Τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔβλαψάς μ᾽, Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ᾽ ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὀδὰξ εἵλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

Ad murum propè accedebant, ſcuta humeris inclinantes.
Hectorem verò ibi manere exitiale Fatum tanquam compede vinctum coëgit,
Ilium ante, portaſque Scæas.
At Pelidem allocutus eſt Phœbus Apollo;
" Cur me, Pelei fili, pedibus velocibus perſequeris,
" Ipſe mortalis cùm ſis, deum immortalem; nec dum omninò me
" Agnoviſti, quòd Deus ſum; tu autem indefinentèr furis.
" Tibi nimirùm nihil curæ eſt contra Troas labor bellicus, quos fugâſti,
" Qui jam in urbem concluſi ſunt, tu verò huc divertiſti:
" Neque enim me interficies, quoniam haud mortalis ſum.
Hunc autem gravitèr indignatus allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Læſiſti me, Longè jaculans, Deorum perniciosiſſime omnium,
" Qui huc nunc avertiſti à muro: Certè adhuc multi
" Terram mordicùs prehendiſſent, antequàm in Ilium perveniſſent.

Ibid. & *ver.* 73, 154, & 155.——καλῆσιν ——καλὰ——καλοὶ——καλαί] Vide ſuprà ad β′, 43.

Ibid. & *ver.* 4. Κεκλιμένοι——κλίναντες.] Vide ſuprà ad ά, 309 & 314.

Ver. 5.—ὁλοὴ] Ita & Codex *Harleianus*. *Barneſius* autem ex conjecturâ edidit ὁλῳή. Vide ſuprà ad ά, 342.

Ver. 6. Ἰλίῃ προπάροιθε,] Vide ſuprà ad ά, 24 & 66.

Ibid.——πυλάων τε Σκαιάων·] Ἐν ἀριστερᾷ τῦ τείχυς κεῖνται αἱ πύλαι αὗται· καλοῦνται δὲ Δαρδανίαι. *Schol.* MS. apud *Barneſium*.

Ver. 7.—Φοῖβος Ἀπόλλων·] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 8. Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,] Οὐχ ἁλωτὸν γὰρ εἶναι θνητῷ, ἐδὲ καλαληπτὸν τὸ θεῖον, ὅτε ποσὶν, ὅτε χερσὶν, ὅτε ὀφθαλμοῖς, ὧδ᾽ ἅλως τῇ *Camaïri*, δεδήλωκεν. *Clemens Alexandrin. Strom.* V. ubi hunc *Homeri* locum adducit.

Ver. 11. Τρώων πόνος,] Τὸ κατὰ Τρώων ἔργον. *Schol.*

Ver. 13. Οὐ γάρ με] Refertur iſtud, γὰρ, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: *Atqui fruſtrà me inſequeris*; Vel, *ne me ampliùs inſequere*; *non* ENIM, &c. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit, Οὐ μέν με.

Ibid.——κλανέεις,] *Al.* κλενέεις.

Ver. 15. Ἔβλαψάς μ᾽, Ἑκάεργε,] Vituperat hunc locum *Plato*; Οὐκοῦν δὲ γε——δι᾽ Ὁμηρον λέγειν, ὅτι θεὸν ὅσιον ταῦτά κε κατὰ Ἀχιλλέως φάναι ἢ ἄλλων λεγόντων πειθεσθαι. Καὶ αὖ ὡς πρὸς τὸν Ἀπόλλω εἶπεν, " Ἔ- " βλαψάς μ᾽, Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάν- " των. Ἦ σ᾽ ἂν τισαίμην, εἰ μοι δύναμίς γε " παρείη." *De Republ. lib.* 3.

Ibid.——ὀλοώτατε] *Al.* δολοώτατε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδὰξ εἵλον,]

Procubuit moriens & humum ſemel ore momordit. *Æn.* XI. 418.

Vide ſuprà ad β′, 418.

Ibid.——πρὶν Ἴλιον] Quâ ratione, πρὶν, hîc, etiam extra cæſuram, producatur; item πρῶτος, *ver.* 253; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τὼς δ' ἐσάωσας
Ῥηϊδίως, ἐπεὶ ὄφρα τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω·
Ἤ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐλελήκει,
Σευάμενος, ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος, ζυγὸν ὄχεσφιν,
Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο.
Ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γένατ' ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ', ὥς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο
Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ·
Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·
Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·

" Nunc verò mihi quidem magnam gloriam eripuisti, illosque servâsti
" Facilè; non enim ultionem ullam veritus es in posterum:
" Profectò te ulciscerer, si mihi facultas utique adesset.
Sic fatus, ad urbem magnis elatus animis abiit,
Ruens, velut equus certamine victor, cum curru,
Qui celeritèr currit magno nisu contendens per campum.
Sic Achilles celeritèr pedes & genua movebat.
Hunc verò senex Priamus primus vidit oculis,
Collucentem tanquam stellam, ruentem per campum,
Quæ ante Autumnum oritur: perillustres autem ejus radii
Lucent multa inter astra nocte intempestâ;
Quam canem Orionis vulgò vocant:
Splendidissima quidem hæc est, at exitiale signum est,
Atque immittit magnum æstum miseris mortalibus:

Ver. 19, 20.——τίσιν——τισαίμην,] Quâ analogiâ ex λῦω, λῦσω, deducitur λῦσις· ex φθῖνω, φθῖσειν, φθῖσις· ex κρῖνω, κρῖσις· ex φαίνω, φᾶσις· eâdem ex τῖω, τῖσω, deducitur τῖσις. Vide suprà ad ζ', 434; ad γ', 414; & ad ξ', 484.

Ver. 21. Ὣς εἰπὼν——ἐλελήκει,] Vide suprà ad φ', 352; & ad ϖ', 751.

Ver. 22. Σευάμενος,] Vide infrà ad *ver.* 33; item suprà ad γ', 141; & ad Θ', 199.

Ver. 23 & 27. Ὅς ῥά τε] *Qui scilicèt*——.

Ver. 26. Παμφαίνονθ', ὥς' ἀστέρ',]
——ipse agmine Pallas
In medio, chlamyde & pictis conspectus in armis:
Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer undâ,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo.——
Æn. VIII. 587.
Non secùs ac liquidâ siquando nocte cometæ
Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;
Ille sitim morbosque ferens mortalibus ægris
Nascitur, & lævo contristat lumine cœlum. *Æn.* X. 272.
Vide suprà ad ε, 4; ad λ', 62; & infrà ad *ver.* 317.

Ibid. & *ver.* 62.——ἐπεσσύμενον——ὀλλυμένους,] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 27. Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν·] Ἐδει, πρὸ ὀπώρης, εἰπεῖν· τότε γὰρ ἡ τῦ Κυνὸς ἐπιτολή. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.* Ὀπώρα δὲ ἡ νῦν μέρος θέρους τὸ τελευταῖον, μεθ' ὃ τὸ μετόπωρον. *Eustath.*

Ver. 29. Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος·] Τὸν ἀστρῶον κύνα ἤτως ἔφη. *Schol.*

Ver. 30.——ὅγ'] *Al.* ὅδ'. Atque ita legit & Codex *Harleianus.*

Ibid.——τέτυκται,] Vide suprà ad γ', 481 & 736; & ad ά, 37.

Ver. 31.——πυρετὸν] Ἤτοι κυρίως, ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ τὴν τῦ ἀέρος ἔκκαυσιν. *Schol.*

Ibid.——δειλοῖσι βροτοῖσιν·]
——mortalibus ægris. *Georgic.* I. 237.
——miseris mortalibus——
Georgic. III. 66.

Ὡς τὲ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ ςήθεσσι θέοντος.
Ὠιμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψαλο χερσὶν,
Ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει,
Λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
Εἰςήκει, ἄμοσον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
"Ἕκλορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τῦτον
Οἶος, ἄνευθ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς,
Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρλερός ἐςιν.
Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιλο,
Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονλαι
Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.
Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
Κτείνων, καὶ περνὰς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων.
Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
Οὐ δυνάμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄςυ ἀλένλων,
Τές μοι Λαοθόη τέκελο, κρείσσα γυναικῶν.
Ἀλλ' εἰ μὲν ζώσσι μετὰ ςρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειλα
Χαλκῦ τε χρυσῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔςι γὰρ ἔνδον·

Sic hujus æs ſplendebat circa pectora currentis.
Ejulabat verò ſenex, caputque pulſabat manibus,
In altum ſublatis, magnoque edito ejulatu clamabat,
Supplex orans dilectum filium: is autem ante portas
Stabat, vehementèr animis ardens cum Achille pugnare:
Illum verò ſenex miſerabilitèr allocutus eſt, manus extendens;
" Hector, nè mihi expecta, dilecte fili, virum hunc
" Solus, abſque aliis; ut nè mox mortem aſſequaris,
" A Pelidâ domitus: longè enim viribus præſtat,
" Crudelis, utinam diis charus tantùm eſſet,
" Quantum mihi; citò prorsùs eum canes & vultures vorarent
" Jacentem: certè mihi gravis ex præcordiis dolor abiret.
" Iſte me filiis multiſque & ſtrenuis orbum fecit,
" Interficiens, & deportatos vendens inſulas in longinquas.
" Quin & nunc duos filios Lycaonem & Polydorum
" Non poſſum videre, Trojanis in urbem concluſis,
" Quos mihi Laothoë peperit præcellens mulieribus.
" At ſi quidem vivunt in caſtris, certè poſtmodùm
" Æreque auroque redimemus; eſt enim domi:

Ver. 33.—ὄγε] Vide ſupra ad γ', 409.
Ibid.—κόψατο] Obſervandus hîc maximè proprius Vocis *mediæ* Uſus. *Caput ſibi ipſe percuſſit.* Vide ſuprà ad φ', 241; & ad γ', 141.
Ver. 36. Εἰςήκει,] Vide ſuprà ad δ', 434, & 492.
Ver. 42.——τάχα κέν ἑ] Quâ ratione vox κέν, hîc producatur; item μηδὲ, *ver.* 57; & *Ce, ver.* 88; & τις, *ver.* 106; vide ſuprà ad α, 51.
Ver. 43.—ἔλθοι.] Cod. *Harleian.* ἔλθῃ.
Ver. 44.——εὖνιν] Ἔρημον, χῆρον, ἐςερημένον. *Scbol.*
Ver. 48.——Λαοθόη] *Al.* Λαοθέη.
Ver. 49.—μετὰ ςρατῷ,] *Al.* μετὰ ςρατόν.
Ver. 50.—ἀπολυσόμεθ'·] Vide ſuprà ad α, 20.

Ver.

Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, κὴ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ κὴ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
Ἔσσεται, ἢν μὴ κὴ Σὺ θάνῃς, Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας κὴ Τρωὰς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·
Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύσηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀρῃλείῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἐλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, κὴ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,

" Multa enim dedit filiæ ſenex famâ inclytus Altes.
" Si verò jam mortui ſunt, & in orci domo,
" Dolor meo animo & matri, qui genuimus.
" Populo autem cætero brevior dolor
" Erit, modò non & tu moriaris, ab Achille domitus.
" Sed ingredere murum, mi fili, ut ſervès
" Trojanos & Trojanas, neque magnam gloriam præbeas
" Pelidæ, ipſeque dilectâ vitâ priveris:
" Prætereà & mei infelicis adhuc mentis compotis miſerere,
" Calamitoſi, quem pater Saturnius in ſenectutis limine
" Fortunâ in acerbâ perdet, mala multa conſpicatum,
" Filioſque interemptos, raptataſque filias,
" Et thalamos direptos, & infantes liberos
" Alliſos terræ, in gravi cædè,

Ver. 51.—ὤπασε] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 57.—Τρωὰς,] *Plutarchus* loco infrà ad *ver.* 60 citato legit Τρωϊάδας.

Ver. 59. Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύσηνον]
——miſerere parentis
Longævi—— *Æn.* XII. 43.

Ibid.——ἔτι φρονέοντ'] Schol. MSS. apud *Barneſium* exponunt; Ἔτι ζώοντα· τὸ γὰρ ζωϊκὸν, φρένας καλεῖ ὁ Ὅμηρος. Sed (ut videtur) minùs rectè.

Ibid.——ἐλέαιρε,] Cod. *Harleian.* ἐλέησον. Quo modo & legit *Plutarchus*, loco jam infrà citato.

Ver. 60. Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ Αἴσῃ ἐν ἀρῃλείῃ φθίσει, &c.] Πολλαὶ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται κὴ πανοῦργοι τύχαι κατὰ τὸν βίον· κὴ ἐνδέχεται τὸν μάλιστα εὐθηνοῦντα μεγάλαις συμφοραῖς περιπεσεῖν ἐπὶ γήρως, καθάπερ ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς περὶ Πριάμου μυθεύεται. *Ariſtot. Ethic. Lib.* I. *cap.* 10. *ſub fine.* Δῆλον ὃν ὅτι κὴ ὁ λεγόμενος ἄφορος θάνατος εὐπαραμύθητός ἐςι, —— μεῖον γὰρ ὀνίως Τρωΐλος ἐδάκρυσεν ἢ Πρίαμος· ὕτος δὲ, εἰ προελευτήσειν, ἔτι ἂν μαζώσης αὐτῷ τῆς βασιλείας, κὴ τῆς τοσαύτης τύχης, ἧς ἐθρήνει. Οἷς γοῦν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ διελέχθη υἱὸν Ἕκτορα, παραινῶν ἀναχωρεῖν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα μάχης, ἐν οἷς φησὶν, " Δύσμορον, ὅν ῥα " πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ, &c." Ὄντων ἂν ζοι παμπόλλων παραδειγμάτων περὶ τούτου, ἐννοηθῆναι τὸν θάνατον ἐκ ὀλίγης ἀπαλλάττειν μεγάλων κὴ χαλεπῶν κακῶν ὤν, εἰ ἐπεξίωσαν, πάνυ ἂν ἐπειράθησαν. *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll.* Citat porrò totum hunc locum *Dio Chryſoſtomus*, *Orat.* XI. Vide & infrà ad ψ, 222.

Ibid.——ὅν ῥα] *Qui utique*——.

Ibid.——ἐπὶ γήραος οὐδῷ] Ἐπὶ τῇ τοῦ γήρως ἐξόδῳ, ἐπὶ τῷ τέρματι. *Schol.*

Ver. 61.——φθίσει,] Vide ſuprà ad *ver.* 19; & ad β, 43 & 833.

Ver. 62.——ἑλκυσθείσας] Ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτισθείσας. *Schol. Al.* ἑλκησθείσας & ἑλκηθείσας.

Ἑλκομένας τε νυὸς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
Αὐτὸν δ' ἂν θύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
Ὠμῆσαὶ ἐρύουσι, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
Τύψας, ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρὲς,
Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
Κείσοντ' ἐν προθύροισι· νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
Ἀρηϊ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανείη·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
Τοῦτο δὴ οἰκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ,
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ἐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρῃφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον

65 "Tractaſque nurus pernicioſis manibus Achivorum.
"Ipſum verò forſitàn extremum me canes in primis foribus
"Cruda vorantes raptabunt, poſtquàm aliquis acuto ære
"Cominùs vel eminùs feriens ex artubus animam eripuerit,
"Quos nutrivi in ædibus, menſæ aſſeclas janitores,
70 "Qui meo ſanguine hauſto, rabie acti animis,
"Jacebunt in veſtibulis: Juveni autem omninò decorum eſt
"Pugnâ cæſo, lacerato acuto ære,
"Jacere; omnia nempè honeſta etiam mortuo quicquid apparuerit:
"Sed quum jam canumque caput, canamque barbam,
75 "Pudendaque deturpent canes occiſi ſenis,
"Hoc utique miſerrimum accidit miſeris mortalibus.
Dixit quidem ſenex, canoſque capillos extrahebat manibus,
Vellens è capite; neque Hectori animum flectebat.
Mater verò deinceps ex aliâ parte lamentabatur lacrymas fundens,
80 Sinum denudans; alterâ autem *manu* mamillam exeruit,
Et illum lachrymas fundens verbis alatis allocuta eſt;
"Hector, fili mi, & hæc reverere, & mei miſerere

Ver. 65.——ὀλοῆς] *Al.* ὀλοῶν.

Ver. 67.——ἐρύουσι,] Apud *Plutarchum*, loco ſuprà citato, ἐρύσσουσιν.

Ibid.——ἐπεί κέ τις] *Al.* ἐπεί μέ τις.

Ver. 68. Τύψας, ἠὲ βαλὼν] Vide ſuprà ad φ', 576; & ad ξ', 84.

Ver. 70——πιόντες,] *Al.* πίνοντες. Quod ferri non poteſt; nam πίνω primam ſemper producit.

Ibid.——ἀλύσσοντες] Ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες· οἷον εν ἄλῃ ὄντες, δυσφορῶντες. Οἱ δὲ βίπον, ἄγαν λυπῶντες. *Schol.*

Ver. 72. Ἀρηϊ κταμένῳ,] *Al.* Ἄρει κτεινομένῳ.

Ver. 74, 76. Ἀλλ' ὅτε δὴ——Τοῦτο δὴ] Vide ſuprà ad β', 158; & ad ξ', 433.

Ver. 77.——ἄρ'] *Deinceps.*

Ver. 78.——ἐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.]
——haudquaquam dictis violentia Turni
Flectitur: exuperat magis——
Æn. XII. 45.

Ver. 80.——ἑτέρῃφι] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 82, 85.——τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον,——μηδὲ πρόμος ἴζασο τούτῳ·]

Αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἵσασο τύτῳ·
Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε καλακτάνῃ, ὐ σέ τ' ἔγωγε
Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτὴ,
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
Ὡς τώ γε κλαίονθε προσαυδήτην φίλον υἱὸν,
Πολλὰ λισσομένω· ἐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέσερος ἄνδρα μένῃσι,
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,

" Ipsius, si unquam tibi vagitus sedantem mammam præbui,
" Horum reminiscere, chare fili; arceque infestum virum
" Mœnia ingressus: Neque prostes pugnator adversus ipsum;
" Præferox: si enim te interemerit, haudquaquam te ego
" Deflebo in lectis, charum germen, quem peperi ipsa,
" Neque uxor magnificè dotata; seorsùm autem te longè à nobis
" Argivorum apud naves canes veloces comedent.
Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium,
Multis supplicantes; neque Hectori animum flectebant:
Sed is expectabat Achillem ingentem propiùs accedentem.
Ut verò draco ad lustrum ferus virum expectat,
Pastus mala gramina; subit autem & ipsum ira gravis,

Turne, per has ego te lachrymas, per si quis Amatæ
Tangit honos animum————
Unum oro, desiste manum committere Teucris. *Æn.* XII. 56, 60.

Ver. 83.—λαθικηδέα μαζὸν] Τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων. *Schol.*

Ibid.——ἐπέσχον,] *Al.* ἀνέσχον.

Ver. 85.——ἰών·] *Al.* ἐών.

Ver. 86.——καλακτάνῃ,] Cod. *Harleian.* καλακλένεϊ.

Ibid.——ὐ σέ τ' ἔγωγε Κλαύσομαι]
Heu! terrâ ignotâ, canibus data præda Latinis
Alitibusque jaces! nec te tua funera mater
Produxi, pressive oculos, aut vulnera lavi. *Æn.* IX. 485.

Ver. 88.——πολύδωρος·] Πολλὰ δεδεμένη ἀγαθά· ἢ, ἡ μετὰ πολλῶν δώρων ὑ ἐδνων γεγαμημένη. *Schol. Al.* πολύεδνος.

Ver. 91. Πολλὰ λισσομένω·] Edidit *Barnesius* Πολλὰ ἕ λισσομένω. Sed nihil opus. Vide suprà ad φ', 368.

Ver. 93. Ὡς δὲ δράκων]
Qualis ubi in lucem coluber mala gramina pastus,
Frigida sub terrâ tumidum quem bruma tegebat,
Nunc positis novus exuviis, nitidusque juventâ,
Lubrica convolvit sublato pectore terga,
Arduus ad Solem, & linguis micat ore trisulcis. *Æn.* II. 47.

Scaliger hæc à *Virgilio φυσικωτέρως* quam ab *Homero* depicta existimat. " Solis appeten-
" tem atque apricantem, etiam *arduus ad*
" *Solem.* Erigit enim se, ac vibrantem lin-
" guam exerit. Proindè ait————*linguis*
" *micat ore trisulcis.* Obtutum tantùm tor-
" vum Homerus, optimè. Nihil enim illo
" acrius. Præterea cubilis sui propugna-
" tionem, à quo non discedit. Idcircò dix-
" it; ἑλισσόμενος περὶ χειῇ, quo etiam
" propiùs tutum habeat receptum. Perpen-
" des *tumidum.*" *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3.
Atqui, ut opinor, utraque ad rem aptata est similitudo. *Homerus* nempè virum depingit, qui, vultu feroci, animoque ad pugnam parato, hostem ingruentem expectet; *Virgilius*, virum, qui in prælio emicet, & ad domum regiam expugnandam accerrimè aggrediatur.

Ibid.——χειῇ] Σχισμῇ, λέγει δὲ, τῇ τῦ δράκοντος καλαδύσει. *Schol.*

Ver. 94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ',] Οἱ δράκοντες——μέλλοντες τινα ἀλλοχᾶν ἢ ἄνθρωπον ἢ θῆρα, τὰς θανατηφόρους ῥίζας ἐσθίουσι, ὑ

Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ὡς Ἕκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἐπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
Ὤχθησας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤμοι ἐγὼν, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι,
Νύχθ' ὕπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
Μήποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
Ἕκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἄψ ἢ Ἀχιλῆα καλακτείναντα νέεσθαι,

95 Horrendumque aſpicit, convolvens ſe circa latibulum:
Sic Hector, inextinguibili præditus animorum vi, non recedebat,
Turrim ad prominentem fulgido clypeo acclinato:
Indignabundus verò dixit ad ſuum magnum animum;
" Hei mihi, ſi quidem portas & mœnia ingreſſus fuero,
100 " Polydamas me primus probris onerabit,
" Qui me hortatus eſt Trojanos ad urbem ducere,
" Noctem iſtâ exitiali, quandò ſurrexit ad certamen nobilis Achilles.
" At ego non parui; certè multò utilius fuiſſet:
" Nunc verò poſtquàm perdidi populum damnosâ pertinaciâ meâ,
105 " Vereor Trojanos & Trojanas longa peplorum ſyrmata trahentes,
" Nè quandò quis dicat deterior alius me;
" Hector ſuis viribus fretus perdidit copias.
Sic dicent: mihi verò tunc multò ſatius eſſet,
Contrà *pugnando* aut Achille interfectò redire,

τὰς πόας μένοι τὰς τοιαύτας. Οὐκ ἦν δὲ ἄρα ἐδὲ Ὁμήρος αὐτῶν τῆς τροφῆς ἀμαθής. Λέγει γοῦν ὅπως ἀναμένει περὶ τὴν φωλεὸν εἱλούμενος, προεμπλησθεὶς ζιτίων πολλῶν φαρμακωδῶν καὶ κακῶν. *Ælian. de Animal. lib.* VI. *cap.* 4.

Ver. 95.—δέδορκεν,] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 100. Πουλυδάμας μοι πρῶτος] Ἀνδρειόταλοι δοκοῦσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δειλοὶ ἄτιμοι, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. Τοιούτους δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ, οἷον τὸν—Ἕκτορα· " Πουλυδάμας " μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." *Ariſtot. Ethic. Nicom. Lib.* III. *cap.* 11. Πάλιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρία πολιτικὴ δοκοῦσα εἶναι· οἷον εἰ δι' αἰσχύνην τὴν εἰς τοὺς πολίτας ὑπομένουσι τὰς κινδύνους, καὶ δοκοῦσιν ἀνδρεῖοι εἶναι. Σημεῖον δὲ τούτου· ὅταν γὰρ Ὅμηρος ποιήσῃ τὸν Ἕκτορα λέγοντα, " Πουλυδάμας μοι πρῶτος " ἐλεγχείην ἀναθήσει." Διὸ οἴεται δεῖν μάχεσθαι. *Idem, Ethic. Magn. Lib.* I. *cap.* 21. Οἱ διὰ τὴν αἰδὼ ὑπομένοντες, μάλιστα φανεῖεν ἀνδρεῖοι· καθάπερ καὶ Ὅμηρος τὸν Ἕκτορά φησιν ὑπομεῖναι τὸν κίνδυνον τὸν πρὸς Ἀχιλλέα. Ἕκτορα δ' αἰδὼς εἷλε. " Πουλυ- " δάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." Καὶ ἔστιν ἡ πολιτικὴ ἀνδρία αὕτη. *Id. Ethic. Eudem. Lib.* III. *cap.* 1.

Ibid.——πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει] *Al.* πρῶτον ἐλεγχείην καλαχεύσι.

Ver. 101. Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι,] Suprà σ', 254, 266.

Ibid.—ἐκέλευσε] Cod. *Harleian.* ἐκέλευε. Quo modo & in duobus MSS. ſcriptum reperit *Earneſius.* Verùm, ut opinor, hoc quidem in loco præſtat vulgata lectio. Vide ſuprà ad ν', 84; & ad ά, 37.

Ver. 102.——ὅτε τ'] *Quandò utique*——*Quandò videlicèt*——.

Ver. 107.—βίηφι] Vide ſuprà ad ν', 588.

Ver. 109. Αὖτήν ἢ Ἀχιλῆα] *Al.* Ἢ ἄψ ἢν Ἀχιλῆα.

Ibid.—καλακτείναντα] Cod. *Harleian.* καλακτείναντι.

Vel.

Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
Καί οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην, ᾗ κτήματ' ἄμ' αὐτῇ
Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,
Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἥδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερέσιον ὅρκον ἕλωμαι,
Μήτι καταφρύξειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήραλον ἐντὸς ἔέργει.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα.
Αὕτως ὥξε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω,
Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

110 " Aut ab ipso interfici gloriosè pro urbe.
" Quòd si clypeum quidem deposuero umbonibus munitum,
" Et cassidem validam, hastâque ad murum acclinatâ,
" Ipse profectus Achilli strenuo obvius venero,
" Et ei pollicear Helenam, & opes cum ipsâ
115 " Omnes prorsùs, quascunque Alexander cavis in navibus
" Duxit ad Trojam, quæ fuit certaminis origo,
" Daturum Atridis abducendas, simulque separatim Achivis
" Alias distributurum, quascunque urbs hæc abditas habet:
" A Trojanis verò deindè honorabile jusjurandum exigam,
120 " Nihil occultaturos, sed bifariàm omnia divisuros,
" Facultates quascunque urbs amabilis intùs continet.
" Sed cur mihi hæc meus secum disserit animus?
" *Vereor*, ne ei ego quidem supplicem profectus; is autem mei non misereatur,
" Neque omninò me revereatur, interficiat verò me, inermem existentem,
125 " Temerè, tanquam mulierem, postquàm arma exuero.
" Non sanè prorsùs nunc licèt à quercu neque à petrâ

Ver. 110. Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι] Ὑπὸ τῷ Ἀχιλλέως δαμασθῆναι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium*. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Ἠέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι *Al.* Ἤ κεν ὑπ' αὐτῷ ὀλέσθαι.

Ver. 116.—ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,]
——Primus leti primusque malorum
Causa fuit—— *Æn.* IV. 169.
——Quæ prima malorum
Causa fuit—— *Æn* VII. 481.

Ver. 117.——ἅμα τ' ἀμφὶς] *Al.* ἅμα δ' ἀμφὶς.

Ver. 118.——ἀποδάσσεσθαι,] *Al.* ἀπεδάσσασθαι.

Ibid.——κέκευθε·] Vide suprà ad α, 37.

Ver. 120.—δάσασθαι,] *Henricus Stephanus* reponendum censet δασσθαι propter præcedentem καταφρύξειν.

Ver. 121.——ἐπήραλον] Vide suprà ad σ', 512.

Ver. 124.——κτενέει] *Al.* κτανέει.

Ver. 126.——ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης Τῷ δαριζέμεναι,]
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην; *Hesiod. Theogon.* 35.
Οὐκ ἔξι, φησὶν, ἄγλωσσος Ἀχιλλεὺς μύθους διηγεῖσθαι, ὁποίους ἂν παρθένοι, καὶ ἠθεῖοι——οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῶς ἐκτῶντο βίον, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι· αἱ δ' ἂν γυναῖκες τίκλυσαι ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κωλύμματα τῶν σπηλαίων καὶ

Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
Παρθένος ἠΐθεός τ', ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅτλι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
"Ὡς ὥρμαινε μένων· ὁ δὲ οἱ ζχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιςῇ,
Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἰκελος αὐγῇ
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίῳ ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλείδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
Ἡ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς

"Cum hoc confabulari, ceu virgo juvenisque,
"Virgo juvenisque confabulantur inter se.
"Satius verò certamine congredi: quàm celerrimè
"Videamus, utri Olympius gloriam præbiturus sit.
Hæc animo versabat manens: Ast ad eum propè accessit Achilles,
Par Marti galeam quassanti bellatori,
Vibrans Peliacam hastam ad dextrum humerum
Terribilem; circum verò æs splendebat simile fulgori
Vel ignis ardentis, vel solis orientis.
Hectorem verò, ut vidit, cepit tremor, neque ampliùs sustinuit
Illic manere, à tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus.
Pelides verò irruit, pedibus rapidis fretus;
Veluti Circus in montibus, velocissimus volucrum,
Facilè impetum dat in pavidam columbam:
Hæc autem obliquè fugit: iste verò in proximo acutum edens clangorem,

δρυῶν [τὰ βρέφη] ἀνέςρεφον· εὑρίσκοντες δέ τινες, ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγενῆσθαι· ἡ ἱςορία παρὰ Διδύμῳ. *Schol.*

Gensque virûm truncis & duro robore nata. *Æn.* VIII. 315.

Ver. 127.—ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε, Παρθένος ἠΐθεός τ',] "Nascitur pathos & de re-"petitione, quàm Græci ἐπαναφορὰν vo-"cant, cum sententiæ ab iisdem nominibus "incipiunt. Hinc *Virgilius*, (*Georgic.* IV. "525;)

"——Eurydicen vox ipsa & frigida "lingua,
"Ah miseram Eurydicen, animâ fugi-"entem, vocabat.
"Eurydicen toto referebant flumine ri-"pæ."

Macrob. Lib. IV. *cap.* 6. Τὸ δὲ Ζχῆμα ἐπαναλήψις δι' ἐπαναζροφῆς, ὅμοιον τῷ, "εἰ συ-"ρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ συρὶ χεῖρας ἔοικε, "μένος δὲ Ζιδήρῳ. *Eustath.* Vide suprà ad ὑ, 371; & infrà ad ψ', 641.

Ver. 128.——ἀλλήλοισιν.] Cod. *Harleian.* ἀλλήλοιϊν.

Ver. 130.—ὀρέξῃ.] Cod. *Harleian.* ὀρέξει.

Ver. 132.——κορυθάϊκι] Κορυθαίολ☉, —— ὁ ζυνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα· ὃ μεταποιηθὲν, ἐπὶ τοῦ Ἄρε☉, ἔφη, "Ἴσ☉ Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι." *Porphyr. Quæst. Homeric.* 3. Vide suprà ad β', 816.

Ver. 133.——Πηλιάδα μελίην] Quâ ratione, Πηλιάδα, hîc ultimam producat; item ὕδαλι, *ver.* 149; & πρὶν, *ver.* 156; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 134.——εἴκελος] Vide suprà ad ὑ, 423; & ad ν', 53.

Ver. 135.——αἰθομένοιο,] Cod. *Harleian.* αἰθομένῳ.

Ver. 138—141.——πεποιθὼς——λεληκὼς] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 139. Ἠΰτε κίρκ☉] Vide suprà ad φ', 493.

Ver

Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
Ὡς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γένατ' ἐνώμα.
Οἱ δὲ παρὰ Σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
Κρηνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυσάλλῳ.
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
Καλοί, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα ζιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,

Crebros faciens impetus, insequitur, capereque illam animus jubet:
Sic utique ille ardens rectà volabat: trepidus autem fugiebat Hector
Muro sub Trojanorum, velociaque genua movebat.
Hi verò præter speculam & caprificum ventosam
Murum usque subter per viam publicam rapido cursu ferebantur:
Ad scaturigines autem pervenerunt pulchrè fluentes, ubi nempè fontes
Duo erumpunt Scamandri vorticosi.
Alter quidem aquâ calidâ fluit, circumque fumus
Oritur ex ipso, velut *ab* igne ardenti:
Alter verò æstate profluit, similis grandini,
Vel nivi frigidæ, vel ex aquâ *concretæ* glaciei.
Illic autem ad ipsos labra ad lavandum lata propè sunt,
Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas
Lavabant Trojanorum uxores, pulchræque filiæ,

Ver. 142.—ἐλέειν τε ἑ] *Al.* ἑλέειν δέ τε.

Ver. 143.——ἄρ'] *Ut dictum est*———, *ver.* 138.

Ibid.———τρέσε δ' Ἕκτωρ] Ergo amens diversa fugâ petit æquora Turnus,
Et nunc huc, inde huc incertos implicat orbes. *Æn.* XII. 742.

Ver. 144. Τεῖχος] *Al.* τείχη.

Ver. 145.———ἐρινεὸν] Vide suprà ad ζ', 433.

Ver. 146. Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·] Τὸ ἐξῆς, Κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο, ὑπ' ἐκ τείχεος, ὁ μὲν ὑποδῦναι τὸ τεῖχος σπεδάζων· ὁ δὲ ἐκτὸς αὐτὸν δεῖ καλύειν. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ibid.——ὑπ' ἐκ] *Al.* ὑπὲρ.

Ver. 148.——Σκαμάνδρου] Cod. *Harleian.* Καμάνδρου.

Ver. 151. Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει] "Est "adeò invenire apud nobiles poëtas hujusce modi suavitatis multa, quæ apparent "novata esse non fortuita; sed præter cæteros omnes apud Homerum plurima. "Uno quippe in loco tales tanquam hiatus "& sonitus in assiduis vocibus pluris facit:"

"Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
"Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυσάλλῳ."

Gell. lib. VII. *cap.* 20.

Ver. 153, 155.——πλυνοὶ———Πλύνεσκον] Quâ analogiâ ex λοῦω fit λῦσις, λυτός; ex κρίνω, κρῖσις, κριτός; ex μαρτύρομαι, μάρτυρος; ex νίφειν, νίφαδες; ex φαίνω, ἐμφάσις, ἐμφανής; eâdem ex πλύνω fit πλυνοί, ἐυπλύνης.

Πλυνάσῃ τις πρῶτα—— *Odyss.* ὁ, 419.
——πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόλιος. ζ, 140.
Τῶν εἰ ἕκαστος φάρος ἐϋπλύνες ἠδὲ χιτῶνα. Σ, 392.

Vide suprà ad ά, 338; ad ζ', 434; ad μ', 280; & ad ν', 414.

Ver. 155. Πλύνεσκον] *Lavare solebant.* Vide suprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver.

Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευξε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ, τε πέσσιν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρμαλα μώνυχες ἵπποι
Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἢ τρίπος, ἠὲ γυνή, ἀνδρὸς καλατεθνειῶτος·
Ὡς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.

Olim tempore pacis, priusquàm veniſſent filii Achivorum.
Hàc utique prætercurrerunt, *alter* fugiens, alterque à tergo perſequens:
Antè quidem fortis fugiebat, perſequebatur verò ipſum multò fortior
Rapidè: Neque enim victimam, neque bubulam pellem
Adipiſci conabantur, qualia pedibus præmia ſunt virorum;
Sed de animâ *certantes* currebant Hectoris equûm domitoris.
Ut verò cum aſſueti vincere circa metas ſolidi ungulis equi
Celeritèr admodùm currunt; magnum autem propoſitum eſt præmium,
Vel tripos, vel mulier, viri *in honorem* defuncti:
Sic hi ter Priami urbem gyro circum acti ſunt
Rapidis pedibus: Dii verò omnes ſpectabant.

Ver. 157. Τῇ ῥα] *Eâ utique*——*Eâ inquam*——.

Ver. 159.——ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον——Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς]

——nec enim levia aut ludicra petuntur
Præmia, ſed Turni de vitâ & ſanguine certant. *Æn.* XII. 764.

" Ἱερεῖον, quod propriè eſt *ſacrificium*, ſignificat etiam *quodvis animal quod in cibum macta tur*: ἱερεῖα ſunt ἁπλῶς τὰ θρέμματα, *pecudes quæ mactantur in uſum & in eſum hominibus*; *animantes, quarum veſcimur carnibus*.——Neque certè aliter ſumi videtur hæc vox apud Homerum, in loco illo inſigni *Iliad.* χ'.

" ——ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
" Ἀρνύσθην, ἅ τε πέσσιν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
" Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱππο-
" δάμοιο."

Duport. Prælect. in Theophraſt. cap. 9.

" Ἱερεῖα ſunt animantes, quarum veſcimur carnibus.——Atqui non alitèr veteres grammatici illud Homeri interpretantur; ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην. Rectèque notant iidem, ἱερεῖα dici ἁπλῶς τὰ θρέμματα, pecudes & quæcunque eſui ſolent eſſe mortalibus." *Caſaub. in Athenæum, Lib.* I. *cap.* 11.

Ver. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον] Τὸ δὲ " περὶ ψυχῆς ἔθεον" παροιμίαν ἀπετέλεσε λέγουσαν τὸν περὶ ψυχῆς θέειν, ὅτε τις ἀγωνίαν ἐπὶ ἐσχάτῳ κινδύνῳ διαπράττεταί τι. *Euſtath.*

Ibid. & *ver.* 211.——ἱπποδάμοιο.] Vide ſuprà ad β', 23.

Ver. 162.——τέρμαλα] Τέλη τῆς νίκης ἢ τῶν ἀγώνων· ἢ καμπτῆρας· ὅταν οἱ ἵπποι ὀξύτερον θέωσι, πλησιάζοντες ἐγγύτερον τῆς νίκης. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.

Ver. 163.——τρωχῶσι·] *Al.* τροχόωσι.

Ibid.——τὸ δὲ μεγα] Edidit *Barneſius*, τὸ δὴ μέγα. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 164.——ἀνδρὸς καλατεθνειῶτος·] Legitur & ἀνδρὸς περὶ τεθνειῶτος· notante *Henrico Stephano*.

Ibid.——καλατεθνειῶτος·] Vide ſuprà ad γ', 46; & ad ζ', 404. *Al.* καλατεθνηῶτος.

Ver. 165.——πόλιν περιδινηθήτην] Οὐδ' ἡ τοῦ Ἕκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὔλογον· ἢ γάρ ἐςι περιδρόμος ἡ νῦν, διὰ τὸν ζυνεχῆ ῥᾴχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν. *Strabo, Geograph. lib.* XIII. Cæterum Codex *Harleianus* legit πόλιν περὶ δινηθήτην.

Var.

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ὤ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄσυ περὶ Πριάμοιο πόσιν ταχέεσσι διώκει.
Ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, κὴ μηδιάασθε,
Ἦέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἤδη
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὤ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Αψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἐρδ'· ἀταὶρ ἄτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· ἦ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
Ἔρξον, ὅπη δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.

Inter hos autem ſermonem orſus eſt pater hominumque deûmque;
" Proh malum, profectò dilectum virum agitari circa murum
" Oculis video: meum autem dolet cor
" *De* Hectore, qui mihi multa boûm femora adolevit,
" Idæ in verticibus multas convalles habentis; interdum etiam
" In urbe ſummâ: nunc verò eum nobilis Achilles
" Urbem circa Priami pedibus velocibus inſequitur.
" Sed agite, deliberate, dii, & conſultate,
" An eum è morte ſalvum eripiemus, an eum jam
" Sub Pelidâ Achille domabimus, bonum licèt.
Hunc verò allocuta eſt dea oculis cæſia Minerva;
" O pater, rutuli fulminis miſſor, atras nubes cogens, quale dixiſti?
" Virum mortalem, jam olim deſtinatum fato,
" Jam vis à morte triſti liberare?
" Fac: at non tibi omnes aſſentiemur dii cæteri.
Hanc autem reſpondens allocutus eſt nubes cogens Jupiter;
" Bono eſto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo
" Seriò loquor, volo autem tibi mitis eſſe:
" Fac, prout tibi animus eſt, neque quid ceſſa.

Ver. 167. ——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·] Vide ſuprà ad ó, 12.

Ver. 168. Ὤ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα] Vituperat hunc locum *Plato*; Διηχόμεθα ['Ομήρῳ] μή τοι——τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι ὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥςε, " Ὤ πόποι, (φάναι) ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμε- " νον περὶ ἄςυ Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' " ὀλοφύρεται ἦτορ. *De Republ. lib.* 3. Ubi in tranſcurſu notandum pro τεῖχος, legiſſe *Platonem*, ἄςυ.

Ver. 172. Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ·] Sic apud *Virgilium*,
Urbe —— ſummâ—— *Æn.* VII. 171.

Ver. 177. ——γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Vide ſuprà ad á, 206.

Ver. 178. ——ἔειπες;] *Al.* ἔειπας. Ut alibi ſæpè.

Ver. 182. ——νεφεληγερέτα] Vide ſuprà ad á, 175.

Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε παρ' μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.
Ἔκλορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἕφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηλαι,
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγχεα, κ) διὰ βήσσας·
Τὸν δ', εἴπερ τε λάθησι καλαπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
Ὡς Ἔκλωρ ὲ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ἀντίον αἶξασθαι, ἐϋδμήτας ἐπὶ πύργους,
Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιν πέτετ' αἰεί.
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ ὲ δύναται φεύγοντα διώκειν·

Sic locutus, impulit anteà paratam animo Minervam;
Deſcendit autem *ea* ab Olympi verticibus impetu facto.
Hectorem verò indeſinenter urgens ſequebatur celer Achilles.
Ut verò quum hinnulum in montibus canis cervæ inſequitur,
Excitatum è cubili: perque convalles & per fruticeta;
Eum autem, etiam ſi lateat metu perculſus ſub arbuſto,
Tamen veſtigia legens currit perpetuò, donec inveniat:
Sic Hector non latebat pedibus velocem Pelidem.
Quoties verò impetum ſumeret ad portas Dardanias
Rectà ruere benè ædificatas verſus turres,
Si quo modo ei deſuper auxiliarentur telis;
Toties eum avertebat prævertens
In campum: ipſe autem prope urbem volabat ſemper.
Ut verò in ſomno non poteſt fugientem conſequi;

Ver. 187. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.]
Illa viam celerans————
————cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver. 188. Ἔκλορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἕφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν] Nec minùs Æneas————
Inſequitur; trepidique pedem pede fervidus urget.
Incluſum veluti ſiquando in flumine nactus
Cervum, aut puniceæ ſeptum formidine pennæ,
Venator curſu canis & latratibus inſtat:
Ille autem inſidiis & ripâ territus altâ,
Mille fugit refugitque vias; ut vividus Umber
Hæret hians—— *Æn.* XII. 746, 748.

Ver. 190.—διὰ τ' ἄγχεα, κ) διὰ βήσσας·] Οὕτω καλοῦνται οἱ κοῖλοι κ) βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι. *Schol.*

Ver. 191.————ὑπὸ θάμνῳ,] Θάμνοι καλοῦνται οἱ ζύμφυλοι κ) ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν. *Schol.*

Ver. 195.—ἐπὶ πύργους] *Al.* ὑπὸ πύργους.

Ver. 197.————παραφθὰς] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*; quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* παραζάς.

Ver. 198.————πεδίον γ'· αὐτὸς] Cod. *Harleian.* πεδίον· αὐτός. Quod & ferri poſſit. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 199. Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ] Ac velut in ſomnis oculos ubi languida preſſit
Nocte quies, nequicquam avidos extendere curſus
Velle videmur, & in mediis conatibus ægri
Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ
Sufficiunt vires, nec vox nec verba ſequuntur. *Æn.* XII. 908.
————jam jamque tenet, ſimiliſque tenenti

Increpuit

Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναλαι ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν.
Ὣς ὁ τὸν οὐ δύναλο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυσεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕσκαλον ἧγλετ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήαλι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐδ' εἴα ἔμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα·
Μήτις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνὰς ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·

200 Neque alter alterum poteſt effugere, neque alter conſequi:
Sic hic illum non poterat aſſequi pedibus, neque ille effugere.
Quo verò tandem pacto Hector fata effugere potuiſſet mortis;
Niſi ei poſtremumque & ultimùm occurriſſet Apollo
Propè, qui ei excitavit robur velociaque genua?
205 Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,
Neque ſinebat mittere in Hectorem amara tela;
Nè quis gloriam auferret percutiens, ipſeque ſecundus veniret.
Sed quandò jam quartùm ad ſcaturigines pervenerant,
Tum verò aureas pater attollebat lances,

Increpuit malis, & morſu eluſus inani eſt. *Ibid.* 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger*; "Etiam numerus (inquit) nobis notandus eſt. "Extendit enim, aut extendere conatur "curſum accentus medius in verbo illo, *vi-*"*demur*. In aliis enim verſibus ferè eſt cæ-"ſura; hîc autem ſupereſt adhuc una ſyl-"laba." *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Similis ferè cæſuræ diſpoſitio hîc apud Homerum in voce ὀνείρῳ obſervanda eſt.

Ver. 201. ——δύναλο μάρψαι] *Barneſius* inter varias lectiones retulit δύναλαι μάρψαι. Quo modo non conſtaret Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37. Porrò, quâ ratione δύναλο hîc ultimam producat; item ἕς, *ver.* 204; & ἐπὶ, *ver.* 225; & μένος, *ver.* 282; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 205. Λαοῖσιν δ' ἀνένευε] *Al.* Ἀλλοισιν δ' ἀνένευε. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Æneas mortem contra præſenſque minatur
Exitium, ſi quiſquam adeat——.
Æn. XII. 760.

Ver. 206. Οὐδ' εἴα ἔμεναι] *Al.* Οὐδ' ἔα ἴέμεναι.

Ver. 207. Μήτις κῦδος] Οὐδὲ γὰρ τὸν Ἀχιλλέα ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μειραξίου παντάπασιν ἐμπλήκτου καὶ ζεσθημένου πρὸς δόξαν, ἀνανεύοντα τοῖς ἄλλοις καὶ διακωλύοντα βάλλειν Ἕκτορα· "Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι." *Plutarch. in Pompeio.*

Ibid.——βαλὼν,] *Al.* ἑλών.

Ver. 208. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον] Quinque orbes explent curſu, totidemque retexunt
Huc, illuc—— *Æn.* XII. 763.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·] Jupiter ipſe duas æquato examine lances
Suſtinet, & fata imponit diverſa duorum;
Quem damnet labor, & quo vergat pondere letum. *Æn.* XII. 725.

Inferiorem hîc Virgilium Homero obſervavit *Macrobius*, eò quòd Homerus hæc, jam antequàm appareret utram in partem propenderet victoria; *Virgilius* autem eadem ferè dicat, poſtquàm & præviſum & prædictum fuiſſet (*Æn.* XII. 149, 150.) Turnum utique periturum. "Hæc autem ratio fuit non "æquandi omnia quæ ab auctore tranſcrip-"ſit, quod in omni operis ſui parte alicujus "Homerici loci imitationem volebat inſe-"rere, nec tamen humanis viribus illam "divinitatem ubique poterat æquare.—— "Sed hæc & alia ignoſcenda Virgilio, qui "ſtudii circa Homerum nimietate excedit "modum; & reverâ non poterat non in "aliquibus minor videri, qui per omnem "poëſim ſuam hoc uno eſt præcipuè uſus "archetypo. Acritèr enim in Homerum "oculos intendit, ut æmularetur non modò "magnitudinem, ſed & ſimplicitatem, & "præſentiam orationis, & tacitam majeſta-"tem.

Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταναηλεγέϊ θανάτοιο,
Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆϊ, τὴν δ', Ἕκτορι ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ.
Ὤιχετο δ' εἰς Ἀίδαο· λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀγχοῦ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἕκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἄτον πέρ ἐόντα.
Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι
Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

210 Impoſuitque duo fata longum ſomnum adferentis mortis,
Hoc quidem, Achillis, illud verò, Hectoris equûm domitoris:
Suſtinuitque medias prehenſas: Inclinata autem eſt Hectoris fatalis dies,
Deſcenditque ad orcum: reliquitque illum Phœbus Apollo.
Aſt ad Pelidem acceſſit dea cæſia oculis Minerva,
215 Et propè ſtans verbis alatis allocuta eſt;
" Nunc demùm nos utique ſpero, Jovi dilecte, illuſtris Achille,
" Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves,
" Hectore cæſo; pugnæ inſatiabilis licèt ſit.
" Non ei nunc ampliùs certè licèt nos effugere,
220 " Nè quidem ſi perquàm multùm laboret longè jaculans Apollo,
" Advolvens ſe pedibus patris Jovis Ægiochi.
" Sed tu quidem nunc ſta & reſpira; huic verò ego tecum
" Accedens perſuadebo adverſis viribus pugnare.

" tem. Hinc diverſarum inter heröas ſuos " perſonarum varia magnificatio; hinc deo- " rum interpoſitio; hinc auctoritas fabulo- " ſorum; hinc affectuum naturalis expreſ- " ſio; hinc monumentorum perſecutio; " hinc parabolarum exaggeratio; hinc tor- " rentis orationis ſonitus; hinc rerum ſin- " gularum cum ſplendore faſtigium." *Macrob. Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] Τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκε, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν, ἣ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠὼ, διαμένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων· τῦτο δὲ φαντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποίημα ἦ πλάσμα, πρὸς ἡδονὴν ἢ ἔκπληξιν ἀκροατῦ γέγονε. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 212. Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών·] Χρύσιππος, ἀντὶ τῦ, μέσσα, " ῥῦμα" γράφει· τὴν μὲν γὰρ ῥοπὴν τῦ ζυγῦ ῥῦμα καλεῖσθαι. *Scholiast.* MS. apud *Barneſium.*

Ver. 213 —λίπεν δέ ἑ φοῖβος Ἀπόλλων.] ——Jam jam linquo acies. *Æn.* XII. 875.

Ver. 214 & 238. —— γλαυκῶπις Ἀθήνη,] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 216. —— ἔολπα,] *Spero*, non *Speravi*. Vide ſuprà ad ν', 481 & 736.

Ver. 218. —— δηϊώσαντε,] *Al.* δηώσαντε.

Ibid. —— ἄτον,] *Al.* ἄλιον.

Ver. 219. —— πεφυγμένον] *Barneſius* edidit πεφευγμένον. Sed vide ſuprà ad ζ', 488.

Ver. 220. —— πάθοι] *Al.* πάθῃ· *Al.* κάμοι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμενος] Sic apud *Virgilium*; *proſubigit*, *Georg.* III. 256. Οἱ χαριέσσαιοι ποιητῶν καὶ Συγγραφέων, τὰ μὲν αὐτοί τε καλασκευαζουσιν ὀνόματα συμπλέκοντες ἐπιπηδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ εἰκείας, οἷς ἂν βύλωνται παραζῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνῦσιν, ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος·——δεήσειν ἐνδείξασθαι βυλόμενος πολλὴν καὶ καλεσπιδασμένην, " Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος " Ἀπόλλων, Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς " αἰγιόχοιο." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ Συνθέσεως, §. 15.

Ver.

Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Ἄσυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Δηΐφοβ', ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
Ὡς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἔνδοσθε μένουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἠθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Λίσσονθ', ἑξείης γνὺξ ἑκάστους, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
Αὖθι μένειν· (τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·)
Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.

Sic dixit Minerva; Ille verò paruit, gaviſuſque eſt animo:
Stetit autem fraxineæ haſtæ ære præfixæ innixus.
Hæc verò hunc quidem reliquit, aſſecutaque eſt Hectorem nobilem,
Deïphobo cum ſe aſſimulâſſet corpore & indefeſsâ voce.
Propè autem ſtans verbis alatis allocuta eſt;
" Venerande frater, profectò admodùm jam te urget celer Achilles,
" Urbem circa Priami pedibus velocibus perſequens:
" Sed age jam ſtemus, & propulſemus manentes.
Hanc autem viciſſim allocutus eſt ingens pugnam expedite ciens Hector:
" Deïphobe, profectò quidem mihi anteà multò chariſſimus eras
" Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:
" Nunc verò adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
" Cùm ſuſtinuiſti meî gratiâ, ut vidiſti oculis,
" Mœnibus egredi, cæteri verò intùs manent.
Hunc autem rursùs allocuta eſt dea cæſia oculis Minerva;
" Venerande frater, profectò quidem multùm pater & veneranda mater
" Supplicabant, deinceps genua amplectentes, circùm & ſodales,
" Ut illic manerem; (adeò enim metu tremunt omnes:)
" Sed meus intùs animus conficiebatur dolore gravi.

Ibid. ——Διὸς αἰγιόχοιο.] Vide ſuprà ad Δ, 202.

Ver. 225.——ἄρ'] *Ut juſſerat Minerva, ver.* 222.

Ibid.——χαλκογλώχινος] Χαλκᾶς ἔχουσα γωνίας. *Scbol.*

Ver. 227. Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν] Vide ſuprà ad Ξ, 136.

Ver. 229 & 239. Ἠθεῖ'] Ὅτι τὸ "ἠθεῖος." ——ἐστὶν Ἰωνικὴ προσφώνησις Ζεπτικὴ πατέρα πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Euſtath.*

Ver. 231.——στέωμεν,] Pronuntiabatur στᾶμεν. Cod. *Harleian.* στέμεν. Quod & ipſum ferri poſſit. Vide ſuprà ad Λ, 348.

Ver. 235.——τιμήσεσθαι] Cod. *Harleian.* τιμήσασθαι. Quo modo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 236. Ὡς ἔτλης,] Cod. *Harleian.* Ὃς ἔτλης.

Ver.

Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δέρων
Ἔγχω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, εἴκεν Ἀχιλλεὺς,
Νῶϊ καταπτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηται
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἦ κεν σῷ δορὶ δαμείη.
Ὣς φαμένη, κὴ κερδοσύνη ἡγήσατ' Ἀθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ζυγὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱὲ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ·
Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμῳ δῖον, ἐδὲ ποτ' ἔτλην
Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε,
Στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν, ἦ κεν ἁλοίην.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεὼ ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσσονται κὴ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔπαγλον ἀεικιῶ, αἴκεν ἐμοὶ Ζεὺς
Δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

" Nunc verò adverſi præſentibus animis pugnemus, neque jam haſtarum
" Sit parſimonia, ut videamus an Achilles,
" Nobis interfectis, ſpolia ſanguinolenta referat
" Naves ad cavas, an tuâ haſtâ dometur.
Sic locuta, continuò aſtu præivit Minerva.
Illi verò cum jam propè erant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus eſt ingens pugnam expeditè ciens Hector;
" Non te ampliùs, Pelei fili, fugiam, ut anteà:
" Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam ſuſtinui
" Expectare *te* ingruentem; nunc verò me animus impulit
" Stare contra te: interimam certè, vel interimar.
" Sed agedùm deos teſtes faciamus; hi enim optimi
" Teſtes erunt & cuſtodes pactorum:
" Non enim ego te immanitèr deturpabo, ſi mihi Jupiter
" Dederit victoriam, tuamque animam abſtulero:
" At poſtquàm tibi detraxero pulchra arma, Achille,
" Cadaver Achivis reddam: ſic & tu facito.
Illum verò torvè intuitus allocutus eſt pedibus velox Achilles;

Ver. 243, 284. —— μεμαῶτε—μεμαῶτι] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 249.——κορυθαίολος] Vide ſuprà ad β', 816.

Ver. 250.—Πηλέος] *Al.* Πηλέως. Quod & ferri poſſit; pronuntiando ſcilicèt Πηλῶς. Vide ſuprà ad τ', 216.

Ver. 251.———δῖον,] Ἐδιωκόμην, ἔφευγον. *Schol.*

Ver. 253.—ἕλοιμί κεν, ἦ κεν ἁλοίην.] *Al.* ἦ κεν ἕλοίμην.

Aut ſpoliis ego jam raptis laudabor opimis,
Aut leto inſigni—— *Æn.* X. 449.

Ver. 254.—θεὼ ἐπιδώμεθαι·] Ὁμόσωμεν, ἐπόπτας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιησώμεθα. *Schol.*

Ver. 255. Μάρτυροι] Vide ſuprà ad ά, 338.

Ver. 257.——καμμονίην,] Τὴν ἐκ καλαμενῆς νίκην, ὃ ἔξιν ἐκ μονομερῶς. *Schol.*

Ver. 259.——ῥέζειν.] *Al.* ῥέξειν.

Ver. 260.——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Similiterque infrà *ver.* 344; vide ſuprà ad ά, 58.

Ver.

Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, ζυνημοσύνας ἀγόρευε.
Ὡς οὐκ ἔστι λέοντσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ,
Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
Ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὐδέ τι νῶϊν
Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματι δῆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Πάντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
Ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκλανες ἔγχεϊ θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἔζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,

" Hector, nè mihi, acerbiſſime, pacta memora.
" Ut non ſunt leonibus & hominibus fœdera fida,
" Neque lupi & agni concordem animum habent,
" Sed hoſtili animo ſunt perpetuò ſibi invicem:
" Sic non fas eſt me & te amicitiam contrahere, neque prorsùs nobis
" Fœdera erunt, antequàm utique alter ſtratus
" Sanguine ſatiârit Martem invictum bellatorem.
" Omnigenæ virtutis recordare: nunc te admodùm oportet
" Haſtâque acerrimum eſſe & audacem bellatorem.
" Non tibi eſt ampliùs effugium; ſtatim enim te Pallas Minerva
" Haſtâ meâ domat: nunc verò ſimul omnes lues
" Dolores meorum ſociorum, quos interfeciſti haſtâ furens.
Dixit quidem, & vibratam emiſit prælongam haſtam;
Et hanc quidem ex adverſo conſpicatus evitavit illuſtris Hector:
Subſedit enim prævidens, ſupervolavit autem ærea haſta,
Terræque infixa eſt: evulſit verò *eam* Pallas Minerva,

Ver. 261.——ἄλαστε,] Ἀλάθητε, δεινὰ γὰ ἀνεπίλησα εἰργασμένε. *Schol.*

Ver. 263. Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες] Sic apud *Ariſtophanem*:

Οὐ γάρ πω τῶν τ' ἐστὶ φίλον μαχάρεσσι θεοῖσιν
Θυλάκιδε λῆξαι, πρίν κεν λύκε οἷν ὀμέναιοῖ. *Pax, ver.* 1075.

Similitèr & apud *Horatium*;

Lupis & agnis quanta ſortitò obtigit,
Tecum mihi diſcordia eſt. *Epod.* IV. 1.

Ibid.——ἄρνες] *Al.* ἄνδρες.

Ver. 265.—φιλήμεναι,] Vide ſuprà ad υ, 304.

Ibid.——ὅτε τι] *Al.* ὁδέ τι.

Ver. 268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο·] Verte omnes tete in facies; & contrahe quicquid
Sive animis, ſive arte vales——.
Æn. XII. 891.

Ver. 270. Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις,] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnefius*. *Al.* Οὐ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις.

Ver. 271.——δαμάα·] *Al.* δαμάσῃ.

Ibid.——νῦν δ' ἀθρόα.

Ibid.——ἀποτίσεις·] Vide ſuprà ad σ', 37; & ad ι, 508.

Ver. 274.——ἄλλα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide ſuprà ad ν', 404.

Ver. 275. Ἔζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπερπτάτο] Ille aſtu ſubit, ac tremebunda ſuprevolat haſta. *Æn.* X. 522.

Ver. 276.—ἐπάγη·] Vide ſuprà ad δ', 185.

Ibid. & *ver.* 286.—ἥρπασε——ὁμίλου·] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδε, λάθε δ' Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε·
Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μενεαίνων καὶ λάθωμαι.
Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
Χάλκεον, ὡς δή μιν ζῷ ἐν χροὶ πᾶν κομίσαιο·
Καί κεν ἐλαφρότερος πολεμος Τρώεσσι γένοιτο,
Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Στῆ δὲ καταφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·

Achillique reddidit, latuitque Hectora, pastorem populorem.
Hector verò allocutus est eximium Pelidem;
" Aberrâsti, nec dum utique, diis similis Achille,
" Ex Jove nôras meum fatum; dixisti certè:
" Sed quidem loquax & subdolus es verbis,
" Ut tui præ metu animorum virtutisque oblivisscerer.
" Haud tamen mihi fugienti dorso hastam infiges,
" Sed rectà ruenti animis præsentibus per pectora adige,
" Si tibi dedit deus: nunc vicissim meam hastam evita
" Æream; utinam jam tuo in corpore totam recipias:
" Tum certè levius bellum Trojanis esset,
" Te interfecto: tu enim ipsis pernicies maxima.
Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,
Et ercussit Pelidæ medium scutum, neque aberravit:
Longè verò excussa est ab cuto hasta: Iratus autem est Hector,
Quòd sibi telum velox irritum evolâsset è manu:
Stetit autem vultu dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam hastam:

Ibid.——ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, Ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδυ,] Procurrit, fratrique ensem Dea Daunia reddit. *Æn.* XII. 785.

Ver. 280.——ἠείδεις] *Al.* ἠείδης.

Ver. 281.——ἀρτιεπὴς] Ἀπηλιτσμένος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἀρτι ἐσκευασμένος, δεινός. *Schol.*

Ibid.——ἐπίκλοπος] Παραλογιστικὸς, ἀπατεὼν διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς. *Schol.*

Ibid.——μύθων,] *Al.* μύθῳ, & μύθοις.

Ver. 282.——μενεαίνων καὶ λάθωμαι.] *Barnesius* legendum conjicit, μενεός τ' ἀλκῆς τε. Sed nihil opus.

Ibid.——λάθωμαι.] *Al.* λαθείμην.

Ver. 283. Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,] Τοῦτο δὲ τῷ ἔπους οἱ Λάκωνες ζηλωταί· παρ' οἷς ἐκ ἦν θέμις ὁσίας τυχεῖν ἀνδρὶ νεκρῶν, βεβλημένου τὰ ὀπίσω. *Eustath.*

Ver. 285.——ἄλευαι] *Al.* ἄλευε.

Ver. 288.—καταφθιμένοιο·] De hujus vocis prosodiâ, vide suprà ad β', 43; & ad α', 309 & 314.

Ver. 292. Ὅτι ῥά] *Quòd scilicèt*——.

Ver. 293. Στῆ δὲ καταφήσας,] Cunctaturque metu——

Nec quo se eripiat, nec quâ vi tendat in hostem;
Nec currus usquam videt, aurigamque sororem. *Æn.* XII. 916.

Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν αὔσας,
Ἥιτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' ἔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Ὤ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, ὐδέ τ' ἄνευθεν·
Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἱεῖ Ἑκηβόλῳ, οἵ περ πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει·
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε κὴ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε, στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,

Deïphobum verò vocabat albo clypeo insignem, alto clamore,
Poscebat eum haſtam longam; is verò neutiquàm illum prope erat.
Hector autem ſenſit ſuo in animo, dixitque;
" Eheu, profectò omninò jam me Dii ad mortem vocârunt:
" Deïphobum enim ego putabam heroëm adeſſe;
" Sed ille quidem in muro, me verò decepit Minerva.
" Nunc autem propè mihi mors exitialis, nec jam longè;
" Neque effugium: Certè enim olim hoc gratum erat
" Jovique, & Jovis filio longè jaculanti; qui tamen me anteà
" Propenſo animò è periculis eripuerunt: nunc verò me fatum aſſequitur:
" Haud tamen ignavitèr ſaltem & ingloriè perierim.
" Sed magnifico aliquo facinore edito & poſteris audiendo.
Sic fatus, ſtrinxit enſem acutum,
Qui ei ad latus pendebat magnuſque, validuſque;
Impetum autem dedit converſus, velut aquila altivolans,

Ver. 297.——ἦ μάλα δή] Vide ſuprà ad ξ, 433.

Ver. 301.——πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν Ζηνί] Τοῦτο, δηλονότι ἐμὲ ἀλεεῖνειν, τὸ πάροιθε θεοῖς φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔχει φίλτερον. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.

Ibid.——τό γε] *Al.* τότε.

Ver. 302.——Ἑκηβόλῳ,] Vide ſuprà ad ά, 43 & 75.

Ibid.——οἵ περ πάρος γε] Cod. *Harleian.* οἵ περ πάρος περ.

Ver. 303.——εἰρύαλαι·] *Scholiaſtes* legit εἰρύατο, exponitque εἰρύσθο, ἔσωζον. Quo modo meliùs conſtabit Temporum ratio. Vide ſuprà ad ά, 37 & 51.

Ver. 304. Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε]
——nunquam——moriemur inulti.
Æn. II. 670.

Ver. 305.——μέγα ῥέξας] Quâ ratione, μέγα, hic ultimam producat; item ὑπὸ & τέτατο, *ver.* 307; & διὰ, *ver.* 309; & κόρυθι, *ver.* 314; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 306.——εἰρύσσατο] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit εἰρύσατο. Minùs rectè. Antepenultimam enim corripit. Vide ſuprà ad ϖ, 781.

Ver. 307. Τό οἱ] Pronuntiabatur, ut opinor, Τοwwοι. *Al.* Τό ῥ' οἱ. Vide ſuprà ad ϖ, 228.

Ibid.——τέτατο] *Barneſius* inter Varias Lectiones retulit τέταλαι; Quo modo non conſtaret Temporum ratio. Vide ſuprà ad φ, 352; & ad ά, 37.

Ver. 308. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς]
Qualis ubi, aut leporem, aut candenti corpore cycnum
Suſtulit alta petens pedibus Jovis armiger uncis:
Quæſitum aut matri multis balatibus agnum

Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν·
Ὡς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
Ὥρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ Χάος γέρνοιο κάλυψε
Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
Ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.

Quæ deſcendit in campum per nubes obſcuras,
Raptura vel agnam teneram, vel pavidum leporem:
Sic Hector impetum dabat vibrans enſem acutum.
Irruit & Achilles, iràque ſibi implevit animum
Atroci; ſcutum verò pectori prætendit
Pulchrum, artificioſè factum: galeâ autem nutabat fulgidâ,
Quatuor conos habenti; pulchræque motabantur concuſſæ comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum denſas.
Qualis verò ſtella procedit inter ſtellas nocte intempeſtâ
Heſperus, quæ pulcherrima in cœlo poſita eſt ſtella:
Sic à cuſpide *fulgor* emicabat peracutâ, quam Achilles
Vibrabat dexterâ, ſtruens malum Hectori nobili,
Rimans oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillimè.

Martius à ſtabulis rapuit lupus. Undique clamor
Tollitur——— *Æn.* IX. 563.

Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par penè ſplendor amborum eſt.*" *Lib.* V. *cap.* 12.

Ibid. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς,] *Servius*, ad locum *Virgilii* jam citatum, legit, Ὥρμησεν δ' ἐ ἀλείς.

Ibid.——ἀλεὶς,] Ἀθρόον ἑαυτὸν συσρέψας· οἱ γὰρ ἑαυτοὺς εἰς δρόμων δύντες. Συσρέφονται· ὡς ἢ ἀλέλοι. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.

Ver. 310.——ἄρν' ἀμαλὴν,] *Al.* ἄρνα μαλὴν· notante *Euſtathio*.

Ver. 312.——ἐμπλήσατο θυμὸν] *Animum ſibi ipſe implevit.* Vide ſuprà ad *ver.* 33.

Ver. 313. Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ] Vide ſuprà ad ὁ, 24 & 66; & ad φ', 318. "Mirum "autem (inquit *Barneſius*) Artificium *Metri*, rem & paſſionem notantis; cum enim "*Achillis* iram penè efferatam exprimeret, "———ſubitò Dactyli rapiditatem ſiſtens, "Heroïs curam & prudentiam clypeo ſe tutando depingit, Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ Χάος." Vide ſuprà ad γ', 363.

Ver. 314, 315, 321, 323. Καλὸν——καλαὶ——καλὸν——Καλὰ] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 315.——περισσείοντο] Cod. *Harleian.* περὶ ζείοντο. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 316. Ἥφαιστος ἴει] Vide ſuprà ad ω', 762.

Ver. 317. Οἷος δ' ἀστὴρ]
Qualis ubi Oceani perfuſus Luſifer undâ,
Quem Venus ante alios aſtrorum diligit ignes,
Extulit os ſacrum cœlo———
Æn. VIII. 589.

Vide ſuprà ad *ver.* 26.

Ver. 319.——ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς Πάλλεν]
Cunctanti telum Æneas fatale coruſcat,
Sortitus fortunam oculis———
Æn. XII. 919.

Ver. 321. Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.]
———partes rimatur apertas,
Quà vulnus letale ferat———
Æn. XI. 748.

Ibid.—ὅπη εἴξειε μάλιστα.] Ὅπου χωρήσειεν ἡ αἰχμή. *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.

Ver.

Τῷ δὲ κἠ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε καθακτάς·
Φαίνετο δ' ᾗ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὦκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπί οἱ μεμαὼς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρα τί μιν προσιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσι· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕκτορ, ἀτάρ ποτε ἔφησθα, Πατροκλῆ' ἐξενάριζων,
Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' ὄπιθεν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
Ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
Ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κλεριοῦσιν Ἀχαιοί.

Hujus autem cæteras quidem partes tegebant corpus ærea arma,
Pulchra, quibus Patrocli vim exuerat eum interficiens;
Apparebat autem *ea pars*, quâ claviculæ ab humeris cervicem dirimunt,
Gutturis, ubi animæ citissima pernicies:
Hâc in eum ardenti animo latus feriit hastâ nobilis Achilles;
E regione autem teneram per cervicem abiit cuspis:
Nec tamen arteriam fraxinus abscidit ære gravis,
Ut aliquid ipsum alloqueretur respondens verbis.
Cecidit autem in pulveribus; & super *eum* gloriatus est nobilis Achilles;
" Hector, at aliquandò putabas, Patroclum interfectum spolians,
" Salvum *te* fore, me autem nihil veritus es ultorem absentem:
" Stulte, hujus enim seorsùm ultor longè fortior
" Navibus in cavis ego post relictus eram,
" Qui tibi genua solvi: Te quidem canes & alites
" Lacerabunt turpitèr, illi verò exequias facient Achivi.

Ver. 324.——ᾗ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,] Καθ' ὃ μέρος αἱ καλαμοειδεῖς συνάπτουσι, διείργασαι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων. *Schol.*

Ver. 325. Λαυκανίης, ἵνα τε] Ὁ γραμματικὸς Πρωτογένης συνεφρακέναι [ἔφη] πρῶτον Ὅμηρον ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ φάραγξ ἀγγεῖόν ἐστι, τῷ δὲ πνεύματι βρόγχος, ὃν ἀστάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Διὸ καὶ τὸς μεγαλοφώνους, ἐρισφαράγους ἐπονομάζειν εἰώθασιν. Εἰπὼν οὖν ὅτι τῷ Ἕκτορι ὁ Ἀχιλλεὺς ἦλασε "λευκανίην ἵνα τε ψυχῆς ὦκις ὄλεθρος, "οὐδ' ἄρ' ἀσφάραγον," ὄντα φωνῆς ἴδιον ὀχετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίην εἰσέθηκε. *Plutarch. Symposiac. Lib.* VII. *Probl.* I.

Ibid.—Λαυκανίης,] *Al.* Λευκανίης. Quo modo & legisse videtur *Plutarchus* loco jam citato. *Al.* Λαυκανίη & Λαυκανίην.

Ver. 326.——Τῇ ῥ'] Eâ, inquam——.

Ibid.——μεμαὼς] Cod. *Harleian.* μεμαῶτ'.

Ver. 327. Ἀντικρὺ δ'] Quâ ratione, Ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item ἀμειβόμενος, *ver.* 329; & Πριάμος, *ver.* 352; & μιν, *ver.* 361; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——ἦλυθ'] Vide suprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 328 ——ἄρ'] *Ut ex tali vulnere fieri verisimillimum erat*——.

Ibid.—ἀπ' ἀσφάραγον] *Al.* ἀπὸ σφάραγον.

Ibid.—μελίη τάμε χαλκοβάρεια,] *Al.* μελίη τάμε χαλκοβαρείη.

Ver. 330.——ἐν κονίῃσι'] Vide suprà ad ν, 508.

Ver. 331.—ἔφησθα,] Cod. *Harleian.* ἔφης. Quo modo & in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 333 & 368.——ἄνευθεν] Vide suprà ad α, 349.

Ver. 335.——σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ'] Vide suprà ad π', 836.

Ver. 336. Ἑλκήσουσ'] *Al.* Ἑλκυσάσ'.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γένυων, ζῶν τε τοκήων,
Μή μ' ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις χρυσόν τε δέδεξο,
Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μή με, κύον, γένων γενάζεο, μηδὲ τοκήων.
Αἴ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
Ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
Ὡς οὐκ ἔστ', ὃς ζῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ

Illum verò languens allocutus eſt pugnam expeditè ciens Hector;
" Supplex oro per animam, & genua, tuoſque parentes,
" Nè me ſinas apud naves canes dilaniatum vorare Achivorum:
" Sed tu quidèm æſque abundè, aurumque accipe,
" Dona, quæ tibi dabunt pater & veneranda mater:
" Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me
" Trojani & Trojanorum uxores participem faciant mortuum.
Hunc autem torvè intuitus allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Nè me, canis, *per* genua ſupplex precare, neque *per* parentes.
" Utinam enim ullo pacto ipſum me furor & animus ſtimularet,
" Crudas diſſecantem *tuas* carnes comedere, cum talia in me feciſti:
" Adeò non eſt, qui tuo utique canes capite arceat:
" Nè quidem ſi decieſque & vicies tanta dona
" Appenderint huc adducentes, promiſerint etiam & alia:
" Nec ſi te ipſum auro compenſare velit
" Dardanides Priamus: ne ſic quidem te utique veneranda mater

Ibid.——ἀϊκῶς,] Hinc fortè vox Latina, *Saucius*. *Al.* ἀεικῶς. Malè.

Ver. 338. Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς,] Ille, humeris ſupplexque, oculos dextramque precantem
Protendens
——miſeri te ſiqua parentis
Tangere cura poteſt, oro (fuit & tibi talis
Anchiſes genitor) Dauni miſerere ſenectæ;
Et me, ſeu corpus ſpoliatum lumine mavis,
Redde meis—— *Æn.* XII. 930.
Unum hoc, per, ſiqua eſt victis venia hoſtibus, oro;
Corpus humo patiare tegi.——
Æn. X. 903.

Ver. 344—355.——Τὸν δ' —— Τὸν δὲ] Vide ſuprà ad ά, 57; & ad Υ', 160. Malè *Barneſius*, Τόνδ'——Τόνδε.

Ver. 345.——κύον,] *Al.* κύων.

Ver. 346.——ἀνείη] *Al.* ἀνήῃ.

Ver. 347.—ἀποταμνόμενον] *Al.* ἀποτεμνόμενον· minùs rectè. Vide ſuprà ad ν', 707.

Ver. 349.——εἰκοσινήριτ'] Εἴκοσι πλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισάμενα τῆς τῶ Ζάμαλος Ζωπηρίας· τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαι ἐοίκειν. *Schol.*

Ver. 350. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες,] Vide ſuprà ad ν', 745.

Ibid.——ὑπόσχωνται,] *Al.* ὑπόσχοιτο.

Ver. 351. Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι] Οὐδ' εἰ χρυσῷ ταθμίσασθαι θελήσει τὸ ζῶμα ὁ Πρίαμος. Ἐρύσασθαι γὰρ νῦν, τὸ ζυγοστατῆσαι. *Schol.*

Ibid.——ἐρύσασθαι] Ἀπὸ τῶν ἑλκόντων τὸν ζυγόν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 25.

Ver. 352.—οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ]

——non

Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεσθαι, ὃν τέκεν αὐτὴ,
Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκοντα προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, ὅδ' ἄρ' ἔμελλον
Πείσειν· ἦ γάρ τοι γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
Ἡμάλι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀΐδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ

" Impoſitum lectis deflebit, quem peperit ipſa;
" Sed caneſque & alites totum diſcerpent.
" Illum verò jam moriens allocutus eſt pugnam expeditè ciens Hector;
" Profectò te probè noſcens præſenſi, neque ſanè eram
" Perſuaſurus; certè enim tibi utique ferreus intùs animus:
" Conſidera nunc, nè tibi aliqua deorum iræ cauſa ſim
" Die illo, quandò te Paris & Phœbus Apollo,
" Strenuum licèt, interiment in Scæis portis.
Sic quidem ipſum locutum finis mortis cooperuit:
Anima verò ex artubus volans ad orcum deſcendit,
Suam ſortem lugens, relicto vigore & juventâ.
Hunc etiam mortuum allocutus eſt nobilis Achilles;
" Tu Morere: fatum verò ego tunc accipiam, quandocunque

——non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra ſepulcro;
Alitibus linquere feris— *Æn.* X. 557.

Ver. 356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι,] Καλῶς γιγνώσκων ἃ προορῶν ταῦτά σοι λέγω· μάτην δὲ, ἃ γάρ σε πείθω. *Schol.*

Ibid.——γινώσκων] *Al.* γιγνώσκων. Quod perinde eſt. Vide ſuprà ad φ', 520.

Ibid.—προϊόσσομαι,] *Al.* προ τε ὄσσομαι.

Ver. 357.——ἔνδοθι] *Al.* ἐν φρεσί.

Ver. 358.——μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι] Μή πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης αἰτιός σοι καθίσταμαι. *Schol.*

Ver. 359.——ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,]
Phœbe——
Dardana qui Patridis direxti tela manuſque
Corpus in Æacidæ——— *Æn.* VI. 56.

Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων] Vide ſuprà ad π', 856.

Ibid.—βεβήκει,] Vide ſuprà ad π', 751; & ad α, 37.

Ver. 363. Ὃν πότμον γοόωσα,] Vide ſuprà ad π', 857.

Ibid.——ἀδροτῆτα] Cod. *Harleian.* ἀνδροτῆτα. Atque ita in duobus MSS. reperit *Barneſius*. Vide ſuprà ad π', 857.

Ver. 364.—τεθνειῶτα] Vide ſuprà ad γ', 46 *Al.* τεθνηῶτα.

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ]
Nunc morere; aſt de me Divûm pater atque hominum rex
Viderit—— *Æn.* X. 743.

Quem locum inter eos citat *Macrobius*, in quibus Poëtarum " *par penè ſplendor ambo* " *rum eſt.*" *Lib.* V. *cap.* 12. *Scaliger* autem hoc in loco *Virgilium Homero* ſuperiorem exiſtimat. " Cum Orodes (inquit) nondum " eſſet mortuus, rectè, & quidem cum ad- " verbio, *Nunc morere.* Quare cum expi- " râſſet Hector, non decuit Achillem ver- " bum τέθναθι." *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Sed vim aliquam præteriti habere videtur vox iſta, Τέθναθι·

——ὃς δέ κεν ἡμέων
Βλήμενον, ἠὲ τυπείς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· ἦ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν——— *Il.* ό, 494.

Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἔνθ' ἄνευθεν ἔθηκε, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἳ κὲ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν
Ἕκτορος· ἐδ' ἄρα οἵ τις ἀνεβήτη γε παρέστη.
Ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὤ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἁμφαφάασθαι
Ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ ἐτήσασκε παραιφάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξεναρίξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
Dixit, & è mortuo evulsit æream haſtam;
Et hanc quidem ſeorsùm poſuit, ab humeris autem arma detrahebat
Sanguinolenta: cæteri autem accurrentes circumfuſi ſunt filii Achivorum,
Qui & admirabundi contemplati ſunt habitum corporis & ſpeciem ſtupendam
Hectoris: neque ei quis ſine vulnere inflicto aſtitit.
Sic verò aliquis dicebat intuitus in proximum alium;
" Papæ, certè longè jam mollior tractatu
" Hector, quàm quandò naves incendit igne ardenti.
Sic quidem aliquis dicebat, et vulnerabat aſtans.
Hunc autem ubi ſpoliârat pedibus valens nobilis Achilles,
Stans inter Achivos verba alata dixit;
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Poſtquam hunc virum dii domuiſſe dederunt,

——τὸ μὲν ἔπτολε ἤλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν—— ε', 404.
Ἤδη γὰρ Πηλεΐδ' οἴομαι, ἢ κατὰ στόμπαν
Τεθνάμεν—— τ', 334.

Ibid.—ὁππότε κεν δὴ] *Quandocunque erit futurum ut*——. Vide ſuprà ad ξ', 433 & 504.

Ver. 366.——ἀθάνατοι] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 367. Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·]
——Hoc dicens eduxit corpore telum. *Æn.* X. 744.

Ver. 371.——ἐδ' ἄρα οἵ τις ἀνεβήτη] Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros
Accepit patrios—— *Æn.* II. 278.

Ver. 372.——τις εἶπεσκεν] Quâ ratione, vox τις, hîc, item infrà, *ver.* 375, producatur; et Ἀχαιοῖσιν, *ver.* 377; & νέκυς, *ver.* 386; & Ἡιράμεθα, *ver.* 393; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 373.—ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος·]
——quantum mutatus ab illo
Hectore, qui redit exuvias indutus Achillis,
Vel Danaûm Phrygios jaculatus puppibus ignes! *Æn.* II. 274.

Ver. 374.——ἐνέπρησεν] *Al.* ἐνέπρηθε.

Ibid.——κηλέῳ.] Pronuntiabatur κηλῷ.

Ver. 377.——ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 378. Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,] *Al.* Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος.

Ver. 379. Ἐπειδὴ τόνδ'] Σημειωτέον ὅτι ἀκεφάλοις χρῆται ὁ Ποιητής. *Schol.* Vide infrà ad ψ', 2.

Ibid. Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,] Τὰς δὲ ἀναγκασθέντας ἐπαινεῖν αὐτὸς ἑλαφροτέρους παρέχει ἢ τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικῆς τῆς δόξης. τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. Διὸ καλῶς μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς,

" Ἐπειδὴ

Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' ἐ ζύμπαντες οἱ ἄλλοι·
Εἶδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν ζὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
Ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὄντιν' ἔχουσιν·
Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τῶδε πεσόντος,
Ἠὲ μένειν μεμάασι, κὴ Ἕκτορος ἐκ ἔτ' ἐόντος.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Κεῖται μὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος, ἄθαπτος,
Πάτροκλος· τὸ δ' ἐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,

380 "Qui mala multa patravit, quot non univerſi cæteri:
"Eia agite, circa urbem cum armis experiamur,
"Ut cognoſcamus Trojanorum mentem, quamnam habeant;
"An deſerturi ſint urbem ſummam, hoc ſtrato,
"An manere auſint, etiam Hectore non jam exiſtente,
385 "Sed cur mihi hæc meus ſecum diſſerit animus?
"Jacet ad naves mortuus indefletus, inhumatus,
"Patroclus; hujus autem non obliviſcar, quoad ego
"Vivis interero, & mihi chara genua moveantur:
"Quòd ſi mortuorum oblivio ſubit in orco;
390 "Tamen ego etiam illic dilecti memor ero ſodalis.
"Nunc autem age canentes Pæana, juvenes Achivorum,
"Naves ad cavas redeamus, & hunc ducamus:
"Retulimus magnam gloriam: interfecimus Hectora nobilem,

"Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν. *Plutarch. de Sui Laude.* Vide & ſuprà ad *ά*, 128.

Ver. 380.——ἔρδεσκεν,] *Al.* ἔῤῥεξεν.

Ver. 381. Εἶδ' ἄγετ',] Vide ſuprà ad *ί*, 167.

Ibid. Εἶδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν ζὺν τεύχεσι] Nunc iter ad regem nobis muroſque Latinos:
Arma parate, animis & ſpe præſumite bellum. *Æn.* XI. 17.

Ver. 382. Ὄφρα κέ τι] *Al.* Ὄφρα κ' ἔτι.

Ver. 386. Κεῖται μὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος,] Præterea jacet exanimum tibi corpus amici,
——totamque inceſtat funere claſſem;
Dum conſulta petis, noſtroque in limine pendes.
Sedibus hunc refer ante ſuis, & conde ſepulcro. *Æn.* VI. 149.

Ver. 388. Ζωοῖσιν μετέω, κ' μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·] *Al.* Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μείνω.

Ver. 390.——κἀκεῖθι] Cod. *Harleian.* κ' κεῖθι.

Ver. 391. Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα,] ——lætumque choro Pæana canentes. *Æn.* VI. 657.
Conclamant Socii, lætum Pæana ſecuti. *Æn.* X. 738.

Ὅτι ἐ μόνον ζυμποτικὴ ἡ παλαι Μουσικὴ, ἀλλὰ κ εἰς θρήνους κ εἰς θριάμβους. Παιᾶνες μὲν, κῶμος κ εὐφημίαι ἦσαν.—Δύο δὲ παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοὶ, τὸν μὲν πρὸ τῆς μάχης, τῷ Ἄρει· τὸν δὲ, μετὰ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι· τοῦτον δὲ μετὰ τὴν νίκην τῷ Ἀπόλλωνι ᾖδεν Ἀχιλλεύς. *Schol.* MSS. apud *Barneſium.*

Ver. 393. Ἠράμεθα μέγα κῦδος·] Maxima res effecta, viri;——
——hæc ſunt ſpolia, & de rege ſuperbo
Primitiæ: manibuſque meis Mezentius hic eſt. *Æn.* XI. 14.

Porrò conjicit *Barneſius* Diſtichon hoc, "Ἠράμεθα——εὐχετόωντο." *Achillis* fuiſſe *Pæana*; vel *Chorum* à toto exercitu repetitum.

Ver.

Ὣς Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῷ ὡς, εὐχετόωντο.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέας δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Τῷ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἄπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ὡς τῷ μὲν κεκόνιστο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ

"Cui Trojani per urbem, velut deo, vota faciebant.
Dixit, & in Hectora nobilem indigna moliebatur opera:
Amborum retrò pedum perforavit tendines
Ad talum usque à calce, bubulasque innexuit lora,
De curruque ligavit; caput verò trahi sivit:
Curruque conscenso, & inclytis armis in eum elevatis,
Scuticâ percussit *equos*, ut inirent cursum; ii autem non inviti volabant:
Ab illo verò oriebatur inter trahendum pulvis: at circum comæ
Cyaneæ *terræ* admovebantur, caputque totum in pulveribus
Jacebat, antè venustum: tunc verò Jupiter hostibus
Dederat deturpandum ipsius in patriâ terrâ:
Sic hujus quidem pulvere fœdabatur caput totum: tum verò mater

Ver. 394.—εὐχετόωντο.] *Vota facere solebant.* Vide supra ad ν', 84; & ad β', 221.

Ver. 395.—ἀεικέα μήδετο ἔργα.] Vide infrà ad ψ', 176.

Ibid.——μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 396. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε]

Raptatus bigis, ut quondam, aterque cruento
Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes. *Æn.* II. 272.

Ibid.——τένοντε] *Dionysius Halicarnassensis* περὶ Συνθέσεως §. 18. legit τένοντας.

Ver. 397. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης,] Ἀντὶ τοῦ ἀπὸ σφυροῦ ἕως πτέρνης. *Schol.* Malè omninò. Quidni enim & scribere potuisset *Homerus* (si id dicere voluisset "Ἐκ σφυροῦ ἐς πτέρνην."

Ibid.——βοέας δ' ἐξῆπτεν] Cod. *Harleian.* βοέους ἐξῆπτεν.

Ver. 398. Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε] Ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς τὰς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τὰς τῶν φονευθέντων τάφους. *Schol.*

Ibid.——ἔασεν·] Similiterque infrà *ver.* 416, ἐάσας; Vide suprà ad δ', 42. Malè *Barnesius*; ἔασεν——ἐάσας.

Ibid.——κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·]

——huic cervixque comæque trahuntur
Per terram—— *Æn.* I. 481.

Ver. 399. Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, &c.] *Virgilius Hectorem* ter circa Trojam raptatum refert:

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros *Æn.* I. 487.

Verùm ejus rei non meminit *Homerus*. Ter quidem circa urbem vivum *Hectorem* fugâsse narratur *Achilles* suprà *ver.* 165 hujus libri: hoc in loco interfectum & à curru ligatum ad naves trahere dicitur; (Vide *ver.* 465:) itemque infrà ά, 18, ter circa *Patrocli* sepulchrum traxisse dicitur: at circa urbem raptâsse nusquam memoratur. Uti observavit *Barnesius*.

Ver. 400. Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν,] *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato legit, Μαστιξέν δ' ἐλαὰν.

Ibid.——ἄκοντε] Cod. *Harleian.* ἀέκοντε.

Ver. 401.——ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πίλναντο]

——ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλναται—— *Hesiod. Theogon. ver.* 702.

Ver. 402. Κυάνεαι] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.—πίλναντο] *Al.* πίμπλαντο. Quam lectionem & præfert *Barnesius*. *Synesius* autem, notante itidem *Barnesio*, citat περιφόρητο.

Ver. 404.——ἀεικίσσασθαι] Vide suprà ad τ', 26.

Ver. 405.——κεκόνιστο.] Vide suprà ad φ', 352; & ad ψ', 492. *Al.* κεκόνισο.

Ver.

Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
Ὤιμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
Τῷ δὲ μάλις' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα
Ἰλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ ζμύχοιτο κατ' ἄκρης.
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἷον ἐάσατε, κηδομένοι περ,
Ἐξελθόντα πόληος, ἰκέσθαι ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,
Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται

Evellebat comam, nitidumque abjecit velum
Procul: ejulatumque edidit admodùm altùm, filium intuita.
Lamentabatur miserabilitèr & pater dilectus, circumque populi
Ejulatuque tenebantur, & lamentis per urbem:
Huic autem maximè erat simile, ac si tota
Ilios excelsa igni cremaretur à culmine.
Populi quidem senem vix tenebant dolore indignantem,
Egredi cupientem portis Dardaniis:
Omnes autem supplex orabat, provolutus in luto,
Nominatim compellans virum quemque;
" Abstinete, amici, & me solum finite, soliciti licèt,
" Egressum urbe ire ad naves Achivorum:
" Supplicabo viro huic pernicioso, violentiâ effræni,
" Si fortè ætatem revereatur, atque misereatur
" Senectutis: etenim & huic pater talis est

Ver. 406. ——δὲ λιπαρὴν] Quâ ratione vox, δὲ, hîc producatur; item μάλα, *ver.* 407; & μόλις, *ver.* 412; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 407. ——κώκυσεν] Vide suprà ad σ', 37.

Ver. 410. Τῷ δὲ μάλις' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον,] Non aliter quàm si immissis ruat hostibus omnis
Carthago, aut antiqua Tyros; flammæque furentes
Culmina perque hominum volvantur perque Deorum. *Æn.* IV. 669.
Quo de loco *Macrobius*; " A majore (inquit) negaverunt quidam rem augeri posse. " Sed eleganter hoc circa Didonem *Virgilius* " induxit: dixit enim non minorem luctum " fuisse ex unius morte, quàm si tota urbs, " quod sine dubio esset majus, ruisset. Et " *Homerus* idem fecit:
" ——————ὡς εἰ ἅπασα
" Ἰλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ ζμύχοιτο κατ' " ἄκρης."
Saturnal. Lib. IV. *cap.* 6.

Ibid. ——ὡς εἰ] Ita *Barnesius. Vulgg.* ὡστεί.

Ver. 411. —— ζμύχοιτο] *Al.* ζμήχοιτο. Quo modo legit & *Macrobius* loco jam citato.

Ibid. —κατ' ἄκρης.] Vide suprà ad ό, 557.

Ver. 412. ——μόλις.] *Al.* μόγις.

Ver. 413, 432. —μεμαῶτα —— ἀπόλεθρευ-ῶτος·] Vide suprà ad ν', 46.

Ver. 416. ——κηδόμενοί περ,] Cod. *Harleian.* κηδόμενόν περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἀνέρα] *Al.* Λίσσομ' ἀνέρα.

Ver. 420. ——καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ] Vide infrà ad ώ, 486.

Ibid. —δέ] Cod. *Harleian.* γέ.

Ibid. —τοιόσδε] Vide suprà ad ύ, 357.

Ibid. —τέτυκται] Similiterque infrà *ver.* 450; vide suprà ad γ', 736; & ad ά, 37.

Ver.

Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε κὴ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκταν' ἠλεθάοντας·
Τῶν πάντων ὃ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
425 Ὡς ἑνὸς, ᾧ μ' ἄχος ὀξὺ καλύψεται εἴδος εἴσω,
Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
Μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ γενάχοντο πολῖται·
430 Τρωῇσιν δ' Ἑκάβη ἀδινὴ ἐξῆρχε γόοιο·
Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
Σεῦ ἀποθνειῶτος; ὅ μοι νύκτας τε κὴ ἦμαρ
Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε κὴ Τρωῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε, θεὸν ὡς,
435 Δειδέχατ'· ἦ γάρ νέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος κὴ μοῖρα κιχάνει.
Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' ἔπω τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ἠγγειλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἐκτοθι μίμνε πυλάων·

" Peleus, qui ipsum genuit & nutrivit, perniciem futurum
" Trojanis; maximè autem mihi præ omnibus dolores fecit:
" Tot enim mihi filios interemit ætate florentes:
" De quibus omnibus non tantùm lugeo, tristis licèt,
425 " Quantum uno, de quo me dolor vehemens *conceptus* deferet ad orcum,
" Hectore: Utinam obiisset inter manus meas:
" Sic enim satiati fuissemus flentesque, lugentesque,
" Materque, quæ eum peperit infelix, atque ego ipse.
Sic dixit flens: adgemebant autem cives:
430 Inter Troadas verò Hecuba densum suspiriis exorsa est luctum;
" Fili, ego misera curnam vivam, gravia passa,
" Te mortuo? qui mihi noctesque & dies
" Gloria per urbem eras, omnibusque emolumentum
" Trojanisque & Troadibus per urbem, qui te deum tanquam
435 " Excipiebant: Certè enim ipsis admodùm magna gloria esses,
" Vivus existens: nunc verò mors & fatum occupat.
Sic dixit flens: Uxor autem nondum aliquid audierat
De Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus
Nunciârat, quòd ei maritus extra manssisset portas:

Ver. 423.——τηλεθάοντας·] *Al.* τηλεθόωντας.

Ver. 424.——ἀχνύμενός περ·] Similiterque infrà *ver.* 453, Πήγνυθαι. Vide suprà ad γ', 360.

Ver. 427.——κορέσσάμεθα] Vide suprà ad τ', 167; & ad *ver.* 33 hujus libri.

Ver. 429—437.——"Ως ἔφατο κλαίων—— "Ως ἔφατο κλαίουσ'·]
Sic fatur lacrymans—— *Æn.* VI. 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ] *Scholiastes* citat "Ομηρος, τέκνον ἐμόν.

Ver. 434.——θεὸν ὡς,] Quâ ratione, θεὸν, hîc ultimam producat; item μάλα, *ver.* 435: & γάρ, etiam extra cæsuram, *ver.* 438; & τρίποδα, *ver.* 443; vide suprà ad ά, 51.

Ver 435.——κέ σφι] *Al.* καί σφι. Minùs rectè.

Ver. 437.——πέπυστο] Si, πέπυσται, dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad φ', 352; & ad ά, 37.

Ver. 439.——ὅτι ῥά] Quòd scilicèt——.

Ver.

Ἀλλ' ἤγ' ἰξὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμε ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ ςῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοςήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτῷ δ' ἤκουσε κὴ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργε,
Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῆσιν ἐϋπλοκάμοισι μεμήδα·
Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται·
Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ ςόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
Αἲ γὰρ ἀπ' ἔκλος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς

Sed illa telam texebat, in ſeceſſu domûs altæ,
Duplicem ſplendidam *veſtem*, operaque picta varia ſparſim intexebat:
Juſſerat autem ancillas comis pulchras per domum
Igne circumdare poſitum tripodem magnum, ut eſſent
Hectori calida lavacra è pugnâ reverſo:
Demens, neque enim ſciebat, quòd ipſum admodùm procul à lavacris
Manibus Achillis domuerat oculis cæſia Minerva.
Ejulatum autem exaudiit & lamenta à turri;
Ejuſque continuò ſuccuſſi ſunt artus, inque terram ei excidit radius:
Ipſaque ſtatim inter ancillas comis pulchras loquta eſt;
"Adeſte, duæ me ſequimini, *ut* videam, quænam opera *fiant*:
"Venerandæ ſocrûs vocem audivi, mihique ipſi
"In pectoribus ſaliens vibratur cor ſurſùm ad os, ſubtuſque genua
"Glaciata torpent: propè certè aliquod malum Priami filiis.
"Utinam verò procul ab aure ſit meum verbum; ſed perquàm gravitèr
"Timeo, nè jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles

Ver. 441.—μαρμαρέην,] *Al.* πορφυρέην.

Ibid.——θρόνα] Ποικίλματα, ἄνθη. *Schol.* *Al.* Θρόα.

Ver. 444.——μάχης ἐκνοςήσαντι·] *Al.* μάχης ἐκ νοςήσαντι.

Ver. 446.——γλαυκῶπις] Vide ſuprà ad ά, 206.

Ver. 447. Κωκυτῷ δ' ἤκουσε]

Agnovit longè gemitum præſaga mali mens. *Æn.* X. 843.

Interèà pavidam volitans pennata per urbem
Nuncia fama ruit, matriſque adlabitur aures
Euryali: ac ſubitus miſeræ calor oſſa reliquit:
Excuſſi manibus radii, revolutaque penſa.
Evolat infelix—— *Æn.* IX. 473.

Quem *Virgilii* locum laudat *Quintilianus*, quòd *affectus non aliter, quam ſi rebus interſimus*, commoveat. *Lib.* VI. *cap.* 2. "Et "luctus habitu proditur: ut in Euryali ma-"tre: *Expulſi manibus radii*, &c." *Macrob. Saturnal. Lib.* IV. *cap.* 1. Cæterùm hoc in loco, pro "*Penſa*," ſcribendum conjicit *Barneſius*, "*Membra*." Sed minùs rectè.

Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·] Rem ipſam aptiſſimè depingunt & quaſi ab oculos ponunt verſûs hujus Numeri. Vide ſuprà ad γ, 363.

Ver. 450.——ὅτιν' ἔργα] *Al.* ἄτιν' ἔργα.

Ver. 452.——πήγνυται·] Καλλίμαχος, "——ἐκύλλασαν γὰρ ἅπαι "γυῖα." *Schol.* MSS. apud *Barneſium*.

Ver. 454.——εἴη] *Al.* ἦεν.

Μοῦνον ἀποσμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·
Καὶ δή μιν καταπαύση ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
Ἦ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ ἤτοι ἐνὶ πληθύϊ μένεν ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος ὄφρα πίθοιτο.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὅμιλον,
Ἔσχη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
Ἕλκον ἀκηδέως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσμαλα ζιγαλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη
Ἡμαθι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·

" Solum intercluſum ab urbe, in campum agitet;
" Et jam eum ceſſare faciat *ab* audaciâ exitiali,
" Quæ ipſum tenebat: quippè nunquam in turbâ manebat virorum;
" Sed longè procurrebat, ſuâ animi vi nulli cedens.
Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ ſimilis,
Vehementèr palpitans corde; ſimul & Ancillæ ibant cum ipsâ.
At poſtquàm ad turrimque & hominum pervenerat turbam,
Stetit circumſpiciens in muro: illumque advertit
Raptatum ante urbem; celeres autem eum equi
Raptabant immanitèr cavas ad naves Achivorum.
Illam verò oculos obſcura nox coöperuit:
Collapſa autem eſt retrò, animamque efflavit.
Procul verò à capite fudit redimicula admiranda,
Vittas, reticulumque, atque textile crinale,
Velumque, quod ei dedit aurea Venus,
Die illo, quo ipſam pugnam expeditè ciens duxit Hector
Ex domo Eëtionis, poſtquàm dederat infinita dona ſponſalia:

Ver. 458, 459.—ἔχεσκ'——προθέεσκε,] Vide ſuprà ad *ver.* 394; & ad ν', 84.

Ver. 458.——πληθύϊ μένεν ἀνδρῶν,] Ita edidit *Barneſius* ex *Euſtathio*. *Vulgg.* πληθύϊ μέν' ἀνδρῶν. *Al.* πληθει μένεν ἀνδρῶν. Vide ſuprà ad π', 321, & 526. Confirmatur porrò *Barneſii* lectio, *Odyſſ.* π', 105;

Εἰ δ' αὖ με πληθὺϊ δαμασσάιατο——.

Ver. 465. Ἕλκον] *Al.* Εἷλκον.

Ver. 469. Ἄμπυκα,] Κόσμον τινα περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. *Schol.*

Ibid.——κεκρύφαλον] Τὸν πρὸς ἡμῶν λεγόμενον κροκύφαλον. *Schol.*

Ibid.——κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ,] *Al.* κεκρύφαλόν τε ἰδὲ. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 470.——ῥ' ῥά] *Quod ſcilicèt*——.

Ibid.——χρυσῆ] Edidit *Barneſius* χρυσέη. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide ſuprà ad υ, 272, & ad ν', 523.

Ver. 471.——κορυθαίολ☉·] Vide ſuprà ad β'. 816.

Ver. 472.—μυρία ἕδνα·] *Al.* μυρί' ἔιδνα.

Ibid.——ἕδνα·] Τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις. *Schol.*

Ver.

Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἄλιες ἔσαν,
Αἵ ἑ μετὰ ζφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐγὼ δύσηνος· ἰὴ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
Ἀμφότεροι, ζὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὄφελλε τεκέσθαι.
Νῦν δὲ ζὺ μὲν ἀΐδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ ζυσερῷ ἐνὶ πένθει λείπεις
Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
Ὃν τέκομεν, σύ τ', ἐγώ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τύτῳ
Ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτε ζοι αὖτε.
Ἤπερ γὰρ πολεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
Αἰεί τοι τύτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω

Circum verò ipſam gloreſque et fratriæ frequentes ſtabant,
Quæ ipſam inter ſe tenebant præ dolore cupidam interitûs.
Ea verò ut ad ſe rediit, & in præcordia collecta eſt,
Crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit;
" Hector, ego infelix! eodem igitur nati ſumus fato
" Ambo, tu quidem in Trojâ, Priami in domo,
" Ego autem Thebis, Hypoplaco ſylvoſâ,
" In domo Eëtionis, qui me enutriit, parvula cùm eſſem,
" Infelix infelicem: utinam non genuiſſet.
" Nunc verò tu quidem in orci domos, ſub latebris terræ,
" Abis, & me graviſſimo in luctu relinquis
" Viduam in ædibus: At filius adhuc infans prorsùs,
" Quem genuimus, tuque egoque calamitoſi: neque tu huic
" Eris, Hector, emolumento; quippe occubuiſti: neque tibi hic,
" Nam etſi bellum quidem effugerit lachrymoſum Achivorum,
" Semper tamen ei labor & mala in poſterum

Ver. 473.——εἰνατέρες] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες. *Schol.*

Ibid.——εἰνατέρες ἄλιες] Quâ ratione, εἰνατέρες, hîc ultimam producat; item αἰνόμορον, *ver.* 481; & γάϊ, *ver.* 489; & παΐς, *ver.* 492 & 499; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἔσαν,] *Al.* ἦσαν.

Ver. 474.——ἀπολέσθαι] *Al.* ὀλέσθαι.

Ver. 475.——ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,] " Pro θυμὸς hîc——legitur etiam θυμὸν, " perinde ac ſi diceretur ἀγηερμένον ἔσχε " τὸν θυμὸν ἐς φρένα." *Henric. Stephan.*

Ver. 476. Ἀμβλήδην γοόωσα] Verſum nunc citat *Dionyſius Halicarnaſſenſis* iſto modo;

Ἀμβλύδην γοόωσα μετὰ θμωῆσιν ἔειπεν.
Περὶ Συνθέσεως, §. 15.

Ibid. Ἀμβλήδην] Ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα. *Schol.*

Ibid.—γοόωσα] Vide ſuprà ad β', 97.

Ver. 477.——γεινόμεθ'] *Al.* γεινάμεθ', & γινόμεθ'.

Ver. 478.—Πριάμου κατὰ δῶμα,] *Strabo, Geograph. lib.* XIII. citat Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ.

Ver. 479.—Θήβῃσιν,] *Al.* Θήβηθεν, apud *Strabonem ibid.*

Ibid.—ὑληέσσῃ,] Vide ſuprà ad φ', 449; & ad γ', 151.

Ver. 482. Νῦν δὲ ζὺ μὲν ἀΐδαο] *Barneſius* edidit Νῦν δὲ ζὺ μέν ῥ' ἀΐδαο. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 487. —— πόλεμον —— πολύδακρυν] Vide ſuprà ad τ', 318.

Ibid.——φύγῃ] *Al.* φύγοι.

Ver.

Ἔσσονται· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπειρίσσουσιν ἀρούρας.
Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν, πανάφηλικα παῖδα τίθησι·
Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
Χείλεα μέν τ' ἐδίηνε, φάρυγα δ' οὐκ ἐδίηνε.
Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐξοπάλιζε,
Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
Ἔρρ' ἔτος· ἐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
Ἀσυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐπὶ γένασι πατρὸς
Μυελὸν οἷον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίαρ ἆμον·
Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
Εὐδέσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·

" Erunt: alii enim ei terminis mutatis adiment arva.
" Dies nempè pupillaris omnibus æqualibus deſtitutum puerum reddit:
" Semper verò dejecto eſt vultu, lachrymiſque madidæ ſunt genæ.
" Egens autem vadit puer ad patris ſodales,
" Alium quidem chlænâ prenſans, alium verò tunicâ:
" Horum autem miſerantium pocillum aliquis tantillùm admovet,
" Labraque quidem rigat, palatum verò non rigat.
" Hunc & *aliquis* utroque parente vivo florens è convivio exturbat,
" Manibus verberans, & probris inſectans;
" Abi in malum rem ſic; non tuus utique pater convivatur nobiſcum;
" Lacrymabundus autem redit puer ad matrem viduam,
" Aſtyanax, qui antè quidem ſui ſuper genibus patris
" Medullam tantùm comedebat, & ovium pinguem adipem:
" At quandò ſomnus occuparet, deſiſſetque puerilitèr luſitare,
" Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,
" Cubili in molli, deliciis repletus corde:

Ver. 489.—ἀπειρίσσουσιν] Cod. *Harleian.* ἀπειρήσουσιν.

Ibid.—ἀρούρας.] Vide ſuprà ad ζ', 142.

Ver. 490, 498. Ἦμαρ——ἡμῖν·] Verſus hoſce novem à nonullis repudiatos fuiſſe teſtatur *Euſtathius.*

Ibid.——πανάφηλικα] Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον· τουτέστιν, ἐλαττούμενον τῆς ἀπ' αὐτῶν διατριβῆς. *Schol.*

Ver. 491.——ὑπεμνήμυκε,] Καταμέμυκε, κάτω βλέπει. Ὁ δὲ Ἀρίσαρχος, ἐπὶ τῷ καλανένευκε ἐκδέχεται. Οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τῆς πατρός. *Schol.* Cæterùm *Barneſius* edidit ὑπεμνήμνευκε ex ὑπομνημονεύω· Sed nulla, ut videtur, ſatìs idoneâ auctoritate. Codex *Harleianus* habet ὑπομνήμυκε.

Ibid.—παρειαὶ.] Cod. *Harleian.* παρειά.

Ver. 492—499.———πάϊς ἐς] *Barneſius* utrobique legendum cenſet πάϊς πρὸς. Sed nihil opus.

Ver. 496.——ἀμφιθαλὴς] Κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων· ὁ ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους. *Schol.*

Ver. 497.—πεπληγὼς,] Vid. ſup. ad β', 314.

Ibid.——ὀνειδείοισιν] Cod. *Harleian.* ὀνειδίοισιν. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad π', 628.

Ibid.——ἐνίσσων,] *Al.* ἐνίπτων.

Ver. 498.—μεταδαίνυται] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 501—503.——ἔδεσκε——Εὐδέσκ'] *Comedere ſolebat*——*Dormire ſolebat.* Vide ſuprà ad *ver.* 394; & ad β', 221.

Ver. 502.——ἕλοι,] *Al.* ἕλῃ.

Ver. 504.—ἐνὶ μαλακῇ,] Quâ ratione, ἐνὶ, hîc

Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλυ ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτών,
Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέυσιν·
Οἷος γάρ ῥ' ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
Νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
Γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὣς ἔφατο κλαίυσ'· ἐπὶ δὲ ξενάχοντο γυναῖκες.

505 "Nunc verò multa patietur, charo patre privatus,
"Aſtyanax, quem Troës cognomine vocant:
"Solus enim ipſis, *ô Hector*, defendebas portas & muros altos.
"Nunc verò te quidem ad naves recurvas, procul à parentibus,
"Mobiles vermes edent, poſtquàm canes ſe ſatiaverint,
510 "Nudum: at tibi veſtes in ædibus jacent,
"Tenueſque & venuſtæ, factæ manibus mulierum.
"Verùm enimverò hæc omnia comburam igne ardenti,
"Nihil tibi utique uſui *futura*, neque enim jacebis in ipſis;
"Sed coram Trojanis & Troädibus gloria *tibi* ſunto.
515 Sic dixit flens: adgemuerunt autem mulieres.

hîc item infrà *ver.* 510, ultimam producat; & ὄφελος, *ver.* 513; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἐμπλησάμενος] Vide ſuprà ad *ver.* 312.

Ver. 506. Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέυσιν· οἷος γάρ] Sic ſuprà ζ, 402;

Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

Τὸν Ἀστυάνακτα ἄρα ὀρθότερον ᾠήθη κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τῷ Ἕκτορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον—— Σκοπῶμεν δὴ διὰ τί ποτε· ἢ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; φησὶ γὰρ, "οἷος γάρ ζφιν ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα μάκρα." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ Ζωπύρου υἱὸν, Ἀστυάνακτα τύτυ ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὥς φησιν Ὅμηρος. *Plato in Cratylo.*

Ibid.——Τρῶες] *Al.* πάντες.

Ver. 507. οἷος γάρ ζφιν ἔρυτο πύλας] Apud *Platonem*, loco jam citato; οἷος γάρ ζφιν ἔρυτο πόλιν.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαὶ] Τὸ, αἰόλον, οὐκ οἶδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ Ποικίλου παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν·——θὺκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν Ταχύν· γενόμενον ἀπὸ τῆς Ἄελλης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄειν· καὶ Εἱλεῖν παρ-ποίηται.——"Αἰόλαι οὖν εἶλαι," ἀπὸ τοῦ εἱλεῖσθαι ταχέως λέγονται. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3.

Ibid.——κορέσωνται.] Vide ſuprà ad τ', 167. Cod. *Harleian.* κορέσονται.

Ver. 511.——τετυγμένα] Vide ſuprà ad *Il.* ζ', 488.

Ver. 512.——κηλέῳ,] Vide ſuprà ad *ver.* 374.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ψ'.

Ἀχιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ, πυρὰν νήσας, καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκὰς νεανίσκους, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεὺς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ ὕστως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγὼν ἐπιτάφιος.

Ἄλλως.

Ψὶ, Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλη.

Ψῖ Πάτροκλον θάπει καὶ ἐξετέλεσσεν ἀγῶνας.

Ὡς οἱ μὲν ϛενάχονϛο κατὰ ϖτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἑπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσπονϛον ἵκονϛο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδνανϛο εἴην ἐπὶ νῆα ἕκας ϛος.

SIC hi quidem ingemiſcebant per urbem: at Achivi
Poſtquam ad naveſque & Helleſpontum pervenerant,
Alii quidem diſperſi ibant ſuam ad navem quiſque:

Ver. 2. Ἑπειδὴ νῆας] Πολλὰς ἀκεφάλους ποιεῖ [Ὅμηρος] σίχας——· ἀκεφάλοι δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλότητα ἔχοντες.
"Ἑπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσπονϛον ἵκονϛο."
Athæneus, Lib. XIV. *cap.* 8.
Porrò & in *hoc eodem vocabulo* verſus ἀκεφάλους plures effecit Poëta; Suprà χ', 379;
Ἑπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.
Item *Odyſſ.* δ', 13;
Ἑπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν.
Et *Odyſſ.* Υ', 452;
Ἑπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψῦς ἐϋκόμοιο.
Et *Odyſſ.* φ', 25;
Ἑπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκελο καρτερόθυμον.
Vide ſuprà ad ά, 342.
Ibid.—καὶ Ἑλλήσπονϛον ἵκονϛο,] Ἑλλήσπονϛον καλεῖ τὴν πέριξ Ἰλίου θάλασσαν. *Schol.*
Ver. 3.——ἄρ'] *Ut par erat*——.

Ver.

Μυρμιδόνας δ' ἐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεὺς,
Ἀλλ' ὄγε οἷς ἑτάροισι φιλοπολέμοισι μεθῦδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι,
Μὴ δήπω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὁ γὰρ, γέρας ἐσὶ θανόντων.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς·
Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόον ἵμερον ὄρσε.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινὲ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνες θέμενος στήθεσσιν ἑταίρε·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέσην,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·

Myrmidonas verò non ſinebat diſperſos abire Achilles,
Sed is inter ſuos ſocios bellicoſos dixit;
" Myrmidones pernices equites, mei chari ſocii,
" Nè jam à curribus ſolvamus ſolidos ungulis equos,
" Sed cum ipſis equis & curribus propiùs accedentes,
" Patroclum defleamus: Hoc enim, honor eſt mortuorum.
" At poſtquàm triſti ſatiati fuerimus luctu,
" Equis ſolutis cœnabimus hîc omnes.
Sic dixit: Illi autem lamentabantur frequentes; præibat verò Achilles:
Hi verò ter circa mortuum pulchrè jubatos egerunt equos
Lugentes; interque ipſos Thetis luctûs deſiderium excitavit.
Rigabantur arenæ, rigabantur & arma virorum
Lacrymis: talem enim deſiderabant artificem fugandi *boſtes*.
Illis autem Pelides denſum ſuſpiriis exorſus eſt luctum,
Manibus homicidis impoſitis pectori ſodalis;
" Salve mihi, ô Patrocle, etiam in orci ædibus:
" Omnia enim jam tibi perficiam, quæ anteà pollicitus ſum,
" Hectorem huc tractum daturum canibus, crudum ut diſcerpant:

Ver. 5.——ὄγε] De hujuſmodi ſyntaxeos elegantiâ, vide ſuprà ad γ', 409.

Ver. 7. Μὴ δήπω] Cod. *Harleian.* Μὴ δή πω. *Nequaquam quæſo.* Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 9 —ὁ γὰρ, γέρας ἐσὶ θανόντων.] Vide ſuprà ad ϖ', 674.

Ver. 10.—τεταρπώμεσθα] *Nos ipſi ſatiaverimus.* Vide ſuprà ad χ', 33; & ad γ', 45.

Ver. 13. Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν] Ter circum accenſos cincti fulgentibus armis
Decurrêre rogos: ter mœſtum funeris ignem
Luſtravêre in equis, ululatuſque ore dedêre. *Æn.* XI. 188.

Ver. 15. Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν Δάκρυσι·] Spargitur & tellus lachrymis, ſparguntur & arma. *Æn.* XI. 191.

Ver. 19. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε,] ——Salve æternùm, mihi maxime Palla,
Æternumque vale.— *Æn.* XI. 97.

Δώδεκα δὲ πρόπαροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κλαμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
Πρηνέα παρὰ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
Ἐν κονίῃσ᾽· οἱ δ᾽ ἔντε᾽ ἀφωπλίζοντο ἕκαστοι
Χάλκεα, μαρμαίροντα· λύον δ᾽ ὑψηχέας ἵππους.
Καὶδ᾽ ἵζον παρά νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ᾽ ὄιες καὶ μηκάδες αἶγες·
Πολλοὶ δ᾽ ἀργιόδοντες ὗες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάντῃ δ᾽ ἀμφὶ νέκυν κελυφήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
Αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα

" Duodecim autem ante pyram cervices abscissurum
" Trojanorum claris filiis, de te interfecto iratus.
Dixit quidem, & in Hectora nobilem indigna machinabatur opera,
Pronum ad feretrum Menœtiadæ extendens
In pulveribus: illi verò arma exuebant quisque
Ærea, coruscantia; solvebantque altisonos equos.
Consederunt autem juxta navem pedibus velocis Æacidæ
Frequentissimi; at is eis epulum funebre lautum præbebat.
Multi quidem boves candidi humi extendebantur vi ferri,
Inter jugulandum, multæ etiam oves & balantes capræ:
Multi & albis dentibus sues, florentes pinguedine,
Torrendi extendebantur per flammam Vulcani:
Undique autem circum cadaver multus fluebat sanguis.
At regem quidem pedibus celerem Pelidem

Ver. 22. Δώδεκα δὲ] Vide infrà ad *ver.* 175.

Ver. 24.——ἀεικέα μήδετο ἔργα,] Τὸ ἐπὶ ῥόμα τε ἐκτεῖναι κατὰ κόπας, καὶ ἐνυβρίζειν τῷ οὐκ ἀντιλαμβανομένῳ, καὶ γῆν οἷον ἀικίζεσθαι κωφὴν, καὶ τὸ τρὶς ἕλκεσθαι περὶ τὸ σῆμα τῦ Πατρόκλυ· ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἱστορῆσει. *Eustath.* Τῷ τε Ἀχιλλεῖ τὰς θρασείας λόγως περιτίθησιν, (*Il.* ά, 225;) "Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ᾽ "ἔχων, κραδίην δ᾽ ἐλάφοιο," τὴν αὐτὴν κρίσιν ἐπισπᾶν, (ά, 223;) "Πηλεΐδης δ᾽ ἐξαῦτις "ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν, &c." Καλὸν γὰρ εἰκὸς ἀθὴν εἶναι μετ᾽ ὀργῆς καὶ αὐστηρᾶς λεγόμενον. Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πρόξεων, "Ἦ ῥα, καὶ Ἕκ- "τορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα, Πρηνέα παρ᾽ "λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας." *Plutarch. de audiend. Poëtis.* Vide suprà ad ύ, 467; & ά, 2.

Ibid.——μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 25.——παρὰ λεχέεσσι] Παρὰ τῷ φερέτρῳ, ἤγουν τῇ κλίνῃ. *Schol.*

Ibid.——τανύσσας] Rectè cum duplici σ'. Vide suprà ad έ, 58.

Ver. 26.——ἵκας.] Cod. *Harleian.* ἵκασι.

Ver. 27.——λύον δ᾽ ὑψηχέας ἵππους.] *Al.* λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους. Ut suprà *ver.* 7.

Ver. 29.—τάφον μενοεικέα δαίνυ.] Τάφον, τὸ περίδειπνον, τὸ ἐπὶ τοῖς τελευτηκόσιν παρασκευαζόμενον. *Schol.*

Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες] Multa boüm circa mactantur corpora morti;
Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris
In flammam jugulant pecudes——
Æn. XI. 197.

Ibid.——ὀρέχθεον] Ἀπειλείσθω ἀναιρούμενοι· ἢ ἐφθέγγοντο, καὶ ὥσπερ ἐπέσευον· μεμίμηνται γὰρ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς, ὁ προίενται ἀναιρέμενοι οἱ βῦς. Οἱ δὲ, ἐκπίλοντο. *Schol.*

Ver. 33.——διὰ φλογὸς] Vide suprà ad β', 267; & ad ί, 213.

Ver. 34.——κελυφήρυτον] Τοσῦτον τῷ πλήθει, ὥστε καὶ κοτύλην ἀρύσασθαι. *Schol.* *Al.* κελυφίβρυτον.

Ver.

Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπευδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρῳ χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἵξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν
Πηλεΐδην, λύσασθαι ἀπὸ βρότον αἰματόεντα.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν·
Οὔ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἅσσον ἰκέσθαι,
Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ ἥ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
Ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν νῦν στυγερῆ πειθώμεθα δαιτί·
Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Ὕλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς
Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·

Ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum,
Ægrè perſuaſum, de ſodali iratum corde.
Illi verò cùm jam ad tentorium Agamemnonis veniſſent euntes,
Statim *is* præconibus canoris imperavit,
Igne circundare poſitum tripodem magnum; ſi quà perſuadere poſſent
Pelidi; ut ablueret tabum cruentum.
At ille recuſabat conſtantèr, inſuper & juramentum juravit;
" Non per Jovem, qui deorum ſummus & optimus,
" Non fas eſt lavacra ad caput propè accedere,
" Antequàm Patroclum impoſuero igni, tumulumque aggeſtâ terrâ fecero,
" Totonderoque comam: haud enim mihi poſthàc iterùm ſic
" Invadet dolor cor, quamdiù vivis interero.
" At tamen nunc inviſo pareamus epulo;
" Manè verò jube adhortans, Rex virorum Agamemnon,
" Lignaque comportent, apponantque, uti par eſt
" Mortuum habentem ſubire tenebras obſcuras:

Ver. 38. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 39. ——κέλευσεν,] Cod. *Harleian.* κέλευσαν. *Al.* κέλευεν.

Ver. 40. —τρίποδα μέγαν·] Quâ ratione, τρίποδα, hîc ultimam producat; item εὐρυπυλὶς, *ver.* 74; & δεξάμενος, *ver.* 89; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 41, 46, 53. ——λύσασθαι——Κείρασθαι——τράπωνται·] Vide ſuprà ad σ', 594; & φ', 560.

Ver. 45. ——χεῦσαι,] Cod. *Harleian.* χεύαι.

Ver. 46. ——ἐπεὶ ἥ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε Ἵξετ' ἄχος κραδίην,] Ἵζεον δὲ, ἔτι μὴ τοιοῦτον δεύτερον ἄχος ἵξεσθαι αὐτῷ ζῶντί φησιν Ἀχιλλεὺς, οἶα εἰδὼς ὅτι προλεθρήξεται τῇ παλῇ ἐκ τῆς ἰλιάδος. *Euſtath.* Atque profitetur ipſe Achilles (quod nec *Euſtathium* fugit) ſuprà τ', 321, 326;

——ἐμὲ γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι.
Οὐδ' εἴ κεν τῇ παλρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην·——
Ἥ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιπρήθειλαι φίλος υἱός.

Ver. 48. ——μὲν νῦν] Cod. *Harleian.* νῦν μὲν. Quo modo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ibid. ——στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·]
——poſitæque movent faſtidia Menſæ,
Et queror inviſi quum venit hora cibi.
Ovid. de Pont. Lib. I. *Eclog.* XI. 7.

Ver. 50. Ὕλην] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ὄφρ᾽ ἤτοι τὸν μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάμαστον πῦρ
Θᾶσσον ἀπ᾽ ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ᾽ ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα τε μάλα μὲν κλύον, ἠδ᾽ ἐπίθοντο.
Ἐσσυμένως δ᾽ ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ᾽· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλείδης δ᾽ ἐπὶ δινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κεῖτο βαρυσενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ᾽ ἐπ᾽ ἠϊόνος κλύζεσκον·
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ᾽ ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ᾽ αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ᾽ εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·

" Ut hunc quidem comburat indefeſſus ignis
" Ocyùs ab oculis, copiæque ad munia revertantur.
Sic dixit; Illi autem ei maximè auſcultârunt, atque paruerunt;
Sedulò verò cœnâ paratâ ſinguli
Convivabantur: neque quicquam animus indigebat epuli æqualis,
Sed poſtquàm potûs & cibi deſiderium exemerant,
Alii quidem decubituri iverunt ad tentorium quiſque:
Pelides verò in littore multo ſtrepitu reſonantis maris
Jacebat gravitèr gemens multos inter Myrmidonas,
In *loco* puro, ubi fluctus littus alluebant:
Quandò hunc ſomnus cepit, ſolvens curas animi,
Suavis circumfuſus: valdè enim laſſatus erat pulchris membris,
Hectorem perſequendo ad Ilium ventoſam.
Supervenit verò anima Patrocli miſeri,
Omnia ipſi magnitudineque & oculis pulchris ſimilis,
Et voce; & tales copori veſtes induta erat;

Ver. 52.——ἐπιφλέγῃ] *Al.* ἐπιφλέγει.
Ibid.——ἀκάμαστον πῦρ] Vide ſuprà ad ά, 398; & ad φ΄, 13.
Ver. 53.——τράπωνται.] *Al.* τρέπωνται.
Ver. 54.——ἄρα] *Ut æquum erat*——*Ut debuerant*——.
Ver. 55.——ἐφοπλίσσαντες] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. *Al.* ἐφοπλίσαντες. Minùs rectè; antepenultimam enim corripit: " Δόρπα τ᾽ ἐφοπλισόμεσθα—" ſuprà ί, 66.
Ver. 56.——οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης.] Vide ſuprà ad ά, 468.
Ver. 57. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,]
Poſtquàm exempta fames, & amor compreſſus edendi. *Æn.* VIII. 184.
Vide ſuprà ad ά, 469.
Ver. 59. Πηλείδης δ᾽ ἐπὶ δινὶ]
Cum pater in ripâ, gelidique ſub ætheris axe,
Æneas, triſti turbatus pectora bello
Procubuit, ſeramque dedit per membra quietem. *Æn.* VIII. 28.
Ver. 61.——κλύζεσκον·] *Alluere ſolebant.* Vide ſuprà ad χ΄, 155; & ad β΄, 221. Cod. *Harleian.* κλύζεσκεν.
Ver. 62.——ὕπνος——λύων μελεδήματα θυμῷ,]
Ανσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν
Orpheus, Hymn. in Somnum, ver. 5.
Somne quies rerum,——
Pax animi, quem cura fugit——.
Ovid. Metam. Lib. XI. *ver.* 623.
Ver. 65. Ἦλθε δ᾽ ἐπὶ ψυχὴ]

In

Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
Θάπτε με ὀτλιτάχισα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων,
Οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
Ἀλλ' αὕτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· ἃ γὰρ ἔτ' αὖτις
Νίσσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ

Conſtitit autem ſuper capite, & eum ſermone allocuta eſt;
" Dormis, & meî oblitus es, Achille?
" Non quidem me viventem negligebas, ſed mortuum *negligis*:
" Sepeli me quàm citiſſimè, portas orci *ut* intrem.
" Procul me arcent animæ, ſimulachra defunctorum,
" Neque me omninò miſceri trans fluvium ſinunt:
" Sed temerè erro circum portis amplam orci domum.
" Et mihi da tuam manum, obteſtor: Non enim ampliùs poſthàc
" Redibo ex orco, poſtquàm me ignis participem feceritis.
" Haudquaquàm etenim vivi dilectis ſeorsùm à ſociis
" Conſilia ſedentes conſultabimus; ſed me quidem Fatum

In ſomnis ecce ante oculos mœſtiſſimus Hector
Viſus adeſſe mihi—— *Æn.* II. 270.

Ver. 68. Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς,]
Devolat & ſupra caput aſtitit.——
Æn. IV. 702.

Ver. 69. Εὕδεις,]
—potes hoc ſub caſu ducere ſomnos?
Æn. IV. 560.

Ibid. Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;] Ita edidit *Barneſius*. Quam lectionem & probat *Henricus Stephanus*. *Vulgg.* ſine interrogatione.

Ibid.——ἐμεῖο] *Al.* ἐμοῖο.

Ver. 70.—— ἀκήδεις,] *Al.* ἀκήδεες.

Ver. 71. Θάπτε με ὀτλιτάχισα, πύλας Ἀΐδαο περήσω. Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ]
Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluenta
Tranſportare prius, quam ſedibus oſſa quierunt. *Æn.* VI. 327.
——————tu mihi terram
Injice——————
Sedibus ut ſaltem placidis in morte quieſcam. *Ibid.* 365, 371.

Ὅτι ζχῆμα ἐλλείψεως ἔνθα ἐνταῦθα ἐν τῷ, " Θάπτε με ὅτι τάχισα, πύλας Ἀΐδαο περή-" σω." Λείπει γὰρ τὸ, ἵνα, ἢ ἕτερόν τινα ὅμοιον, ὡς ἂν λέγῃ, Θάπτε με ἵνα περήσω. *Euſtath.* *Henricus Stephanus* omninò legendum cenſet; " Θάπτε με ὀτλιτάχισα· πύλας Ἀΐδαο " περήσαι Τῆλέ με εἴργουσι, &c." Sed voces, εἴργω, ἐέργω, cum iſtiuſmodi infinitivo conſtructas vix uſquam reperias. *Barneſius* legendum conjicit; " Θάπτε με, ὄφρα τά-" χιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω." Quin &, ut opinor, mutatâ interpunctione, ferri poteſt vulgata lectio: Θάπτε, με, ὅτι τάχιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω. Eâdem ſcilicèt ratione ac ſuprà χ', 129, 130;
Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅτι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.

Ibid.——περήσω.] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 72.——ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων,]
Umbræ ibant tenues, ſimulacraque luce carentûm. *Georg.* IV. 472.

Ibid.—καμόντων,] Vide ſuprà ad γ', 278.

Ver. 73. Οὐδέ μέ πως] Cod. *Harleian.* Οὐδέ μέ πω.

Ver. 75. Καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι·]
Da dextram miſero—— *Æn.* VI. 370.
——————Da jungere dextram.
Ibid. 697.

Ver. 76. Νίσσομαι] Cod. *Harleian.* Νεῦομαι.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε] *Æſchines*, *Orat. in Timarch.* legit, Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε.

Ibid.——ἀπάνευθεν] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ἀμφέχανε ςυφερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
Καὶ δέ ςοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴκε πίθηαι,
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀςέ', Ἀχιλλεῦ
Ἀλλ' ὁμῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
Ἠμάλι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀςραγάλοισι χολωθείς·
Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,
Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ ςὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·

" Absorbuit invisum, quod sortitò obvenit etiam nascenti:
" Quin & tibi ipsi fatum, diis similis Achille,
" Muro sub Trojanorum nobilium perire.
" Aliud autem tibi dicam & mandabo, si obsequi velis,
" Nè mea à tuis seorsùm condas ossa, Achille.
" Sed simul sicut nutriti fuimus in vestris ædibus,
" Quando me tum parvulum Menœtius ex Opunte
" Duxit ad vestram *domum*, homicidium propter triste,
" Die illo, quandò filium interfeci Amphidamantis,
" Imprudens, invitus, de talis iratus;
" Quum me exceptum in ædibus eques Peleus
" Nutrivitque diligentèr, & tuum famulum nominavit:

Ver. 80—85. Καὶ δέ ςοι αὐτῷ——Εὖτέ μι] *Æschines*, loco jam citato, versus hosce aliis interjectis versibus hoc modo legit;

Καὶ δέ ςοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
Μαρναμένον δηΐοις Ἕλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Cὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο Cῇσιν.
Μὴ ἐμὰ Cῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀςέ', Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ἵνα πέρ Ce καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσείῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Ὡς ἐμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Εὖ τέ με τυτθὸν ἐόντα, &c.

Ibid. Καὶ δέ ςοι αὐτῷ μοῖρα,]
——————te quoque fata prospectant paria——————. Æn. X. 740.

Ver. 82. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι,]
" Poscit nunc manum ultimam & vis &
" syntaxis verbi, ἐρέω, quod Maittairius *apud*
" *Homerum frequens cum accusativo aut da-*
" *tivo soli*; *neque sensu* jubendi *statuit*. Sed
" hoc ipso sensu, & syntaxi non dissimili,
" Patrocli umbra alloquitur Achillem, ju-
" bens sciliçèt & injungens sua cum illius
" ossibus, uno tumulo componere. Ἄλλο
" δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, &c.——Quin &
" ἐρέω pro *jubebo* positum illustrat ejus con-
" trarium ἀπερῶ *vetabo* significans. Interim
" nec Græcum ἐρέω nec Latinum *jubeo* no-
" tione imperandi capio; sed *hortandi, ro-*
" *gandi, volendi.*" *Chishul, Annotat.* in Inscriptionem Sigeam, *sub finem.*

Ibid.——αἴκε] *Al.* εἶκε.

Ver. 83. Μὴ ἐμὰ Cῶν ἀπάνευθε]
Et me consortem nati concede sepulchro,
Æn. X. 906.

Ver. 85.——Ὀπόεντος] Ὀπῦς, πόλις τῆς Λοκρίδος. *Schol.*

Ver. 86.——ὑπὸ λυγρῆς,] *Al.* ἀλεξιαιρῆς.

Ver. 87.——παῖδα κατέκταν. Ἀμφιδάμαντος,] Κλυσώνυμος ἦν ὁ ὑπὸ Παλαόκλε ἀναιρεθείς. *Schol.*

Ibid.——Ἀμφιδάμαντος,] Cod. *Harleian.* Ἰφιδάμαντος.

Ver. 88. Νήπιος,] *Æschines* loco suprà citato legit Νήπιον.

Ibid.——ἀςραγάλοισι] *Al.* ἀςραγάλῃσι.

Ver. 89.——ἱππότα Πηλεὺς,] Vide suprà ad ά, 175.

Ver. 90. Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως] *Æschines* loco suprà citato legit, Ἔτρεφεν' ἐνδυκέως. *Al.* Ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως.

Ver.

Ὡς δὲ κ᾽ ὀσέα νῶϊν ὁμὴ ζορὸς ἀμφικαλύψοι,
Χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τόν τοι πορε πότνια μήτηρ.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλὴ, δεῦρ᾽ εἰλήλυθας,
Καί μοι ταῦτα ἕκας᾽ ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Πάντα μαλ᾽ ἐκτελέω, κ᾽ πείσομαι, ὡς ζὺ κελεύεις.
Ἀλλά μοι ἆσσον ζῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
Ἀλλήλοις, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ᾽ ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,
Ὠιχέτο τετριγυῖα· ταφὼν δ᾽ ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
Χερσί τε ζυμπλατάγησεν, ἔπος τ᾽ ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ κ᾽ εἰν ἀΐδαο δόμοισι

"Sic & ossa nobis idem loculus contegat,
"Aurea Amphora, quam tibi dedit veneranda mater.
Illum verò respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
"Cur mihi, venerandum caput, huc venisti,
"Et mihi hæc singula mandas? Atqui ego tibi
"Omnia diligentèr perficiam, & obsequar, ut tu jubes.
"Sed me propiùs sta: paululùm saltem complexi
"*Nos* invicem, tristi satiemur luctu.
Sic fatus, captavit protensis manibus charis,
Neque prehendit; anima enim sub terram, tanquam fumus,
Abiit stridens: Attonitus autem exurrexit Achilles,
Manibusque complosit, verbumque lugubre dixit;
"Papæ! certè igitur aliqua est & in orci ædibus

Ver. 94. Τίπτε μοι,] *Al.* Τίπτε μεῖ.

Ibid.——ἠθείη κεφαλὴ,] *Al.* ὦ Ζεῖν κεφαλὴ, notante *Eustathio.*

Ibid.——εἰλήλυθας,] Vide suprà ad φ', 81; & ad ά, 37.

Ver. 97.——ἀμφιβαλόντε] Cod. *Harleian.* ἀμφιβαλόντες. Quod & ferri possit. Vide suprà ad ά, 566; & ad έ, 487. *Al.* ἀμφιχυθέντε.

Ver. 98.——τεταρπώμεσθα] Vide suprà ad *ver.* 10.

Ver. 99.——ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν, Οὐδ᾽ ἔλαβε·]

Ter conatus ibi collo dare brachia circum;
Ter frustra comprensa manus effugit imago,
Par levibus ventis, volucrique simillima somno. *Æn.* II. 792; VI. 700.

Ver. 100.——ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,]

Dixerat, & tenues fugit ceu fumus in auras. *Æn.* V. 740.

Ver. 100—103.——ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς, Ὠιχέτο τετριγυῖα——ἦ ῥά τις ἐστὶ κ᾽ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ κ᾽ εἴδωλον,] Vituperat hæc *Plato*; Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπισκατεῖν κ᾽ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν· κ᾽ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ἅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ἄρ᾽ ἀληθῆ λέγοντας ὅτ᾽ ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι——. Ἐξαλείψωμεν ἄρα——πάντα τὰ τοιαῦτα,——"Ὤ πόποι, ἦ ῥά "τις ἐστὶ κ᾽ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ κ᾽ εἴδω- "λον, ἀτὰρ φρένες ἐκ ἐνὶ πάμπαν·" κ᾽—— "Ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς, Ὠιχέτο "τετριγυῖα." *De Republ. Lib.* III.

Ver. 101.——τετριγυῖα·] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 102.——ζυμπλατάγησεν,] Vide suprà ad γ', 363; & ad δ', 455. *Al.* ζυμπατάγησεν.

Ver. 103.——ἦ ῥά τις ἐστὶ κ᾽ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ κ᾽ εἴδωλον,]

——tenues sine corpore vitas
——volitare cavâ sub imagine formæ. *Æn.* VI. 292.

Ver.

Ψυχὴ κὴ εἴδωλον, ἀταὰρ φρένες ὐκ ἔνι πάμπαν·
Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
Ψυχὴ ἐφειςήκει γοόωσά τε, μυρομένη τε,
Καί μοι ἕκας' ἐπέτελλεν· ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. Ἀταὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆας τ' ὤτρυνε κὴ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' ἤρεες κίον αὐτῶν·
Πολλαὶ δ' ἀνάντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ', ἦλθον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,

" Anima & ſimulachrum, ſed præcordia non inſunt omninò:
" Pernox enim mihi Patrocli miſeri
" Anima ſuperſtitit ploranſque, lugenſque,
" Et mihi ſingula præcepit: ſimilis autem erat mirum in modum ipſi,
Sic dixit: Illis verò omnibus deſiderium excitavit luctûs;
Lugentibus autem illis apparuit roſea digitis Aurora
Circa mortuum miſerandum. At rex Agamemnon
Muloſque excivit & viros, qui convehèrent ligna,
Undique à tentoriis; & ad hoc vir ſtrenuus exortus eſt
Meriones, famulus virtutem amantis Idomenei.
Hi verò ibant aptas materiæ cædendæ ſecures in manibus ferentes,
Funeſque benè tortos; muli autem præibant ipſis:
Multa verò ardua, declivia, accliviaque, tranſverſaque, tranſierunt.
Sed cùm jam ad ſaltus venerunt irriguæ fontibus Idæ,

Ver. 106.——ἐφειςήκει] Vide ſuprà ad δ', 434 & 492.

Ver. 108.——τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·] Καὶ ἐν τοῖς πένθεσι κὴ θρήνοις ἔξυβεταί τις ἡδονή. Ἡ μὲν γὰρ λύπη, ἐπὶ τῷ μὴ ὑπάρχειν· ἡδονὴ δὲ ἐν τῷ μεμνῆσθαι κὴ ὁρᾶν πως ἐκεῖνον, κὴ ἃ ἔπρατε, κὴ οἷος ἦν. Διὸ κὴ τοῦτο εἴρηται, "Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐφ' "ἵμερον ὦρσε γόοιο." *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* I. *cap.* 11.

Ibid.——ὑφ' ἵμερον] *Al.* ἐφ' ἵμερον. Quo modo & legit *Ariſtoteles* loco jam citato.

Ver. 109.——ῥοδοδάκτυλος ἠὼς] Vide ſuprà ad ά, 477.

Ver. 110. Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν.] Corpus ubi exanimi poſitum Pallantis——. *Æn.* XI. 30.

Cæterùm quâ ratione, νέκυν, hîc ultimam producat; item δὲ, *ver.* 119 & 133; & διὰ, *ver.* 122; & Ἀχνύμενος, *ver.* 137; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 111, 127, 139, & 163.——ὕλην,] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 112.——ὀρώρει] Vide ſuprà ad β', 810.

Ver. 114. Οἱ δ' ἴσαν]

Itur in antiquam ſylvam, ſtabula alta ferarum;
Procumbunt piceæ: ſonat ictâ ſecuribus ilex,
Fraxineæque trabes: cuneis & fiſſilis robur
Scinditur: advolvunt ingentes montibus ornos. *Æn.* VI. 179.

Ver. 114.——πελέκεας] Enuntiabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet πελέκας, vel πελέκεις. Ut rectè hîc annotavit *Barneſius*.

Ver. 115.——ἄρ'] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 116. Πολλὰ δ' ἀνάντα, κάταντα, πάραντά τε,] Μεριμνῆσαι τῇ κακοφωνίᾳ τὴν ἀναμαλίαν· πᾶσα δὲ μίμησις ἐναργές τι ἔχει. *Demetr. Phaler.* §. 226.

Ver. 117. Ἀλλ' ὅτε] Apud *Scholiaſten.* Ἀλλοῖς. Malè.

Ibid.——κνημοὺς] Τὰς προσβάσεις τῶν ὀρῶν. *Schol. Al.* κρημνούς. Quo modo & legit Codex *Harleianus*.

Ver.

Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κλυπέεσσαι
Πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ
Ἕκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δαλεῦντο,
Ἑλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φῖρὰς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Φράσσαλο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδέ οἱ αὐτῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,
Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὦρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,

Protinus quidem quercus altè comantes longâ acie munito ære
Cædebant festinantes; eæ verò magnum sonitum edentes
Cadebant: Eas quidem deindè diffindentes Achivi
Alligabant mulis, hi verò terram pedibus carpebant,
Cupientes pervenire ad campum, per senticeta densa.
Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserat
Meriones, famulus amantis virtutem Idomenei:
Atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles
Designaverat Patroclo magnum sepulchrum, atque sibi ipsi.
At postquàm undique apposuerant immensam materiem,
Considebant ibidem manentes conferti: at Achilles
Confestim Myrmidonibus bellicosis jussit
Ære cingi, jungereque sub curribus quemque
Equos; Illi verò festini surrexerunt, & arma induerunt:
Conscenderunt autem currus propugnatores, aurigæque;
Antè quidem curribus vecti, ponè verò nubes sequebatur peditum,

Ver. 118. Αὐτίκ' ἄρα] *Statim deinceps*———.

Ver. 119. Τάμνον] Vide suprà ad ν, 84; & ad Υ, 87.

Ibid.——μεγάλα κλυπέεσσαι] Vide suprà ad δ', 455 & 504.

Ver. 120.———διαπλήσσοντες] *Al.* διαπρήσσοντες.

Ver. 121.——χθόνα ποσσὶ δαλεῦντο,] Διέκοπτον τὴν γῆν βαδίζουσαι. *Schol.* MSS. apud *Barnesium.*

Ver. 122.——διὰ ῥωπήϊα πυκνά.]
Hic inter densas corylos———.
Virg. Eclog. I. 14.

Ver. 125.——ἔνθ' ἄρ'] *Ut scilicet*——.

Ver. 126. Φράσσαλο] Rectè cum duplici σ. Primam enim corripit. Vide suprà ad β, 234; & ad ά, 140.

Ver. 127.———παρακάββαλον] *Al.* περικάμβαλον.

Ver. 129.——κέλευσε,] *Al.* κέλευε.

Ver. 130. Χαλκὸν ζώννυσθαι,] *Al.* Χαλκῷ ζώννυσθαι.

Ver. 132. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται,]
———Tum mœsta phalanx Teucrique sequuntur
Tyrrhenique duces, & versis Arcades armis. *Æn.* XI. 92.

Ibid.——ἔβαν] Vide suprà ad Υ, 229.

Ibid.——παραιβάται,] Οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων συμπολεμοῦντες. *Schol.* Vide suprà ad λ, 103.

Ver. 133.—μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,]
Insequitur nimbus peditum———. *Æn.* VII. 793.

Ver.

Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καλαείνυον, ἂς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' ἄϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι ζάθεοι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήϊον ὕλην.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείραλο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
Σπερχεῖ', ἄλλως ζοί γε πατὴρ ἠρήσαλο Πηλεύς,
Κεῖσέ με νοσήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, ζὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
Νῦν δ' ἐπεὶ ὔ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο

Frequentiſſimi: in mediis autem ferebant Patroclum ſocii.
Capillis verò totum mortuum tegebant, quos injiciebant
Tondentes: Ponè autem caput manibus ferebat nobilis Achilles
Mœſtus; ſodalem enim eximium pompâ funebri mittebat ad orcum.
Illi verò quandò ad locum pervenerunt, ubi ipſis indicaverat Achilles,
Depoſuerunt; ſtatimque ei affatim accumulârunt materiam.
Tum porrò aliud animo deſignavit pedibus valens nobilis Achilles:
Stans ſeorsùm à pyrâ flavam abſcidit comam,
Quam ſanè Sperchio fluvio alebat, floreſcentem:
Ingemiſcens autem dixit converſis oculis in nigrum pontum;
" Sperchie, fruſtrà tibi utique pater vovit Peleus,
" Illuc me reverſum dilectam in patriam terram,
" Tibique comam abſciſſurum, mactaturumque ſacram hecatomben;
" Quinquaginta inſuper maſculas ibidem oves ſacrificaturum
" Ad fontes, ubi tibi ager ſacer altareque odoratum.
" Sic vovit ſenex, tu verò ei votum non perfeciſti.
" Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram,
" Patroclo heroi comam dabo ſecum ferendam.
Sic fatus, in manibus comam dilecti ſodalis

Ver. 135.——καλαείνυον,] *Al.* κατέννυεν.

Ver. 137, 284. Ἀχνύμενος——ἀχνυμένῳ] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 138.——πέφραδ'] Vide ſuprà ad β', 314; & ad ξ', 500.

Ver. 141.——ἀπεκείραλο] Vide ſuprà ad *ver.* 10; & ad χ', 33.

Ver. 142. Τήν ῥα] *Quam ſcilicèt*——.

Ibid.——Σπερχειῷ] Ποταμὸς Θετταλίας. *Schol.*

Ver. 144.——ἠρήσαλο] Vide ſuprà ad ά, 67.

Ver. 146. Σοί τε κόμην κερέειν,] Ξυθὸν τοῖς ἀρχαίοις, μετὰ τὸ παραχμάσαι τῆς νεότητος, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῶν ἀναλρφῶν αἰτίους εἶναι. *Schol.*

Ibid.——ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·] Vide ſuprà ad ά, 444.

Ver. 151.——ἐτέλεσσας.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver.

Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστὰς·
Ἀτρεΐδη, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
Πείσονται μύθοισι,) γόοιο μέν ἐστι καὶ ἄσαι·
Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὀπλέσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ, οἷσι μάλιστα
Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόωσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας,
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νήεον ὕλην.
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βῶς

Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctûs:
Et omninò lamentantibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans;
" Atride, (tibi enim maximè certè populus Achivorum
" Parebunt dictis,) luctu quidem licet etiam *aliàs* satiari:
" Nunc autem à pyrâ dimitte, & cœnam jube
" Parare; Hæc verò curabimus, quibus maximè
" Cura justorum pertinet mortui: duces verò nobiscum maneant.
Ut verò hoc audivit rex virorum Agamemnon,
Confestim populum quidem dimisit per naves æquales,
Funeratores autem ibidem manserunt, & accumulârunt ligna.
Struxerunt verò pyram centum pedum quaquaversùs;
Et in pyrâ summâ cadaver posuerunt dolentes corde.
Multas verò pingues oves & flexipedes camuros boves

Ver. 153.—τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,] Vide suprà ad *ver.* 108.

Ver. 154. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν] Ἐςὶν, ὡς αὐτός [ὁ Πραξιφάνης] φησι, τὸ, " Καί νύ " κ' ὀδυρομένοισι," ἐμφασίν τινα ἔχον οἰκείᾳ ὑπόμοιον. *Demetr. Phaler.* §. 57. Vide & suprà ad ξ', 433.

Ibid.——ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,]
——neque avelli possunt, nox humida donec
Invertit cœlum stellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 201.

Ver. 156.—Σοὶ γάρ τε] *Al.* Σοὶ μέν τε.

Ver. 158—162. — Σκέδασον — Σκέδασον] Vide suprà ad ά, 140.

Ver. 160. Κήδεος] Φρονηδος ἀξιος, μηδύσιμος. *Schol.*

Ibid.——οἵ τ' ἀγοὶ] Cod. *Harleian.* οἵ ταγοί. Quo modo & legit *Eustathius.* Atqui vox ἀγὸς sæpè alibi apud *Homerum* occurrit; vox ταγὸς nusquam. Uti & notabat *Barnesius.*

Ver. 162.——νῆας ἐΐσας,] Vide suprà ad ά, 306.

Ver. 164. Ποίησαν δὲ πυρὴν]
Ingentem struxere pyram——.
Æn. VI. 215.

Ibid.——ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·] Τετράγωνον, ὥςε ἑκάςην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν μέτρον ἔχειν. *Schol. Al.* ἑκατόμπεδον.

Ver. 165. Ἐν δὲ πυρῇ]
Fit gemitus: tum membra toro defleta reponunt. *Ibid.* 220.

Ibid.—ἀχνύμενοι] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 166. Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα,]
——cædit quinas de more bidentes,
Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos. *Æn.* V. 96.
Vide & suprà ad *ver.* 30.

Ibid.——εἰλίποδας ἕλικας] Quâ ratione, εἰλίποδας, hîc ultimam producat; item δῖαι, *ver.* 196; & ἐπὶ, *ver.* 202; & ὄϊ, *ver.* 206; & ὑπὸ, *ver.* 215; vide suprà ad ά, 51.

Πρόσθε πυρῆς ἑδερόν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ ζώματα νήει.
Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα ςοναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε ζιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέςην.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' ὔτι

Ante pyram excoriârunt & curârunt: at ex omnibus
Adipe ſumptâ obtexit cadaver magnanimus Achilles
Ad pedes à capite, circumque excoriata corpora accumulabat.
Impoſuit & meilis & olei amphoras,
Ad feretrum acclinans: quatuor & arduos cervicibus equos
Feſtinantèr injecit pyræ, magnos ciens gemitus.
Novem huic regi menſarii canes erant,
Horum etiam injecit pyræ duos obtruncatos:
Duodecim & Troüm magnanimorum filios ſtrenuos,
Ære cædens; Mala enim mente ſtruebat opera:
Immiſit & ignis vim invictam, ut depaſceret.
Ejulavitque deindè, charumque nomine ciebat ſodalem;
" Salve mihi, ô Patrocle, etiam in Orci domo:
" Omnia enim jam tibi perficio, quæ anteà pollicitus ſum.
" Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios ſtrenuos,
" Hos unà tecum omnes ignis abſumit: Hectorem autem neutiquam

Ver. 168. Δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν] Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν τιμελὴν ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς. *Schol.*

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθει]

Hic duo rite mero libans carchefia Baccho
Fundit humi, duo lacte novo, duo ſanguine ſacro. *Æn.* V. 77.

Ver. 171.—κλίνων·] Vide ſuprà ad ε, 309.

Ibid.——πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους] Addit equos—— *Æn.* XI. 80.

Ver. 172.—ςοναχίζων.] *Al.* ςεναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρώων]

Vinxerat & poſt terga manus, quos mitteret umbris
Inferias, cæſo ſparſuros ſanguine flammam. *Æn.* XI. 81.
——————Sulmone creatos
Quatuor hic juvenes, totidem quos educat Ufens,
Viventes rapit: inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat ſanguine flammas. *Æn.* X. 517.

Quem locum inter alios citat *Macrobius* ad demonſtrandum, " *totam Æneïda effigiatam* " *eſſe ad exemplar Iliados atque Odyſſeæ Ho-* " *mericæ.*" Lib. V. cap. 22.

Ver. 176.——κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·] Vide ſuprà ad *ver.* 22.

Ibid.——μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 178.——φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· Χαῖρέ μοι,]

——————ac talia fatur;
Salve, ſancte parens: Iterum ſalvete, recepti

Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' ἐ κύνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἦμαλα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·
Τῷ δ' ἔπι κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλῃ ἀμφὶ περὶ χροὰ ἴνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλῳ ἐκαίετο τεθνειῶτος·
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ ζπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκρὸν,
Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις

" Dabo Priamidem igni vorandum, ſed canibus.
Sic dixit minitans: Circa illum verò canes non occupabantur;
Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus
Dies & noctes; roſaceoque unxit oleo,
Divino, ut nè ipſum laceraret raptans:
Huic verò cyaneam nubem induxit Phœbus Apollo
A cœlo uſque ad terram: texitque locum totum,
Quantum obtinebat cadaver, nè priùs vis ſolis
Siccaret circum circà corpus nervis, atque artubus.
Neque pyra Patrocli ardebat mortui:
Ibi rursùs alia animo excogitavit pedibus valens nobilis Achilles;
Stans ſeorsùm à pyrâ, duobus vota fecit ventis,
Boreæ & Zephyro, & pollicitus eſt ſacra pulchra:
Multis etiam libans aureo poculo, ſupplicavit,
Ut venirent, quò citiſſimè igne comburerent cadaver,
Lignaque properè arderent: velox autem Iris

Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ. *Æn.* V. 79.

Ver. 183—188. —— Πριαμίδην — κυάνεον] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 186. —— ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,] Ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν μὲν χρῆσιν οἶδε τῶν μύρων· ἔλαια δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθέτου, " Δροσόεντι δ' ἔχρῖεν ἐλαίῳ." Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ [ſuprà ξ', 172] λέγει τι τεθυωμένον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη τε πᾶς' αὐτῷ τὸν Ἕκτορος νέκρον " ῥοδόεντι χρῖσεν ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ." *Athenæus, lib.* XV. *cap.* 11.

Ver. 188.—Φοῖβος Ἀπόλλων] Vide ſuprà ad ά, 43.

Ver. 192.—Πατρόκλῳ ἐκαίετο] Ita ex duobus MSS. & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Πατρόκλῳ καίετο. Vide ſuprà ad γ', 449.

Ibid.—τεθνειῶτος.] Vide ſuprà ad ν', 485; & ad ζ', 464.

Ver. 194.—ἀπάνευθε] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 195. Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ,] Pronuntiabatur Βόρρη. Vide ſuprà ad ί, 5.

Ibid.——ὑπέσχετο] *Al.* ὑπίσχετο.

Ver. 196. —— χρυσέῳ] Pronuntiabatur χρυσῷ. Vide ſuprà ad ύ, 272.

Ver. 197. Ἐλθέμεν,] Codex *Harleian.* Ἐλθεῖν.

Ibid.——πυρὶ] Codex *Harleian.* πυρῇ.

Ibid.—νεκρὸν,] *Al.* νεκροί. Quæ & proba Lectio.

Ver. 198. Ὕλη] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ibid.—τ' ἐσσεύοιτο] *Al.* τ' ἐσσεύαιτο. *Al.* τε ζεύαιτο.

Ver.

Ἀραίων αἶψα μετάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοσιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέσχη
Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεον δέ μιν εἰς ἕ ἕκαστος·
Ἡ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
Οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ κἀγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·
Ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
Ἐλθεῖν αἰτάται, κὴ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
Ὄφρα πυρὴν ὄρσῃσι καήμεναι, ἣ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρόντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ πυρὴ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρὴς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,

Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.
Illi quidem Zephyri gravitèr ſpirantis frequentes in domo
Convivium celebrabant; currens autem Iris ſuperſtitit
Limine lapideo: Illi verò ut viderunt oculis,
Omnes properè ſurrexerunt, vocabantque eam ad ſe quiſque:
Hæc verò ſedere quidem recuſavit, dixit autem ſermonem;
" Non eſt ſedendi tempus: vado enim rursùs ſuper Oceani fluentis,
" Æthiopum ad terram, ubi ſacrificant hecatombas
" Immortalibus, ut jam & ego particeps ſim ſacrificiorum:
" Sed Achilles Boream & Zephyrum ſonorum
" Venire orat, & pollicetur ſacra pulchra,
" Ut pyram ſuſcitetis, ut ardeat; in quâ jacet
" Patroclus, quem omnes gemunt Achivi.
Hæc quidem ſic loquuta abiit; illi verò ire properabant
Sonitu immenſo, nubes vi agentes præ ſe:
Confeſtim verò ad pontum venerunt, flando; excitatus autem eſt fluctus
Flatûs vi canori: Trojam verò ad glebоſam pervenerunt,
Rogoque incubuerunt, magnumque ſonitum edidit immane ardens ignis:
Totâ autem nocte hi pyræ ſimul flammam jactabant,

Ver. 199.——μετάγγελος] *Al.* μετ' ἄγγελος.
Ver. 202. Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ·] *Al.* Οὐδῷ ἐπὶ λιθέῳ.
Ver. 203.——κάλεον δὲ] *Al.* κάλεον τε.
Ver. 205. Οὐχ ἕδος·] Ita ſuprà λ', 647; Οὐχ ἕδος ἐστι, γεραιὲ——.
Ver. 206.—ῥέζουσ' ἑκατόμβας] Vide ſuprà ad ά, 444.
Ver. 207. Ἀθανάτοις,] Vid. ſup. ad ά, 398.
Ibid. & *ver.* 228.——μεταδαίσομαι——παύσαλο] Vide ſuprà ad *ver.* 10; & ad γ', 141.
Ver. 212.——ἀπεβήσετο·] *Al.* ἀπεβήσαλο. Vide ſuprà ad β', 35; & ad ί, 109.
Ver. 214.——ἀήμεναι·] *Al.* ἀήμενοι.
Ver. 216. Ἐν δὲ πυρῇ] Ita ex duobus MSS. & ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Ἐν δὲ πυρί.

Ver.

Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ ταχὺς ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἴνου ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ ἕο παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλὰς ἐκάχησε τοκῆας·
Ὡς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ γοναχίζων.
Ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπείρ ἅλα κίδναται Ἠώς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,

Flantes ſtridulè: Totâ nocte & velox Achilles
Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,
Vinum hauriens in humum fundebat, rigabatque terram,
Animam vocans Patrocli miſeri.
Ut verò pater ſui filii lamentatur oſſa cremans
Deſponſi, qui morte miſeros dolore affecit parentes:
Sic Achilles ſodalis lamentabatur oſſa cremans,
Reptans propter pyram, crebro ingemiſcens.
Quandò verò Lucifer venit, luminis nuncius ſuper terram,
Poſt quem croceo peplo induta ſuper mare ſpargitur Aurora,
Tunc pyra elanguit, ceſſavitque flamma.
Venti autem rursùs abierunt domum ut redirent,

Ver. 219.——ἔχων] Cod. *Harleian.* ἑλών. Atque ita in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ibid.——ἀμφικύπελλον,] Vide ſuprà ad ά, 584.

Ver. 220. Οἴνου ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, Ψυχὴν κικλήσκων]

Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat
Anchiſæ magni, maneſque Acheronte remiſſos. *Æn.* V. 98.

Inferimus tepido ſpumantia cymbia lacte,
Sanguinis & ſacri pateras; animamque ſepulcro
Condimus, & magnâ ſupremùm voce ciemus. *Æn.* III. 66.

Libabat cineri Andromache; maneſque vocabat
Hectoreum ad tumulum.——— *Ibid.* 303.

Ibid.——ἀφυσσόμενος] Cod. *Harleian.* ἀφυσσάμενος.

Ver. 221.——Πατροκλῆος] Apud *Euſtathium* in commentario Πατρόκλοιο. Quod & ferri poſſet. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 222. Ὡς δὲ πατὴρ ἕο παιδὸς ὀδύρεται] *Plutarchus de Conſolat. ad Apoll.* locum hunc alio adjecto verſu citat;

Ὡς δὲ πατὴρ ἕο παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλὰς ἐκάχησε τοκῆας,
Ἄρρηκτον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκε.

Ex ξ, (ut videtur) 37. Quin & pulchra ejuſdem ſuper hâc re obſervatio: Καὶ ταῦτα μὲν ὕπω δίκαιον, εἰ δικαίως ὀδύρεται——. Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ Θεὸς παιδιπῶς προεισὼν, καὶ κινδύνων τῇ ἀνθρωπίνῃ γένους, προορώμενος τὰ μέλλοντα ζυμβήσεσθαι, προεξάγει τινὰς ἐκ τοῦ ζῆν ἀώρους; *Id. ibid.*

Ver. 225.—γοναχίζων.] *Al.* γεναχίζων.

Ver. 226. Ἦμος δ' Ἑωσφόρος]

Tertia lux gelidam cœlo dimoverat umbram.
Mœrentes altum cinerem & confuſa ruebant
Oſſa focis, tepidoque onerabant aggere terræ. *Æn.* XI. 210.

Ibid. Ἑωσφόρος] Pronuntiabatur Ὠσφόρος.

Ver. 227.——κροκόπεπλος ὑπείρ ἅλα κίδναται Ἠώς,] Vide ſuprà ad ά, 477.

Ver. 228 & 251.——φλὸξ.] Vide ſuprà ad β', 267.

Ver. 229 ——ἔβαν οἰκόνδε] Quâ ratione, vox ἔβαν, hîc ultimam, alioquì brevem, (Vide ſuprà ad δ', 229) producat, item ἀριφραδέα, *ver.* 240; & γὰς, *ver.* 298; & μῆτιν, *ver.* 313; vide ſuprà ad ά, 51.

Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔξενεν, οἴδματι θύων.
Πηλείδης δ', ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθείς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρωρεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
Ἕζετο δ' ὀρθωθείς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμιξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν ἄϊδι κεύθωμαι·

230 Thracium per pontum: hic verò gemebat, tumidis fluctibus furens.
At Pelides, à pyrâ in aliam partem ſeparatus,
Procubuit feſſus, dulciſque ſomnus *ei* citò ſupervenit.
Illi verò circa Atridem frequentes congregabantur,
Quorum ipſum adeuntium tumultus & ſtrepitus excitavit:
235 Reſedit verò erectus, & ipſos ſermone alloçutus eſt;
" Atrideque, & cæteri principes univerſorum Achivorum,
" Primùm quidem pyram extinguite nigro vino
" Totam, quantum occupavit ignis vis: at deindè
" Oſſa Patrocli Menœtiadæ legamus,
240 " Benè diſcernentes; cognitu facilia enim ſunt:
" In mediâ namque jacebat pyrâ, alii verò ſeorsùm
" In extremâ orâ cremabantur promiſcuè equique & viri:
" Et ea quidem in aureâ phialâ & duplici adipe
" Ponamus, donec ipſe ego inferorum domo condar:

Ibid.—οἰκόνδε νέεσθαι,] *Al.* οἰκόνδε ἕκαστος.

Ver. 232.——κεκμηὼς,] Cod. *Harleian.* κεκμηκώς.

Ver. 234.—ὅμαδος καὶ δοῦπος] Vide ſuprà ad β', 210; & ad δ', 455.

Ver. 235.—— ζφέας] Pronuntiabatur ζφᾶς.

Ver. 236. Ἀτρεΐδη τε,] Cod. *Harleian.* Ἀτρεΐδαι τε.

Ver. 237. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν ζβέσατ'] Vide infrà ad *ver.* 250.

Ibid.—— αἴθοπι οἴνῳ] " *Conjectare* " *me, vinum quòd ſemina quædam Caloris in* " *ſeſe haberet, eſſetque naturâ ignitius; ob* " *eam rem dictum eſſet ab Homero* αἴθοπα οἶνον; " *non, ut alii putarent, propter Colorem.*" Gell. lib. XVII. cap. 8. " *Num quia Vi-* " *num ſemina quædam in ſe Calori habet, &* " *ob eam rem* Homerus *dixit* αἴθοπα οἶνον; " *non, ut quidam putant, propter Colorem?*" Macrob. Lib. VII. cap. 12.

Ver. 240.—διαγινώσκοντες·] *Al.* διαγιγνώσκοντες. Quod perinde eſt. Nam γινώσκω primam producit.

Ibid.—τέτυκται·] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ver. 243.——ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ] Ἔςι δὲ ἡ μὲν φιαλη ὡς οἷα ζορός· ὁ δὲ δίπλαξ δημὸς φυλακτικὸς τῆς τῶν ὀςέων εἰς χῦν ἀλλαγῆς ἐξ ἄκρας ξηρέτητος. *Euſtath.*

Ibid.—— χρυσέῃ] Pronuntiabatur χρυσῇ. Vide ſuprà ad ὑ, 272.

Ver. 244 ——ἄϊδι κεύθωμαι·] *Barneſius* edidit ἀΐδῃ κεύθωμαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſuprà ad α, 51. Cæterùm alii, notante *Barneſio*, hîc legerunt ἄϊδι κλεύθωμαι. Quibuſcum facit & *Scholiaſtes*; exponitque, Εἰς ᾅδου τὴν κίλευσιν, ὅ ἐςι τὴν ὁδὸν ποιήσωμαι.

Τύμβον δ' ὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκληῖσι λίπησθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
Ἀλλέξον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·
Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὖτῆ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
Ἵππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,

" Tumulum autem non admodùm magnum ego fieri volo,
" Sed mediocrem quendam: poſtmodùm verò & hunc Achivi
" Latumque altumque facite, qui quidem me
" Poſteriores in navibus multa tranſtra habentibus relinquemini.
Sic dixit; illi verò obſecuti ſunt pedibus veloci Peliadæ:
Primùm quidem pyram extinxerunt nigro vino,
Quantum flamma pervaſerat, profunduſque corruit cinis:
Flentes verò ſocii mitis oſſa alba
Collegerunt in auream phialam, & duplicem adipem;
In tentoriiſque poſita tenui linteo texerunt:
Circulo autem deſignârunt tumulum, fundamentaque jecerunt
Circa pyram; & ſtatim fuſilem terram aggeſſerunt:
Aggeſto verò tumulo, redierunt. At Achilles
Ibidem populum detinuit, & ſedere fecit lato ambitu ſpectatores:
E navibus autem extulit præmia, lebetaſque, tripodaſque,
Equoſque, muloſque, boumque robuſta capita,

Ver. 245.——ἄνωγα,] Vida ſuprà ad Υ, 322.

Ver. 250. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν] Poſtquàm collapſi cineres, & flamma quievit,
Relliquias vino & bibulam lavêre favillam:
Oſſaque lecta cado texit Chorinæus aheno.
Æn. VI. 226.

Ibid.——αἴθοπι οἴνῳ,] Vide ſuprà ad *ver.* 237.

Ver. 253.—χρυσέην] Vide ſuprà ad *ver.* 243.

Ibid.—χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·] Vide ſuprà ad *ver.* 243; & infrà ad *ver.* 270.

Ver. 254.—ἑανῷ λιτὶ] Non, *Peplo ſubtili*; quo modo reddunt verſiones plurimæ: Sed, *Tenui linteo.* Vide ſuprà ad σ, 595; & ad γ, 385. Malè itaque interpretatur *Scholiaſtes*, Ἁπαλῷ καὶ λιτῷ ἱματίῳ.

Ver. 256.——εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν] Sic apud *Euripidem*;
Ὡς ὅτις ἀμφὶ ζῶμ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.
Phœniſſ. ver. 1658.
Ut *Scholiaſtes* hunc locum citat.

Ver. 259. Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα,]
Munera principio ante oculos, circoque locantur
In medio: ſacri tripodes, virideſque coronæ,
Et palmæ, pretium victoribus; armaque, & oſtro
Perfuſæ veſtes, argenti aurique talenta.
Æn. V. 109.

Ver. 260.——βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,] Sic apud *Virgilium*;

Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, τολιόν τε σίδηρον·
Ἵπποισιν μὲν πρῶτα τοδώκεσιν ἀγλαὸ ἆεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεικοσίμετρον,
Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἐξέτε, ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὖτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἵππῆας τάδ' ἆεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ,
Ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
Ἴσε γὰρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλεσον ἵπποι·
Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτὸς
Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.

Et fœminas elegantèr cinctas, ſplendidumque ferrum:
Aurigis quidem primùm velocibus præclara præmia
Poſuit, mulierem abducendam, eximiam formâ, operum ſcientem,
Et tripodem anſatum duarum & viginti menſurarum.
Primo: ſecundo autem deindè equam poſuit
Sexennem, indomitam, fœtum mulum utero geſtantem:
At tertio igni nunquam admotum depoſuit lebetem,
Pulchrum, quatuor menſuras capientem, album etiamnum ita:
Quarto verò poſuit duo auri talenta:
Quinto autem duplicem phialam ignem non expertam poſuit:
Surrexit verò, & verba inter Argivos fecit;
" Atrideque, & cæteri benè ocreati Achivi,
" Aurigas hæc præmia expectantia jacent in circo.
" Si quidem jam alterius gratiâ certaremus Achivi,
" Tum certè ego prima accepta ad tentorium ferrem.
" Scitis enim, quantum mei virtute ſuperant equi:
" Nam et immortales ſunt: Neptunus autem dedit ipſos
" Patri meo Peleo, is verò viciſſim mihi tradidit.

Bina *boum* vobis Trojâ generatus Aceſtes
Dat numero *capita*—. *Æn.* V. 61.

Ver. 263. Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν.

Olli ſerva datur, operumq haud ignara Minervæ. *Æn.* V. 284.

Ver. 264.—δύω καὶ εἰκοσίμετρον,] *Al.* δυωκαιεικοσίμετρον, & δύω καὶ εἴκοσι μέτρων.

Ver. 268. Καλὸν] Vide ſupra ad β', 43.

Ibid.—λευκὸν ἔτ' αὖτως·] Ita edidit *Barneſius*. *Vulgg.* λευκὸν ἐθ' αὖτως. *Al.* λευκὸν ἔθ' αὖτως.

Ver. 270. —— ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον] Ἐςὶ δὲ χαλκεῖον ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἐπιτηδείως ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. *Athenæus, Lib.* XI. *cap.* 5. Ὅμηρος μὲν ὅταν λέγῃ " ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε," καὶ " χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημὸν," ὃ τὸ ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χάλκεόν τι καὶ ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἴσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.—Ἀρίσαρχος δὲ [ἀμφίθετον ἀκούει] τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι κατὰ τὸν συθμένα καὶ κατὰ τὸ χόμα. *Id. Lib.* XI. *cap.* 14. Quo poſteriori modo exponit *Scholiaſtes*. Vide & ſuprà ad ά, 584.

Ver. 272. Ἀτρεΐδη τε,] *Al.* Ἀτρεΐδαί τε.

Ver.

Ἀλλ᾽ ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τοίη γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
Ἠπίῳ, ὃς ζωῇσιν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
Τὸν τώ γ᾽ ἑσταότες πενθείετον, ἕδεϊ δὲ ζωὴν
Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ᾽ ἕσταον ἀχνυμένω κῆρ·
Ἄλλοι δὲ σέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅσσις Ἀχαιῶν
Ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι καλλιῤῥοῖσιν.
Ὣς φάτο Πηλείδης· ταχέες δ᾽ ἵππῆες ἔγερθεν·
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ᾽ ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἵππους δὲ Τρωὸς ὕπαγε ζυγὸν, οὕς ποτ᾽ ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξέσάωσεν Ἀπόλλων·
Τῷ δ᾽ ἄρ᾽ ἔπ᾽ Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
Διογενὴς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,

" Sed certè quidem ego quiescam, & solidi ungulis equi :
" Talis enim vim eximiam amiserunt aurigæ
" Benigni, qui ipsis admodùm sæpè humidum oleum
" Jubis superfundebat, quum lavisset aquâ limpidâ.
" Hunc hi stantes lugent, soloque ipsis
" Jubæ profusæ sunt, ipsique stant dolentes corde :
" Vos verò cæteri accingimini per exercitum, quicunque Achivorum
" Equisque fidit & curribus benè compactis.
Sic dixit Pelides; celeres autem aurigæ surrexerunt:
Surrexit multò primus quidem rex virorum Eumelus,
Admeti dilectus filius, qui aurigandi peritiâ ornatus erat:
Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes,
Equosque Troïos duxit sub jugum, quos quondam abstulit
Æneæ; at ipsum è mediâ morte eripuit Apollo:
Post hunc autem Atrides surrexit flavus Menelaus,
Nobilissimus, subque jugum duxit veloces equos,

Ver. 280.——Σθένος.] *Al.* κλέος.

Ver. 281.—ὑγρὸν ἔλαιον] Ἠπορήθη ποτὲ καὶ διὰ τί, πολλῶν ὑγρῶν ὄντων, τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς οἰκεῖα ποιεῖ τὸ γάλα τε λευκὸν, καὶ τὸ μέλι χλωρὸν, καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν· τὸ δὲ ἔλαιον ὑπὸ κοινῆ τῆ πᾶσι συμβεβηκότος μόνον ἐπικῶς ὑγρὸν προσαγορεύει. Εἰς τοῦτο ἐλέχθη, ὅτι καὶ γλυκύτατόν ἐστι τὸ δι᾽ ὅλου γλυκὺ καὶ λευκότατον τὸ δι᾽ ὅλου λευκόν· (δι᾽ ὅλου δὲ τοιοῦτό ἐστιν, ὧ μηδὲν ἐμμέμικται τῆς ἐναντίας φύσεως·) Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὑγρὸν μάλιστα ῥητέον, ὃ μηδὲν μέρος ξηρὸν ἔχει. Τοῦτο δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβέβηκε. *Plutarch. Symposiac. Lib.* VI. *Probl.* 9.

Ver. 283.——ἑσταότες] Cod. *Harleian.* ἑσαῶτε. Sed & rectè se habet Vulgata lectio. Vide suprà ad α, 566; & ad ε, 778.

Ibid.——πενθείεσον,] Cod. *Harleian.* πενθήεσον. Atque ita in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*.

Ver. 284—286. —— ἐρηρέδαται—πέποιθε] Vide suprà ad ν, 96 & 736; & ad α, 37; Cod. *Harleian.* ἐρηράδαται.

Ver. 286.——πέποιθε] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 287.—ἔγερθεν·] Ita edidit *Barnesius* ex uno MS. Quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* ἄγερθεν.

Ver. 288, 289, 290, & 293. Ὦρτο——ἐκέκαστο——ὦρτο] Vide suprà ad φ', 352; & ad δ, 492.

Ver. 291.—ὅς ποτ᾽ ἀπηύρα Αἰνείαν,] Suprà ε, 323.

Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἐόν τε Πόδαργον·
Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ' αὐτῷ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναίεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
Τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμῳ ἰσχανόωσαν·
Ἀντίλοχος δὲ, τέταρτος εὐτριχας ὤπλίσατ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τῷ Νηληϊάδαο· Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παρᾶσας
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντ' ἐπὶ αὐτῷ·
Ἀντίλοχ', ἦτοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
Πάντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν ἔτι μάλα χρεώ.
Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ' οἴῳ λοίγιοι ἔσεσθαι·
Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρητοι, αὐδὴ μὲν αὐτοὶ
Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτῷ μητίσασθαι.

Æthen Agamemnoniam, ſuumque Podargum:
Illam Agamemnoni dedit Anchiſiades Echepolus
Dona, ut nè ipſum ſequeretur ad Ilium ventoſam,
Sed ibidem deliciis frueretur manens; magnas enim ei dederat
Jupiter opes; habitabat autem hic in ſpatioſâ Sicyone:
Hanc iſte ſub jugum duxit admodùm curſûs cupidam.
Antilochus autem quartus pulchris comantes jubis inſtruxit equos,
Neſtoris præclarus filius magnanimi regis
Neleïdæ; Pylo autem nati ei equi
Pedibus veloces agebant currum: Pater verò ipſi propè aſtans
Dixit in bonum monens intelligentem etiam per ſe;
" Antiloche, certè quidem te juvenem licèt dilexerunt
" Jupiterque Neptunuſque, & aurigandi artes docuerunt
" Omnigenas: ideò te docere nequaquam multùm opus eſt.
" Nôſti enim rectè circa metas *equos* flectere; ſed tibi equi
" Tardiſſimi curſu, ideoque puto damnoſa eventura:
" Horum autem equi quidem ſunt perniciores, nec tamen ipſi
" Plura ſciunt te ipſo ſolertèr machinati.

Ver. 297. Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἔποιθ'] Ἀρτέμα γῶν ὑποστὸς ἐστιν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡς διὰ δωροδοκίαν ἀφεὶς τῆς στρατίας τὸν πλούσιον ἐκεῖνον, καὶ τὴν Αἴθην χαρισάμενον αὐτῷ, " Δῶρ', " ἵνα μή οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, " Ἀλλ' αὐτῷ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ " ἔδωκε Ζεὺς ἄφενος." Ὀρθῶς δέ γε ἐποίησεν (ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν) ἵππον ἀγαθὴν ἀνθρώπῳ τοιούτῳ προλιμήσας. Οὐδὲ γὰρ κυνὸς ἀντάξιον, οὐδ' ὄνῳ μὰ Δία, δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἄναλκις, ὑπὸ πλούτου καὶ μαλακίας διεφθαρκώς. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ver. 301 —— ὤπλίσατ'] Vide ſupra ad *ver.* 55; & ad ά, 140.

Ver. 303 —Πυληγενέες] *Al.* Πυλοιγενέες.

Ver. 306.—ἐφίλησαν] Vide ſuprà ad ά, 304; & ad ά, 338.

Ver. 308.—τῷ κεν ζε] Cod. *Harleian.* τῷ καί ζε.

Ibid.—ἔτι μάλα χρέω.] Pronuntiabatur ἔτι μάλα χρῶ. *Al.* ἔτι μάλα χρεώ.

Ver. 310.——τῷ τ' οἴῳ] Cod. *Harleian.* τῷ κ' οἴῳ.

Ver. 312.——μητίσασθαι.] *Barneſius* cum duplici

Ἀλλ' ἄγε δὴ ζὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
Παντοίην, ἵνα μή ζε ϖαρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι ϖόντῳ
Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
Μήτι δ' ἡνίοχος ϖεριγίνεσθαι ἠνιόχοιο.
Ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι ϖεποιθὼς,
Ἀφραδέως ἐπὶ ϖολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἵπποι δὲ ϖλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, ϛρέφει ἐγγύθεν, οὐδὲ ἑ λήθει,
Ὅππως τὸ ϖρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν·
Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν ϖρὲχοντα δοκεύει.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ ζε λήσει·
Ἕϛηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄρϛυι, ὑπὲρ αἴης,
Ἢ δρυὸς, ἢ ϖεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
Λᾶε δὲ τὼ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαϛαι δύο λευκὼ,

" Sed agedum tu, dilecte, consilium reconde animo
" Omnigenum, nè quo te casu fugiant præmia.
" Arte tibi faber lignarius longè præstantior, quàm viribus:
" Arte verò & gubernator in nigro ponto
" Navem celerem dirigit jactatam ventis;
" Arte & auriga superat aurigam.
" Sed qui equis & curribus suis fretus est,
" Imprudentèr latè flectit huc & illuc;
" Equique vagantur per stadium, neque eos continet:
" Qui verò peritus fuerit, agens deteriores equos,
" Semper metam spectans, flectit propè, neque eum latet,
" Quo pacto primùm adducat bubulis loris:
" Sed continet perpetuò, & præcedentem observat.
" Metam autem tibi indicabo admodùm cognitu facilem, neque te latebit:
" Stat lignum aridum, quantum ulna, supra terram,
" Vel quercûs, vel laricis, quod quidem non putrescit imbre:
" Lapides verò ejus ex utrâque parte positi sunt duo albi,

duplici σ scribendum contendit, μητίσασθαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Fit enim non ex μητίζω, cujusmodi Verba *Aoristos & Futura* corripiunt; sed ex μητίω, cujus formæ verba *Aoristos & Futura* producunt. Vide suprà ad σ', 37; & ad ι, 426 & 508.

Ver. 313.——ἄγε δὴ] *Age quæso.*

Ver. 315. Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·] Γράψοντός τε Μυσαίου, "Ὡς " αἰεὶ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰσχύος ἐϛιν," Ὁμηρος λέγει, " Μήτι τοι δρυτόμος ϖεριγί- " νεσθαι, ἠὲ βίηφι." *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* 6. Ubi notandum in transcursu pro μέγ' ἀμείνων, legisse hîc *Clementem*, ϖεριγίνεσθαι ex versu (ut videtur) 318. " Non " viribus aut velocitatibus aut celeritate " corporum res magnæ geruntur, sed con- " silio——." *Cicero de Senectute.*

Ver. 318.—ϖεριγίνεσθαι] *Al.* ϖεριγίγνεσθαι. Quod idem. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 319.——ϖεποιθὼς] *Al.* ϖέποιθεν. Vide suprà ad β', 314.

Ver. 324.—τὸ ϖρῶτον] *Al.* τὸν ϖρῶτον.

Ibid.——τανύσῃ] Vide suprà ad ε', 58.

Ibid.—βοέοισιν ἱμᾶσιν·] Ἡνίαις. *Schol.*

Ver. 327. Ἕϛηκε] Vide suprà ad δ', 434.

Ibid.—ὀρϛυί] Ἡ τῶν δύο χειρῶν εἰς ϖλάτος ἔκλασις. *Schol. Al.* ὄργυι.

Ver. 329.—ἐρηρέδαϛαι] Vide suprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
Ἦ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι καταθνειῶτος,
Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ πρωτέρων ἀνθρώπων,
Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους·
Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἦκα ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀταρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατά θ' ἅρματα ἄξῃς·
Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
Ἔσσεται· ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·
Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,

330 "In anguſtiis viæ: planum autem curriculum equorum hinc indè:
"Sed alicujus monumentum hominis jam pridem defuncti,
"Sive hoc meta fuit tempore priſcorum hominum,
"Et nunc pro termino eſſe voluit pedibus valens nobilis Achilles:
"Huic tu proximè admotos agito juxtà currum & equos:
335 "Sed & ipſe inclinator elegantèr concinnatâ in ſellâ,
"Paululùm ad ſiniſtram eorum; at dextrum equum
"Stimula minaci clamore increpitans, concedeque ei habenas manibus.
"Ad metam autem tibi equus ſiniſter admoveatur,
"Ita ut tibi modiolus utique ſummum videatur ſtrinxiſſe
340 "Rotæ affabre factæ: in lapidem verò vites impingere,
"Nè fortè equoſque vulneres, curruſque confringas;
"Gaudium nempè aliis, opprobriumque tibi ipſi
"Erit: Sed, dilecte, ſi ſapis, cautus eſto:
"Si enim ad metam prætervectus fueris urgens,

Ver. 330. Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ·] Ἐν ταῖς ξυμβολαῖς, καθ' ὃ μάλιστα ἐξένωται ἡ ὁδός. *Schol.*

Ver. 331.——καταθνειῶτος,] Vide ſuprà ad ν, 46. *Al.* καταθνητοῖο.

Ver. 332. Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο·] Ἐν δὲ τῷ, "Ἦ τό γε νύσσα τέτυκτο" ἢ ἐξῆς, φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι Ἀρίσταρχος γράφει, "Ἦ "τό γε Σκῖρος ἦν· νῦν αὖ δέτο τέρματ' "Ἀχιλλεύς," ἐνὸς τότε σίχυ τεθέντος ὑπ' ἐκείνου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω γραφέντων δύο. *Euſtath.*

Ver. 333.——τέρματ' ἔθηκε] *Al.* τέρμα τίθηκε aut τέθεικε. Quod & hoc quidem in loco ferri poſſet. Εἰ γάρ τις γράψοι ἐν γρόνῳ παρακειμένῳ αὐτό, ἵνα ᾖ τέθεικε τέρμα, ἔχοι ἂν ἢ τοῦτο λόγον, ἢ ὑπ' ἐξηθενοῦντο. *Euſtath.*

Ver. 334.——ἐγχρίμψας,] Cod. *Harleian.* ἐγχείψας.

Ver. 336. Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,] *Plato in Ione* legit, "Κλινθῆναι δὲ "ἢ αὐτὸς ἐϋξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ." Cæterùm *Xenophon* locum hunc citat hoc modo;

Αὐτὸν δὲ κλινθῆναι ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ,
Ἦκα ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀταρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσαντ', εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσί.
Συμπόσιον.

Ibid.——ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,] Sic apud *Heſiodum*:

——ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες——.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. 306.

Ver. 339. Ὡς ἄν τοι] *Plato* loco ſuprà citato legit, Ὡς μή τοι.

Ibid.——πλήμνη] Apud *Scholiaſten*, notante *Barneſio*, πλῆμνη.

Ibid.—πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι Κύκλου] Ἐπὶ τῷ καμπτῆρι Ζοὶ ὁ ἀρίστερος ἵππος οὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὡς τὴν ἔξωθεν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ δόξαι ψαύειν τῆς χοινίκιδος. *Schol.*

Ver.

Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος, ὐδὲ παρέλθῃ·
Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
Ἢ τὼς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
Ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἆψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστῳ πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὤπλίσαθ' ἵππους.
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλῆρους ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τόνδ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἔπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὔσαλος αὖτε
Τυδείδης, ὃς ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
Στὰν δὲ μεταξοιχεί· ζήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς,
Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ ζκοπὸν εἶσεν
Ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.

345 "Non erit, qui te assequatur pernicitèr insecutus, neque prætereat:
"Nè quidem si à tergo Arionem divinum ageret,
"Adrasti velocem equum, qui ex deo genere erat,
"Aut illos Laomedontis, qui hîc nutriti sunt eximii.
Sic locutus Nestor Neleïus iterùm in loco
350 Resedit, postquàm suo filio uniuscujusque rei summam dixerat.
Meriones autem quintus pulchris comantes jubis instruxit equos.
Ascenderunt verò in sellas, sortesque injecerunt *galeæ*:
Concutiebat Achilles, & sors exiliit Nestoridæ
Antilochi: post hunc sortitus est rex Eumelus:
355 Post illum autem Atrides inclytus hastâ Menelaus:
Post eum verò Meriones sortitus est agere: at postremus
Tydides, longè fortissimus, sortitus est agere equos.
Steterunt autem ordine: monstravit verò metas Achilles,
Procul in plano campo: & juxta speculatorem collocavit
360 Deo parem Phœnicem, armigerum patris sui,
Ut memori animo contemplaretur cursum, & veritatem referret.

Ver. 345.——παρέλθῃ·] Cod. *Harleian.* παρέλθοι.

Ver. 346.——Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,]
——μέγαν ἵππον Ἀρείοια κυανοχαίτην.
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. 120.
Cæterùm alii, notante *Eustathio*, scribunt Ἀρίονα.

Ver. 348.——τέτραφεν] *Al.* ἔτραφεν.

Ver. 351.——ὤπλίσαθ'] Vide suprà ad *ver.* 55; & ad ά, 140.

Ver. 355.—δουρικλειτὸς] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* δουρικλυτός· minùs rectè. Vide suprà ad ί, 55.

Ver. 357.——λαχ' ἐλαυνέμεν] *Al.* τάχ' ἐλαυνέμεν. Quam lectionem & probat *Barnesius*; sed minùs rectè.

Ver. 358. Στὰν δὲ μεταξοιχεί·]
Hæc ubi dicta; locum capiunt ——.
Æn. V. 315.

Ver. 361. Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.] *Barnesius* ex conjecturâ edidit, Ὡς μεμνέῳτο δρόμοιο, ἀληθείάν τ' ἀποείποι. Rationibus, ut opinor, haud satìs idoneis.

Ibid.—μεμνέῳτο] Cod. *Harleian.* μεμνόῳτο, *Al.* μεμνῷτο, μεμνοῖτο, & μεμνῆτο.

Ver.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιας ἄειραν,
Πέπληγόν θ' ἡμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
Ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
Ἴσατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος, ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·
Ἅρμαλα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλναντο πολυβοτείρῃ,
Ἄλλοτε δ' αὖτ' ἀνέσκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
Ἔσταν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστῳ
Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἀψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστῳ

Illi verò simul omnes super equos scuticas sustulerunt,
Percusseruntque loris, exhortatique sunt verbis,
Magno ardore: ii autem ocyùs percurrebant campum,
Procul à navibus celeriter: Sub pectoribus verò pulvis
Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
Jubæ autem agitabantur flatibus venti:
Currus verò interdùm quidem terræ appropinquabant almæ,
Interdùm autem subsultabant sublimes; at aurigæ
Stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque
Victoriæ cupidorum; & hortabatur suos quisque
Equos: ii verò volabant pulverem excitantes per campum.
Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
Retrò mare versùs canum, tum demùm virtus utique cujusque

Ver. 362.——ἅμα] Cod. *Harleian.* ἅρα.
Ibid.——ἐφ' ἵπποισιν μάστιας ἄειραν, Πεπλαγόν θ'] Cod. *Harleian.* ἐφ' ἵπποιϊν.
——pronique in verbera pendent.
Æn. V. 147.
Vide & infrà ad *ver.* 368.
Ver. 363.——Πέπληγον] Vide suprà ad γ', 31.
Ver. 364.——διέπρησσον] Vide suprà ad ν', 102.
Ver. 365.——ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη]
Hîc subitam nigro glomerari pulvere nubem
Prospiciunt Teucri—. *Æn.* IX. 33.
Ver. 366. —— ὥστε νέφος,] Quâ ratione, ὥστε, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 395; & χειμέριον, *ver.* 420; vide suprà ad ά, 51. *Barnesius* legendum conjicit ὥστε νέφος. Sed nihil opus.
Ver. 368. Ἅρμαλα δ' ἄλλοτε μὲν]
Nonne vides? cùm præcipiti certamine campum
Corripuere, ruuntque effusi carcere currus;
Cùm spes arrectæ juvenum, exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans: illi instant verbere torto,
Et proni dant lora; volat vi fervidus axis:
Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
Aëra per vacuum ferri; atque assurgere in auras.
Nec mora nec requies. At fulvæ nimbus arenæ
Tollitur:——
Tantus amor laudum, tantæ est victoria curæ. *Virgil. Georg.* III. 103.
Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus "*Virgilius Homerici carminis majestatem non æquet.*" Lib. V. cap. 13.
Ver. 369.—μετήορα·] Vide suprà ad β', 818.
Ver. 370. Ἔσταν] Vide suprà ad μ', 55.
Ibid.——πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστῳ Νίκης ἱεμένων·]
——exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans, laudumque arrecta cupido. *Æn.* V. 137.
Ver. 374. Ἀψ ἐφ' ἁλὸς] *Al.* Ἀψ ἀφ' ἁλός. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver.

Φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Αἱ Φηρηϊάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
Τὰς δὲ μεθεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρώϊοι· ὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
Αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν ἐίκτην.
Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μεταφρένου, εὐρέε τ' ὤμω,
Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην·
Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
Εἰ μὴ Τυδέος υἱὸν κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι κὴν πολὺ μᾶλλον ἰθύσας,
Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,

375 Apparuit, ſtatimque equis intendebatur curſus: celeritèr autem deindè
Pheretiadæ pedibus veloces ante cæteros efferebant *currum* equæ.
Poſt eas autem ante alios efferebant Diomedis maſculi equi
Troïi; neque ita multùm aberant, ſed admodùm propè:
Semper enim currum aſcenſuris ſimiles erant.
380 Flatu verò Eumeli dorſum, latique humeri,
Caleſiebant: ſuper ipſum enim capitibus repoſitis volabant.
Et certè vel prævertiſſet, vel dubiam *victoriam* feciſſet,
Niſi Tydei filio iratus fuiſſet Phœbus Apollo,
Qui ei è manibus excuſſit ſcuticam ſplendidam.
385 Ejus verò ex oculis effuſæ ſunt lacrymæ indignantis,
Quòd illas quidem videret jam etiam multò celeriùs euntes,
Sui verò divinitùs affligerentur, ſine ſtimulo currentes.
Nec ſanè Minervam fraude lædens latuit Apollo
Tydidem, valdè autem celeritèr aſſecuta eſt paſtorem populorum;
390 Et reddidit ei ſcuticam, vimque equis immiſit.
Ipſa verò ad Admeti filium indignata acceſſit,

Ver. 377.——μεθεξέφερον] *Al.* μετ' ἐξέφερον.

Ver. 380. Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μεταφρένου—Θέρμετ'·]

——Humeſcunt ſpumis flatuque ſequentum. *Virg. Georgic.* III. 111.

Macrobius & hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici carminis majeſtatem non æquet.* "*In curuli certamine* (inquit) "*Homerus alterum currum paululùm antecedentem & alterum pænè conjunctum ſequendo quâ luce ſignavit?*" Lib. V. cap. 13.

Ver. 382. Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον] Vide infrà ad *ver.* 526.

Ibid.—παρέλασσ' ἀμφήριστον] *Al.* παρέλασσ' ὐδ' ἀμφήριστον· Ut infrà *ver.* 526.

Ibid.—ἀμφήριστον] Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον, ἢ ἀμφισβητήσιμον. *Schol.*

Ver. 384. Ὅς ῥά] *Qui ſcilicèt*——.

Ver. 385. Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,]

Tum verò exarſit juveni dolor oſſibus ingens;
Nec lacrymis caruêre genæ——.
Æn. V. 172.

Ibid.——χύτο] *Al.* Ζύτο.

Ver. 387. Οἱ δέ οἱ] *Al.* Οἱ δὲ οἵ, & Οἱ δ' ἰοί.

Ibid.—θέοντες.] *Al.* θέουσαι. Sed minùs rectè; propter præcedentem ἅρσενες ἵπποι, *ver.* 377: Utì notavit *Barneſius.*

Ver. 391.—ἐβεβήκει,] Vide ſuprà ad φ', 352; ad π', 751; & ad ά, 37.

Ver.

Ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
Ἀμφὶς ὁδὸν δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχεθε φωνή.
Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, κὴ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο.
Ἐμβήσον, κὴ ζφῶϊ τιθαίνετον ὀτραπάχισα.
Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ὄτι κελεύω
Τυδείδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἵσιν Ἀθήνη
Νῦν ὤρεξε τάχος, κὴ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
Ἵππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
Καρπαλίμως, μὴ ζφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, κὴ μὴν τετελεσμένον ἔσται·

Equinumque ei fregit dea jugum: ei adeò equæ
Utrinque extra viam currebant, temoque in terram devolutus eſt.
Ipſe verò è ſellâ juxta rotam provolutus eſt,
Cubitoſque circumcirca laceratus eſt, oſque, nareſque,
Colliſaque eſt frons ad ſupercilia: ei autem oculi
Lacrymis impleti ſunt, liquidaque ei hæſit vox.
Tydides verò prævertens dirigebat ſolidos ungulis equos,
Longè præ aliis emicans: Minerva enim
Equis immiſit vim, & ei gloriam impoſuit.
Poſt illum autem Atrides agebat *equos* flavus Menelaus,
Antilochus verò equos adhortabatur patris ſui;
" Incumbite, & vos intendite quàm celerrimè.
" Cum illis quidem contendere haud jubeo
" Tydidæ equis bellicoſi, quibus Minerva
" Nunc præbuit celeritatem, & ipſi gloriam impoſuit:
" Sed equos Atridæ aſſequimini, neque relinquimini,
" Rapidè, nè vobis dedecus offundat
" Æthe, fœmina cùm ſit: Cur deficitis, præſtantiſſimi?
" Sic enim denuncio, & certè perfectum erit:

Ver. 393.——ῥυμὸς] Τὸ δεῖκον ἀπὸ τῆ ζυγοῦ ἕως τῆ ζυγὸν ξύλον. *Schol.*

Ver. 397 ——θαλερὴ δέ οἱ ἔσχεθε φωνή.] Vide ſuprà ad ρ', 696.

Ver. 398. Τυδείδης δὲ παραλρέψας] Radit iter lævum interior, ſubituſque priorem
Præterit—————— *Æn.* V. 170.

Ver. 404. Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ὄτι κελεύω] Non jam prima peto Mneſtheus, neque vincere certo.
Quanquam ô! ſed ſuperent, quibus hoc, Neptune, dediſti.
Extremos pudeat rediiſſe: hoc vincite—
Et prohibite neſas— *Æn.* V. 194.

Ver. 405. Τυδείδεω] Pronuntiabatur Tudeídeo.

Ver. 408. —— καταχεύῃ] Cod. *Harleian.* καταθείῃ.

Ver.

Οὐ ζφώϊν κομιδὴ παρὰ Νέϛορι ποιμένι λαῶν
Ἔσϛεται, αὐτίκα δ' ὔμμε καϐακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἴκ' ἀποκηδήσαυϐε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ ζπεύδεϛον ὁτὶ τάχιϛα·
Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· ἐδέ με λήσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσανλες ὁμοκλὴν
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειϛα
Στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἢ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπανλα·
Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁμαλροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παραλρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν·
Ἀτρεΐδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀνλιλόχῳ ἐγεγώνει·

" Non *ampliùs* vobis curatio benigna apud Neſtorem paſtorem populorum
" Erit, ſtatim autem vos interficiet acuto ære,
" Si remiſſi referamus vilius præmium:
" Sed inſequimini, & feſtinate quàm citiſſime:
" Hæc autem ego ipſe machinabor, atque diſpiciam,
" Anguſtâ in viâ aſtu præterire: neque me fallet.
Sic dixit: Illi verò, domini veriti minas,
Acriùs concurrerunt exiguo tempore; ſtatimque deindè
Anguſtiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicoſus:
Sciſſura erat terræ, quâ hyemalis collecta aqua
Ruperat viæ *partem*, profundumque fecerat locum totum:
Hâc dirigebat Menelaus, rotarum concurſum vitans.
Antilochus autem deflectens impellebat ſolidos ungulis equos
Extra viam, parumperque avertens inſequebatur:
Atrides verò extimuit, & Antilocho inclamavit;

Ver. 411.——κομιδὴ] *Al.* βιοτή.

Ver. 417.——οἱ δὲ, ἄνακλος ὑποδδείσανλες ὁμοκλὴν Μᾶλλον ἐπιδραμέτην] ——Olli certamine ſummo
Procumbunt——. *Æn.* V. 197.

Ver. 422. Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος,] ——Sed cæca Menœtes
Saxa timens, proram pelagi detorquet ad undas:
Quò diverſus abis? iterum, Pete ſaxa, Menœte,
Cum clamore Gyas revocabat; & ecce Cloanthum
Reſpicit inſtantem tergo, & propiora tenentem. *Æn.* V. 164.

Ibid. Τῇ ῥ'] *Eâ utique*——*Eâ, inquam*——.

Ibid.—ἁμαλροχιὰς] Τὰς τῶν τροχῶν Συγκρύσεις τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁρμάτων. *Schol.* Τὸν—Καλλίμαχον ἔλαθεν ἡ διαφορὰ τῆς ἁρματροχίας, ἣν ἔχει πρὸς τὸν χαρισμὸν λεγομένην ἁμαλροχίαν· ἔϛι δὲ ἁμαλροχία, τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι οἷον ὁμοδρομία τις ἐϛὶ τροχῶν· τοὺς γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον· ἁμαλροχία δὲ, τῶν τροχῶν τὸ ἴχνος· ἄμφω δὲ παρ' Ὁμήρῳ κεῖται, δυνάμεις αὐτῶν τῇ Ποιητῇ ἐξηγησαμένῳ· ὅτι γὰρ τὸ ἅμα τρέχειν δηλοῖ ἁμαλροχία, παρίϛησιν, ἐπὶ τῷ Μενελάῳ λέγων. "Τῇ " ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁμαλροχίας ἀλεείνων." ὑπελείπετο γὰρ, διὰ τὸν ῥωχμὸν τῆς γῆς, τὸν ζυνέμπλασιν τῇ δρόμῳ φυλασσόμενος·—ἁμαλροχία δὲ, ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἴχνος δηλοῖ, αὐτὸς πάλιν παρίϛησι λέγων " ὣδ' " ἄρα πολλὴ γίγνετ' ἐπισσώτρων ἁμαλροχιὴ " κατόπισθεν, Ἐν λεπτῇ κονίῃ·" διὰ γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ ὀλίγον τῆς κόνεως, μὴ πολὺ γίγνεσθαι τὸ τῶν ἐπισσώτρων ἴχνος φησίν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 4.

Ver. 423. Ἀντίλοχος δὲ παραλρέψας] Vide ſuprà ad *ver.* 398.

Ver. 424. παρακλίνας] Vide ſuprà ad ά, 309 & 338.

Ver.

Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσεις·
Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρμαλι κύρσας.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι κὴν πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς ἐκ αἰσύλοι ἐοικώς.
Ὅσσα δὲ δίσκου ἔρα καλλωμαδίοιο τέλονται,
Ὅντ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μήπως ζυγὸκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνσρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν κὴν νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', ὕτις ζεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Ἐρρ', ἐπεὶ ὔ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ὔ μὰν ὐδ' ὣς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
Μή μοι ἐρύκεσθον, μήδ' ἔσαλον ἀχνυμένω κῆρ·
Φθήσονται τύτοισι πόδες κὴ γύνα καμόντα,

" Antiloche, temere equos agis; ſed contine equos:
" Anguſta enim via; mox verò latiore præterages:
" Nè forte utroſque lædas, currui *curru* impacto.
Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multò magis agebat,
Stimulo adurgens, tanquam non audienti ſimilis.
Quantus verò diſci jactus ab humero vibrati eſt,
Quem juvenis emittit vir, periculum faciens juvenilis vigoris;
Tantum curſu emicârunt: illæ verò ceſſerunt retrò
Atridæ; ipſe enim ſponte remiſit agitare,
Nè fortè colliderentur in viâ ſolidi ungulis equi,
Curruſque everterent elegantèr compactos, ipſi autem
In pulveres decidérent, feſtino curſu contendentes de victoriâ.
Hunc & objurgans allocutus eſt flavus Menelaus;
" Antiloche, nemo te mortalium perniciosior alius:
" Vale, neque enim te verè omninò dicebamus ſapere Achivi:
" Sed certè nè ſic quidem ſine juramento auferes præmium.
Sic locutus, equos exhortatus eſt, dixitque;
" Nè mihi inhibemini, neve ſtetis dolentes corde:
" Antè iſtis pedes & genua laſſabuntur,

Ver. 427.——παρελάσσεις·] *Al.* παρελάσσης.
Ver. 430.—αἰσύλοι] Vide ſuprà ad ὁ, 252.
Ver. 431.—καλλωμαδίοιο] Ὃν ἀφιᾶσι κατὰ τῶν ὤμων τρέχοντες. *Schol.*
Ver. 432. Ὅντ'] *Quem ſcilicèt*——.
Ibid. —πειρώμενος ἥβης,] Vide ſuprà ad ὁ, 359; & ad ν, 168.
Ver. 434. Ἀτρεΐδεω·] Vide ſuprà ad *ver.* 405.
Ver. 437. Ἐν κονίῃσι πέσοιεν,] Vide ſuprà ad ν, 508.
Ver. 443.——ἀχνυμένω] Vide ſuprà ad γ, 260.
Ver. 444. Φθήσονται] Apud *Scholiaſten.* notante *Barneſio*, Φθίσονται. Cujus vocis de proſodiâ, vide ſuprà ad β, 833.

Ver.

Ἦ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέρβονται νεότητι.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δέ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ ζφισιν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους
Ἧσο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
Τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
Ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα πρὲχοντα,
Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοίνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἠΰτε μήνη·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἷος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι, ἠὲ καὶ ὑμεῖς;
Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἵ δέ πε αὐτῇ
Ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἵ κεῖσέ γε φέρεραι ἦσαν·
Ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλέσας,

445 "Quàm vobis: ambo enim privati ſunt juventute.
Sic dixit: illi verò, regis veriti hortatum,
Acriùs concurrerunt, & ſtatim ipſis proximi facti ſunt.
Argivi verò in circo ſedentes ſpectabant
Equos, illi autem volabant pulverem excitantes per campum.
450 Primus verò Idomeneus, Cretum dux, viſos agnovit equos:
Sedebat enim extra circum ſublimis in ſpeculâ:
Illum autem, procul licèt eſſet, *equos* increpantem ut audiit,
Agnovit; & vidit equum notabilem præeuntem,
Qui quidem cætero toto *corpore* ſpadix erat, at in fronte
455 Alba macula erat rotunda, tanquam luna:
Surrexit autem, & ſermonem inter Argivos dixit;
"O amici, Argivorum ductores, atque principes,
"Soluſne ego equos noſcito, an & vos?
"Alii mihi videntur priores eſſe equi,
460 "Alius & auriga videtur: Illæ verò alicubi fortè
"Læſæ ſunt in campo, quæ èouſque utique præſtantiores erant:
"Profectò enim illas primùm vidi metam circumflexiſſe,

Ver. 446.——οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην,] Vide ſuprà ad *ver.* 417.

Ver. 449.——τοὶ δὲ] *Al.* οἱ δέ.

Ver. 450—453.——ἐφράσαθ'——φράσσατο] Vide ſuprà ad *ver.* 126.

Ver. 451—455. Ἧσο——ἐτέτυκτο] Vide ſuprà ad φ', 352, & ad δ', 492.

Ibid.——περιωπῇ·] Τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' ὃ ἐς περιβλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα. *Schol.*

Ver. 455.——φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα πρὲχοντα,]

——quem Thracius albis
Portat equus bicolor maculis, veſtigia primi
Alba pedis, frontemque oſtentans arduus albam. *Æn.* V. 565.

Ver. 454.——φοίνιξ] Vide ſuprà ad β', 267.

Ver. 455.——ζῆμ' ἐτέτυκτο] Cod. *Harleian.* ζῆμα τέτυκτο.

Ver. 460.——ἡνίοχος ἰνδάλλεται·] Quâ ratione, ἡνίοχος, hic ultimam producat; item ἀμείβεσθαι, *ver.* 492; & ἄρα, *ver.* 510; & σθένελος, *ver.* 511; vide ſuprà ad ά, 51; *Al.* ἡνίοχός μ' ἰνδάλλεται.

Ver.

Νῦν δ' ἔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντῃ δέ μοι ὄσσε
Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπταίνεσθον εἰσορόωντι·
Ἠὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
Εὖ ζχεθέειν περὶ τέρμα, κὴ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
Ἔνθα μιν ἐκπεσέειν οἴω, σύν θ' ἅρματα ἄξαι·
Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
Ἀλλὰ ἴδεσθε κὴ ὔμμες ἀναγαδόν· ἐ γὰρ ἔγωγε
Εὖ διαγινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
Τυδέος ἱπποδάμοιο υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας·
Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται·
Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσσῦτον,
Οὔτε τοι ὀξύταλον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ κὴ ἀμείνονες ἄλλοι.
Ἵπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἵ τὸ πάρος περ,

" Nunc verò nequaquam poſſum videre; undique autem mihi oculi
" Troïcum per campum luſtrant proſpectanti:
" Aut aurigam fugerunt habenæ, neque potuit
" Benè continere circa metam, & non felicitèr flexit:
" Illic eum excidiſſe reor, curruſque confregiſſe;
" Ipſæque extra viam cucurrerunt poſtquàm furor occupavit animum.
" Sed intuemini & vos ſurgentes: non enim ego ſanè
" Cernens dignoſco; videtur autem mihi eſſe vir
" Ætolus genere, interque Argivos imperat
" Tydei equûm domitoris filius, fortis Diomedes.
Hunc autem probroſis verbis objurgavit Oïlei *filius* velox Ajax;
" Idomeneu, cur continuò garris? Illæ verò procul
" Equæ pedes in altum attollentes amplum per campum currunt:
" Neque minimus natu es inter Argivos tantùm,
" Neque tibi acutiſſimè ex capite proſpiciunt oculi:
" Sed ſemper verbis garris; Nec tamen omninò te decet
" Loquacem eſſe: adſunt enim & præſtantiores alii.
" Equæ verò ſunt priores, quæ & anteà

Ver. 463. Νῦν δ' ἔπω] *Al.* Νῦν δ' ἔπη. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver. 465.——φύγον] *Al.* φύγεν.

Ver. 466.——ἐλίξας·] Συγρέψας περὶ τὴν κάμψιν τὰς ἵππους. *Schol.*

Ver. 467.——ζὺν θ' ἅρματα ἄξαι·] Cod. *Harleian.* κατά θ' ἅρματα ἄξαι. Ut ſuprà *ver.* 341.

Ver. 470.——διαγινώσκω·] Vide ſuprà ad *ver.* 240.

Ver. 472.——ἱπποδάμοιο] Vide ſuprà ad β', 23.

Ver. 473.——ἐνένισπεν] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit ἐνένιπεν· Quæ & proba Lectio. Vide ſuprà ad ό, 546.

Ver. 474.——τί πάρος λαβρεύεαι;] Λοιδορῶσιν οὐδὲν ἁφαπτόμενοι τῶν ζωμαϊκῶν ἀλλὰ τοῖς ἁμαρτήμασι τὰς ψόγους ἐπιφέροντες—— " 'Ιδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύειο; οὐδέ τί ζε " χρὴ Λαβραγόρην ἔμεναι. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide ſuprà ad β', 246.

Ibid.——λαβρεύεαι;] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, λαβρύνειο.

Ver. 475.——δίενται·] *Al.* δίονται.

Ver. 479.—Λαβραγόρην] Προπετῆ ἐν τοῖς λόγοις. *Schol.*

Ibid.

Εὐμήλῳ, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε.
Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἶαν, νείκει ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐσὶν ἀπηνής·
Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος·
Ἴσορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
Ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.
Ὣς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὖτις Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
Καί νύ κε δὴ πρότερόν ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίσταο καὶ φάτο μῦθον·
Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
Ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκας

" Eumeli, ipſeque tenens lora vehitur.
Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus eſt;
" Ajax, rixâ optime, maledice, inque cæteris omnibus
" Inferior es Argivis, tibi quippè mens eſt inſolens:
" Agè vel tripode dępoſito certemus, vel lebete;
" Arbitrum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo,
" Utræ anteriores equæ: ut ſentias perſolvens.
Sic dixit: ſurrexit verò protinùs Oïlei *filius* velox Ajax,
Iratus, aſperis ut exciperet *eum* verbis:
Et omninò jam ulteriùs adhuc contentio progreſſa eſſet utriſque,
Si non Achilles ipſe ſurrexiſſet, & dixiſſet;
" Nè ampliùs nunc aſperis altercemini verbis;
" Ajax, Idomeneuque, malis; neque enim par eſt:
" Quin & alii ſuccenſeretis, quicunque talia faceret:
" Sed vos in circo ſedentes ſpectate
" Equos; ii autem citò ipſi feſtino curſu contendentes de victoriâ
" Huc venient: tum verò cognoſcetis ſinguli

Ibid.—ἀμείνονες] Cod. *Harleian.* ἀμύμονες.

Ver. 481.——βέβηκε.] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 483.—νείκει ἄριστε,] Cod. *Harleian.* νεικε ἄριστε. *Al.* νείκος ἄριστε.

Ver. 485. Δεῦρό νῦν ἢ τρίποδος περιδώμεθον,] Ita *Odyſſ.* ψ', 73;
—αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς.
Et apud *Ariſtophanem*;
——ἰθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.
Equites, ver. 788.
Ubi *Scholiaſtes* locum hunc hoc modo citat;
Δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα.
Quin & Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio*, itemque Cod. *Oxon.* à *Barneſio* collatus, hîc legunt περιδώμεθα. Vide ſuprà ad κ', 105.

Ver. 487.——γνοίης] *Al.* γνώης.

Ibid.—ἀποτίνων.] Vide ſuprà ad β', 433 & ad γ', 279.

Ver. 488.—ὦρνυτο] Vide ſuprà ad γ'; 260.

Ver. 492.——ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν,] Cod. *Harleian.* ἀμείψεσθε ἐπέεσσι. Quæ quidem Syntaxis ſatis rectè ſe haberet, quia omne *Duale* eſt neceſſariò *Plurale*; (Vide ſuprà ad ά, 566:) Proſodia autem nullâ, ut opinor, ratione ferri poſſet.

Ver. 493. Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε,] Edidit *Barneſius* Αἶαν τ', Ἰδομενεῦ τε. Sed nihil opus; Quâ enim ratione, vox, Αἶαν, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 494.——ῥέζοι·] *Al.* ῥέξοι.

Ἵπποις Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα ζχεδὸν ἦλθε διώκων,
Μάζι δ' αἰὲν ἔλαυνε καλωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
Ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσονζε κέλευθον·
Αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ραθάμιζγες ἔβαλλον·
Ἅρμαζα δὲ, χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· ἐγγύθεν δὲ
Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρμαζροχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ ζπεύδονζε πετέσθην·
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ ζέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωνζος,
Κλῖνε δ' ἄρα μάζιγα ποτὶ ζυγόν· ἐγγὺς δὲ μάτησεν
Ἰφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵπποις.

"Equos Argivorum, qui ſecundi, quique priores.
Sic dixit: Tydides autem valdè propè venit urgens,
Scuticâ verò aſſiduè feriebat ſuper humeros; ei autem equi
In altum tollebantur citò conficientes viam:
Aſſiduè verò aurigam pulveris guttæ percutiebant:
Currus autem, auro accuratè elaborati ſtannoque,
Ponè equos veloces currebant; neque profunda
Fiebat canthorum orbita retrò
In tenui pulvere; hi nempè feſtinantes volabant.
Stetit autem medio in circo, multuſque exiliebat ſudor
Equorum, eque cervicibus & à pectore in terram.
Ipſe verò è ſellâ in terram deſiliit collucente,
Acclinavitque ſcuticam ad jugum: neque ſegnis erat
Fortis Sthenelus, ſed properè accepit præmium;
Deditque abducendam ſociis magnanimis mulierem,
Et tripodem anſatum aſportandum: ipſe verò ſolvit equos.

Ver. 500. Μάζι δ' αἰὲν] Ita edidit *Barneſius*. *Vulg.* Μάζιϛι δ' αἰέν. Quod, ut opinor, ferri non poteſt; nam Μάζιϛι, ut ipſe notavit *Barneſius*, *mediam* ſemper producit. Τὸ δὲ, Μάζιϛι, Μάζι τινὲς γράφουσι, ἐκτείνοντες τὴν λήγουσαν· ὁμοίως τῷ, "Μήτι τοι ϛε δρυτόμος μεγ' ἀμείνων." [ſuprà *ver.* 315.] Καί ἐϛιν, ὥσπερ μῆτις, μήτιος, μήτιϊ, ἢ κατὰ κράσιν, μῆτι· ἔτω καὶ μάζις, μάζιος, μάζιϊ, μάζι. *Euſtath.* Firmatur porrò hæc lectio *Od. ββ.* ν, 182;

Ἢ ῥ' ἐφ' ἵπποιϊν μάζιν βάλεν——.

Ver. 501.——πρήσσονζε] Vide ſuprà ad ν, 192.

Ver. 504.——ἐδέ τε πολλὴ] Cod. *Harleian.* ὐδέ τι πολλή. Quo modo & in uno MS. ſcriptum reperit *Barneſius*. *Porphyrius* autem, *Quæſt. Homeric.* 4, legit; ὐδ' ἄρα πολλή.

Ibid.——ὐδέ τε πολλὴ Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρμαζροχιὴ] Vide ſuprà ad *ver.* 422.

Ver. 507.——πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρώς]
——ſudor fluit undique rivis.
Æn. V. 200.

Ver. 510. Κλῖνε] Vide ſuprà ad ά, 309.

Ibid.——ἄρα] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 512. Δῶκε δ' ἄγειν] ——quem Thracius olim
Anchiſæ genitori in magno munere Ciſſeus
Ferre ſui *dederat* monimentum & pignus amoris.
Æn. V. 536.

Ver. 513. Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα] "Ον [τρίποδα] εἰκὸς ὑπὸ Διομήδους ἀναιθῆναι ὕϛερον

Τῶ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
Κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον·
Ἀλλὰ κὴ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους·
Ὅσσον δὲ τροχὸς ἵππος ἀφίσαλαι, ὅς ῥά τ' ἄναχθα
Ἕλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος ζυγὸν ὄχεσφιν,
Τῶ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρω τρίχες ἄκραι
Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ
Χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα κὴ ἐς δίσκερα λέλειπτο,
Ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠὺ
Ἵππων τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης·
Εἰ δέ κ' ἔτι πρότερω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
Τῶ κέν μιν παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος,
Λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν.
Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,

Poſt eum autem Antilochus Neleïus agebat equos,
Dolis, haud quidem celeritate præveniens Menelaum;
Sed & ſic Menelaus agebat propè veloces equos:
Quantum verò à rotâ equus diſtat, qui quidem dominum
Trahit per campum niſu contento cum curribus;
Hujus quidem attingunt canthum pili extremi
Caudæ, is autem propè admodùm currit, neque prorsùs magnum
Spatium in medio, per amplum campum currente:
Tantum jam Menelaus eximio Antilocho
Poſterior erat: quanquam priùs etiam ad diſci jactum relictus erat;
Sed ipſum ſtatim aſſecutus eſt; augebatur enim vis valida
Equæ Agamemnoniæ jubis pulchræ Æthes:
Quod ſi adhuc ulteriùs fuiſſet curſus ambobus,
Eo certè eum præteriiſſet, neque dubiam *victoriam* reliquiſſet.
Sed Meriones, famulus ſtrenuus Idomenei,
Poſterior erat inclyto Menelao haſtæ jactu.
Tardiſſimi enim ei erant pulchri jubis equi;

ὕστερον ἐν Δελφοῖς, ὰς δῆλον ἐξ ἐπιγράμματος τοῦδε.

Χάλκεός εἰμι τρίπους, Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,
Καί μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκε πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον. *Euſtath.*

Ibid.—ἔλυεν ὑφ'] Vide ſuprà ad γ', 103; & ad ὁ, 24. *Al.* ἔλυσιν ὑφ', & ἐλύσαθ' ὑφ'.

Ver. 514.——ἄρ] Non hîc vacat iſtud ἄρ', ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 433.

Ver. 515.——παραφθάμενος] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 517.—ὅς ῥά τ'] *Qui ſcilicèt* ——.

Ver. 520 ——οὐδέ τι πολλὴ] *Al.* οὐδέ τε πολλή. Ut ſuprà ad *ver.* 431.

Ver. 523.——δίσκερα] *Al.* δίσκ' ἄρα. Vide ſuprà ad *ver.* 431.

Ibid.—λέλειπτο,] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ver. 526. Εἰ δέ κ' ἔτι πρότερω γένετο δρόμος]

——ſpatia & ſi plura ſuperſint,
Tranſeat elapſus prior, ambiguumve relinquat. Æn. V. 325.

Ver. 527. Τῶ κέν μιν] *Al.* Τῶ καί μιν.

Ver. 529.—δουρὸς ἐρωήν.] Ita ſuprà ὁ, 358; ——ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωήν.

Ver. 530.——γάρ οἱ] Quâ ratione, γάρ,

Ἤκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι.
Υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύσσαλος ἦλυθεν ἄλλων,
Ἕλκων ἅρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκλειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
Ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικὲς,
Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευε·
Καί νύ κέν οἱ πόρεν ἵππον, (ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί)
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλείδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναξάς·
Ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς
Τῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι, τό κεν ἔτι πανύσσαλος ἦλθε διώκων·
Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Minimè peritus erat & ipſe agendi currum in certamine.
Filius verò Admeti omnium ultimus venit,
Trahens currus pulchros, agens antè equos.
Hunc autem ut vidit miſeratus eſt pedibus valens nobilis Achilles:
Stans autem inter Argivos verba alata dixit;
" Ultimus vir præſtantiſſimus agit ſolidos ungulis equos:
" Sed agedum ei demus præmia, ut par eſt,
" Secunda: at prima ferat Tydei filius.
Sic dixit: Illi autem omnes comprobârunt, ſicut jubebat:
Et ei ſanè dediſſet equam, (comprobârunt enim Achivi;)
Si non Antilochus, magnanimi Neſtoris filius,
Pelidæ Achilli jure reſpondiſſet ſurgens;
" O Achille, valdè tibi iraſcar, ſi perfeceris
" Hoc verbum; ablaturus enim es *mihi* præmium,
" His motus, quòd ei divinitùs læſi ſunt currus & veloces equæ,
" Ipſeque peritus licèt eſſet: ſed debuit immortalibus
" Vota facere, tum nequaquam ultimus omnium veniſſet *equos* urgens:
" Si verò ejus miſereris, & tibi gratum eſt animo,

hîc producatur; item ultima vocis, ἀμειδόμενος, *ver.* 577; & τίς, *ver.* 575; & χώομαι, *ver.* 603; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 532.——ἦλυθεν] Vide ſuprà ad ό, 454; & ad ά, 37.

Ver. 533.—καλὰ,] Vide ſuprà ad β', 43.

Ibid.——πρόσσοθεν] *Al.* πρόσσωθ'.

Ver. 536.——ὤριστος] *Al.* ὤριστος & ὁ ἄριστος.

Ver. 537.——ἄγε δή] Vide ſuprà ad *ver.* 313.

Ver. 540. Καί νύ κέν οἱ] Codices plurimi habent Καί νύ κέ οἱ.

Ver. 541.——ἀξ'] *Ut par erat*——. Vide ſuprà ad *ver.* 514.

Ver. 543.——μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς Τῦτο ἔπος·]

Hic totum caveæ conſeſſum ingentis, & ora
Prima patrum magnis Salius clamoribus implet;
Ereptumque dolo reddi ſibi poſcit honorem. *Æn.* V. 340.

Ver. 546. Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών·] Cod. *Harleian.* Αὐτὸς ἐσθλὸς ἐών. Quod & ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——ἀθανάτοισιν] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 548.—φίλον] Cod. *Harleian.* φίλῳ.

Ἔξι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔξι δὲ χαλκὸς,
Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
Ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταίρος·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω·
Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαίου ἀπηύρων,
Χάλκεον, ᾧ περὶ χεῦμα φαεινὸ κασσιτέροιο
Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσαι.
Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
Οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ᾤχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων,

" Est tibi in tentorio aurum multum, est & æs,
" Et pecora, sunt & tibi ancillæ, & solidi ungulis equi:
" Ex his ipsi posteà sumptum dato vel majus præmium,
" Sive etiam jam nunc, ut te collaudent Achivi.
" Hanc verò ego non dabo: de ipsâ autem periculum faciat
" Virorum, quicunque velit mecum manibus pugnare.
Sic dixit: subrisit autem pedibus valens nobilis Achilles,
Gratulans Antilocho, quòd sibi dilectus erat sodalis:
Et eum respondens verbis alatis allocutus est;
" Antiloche, si quidem jam me jubes è domo aliud
" Eumelo dare, ego verò & hoc perficiam:
" Dabo ei thoracem, quem Asteropæo abstuli,
" Æreum, quem circum ora fulgidi stanni
" Funditur: multo autem *pretio* ei æstimandus erit.
Dixit, & Automedonta dilectum jussit sodalem
Ferre è tentorio: Is verò abiit, & ad eum attulit:
Eumelo autem in manibus posuit; at is accepit gaudens.
Inter hos autem & Menelaus surrexit, animo dolens,

Ver. 550.——μώνυχες ἵπποι·] Vide suprà ad τ', 424.

Ver. 554.——ὅς κ' ἐθέλῃσιν] *Al.* ὅς κε θέλῃσιν.

Ver. 555.——μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,]

——Risit pater optimus olli;
Et clypeum efferri jussit. *Æn.* V. 358.

Ver. 558.——εἰ μὲν δή] *Siquidem re-*
*ve*rà——.

Ver. 559.——ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ] *Al.* ἐγὼ δὲ καὶ τό.

Ver. 560. Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαίου ἀπηύρων,]

Levibus huic hamis consertam, auroque trilicem
Loricam, quam Demoleo detraxerat ipse
Victor apud rapidum Simoënta sub Ilio alto,
Donat habere viro, decus & tutamen in armis. *Æn.* V. 259.

Ibid.——τὸν Ἀστεροπαίου ἀπηύρων] Suprà φ', 183.

Ibid.——ἀπηύρων] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 561.——περὶ χεῦμα] *Al.* περιχεῦμα.

Ver. 562. Ἀμφιδεδίνηται·] Vide suprà ad ν', 736; & ad α, 37.

Ἀνιλόχῳ ἄμοσον κεχολωμένῳ· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μεηύδα ἰσόθεος φώς·
Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
Ἠισχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
Τὰς σὰς πρόσθε βαλὼν, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
Ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
Ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, κὴ μ' ὅτινα φημὶ
Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσαι·
Ἀντίλοχ', αἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ἦ θέμις ἐστὶ,
Στὰς ἵππων προπάροιθε κὴ ἅρμαλος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
Ἵππων ἁψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον
Ὄμνυθι, μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.

Antilocho immensùm iratus: præco verò
In manibus ſceptrum poſuit, ſilerique juſſit
Argivos: At is deindè inter eos dixit par deo vir;
" Antiloche, antehàc prudens, quale feciſti?
" Dedecorâſti quidem meam virtutem, læſiſti autem mihi equos,
" Tuis antè actis, qui multò inferiores erant.
" Sed agite, Argivorum ductores, & principes,
" In medium utriſque dijudicate; neque in gratiam:
" Nè quandò quis dicat Achivorum ære loricatorum,
" Antilocho mendaciis oppreſſo Menelaus
" Abiit equam ducens; nam ei longè deteriores erant
" Equi, ipſe verò melior armiſque, viribuſque.
" Eja verò age ego ipſe dijudicabo, & me nullum puto
" Alium increpaturum Danaorum: rectum enim erit *judicium*:
" Antiloche, age huc ades, Jovis alumne, ut fas eſt,
" Stans ante equos & currum, & flagellum
" Manibus tenens argutum, quo anteà agitabas,
" Equos tangens, terram cingentem Neptunum
" Jurato, te non volentem quidem meum dolo currum impediviſſe.

Ver. 567.——ἄρα] *Ut ſolitus erat*——.

Ver. 568. Χερσὶ] *Al.* Χειρί.

Ibid. Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε,] Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ δημηγοροῦντες σκῆπτρα ἐκράτουν. *Schol.*

Ibid.——ἐκέλευσεν] *Al.* ἐκέλευεν.

Ver. 574—579.——δικάσσατε—δικάσω,] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.——μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·] Μηδ' ἑτέρων ἡμᾶν βοηθεῖτε. *Schol.*

Ibid.——δικάσσαλε,] *Al.* δικάζεσθε.

Ver. 579. Εἰ δ' ἄγ'] Vide ſuprà ad ί, 167.

Ver. 581.—αἰ δ' ἄγε] *Al.* εἰ δ' ἄγε. Ut *ver.* 579.

Ibid.——ᾗ] *Al.* ἦ.

Ver. 583.——ἔχων] *Al.* ἔχε.

Ver. 585. Ὄμνυθι,] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἄνσχεο νῦν, πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι
Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, ςὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
Οἶσθ', οἷαι νέες ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις·
Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῶναι
Βελοίμην, ἢ ςοί γε, διοτρεφὲς, ἤματα πάντα
Ἐκ θυμῷ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέςορος υἱὸς
Ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
Ἰάνθη, ὡσεί τε περὶ ςαχύεσσιν ἔέρση
Λήϊα ἀλδήσκουσι, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
Ὣς ἄρα ςοι, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς,
Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήορος, οὐδ' ἀεσίφρων,
Ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.

Eum verò Antilochus prudens contrà allocutus est;
" Perfer nunc: multò enim ego junior sum
" Te, rex Menelaë, tu autem natu major & præstantior.
" Nôsti, qualia juvenis errata sunt:
" Velocior etenim mens, tenue autem consilium.
" Ideò tibi toleret cor: equam verò tibi ipse
" Dabo, quam accepi: Sed & si è meis aliud
" Majus postulaveris, promptè omninò jam statim dare
" Mallem, quàm tibi utique, Jovis alumne, in dies omnes *me*
" Animo ejectum esse, & in deos fieri sceleratum.
Dixit sanè, & equam ducens magnanimi Nestoris filius
In manus tradidit Menelai: illius autem animus
Lætitiâ perfusus est, velut circa spicas ros *funditur*
Segetis crescentis, quando horrescunt arva:
Sic & tibi, Menelaë, in præcordiis animus lætitiâ perfusus est:
Et ipsum editâ voce verbis alatis allocutus est:
" Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse,
" Iratus; quoniam non mente vagus, neque levis,
" Eras anteà: nunc verò mentem vicit juventus.

Ver. 586.——ἄντίον ηὔδα·] Vide suprà ad γ', 203.

Ver. 587.—πολλὸν γάρ ἔγωγε] *Al.* πολὺ μὲν γὰρ ἔγωγε.

Ver. 590. Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις·]—φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς ὀκ ἀσφαλεῖς. *Sophocl. OEdip. Tyrann.* 625.

Ver. 593.—ἀπαιτήσειας,] Cod. *Harleian.* ἐπ' αἰτήσειας. *Al.* ἐπαιτήσειας.

Ver. 594.—διοτρεφὲς,] *Al.* διαμπερὲς.

Ver. 599.—ἄρωραι·] Vide suprà ad ζ, 142.

Ver. 600.——ἄρα] *Ut dictum est*——*ver.* 597.

Ver. 602. Ἀντίλοχε, νῦν] Edidit *Barnesius* ex conjecturâ Ἀντίλοχ', ἦ νῦν. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 603.—οὔτι παρήορος,] Οὐ κεχαλασμένος τὸν λογισμὸν παράφρων. *Schol.*

Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν·
Οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, κὴ πόλλ' ἐμόγησας,
Σός τε πατὴρ ἀγαθός, κὴ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ κὴ ἵππον
Δώσω, ἣμήν περ ἐΰσαν· ἵνα γνώωσι κὴ οἵδε,
Ὡς ἐμὸς ἔπλε θυμὸς ὑπερφίαλος κὴ ἀπηνής.
Ἦ ῥα, κὴ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, κὴ ἔειπε παραστάς·
Τῇ νῦν, καί σοι τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφῳ μνῆμ' ἔμμεναι· ὤ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
Ὄψε, ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον

605 "Satius autem *fuerit* cavere præstantiores decipere:
"Non enim omninò me citò alius quisquam flexisset Achivorum,
"Verùm tu jam multa passus es, & multa feciſti,
"Tuusque pater bonus, & frater, mei causâ;
"Ideò tibi supplicanti obsequar: sed & equam
610 "Dabo, mea licèt sit; ut sentiant & hi,
"Quòd meus nunquam animus superbus & immitis.
Dixit utique, & Antilochi Noëmoni dedit socio
Equam abducendam: ipse verò deinde lebetem accepit collucentem.
Meriones autem sustulit duo auri talenta
615 Quartus, quo ordine egerat *currum*: Quintum verò relictum erat præmium,
Duplex phiala, quam Nestori dedit Achilles,
Argivorum per consessum ferens; & dixit astans;
"Accipe nunc; & tibi hoc, senex, munus recondatur,
"Patrocli sepulturæ monimentum ut sit; non enim ampliùs illum
620 "Videbis inter Argivos: Do autem tibi hoc præmium

Ver. 605, Βέλτερον] Cod. *Harleian.* Δεύτερον. Quo modo & in duobus MSS. scriptum repperit *Barnesius*. Atque ita etiam legit *Eustathius*.

Ver. 607.——δὴ] Vide suprà ad ξ', 433 & 504.

Ver. 613.——ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε]
Tertia dona facit geminos ex ære lebetas.
Æn. V. 266.

Ver. 614. Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα]
——& argenti magnum dat ferre talentum. Æn. V. 248.

Ver. 615.—πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,]
—sed lætum amplexus Acesten
Muneribus cumulat magnis, ac talia fatur:
Sume, pater, nam te voluit rex magnus Olympi
Talibus auspiciis exortem ducere honorem.
Ipsius Anchisæ longævi hoc munus habebis,
Cratera impressum signis— *Ibid.* 531.

Ver. 616. Ἀμφίθετος φιάλη,] Vide suprà ad *ver.* 270.

Ver. 618. Τῇ νῦν,] Vide suprà ad ξ', 219.

Ver. 620.——δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον Αὖτως· ὤ γὰρ, &c.] Πρῶτον γὰρ ἀεὶ πυθμὴν παρ' αὐτῷ, δεύτερον πάλη, καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυμνικῶν ἀεὶ τάττεται. ——Ὅτι μὲν αἱ Πατρόκλου ταφαὶ ταύτην ἔχουσι τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν, ἅπασιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἔναυλόν ἐστι. Διαληρῶν δὲ τὴν τάξιν ὁμαλῶς ὁ ποιητὴς, τὰς

Αὔτως· ἀ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, ἀδὲ παλαίσεις,
Οὐδέ τ' ἀκοντίσιν ἐνδύσεαι, ἀδὲ πόδεσσι
Θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, ἀδέ τε χεῖρες
Ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
Εἴθ' ὡς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βυπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
Ἔνθ' ἔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', ἔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, ἔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἤνοπος υἱὸν·
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·

" Gratis: Neque enim cæſtibus omninò pugnabis, neque luctaberis,
" Neque jaculorum certamen inibis, neque pedibus
" Curres: jam enim gravis ſenectus urget.
Sic fatus, in manibus poſuit: Ille verò accepit gaudens,
Et ipſum editâ voce verbis alatis allocutus eſt;
" Certè jam hæc quidem omnia, fili, rectè dixiſti.
" Non enim ampliùs firma membra, amice, pedes, neque manus
" Ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles.
" Utinam ſic pubeſcerem, roburque mihi firmum eſſet,
" Ut quandò regem Amaryncea ſepelierunt Epëi
" In Buprafio, filiique poſuerunt regis præmia:
" Illic nullus mihi ſimilis vir erat, neque Epëorum,
" Neque ipſorum Pyliorum, neque Ætolorum magnanimorum.
" Cæſtu quidem vici Clytomedea, Enopis filium:
" Ancæum verò luctâ Pleuronium, qui in me ſurrexit:

τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα τῷ Νέστορι ποιῆσαι, " ——δίδωμι δέ σοι τόδ' ἄεθλον Αὔτως· " ἀ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, ἀδὲ παλαίσεις, " Οὐδέ τ' ἀκοντίσιν ἐνδύσεαι, ἀδὲ πόδεσσι Θεύ- " σεαι." Τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν τῷ ἀποκρίνεσ- θαι παραδοξοποιοῦντα γεροντικῶς ὅτι, " Πύξ " μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Οἴνοπος υἱὸν, Ἀγ- " καῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον—Ἴφικλον δὲ πό- " δεσσι παρέδραμον." *Plutarch. Symposiac. Lib.* II. *Probl.* 5. Τρία γὰρ ἀθλήματα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ταῦτα [δρόμος τε καὶ πυγμὴ καὶ πάλη] ἦν Ἕλλησιν, ὡς Ὅμηρος ἐπὶ τῇ Πατρόκλου δηλοῖ ταφῇ. *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* VII. *ſub fine.*

Ver. 621.——πύξ γε μαχήσεαι,] *Al.* πὺξ μεμαχήσεαι.

Ver. 622.——ἐνδύσεαι,] Codices plurimi ἐσδύσεαι.

Ver. 623.——γῆρας ἐπείγει.] Cod. *Harleian.* γῆρας ἔπεισιν. Ut ſuprà ά, 29. Atque ita in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*. *Al.* γῆρας ἐπάνει.

Ver. 625.——ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·] *Al.* ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.

Ver. 626.——κατὰ μοῖραν] Vide ſuprà ad ϖ', 367.

Ibid.—ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ver. 627.——ἀδέ τε χεῖρες] Cod. *Harleian.* ἀδ' ἔτι χεῖρες.

Ver. 628.—ἐπαΐσσονται] *Al.* ἀπαΐσσουται.

Ver. 629. Εἴθ' ὡς ἠβώοιμι,] Vide ſuprà ad ά, 249 & 260.

O mihi præteritos referat ſi Juppiter annos!
Qualis eram, cùm primam aciem Præneſte ſub ipsâ
Stravi, ſcutorumque incendi victor acervos:
Et regem hâc Herilum dextrâ ſub Tartara miſi. *Æn.* VIII. 560.

Ver. 634. Πύξ μὲν ἐνίκησα] Vide ſuprà ad *ver.* 620.

Ibid.——Ἤνοπος] *Al.* Οἴνοπος. Quo modo & legit *Plutarchus*, loco ſuprà citato.

Ver.

Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἐόντα·
Δορὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.
Οἵοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.
Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν·
Ὡς ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀνδρομάχοιο
Ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ ζὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κλερέιζε.
Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
Ὡς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐννέσσι· καὶ δέ κε λήθω,
Τιμῆς ἧσέ μ' ἔοικε τελεμήσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
Ὣς φάτο· Πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν

" Iphiclum autem pedibus prætercurri, præstantem licèt:
" Hastâ verò mittendâ superavi Phyleumque, & Polydorum.
" Solis me equis præteregerunt Actoridæ duo,
" Numero superantes, invidentes *mihi* victoriam,
" Quòd nempè maxima illi *certamini* relicta erant præmia.
" Hi verò erant sanè gemini: alter quidem constanter equos regebat,
" Constanter equos regebat, alter verò scuticâ incitabat:
" Sic olim eram, nunc vicissim junjores obeant
" Opera hujusmodi: me autem oportet senectæ tristi
" Parere; tum verò excellebam inter heroas.
" Sed abi, & tuo sodali certaminibus justa facito.
" Hoc autem ego lubens accipio, gaudetque mihi cor,
" Quod ita mei semper memor es benevoli: neque te lateo,
" Quo honore me par est honorari inter Achivos.
" Tibi autem dii pro his gratiam largam referant.
Sic dixit: Pelides verò ingentem per cœtum Achivorum

Ver. 637.—Φυλῆά] Vide suprà ad ά, 265.

Ver. 639. Πλήθει πρόσθε βαλόντες,] Ἤτοι τῶν χειρῶν, ἢ τῶν ἁρμάτων· ἢ τῶν ζυναιρεμένων αὐτοῖς θεατῶν, τῷ πλήθει ἐμὲ νικήσαντες. Διφυεῖς γὰρ καὶ ἀνατέσσαρας χεῖρας ἔχουσες ἰσορρῦνται. *Schol.*

Ver. 640.——αὐτόφι.] *Al.* αὐτόθι.

Ver. 641.——ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν, Ἔμπεδον ἡνιόχευ',] De hujusmodi ἐπαναφορᾷ, vide suprà ad χ', 127.

Ille, velut pelagi rupes immota, resistit;
Ut pelagi rupes—— *Æn.* VII. 586.

Quod autem hîc ex *Ovidii*, *Epist. Sappb.* ver. 39; affert *Barnesius*.

" Si nisi quæ Facie poterit te digna vi-
" deri,
" Nulla futura tua est, nulla futura tua
" est;"

Id verò prorsûs ab hâc re alienum est. Hoc enim ait *Ovidius*; " *Si nulla tua futura est*,
" *nisi quæ Facie te digna videri poterit*; *nulla*
" omninò *tua est futura*." Quod planè aliud est ac quod dicit *Homerus*.

Ver. 642.—ὁ δ' ἄρα μάστιγι] Quâ ratione, ἄρα, hîc ultimam producat; item τε, *ver.* 673; & ἔτι, *ver.* 690; & δὲ, *ver.* 715; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 649.—ἧσέ] Cod. *Harleian.* ἧς τέ.

Ver. 650. Σοὶ δὲ θεοὶ τῶν δ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.]

Dii tibi (si qua pios respectant numina, siquid
Usquam justitiæ est, & mens sibi conscia recti)
Præmia digna ferant—. *Æn.* I. 607.

Ὤιχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
Ἑξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάασθαι·
Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίζω,
Πυὺξ μάλ' ἀναισχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
Ἄψατο δ' ἡμίονου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
Ἆσσον ἴτω, ὅτις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,

Abiit, postquàm omnem laudationem audîerat Nelidæ.
Atque ille pugnæ cæstu decernentium duræ posuit præmia:
Mulam laborum patientem ducens ligavit in circo
Sexennem, indomitam, quæ difficillima domitu;
At victo posuit poculum rotundum:
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
" Atridæque, & cæteri benè ocreati Achivi,
" Viros duos de his jubemus, qui præstantissimi,
" Pugnis altè elatis ferire: Cui verò Apollo
" Dederit victoriam, agnoverintque omnes Achivi,
" Mulam laborum patientem ducens ad tentorium eat:
" At victus poculum auferet rotundum.
Sic dixit: surrexit autem statim vir fortisque magnusque,
Peritus cæstûs pugnæ, filius Panopei Epeus:
Manû autem prehendit mulam laborum patientem, dixitque;
" Propè veniat, quicunque poculum auferet rotundum,

Ver. 653. Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης] Nunc, si cui virtus animusque in pectore præsens
Adsit, & evinctis attollat brachia palmis.
Sic ait, & geminum pugnæ proponit honorem:
Victori velatum auro vittisque juvencum;
Ensem, atque insignem galeam, solatia victo. *Æn.* V. 363.

Ibid.——ἄεθλα·] *Al.* ἄεθλον.

Ver. 655.——ἀδμήτην,] *Al.* ἀδμῆτιν.

Ver. 656, 663, 667, & 669.——ἀμφικύπελλον·] Vide suprà ad ά, 584.

Ver. 658. Ἀτρεΐδαί τε,] *Henricus Stephanus* & *Eustathius* hîc legunt Ἀτρείδη τε. Quibuscum faciunt Cod. *Cantab.* à *Barnesio*, itemque Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 659. Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε] Vide suprà ad *ver.* 653.

Ibid.——κελεύομεν,] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 660.——πεπληγέμεν·] Vide suprà ad β', 314; & ad γ', 31.

Ver. 661.——καμμονίην,] Τὴν ἐκ καλαμοπῆς νίκην. *Schol.*

Ver. 664. Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ'] Nec mora; continuò vastis cum viribus effert
Ora Dares, magnoque virûm se murmure tollit. *Æn.* V. 368.

Ibid.—ὤρνυτο] Vide suprà ad γ', 260.

Ver. 666. Ἄψατο δ'] Cod. *Harleian.* Ἤψαλο.

Ibid. Ἄψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·] Tum lævâ taurum cornu tenet, atque ita fatur. *Æn.* V. 382.

Ver.

Ἡμίονον δ' ἔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
Πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.
Ἦ ὐχ ἅλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι; ἠδ' ἄρα πως ἦν
Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κ' τελεσμένον ἔσται,
Ἀνίκρὺ χρόα τε ῥήξω, ζύν τ' ὀστέ' ἀράξω.
Κηδεμόνες δέ οἱ ἔνθαδ' ἀολλέες αὖθι μενοίνων,
Οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὣς ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ οἷος ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱὸς, Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
Ὃς ποτε Θήβας ἦλθε δεδυκότος Οἰδιπόδαο
Ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
Τὸν μὲν Τυδείδης δυρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βέλετο νίκην.

" Mutam autem non puto aliquem abducturum alium Achivorum,
" Me cæstibus victo: profiteor enim *me* esse præstantissimum.
" An non satis, quòd in prælio inferior sum? neque enim ullo modo licet
" In omnibus operibus peritum virum evadere.
" Sic enim denuncio, quod & perfectum erit,
" Penitùs corpusque disrumpam, ossaque confringam:
" Curatores autem ei hîc frequentes ibidem maneant,
" Qui ipsum efferent, mearum vi manuum domitum.
Sic dixit: Illi verò omnes obmutuerunt silentio.
Euryalus autem eum contra solus surrexit, deo par vir,
Mecistei filius, Talaïonidæ regis,
Qui quondam Thebas profectus est defuncti tunc OEdipi
Ad ludos funebres: & ibi omnes vicit Cadmeos.
Hunc quidem Tydides hastâ inclytus curabat,
Confirmans verbis, multùm enim ei cupiebat victoriam.

Ver. 670. Ἦ ὐχ ἅλις,] Pronuntiabatur ἦυχ ἅλις. Vide suprà ad δ, 18.

Ibid. Ἦ ὐχ ἅλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι;] Ἔνιοι τὰς αὐτῶν ἐπαίνους μὴ παντελῶς λαμπρὰς μηδὲ ἀκράτους προσφέρουσες, ἀλλά τινας ἐλλείψεις ἢ ἀπόλειψεις ἢ ἁμαρτίας ἐλαφρὰς ἐμβάλλουσιν, ἀφαιροῦσι τὸ ἐπαχθὲς αὐτῶν καὶ νεμεσητόν· ὥσπερ ὁ Ἐπειὸς, ὃ μίτρια περὶ τῆς πυκτικῆς εἶπων, καὶ θρασυνόμενος, ὡς ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξει, "Ἦ ὐχ ἅλις (φησὶν) ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι;" *Plutarch. de sui Laude.*

Ibid. ——ἠδ' ἄρα πως ἦν Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα] Ἀλλ' ὁ γὰρ οὗτος πάντ' ἐπίσασθαι βροτῶν
Πέφυκεν——. *Euripid. Rhes. ver.* 106.

Ver. 672. ——τὸ δὲ κ'] *Al.* τόδε καί. Sed, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 676. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.] Dixerat Æneas: olli obstupuere silentes, Conversique oculos inter se atque ora tenebant. *Æn.* XI. 120.

Ver. 677. Εὐρύαλος δέ οἱ οἷος] Solus qui Paridem solitus contendere contra;
Idemque ad tumulum, quo maximus occubat Hector,
Victorem Buten immani corpore, qui se
Bebrycià veniens Amyci de gente ferebat,
Perculit, & fulvâ moribundum extendit arenâ. *Æn.* V. 370.

Ver. 678. Μηκιστέως] Pronuntiabatur Μηκιστῶς.

Ver. 679. ——Θήβας ἦλθε] Cod. *Harleian.* Θήβας δ' ἦλθε.

Ibid. ——δεδυκότος] Ἐν πολέμῳ τεθνηκότος. *Schol.* Vide & suprà ad β', 314.

Ver. 680 ——ἐνίκα] Vide suprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 682. Θαρσύνων] Vide suprà ad ν', 823.

Ver.

Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Δῶκεν ἰμάντας ἐϋτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
Τὼ δέ, ζωσαμένω, βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σιδαρῆσιν ἄμ' ἄμφω
Σύν ῥ' ἔπεσον, ζὺν δὲ ζφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὦρνυτο δῖος Ἐπειός,
Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἰςήκειν· αὐτῷ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖν' ἔπι φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν·
Ὣς πληγεὶς ἀνέπαλτο· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς

Cingulum autem ei primùm projecit, & deindè
Dedit lora ſcitè ſecta bovis agreſtis.
Hi autem, cum ſe accinxiſſent, prodierunt in medium circum;
Ex adverſo verò elevatis manibus robuſtis ſimul ambo,
Continuò congreſſi ſunt, ipſiſque graves manus conſertæ ſunt:
Vehemens autem crepitus maxillarum ortus eſt, fluebatque ſudor
Undique ex membris: Irruit verò nobilis Epëus,
Percuſſitque circumſpectantem ad genam, neque jam *is* diutiùs
Stetit: ejus enim ſuccciderunt pulchra membra.
Ut verò cùm ſub primo impetu Boreæ exilit piſcis
Littus versùs algoſum, nigerque continuò ipſum fluctus operit:
Sic percuſſus exiliit: At magnanimus Epëus

Ver. 683. Ζῶμα δέ οἱ] Πρῶτον ἔθος ἦν τοῖς παλαίοις περιζώματα φέρειν περὶ τὰ αἰδοῖα, ᾗ ὕτως ἀγωνίζεσθαι· κατὰ δὲ τὴν λ, ᾗ δευτέραν Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ ἥτις ἐγένετο· ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνὰς τρέχειν. *Schol.* Vide infrà ad *ver.* 710.

Ibid.——αὐτὰρ ἔπειτα Δῶκεν ἱμάντας]

Tum ſatus Anchisâ cæſtus pater extulit æquos,
Et paribus palmas amborum inexuit armis. *Æn.* V. 424.

Ver. 684.—ἐϋτμήτους] *Al.* ἐϋδμήτους.

Ver. 685. Τὼ δέ, ζωσαμένω] Notandus hîc maximè propriùs Vocis *Mediæ* Uſus. *Hi autem, quum ſe ipſi accinxiſſent, &c.* Vide ſuprà ad γ', 141.

Ver. 686. Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σιδαρῆσιν]

Conſtitit in digitos extemplò arrectus uterque,
Brachiaque ad ſuperas interritus extulit auras. *Æn.* V. 426.

Ver. 688. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ']

——duro crepitant ſub vulnere malæ. *Ibid.* 436.

Ibid.——χρόμαδος] Χρόμαδος δὲ κατὰ ὀνοματοποιΐαν, ὁ ἐν ταῖς γενύσι ψόφος ᾗ οἷον τρισμὸς, ὃς μάλιστα ἐν ταῖς πληγαῖς γίνεται. *Euſtath.* Similitèr & *Etymolog. Magn.* à *Barneſio* citatum; Τὸν ἐν ταῖς γενύσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνοματοποιήσας χρόμαδον εἶπεν ὁ Ποιητής. Vide ſuprà ad δ', 455.

Ibid.——ἔρρεε δ' ἱδρὼς Πάντοθεν ἐκ μελέων·] Vide ſuprà ad *ver.* 507.

Ver. 689—701.——ὦρνυτο—Δεικνύμενος] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ibid.—δῖος Ἐπειός,] *Al.* δῖος Ἐπειός.

Ver. 690. Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον,]

——erratque aures & tempora circum
Crebra manus; duro crepitant ſub vulnere malæ. *Æn.* V. 435.

Ver. 691. Εἰςήκειν·] *Al.* Ἐςήκει.

Ibid.—αὐτῷ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.]

Ipſe gravis graviterque ad terram pondere vaſto
Concidit——. *Ibid.* 447.

Ver. 692.——φρικὸς] Φρὶξ, ἡ ἐπιπόλαιος τοῦ κύματος κίνησις. *Schol.* Vide ſuprà ad φ', 126.

Ver. 693.——ἐπὶ φυκιόεντι,] *Al.* ἐν φυκιόεντι.

Ibid.—φυκιόεντι,] Φυκία ἔχοντι· φῦκος δὲ ἔστιν, ἤτοι ἡ ἀχνη τῆς θαλάσσης, ἢ πόα παραθαλασσία ὕστω καλουμένη. *Schol.*

Ibid.——μέλαν δέ ἑ] *Al.* μέλαν τέ ἑ.

Ver. 694.——πληγεὶς] Vide ſuprà ad γ', 31.

Ibid.

Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι ποδεσσιν,
Αἵματι παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλοντ' ἐτέρωσε·
Καὶ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ ϛφίσιν εἶσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεξεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ ϛφίσι τῖον Ἀχαιοί·
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίσαντο ἔργα· τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', οἵ κε τάδε ἀέθλε περιήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίσατο, κέρδεα εἰδώς·

695 Manibus prehenſum erexit; dilecti autem circumſteterunt ſocii,
Qui ipſum duxerunt per circum pedibus labantibus,
Cruorem craſſum expuentem, caput jactantem in alteram partem;
Mente autem alienatum inter ſe collocârunt ducentes:
Ipſique euntes acceperunt poculum rotundum.
700 Pelides verò ſtatim alia tertia depoſuit præmia,
Oſtentans Danais, luctæ duræ;
Victori quidem, magnum tripodem igni aptum,
Eum autem duodecim boûm pretio inter ſe æſtimabant Achivi:
Viro autem victo mulierem in medio poſuit:
705 Multorum autem perita erat operum; æſtimabantque ipſam quatuor boûm pretio:
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: Surrexit verò ingens Telamonius Ajax;
Surrexit & Ulyſſes abundans conſiliis, dolis inſtructus:

Ibid.—ἀνίσατ'·] Vide ſuprà ad Υ, 85.

Ibid.——αὐτὰρ μιγάδυμος Ἐπειὸς Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε·]

——primuſque accurrit Aceſtes,
Æquævumque ab humo miſerans attollit amicum. *Æn.* V. 451.

Ver. 695.—φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι, οἵ μιν]

Aſt illum fidi æquales, genua ægra trahentem,
Jactantemque utroque caput, craſſumque cruorem
Ore rejectantem, mixtoſque in ſanguine dentes,
Ducunt ad naves; galeamque enſemque vocati
Accipiunt—————— *Ibid.* 468.

Quo de loco *Macrobius*; " Sed & tota (inquit) Daretis fatigatio habitu depingitur: " *Aſt illum fidi*, &c. Sociorum quoque " ejus trepidationem breviter oſtendit: *Galeamque enſemque vocati Accipiunt*; quaſi " non ſponte accepturi munus, quod erat " damnum verecundiæ." *Saturnal. Lib.* IV. *cap.* 1.

Ibid.—ἀμφέσαν ἑταῖροι,] Vide ſuprà ad ά, 535.

Ver. 699.——κόμισαν] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 702.——τρίποδ' ἐμπυριβήτην,] *Al.* τρίποδα πυριβήτην. Quod & ferri poteſt. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 703.—τῖον] Du hujus vocis primâ hîc *productâ*, infrà autem *ver.* 705, *correptâ*; vide ſuprà ad ν', 103; & ad ό, 24.

Ver. 704.——ἔθηκε·] Cod. *Harleian.* ἔθηκαν.

Ver. 707.——περιήσεσθε.] Cod. plurimi περιήσεσθον.

Ver.

Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σιδαρῆσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τύς τε πλυτὸς ἤραρε τέκτων,
Δώρατα ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα, θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ἑλκόμενα σφεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
Πυκναὶ δὲ ζμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἵεσθην, τρίποδος περὶ ποιητοῖο·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς δύναθο ζφῆλαι, ἔδει τε πελάσσαι,
Οὔτ' Αἴας δύναθο, κραιερὴ δ' ἔχεν ἷς Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἦ μ' ἀνάειρ', ἠ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.

710 Accincti autem hi prodierunt in medium circum,
Complexuque ſe invicem corripuerunt manibus robuſtis:
Ut cum tigna culminis, *mutuò ſibi inſeruntur*, quæ inclytus aptat faber,
Domûs altæ, impetus ventorum vitans:
Stridebant autem dorſa, validis à manibus
715 Attracta fortitèr, humiduſque defluebat ſudor;
Denſæque vibices per lateraque & humeros
Sanguine rubentes extiterunt: Illi autem admodùm uſque
Victoriam cupiebant, tripodem ob affabrè factum:
Neque Ulyſſes poterat ſupplantare, ſoloque affligere,
720 Neque Ajax poterat; valida enim prohibebat vis Ulyſſis.
Sed cum jam tædio afficerentur benè ocreati Achivi,
Tunc ipſum allocutus eſt ingens Telamonius Ajax;
" Nobiliſſime Laërtiade, ſolertiâ pollens Ulyſſe,
" Aut me tolle, aut ego te; hæc verò Jovi omnia curæ erunt.

Ver. 710. Ζωσαμένω] Vide ſuprà ad *ver.* 685.

Ibid. Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην] Ὁ δὲ πρῶτος ἐπιχειρησας ἀποδυθῆναι τὸ ζῶμα, καὶ γυμνὸς ὀλυμπιάσι δραμὼν ἐπὶ τῆς πεντεκαιδεκάτης ὀλυμπιάδος, Ἄκανθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν. Τὰ δὲ πρὸ τούτου δ' αἰσχύνης εἶχον ἅπαντες Ἕλληνες, ὅλα γυμνὰ φαίνειν ἐν ταῖς ἀγωνίαις τὰ σώματα, ὡς Ὅμηρος τεκμηριοῖ μαρτύρων ἀξιοπιστότερος [fortè ἀξιοπιστότατος] τε καὶ ἀρχαιότατος ὢν, ζωννυμένους τοὺς ἥρωας ποιῶν. Τὴν γοῦν Αἰαντος καὶ Ὀδυσσέως πάλην ἐπὶ τῇ Πατρόκλου ταφῇ γινομένην ἀφηγούμενος, φησιν. " Τὼ δὲ ζωσαμένω βάτην ἐς " μέσσον ἀγῶνα." *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. Lib* VII. *ſub fine.* Ubi obiter notandum legiſſe, hîc *Dionyſium*, Τὼ δὲ ζωσαμένω βάτην; Ex verſu ut (videtur) 685.

Ibid.——ἄρα] *Ut factere ſolebant*——.

Ver. 711. Ἀγκὰς] Vide ſuprà ad ξ', 346.

Ver. 712.——ἀμείβοντες,] Δύο μεγάλαι, ἀλλήλαις προσπίπτουσαι, ὥστε βαστάζειν τὴν ὀροφήν· αἵτινες καὶ ζυγάται καλοῦνται. *Schol.*

Ibid.——κλυτὸς ἤραρε τέκτων,] *Al.* Ζοφὸς ἤραρε τέκτων.

Ibid.——ἤραρε] Non à præterito medio ἤραρα, tunc enim non conſtitiſſet Temporum ratio; ſed ab aoriſto ἤραρον. Vide ſuprà ad ὁ, 454; ad β', 810; & ad ά, 37.

Ver. 714. Τετρίγει] Vide ſuprà ad β', 314; ad δ', 492; & ad φ', 352.

Ibid.——ἄρα] *Ut fit*——.

Ver. 716.——ζμώδιγγες] Vide ſuprà ad β', 267.

Ver. 717.——φοινικόεσσαι] Pronuntiabatur φοινικοῦσσαι· Secundam enim neceſſariò producit. Vide ſuprà ad ύ, 272.

Ver. 719.——πελάσσαι,] Vide ſuprà ad ν', 1, & ad ά, 140.

Ver. 721.——ἀνίαζον] Vide ſuprà ad φ', 270.

Ibid.——εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ] *Al.* εὐκνήμιδας Ἀχαιούς. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Ver

Ὣς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλε δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Καδ' δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ ςήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς, οὐδέ τ' ἄειρε·
Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
Καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναίξαντ' ἐπάλαιον,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίςαλο, καὶ κατέρυκε·
Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
Ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσανλο χιτῶνας.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
Ἀργύρεον κρητῆρα τελυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν

Sic fatus, ſuſtulit: Doli autem non oblitus eſt Ulyſſes:
Percuſſit ponè poplitis flexum aſſecutus, ſolvitque membra;
Dejecit autem ſupinum: in pectora verò Ulyſſes
Decidit: populi autem admirabundi ſpectabant, ſtupebantque.
Secundus viciſſim tollebat laborioſus nobilis Ulyſſes,
Movit autem paululùm à terrâ, neque levavit:
Genu verò implicuit: Et in terram ceciderunt ambo
Propè invicem, fœdabanturque pulvere.
Et certè jam tertiò rurſùs ſurgentes luctati fuiſſent,
Niſi Achilles ipſe ſurrexiſſet, & cohibuiſſet;
" Nè ampliùs luctâ obnitimini, neque conterimini malis:
" Victoria enim utriſque, præmiis autem æqualibus ablatis
" Abite, ut & alii certent Achivi.
Sic dixit: illi autem ei maximè quidem auſcultârunt, atque obſecuti ſunt:
Et, abſterſo pulvere, induerunt veſtes.
Pelides verò ſtatim alia poſuit velocitatis præmia,
Argenteum cratera elaborate factum; ſex autem menſuras
Capiebat, & pulchritudine excellebat omnem per terram

Ver. 725, 729, & 756.—ἀνάειρε—ἐνίκα.] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 726.——κώληπα] Κώληπα δὲ λέγει, τὴν ἀγκύλην κατὰ τὰς παλαιὰς, τὴν περὶ τὰς ἰγνύας. *Euſtath.*

Ver. 732, 739.——κονίῃ——κονίην,] Vide ſuprà ad π', 762; & ad ό, 24.

Ver. 733.——ἀναίξαντ' ἐπάλαιον,] Cod. *Harleian.* ἀναίξαντε πάλαιον.

Ver. 734. Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς]

Tum pater Æneas procedere longiùs iras,
Et ſævire animis Entellum haud paſſus acerbis;
Sed finem impoſuit pugnæ——— *Æn.* V. 461.

Ver. 735.—ἐρείδεσθον] *Al.* ἐρίζεσθον.

Ver. 738.—ἄρα] *Ut par erat*——.

Ver. 739.—ἀπομορξαμένω κονίην, δύσανλο χιτῶνας.] *Quum pulverem ſibi ipſi abſterſiſſent, veſtes ſibi induerunt.* Vide ſuprà ad *ver.* 685; & ad γ', 141.

Ver. 740. Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἀεθλα,]

Hîc qui fortè velint rapido contendere curſu,
Invitat pretiis animos & præmia ponit. *Æn.* V. 291.

Ver.

Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
Υἷος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὔνηος.
Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον ἔ ἑτάροιο,
Ὅσσις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ·
Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λαισθῆϊ ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', οἵ κε τάδε ἄεθλα πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμηλις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὖτε νέος ποσὶ πάντας ἐνίκα.
Στὰν δὲ μεταξοιχεί· ζήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

Multùm, Sidones enim ingenioſi ſcitè elaborârant,
Phœnices autem vexerant viri ſuper nigrum pontum,
Collocârantque in portubus, Thoantique dono dederant:
Pro filio autem Priami Lycaone pretium dedit
Patroclo heroï Iaſonides Euneus.
Et hunc Achilles poſuit præmium, de quo certaret in *honorem* ſui ſocii
Quicunque leviſſimus pedibus velocibus eſſet.
Secundo autem bovem poſuit magnum & pinguem adipe:
Semitalentum verò auri ultimo poſuit.
Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit;
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit: Surrexit autem ſtatim Oïlei *filius* velox Ajax;
Surrexit & Ulyſſes abundans conſiliis; deindè autem Neſtoris filius
Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat:
Steterunt autem ordine; oſtendit verò metas Achilles:
Illis autem à carceribus extendebatur curſus: tum verò celeritèr

Ver. 743.——Σιδόνες πολυδαίδαλοι] Οἱ Φοίνικες· Σιδὼν γὰρ πόλις Φοινίκης. *Schol.* Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδίδονται καὶ καλλίτεχνοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι, περί τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς νοκλιπλείας. *Strabo, Geograph. Lib.* XVI.

Ver. 745.—Θόαντι] Τῷ τῆς Λῆμνο βασιλεῖ. *Schol.*

Ver. 746. Υἱοῦ] Ita ex duobus MSS. & ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barneſius*. *Al.* Υἱός.

Ver. 748. Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἄεθλιον——, Ὅσσις ἐλαφρότατος ποσσὶ] Vide ſuprà ad *ver.* 740.

Ver. 750. Δευτέρῳ αὖ] Nonnulli hîc legunt Δευτέρῳ δ' αὖ. Quæ ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit Δεύτρῳ δ' αὖ. Vide ſuprà ad β', 811.

Ver. 754 & 759.—ὦρνυτο] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 756. Ἀντίλοχος· ὁ] Quâ ratione, Ἀντίλοχος, hîc ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 758; & τε, *ver.* 777; & φάμενος, *ver.* 779; & μέλεος, *ver.* 795; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 757. Στὰν δὲ μεταξοιχεί· ζήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς]
Hæc ubi dicta; locum capiunt, ſignoque repentè
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi nimbo ſimiles——. *Æn.* V. 315.

Ver. 758.——τέτατο] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad δ', 492.

Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὦρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανὼν, ὅντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
Στήθεος· ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐσσύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
Καδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέε ἄυτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αἰεὶ ῥίμφα θεῶν· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ ζπεύδοντι κέλευον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
Εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
Κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίῤῥοθος ἐλθὲ ποδοῖϊν.

Emicuit Oïliades: concito autem curſu ſequebatur nobilis Ulyſſes
Propè admodùm, ut quum aliquis mulieris elegantèr cinctæ
Prope pectus eſt radius, quem ſcitè admodùm manibus projicit *huc illuc*,
Stamen extrahens ad licium, propeque tenet
Pectus: ſic Ulyſſes currebat propè; atque à tergo
Veſtigia premebat pedibus, antequàm pulvis ſpargeretur circùm.
In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulyſſes
Uſque citò currens: Acclamabant verò omnes Achivi
Victoriæ cupido, magnoque adnitentem ſtudio hortabantur.
Sed quum jam extremum peragerent curſum, confeſtim Ulyſſes
Precatus eſt Minervam oculis cæſiam ſuo in animo;
" Exaudi, Dea, propitia mihi auxiliatrix veni pedibus

Ibid.—ὦκα δ' ἔπειτα Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης·] Primus abit, longeque ante omnia corpora Niſus
Emicat, & ventis & fulminis ocior alis.
Æn. V. 318.

Ver. 759.—ἐπὶ δ' ὦρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς] Proximus huic——
Inſequitur Salius—— *Ibid.* 320.

Ver. 761.——κανὼν,] Ὁ κάλαμος περὶ ὃν εἱλεῖται ὁ μίτος· ὃ ἱστρικός. *Schol.*

Ibid.——χερσὶ,] *Al.* χειρί.

Ibid.——τανύσσῃ,] *Al.* τανύσει. Minùs rectè: Media enim ſemper corripitur. Vide ſuprà ad ε', 58.

Ver. 762. Πηνίον] Εἴλημα κρόκης. *Schol.*

Ver. 763 ——ὣς Ὀδυσεὺς θέεν ἐσσύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν Ἴχνια τύπτε]
——calcemque terit jam calce Diores.
Æn. V. 324.

Quem locum inter eos recenſet *Macrobius* in quibus " *Virgilius Homerici carminis majeſtatem non æquet.* Eſt autem (inquit) hujus verſus [Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι] hic ſenſus: Si per ſolum pulvereum fortè curratur; ubi pes fuerit de terrâ à currente ſublatus, veſtigium fine dubio ſignatum videtur, & tamen celeriùs cogitatione pulvis, qui ictu pedis fuerat excuſſus, veſtigio ſuperfunditur. Ait ergo divinus Poëta ita proximum fuiſſe qui ſequebatur, ut occuparet antecedentis veſtigium, antequam pulvis ei ſuperfunderetur." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 13. Notandum etiam curſûs celeritatem aptiſſimè depingere hoſce très verſus [763, 764, 765,] pedibus dactylicis totos incedentes. Vide ſuprà ad γ', 23 & 363.

Ver. 765. Καδ' δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέε ἄυτμένα] Vide ſuprà ad *ver.* 380.

Ibid.——ἄρα] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 767.——ἱεμένῳ,] *Al.* ἱεμένων, & ἱέμενοι.

Ver. 768. Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον,]
Jamque ferè ſpatio extremo, feſſique ſub ipſum
Finem adventabant:— *Æn.* V. 327.

Ibid.——αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς Εὔχετ']
Ni palmas ponto tendens utraſque Cloanthus
Fudiſſetque preces, Divoſque in vota vocâſſet. *Æn.* V. 233.

Ver. 770. Κλῦθι, θεὰ,]
Tu Dea, tu præſens noſtro ſuccurre laborI. *Æn.* IX. 404.

Ver.

Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον,
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θεῶν· βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκλαμένων ἐριμύκων,
Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐν δ' ὄνθῳ βόεϊ πλῆτο στόμα τε, ῥῖνάς τε.
Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας·
Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὤ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τοπάρος περ,
Μήτηρ ὡς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν·
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν

Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva;
Membraque reddidit levia, pedes, & manus supernè.
Sed quum jamjam involaturi erant in præmium,
Tunc Ajax quidem lapsus est in cursu; læsit enim Minerva,
Ubi bosûm fusum erat stercus interfectorum gravitèr mugientium,
Quos super Patroclum mactârat pedibus velox Achilles;
Stercore autem bubulo impletus est ossque, nareſque.
Cratera verò sustulit laboriosus nobilis Ulysses,
Ut venit præcurrens; at bovem accepit illustris Ajax:
Stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis,
Stercus expuens, interque Argivos dixit;
" Proh malum, certè mihi læsit Dea pedes, quæ & olim,
" Mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio est.
Sic dixit: Illi autem omnes super ipso suavitèr riserunt.
Antilochus verò extremum quidem abstulit præmium,
Subridens, & verba inter Argivos fecit;
Scientibus vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc

Ver. 771. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε] Vide suprà ad ω', 527.

Ver. 773. Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον] Jamque ferè spatio extremo, fessique sub ipsum
Finem adventabant: levi cum sanguine Nisus
Labitur infelix; cæsis ut fortè juvencis
Fusus humum viridesque super madefecerat herbas:
Hic juvenis, jam victor ovans, vestigia presso
Haud tenuit titubata solo: sed pronus in ipso
Concidit immundoque simo sacroque cruore. *Æn.* V. 327.

Ver. 775. Τῇ ῥά] *Ubi scilicèt*——.

Ver. 777.——ῥῖνάς τε.] Cod. *Harleian.* ῥῖνές τε.

Ver. 779.—φθάμενος·] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 780. Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων] Vide suprà ad *ver.* 666.

Ver. 781. Ὄνθον ἀποπτύων] Et simul his dictis faciem ostentabat, & udo
Turpia membra simo——. *Æn.* V. 357.

Ibid.——Ὄνθον] *Al.* Ὀνθῳ.

Ver. 785.——ἄρα] *Ut necesse erat*——.

Vide suprà ad *ver.* 778, 779.

Ἀθάναλοι τιμῶσι παλαιοτέρυς ἀνθρώπυς·
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ᾽ ὀλίγον προγενέτερός ἐστιν·
Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ᾽ ἀνθρώπων,
Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ᾽ ἔμμεναι ἀργαλέον δὲ
Ποσσὶν ἐριδδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
Ὣς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πελείωνα.
Τὸν δ᾽ Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀντίλοχ᾽, ἤ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσῷ ἐπιθήσω.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ᾽ ἐδέξατο χαίρων·
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ᾽ ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ᾽ ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα·
Στῆ δ᾽ ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
Τεύχεα ἐσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
Ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι·
Ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν,

" Immortales honorant ætate provectiores homines:
" Ajax enim me paulò natu grandior eſt;
" Iſte verò prioris ſeculi, priorumque hominum,
" Crudæ autem ſenectæ ipſum dicunt eſſe: difficile verò
" Pedibus *cum eo* contendere Achivis, excepto Achille.
Sic dixit: laudeque extulit pedibus velocem Pelidem.
Eum verò Achilles verbis reſpondens allocutus eſt;
" Antiloche, non quidem tibi inanis dicta erit laus,
" Sed tibi ſemitalentum ego auri addam.
Sic fatus, in manibus poſuit: is autem accepit gaudens.
At Pelides quidem prælongam haſtam
Depoſuit in circo ferens, depoſuit & clypeum & galeam,
Arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abſtulerat:
Surrexit autem & verba inter Argivos fecit;
" Viros duos de his jubemus, qui fortiſſimi,
" Armis indutis, acuto ære ſumpto,
" Alterum alterius ante conſeſſum facere periculum:
" Uter autem prior percuſſerit corpus pulchrum,

Ver. 788. Ἀθανάτοι] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 791. Ὠμογέροντα] Οὕτω λέγουσιν; ἤτοι τὺς ἔτι ζωντας καὶ μὴ πω πάνυ γεροντας, ἀλλὰ πλησίον τῦ γήρως· ἢ τὺς πρὸ ὥρα, καὶ πας ἡλικίαν γεγήρα ὄντας. *Schol.*

Ver 794. Τὸν δ᾽] Vide ſuprà ad ά, 57; & ad Ψ, 160. Malè *Barneſius* Τόνδ᾽.

Ver. 795.—μίλε῾ειρήσεται] Vide ſuprà ad ϖ, 336. Porrò *Barneſius* hîc edidit μέλεός κ᾽ εἰρήσεται· inſertâ particulâ κε, quam omnino addendam contendit. Sed minùs rectè.

Ver. 800. Τεύχεα Σαρπήδοντο῾, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα·] Vide ſuprà ad ϖ, 663.

Ver. 802.—κελεύομεν] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 803. Τεύχεα ἐσσαμένω,] Vide ſuprà ad *ver.* 685.

Ver. 805. Ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξαμενο῾] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὺς Παλαιὺς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς——μεταγράφει τὸν τρόπον τῦτον ἕτω " Ὁππότερός κεν πρῶτον ἐπι-" γράψας χρόα καλὸν, φθῆη ἐπευξάμενο῾ διὰ " τ᾽ ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός." *Euſtath.* Satis inficetè.

Ibid. & *ver.* 808.——καλὸν,] Vide ſuprà ad β, 43.

Ver.

Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα,
Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
Καλὸν, Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
Καί ζφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
Οἱ ἐπεὶ ἓν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρω ζυνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ζχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρὶς μὲν ἐπηΐξαν, τρὶς δὲ ζχεδὸν ὡρμήθησαν·
Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Νύξ', οὐδὲ χροὸς ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα, ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο,
Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινῆς δορὸς ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ
Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.

" Attigeritque intùs membra, perque arma & nigrum ſanguinem,
" Huic quidem ego dabo hunc enſem argenteis clavis diſtinctum,
" Pulchrum, Threïcium, quem quidem Aſteropæo abſtuli;
" Arma autem utrique communia hæc ferant:
" Et eis convivium latum apponam in tentoriis.
Sic dixit: Surrexit autem deindè ingens Telamonius Ajax,
Surrexit & Tydides fortis Diomedes.
Illi verò poſtquàm hinc indè ſeorsùm à turbâ armati erant,
In medium utrique congrediebantur prompti pugnare,
Horrendo obtutu; ſtupor autem tenebat omnes Achivos:
Sed quùm jam propè erant alter in alterum vadentes,
Ter quidem irruerunt, terque cominùs impetum fecerunt:
Tum verò Ajax quidem per clypeum undique æquale
Percuſſit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intùs thorax.
At Tydides deindè, ſuprà ſcutum magnum,
Uſque cervicem aſſequi conabatur fulgidæ haſtæ cuſpide.
Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi
Fine impoſito juſſerunt præmia paria referre.

Ver. 806.—ἐνδίνων,] Τῶν ἐντὸς ὅπλων μελῶν. *Schol.*

Ver. 807. Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 808. —— ἀπηύρων.] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 812.——ἄρα] *Deinceps*——.

Ver. 813.——ἑκάτερθεν] Vide ſuprà ad ϕ, 349.

Ver. 814. Ἐς μέσον ἀμφοτέρω] Ita edidit *Barneſius* ex uno MS. *Al.* Ἐς μέσον ἀμφοτέρων.

Ibid.—μεμαῶτε] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ζ', 464.

Ver. 815.——δερκομένω·] Cod. *Harleian.* δερκόμενοι. Quod & ferri poſſet. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ver. 816. Ἀλλ' ὅτε δὴ] Vide ſuprà ad ξ', 433 & 504.

Ver. 819.—ἔρυτο] Vide ſuprà ad ν', 555.

Ver. 820.——ἄρ'] *Ut æquum erat*——.

Ver. 821.——ἀκωκῇ.] *Al.* ἀκωκή.

Ver. 823. Παυσαμένους] Vide ſuprà ad γ', 141.

Αὐταὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι.
Αὐταὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
Ὃν πρὶν μὲν ῥίπλασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
Ἀλλ' ἤτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κλεάτεσσι.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', οἳ κε τάδε ἀέθλα πειρήσεσθε·
Εἴ οἱ κὲ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροὶ,
Ἕξει μιν κὲ πένηε περιπλομένους ἐνιαυτὸς
Χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
Ποιμὴν, οὐδ' ἀροτὴρ, εἰς ἐς πόλιν, ἀλλὰ πάρέξει.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἀν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
Ἀν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός·
Ἑξείης δ' ἵσαντο· σόλον δ' ἕλε δῖος Ἐπειὸς,
Ἧκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.

At Tydidæ dedit magnum enſem heros,
Cum vaginâque proferens, & ſcitè ſecto balteo.
Cæterùm Pelides poſuit orbem à fornace rudem,
Quem priùs quidem mittebat ingens robur Eëtionis:
Verùm enimverò illum interfecerat pedibus valens nobilis Achilles,
Huncque advexerat in navibus cum aliis poſſeſſionibus.
Surrexit autem & verba inter Argivos fecit:
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis:
" Si ei etiam perquàm longinqui pingues agri,
" Habebit ipſum etiam quinque volventes in annos
" Utens: non enim illi omninò indigens ferro
" Paſtor, vel arator, ibit in urbem, ſed præbebit.
Sic dixit: Surrexit autem deindè bellator ſtabilis Polypœtes,
Surrexit & Leontei validum robur deo paris,
Surrexit & Ajax Telamonius, & nobilis Epeüs:
Ordine autem ſteterunt: Orbem verò prehendit nobilis Epeüs,
Miſitque rotatum: riſerunt autem omnes Achivi.

Ver. 825.—εὐτμήτῳ τελαμῶνι.] *Al.* εὐδμήτῳ τελαμῶνι. Vide ſuprà ad ή, 304.

Ver. 826.—Σόλον] Δίσκον· διαφέρει δὲ Σόλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐςὶ καὶ κοιλότερος, ὁ δὲ Σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής. *Schol.*

Ibid.———αὐτοχόωνον,] Ἐκ χεομένης ὕλης εἰκὴ κεχωνευμένον· αὐτοχώνευτον, οἷον μὴ ἔχοντα πάλασκευὴν τερπνὴν, ὅτ' ἂν τεχνικὴν, ἀλλ' ἐκ μόνης χωνείας ἀναληφθέντα. *Schol.*

Ver. 827.—— ῥίπλασκε] *Projicere ſolitus erat.* Vide ſuprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 828.———ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,] Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 829. Τὸν δ' ἄγετ' ἐν] Cod. *Harleian.* Τὸν δ' ἄγαγ' ἐν.

Ver. 834. Χρεώμενος·] Pronuntiabatur χρώμενος, ut notavit *Barneſius.* Vide ſuprà ad *ver.* 308.

Ver. 836, 837, 838. Ὣς ἔφατ'· &c.] Cod. *Harleian.* verſus hoſce hoc modo legit;

Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἀν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειὸς,
Ἀν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο.

Ver. 836 & 859.———ὦρτο] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad β', 810.

Ver. 839. Ἑξείης δ' ἵσαντο] Vide ſuprà ad *ver.* 358.

Ver. 840.—γέλασαν] Vide ſuprà ad ά, 67.

Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος·
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ἀπὸ σιδαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ζόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ὅσσον τις τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
Ἥδε θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βῶς ἀγελαίας·
Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
Ἀνσάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
Καδ' δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·
Ἰσὸν δ' ἔσησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθῳ· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει
Τοξεύειν· ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω·
Ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτών,

Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
Tertiò verò projecit ingens Telamonius Ajax
Manu è robustâ, & jecit ultra signa omnia:
Sed quum jam orbem prehendit bellator stabilis Polypœtes,
Quantum quis projicit pedum bubulcus,
Id autem rotatum volat per boves armentales;
Tantum per totum spatium jactu superavit: illi verò exclamârunt.
Surgentes autem socii Polypœtæ fortis
Naves ad cavas retulerunt regis præmium.
At ille sagittariis posuit spiculis conficiendis aptum ferrum,
Deposuit quidem decem bipennes; decemque securiculas:
Malum autem erexit navis prorâ cæruleæ
Procul in arenâ; indeque pavidam columbam,
Tenui funiculo ligavit pede, in quam jussit
Sagittari: Qui quidem percusserit pavidam columbam,
Omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat:
Qui verò funiculum attigerit, ab ave aberrans,

Ver. 843.——*Σήματα πάντα·*] *Al. Σήματα πάντων.* Ut *Odyss. Υ*, 192.

Ver. 845.——καλαύροπα] Τὴν βουκολικὴν ῥάβδον· ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥοπὴν ἔχον, ὅ ἐστι βάρος. *Schol.* Cod. *Harleian.* καλάοροπα.

Ver. 850. Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι]

Protinus Æneas celeri certare sagittâ
Invitat, qui fortè velint, & præmia ponit.
Æn. V. 485.

Ibid.——ἰόεντα σίδηρον,] Ἤτοι ἰὸν γεννῶντα, ἢ μέλανα· ἄμεινον δὲ τὴν πρὸς ἰὸν κατασκευὴν ἐπιτήδειον, ὅ ἐστι βελῶν. *Schol.*

Ver. 852. Ἰσὸν δ' ἔστησεν]

Ingentique manu malum de nave Serestî
Erigit; & volucrem trajecto in fune columbam,
Quo tendant ferrum, malo suspendit ab alto. *Ibid.* 487.

Ver. 853.——ἐκ δὲ] *Barnesius* edidit ἐκ δή· Sed malè.

Ibid.——ψαμάθῳ·] Ita edidit *Barnesius. Al.* ψαμάθοιο. Cod. *Harleian.* ψαμάθοις. Quæ fortè & vera lectio.

Ver. 854.——ἧς] Cod. *Harleian.* ἥν.

Ver. 856, 858.——ἀειράμενος——οἴσεται] Vide suprà ad *Υ*, 168.

Ver. 856.——πελέκεας,] Ἀξίνας διτόμους. *Schol.*

Ibid.——κλισίηνδε] *Al.* οἶκονδε.

(Ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος,) ὅδ' οἷσεται ἡμιπέλεκκα.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος·
Κλῆρος δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλῆρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
Ἧκεν ἐπικρατέως, ὅδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε, μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
Ἀΐξικρὺ δ' ἀπὸ μήριθον τάμε πικρὸς ὀιστός.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἤιξε πρὸς οὐρανὸν, ἡ δὲ παρείθη
Μήρινθος προτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς

(Inferior etenim is) ille ferat ſecuriculas.
Sic dixit: Surrexit autem deinde vis Teucri regis;
Surrexit & Meriones, famulus ſtrenuus Idomenei:
Sortes autem in galeâ æreâ concuſsêre ſumptas.
Teucer verò primus ſorte ſortitus eſt: ſtatim autem ſagittam
Miſit vi validâ, neque vovit regi
Agnorum primigeniorum ſacrificaturum *ſe* inclytam hecatomben.
Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo
Sed ei funiculum percuſſit ad pedem, quo ligata erat avis:
Prorsùs autem funiculum abſcidit amara ſagitta.
Illa quidem deindè evolans fugit ad cœlum, at demiſſus eſt
Funiculus terram verſus; & magnum plauſum dederunt Achivi.
Feſtinans autem Meriones extraxit manu *Teucri*

Ver. 858.—ἡμιπέλεκκα.] Ἡμιπέλεκκον, τὸ ἥμισυ τοῦ πελέκεως· τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μόνε μερῶς ἔχον ἄκμην, ὁ καὶ δισράλιον καλέσιν. *Schol.*

Ver. 859.—βίη Τεύκροιο] Sic ſuprà *ver.* 837. Λεοντῆος κραιερὸν μένος. Vide ſuprà ad ν, 758.

Ver. 861. Κλῆρος δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ
——Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλῆρῳ λάχεν·]

Convenere viri, dejectamque ærea ſortem
Accepit galea: & primus clamore ſecundo
Hyrtacidæ ante omnes exit locus Hippocoontis. *Æn.* V. 490.

Ver. 864 & 873.—ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.] Vide ſuprà ad ά, 444.

Ver. 865. Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε,]

Aſt ipſam miſerandus avem contingere ferro
Non valuit; nodos & vincula linea rupit,
Queis innexa pedem malo pendebat ab alto.
Illa Notos atque atra volans in nubila fugit. *Æn.* V. 509.

Ib.—τόγ' Ἀπόλλων,] *Al.* τοῦ Ἀπόλλων.

Ver. 867. Ἀΐξικρὺ δ' ἀπὸ] Sic infrà *ver.* 876; Ἀΐξικρὺ δὲ διῆλθε. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 870. Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης]

Tum rapidus jamdudum arcu contenta parato
Tela tenens, fratrem Eurytion in vota vocavit. *Æn.* V. 513.

Ibid. Σπερχόμενος δ' ἄρα——ὡς ἴθυνεν.] Ἡ Μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις, κατὰ τὰς παλαιὰς, δυσὶ τόξοις χραμένας ἐνίαθεν τὰς ἠγωνισμένας ποιεῖ, μεταγράφουσα ὕτως, "Σπερχόμενος "δ' ἄρα Μηριόνης, ἐπέθη κατ' οἴστον τόξω· ἐν "γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν." Ἀντίμαχος δὲ ὕτω γράφει, "Σπερχόμενος δ' "ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε Τεύκρῳ τόξον· χερσὶ "δ' οἴστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν." Συντρέχων μὲν αὐτὸς τῷ Ὁμήρῳ, Σαφέστερον δὲ μεταγράψας· ἐν γὰρ τόξῳ ἠγωνίσαντο οἱ τοξόται, ὡς καὶ οἱ διασκευαὶ δόλῳ ἐνί· διὸ τοξεύσαντες Τεύκρου, ἁρπάζει τόξον ὁ Μηριόνης, κατὰ σπουδὴν, ὡς ἂν μὴ φύγῃ τὸ πλῆθος. *Eustath.*

Ibid.——ἄρα] *Ut oportebat*——.

Ibid.——ἐξείρυσε χειρὸς] Δηλονότι, τῷ Τεύκρῳ· τῷ γὰρ αὐτῷ τόξῳ ἐχρῶντο. *Schol.*

Ver.

Τόξον· ἀταὰρ δὴ οἰϊσὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
Τὴν ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην·
Ἀνλικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν αὖψ ἐπὶ γαίῃ.
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη πρόδος· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ἱστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
Αὐχένι ἀπεκρέμασεν, ζυὴν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Καδ' δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσαν·
Ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,

Arcum; & jam ſagittam tenebat dudum, ut direxerat.
Statim autem vovit longè jaculanti Apollini
Agnorum primigeniorum ſacrificaturum *ſe* inclytam hecatomben:
Altè verò ſub nubibus ſpeculatus eſt pavidam columbam,
Hanc is in gyrum ſe flectentem ſub alâ percuſſit mediam:
Penitùs autem tranſiit telum: id quidem rursùs in terram
Antè Merionis fixum eſt pedem: At avis,
Malo inſidens navis prorâ cæruleæ,
Collum ſuſpendit, ſimul & alæ denſæ diſtenſæ ſunt.
Velox autem ex membris anima avolavit, longeque ab illo *Malo*
Decidit: populi verò admirabundi ſpectabant, ſtupebantque.
Meriones autem bipennes decem omnes ſuſtulit;
Teucer verò ſecuriculas portavit cavas ad naves.
At Pelides depoſuit quidem prælongam haſtam,
Depoſuit & lebetem igni nunquam admotum bovis pretio æſtimandum floribus variùm
In circo ferens; Et continuò jaculatores viri ſurrexerunt:
Surrexit quidem Atrides latè dominans Agamemnon,

Ver. 871.——ἴθυνεν.] *Al.* ἰθύνῃ.
Ver. 872.——ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι] Vide ſuprà ad ά, 75.
Ver. 874. Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων] Jam vacuo lætam cœlo ſpeculatus, & alis Plaudentem, nigra figit ſub nube columbam.
Decidit exanimis, vitamque reliquit in aſtris
Aëriis, fixamque refert delapſa ſagittam. *Æn.* V. 515.
Ibid.——ὑπαὶ] *Al.* ὑπό.
Ibid.——εἶδε] *Al.* ἴδεῖο.
Ver. 875.——μέσσην·] *Al.* μέσσης.
Ver. 877.——πάγη] Vide ſuprà ad δ', 185.
Ver. 879.——ἀπεκρέμασεν,] Vide ſuprà ad ά, 67.
Ibid.——πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.] Συνεκρότησε τὰ πτερά. *Schol.*
Ver. 882.——ἄρα] *Ut æquum erat*——.
Ibid.——πελέκεας] Vide ſuprà ad *ver.* 114 & 856.
Ibid.——δέκα πάντας] Vide ſuprà ad τ', 247.
Ver. 885.——ἀνθεμόεντα] Ἤτοι, ἀπ εἰς πῦρ χρήσιμον, ἀλλ' ἀναθηματικόν· ἢ ἀνθεμώδη. *Schol.*
Ver. 886.——ἥμονες] Ἀκοντισταί. *Schol.*
Ver. 887.——εὐρυκρείων] Vide ſuprà ad ά, 102.

Ver.

Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος.
Τοῖσι δὲ κὴ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
Ἠδ' ὅσσον δυνάμει τε κὴ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
Ἀλλὰ ζὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
Ἔρχευ, ἅτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
Εἰ ζύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὁ γ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδε περικαλλὲς ἄεθλον.

Surrexit & Meriones, famulus ſtrenuus Idomenei.
Inter eos autem ipſe dixit pedibus valens nobilis Achilles;
" Atride, ſcimus enim, quantùm antecellis omnibus,
" Et quantùm viribuſque & jaculationibus es præſtantiſſimus:
" Quare tu quidem hoc præmium habens cavas ad naves
" Vade, at haſtam Merioni heroï demus,
" Si tu utique tuo animo velis: hortor enim ego ſanè.
Sic dixit: Neque non obſecutus eſt rex virorum Agamemnon.
Dedit autem Merioni haſtam æream: ſed ille heros
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

Ver. 890.—ἴδμεν γὰρ,] Refertur iſtud γὰρ ad id quod elegantèr reticetur; " *Nihil opus* " *ut tu certamen ineas, ſcimus* ENIM, &c."
Ibid.———προβέβηκας] *Antecellis*; non *antecelluiſti*. Vide ſuprà ad ν, 736; & ad ά, 37.
Ver. 894.———ἐθέλοις·] Cod. *Harleian.* ἐθέλεις. *Al.* ἐθέλῃς.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ω΄.

ΖΕΥΣ κηδόμενος Ἕκτορος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα· Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τῶ παιδὸς ἀπολάβοι. Ὁ δὲ, προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κοιμίσαντος τὰς Ἑλληνικὰς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος λύτρα.

Ἄλλως.

Ὦ, Πρίαμος νέκυν υἷα λαβὼν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἄλλη.

Ὦ, νέκυν Ἕκτορα παῖρὶ λύτρων πόρεν εἵνεκ' Ἀχιλλεύς.

Λῦτο δ' ἀγὼν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Ὕπνῳ τε γλυκερῷ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἥιρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐσρέφετ' ἔνθα κὴ ἔνθα
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτῆτά τε κὴ μένος ἠΰ.

SOLUTUS autem est spectatorum consessus, populique celeres ad naves quisque
Dispergebantur ituri; Illi quidem cœnæ curam gerebant,
Seque somno dulci ut satiarent: At Achilles
Flebat, chari sodalis memor, neque illum somnus
Capiebat cuncta domans, sed volvebatur huc & illuc,
Patrocli desiderans vigoremque & animos magnos:

Ver. 1. Λῦτο δ' ἀγὼν,] Rectè hîc *Barnesius*; "Λῦτο, inquit, pro ἐλέλυτο *Atti-*"*cè*;——nam λύτο, pro ἐλέλυτο, *pri-*"*mam* corripit." Vide suprà ad φ', 114.

Ibid.—ἀγὼν,] Νῦν τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν. *Schol.*

Ver. 4. Κλαῖε,] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 6.—ἀδροτῆτά] *Al.* ἀνδρότητα. Vide suprà ad ω', 857.

Ver.

Ἠδ' ὁπόσα τολύπευσε ζὺν αὐτῷ, κὴ πάθεν ἄλγεα,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεσεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς καλακείμενος, ἄλλοσε δ' αὖτε
Ὕπτιος, ἄλλοσε δὲ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
Δινεύεσκ' ἀλύων, παρὰ θῖν' ἁλός· ἐδέ μιν ἠὼς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπείρ ἄλα τ' ἠϊόνας τε·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρῳ ὄπισθεν·
Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τὸνδε δ' ἔασκεν
Ἐν κόνι ἐκλανύσας πρόπρηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ, φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνειότα περ· περὶ δ' Αἰγίδι πάντα καλύπτε
Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἕλκυσάζων.

Et quot peregerat cum ipso, & paſſus fuerat labores,
Virorumque prælia, periculoſoſque fluctus emenſus:
Hæc recordans, uberes lachrymas defundebat,
Interdùm in latera jacens, interdùm verò
Supinus, interdùm autem pronus; & mox rectus exurgens
Oberrabat mœſto animo, præter littus maris: neque ipſum aurora
Apparens latebat ſuper marique littoribuſque:
Sed is, poſtquam junxerat ſub curribus veloces equos,
Hectorem trahendum ligabat poſt currum;
Ter autem cum raptârat circa ſepulchrum Menœtiadæ mortui,
Rursùs in tentorio quieſcebat, illumque relinquebat
In pulvere extenſum pronum: At ejus Apollo
Omnem turpitudinem arcebat à corpore, virum miſerans
Etiam mortuum: Ægide autem totum contegebat
Aureâ, ut nè ipſum laceraret raptans.

Ver. 7.—ὁπόσα τολύπευσε] Edidit *Barneſius*, ὁπόσ' ἐκολύπευσε. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——κὴ πάθεν ἄλγεα,] Pronuntiabatur ἄλγη.

Ver. 8. Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεσεινά τε κύματα πείρων·] Τὸ δὲ, πείρων, τοῖς κύμασι προσνεμητέον· τοῖς δέ γε πολέμοις ἐπιλοιδορέον οἰκείαν τινὰ ἑτέραν μεθοχήν· Συνήθη δὲ τῇ ποιήσει κὴ τὰ τοιαῦτα· ὁποῖον, ζὺν πολλοῖς ἄλλοις, κὴ τὸ, Σῖτον κὴ οἶνον ἔδοντες. *Euſtath.* Porrò & πείρων hîc legi notat idem *Euſtathius*; Πάμφιλος δέ, φασι, περισπᾷ τὸ πείρων, παράγων εἰς ὁμοιότητα τὸ, πεφόωσι, κὴ τὸ, Πεφὰ μέγα λαῖτμα· ἀφ' ὧν φησὶν εἶναι κὴ τὸ πείρων. Atqui iterùm occurrit idem hîc verſus. *Odyſſ.* δ', 183; ν', 91 & 264; quibus omnibus in locis ſcripum eſt πείρων, nec variant Codices.

Ibid.——πολέμους, ἀλεσεινά τε] Cod. *Harleian.* πολέμους, ἀλεσεινά τε.

Ver. 10. Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς καλακειμενος,] Vituperat hunc locum *Plato*; Πάλιν δὴ Ὁμήρου τε δεησόμεθα κὴ τῶν ἄλλων ποιητῶν, μὴ ποιεῖν Ἀχιλλέα, θεᾶς παῖδα, "Ἄλλοτ', "ἐπὶ πλευρὰς καλακείμενον, ἄλλοτε δ' αὖτε "Ὕπτιον· ἄλλοτε δὲ πρηνῆ· τότε δ' ὀρθὸν ἀν- "αστάντα, πλανώμενον' ἀλύοντ' ἐπὶ θῖν' ἁλὸς "ἀτρυγέτοιο." *De Republ. Lib.* III. Ubi in tranſcurſu notandæ variæ lectiones.

Ver. 12, 13. Δινεύεσκ'——λήθεσκεν] Vide ſuprà ad β', 221; & ad ν', 84.

Ver. 15. Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι] *Barneſius* edidit "Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι, & τὸ "δὲ" παρέλκειν contendit; Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad ε, 439; & ad μ', 12.

Ver. 16. Τρὶς δ' ἐρύσας]

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. *Æn.* I. 487.

Vide ſuprà ad χ', 398.

Ver. 18.——ἐκλανύσας] Vide ſuprà ad ε', 58.

Ver. 20.——τεθνειότα] Vide ſuprà ad ν', 46; & ad ά, 265.

Ver.

Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην.
Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, ἠδὲ ποθ' Ἥρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάων', ἠδὲ Γλαυκώπιδι κούρῃ·
Ἀλλ' ἔχον, ὥς ζφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἰλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης·
Ὃς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ἤνησ', ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠὼς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μεμηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Σχέτλιοι ἐστὲ, θεοὶ, δεδαήμονες· ἠ νύ ποθ' ὑμῖν
Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι,
Ἠ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,

Sic ille quidem Hectorem nobilem indignè tractabat iratus:
Eum autem miserabantur beati dii inspicientes,
Furtoque surripere hortabantur speculatorem Argicidam.
Cæteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junoni,
Neque Neptuno, neque oculis cæsiæ virgini:
Sed perstabant, sicut ipsis primùm invisa reddita est Ilios sacra,
Et Priamus & populus, Alexandri propter injuriam;
Qui contumeliosè damnavit deas, quandò ejus ad turgurium venerunt;
Eamque sententiâ comprobavit, quæ ei præbuit libidinem damnosam.
Sed quandò jam exindè duodecima orta erat aurora,
Tum quidem inter immortales dixit Phœbus Apollo;
" Crudeles estis, dii, noxii: nonne quondam vobis
" Hector femora adolevit boum caprarumque lectarum?
" Eum nunc non sustinuistis, vel mortuum, eripere,
" Suæque uxori videndum, & matri, & filio suo,

Ver. 26.——Ποσειδάων', ἠδὲ] Cod. *Harleian.* Ποσειδάωνι, ἠδέ. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ibid.——Γλαυκώπιδι] Vide suprà ad ά, 206.

Ver. 27. Ἀλλ' ἔχον, ὥς ζφιν πρῶτον ἀπήχθετο]

——Manet altâ mente repostum
Judicium Paridis, spretæque injuria formæ. *Æn.* I. 30.

Ver. 28.——Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης· Ὃς νείκεσσε θεὰς,] Καὶ ὅρα ὅπως τὴν τῶ Τρωϊκῶ πολέμω αἰτιωτάτην πρᾶξιν τῶ τέλει τῆς Ἰλιάδος ἐταμιεύσαλο· ἐπὶ τοσοῦτον ἀναρτήσας τὸν ἀκροατήν. Τινὲς δὲ ἀθετοῦσι καὶ τοῦτον τὸν τόπον· εἰ γὰρ ἔδει, φασὶ, τὴν περὶ τῶ κάλλους κρίσιν ὁ ποιητὴς, πολλακῶ ἂν ἐμνήσθη αὐτῆς. Καὶ μὴν ἐςὶ πρὸς τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι πολλῶν καὶ ἄλλων ἅπαξ ὁ ποιητὴς ἐμνήσθη, ἅπερ οὐκ ἠθετήλαι. *Eustath. Macrobius* ex eorum numero, qui locum hunc repudiârunt, videtur fuisse; " Nullam," inquit, " com- " memorationem de Judicio Patidis *Homerus* " admittit." *Lib.* V. *cap.* 16. Quâ de re acriùs à *Scaligero* reprehenditur, *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. *sub finem.*

Ver. 30. Τὴν δ' ἤνησ', ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.] Τινὲς γράφουσιν ὅτως· Τὴν δὲ ἤνεσεν, ἣ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνε. *Eustath.*

Ver. 32. Καὶ τότ' ἄρ'] *Et tunc utique*——.

Ibid.—ἀθανάτοισι] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.——Φοῖβος Ἀπόλλων·] Vide suprà ad ά, 43.

Ver. 33.——δεδαήμονες] *Al.* ζηλήμονες· uti *Odyss.* έ, 118.

Ibid.——ὑμῖν] Cod. *Harleian.* ὔμμιν· Quo modo & in MS. *Cantab.* scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 36.——τέκεϊ ᾧ,] Quâ ratione, τέκεϊ,

Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ὦκα
Ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ στερεα κλερίσειαν.
Ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βέλεσθ' ἐπαρήγειν,
Ὧι ἔτ' ἀρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, ἔτε νόημα
Γναπτὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὡς, ἄγρια οἶδεν,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἀρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
Εἴξας, εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσίν·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
Μέλλει γάρ πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν·
Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·
Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
Αὐτὰρ ὅγ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Ἵπποιν ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει· οὐ μήν οἱ τό γε καλλίον, οὐδέ τ' ἄμεινον,

" Et patri Priamo, populiſque; qui eum celeritèr
" Igne comburerent, & juſta perſolverent:
" Sed pernicioſo Achilli, Dii, vultis favere,
" Cui neque mens eſt æqua, neque animus
" Flexibilis in pectoribus: ſed, leo tanquam, agreſtia ſapit,
" Qui magniſque viribus & ſuperbo animo
" Obſecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes accipiat:
" Sic Achilles miſericordiam quidem perdidit, neque ei pudor
" Eſt, qui viros valdè lædit, atque juvat.
" Aliquis enim utique etiam chariorem alium perdidit,
" Sive fratrem uterinum, ſeu & filium;
" Et tamen poſtquàm deflevit, ſtatim luctum remittit,
" Patientem enim Fata animum indiderunt hominibus.
" Sed hic Hectora nobilem, poſtquàm *eum* charâ vitâ privavit,
" A curru religans, circum ſepulchrum ſodalis dilecti
" Trahit: haud tamen ei hoc honeſtum, neque utile,

κσϊ, hîc ultimam producat; item κασίγνητον, *ver.* 47; & τεὸν, *ver.* 56; τὸ πυκινὸν, *ver.* 75; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 38.——κλερίσειαν.] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 39.—ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ,] Vid. ſup. ad ά, 2.

Ver. 40.——ἇς] *Ut noſtis*——. *Ut videtis*——.

Ver. 42. Ὅς'] *Qui ſcilicèt*——.

Ibid.——βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ Εἴξας,]
——irarumque omnes effundit habenas.
Æn. XII. 499.

Vide ſuprà ad ί, 594.

Ver. 44.—οὐδέ οἱ αἰδὼς Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.] Sic *Heſiodus*,
Αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι·
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 316.
Et *Euripides*;
Αἰδώς τε· δισσαὶ δ' εἰσίν· ἡ μὲν οὐ κακὴ,
Ἥδ' ἄχθος οἴκων.——
Hippolyt. Cor. 385.
Ὁμήρου τε εἰπόντος, " Αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρα μέγα
" σίνεται ἠδ' ὀνίνησι." Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ γράφει·
" Αἰδῶς καὶ αὐτὸς δυσκρίτως ἔχω περί·
" Καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς, κἄχιν οὐ κακὸν μέγα."
Clem. Alexand. Strom. Lib. vi.
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ παρεῖναι.
Odyſſ. ρ', 347.

Ver. 46. Μέλλει γάρ πού] *Al.* Μέλλει μὲν πω.

Ver. 51. Ἵπποιν ἐξάπτων,] *Al.* Ἀρμαῖσιν ἐξάπτων.

Ver.

Μὴ, ἀγαθῷ περ ἐόντι, νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
Εἴη κεν κὴ τῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ κὴ Ἕκτορι δήσεαι τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε δήσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐσι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
Θρέψα τε, κὴ ἀτίτηλα, κὴ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
Πάντες δ' ἀνήιασθε, θεοὶ, γάμυ· ἐν δὲ Ζὺ τοῖσι
Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιςε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.
Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ κὴ Ἕκτωρ
Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
Ὣς γὰρ ἐμοίγ'· ἐπεὶ ὅτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης,

" Nè, forti licèt, ſuccenſeamus ei nos:
" Inſenſilem enim jam terram contumeliâ afficit furens.
Hunc autem irata allocuta eſt ulnas candida Juno;
" Sic ſanè & hoc tuum verbum, Argenteo arcu inſignis,
" Si quidem parem Achilli & Hectori conſtituetis honorem.
" Hector quidem mortaliſque, mulieriſque ſuxit mammam:
" At Achilles èſt deæ proles, quam ego ipſa
" Nutrivique, & educavi, & viro dedi uxorem
" Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus:
" Omnes autem interfuiſtis, dii, nuptiis, interque tu hos
" Epulabaris, tenens citharam, ô malorum ſodalis, ſemper perfide.
Illam verò reſpondens allocutus eſt nubes cogens Jupiter;
" Juno, nè jam omninò iraſcaris diis.
" Haud etenim honor diem erit: ſed & Hector
" Chariſſimus erat diis hominum, qui in Ilio ſunt;
" Sic enim mihi quidem: quià nunquam jucunda prætermittebat munera.
" Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali,

Ver. 54. Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει] Ἀντὶ τῦ, ἀναίσθητον ζῶμα ὑβρίζει· *Schol.* Οὔτε τοῖς ἄλλοις, ὅσοι μὴ αἰσθάνονται, ὀργίζονται· ὔτε τοῖς τεθνεῶσιν ἔτι, ὡς πεπονθόσι τε τὸ ἔσχατον, κὴ ἐκ ἀλγήσασιν ὑδ' αἰσθησομένοις ἃ οἱ ὁρίζόμενοι ἐφίενται. Διὸ εὖ περὶ τῦ Ἕκτορος ὁ ποιητὴς, παῦσαι βυλόμενος τὸν Ἀχιλλέα τῆς ὀργῆς τεθνεῶτος, " Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν " ἀεικίζει μενεαίνων." *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* II. *cap.* 3.

Ver. 55.—λευκώλενος Ἥρη·] Vide ſuprà ad ά, 572; & ad ό, 92.

Ver. 60.—ἀτίτηλα,] Cod. *Harleian.* ἀτίταλα.

Ver. 61. Πηλεῖ,] *Al.* Πηλέϊ, & Πηλῆ.

Ver. 61, 91, & 107.—ἀθανάτοισι.] Vide ſuprà ad ά, 398.

Ver. 63. Δαίνυ',] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit, Δαίνυσ'.

Ver. 64.——νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide ſuprà ad ά, 175.

Ver. 67, 68, 69. Φίλτατος ἔσκε——ἡμάρτανε δώρων——ἐδεύετο δαιτὸς] *Chariſſimus eſſe ſolebat*——*dona prætermittere ſolebat*——*convivio carere ſolebat*——. Vide ſuprà ad β, 221; & ad ν, 84.

Ver. 69.—δαιτὸς ἐίσης,] Καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἰσέμοιρο· ἔθεν ἑ σας φησὶ τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος.——Ἐπείσθη δὲ Ζηνόδοτος, δαῖτα ἐίσην, τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. *Athenæus, Lib.* I. *cap.* 10. Vide ſuprà ad ά, 468.

Ver.

Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, (οὐδέ πῃ ἐστὶ
Λάθρῃ Ἀχιλλῆϊ) θρασὺν Ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' εἴτις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
Ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε, καὶ Ἴμβρου παιπαλόεσσης,
Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπέζονάχησε δὲ λίμνη.
Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,

" Libamineque, nidoreque: hunc enim ſortiti ſumus honorem nos.
" Sed tamen furto quidem ſurripere omittamus (neque ullo modo licet
" Clam Achille) audacem Hectora: certè enim ei aſſiduè
" Mater adeſt ſimul noctesque & dies:
" Sed ſiquis vocet Deorum Thetin ad me,
" Ut quoddam ei dicam prudens verbum, ut Achilles
" Dona à Priamo accipiat, atque Hectora redemptum reddat.
Sic dixit: Surrexit autem Iris curſu procellas æquans nunciatura.
Inter itaque Samumque, & Imbrum aſperam,
Inſiliit nigro ponto, ingemuitque palus.
Ipſa autem, glandulæ plumbeæ ſimilis, in imum delapſa eſt,
Quæ agreſtis bovis cornu impoſita,

Ver. 71.——ἐάσομεν,] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 73.——παρμέμβλωκεν] Vide ſuprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 74. Ἀλλ' εἴτις καλέσειε] Τὸ "Ἀλλ' "εἴτις καλέσειε Θέτιν,"——ταυτόν ἐστι τῷ, Ἀλλ' ἄγε τις καλέσατω. Κατ' ἔλλειψιν δὲ δύναται καὶ αὐτὸ ἐσχηματίσθαι, ὡς τῷ ὅλῳ τοιούτῳ ὄντος· Ἀλλ' εἴτις καλέσειε τὴν Θέτιν, θέλοιμι ἂν τοῦτο, ἢ βουλοίμην, ἢ τοιόνδε τι. *Euſtath.* De hujuſmodi Apoſiopeſi, vide ſuprà ad κ', 111; item ad ά, 135 & 340. *Barneſius*, hoc in loco, pro εἴτις legi poſſe conjicit Ἶρις. Sic hoc longè minùs eſſet venuſtum.

Ver. 76.——ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver. 77.——ἀελλόπος ἀγγελέουσα.]
——at illa leves cœli demiſſa per auras. *Æn.* XI. 595.

Ver. 78. Μεσσηγὺς] Vide ſuprà ad έ, 760.

Ver. 79. Ἔνθορε μείλανι πόντῳ,] Τῷ καὶ ἔτι τῶν καλυμένῳ Μέλανι Πόντῳ. *Schol.* Μέλας δὲ πόντος ὁ ὕστερον Καρδιανὸς κόλπος ἀπὸ Καρδίας πόλεως. *Euſtath.* Equidem crediderim potiùs Epitheton hoc [μείλανι] apud Poëtam omni Mari commune, ut ἠεροειδέϊ, οἰνοπι, &c.

Ibid.——ἐπεζονάχησε] *Al.* ἐπεζενάχησε. Quo modo & legit Codex *Harleianus*. Cæterùm in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*, ἐπεζονάχισε. Quod ferri non poteſt. Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 80, 81, 82. Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, &c.] *Plato* in *Ione* verſus hoſce legit, aut memoriter citat, hoc modo;

Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ἵκανεν,
Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἔμμεμαυῖα,
Ἔρχεσθαι ὠμηστῆσι μετ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσα.

Τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενον, "Ἡ δὲ, μο-"λυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, Ἥ τε, "&c." παρακόυσαι ἔνιοι, βοείαις θριξὶν οἰονεὶ πρὸς τὰς ὁρμιὰς χρῆσθαι τοὺς παλαιούς· κέρας γὰρ τὴν τρίχα λέγεσθαι, καὶ τὸ κείρασθαι διὰ τοῦτο, καὶ κυρᾶν· καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κηροπλάστην, φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην, καὶ καλλωπιστήν. Ἔοικε δὲ ἐκ ἀληθὲς· ἱππείαις γὰρ θριξὶ χρῶνται. *Plutarch. de Solertiâ Animalium.*

Ibid.——μολυβδαίνῃ] Μολυβδίνη, ὁρμιᾶ. μόλυβδος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω. *Schol.*

Ver. 81.——βοὸς κέρας] Οἱ μὲν κυρίως· οἱ δὲ τὴν τρίχα· ἀμείνων δὲ νοεῖν κεράτιόν τε

πε-

Ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·
Εὗρε δ' ἐνὶ ζοφερῇ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἵατ' ὀμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἣ δ' ἐνὶ μέσσῃς
Κλαῖε μόρον ἧος παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Ἀγχοῦ δ' ἱσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ὄρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
Εἶμι μέν· οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ, τι κεν εἴπῃσι.
Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τοῦ δ' ἄλλο μελάντερον ἔπλετο ἕσθος.
Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης·
Ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες

Descendit cruda vorantibus piscibus mortem ferens:
Invenit autem in speçu cavâ Thetin, circùm autem & aliæ
Sedebant frequentes marinæ deæ: ipsa verò in mediis
Flebat fatum sui filii eximii, qui ei erat
Periturus in Trojâ glebosâ, longè à patriâ.
Propè autem stans allocuta est pedibus velox Iris;
"Surge, Theti, vocat Jupiter æternis consiliis pollens.
Huic autem respondit deindè dea Thetis pedes argentea;
"Curnam me ille jubet *venire* magnus Deus? Vereor autem
"Miscere immortalibus; habeo enim dolores innumeros animo.
"Ibo tamen; neque irritum verbum erit, quodcunque dixerit.
Sic fata, velum accepit augustissima dearum
Atrum, eoque nullum nigrius erat vestimentum.
Perrexit autem ire, pedibusque ventosa velox Iris
Præibat; & circum ipsas diducebatur unda maris.
Littus verò ut conscenderant, in cœlum se proripuerunt:
Invenerunt autem latè sonantem Saturnium, circumque cæteri omnes

προκεῖσθαι τῷ ἁγίσῃ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὁρμιάν. *Schol.* Vide ad *ver.* 80.

Ver. 84.—ὀμηγερέες ἅλιαι] Quâ ratione, ὀμηγερέες, hîc ultimam producat; item μόρον & ὅς, *ver.* 85; & ἅλιον, *ver.* 92; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.——μέσσῃς] *Al.* μέσσαις.

Ver. 85. Κλαῖε] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 86—88. Φθίσεσθ'——ἄφθιτα] Vide suprà ad ν', 339.

Ver. 88. Ὄρσο, Θέτι,] Edidit *Barnesius*, Ὄρσο, Θέτις. Sed nihil opus. Vide suprà ad ά, 51.

Ver. 91.——ἄκριτα] Vide suprà ad ά, 309 & 314.

Ver. 92.——εἴπῃσι.] *Al.* εἴπῃ.

Ver. 94. Κυάνεον,] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 96.—ἀμφὶ δ' ἄρα Ζφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης·]

——Simul alta jubet discedere latè
Flumina, quâ juvenis gressus inferret; at illum
Curvata in montis faciem circumstetit unda,
Accepitque sinu vasto.——
Georg. IV. 359.

Ver. 98.——εὐρύοπα Κρονίδην,] Malè hîc *Barnesius*; "Pro εὐρύοπην Κρονίδην, (inquit,) "*Vocativus* pro *Accusativo*." Quod planè est absurdum; & nè de *nominativo* quidem ullâ ratione ferri potest. Vide suprà ad ά,

Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
Ἡ δ' ἄρα παὶρ Διὶ παλρὶ καθέζετο, εἶζε δ' Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
Καί ῥ' εὐφρῆν' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιεῖσα.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα κὴ αὐτός·
Ἀλλὰ κὴ ὣς ἐρέω, τεῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
Ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυι, κὴ Ἀχιλλῆϊ πολιπόρθῳ·
Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην·
Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,
Αἰδῶ κὴ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
Αἶψα μάλ' ἐς πρατὸν ἐλθὲ, κὴ υἱέϊ σῷ ἐπίτειλον·
Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·
Αἴκεν πώς ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.

Sedebant frequentes beati dii immortales:
Ipsa autem Jovi patri assedit, cessitque Minerva.
Juno verò aureum pulchrum poculum in manu posuit;
Et consolabatur verbis: Thetis autem reddidit, postquàm bibisset.
Inter hos verò sermonem orsus est pater hominumque deûmque;
" Venisti ad Olympum, dea Theti, mœsta licèt,
" Luctum non oblivisscendum habens in præcordiis; novi & ipse:
" Sed & sic dicam, cujus te gratiâ huc vocavi:
" Novem dies jam contentio inter immortales orta est
" Hectoris de cadavere, & Achille urbium vastatore:
" Furto autem surripere hortabantur speculatorem Argicîdam:
" At ego hanc gloriam Achilli tribuo,
" Reverentiam in te & amicitiam in posterum servans.
" Ocyùs ad castra descende, & filio tuo præcipe:
" Irasci ei dic Deos, meque supra omnes
" Immortales indignatum esse, quòd animo furenti
" Hectorem detinet apud naves recurvas, neque redemptum reddidit:
" Si quo pacto meque vereatur, Hectoremque redemptum reddat.

175 & 498; item ad ω', 185. Εὐρύοπα, hoc in loco, est ab Εὐρύοψ.

Ver. 101. —— χρύσεον] Pronuntiabatur χρύσεον. Prima emm necessariò producitur. Vide suprà ad υ', 272 & ad ν', 523.

Ver. 103. —— πατὴς ἀνδρῶν τε θεῶν τε·] Vide suprà ad ὁ, 12.

Ver. 107. —— ὄρωρεν] Vide suprà ad β', 810; & ad α', 37.

Ver. 108. —— ἀμφὶ νέκυϊ,] Vide suprà ad π', 321 & 526.

Ibid. —— Ἀχιλλῆϊ πολιπόρθῳ·] Vide suprà ad β', 278.

Ver. 110. —— προϊάπτω,] *Al.* προϊάπτω.

Ver. 114 & 135. Ἀθανάτων] Vide suprà ad α', 398.

Ver. 115, 116, 118. —— ἀπέλυσεν —— λύσῃ —— Λύσασθαι] Vide suprà ad α', 20.

Ver. 116. —— τε δείσῃ,] Quâ ratione, τε, hîc producatur; item Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 119 & 147; & τίς, *ver.* 149; & γάρ, *ver.* 153; vide suprà ad α', 51.

Ver.

Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
120 Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο κορήνων αἰξασα.
Ἷξεν δ' ἐς κλισίην ἔ υἱέος, ἐν δ' ἄρα τόν γε
Εὗρ' ἀδινὰ ϛενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένοντο, κὴ ἐντύνοντ' ἄριϛον·
125 Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος κὴ ἀχεύων,
Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος ὐδέ τι σίτου

"Cæterùm ego ad Priamum magnanimum Irin mittam,
"Ut redimat dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
"Donaque Achilli ferat, quæ animum placent.
120 Sic dixit: Neque non obsecuta est dea Thetis pedes argentea:
Descendit verò ab Olympi verticibus impetu facto.
Pervenit autem ad tentorium sui filii, intusque illum
Invenit crebros effundentem gemitus; dilecti autem circum ipsum socii
Properè curabant, & apparabant prandium:
125 Illis verò ovis villosa magna in tentorio mactata erat.
Admodùm autem propè ipsum consedit veneranda mater,
Manuque ipsum demulsit, verbaque fecit, dixitque;
"Fili mi, quousque lugens & mœrens,
"Tuum edes cor, memor neque cibi omninò,

Ver. 121. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο κορήνων αἰξασα.] Vide supra ad χ', 187.

Ver. 122.—ἄρα] Non hîc supervacaneum est istud "ἄρα." Sententiam enim connectit cum eo quod præcessit, *ver.* 3, &c.

Ver. 124.——ἐντύνοντ' ἄριϛον·] Ita necessariò legendum: *Al.* ἐντύνοντο ἄριϛον. Quod nullo modo ferri potest; nam ἄριϛον, *prandium*, primam producit:

Ὥρα ὅμως κ' εἰς οἶκον ἀνάριϛον Διοκλείδας. *Theocrit. Idyll.* XV. 146.

Καὶ πρὸς τούτοις ἄριϛόν τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν. *Aristoph. Equit.* 812.

Εἰς σὲ βλέψαι, κὴ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριϛον παραθήσει. *Id. Vesp.* 611.

Ἐπὶ τοῖσδε τὰς πρέσβεις ἐπ' ἄριϛον καλᾶ. *Id. Avib.* 1601.

Ἄριϛον πρωτίθεντο κὴ ἄτθ' ἥδιϛα μάσασθαι. *Id. Pace*, 1280.

Δρᾷ ταῦθ' ἵν' ἄριϛᾶτε——. *Id.* Ἐκκλησιαζ. 468.

Cæterùm de duorum priorum *Aristophanis* versuum rythmo, vide suprà ad ζ', 146.

Porrò idem error irrepsit, *Odyss.* α', 2; Ἐντύνοντ' ἄριϛον ἅμ' ἠοῖ·——— qui tamen versus rectè scriptus occurrit apud *Athenæum*, *lib.* I. *cap.* 9;

Ἐντύνοντ' ἄριϛον ἅμ' ἠοῖ——.

Malè igitur *Phil. Labbé*; "Ἄριϛον, *pran-*
"*dium*," (inquit) melius primam breviat,
"quamvis ἀνάριϛος, *impransus*, secundam
"extendat apud plerosque." *Prosodia*, *p.* 124. Vide suprà ad κ', 299.

Ibid.——ἄριϛον·] Ἄριϛον δὲ λέγει νῦν τὸ πρωϊνὸν, ὁ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα· ὥσπερ αὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριϛον ὁ Ποιητὴς φησι δεῖπνον——· τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον. *Schol.* Vide *Athenæum*, *lib.* I. *cap.* 9, 10: Item *Plutarchum*, *Symposiac. lib.* VIII. *Probl.* 6.

Ver. 127. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν,]
——dextrâque prehensum
Continuit, roscoque hæc insuper addidit ore. *Æn.* II. 592.

Ver. 128.—τέο μέχρις ὀδυρόμενος κὴ ἀχεύων, Σὴν ἔδεαι κραδίην,] Ita suprà ζ', 202;

Ὃν θυμὸν κατέδων——.

Nec te tantus edat tacitam dolor——. *Æn* XII. 801.

Ver. 129.—ὐδέ τι σίτου] *Al.* ὔτε τι σίτου. Quo modo legit & Codex *Harleianus*.

Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
Μίσγεσθ'· ἐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
Ἄγχι παρέστηκεν θάναλος καὶ μοῖρα κραταιή.
Ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεὰς, ἐὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τῇδ' εἴη, ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
Ὣς οἵγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἶριν δ' ὦτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο,
Ἄγγελον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἴσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,

130 "Neque cubilis? Bonum verò mulieri in amore
"Misceri: Non enim mihi diù vives, ſed tibi jam
"Propè adeſt mors & fatum violentum.
"Sed mihi auſculta ocyùs; Jovis enim tibi nuncia ſum:
"Iraſci tibi ait deos, ſeque ſupra omnes
135 "Immortales indignatum eſſe, quòd animo furenti
"Hectorem detines apud naves recurvas, neque redimi paſſus es.
"Sed agedum redemptum redde, mortuique accipe pretia.
Hanc verò reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
"Huc adſit, qui pretium ferat, & cadaver aſportet,
140 "Si quidem ſerio animo Olympius ipſe jubet.
Sic hi quidem in navium cœtu materque & filius
Multa inter ſe verba alata dicebant.
Irin autem impulit Saturnius ad Ilium ſacram;
"Vade age, Iri velox, relictâ ſede Olympi,
145 "Nuntia Priamo magnanimo, ad Ilium,
"Ut redimat charum filium, profectus ad naves Achivorum;
"Donaque Achilli ferat, quæ animum placent.

Ver. 130.—ἀγαθὸν δὲ] Πάλιν αἴσχιστα δοκεῖ τὸν υἱὸν ἡ Θέτις ἐφ' ἡδονὰς παρακαλεῖν, καὶ ἀναμιμνήσκειν ἀφροδισίων· ἀλλὰ κ' ἐνταῦθα δεῖ παραθεωρεῖν τὴν τῦ Ἀχιλλέως ἐγκράτειαν, ὅτι τῆς Βρισηΐδ◎· ἐρᾶν, ἡκούσης πρὸς αὐτὸν, εἰδὰς τὴν τῦ βίου τελευτὴν ἐγγὺς ὖσαν, ὐ σπεύδει τῶν ἡδονῶν πρὸς ἀπόλαυσιν, ὐδ' (ὥσπερ οἱ πολλοὶ) πενθεῖ τὸν φίλον ἀπεράξία καὶ παραλείφει τῶν καθηκόντων, ἀλλὰ τῶν μὲν ἡδονῶν διὰ τὴν λύπην ἀπέχεται, ταῖς δὲ πράξεσι καὶ ταῖς ϛρατηγίαις ἐνεργός ἐϛι. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Cæterùm locum hunc a Veterum nonnullis repudiatum teſtatur *Euſtathius.*

Ver. 132.—παρέστηκεν] Vide ſuprà ad ϑ', 434.

Ver. 138. Τὴν δ'] Vide ſuprà ad ά, 573 & ad Ϟ, 160.

Ver. 139. Τῇδ' εἴη, ὃς ἄποινα φέροι,] Ἐνταῦθα ἔϛω, ἐνθάδε ἡκέτω ὁ κομίζων τὰ λύτρα. *Schol.*

Ibid.——ἄγοιτο,] *Al.* ἄροιτο.

Ver. 140. Εἰ δὴ] *Si reverà, ut dixiſti*——.

Ver. 144. Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα,]

Labere Nympha polo, fineſque inviſe Latinos. *Æn.* XI. 588.

Vide ſuprà ad ό, 158.

Ver.

Οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κήρυξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἡμιόνους κ' ἄμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ κ' αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι πρὸτὶ ἄστυ, τὸν ἔκλανε δῖος Ἀχιλλεύς.
Μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,
Ὅς ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κλείειε, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γὰρ ἔς' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Ἶξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ

" Solus, neque quis alius unâ Trojanorum eat vir,
" Præco aliquis eum comitetur ſenior, qui dirigat
" Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
" Mortuum aſportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles,
" Neque omninò ei mors obverſetur animo, neque omninò terror:
" Talem enim ei ducem viæ dabimus Argicîdam,
" Qui ducet, uſquedum ducendo prope Achillem conſtituerit.
" At poſtquàm duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipſe interficiet, alioſque omnes prohibebit:
" Neque enim eſt imprudens, neque temerarius, neque officii negligens;
" Sed perquàm humanè ſupplici parcet viro.
Sic dixit: Surrexit autem Iris curſu procellas æquans nuntiatura:
Pervenit autem in Priami *domum*; invenit verò clamoremque luctumque.
Filii quidem patrem circumſedentes intùs,
Lacrymis veſtimenta perfundebant: ipſe verò in mediis ſenex
Obvolutâ chlænâ tectus; circumque multus

Ver. 149, Κήρυξ] Edidit *Barneſius* Κῆρυξ. Verum, ut opinor, minùs rectè. Vide ſuprà ad β', 267.

Ibid.—ἰθύνοι] Cod. *Harleian.* ἰθύνει. *Al.* ἰθύνῃ.

Ver. 150, 179, & 189.——ἅμαξαν] Vide infrà ad *ver.* 711 & 782.

Ver. 153.——ὀπάσσομεν] Rectè cum duplici σ. Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 154. Ὅς ἄξει,] Edidit *Barneſius* ex conjecturâ Ὅς ῥ' ἄξει· Minùs rectè: præſertim cùm hoc ad Priamum ſolum referri videatur. Cæterùm quâ ratione ferri poſſit Vulgata Lectio, vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 157. Οὔτε γάρ ἔς' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὰς παλαιὰς διελαβεν ὁ Ποιητὴς διαλαχίων, ὅθεν ἔχονται εἰς τὸ ἀδικεῖν ἄνθρωποι· ἢ γὰρ δι' ἀσυνεσίαν, ὃ δηλοῦται διὰ τὸ "ἄφρων·" ἢ ἀκόντως, ὁ δηλοῖ Ὅμηρος διὰ τῦ "ἄσκοπος," ὁ σημαίνει τὸν μὴ τῦ συμφέροντος προνοήμενον—· ἢ ἐκουσίως, ὃ διὰ τῦ "ἀλιτήμων" ἐδήλωσεν· ἁλιτήμων γὰρ ὁ ἑκουσίως ἁμαρτάνων. *Euſtath.*

Ver. 158 & 187.—— ἱκέτεω πεφιδήσεται] Pronuntiabatur ἱκέτω.

Ver. 161. Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ]
Hîc matres, miſeræque nurus, hîc cara ſororum
Pectora mœrentum, puerique parentibus orbi. *Æn.* XI. 215.

Ibid.—αὐλῆς,] Τῦ περιβεβλημένου χλαίνῃ τύπου. *Etymolog. Magn.* à *Barneſio* citatum.

Ver. 163. Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος,] Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλαίνῃ ἐντετυπωμένοις ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μέλων τύπον φαίνεσθαι. *Schol.*

Κόπρῳ ἔην κεφαλή τε καὶ οὐχένι τοῖο γέροντος,
Τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσι.
Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νυοί, ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,
Τυτθὸν φθεγξαμένη, (τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·)
Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·
Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κήρυξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

Fimus *affuſus* erat capitique & cervici ſenis,
Quem quidem volutatus affatim injecerat manibus ſuis.
Filiæ verò per ædes, & nurus, lamentabantur,
Illorum recordantes, qui jam multique & ſtrenui
Manibus ſub Argivorum jacebant, vitâ privati.
Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta eſt,
Summiſsâ voce, (illum autem tremor occupabat artus;)
" Confide, Dardanide Priame, animo, neque omninò formida:
" Non enim tibi ego malum vaticinatura huc venio,
" Sed benevolo animo; Jovis autem tibi nuncia ſum,
" Qui tui, procul licèt ſit, magnam curam habet, & miſeretur:
" Redimere te jubet Olympius Hectora nobilem,
" Donaque Achilli ferre, quæ animum placent,
" Solum, neque quis alius unà Trojanorum eat vir.
" Præco aliquis te comitetur ſenioi, qui regat
" Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
" Mortuum aſportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.

Ver. 164. Κόπρῳ] Κοινῶς μὲν, τὰ κόπρια· νῦν δὲ, ἡ κόνις. *Schol.*

Ver. 165. Τὴν ῥα] *Quem utique*——. *Quem ſcilicèt*——.

Ibid.——καταμήσατο] *Al.* καλεμήσατο. Malè: Fit enim ex ἀμάω. Utì notavit *Barneſius.*

Ver. 166. Θυγατέρες] Vide ſuprà ad *ά*, 398.

Ibid.——ἰδὲ νυοὶ,] Quâ ratione, ἰδὲ, hîc ultimam producat; item Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 176; & τίς, *ver.* 178; vide ſuprà ad *ά*, 51.

Ibid.—— ὠδύροντο,] *Al.* ὠδύραντο· Sed minùs rectè. Vide ſuprà ad *ν*, 84.

Ver. 171.——μηδέ τι τάρβει·]
——timor omnis abeſto. *Æn.* XI. 14.

Ver. 172. Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,] Τυτθὸν ἢ κακὸν κληδονιζομένη. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 16. Vide ſuprà ad *ά*, 105.

Ver. 173.——Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι, Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐὼν,——ἐλαίρει.]
Imperio Jovis huc venio, qui——
——cœlo tandem miſeratus ab alto eſt.
Æn. V. 726.

Ver. 175 & 195. Λύσασθαί] Vide ſuprà ad *ά*, 20.

Ver. 178. Κήρυξ] Vide ſuprà ad *ver.* 149.

Ibid.——ἰθύνοι] *Al.* ἰθύνῃ. Ut ſuprà *ver.* 149.

Ver.

Μηδὲ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·
Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται Ἀργειφόντης,
Ὃς σ' ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κλενέει, ἀπό τ' ἄλλυς πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γὰρ ἔς' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
Ὄπλισαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον καταβήσετο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·
Δαίμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,

" Neque omninò tibi mors obverſetur animo, neque omninò terror:
" Talis enim te dux viæ comitabitur Argicida,
" Qui te ducet, uſquedùm ducendo prope Achillem conſtituerit.
" At poſtquàm duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipſe interficiet, alioſque omnes prohibebit:
" Neque enim eſt imprudens, neque temerarius, neque officii negligens;
" Sed perquàm humanè ſupplici parcet viro.
Illa quidem ſic locuta abiit pedibus velox Iris.
Sed is filiòs rhedam volubilem mulinam
Apparare juſſit, arcamque ligare ſuper ipsâ:
Ipſe autem in thalamum deſcendit odoratum,
Cedrinum, tecto excelſo, qui pretioſa multa continebat,
Introque uxorem Hecubam vocavit, dixitque;
" Infelix, à Jove mihi Olympia nuntia venit,
" Ut redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
" Donaque Achilli ferrem, quæ animum placent.
" Sed agè mihi hoc dic, quid tibi in præcordiis videtur eſſe?
" Valdè enim me ipſum quidem animus & mens jubet,

Ver. 183.——πελάσσῃ.] Sic ſuprà *ver.* 154; vide ſuprà ad ν, 1.

Ver. 190. Ὄπλισαι ἠνώγει,] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ibid.—πειρίνθα] Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ πλινθίον, ἐφ' ᾧ φέρουσι τὰ φορτία. *Schol.* Πείρινθα δὲ τὸ πλινθίον τὸ ἄνω τῆς ἁμάξης, ὅπου τὰ φορτία ἐπιτίθενται· ὃ καὶ ὑπερτερίν λέγεται, διὰ τὸ ὑπερκεῖσθαι τῇ ἄξονος. *Euſtath.*

Ibid.——ἐπ' αὐτῆς·] *Al.* ἀπ' αὐτῆς.

Ver. 191.——καλεσήσατο] *Al.* καλεσήσαλο. Vide ſuprà ad β, 35; & ad ε, 109.

Ver. 192.——ὑψόροφον, ὃς] Quâ ratione, ὑψόροφον, hîc ultimam producat; item ἄλοχον, *ver.* 193 & Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 196; & ἐνὶ, *ver.* 219; & ἄλιον, *ver.* 224; vide ſuprà ad ά, 51.

Ibid.——γλήνεα] Τὰ μὴ ῥεμπομένα ἱμάτια, ἀλλὰ σιλπνὰ, διὰ καθαρότητα. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 9.

Ibid.—κεχάνδει,] Cod. *Harleian.* κιχάνδει.

Ver. 194. Δαιμονίη,] Habet hæc vox apud *Homerum* ſemper aliquam *Increpationis* ſignificationem, ſed non ſemper acerbam. *Camerarius.*

Ver. 197.—τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;] Nate Dea, quæ nunc animo ſententia ſurgit? *Æn.* I. 586.

Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ὤ μοι, πῇ δή τοι φρένες οἴχονθ', ἥς τὸ πάρος περ
Ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμὸς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
Εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, ἤ σ' ἐλεήσει,
Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὡς ποθι Μοῖρα κραταιὴ
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτὴ,
Ἀργίποδας κύνας ἆσαι, ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
Ἀνδρὶ παρὰ κρατερῷ, τῷ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
Ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄγλιτα ἔργα γένοιτο
Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
Ἔσαό', ὅτε φόβος μεμνημένον, ὅτ' ἀλεωρῆς.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδὴς·

" Illuc ire, ad naves in caſtra lata Achivorum.
Sic dixit: Ejulavit autem uxor, & reſpondit verbis;
" Hei mihi, quò jam tibi prudentia abiit, quâ antehàc quidem
" Celebris eras per homines exteros, atque quibus imperas?
" Quo pacto vis ad naves Achivorum ire ſolus,
" Viri in conſpectum, qui tibi multoſque & fortes
" Filios interfecit? ferreum certè tibi cor:
" Si enim te capiet & inſpiciet oculis
" Crudelis & infidus vir iſte, non tuî miſerebitur,
" Neque omninò te reverebitur: nunc verò defleamus ſeorsùm
" Sedentes in ædibus: huic autem ſic olim fatum violentum
" Naſcenti nevit lino, quandò eum peperi ipſa,
" Pedibus celeres canes ut ſatiaret, ſeorsùm à parentibus,
" Virum apud violentum; cujus ego medium hepar utinam tenerem
" Comedendum adhærens: tunc repenſa quæ fecit eſſent
" Filio meo: haud enim ipſum ignavè ſe gerentem occîdit,
" Sed pro Trojanis & Troadibus profundos ſinus habentibus
" Stantem, neque fugæ memorem, neque declinationis.
Eam verò rurſùs allocutus eſt ſenex Priamus diis ſimilis;

Ver. 200.——κώκυσεν] Vide ſuprà ad σ', 37. *Al.* κώλυσεν.

Ver. 201. Ὤ μοι, πῇ δέ τοι φρένες οἴχονθ',] Infelix! quæ tanta animum dementia cepit? Æn. V. 465.

Ver. 202. Ἔκλε'] *Al.* Ἔκλεν.

Ver. 207.——ὅδε,] *Al.* ὄγε.

Ver. 211.——ἀπάνευθε] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ver. 213.—τότ' ἄγλιτα ἔργα γένοιτο] Vide ſuprà ad ξ', 484; & ad χ', 19.

Ver. 214.——ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν] Αἱ κοιναὶ, ἤγουν αἱ πλείσαι ἐκδόσεις γράφουσιν, " ἐπεὶ " ὅτι κακιζόμενον." *Euſtath.* Vide & ſuprà ad γ', 344; & ad ό, 11.

Ver. 217.——θεοειδὴς·] Ἀποβλέπουσιν πρός τε τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ ζῶφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνο αὖ ὃ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιοῦσιν, ξυμμιγνύντες τε καὶ κεραννύντες ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, τὸ, " Ἀνδρείκε-" λον."

Μή μ' ἐθέλοντ' ἴέναι καὶ ἐρύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
Ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς τέλευ· οὐδέ με πείσεις.
Εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
Ἢ οἳ μάντεές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
Εἶμι, καὶ ἔχ ἅλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα
Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Βέλομαι· αὐτίκα γάρ με καδακτείνειεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱὸν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.

" Nè me volentem ire retine, neque mihi ipſa
" Avis in ædibus maia ſis: neque enim mihi perſuadebis.
" Nam ſi alius quidem me aliquis terreſtrium juſſiſſet,
" Seu qui vates ſunt, aruſpices, vel ſacerdotes,
" Mendacium certe crederemus, & averſaremur magis:
" Nunc verò, (ipſe enim audivi deum, & aſpexi coràm,)
" Ibo, & non irritus ſermo erit: ſi verò mihi fatum
" Mori apud naves Achivorum ære loricatorum,
" Volo: Statim enim me interfecerit Achilles,
" Ulnis complexum meum filium, poſtquàm luctûs deſiderium exemero.
Dixit; & arcarum opercula pulchra aperuit:
Indè duodecim quidem perpulchros exemit peplos,
Duodecimque ſimplices chlænas, totidemque tapetas,
Totidemque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas.

" λον" ἀπ' ἐκείνυ τεκμαιρόμενοι, ᾧ δὴ καὶ Ὁμηρος ἐκάλεσεν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον, " Θεοειδές" τε, καὶ " Θεοείκελον." *Plato de Republ. Lib.* VI.

Ver. 218. Μή μ' ἐθέλοντ' ἴέναι καὶ ἐρύκανε,] Ne quæſo, ne me lachrymis, neve omine tanto
Proſequere, in duri certamina Martis euntem. *Æn.* XII. 72.
——————abſiſte morari;
Quò Deus, & quò dura vocat fortuna, ſequamur. *Ibid.* 676.

Ver. 219.—κακὸς] Cod. *Harleian.* κακή.

Ver. 220. Εἰ μὲν γὰς] Refertur iſtud γάς, non ad id quod proximè præceſſit, ſed ad id quod elegantiùs reticetur: *Neque me temeritatis incuſes*; Vel, *Neque me iſtiuſmodi iter rationibus inidoneis ſuſcepiſſe credideris*; *Si* ENIM, *&c.* Vide ſuprà ad ἑ, 22.

Ver. 221. Ἢ οἳ] *Al.* Οἷοι.

Ibid.—μάντεές] Cod. *Harleian.* μάντιες.

Ibid.——θυοσκόοι,] Οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες, καὶ δι' αὐτῶν μαντευόμενοι· ἢ οἱ λιβανομάντις. *Schol. Al.* θυοσκόποι.

Ver. 223. Νῦν δ', αὐτὸς γὰς ἄκυσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,] Nunc etiam interpres Divûm, Jove miſſus ab ipſo
(Teſtor utrumque caput) celeres mandata per auras
Detulit; ipſe Deum manifeſto in lumine vidi
Intrantem muros, vocemque his auribus hauſi. *Æn.* IV. 356.

Ibid.——ἐσέδρακον] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 224.—ἅλιον ἔπος ἔσσεται·] *Al.* ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται· Utì *Odyſſ.* β', 318. Quam lectionem & præfert *Barneſius*. Verùm, ut opinor, minùs rectè.

Ver. 227. Ἀγκὰς] Vide ſuprà ad ξ', 346.

Ver. 228, 231, 267. —— Κάλ' —— καλὰ ——Καλὸν,] Vide ſuprà ad β', 43.

Ver. 230. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας,] *Heraclides Ponticus* legit Δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας.

Ver.

Χρυσῆ δὲ ζήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
Ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, τίσυρας δὲ λέβητας,
Ἐκ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὅ οἱ Θρῆικες τόρον ἄνδρες
Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· ἠδέ νυ τῷ περ
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
Αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσσι δ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
Ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· ἦ νυ καὶ ὑμῖν
Οἶκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
Ἦ ἄνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
Κείνου τεθνειῶτος, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
Πρὶν ἁλαπαζομένην τε πόλιν, κεραϊζομένην τε,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα

Auri etiam appensa extulit decem omnia talenta:
Extulit & duos splendidos tripodas, quatuorque lebetas,
Extulit & poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri
In legationem profecto, magnum donum: Nec tamen ei
Pepercit in ædibus senex; summè enim cupiebat animo
Redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos quidem omnes
A porticu arcebat, verbis contumeliosis increpans;
"Abite, perditi, probris digni: non utique & vobis
"Domi inest luctus, quòd me venistis tristitiâ affecturi?
"An parvi penditis, quòd mihi Saturnius Jupiter dolores dedit,
"Filium ut perderem fortissimum? Sed sentietis & ipsi:
"Faciliores enim multò Achivis jam eritis,
"Illo mortuo, occisu: at ego certè,
"Antequàm direptamque urbem, vastatamque,
"Oculis videro, descendero in domum orci.
Dixit, & scipione persequens abigebat viros; illi autem exibant,
Urgente sene: Is verò filios suos increpabat

Ver. 232. Χρυσῆ δὲ ζήσας] Τὸ δὲ ζήσας, ἀντὶ τῦ ζαθμήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ ᾖ ψεύσηται τὸν ζαθμὸν τυχὸν ἐρωτηθείς. *Eustath.* Vide suprà ad ν, 745.

Ibid.—δέκα πάντα τάλαντα·] *Talenta non pauciora quàm decem.* Vide suprà ad σ', 373 & 470; & ad τ', 247.

Ver. 235. Ἐξεσίην ἐλθόντι,] Κατὰ δημοσίας ἔξοδον πρεσβείας. *Schol. Al.* Ἐξεσίην δ ἐλθοντι.

Ver. 236. Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις] Quâ ratione, ἐνὶ hîc ultimam producat; item Πρὶν, *ver.* 245; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 237. Λύσασθαι] Vide suprà ad ά, 20.

Ver. 238.——ἀπέεργεν,] Vide suprà ad ν, 84; & ad ά, 37. *Al.* ἀνέεργεν.

Ibid.——ἐνίσσων·] *Al.* ἐνίπτων. Quæ & proba lectio. Vide suprà ad ό, 546. *Al.* ἐνίσπων.

Ver. 239. Ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες·] Δεῖ δὲ μήτε——αὐτῇ (ὀργῇ) διδόναι τόπον ——δυσχερείας· ἀφαιρεῖ γὰρ τὸν ἔλεον, ὅταν δυσκολαίνωσι, καὶ μάχωνται τοῖς Συναχθομένοις· ὡς ὁ Πρίαμος, "Ἔρρετε λωβητῆρες, ἐλεγχέες· "ἦ νυ καὶ ὑμῖν ἔστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδή- "σοντες." *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 241. Ἦ ἄνεσθ',] Ἢ ἐφήδεσθέ μοι, καὶ ἐπὶ ταῖς Συμφοραῖς εὐφραίνεσθε; ἀπὸ τῦ ὄνασθαι· ἢ, ἐκφαυλίζετε καὶ μικρὸν ἡγεῖσθε; *Schol. Al.* Ἦ τ' ἔνεσθ'.

Ver. 244.—τεθνειῶτος,] Vide suprà ad ν, 46; & ad ζ, 464.

Νεικείων, Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ἵππόθοον, καὶ Δῖον ἀγαυόν.
Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, καλῆφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ θεφάσθαι.
Ὤ μοι ἐγὼ πανάπολμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ὔτινα φημὶ λελεῖφθαι·
Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην,
Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐῴκει
Ἀνδρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
Ψεῦσαί τ', ὀρχησαί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,

Objurgans, Helenumque, Parinque, Agathonaque nobilem,
Pammonaque, Antiphonumque, pugnâque ſtrenuum Politen,
Deïphobumque, & Hippothoum, & nobilem Dium.
Novem his ſenex increpans mandabat;
" Feſtinate mihi, ignavi filii, probroſi; utinam ſimul omnes
" Pro Hectore veloces ad naves interfecti fuiſſetis.
" Hei mihi infeliciſſimo; genui enim filios fortiſſimos
" Trojâ in latâ, quorum nullum dico reliquum eſſe:
" Meſtoraque divinum, & Troïlum ex curru pugnacem,
" Hectoraque, qui deus erat inter viros, neque videbatur
" Viri utique mortalis filius eſſe, ſed Dei:
" Hos quidem perdidit Mars, hæc verò probra mera ſuperſunt,
" Mendaces, ſaltatoreſque, choreis præſtantiſſimi,

Ver. 250.——βοὴν ἀγαθόν] Vide ſuprà ad β', 408.

Ver. 251. Δηΐφοβόν τε,] Ἀλεξάνδρᾳ τοξευθέντος ὑπὸ φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην· Δηΐφοβος δὲ γεναῖος [*Al.* γεναίως] ἀγωνισάμενος ἤγημεν αὐτῆς· ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. *Schol.* Vide ad *Odyſſ.* δ', 276; & σ', 517.

Ibid.——Δῖον ἀγαυόν.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* δῖον Ἀγαυόν.

Ver. 254.—ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ θεφάσθαι.] Vide ſuprà ad ξ', 471.

Ver. 255. Ὤ μοι, ἐγὼ πανάπολμος, ἐπεὶ τέκον υἷας] Ita *Hecuba* apud *Euripidem*;

Κἀνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα—
Κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ θεσσόνθ' Ἑλληνικῷ.
Euripid. Troad. ver. 475, 479.

Ver. 258.——ἔσκε] *Eſſe ſolebat.* Vide ſuprà ad *ver.* 67.

Ibid.——οὐδὲ ἐῴκει Ἀνδρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι,] Τῶν περὶ τὰ ἤθη φευκτῶν τρία ἐστὶν εἴδη, κακία, ἀκρασία, θηριότης. Τὰ δ' ἐναντία, τοῖς μὲν δυσὶ, δῆλα· τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴν, τὸ δ' ἐγκράτειαν καλεῖμεν· πρὸς δὲ τὴν θηριότητα, μᾶλις' ἂν ἁρμόττοι λέγειν τὴν ὑπὲς ἡμᾶς ἀρετὴν ἡρωϊκήν τινα καὶ θείαν, ὥσπερ Ὅμηρος περὶ Ἕκτορος πεποίηκε λέγοντα τὸν Πρίαμον ὅτι ζφρόδα ἦν ἀγαθὸς, " ——οὐδὲ ἐῴκει Ἀν-
" δρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο." *Ariſtot. Ethic. Lib.* VI. *cap.* 1.

Ver. 260.——τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,]

At non in Venerem ſegnes nocturnaque bella,
Aut ubi curva choros indixit tibia Bacchi,
Expectare dapes, & plenæ pocula menſæ.
Hic amor, hoc ſtudium——.
Æn. XI. 736.

Ibid.——λέλειπται,] Si λέλειπτο dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſuprà ad α, 37.

Ver. 261. Ψεῦσαι] *Dion. Chryſoſtomus, Orat.* 32. legit Μῖμοι.

Ibid.—ὀρχησαί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,]

Vobis picta croco & fulgenti murice veſtis;
Deſidiæ cordi: juvat indulgere choreis;
Et tunicæ manicas, & habent redimicula mitræ. *Æn.* IX. 614.

——choreis

Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
Οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν
Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὔτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν, πρωϊοπαγῆ· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
Καδ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἦερον ἡμιόνειον,
Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
Πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔσορι βάλλον·
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα

" Agnorum atque hœdorum publici raptores.
" Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrimè,
" Hæcque omnia impoſueritis, ut perficiamus iter?
Sic dixit: Hi verò patris veriti increpationem,
Rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam,
Pulchram, recens compactam; arcamque ligârunt ſuper ipsâ,
Atque à paxillo jugum detraxerunt mulinum,
Buxeum, & umbilico ornatum, ſcitè annulis aptatum.
Extulerunt & lorum jugale unà cum jugo novem cubitorum;
Et hoc quidem benè accommodârunt elegantèr polito temoni,
Parte in extremâ, annulumque clavo temonis ſuperpoſuerunt:
Ter verò utrinque ligârunt ad umbilicum; & deindè

———choreis aptior & jocis,
Ludoque dictus; non ſat idoneus
Pugnæ———

Horat. Carm. Lib. II. *Od.* xix. *ver.* 25.

Ibid.———χορσίλυπίσιν] Cod. *Harleian.* χορσίλυπίησιν.

Ver. 262.———ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.] Τὰ τῶν πολιτῶν ἁρπάζοντες. *Schol.* Πρίαμος δὲ παρὰ τῷ Ποιητῇ ᾐνιδίζει τοῖς υἱοῖς ἀναλίσκουσι τὰ μὴ νεμομισμένα, " Ἀρνῶν ἠδ' ἐρί-" φων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες." *Athenæus, lib.* I. *cap.* 8.

Ver. 263 & 266.——ἄμαξαν] Vide infrà ad *ver.* 711 & 782. *Al.* ἅμαξαν.

Ibid.—ἐφοπλίσσαιτε] Ita edidit *Barneſius. Al.* ἐφοπλίσαιτε, & ἐφοπλίσητε. Quæ ferri non poſſunt. Vide ſuprà ad *ver.* 190; & ad ϕ', 55.

Ver. 264.——ἐπιθεῖτε,] *Al.* ἐπιθῆτε.

Ibid.—πρήσσωμεν] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 265———ἄρα] *Ut par, ut æquum erat*———. *Ut debuerunt*———.

Ver. 267.——πρωτοπαγῆ·] Cod. *Oxon.* à *Barneſio*, itemque Cod. *Harleian.* à *Tho. Bentleio* collatus habet πρωτοπαγέα. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ibid.———πείρινθα] Vide ſuprà ad *ver.* 190.

Ver. 268.—πασσαλόφιν] Vide ſuprà ad ν', 388.

Ver. 269.——ὀμφαλόεν τ', εὖ] Ita edidit *Barneſius* propter ſequentem ἀρηρός. Quocum facit *Henricus Stephanus. Vulgg.* ὀμφαλόεντ' εὖ. *Euſtathius* itemque Codex *Harleianus* legit ὀμφαλόεν εὖ. Quæ fortè & verior lectio. Vide ſuprà ad ά, 51. Porrò vocem ὀμφαλόεν *Scholiaſtes* exponit κεκοσμήμενον. *Euſtathius* autem, Ὀμφαλόεν δὲ, inquit, τὸ ἢ κύκλῳ τινὰς κοίλως ἔχον ὀμφαλοειδεῖς, ἢ γλύμμα τι κοῖλον περὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ, ὅπου οἱ ἱμάντες περιτίθενται——. Οἱ δὲ ἀκριβέστερον ὀμφαλόεν φασὶ τὸ ὑπεροχάς τινας ἔχον ἐν μέσῳ, αἷς οἱ ἱμάντες περιελίσσονται· ἢ τὸ ἔχον μέσον ὀμφαλον, ᾧ προσδεῖται ἱμὰς ὁ ῥυμός.

Ibid.—εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.] Οἴηκες δὲ, νῦν, ἢ κρίκοι τινὲς συνέχοντες τὸν ζυγὸν, ἢ δι' ὧν ἀνείρονται αἱ τοὺς ἡμιόνους οἰακίζουσαι ἡνίαι. *Euſtath.*

Ver. 270.—ἐννεάπηχυ·] *Al.* ἐννεάπηχυν.

Ver. 272.——ἐπὶ δὲ κρίκον ἔσορι βάλλον·] Ἀντὶ τοῦ, τῷ δὲ ὀκκάδῳ τὸν ἔσορα ἔβαλον. *Schol.*

Ibid.—ἔσορι] Τῷ ἀνειμένῳ πασσάλῳ κατὰ τὸ ῥυμοῦ τὸ ζυγοῦ. Τινὲς δὲ γράφουσιν ἔκλορι, οἷον ἐχέτορι. *Schol.*

Ver. 273.—ἐπ' ὀμφαλόν·] Ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ. *Schol.*

Ver.

Ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔγναμψαν·
Ἐκ θαλάμου δὲ φέρουσες ἐϋξέστῃ ἐπ' ἀπήνης,
Νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κραιπνώνυχας, ἐνθεσιεργούς,
Τούς ῥά ποθε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ·
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
Κήρυξ τε Πρίαμός τε, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
Ἀγχίμολον δέ ῥ' ἦλθ' Ἑκάβη τεθιηότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψανδε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ, τέκνον Διὶ πατρὶ· τὼ εὔχεο, οἴκαδ' ἰκέσθαι

Simplici ſerie alligârunt, ſubque angulo flexum innexuerunt:
Ex thalamo autem ferentes elegantèr politam in rhedam,
Accumulârunt Hectorei capitis infinita pretia.
Junxerunt verò mulos ungulis valido, jugales,
Quos olim Priamo Myſi dederant ſplendida dona.
Equos autem Priamo duxerunt ſub jugum, quos ſenex
Ipſe curans alebat politum ad præſepe:
Hos quidem jungebant in ædibus altis
Præco & Priamus, prudentia mentibus conſilia tenentes.
Propè autem ipſos acceſſit Hecuba mœſto animo,
Vinum tenens in manu ſuave dextrâ,
Aureo in poculo, ut libatione factâ abirent:
Stetit verò ante equos, verbaque fecit, dixitque;
" Accipe, liba Jovi patri; & ſupplica, domum ut pervenias

Ver. 274.—γλωχῖνα] Τὴν γωνίαν· λέγει δὲ τὸ τέλος τῦ ἱμάντος. *Schol.*

Ibid.——ἔγναμψαν·] *Al.* ἔκαμψαν. Quo modo & legit Codex *Harleianus.*

Ver. 275, 280.——ἐϋξέστῃ——ἐϋξέστῳ] *Al.* ἐϋξέσσης——ἐϋξέσσῃ.

Ver. 277.——ἐνθεσιεργούς,] Τοὺς ὑποζυγίους, μὴ ψιλῶς νωτόφορους. ἀλλὰ τὴν τε ἁμάξαν, καὶ τὴν σειρὴν θέλοντες ἕλκουσες, ἅπερ καὶ ἕνθεα φησί. *Schol.* Καὶ ἄλλως· ἐνθεσιεργοὺς λέγει τοὺς ἑτοίμους εἰς ἔργον. *Euſtath.* *Al.* ἐνθεσιεργούς.

Ver. 278.—Τούς ῥα] *Quos ſcilicèt*——.

Ver. 281, 282. Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι Κήρυξ τε Πρίαμός τε,] Verſionem vulgarem hoc in loco retinui, ut *Priamus* & Præco equos jungere dicantur. Verùm cùm hoc à *Priami* filiis (ſuprà *ver.* 279.) jam factum dicitur, neque *Priamum* officio hoc fungi veriſimile eſt, neque binos tantùm equos fuiſſe ſatis conſtat; cúmque iſtâ ratione ζευγνύτην, aut ζευξάτην, ut ſuprà *ver.* 277, potiùs quàm ζευγνύσθην, dicendum erat; Ego iſtud, Τὼ, non ad equos, ſed ad ſequentem Κήρυξ τε Πρίαμός τε referri crediderim. Quo pacto cum iſto, Τὼ μὲν ζευγνύσθην——Κήρυξ τε Πρίαμός τε, longè aptiùs congruet quod ſequitur, Ἀγχίμολον δέ ῥ' ἦλθ' Ἑκάβη, *&c.* Porrò forteſſe hîc legendum ſit Τὼ μὲν ζωννύσθην, *&c.*

Ver. 282. Κήρυξ] Vide ſuprà ad *ver.* 149.

Ver. 283.—τεθιηότι] Vide ſuprà ad ν, 46.

Ver. 284.—δεξιτερῇφι,] Vide ſuprà ad ν, 588.

Ver. 285.—δέπαϊ, ὄφρα] Nullâ ex analogiâ produci poteſt iſtud ι. Pronuntiabatur fortè *depaïvophra.* Vide ſuprà ad τ, 35; & ad α, 342.

Ibid.—ὄφρα λείψανδε] Quâ ratione, ὄφρα hîc ultimam producat; item πίσυνος, *ver.* 295 & 313; & δὲ, *ver.* 343; & ζε, *ver.* 370; vide ſuprà ad α, 51.

Ver. 286.——ἔκ τ' ὀνόμαζε·]
——nomine clamat. *Æn.* IV. 672.

Ver. 287. Τῆ, τέκνον Διὶ πατρὶ·] Vide ſuprà ad ξ, 319.

Ver.

Αἰψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελήσης.
Ἀλλ' εὔχευ ζύγ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅθεν Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς οἱ αὐτῷ
Φίλτατός οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτει ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων.
Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
Νῆας ἔπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδὴς·
Ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω·
Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς
Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρασιον· ἡ δὲ παρέστη,
Χέρνιβον ἀμφίπολος, προχοόν θ' ἅμα, χερσὶν ἔχουσα.

" Redux ex hoſtibus: ſiquidem te animus
" Impellit ad naves, me quidem non volente.
" Sed ſupplica tu jam atras nubes cogenti Saturnio
" Idæo, qui Trojam omnem deſpicit:
" Pete autem alitem velocem nuncium, qui ipſi
" Gratiſſimus alitum, & cujus robur eſt maximum,
" Dextrum: ut eum ipſe oculis conſpicatus,
" Eo fretus ad naves eas Danaorum pernicium equitum.
" Quòd ſi tibi non dabit ſuum nuncium latè ſonans Jupiter,
" Non ego omninò te tum impellens hortarer
" Naves ad Argivorum ire, admodùm licèt cupidum.
Illam verò reſpondens allocutus eſt Priamus deo ſimilis;
" O uxor, haud ſanè tibi hoc præcipienti negabo:
" Bonum enim Jovi manus elevare, ſi fortè miſereatur.
Dixit quidem, & ancillam diſpenſatricem juſſit ſenex
Manibus aquam infundere puram: aſtitit verò,
Pelvim ancilla, gutturniumque ſimul, manibus tenens.

Ver. 288.—ἐπεὶ ἄρ σέ γε] *Al.* ἐπειή σέ γε. Verùm non hîc ſupervacaneum eſt iſtud ἄρ, ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 198, 224.

Ver. 289——297——302. Ὀτρύνει——ἐποτρύνουσα——ὤτρυν'] Vide ſuprà ad ν, 44.

Ver. 290.——εὔχευ] Ita ex *Euſtathio* emidit *Barneſius*. *Al.* εὔχω.

Ver. 293.——καὶ εὖ κράτει ἐστὶ μέγιστον,] Cod. *Harleian.* καὶ οἱ κράτει ἐστὶ μέγιστον. Quo modo & in uno MS. repperit *Barneſius*. *Al.* καί οἱ κράτει ἐστὶ μάλιστα.

——rerum cui ſumma poteſtas.
Æn. X. 100.

Ver. 296. Εἰ δέ τοι οὐ δώσει] *Al.* Εἰ δέ τι οὐ δώσει.

Ibid.—εὐρύοπα Ζεὺς,] Sic infrà *ver.* 314, μηλιότα Ζεὺς. Vide ſuprà ad α, 175.

Ver. 298.—μεμαῶτα.] Vide ſuprà ad ν, 46; & ad ζ, 464.

Ver. 299.—θεοειδὴς·] Vide ſuprà ad *ver.* 217.

Ver. 301.—Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν,] Vide ſuprà ad τ, 254.

Ver. 304. Χέρνιβον] Νῦν τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ταῖς χερσὶν ἐπιβαλλόμενον ὕδωρ· ὃ καὶ λέκητά φησι. *Schol.*

Ibid.——προχοόν] Τὸν παρ' ἡμῖν καλούμενον ξέστην. *Schol.*

Ver.

Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο χειρὸς ἀλόχοιο·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν·
Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε τοι αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.

305 At poſtquàm ſe laverat, poculum accepit ſuæ uxoris:
Præcabatur deindè ſtans medio in ſepto; libavitque vinum,
Cœlum ſuſpiciens: & editâ voce dixit;
" Jupiter pater, qui indè ab Idâ imperas, glorioſiſſime, maxime,
" Da me ad Achillis *tentorium* gratum venire, atque miſerandum:
310 " Mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipſi
" Gratiſſimus alitum, & cujus robur eſt maximum,
" Dextrum: ut eum ipſe oculis conſpicatus,
" Eo fretus ad naves eam Danaorum pernicium equitum.
Sic dixit precans: Eum verò exaudiit providus Jupiter;
315 Statimque aquilam miſit certiſſimum augurium facientem ex volucribus,
Morphnon, venatricem, quam & Percnon vocant.

Ver. 305. Νιψάμενος] *Quum ſe ipſe lavâſſet.* Vide ſuprà ad ψ', 685; & ad γ', 141.

Ibid.—κύπελλον ἐδέξατο—Εὔχετ' ἔπειτα] Tum pater Anchiſes magnum cratera coronâ
Induit, implevitque mero: Divoſque vocavit,
Stans celsâ in puppi———.
Æn. III. 525.

Ver. 306.—ἕρκεϊ,] Νῦν περιβόλαίῳ, περιφράγματι. *Schol.*

Ver. 307. Οὐρανὸν εἰσανιδών·] Tum breviter ſupra aſpectans convexa precatur. *Æn.* X. 251.
Ubi notandum vocem, *convexus*, apud Romanos non, ut in linguis recentioribus fit, *concavo* oppoſitam eſſe; ſed (ut opinor) idem ferè ſonâſſe quod *concavus*: niſi fortè in Sphærâ, Hemiſphærii *Superioris* potiùs, quàm *Inferioris*, facies *Interior*, *convexa* dicta ſit. Sic iterùm apud *Virgilium*;
———tædet cœli *convexa* tueri.
Æn. IV. 451.
———ſeſe halitus atris
Faucibus effundens ſupera ad *convexa* ferebat. *Æn.* VI. 240.
—ſupera ut *convexa* reviſant. *Ibid.* 750.
Quod autem Recentiores *convexum*, id Romani *gibbum* dicebant.

Ver. 308. Ζεῦ πάτερ,] Vide ſuprà ad ό, 372.

Ver. 310. Πέμψον δ' οἰωνὸν,] Da deinde auxilium, pater, atque hæc omina firma. *Æn.* II. 691.
Da, pater, augurium, atque animis illabere noſtris. *Æn.* III. 89.

Ver. 311.—καὶ εὖ κράτος] Vide ſuprà ad *ver.* 293.

Ver. 314. Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε] Vide ſuprà ad ω', 527.

Ver. 315.——πετεηνῶν,] Cod. *Harleian.* πετεινῶν.

Ver. 316. Μόρφνον,] Occurrit hæc vox apud *Heſiodum* accentu diverſo;
——αὐτὰρ ὄπισθε
Μορφνοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 133.
De Ave ita *Ariſtoteles*: Ἕτερον δὲ γένος ἀετῶν ἐστιν, ὁ πλαγγος καλεῖται——οἰκεῖ δὲ βύσσας καὶ ἄγκη καὶ λίμνας· ἐπικαλεῖται δὲ νηττοφόνος καὶ μορφνός· ὃ καὶ Ὅμηρος μέμνηται ἐν τῇ Πειρᾳ ἐξόδῳ. *Ariſtot. de Hiſtor. Animal. lib.* IX. *cap.* 32.

Ver.

Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
Ἀνέρος ἀφνειοῖο εὐκλῃὶς ἀραρυῖα·
Τόσσ' ἄρα τῷ ἑκάτερθεν ἔσαν ὡραί· εἰσάλτο δὲ ζφιν
Δεξιὸς αἰἶξας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, κὴ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστὴ ἐπεβήσετο δίφρα·
Ἔκ δ' ἔλασε προθύροιο κὴ αἰθούσης ἐριδούπου.
Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἵπποι, τὰς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θανατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἦν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι πρότι Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες κὴ γαμβροί· τὼ δ' ἐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·

Quanta autem excelsi janua thalami est
Viri opulenti obserata affabrè aptata;
Tantæ hujus utrinque erant alæ: Visa autem est ipsis
Dextera ruens supra urbem: Illi verò conspicati
Gavisi sunt, & omnibus in præcordiis animus lætitiâ perfusus est.
Festinans autem senex politum conscendit currum:
Egitque è vestibulo & porticu resonanti.
Antè quidem muli trahebant quatuor rotarum rhedam;
Quas Idæus agebat prudens, sed ponè
Equi, quos senex urgens flagello hortabatur
Celeriter per urbem: Amici autem simul omnes sequebantur,
Multùm lugentes, tanquam ad mortem proficiscentem.
Postquàm verò ex urbe descenderant, ad campumque pervenerant;
Hi quidem retrò ad Ilium redierunt,
Filii & generi: illi autem non latuerunt latè sonantem Jovem,
In campum progressi: Conspicatus verò misertus est senis,
Et confestim Mercurium, filium dilectum, coram allocutus est;

Ver. 317 & 354. —τέτυκται] Vide suprà ad ν', 736; & ad ά, 37.

Ver. 318.—εὐκλῃὶς ἀραρυῖα·] Εὖ ταῖς κλεισὶν ἡρμοσμένη, ἀσφαλής. Δύναται κὴ ὑφ' ἓν, ἵν' ᾖ εὔκλεις. *Schol.*

Ver. 319. Τόσσ' ἄρα] *Tantæ utique——Tantæ, inquam——.* Non enim supervacuum est istud ἄρα.

Ver. 322.——ἐπεβήσετο] *Al.* ἐπιβήσατο. Vide suprà ad β', 35; & ad έ, 109.

Ver. 325. 326.——ἔλαυνε——κέλευε] Vide suprà ad ν', 84.

Ver. 327. Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ·] *Irenæus, Lib.* I. *cap.* 1. *sub fine,* legit Καρπαλίμως ἀνὰ ἄστυ.

Ibid.——φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο, Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι,]

——Perculsâ mente dederunt
Dardanidæ lacrymas——. *Æn.* IX. 292.

Ver. 328. Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι,] *Irenæus,* loco suprà citato legit Οἵκτῳ ὀλοφυρόμενοι.

Ibid.—ὡσεὶ θανατόνδε κιόντα.] *Al.* ὡς εἰς θανατόν γε κιόντα.

Ver. 330.——ἄῤ'] *Ut fieri solet——.*

Ibid.——πρότι] *Al.* ποτί.

Ibid.—ἀπονέοντο,] Vide suprà ad ά, 398.

Ver. 331.——εὐρύοπα Ζῆν',] Vide suprà ad *ver.* 98.

Ver. 333. Αἶψα δ' ἄῤ'] *Statimque deincepi——. Statimque proindè——.*

Ibid.—Αἶψα δ' ἄῤ' Ἑρμείαν—βάσκ' ἴθι.] Tunc sic Mercurium alloquitur, ac talia mandat;

Vade, age nate——. *Æn.* IV. 222.

Ver.

Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλισά γε φίλατόν ἐσσιν
Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλῃσθα·
Βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ὧς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνά δ' ἱκέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.
Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ' ἰέναι, κούρῳ αἰσυμνητῆρι ἐοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεσσάτη ἥβη.

" Mercuri, tibi enim præ aliis gratissimum est
" Homini te comitem adjungere, & exaudis, quemcumque volueris;
" Vade agè, & Priamum cavas ad naves Achivorum
" Sic ducito, ut neque aliquis videat, neque animadvertat
" Aliorum Danaorum, antequàm ad Pelidem pervenerit.
Sic dixit: Neque non obsecutus est internuncius Argicîda.
Statim deindè sub pedibus ligavit pulchra talaria,
Ambrosia, aurea, quæ ipsum ferebant & supra mare,
Et supra immensam terram, paritèr cum flatibus venti:
Cepit & virgam, quâ virorum oculos demulcet,
Quorum vult, alios verò & dormientes excitat:
Hanc manibus tenens volabat potens Argicîda.
Confestim autem Trojamque & Hellespontum pervenit;
Perrexit verò ire juveni regio similis,
Primùm pubescenti, cujus venustissima juventa.

Ver. 335. Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι,] *Al.* Ἀνδράσ' ἑταιρίσσαι.

Ver. 336. Βάσκ' ἴθι,] Vide suprà ad ο, 158.

Ver. 339. Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε] Dixerat: Ille patris magni parere parabat Imperio; & primùm pedibus talaria nectit
Aurea; quæ sublimem alis, sive æquora supra,
Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.
Tum virgam capit; hâc animas ille evocat Orco
Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit:
Dat somnos adimitque, & lumina morte resignat. Æn IV. 238.

Ver. 340.—ἐδήσατο] Vide suprà ad *ver.* 305; & ad ψ, 685 & 739.

Ver. 344.——ἐθέλει,] *Al.* ἐθέλῃ.

Ibid.——τοὺς δ' αὖτε] Cod. *Harleian.* τοὺς δ' αὖ.

Ibid.——ὑπνώοντας] Cod. *Harleian.* ὑπνόωντας.

Ver. 346. Αἶψα δ' ἄρα Τροίην] Cod. *Harleian.* Αἶψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

Ver. 347.——αἰσυμνητῆρι] Βασιλικῷ νέῳ· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐντίμῳ, τηροῦντι τὰ αἴσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια. *Schol. Barnesius* in tribus MSS. scriptum repperit αἰσυμνητῆρι. Καὶ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν· ἐγίνοντό τινες μόναρχοι——οὓς ἐκάλουν Αἰσυμνήτας. *Aristot. de Republ. lib.* IV. *cap.* 10.

Ver. 348. Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεσσάτη ἥβη.] Ἀρχομένῳ γενειάζειν· ὑπῆναι δὲ καλοῦνται αἱ τρίχες αἱ περὶ τὰ χείλη· ὁ μύσαξ ἄρτι φυόμενος. οἱ δὲ κοινῶς εἶπον τὸ γένειον. *Schol.* Οὐ σὺ μέν τοι Ὁμήρου ἐπαινέ-

Οἱ δ' ἐπεὶ ἦν μέγα σῆμα πάρεξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
Στῆσαν ἄρ' ἡμίονές τε καὶ ἵππες, ὄφρα πίοιεν
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυθε γαῖαν·
Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ
Ἑρμείαν, πρότι δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·
Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόος ἔργα τέτυκται·
Ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀΐω·
Ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἤ μιν ἔπειτα
Γένων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς·
Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
Στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθών,

Illi verò poſtquàm præter magnum ſepulchrum Ili egerant,
Inhibuerunt mulaſque & equos, ut biberent
In fluvio; jam enim & crepuſculum venerat ſuper terram:
At ex propinquo conſpicatus animadvertit præco
Mercurium, & Priamum allocutus eſt, dixitque;
" Conſidera, Dardanide, prudentis animi res eſt;
" Virum video, citò autem nos perditurum exiſtimo:
" Sed agedum fugiamus in equis; vel ipſum jam
" Genibus prehenſis oremus, ſi fortè miſereatur.
Sic dixit: Seni autem animus confuſus eſt, timuitque gravitèr:
Rectæ autem comæ ſteterunt in flexilibus membris;
Stetitque attonitus: Ipſe autem Mercurius propè veniens,

νης εἶ, ὃς ἔφη χαριεςάτην ἥβην εἶναι τῷ ὑπηνήτῃ; *Plato in Protagorâ ſub initio.*

Ora puer primâ ſignans intonſa juventâ.
Æn. IX. 181.

Quo de loco *Macrobius*; " Prætermiſſa gratia (inquit) incipientis pubertatis, τὴν πρὸ " χαριεςάτην ἥβην, minus gratam fecit Latinam deſcriptionem." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 13.

Ibid. Πρῶτον ὑπηνήτη,] *Al.* Πρώτῳ ὑπηνήτῃ.

Ver. 351.—ἦλυθε] Vide ſuprà ad ὁ, 454; & ad ἀ, 37.

Ver. 353.—πρότι] *Al.* ποτί. Ut ſuprà *ver.* 330.

Ver. 354.——φραδέος νόος ἔργα τέτυκται· Συνετῷ νῷ, ᾧ ἄριστα βαλεύεσθαι δυναμένῳ, ὁ παρὼν καιρὸς δεῖται. *Scivol.*

Ver. 356.——ἄγε δὴ] Vide ſuprà ad ψ', 313.

Ver. 358.——Σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο,] Τὸ, " Σὺν δὲ γέροντι χύτο νόος," ἤγουν Συνεχύθη ὁ νοῦς τῷ Πριάμῳ, τὴν ταραχὴν φασι [οἱ παλαιοὶ] τῆς διανοίας μιμεῖσθαι τῇ τῆς Συντάξεως διακοπῇ. *Euſtath.* in comment. ad ὁ, 1.

Ver. 359. Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν——Στῆ δὲ ταφών·]

Obſtupui, ſteteruntque comæ——.
Æn. III. 48.

De cujus verſûs proſodiâ inuſitatâ, vide ſuprà ad γ', 363.

At verò Æneas aſpectu obmutuit amens;
Arrectæque horrore comæ——.
Æn. IV. 279.

Arrectæque horrore comæ——.
Æn. XII. 868.

Ibid.—ἔσαν ἐνὶ] Vide ſuprà ad ἀ, 535.

Ibid.—γναμπτοῖσι μέλεσσι·] *Al.* γναμπτοῖς μελέεσσι.

Ver. 360.——αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθών,] Καὶ Ζφόδρα τὸν Ἑρμῆν ἐναργῶς ἀκολουθοῦντα Πριάμῳ δεδήλωκεν ἀλληγορήσας. Οὐδὲν γὰρ ἔοικεν οὕτω πειθήνιον ἀνδράσιν ὁρίζομένοις, ὡς ἄργυρος καὶ χρυσὸς, ὑδὲ ἡ διὰ δώρων μεταπέλεια· μειλίχιον δὲ ἡ προσηνὲς ἱκεσίας ὅπλον ἐςὶν, ἡ διὰ τοῦ λόγου πειθώ. Πάνυ γοῦν ἀληθῶς Εὐριπίδης, " Οὐκ ἔςι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος." Τέτῳ τε Πρίαμος ὥσπερ ὀχυρᾷ παντευχίᾳ καθώπλισαι· ᾧ καὶ μάλιςα τὴν Ἀχιλλέως ἐπήλασιν ὀργὴν, ὃς ἐν ἀρχῇ δίζας δώδεκα πέπλους, δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας, τάτε λοιπὰ τῶν πομισθέντων δώρων, ἀλλ' αἱ πρῶται τῆς ἱκεσίας φασὶ τὰς ἄρσενας αὐτοῦ θυμὸς ἐξεθήλυναν· " Μνῆσαι πατρὸς " σοῖο,

Χεῖρα γέροντος ἑλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε
Πῆ, πάτερ, ὧδ' ἵπποι τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Οὐδὲ σύ γ' ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσὶ, γέρων δὲ τοι ὅττος ὀπηδεῖ,
Ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
Ἀλλ' ἐγὼ ὔδέν σε ῥέξω κακὸν, ἀλλά κεν ἄλλον
Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐίσκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδὴς·
Οὕτω πῆ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,

Manu ſenis prehensâ, interrogavit & allocutus eſt;
" Quo, pater, ſic equos & mulas dirigis
" Noctem per dulcem, quandò dormiunt mortales cæteri?
" Neque tu timuiſti robur ſpirantes Achivos,
" Qui tibi hoſtes & infenſi propè ſunt?
" Quorum ſi quis te videret, celerem per noctem nigram,
" Tot opes vehentem, quæ tunc tibi mens eſſet?
" Neque ipſe juvenis es, ſenexque te hic comitatur,
" Virum ut arceas, quandò quis prior infeſtârit:
" Sed ego nullo te afficiam malo, imò & alium
" A te propulſaverim: charo enim te patri comparo.
Huic autem reſpondit deindè ſenex Priamus deo ſimilis;
" Sic ſanè hæc utique ſunt, dilecte fili, ut dicis:
" Sed adhuc aliquis & me Deorum protegit manu,

" Σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, τηλίκου οἷος
" ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ." Δι' ὀλίγου προοιμίου τῶν λόγων ζυνήρπασεν Ἀχιλλέα, ᾧ Ἕκτορος ἀντὶ Πριάμου γέγονε Πηλεύς. Διὰ τοῦτο ἡλέηται μὲν ἀχρὶ τραπέζης, λυτροῖς δὲ κοσμηθὲν ἀποδίδοται τὸ Ἕκτορος σῶμα. Τοσοῦτον ἴσχυσεν ὁ τῶν παθῶν Ἑρμηνεὺς λόγος, ὃν ἀπέφηνεν Ὅμηρος αὐτῷ τῆς ἱκετείας παράκλητον. *Heraclid. Pont.*

Ver. 361. —— ἐξείρετο] *Al.* ἐξήρετο. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 363.—ὅτε θ'] *Quum ſcilicèt* ——.

Ver. 367. Τοσσάδ'] Sic infrà *ver.* 375, τοιόνδ'. Vide ſuprà ad ὑ, 357.

Ibid.——ἄγοντα,] *Al.* ἔχοντα.

Ver. 369. Ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι,] *Euſtathius* hæc ad præcedentem " γέρων" refert. Τὸ δὲ γέρων ὅττος ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι——χαλεπήναντα, ὅμοιόν ἐςι τῷ ἀσθενής. Ἀπάλαμνοι γὰρ φύσει πρὸς ἄμυναν ἰσχυραν οἱ γέροντες. Eodem modo & accipit *Domina Dacier. Henricus Stephanus* autem hæc ad vocem " νέος" referri, voceſque " γέρων δέ τοι " ὅττος ὀπηδεῖ" parentheſi includi mavult. Cui ſententiæ nonnihil favere videtur locus iſte *Odyſſ.* ω', 71;

Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ ὔπω χερσὶ πίποιθα
Ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι——.

Et iterùm *Odyſſ.* φ', 132;

Ἠὲ νεώτερός εἰμὶ, καὶ ὔπω χερσὶ πίποιθα
Ἀνδρὶ ἀπαμύνεσθαι——.

Ibid.—ἀπαμύνασθαι,] Cod. *Harleian.* ἰπαμύνασθαι. *Al.* ἀμαμύνεσθαι. Porrò verſum hunc pro ſigno militi us uſurpaſſe *Claudium* Imperatorem refert *Suetonius* in *Claudio*, *cap.* 42.

Ver. 370.—ἀλλά κεν ἄλλον] *Al.* ἠδέ κεν ἄλλον.

Ver. 372, 386, & 405.—θεοειδὴς·] Vide ſuprà ad *ver.* 217.

Ver. 374. Ἀλλ' ἔτι τις] Cod. *Harleian.* Ἀλλ' εἴ τις.

Ibid —τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,] Ita ſuprà ad ι, 419;

——μάλα γὰρ θεὸν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἐὴν ὑπερίσχει——.

Ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἐσσι τοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας·
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ἦέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Ἀνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ;
Ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριος ὄλωλε
Σὸς παῖς· ἐν μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριζε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον·
Τὸν μὲν ἐγὼ πάλαι πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας

375 "Qui mihi talem misit viæ comitem obvium fieri,
"Faustum, qualis jam tu corpore & specie admirabilis,
"Prudensque es animo, beatisque prognatus es parentibus.
Eum verò vicissim allocutus est internuncius Argicîda;
"Næ jam hæc omnia, senex, rectè dixisti:
380 "Sed age mihi hoc dic & verè narra,
"An aliquò mittis thesauros multos & pretiosos
"Viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi salvi maneant?
"An jam omnes deseritis Ilium sacram
"Metu perculsi? Talis enim vir fortissimus ille periit
385 "Tuus filius: Nec enim quidquam pugnâ inferior erat Achivis.
Huic autem respondit deindè senex Priamus deo similis;
"Quis verò tu es, optime, quibusque prognatus es parentibus,
"Qui mihi commodè interitum infelicis filii memorâsti?
Illum verò vicissim allocutus est internuncius Argicîda;
390 "Tentas me, senex, & interrogas super Hectore nobili:
"Hunc quidem ego perquàm sæpè pugnâ in gloriosâ
"Oculis vidi, & quandò ad naves actos

Ver. 377.——νόον,] *Al.* νόῳ. Quo modo & legit Codex *Harleianus*.

Ibid. & *ver.* 387.——ἔξ ἐσσι] *Al.* ἔξεσσι.

Ver. 379.——κατὰ μοῖραν] Vide suprà ad α', 367.

Ibid.—ἔειπας·] *Al.* ἔειπες. Quod idem.

Ver. 380. Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,]
——mihique hæc edissere vera roganti. Æn. II. 149.

Ver. 382.——ἵνα περ τάδε τοι σόα] *Al.* ἵνα τοι τάδε περ σόα.

Ver. 384.——ὄλωλε] Vide suprà ad α', 521; & infrà ad *ver.* 392.

Ver. 388. Ὅς μοι] *Al.* Ὡς μοι.

Ver. 389, 405, & 410. Τὸν δ'] Vide suprà ad ά, 57; & ad Θ', 160.

Ver. 391 ——κυδιανείρῃ] Ἐν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες. *Schol.*

Ver. 392.——ὄπωπα,] Differunt inter se μάλα πολλὰ εἶδον, & μάλα πολλὰ ὄπωπα, eodem modo atque apud Anglos, *I often saw*, &, *I have often seen*. Vide suprà ad ά, 37, & ad ζ', 124.

Ver.

Ἀργείους κλείνεσκε, δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἡμεῖς δ' ἐσάοτες θαυμάζομεν· ἐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Εἶα μάρναθαι, κεχολωμένος Ἀτρείωνι.
Τῷ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι· πατὴρ δέ μοι ἐσὶ Πολύκλωρ·
Ἄφνειὸς μὲν ὅδ' ἐσὶ, γέρων δὲ δὴ, ὡς ζύ περ ὧδε·
Ἕξ δέ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἕβδομός εἰμι·
Τῶν μεταπαλλόμενος, κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι·
Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
Ἀσχαλόωσι γὰρ οἵγε καθήμενοι, ἐδὲ δύνανται
Ἴσχειν ἐσσυμένως πολέμω βασιλῆες Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
Ἦ ἔτι παρὰ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
Ἠισι κυσὶν μελεΐσι ταμὼν πρόθηκεν Ἀχιλλεύς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Ὦ γέρον, ἔπω τόνδε κύνες φάγον, ἐδ' οἰωνοί·
Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλῆος παρὰ νηῒ

" Argivos interficiebat, cædens acuto ære:
" Nos verò ſtantes mirabamur; non enim Achilles
" Sinebat pugnare, iratus Atridæ.
" Hujus enim ego famulus, eademque advexit navis affabrè facta:
" Ex Myrmidonibus autem ſum, pater verò mihi eſt Polyctor;
" Dives quidem is eſt, ſenexque jam, ſicut tu;
" Sex autem ei filii ſunt, egoque tibi ſeptimus ſum;
" Inter hos, factâ ſortitione, mihi ſors obtigit hùc *Achillem* comitari:
" Nunc verò veni in campum à navibus; manè enim
" Edent circa urbem pugnam nigri oculos Achivi.
" Ægrè ferunt enim illi deſidentes, neque poſſunt
" Continere cupidos prœlii reges Achivorum.
Huic autem reſpondit deindè ſenex Priamus deo ſimilis;
" Si quidem famulus Pelidæ Achillis
" Es, agedùm mihi omnem veritatem dic,
" An adhuc apud naves meus filius, an ipſum jam
" Suis canibus membratim diſciſſum objecit Achilles?
Illum verò viciſſim allocutus eſt internuncius Argicîda;
" O ſenex, nondum hunc canes ederunt, neque alites;
" Sed adhuc ille jacet Achillis apud navem

Ver. 393.—κλείνεσκε,] *Interficere ſolebat.* Vide ſuprà ad ν', 84; & ad β', 221.

Ver. 396.—μία δ' ἤγαγε νηῦς] Ἑταῖρον ἢ φίλον ἑαυτὸν βάλεται ζυγῆσαι Ἀχιλλεῖ ὁ Ἑρμῆς πρὸς πλείονα πίστιν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι μᾶλλον νικᾶν ἐπιδαίνυσιν. *Schol.*

Ver. 397.——ἐξ εἰμι·] *Al.* ἓξ εἰμι.

Ver. 398.——ὅδ'] Cod. *Harleian.* ὄγ'.

Ver. 400.——μεταπαλλόμενος,] Μετ' αὐτῶν κληρούμενος· πάλαι γὰρ κλῆροι. *Schol. Al.* μέτα παλλόμενος. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 403.—οἵγε] Cod. *Harleian.* οἵδε.

Ver. 406. Εἰ μὲν δὴ] *Siquidem reverà*—. Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 411.—τόνδε] Cod. *Harleian.* τόγε.

Αὕτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
Κειμένῳ, ἐδέ τί οἱ χρὼς ζῄπεται, ἐδέ μιν εὐλαὶ
Ἔσθουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Ἦ μέν μιν περὶ ζῆμα ἑῷ ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει ἀκηδέως, ἠὼς ὅτε δῖα φανείη·
Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θειοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
Οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἵματα νένιπται,
Οὐδέ ποθι μιαρός· ζωὸν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν·
Ὣς τοι κηδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος,
Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεί ῥά οἱ φίλος περὶ κῆρι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ὦ τέκνον, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
Ἀθανάτοις· ἐπεὶ ἤποτ' ἐμὸς πάις, εἴποτ' ἔην γε,
Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἵ Ὄλυμπον ἔχουσι·
Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.

" Neglectim in tentoriis: duodecimus autem ei dies
" Jacenti, neque tamen omninò ei corpus putrescit, neque eum vermes
" Edunt, qui sanè viros prœlio occisos comedunt.
" Certè quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti
" Raptat immanitèr, aurora quandò pulchra apparet;
" Nec tamen ipsum deturpat: Admirareris certè contemplans ipse cum accesseris,
" Ut roscidus jacet, circumque sanguis ablutus est,
" Neque ullâ parte fœdatus: vulnera autem omnia clausa sunt,
" Quotquot inflicta fuerant: multi enim ipsi æs impegerunt:
" Adeò tibi curam gerunt beati dii filii tui,
" Mortui licèt: ipsis enim charus ex animo.
Sic dixit: Gavisus est autem senex, & respondit verbis;
" O fili, certè bonum etiam debita dona dare
" Immortalibus: neque enim unquam meus filius, siquidem fuit,
" Oblitus est in ædibus deorum, qui Olympum tenent:
" Ideò illius recordati sunt etiam in ipso mortis fato.

Ver. 413. Αὕτως ἐν κλισίῃσι·] Ματαίως, ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ Σκηνῇ. *Schol. Al.* Οὕτως ἐν κλισίῃσι.

Ibid.——δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς] *Al.* δυωδεκάτη δέ οἱ ἤδε.

Ver. 414.——ἐδέ τί οἱ] *Al.* ἐδ' ἔτι οἱ.

Ver. 415.—αἵ ῥά τε] *Qui scilicèt*——.

Ibid.—ἀρηϊφάτους] Τοὺς ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένους. *Schol.*

Ver. 417.——φαείη·] *Al.* φανῇ.

Ver. 418.—θειοῖο] *Al.* θοοῖο, & θηείο.

Ver. 419.——ἐερσήεις] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ἐερσήεις.

Ver. 419, 420.——νένιπται——μέμυκεν,] Si νένιπο—μεμύκει dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide suprà ad *ver.* 392; & ad ά, 37.

Ver. 420.——ποθι μιαρός·] Quâ ratione ποθι, hic ultimam producat; item ἐνὶ, *ver.* 428; & τε, *ver.* 430; vide suprà ad ά, 51.

Ibid.—μέμυκεν,] Vide suprà ad β', 314.

Ver. 421.——ἐπ' αὐτῷ] Cod. *Harleian.* ἐν αὐτῷ.

Ver. 425.——δῶρα διδοῦναι] Quâ ratione dicitur δόσειν & δι'όσειν, eâdem fortasse dicitur δοῦναι & διδοῦναι. Cæterùm nonnulli hîc legunt δίδοσθαι.

Ver. 426, 464. Ἀθανάτοις——ἀθάνατον] Vide suprà ad ά, 398.

Ibid.—εἴποτ' ἔην γε,] *Scholiastes* exponit, ἕως περ ἦν. Sed, ut opinor, minùs rectè. Vide suprà ad γ', 180.

Ver. 427. Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι] *Al.* Λήθετο ἐν μεγάροις.

Ver. 428.——ἀπεμνήσαντο] *Al.* ἐπεμνήσαντο. Sic apud *Hesiodum*;

Οἵ οἱ ἀπεμνησαντο χάριν εὐεργεσιάων.

Theogon. ver. 503.

Ver.

Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, ζύν-γε θεοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀμφίκωμαι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, νεωτέρῳ, ὐδέ με πείσεις·
Ὅς με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
Σοὶ δ᾽ ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
Ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
Οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας Ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους
Καρπαλίμως μάστιξε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Ἐν δ᾽ ἔπνευσε ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
Τοῖσι δ᾽ ἐφ᾽ ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
Πᾶσιν· ἄφαρ δ᾽ ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
Ἐς δ᾽ ἄγαγε Πριάμου τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ᾽ ἐπ᾽ ἀπήνης.

" Sed agedum, hoc accipe à me pulchrum poculum;
" Ipſumque tutare, & deduc me, faventibus utique diis,
" Uſque dum in tentorium Pelidæ pervenero.
Illum verò viciſſim allocutus eſt internuncius Argicîda;
" Tentas me, ſenex, juniorem, nec tamen mihi perſuadebis;
" Qui me jubes tua dona clam Achille accîpere:
" Eum quidem ego timeo, & vereor ex animo
" Spoliare, nè mihi aliquod malum in poſterum fiat.
" Tibi verò ego viæ dux vel ad inclytum Argos proficiſcerer,
" Sedulò in navi veloci, aut viâ terreſtri comitans:
" Non ſanè aliquis tecum duce contempto pugnaverit.
Dixit, & ſaltu dato Mercurius in currum & equos
Statim ſcuticam & habenas prehendit manibus;
Inſpiravit autem equis & mulabus animos validos.
Sed cum jam ad turreſque navium & foſſam perveniſſent,
Cuſtodes tum verò primùm circa cœnas occupati erant;
Iis autem ſomnum infudit internuncius Argicîda
Omnibus: ſtatimque aperuit portas, & retruſit vectes,
Introque duxit Priamumque & ſplendida dona in rheda.

Ver. 431.—Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.] Sic ſupià *ver.* 406, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος· & infrà *ver.* 448, Πηληϊάδεω ἀφίκοιο· Pronuntiabatur Πηληϊάδω. Vide ſuprà ad ά, 1.

Ver. 434.—παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.] *Al.* παρὲξ Ἀχιλῆος ἔχεσθαι.

Ver. 435.——δείδοικα καὶ αἰδέομαι] Vide ſuprà ad ν', 481 & 736.

Ver. 436.——γένηται.] *Al.* γένοιτο.

Ver. 438.—ὁμαρτέων·] Pronuntiabatur ὁμαρτῶν. Quomodo & ſcribi poſteà cœptum eſt.

Ver. 439.—πομπὸν ὀνοσσάμενος] Καταφρονήσας ἐμοῦ τοῦ πέμποντος. *Schol.*

Ver. 440.——ἐπαΐξας] Cod. *Harleian.* ἀναΐξας. Quo modo & in uno MS. ſcriptum repperit *Barneſius*. *Al.* ἐπ᾽ ἀΐξας.

Ver. 445. Τοῖσι δ᾽] Vide ſuprà ad Θ', 160; & ad μ', 12. *Barneſius* minùs rectè, Τοῖσιδ᾽.

Ibid.——ἔχευε] *Al.* ἔχυσε.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
Λαχνήεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
Ἀμφὶ δέ οἱ μέγαλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
Στα υροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιῤῥήσσεσκον Ἀχαιοὶ,
Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
Τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιῤῥήσσεσκε καὶ οἶος.
Δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὤῖξε γέροντι,
Ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε·
Ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλυθα
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
Ὀφθαλμοὺς εἶσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούναλα Πηλείωνος,
Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο

Sed quando jam ad tentorium Pelidæ pervenerant
Excelsum, quod Myrmidones fecerant regi,
Lignis abietis cæsis; & desuper texerant
Lanuginoso culmine, ex prato ubi demessuerant:
Circum autem ei magnum septum fecerant regi
Palis densis: januam autem tenebat unus obex
Abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi,
Tres item reserabant ingens claustrum forium,
Ex aliis; Achilles verò obdebat etiam solus.
Et tum quidem Mercurius utilitatum auctor aperuit seni,
Introque duxit inclyta dona pedibus veloci Pelidæ;
E curruque descendit in terram, dixitque;
" O senex, ego quidem deus immortalis veni
" Mercurius; tibi enim me Jupiter ut comitarer ducem viæ præbuit:
" Sed ego quidem redibo, neque Achillis
" In conspectum veniam: indignum enim esset,
" Immortalem deum sic mortales fovere palàm.
" Tu verò ingressus prehende genua Pelidæ,
" Et eum per patrem & matrem comas pulchram

Ver. 448. Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην] Sic suprà *ver.* 443; Ἀλλ' ὅτε δὴ πύρσευς. Vide suprà ad ξ, 433 & 504.

Ver. 451. Λαχνήεντ' ὄροφον,] Τὸν δασύν· λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην, καὶ τῆς τέτων κόμης· ὄροφον γὰρ εἶδον καλάμων πρὸς ὀροφὴν ἐπιτηδείων. *Schol.*

Ver. 453. Σταυροῖσιν] Ὀξέσι ξύλοις, *Scholiast.* *Schol.*

Ibid.——ἐπιβλὴς] Ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. *Schol.*

Ver. 454, 455, 456.——ἐπιῤῥήσσεσκον—ἀνοίγεσκον—ἐπιῤῥήσσεσκε] Vide suprà ad *ver.* 393; & ad β', 221. Cæterùm Codex *Harleianus* utrobique legit ἐπιῤῥήσεσκον.

Ver. 460.—εἰλήλυθα] Vide supra ad φ', 81; & ad ά, 37.

Ver. 466. Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος] Σημειῶσαι δὲ, ὅτι εἰ καὶ προεκθέλικτῶς τῷ γέροντι ἔδοξε καὶ ἀπὸ μητρὸς, ὡς εἰρῆσθαι, καὶ τέκνω

Λίσσεο, κὴ τέκεϑ· ἵνα οἱ ζὺν ϑυμὸν ὀρίνῃς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμϑ δ' ἐξ ἵππων ἅλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
Ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἶκϑ,
Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε, Διὶ φίλϑ· ἐν δέ μιν αὐτὸν
Εὗρ'· ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείαλο· τῷ δὲ δύ' οἴω
Ἥρως Αὐτομέδων τε, κὴ Ἄλκιμϑ ὄζϑ Ἄρηϑ,
Ποίπνυον πάρεσϑε· (νέον δ' ἀπέληϑεν ἐδωδῆς
Ἔσθων κὴ πίνων, ἔτι κὴ παρέκειτο τράπεζα.)
Τὼς δ' ἔλαϑ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα σὰς,
Χερσὶν Ἀχιλλῆϑ λάβε γούναϑα, κὴ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον υἱάς.
Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ

" Supplex ora, & filium: ut ei animum commoveas.
Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum
Mercurius: Priamus verò de curru desiliit in terram,
Idæumque ibidem reliquit: is verò manebat continens
Equos mulasque: Senex autem rectà ivit per domum,
Ubi Achilles sedebat, Jovi charus: intusque eum ipsum
Invenit; socii verò seorsùm sedebant: ei autem duo soli
Heros Automedonque, & Alcimus ramus Martis,
Ministrabant astantes: (modò autem destiterat à cibo,
Postquàm ederat et biberat; adhuc etiam aderat mensa.)
Hos autem latuit ingressus Priamus magnus, propè verò stans,
Manibus Achillis prehendit genua, et osculatus est manus
Terribiles, homicidas, quæ ei multos interfecerant filios.
Ut verò cum virum malum magnum cepit, qui in patriâ

τέκνα ἱκεῖσϑαι τὸν Ἀχιλλέα, ὅμως ἐ γίνεσϑαι τοῦτο· τάχα μὲν κὴ διότι ἐξέκρισεν ἡ λύπη τῆς τῦ γέροντϑ ψυχῆς τὴν τῦ διδασκάλϑ Ἑρμῦ μείοδον. *Eustath.* Vide infrà ad *ver.* 486.

Ver. 467.——τέκεϑ· ἵνα] Quâ ratione, τέκεϑ, hîc ultimam producat; item λῖπεν, *ver.* 470; & Διῖ, *ver.* 472; & ἄλλον, *ver.* 481; & ἐνὶ, *ver.* 497; vide suprà ad ά, 51.

Ver. 469.——ἐξ ἵππων ἅλτο χαμᾶζε,]
——è curru saltum dedit ocyùs arvis.
Æn. XII. 681.
Vide suprà ad γ', 29.

Ver. 470.——κατ' αὖθι] *Al.* καὶαῦθι.

Ver. 472. Τῇ ῥ'] *Ubi utique*——. *Ubi scilicèt*——.

Ibid.—ἵζεσκε,] *Sedere solebat*——. Vide suprà ad β', 221.

Ver. 473.—ἀπάνευθε] Vide suprà ad ά, 349.

Ibid.——καθείαλο·] *Al.* καθήαλο.

Ibid.——τῷ δὲ δύ'] *Al.* τὼ δὲ δύ'. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 475. Ποίπνυον] De hujus vocis mediâ hoc in loco *productâ*, suprà autem σ', 421, *correptâ*; vide suprà ad ν', 103; & ad ό, 24.

Ver. 476. Ἔσθων κὴ πίνων, ἔτι κὴ παρέκειτο τράπεζα.] Φασὶ γὰρ τοῖς Παλαιοῖς μὴ ὅλως αἴρεσϑαι τὴν τράπεζαν· χωρὶς εἰ μὴ διὰ τὴν τῦ Πατρόκλϑ λύπην. *Schol.* Τῷ δὲ μὴ αἴρεσϑαι τὰς τραπέζας, ἐναντιῦσϑαι δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι· " Ἔσθων κὴ πίνων, ἔτι κὴ παρέκειτο τράπεζα." Ἀναγνωσέον ὧν ὕτω, " Ἔσθων κὴ πίνων ἔτι, " κὴ παρέκειτο τράπεζα." Ἢ τὸν καιρὸν αἰτιᾶσϑαι τὸν παρόντα δεῖ. Πῶς γὰρ ἦν πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ πενθοῦντι παρακεῖσϑαι τράπεζαν, καθάπερ τοῖς εὐωχυμένοις, παρ' ὅλην τὴν ζυνεσίαν; *Athæneus, Lib.* I. *cap* 10. Verùm, ut opinor, præstat Vulgata Lectio. Neque omninò, uti ad hunc *Athenæi* locum annotat *Casaubonus*, inde sequitur mensas post cœnam auferri non solitas; hoc enim ait Poëta, *Achillem* tam exiguo tempore à comedendo & bibendo desiisse, ut ei adhuc mensa adesset.

Ver. 478. Χερσὶν Ἀχιλλῆϑ λάβε γούναϑα,]
Tendentemque manus Priamum conspexit inermes. *Æn.* I. 491.

Ver. 480. Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ', &c.] Ἐϑϑ

Φῶτα καλακτείνας, ἄλλον ἐξίκεσο δῆμον,
Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειῆ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωνλας·
Ὡς Ἀχιλλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλυς δὲ ἴδονλο.
Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Μνῆσαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τηλίκυ, ὥσπερ ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήρος ὀδῷ.
Καὶ μέν πού κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόνλες
Τείρεσ', ὀδέ τις ἐσὶν, ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
Ἀλλ' ἦτοι κείνός γε, σέθεν ζώονλος ἀκούων,
Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάνλα
Ὄψεσθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθεν ἰόνλα·

Homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem,
Viri ad divitis *domum*, ſtupor autem tenet aſpicientes:
Sic Achilles obſtupuit, conſpicatus Priamum deo ſimilem:
Obſtupuerunt & cæteri, alterque in alterum intuebatur.
Hunc etiam ſupplicans Priamus verbis allocutus eſt;
" Recordare patris tui, diis ſimilis Achille,
" Ejuſdem ætatis, quâ & ego, gravi in ſenectutis limine.
" Et illum quidem fortè vicini circumſiſtentes
" Premunt, neque quis eſt, qui malum & perniciem arceat:
" Et tamen ille quidem, te vivere audiens,
" Gaudetque in animo, ſperatque dies omnes
" Viſurum dilectum filium, à Trojâ reverſum:

ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸν ἀκύσιον φόνον ἐρασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος· καὶ παραγίγνεσθαι εἴς τινος οἰκίαν ἀνδρὸς πλουσίου, καὶ καθίζειν· ἐπὶ τῆς οἰκίας Συνεκαλυμμένον καθαρσίων δεόμενον. *Schol.*

Ver. 481.——ἄλλον ἐξίκεσο δῆμον,] *Barnesius.* ex uno MS. edidit ἄλλων ἐξίκεσο δῆμον· itaque omninò ſcribendum cenſet propter id quod legitur, *Odyſſ.* ὁ, 238;

——ὁ δ' ἄλλων ἵκεσο δῆμον.

Et *Odyſſ.* ὑ, 219;

Ἄλλων δῆμον ἵκεσθαι——.

Sed mutato nihil opus. Nam & alibi occurrit ἄλλον δῆμον, ubi codices inter ſe conveniunt:

Δῆ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκεσο, παῖρίδα φεύγων. *Odyſſ.* ὁ, 228.
——ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον. ω', 382.

Ver. 482.——ἴσχει] *Al.* ἴσχεν.

Ver. 483.—Θεοειδέα·] Sic infrà *ver.* 486. Θεοῖς ἐπιείκελ'. Vide ſuprà ad *ver.* 217. Pronuntiabatur autem Θεοειδῆ.

Ver. 486. Μνῆσαι πατρὸς σεῖο——Τηλίκυ, ὥσπερ ἐγὼν,]

——miſeri te ſiqua parentis
Tangere cura poteſt, oro, (fuit & tibi talis
Anchiſes genitor,) Dauni miſerere ſenectæ. *Æn.* XII. 932.

Καὶ τὰ μέτρα τῶν ἐσχηματισμένων λόγων παιδεύει ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι οὐ (fortè οὐ μόνον) τῆς εὐπρεπείας δεῖται, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρείᾳ Συνδρομίας. Τῶν γὰρ πάνλων χρεία ἐσίν· ὅσων μὲν ἡ χρεία παραδίδωσι, ταῦτα ὁ καιρὸς παραιτεῖται. Διδάσκει δὲ τοῦτο ἐν τοῖς Ἑρμοῦ λόγοις πρὸς Πρίαμον Ὅμηρος. Τοῦτον γὰρ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκαλος ὢν, παιδεύει πῶς χρὴ ἐνλυχεῖν Ἀχιλλεῖ, καὶ παραδίδωσι τὰς μεθόδους τῆς ἱκεσίας· " Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γύνα- " τα, &c." (ſuprà *ver.* 465.) Καὶ πάνλας τὰς ἀριθμὸς τῆς ἱκεσίας παραλαμβάνει, τὸ γένος τοῦ Ἀχιλλέως, πατρὸς, μητρὸς, υἱοῦ. Ταῦτα μαθὼν ὁ γέρων, οἷδε τέχνην κατὰ τέχνας. Προσελθὼν γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ, τὸ γενεῖον ἐπιλαμβάνεσθαι, καὶ λέγει· " Μνῆσαι πατρὸς " σεῖο, Θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ." Καὶ ὅτε τοῦ παιδὸς μέμνηλαι, ὅτε τῆς μήτρος, ἀλλὰ τῶν προγόνων· τὴν πολλὴν γὰρ χορηγίαν παρέλιπε τῇ χρείᾳ τοῦ παιδός. *Dionyſ. Halicarn. Lib. qui inſcribitur* Τέχνη, §. 9. " Epilogus " quidem quis unquam poterit illis Priami rogantis Achillem precibus æquari?" *Quintilian. Lib.* X. *cap.* 1. Vide & ſuprà ad *ver.* 360.

Ibid.——σεῖο,] *Al.* σεῖο.

Ver. 487.——ὥσπερ ἐγὼν,] *Heraclides Ponticus* loco ſuprà (*ver.* 360.) citato legit οἷος ἐγώ.

Ver. 489.—ἀρὴν] Vide ſuprà ad σ', 100; & ad ξ', 485.

Ver. 492.——Τροίηθεν ἰόνλα·] *Al.* Τροίηθε μολόνλα.

Ver.

Αὐταὶρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ὔτινα φημὶ λελεῖφθαι.
Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἷες Ἀχαιῶν·
Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
Τὰς δ' ἄλλας μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
Τῶν μὲν πολλῶν θῆρ' Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἰρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτάς,
Τὸν ζὺ πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
Ἔτλην δ', οἷ' ἄπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,

"Sed ego infelicissimus, genui enim filios fortissimos
"Trojâ in latâ, eorumque neminem autumo relictum esse.
"Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum:
"Undeviginti quidem uno ex ventre erant,
"Cæteros autem mihi pepererunt in ædibus mulieres.
"Ex his plerorumque quidem impetuosus Mars genua solvit:
"Qui verò mihi unicus erat, tutabaturque urbem & ipsos,
"Hunc tu nuper interfeciſti, pugnantem pro patriâ,
"Hectorem: hujus nunc gratiâ venio ad naves Achivorum,
"Redempturus à te, feroque infinita dona.
"Sed reverere deos, Achille, meique ipsius miserere,
"Recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior,
"Sustinui enim, qualia nequaquam aliquis super terram mortalis alius,
"Viri filiorum interfectoris ad os manum admovere.
Sic dixit: Ei autem de patre desiderium excitavit luctûs,
Prehensâque manu, removit à se lenitèr senem.
Hi verò recordati, hic quidem Hectoris homicîdæ,

Ver. 493.—ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους] Vide ſuprà ad *ver.* 255.

Ver. 496. Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος] *Theocritus Hecubæ* viginti filios tribuit.

Οὔθ' Ἕκτωρ, Ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκαλι παίδων. *Idyll.* XV. *ver.* 139.

Quem ad locum *Scholiaſtes* citante hîc *Barneſio*; Τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ· ἀποκέχρηται, ὡς καὶ Σιμωνίδης· Ὁμηρος δὲ, Ἐννεακαίδεκα λέγει.

Ver. 499.—εἰρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτάς,] Vide ſuprà ad χ', 507; & ad ζ', 402.

Ver. 502. Λυσόμενος παρὰ ζεῖο,] Exanimumque auro corpus vendebat Achilles. *Æn.* I. 488.

Ver. 503. Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ,] *Al.* Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς. *Al.* αἰδοῖο.

Ver. 504. Μνησάμενος ζοῦ πατρός·] Vide ſuprà ad *ver.* 486.

Ver. 506.——χεῖρ' ὀρέγεσθαι.] *Al.* χεῖρας ὀρέξαι.

Ver. 507.——ἄρα] *Ut par erat*——.

Ibid.—ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,] Ἐπιθυμίαν θρήνου ἐνεβάλετο. *Schol.* Vide ſuprà ad ψ', 108.

Ver 509.——ἀνδροφόνοιο,] Vide ſuprà ad ϖ', 77.

Ver.

Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοσε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ ςοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος, ἦδ' ἀπὸ γυίων,
Αὐτικ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γερούλα δὲ χειρὸς ἀνίςη,
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἆ δειλ', ἦ δὴ πολλὰ κακ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμὸς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξα; ζιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
Ἐν θυμῷ καλακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,

510 Flebat crebris lachrymis, ante pedes Achillis provolutus;
At Achilles flebat ſuum patrem, interdumque viciſſim
Patroclum: Eorum autem gemitus per ædes excitabatur.
At poſtquàm luctu ſatiatus eſt nobilis Achilles,
Et ei è præcordiis abiit deſiderium, atque ex artubus,
515 Protinùs è ſede ſurrexit, ſenemque manu *prehenſum* erexit,
Miſeratus canumque caput, canumque mentum:
Et ipſum editâ voce verbis alatis allocutus eſt;
" Ah miſer, certè jam multa mala tolerâſti tuo in animo.
" Quomodo ſuſtinuiſti ad naves Achivorum venire ſolus,
520 " Viri in conſpectum, qui tibi multoſque & ſtrenuos
" Filios interfeci? Ferreum certè tibi cor.
" Sed agè jam conſide in ſede; dolores autem prorsùs
" In animo reſidere ſinamus, dolentes licèt:
" Nullus enim profectus eſt triſtis luctûs.
525 " Sic enim fato tribuunt dii miſeris mortalibus,

Ver. 510, 511. Κλαῖ'—κλαῖεν] Vide ſuprà ad ν', 84.

Ver. 512. —— ὀρώρει.] Vide ſuprà ad φ', 352; & ad β', 810.

Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο] *Galenus de Hippocratis & Platonis Dogmatibus, Lib.* IV. *cap.* 7, locum hunc hoc modo citat;

Ἀλλ' ὅτε δὴ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθη,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος ἠδ' [ἵμερος, ἠδ'] ἀπὸ γυίων.

Utì *Odyſſ.* δ', 541.

Ibid.—τετάρπετο] Vide ſuprà ad ψ', 10.

Ver. 522. Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ] Ὑπερφυὼς δὲ φαίνεται περὶ τὴν παραμυθίαν ὁ ποιητὴς εὐδοκιμεῖν, ποιήσας τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα πρὸς τὸν Πρίαμον ἥκοντα ἐπὶ λύτρα τοῦ Ἕκτορος, ταυτί, " Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ, &c. *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll.*

Ver. 523.—ἐάσομεν,] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ibid.——ἀχνύμενοι] Sic infrà *ver.* 526, ἀχνυμένης. Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 524.——πρῆξις] Vide ſuprà ad ι', 192.

Ver. 525. Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,] Οὐ——ἁπλῶς εἶπε τὸ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἐπικεκλῶσθαι λυπηρὸν βίον, ἀλλὰ τοῖς ἄφροσι καὶ ἀνοήτοις, ὡς δειλαίους καὶ οἰκτροὺς διὰ μοχθηρίαν ὄντας, εἰωθὸς δειλὸς καὶ οἰζυρὸς προσαγορεύειν. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ver. 526.—αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδίης εἰσι.] Ita ferè apud *Heſiodum*;

Ὥςε θεοὶ δ' ἔζωον ἀκηδίᾳ θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος——.

Ἔργ. καὶ Ἡμιερ. l. 112.

Et

Ζώειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερῳ δὲ, ἑάων·
Ὧι μὲν κακμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
Ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
Ὧι δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
Καί ἑ κακὴ βέβρωσις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
Φοιτᾷ δ' ἄτε θεοῖσι τετιμένος, ἄτε βροτοῖσιν.
Ὡς μὲν τῷ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
Καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅτι οἱ ἄτι

" Ut vivant triſtes; ipſi verò ſine curis ſunt.
" Duo quippe dolia jacent in Jovis limine
" Donorum, quæ dat, *alterum* malorum; alterum verò, bonorum:
" Cui quidem miſcens dederit Jupiter fulmine gaudens,
" Interdum quidem in malum ille incidit, interdum & in bonum:
" Cui verò ex malis dederit, injuriis obnoxium facit;
" Et illum exitialis dira calamitas ſuper terram almam exercet:
" Vagaturque nec diis honoratus, neque mortalibus.
" Sic quidem & Peleo dii dederunt illuſtria dona
" A natalibus: omnes enim inter homines *eminentèr* ornatus erat
" Opibuſque, divitiiſque, imperabat verò Myrmidonibus,
" Et ei mortali licèt deam fecerunt uxorem:
" Sed & huic impoſuit deus malum, quòd ei nequaquàm

Et apud *Lucretium*;

——Deos ſecurum agere ævum.
Lib. V. 83; VI. 57.

Et *Lib.* I. *ver.* 57, 60;

Omnis enim per ſe Divûm natura neceſſe eſt
Immortali ævo ſummâ cum pace fruatur;
——privata dolore omni, privata periclis.

Ver. 526.—ἀχνυμένους] *Plutarchus* locis uprà citatis legit ἀχνυμένοις.

Ver. 527. Δοιοὶ γάρ τε πίθοι] Εἰς παραβολὴν Πριάμου ὁ Ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα. *Schol.* Porrò *Plutarchus* verſus hoſce cum loco iſto *Heſiodi* de *Pandoræ* Dolio, Ἔργ. καὶ Ἡμερ. l. 94, &c. conferens: Ὁ δὲ (inquit) μετὰ τοῦτον [Ὅμηρος] καὶ τῇ δόξῃ καὶ τῷ χρόνῳ, καίτοι τῶν Μουσῶν ἀναγορεύων ἑαυτὸν μαθητὴν Ἡσίοδον, καὶ ὕστερον ἐν πίθῳ καθείρξας τὰ κακὰ, τὴν Πανδώραν ἀνοίξασαν ἀποφαίνει ζεδάσαι τὸ πλῆθος ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν. *De Conſolat. ad Apollon.* Ubi in tranſcurſu notandum. *Plutarcho Heſiodum Homero* recentiorem eſſe viſum. Cæterùm vituperat hîc *Homerum Plato*; Οὐκ ἄρα ἀποδεκτέον ὅτε Ὁμήρῳ ὅτ' ἄλλῳ ποιητῇ ταύτην τὴν ἁμαρτίαν περὶ τοὺς θεοὺς ἁμαρτάνοντι, καὶ λέγοντος ὡς δοιοὶ πίθοι—— " κακείαται ἐν Διὸς οὔδει, Κηρῶν ἔμπλεοι· ὁ " μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ, δειλῶν." *De Republ. Lib.* II.

Ver. 528. Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερῳ δὲ, ἑάων·] *Al.* Κηρῶν ἔμπλεοι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν. Quomodo legit *Plutarchus de audiendis Poëtis*, itemque *Plato* loco jam citato.

Ἐν πατρὶ ἐσθλὼν πάμπαν ζυγὸν δαίσηται βροτοῖς
Ἀθάναλοι——.

Pindar. Pythior. Od. III. *ver.* 145.

Ubi *Scholiaſtes*, citante *Duport. Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum; Οὕτως ἐδέξατο δύο πίθους, ἕνα φαύλων καὶ ἕνα ἀγαθῶν.

Ver. 532.——βέβρωσις] Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· νῦν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. Ἔνιοι δὲ βεβρωσιν τὸν οἶκον ἐξεδεξάσθαι. *Schol.* Ita *Callimachus*;

Νῦν δὲ κακὰ βέβρωσις ἐν ὀφθαλμοῖσι καθῆται. *Hymn. in Cererem, ver.* 102.

Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένεϊο κρειόντων,
Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· ὐδέ νυ τόν γε
Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
Ἥμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
Καί ζε, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἔέργει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων·
Τῶν ζε, γέρον, πλύτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι τῆμα τόδ' ἤγαγον ὠρανίωνες,
Αἰεί τοι περὶ ἄξυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαζον ὀδύρεο ζὸν κατὰ θυμόν.
Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἑῆος,
Οὐδέ μιν ἀνσήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων, Πρίαμος θεοειδής·
Μή μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν Ἕκτωρ

" Filiorumi n ædibus ſoboles nata eſt regno ſucceſſurorum,
" Sed unum filium genuit immaturâ morte perituram: nec tamen hunc
" Jam ſenem foveo; valde enim procul à patriâ
" Sedeo in Trojâ, teque contriſtans, atque tuos liberos.
" Et te, ſenex, olim quidem audimus opibus floruiſſe,
" Quantas Leſbus ſuprà Macaris ſedes intùs continet,
" Et Phrygia deſuper, & Helleſpontus immenſus:
" Inter hos, te, ſenex, divitiiſque & filius aiunt ornatum excelluiſſe.
" At poſtquàm tibi cladem hanc intulerunt cœlites,
" Aſſiduè tibi circa urbem prœliaque cædeſque virorum:
" Perſer *tamen*, nec perpetuò mœre tuo in animo.
" Nihil enim proficies, triſtatus de filio tuo,
" Neque ipſum reſurgere facies, priùs etiam malum aliud paſſus fueris.
Ei verò reſpondit deindè ſenex, Priamus deo ſimilis;
" Nè me dum in ſede colloca, Jovis alumne, quamdiù Hector

Ver. 540.——παναώριον·] Ἡ τὸν πάνυ ἄωρον λέγει, παρὰ τὴν ὥραν, τὸν καιρόν·—— ἢ παρὰ τὴν ὥραν, τὴν φροντίδα, τὸν πάνυ περφρονῖσμένον. *Euſtath.*

Ver. 544. Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος] Vide ſuprà ad ά, 51. *Julianus, Orat.* 2, legit, Ὅσσον Λέσβος ἔσω μακάρων ἕδος. *Dion. Chryſoſtomus*, §. 33, legit, Ὅσσων Λέσβος ἄνω Μακάρων ἕδος. *Suidas* autem, notante *Barneſio*, citat, Ἡδ' ὅσα Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος. Cæterùm *Strabo, Geograph. lib.* VIII. legiſſe videtur, Μάκαρος πόλιν.

Ibid.—Μάκαρος ἕδος] Ἀντὶ τῦ οἰκητήριον· ἔκλισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρινάκη, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. *Schol.*

Ver. 546. Των Ζε,] *Al.* Τῶ Ζε.

Ver. 547, 549.—ἐπεί τοι τῆμα τόδ' ἤγαγον ὠρανίωνες —— Ἄνσχεο,]

——ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
Τύχας δοθείσας ἐξ' ἀναίσκαῖον φέρειν.
Sophocl. Philoctet. ver. 1309.

Ver. 548.——μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·] Sic *Odyſſ.* λ', 611;

" Τρμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀν-
" δροκτασίαι τε."

Quo de loco *Gellius*; " Ante omnes (in-
" quit) apud Homerum, ejuſdem rei atque
" ſententiæ luculenta exaggeratio eſt——
" Τρμῖναί τε, &c. Nam quum omnia iſta
" ——multa & continua nomina nihil
" plus demonſtrent quàm prœlium, hujus
" tamen rei varia facies delectabilitèr ac de-
" corè multis variiſque verbis depicta eſt."
Lib. XIII. *cap.* 22.

Ver. 550.——πρήξεις] Vide ſuprà ad ν', 192.

Ver. 551.——ὐδέ μιν ἀνσήσεις,]

Τόλμα δ' ὐ γὰρ ἀνάξεις σφῶ' ἔντερθεν
Κλαίων τὰς φθιμένας ἄνω.
Euripid. Alceſt. ver. 986.

Ver.

Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃ· ζὺ δὲ δέξαι ἄποινα
Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· ζὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναιο, κὴ ἔλθοις
Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Ἕκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,
Μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Καὶ δέ ζε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
Ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἥβων,
Ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας
Ῥεῖα μεταχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

" Jacet in tentoriis inſepultus; ſed citiſſimè
" Redemptum redde, ut oculis videam: tu verò accipe dona
" Multa, quæ tibi afferimus: tu autem his fruaris *utinam*, & pervenias
" Tuam in patriam terram, poſtquàm me primùm ſiviſti
" Ipſum vivereque & aſpicere lumen ſolis.
Hunc autem torvè intuitus allocutus eſt pedibus velox Achilles;
" Nè ampliùs nunc me irrita, ſenex: habeo enim in animo & ipſe
" Hectorem tibi redemptum reddere; à Jove enim mihi nuncia venit,
" Mater, quæ me peperit, filia marini ſenis:
" Sed & te ſentio, Priame, animo, neque me lates,
" Quòd Deorum aliquis te duxerit celeres ad naves Achivorum:
" Haud enim auſus eſſet mortalis *ullus* intrare, nè ætate quidem admodùm florens
" In caſtra: neque enim cuſtodes latuiſſet, neque obices
" Facilè reſeràſſet portarum noſtrarum.

Ver. 555—561. Λῦσον——λῦσαι·] Vide ſuprà ad ά, 20.

Ver. 556.——φέρομεν·] *Al.* φέρομαι.

Ver. 557.——πρῶτον] *Al.* πρῶτόν.

Ibid. & *ver.* 695.—ἔασας—ἐάσω.] Vide ſuprà ad δ', 42. Malè *Barneſius* ἔασας ——ἐάσω. Porrò *Etymolog. Magn.* notante *Barneſio*, hîc legit ἔασας· exponitque ἐχαροποίησας, ἀπὸ τῶ ἥδω, ἥσω· ἥσας, ϗ ἐν διαιρέσει ἔασας. *Scholiaſtes* itidem exponit εὐφρανας. Sed hoc, ut rectè obſervavit *Barneſius*, cum ſequenti, " Αὐτόν τε ζώειν, &c. parùm aptè congruit. Vide & *ver.* 569.

Ver 559.——ὑπόδρα ἰδὼν] Ἐπεὶ δῶρων ὑπέμνησε. *Schol.*

Ver. 560. Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε,] Ἐπεὶ δὲ μεγάλα δοκοῦν εἶναι ϗ ὄλος τῦ κραλεῖν ὀργῆς, μειζὸν ἐστιν ἡ φυλακὴ ϗ ἡ προνοια τῦ μὴ περιπεσεῖν ὀργῆ μηδὲ ἀλᾶναι· ϗ ταῦτα δεῖ τοῖς ἀναγινώσκουσιν ὑποδεικνύειν μὴ παρέργως, ὅτι τὸν Πρίαμον ὁ Ἀχιλεὺς ὡς ἀνασχέτικός ὢν ὠδὲ πρᾶος, ἡσυχίαν ἄγειν κελεύει ϗ μὴ παροξύνειν αὐτὸν, ὥτως, " Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον, &c. Καὶ τὸν Ἕκτορα λῦσας ϗ περιςείλας αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἀπόνην τίθησιν, πρὶν ἠκισμένον ὑπὸ τῦ πάθους ὀφθῆναι, " Μὴ " ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ, &c." (infrà *ver.* 584.) Τὸ γὰρ ἐπισφαλῶς πρὸς ὀργὴν ἔχοντα, ϗ φύσει πρακτὴν ὄντα, ϗ θυμοειδῆ μὴ λανθάνειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐξευλαβεῖσθαι, ϗ φυλάττεσθαι τὰς αἰτίας, ϗ προκαλαμβάνειν τῷ λογισμῷ πόῤῥωθεν, ὅπως ὠδὲ ἄκων τῷ πάθει περιπεσεῖται, θαυμαςῆς ἐςι προνοίας. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ibid.——νοέω δὲ ϗ αὐτὸς]

——Nec fallunt juſſa ſuperba
Magnanimi Jovis——.

Æn. XII. 877.

Ver. 563.——γιγνώσκω,] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* γινώσκω. Quod perinde eſt: Nam primam producit.

Ver. 564. Ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε] Voculam, Ζε, inſeruit *Barneſius*, ex duorum MSS. auctoritate; quorum alter, Ὅτι θεῶν σ' ἦγε legit; alter, Ὅτι θεός Ζε τις ἦγε. *Vulgg.* Ὅτι θεῶν τις ἦγε.

Ver. 566.——λάθοι,] *Al.* λάθη.

Ver. 567.—μεταχλίσσειε] Ita edidit *Barneſius*.

Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
Μή ζε, γέρον, ἀδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἵκοιο, λέων ὡς, ἆλτο θύραζε,
Οὐκ οἷος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, οἵ ῥα μάλιστα
Τὶν Ἀχιλεὺς ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα
Οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἠμιόνους τε,
Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
Καὶδ δ' ἐπὶ δίφρῳ εἶσαν· ἐΰξέστῳ δ' ἀπ' ἀπήνης
Ἥιρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Καδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐΰννητόν τε χιτῶνα,
Ὄφρα νέκυν πυκάσας δῴη οἰκόνδε φέρεσθαι.
Δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον ἐκ ἐρύσαιτο,

" Ideò nunc nè mihi magis doloribus animum commoveas,
" Nè te, ſenex, nè ipſum quidem in tentoriis ſinam,
" Quantumvis ſupplicem, Jovis autem violem mandata.
Sic dixit: Timuit autem ſenex, & paruit ſermoni.
Pelides verò è domo, leo tanquam, proſiliit foras,
Non ſolus; eum nempè duo famuli comitabantur,
Heros Automedonque & Alcimus, quos quidem maximè
Honorabat Achilles ex ſociis, poſt Patroclum utique mortuum.
Hi tunc à jugo ſolverunt equos mulaſque,
Introſque duxerunt præconem vocalem ſenis:
Et in ſedili collocârunt: elegantèr politâ autem de rhedâ
Detraxerunt Hectorei capitis infinita pretia.
At reliquerunt duo pallia textamque benè tunicam,
Ut cadaver contectum redderet domum aſportandum.
Ancillas autem evocatas lavare is juſſit circumque ungere,
Seorsùm ſublatum, ut nè Priamus videret filium:
Nè is quidem dolenti corde iram non contineret,

neſſus. *Al.* μέλοχλίσειε. Quod, ut opinor, ferri non poteſt. Vide ſuprà ad μ', 448; & ad ά, 140.

Ver. 568.—μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ver. 569. Μή ζε, γέρον, ἀδ'] Edidit *Barneſius*, Μή ζε, γέρων, ἀδ'. Sed nihil opus. Vide ſuprà ad ά, 51. Quanquam *Plutarchus, de audiendis Poëtis*, Μέ ζε, γέρων, ἀδ' legit.

Ver. 574.——Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος,] *Al.* Αὐτομέδων τὸδ' Ἄλκιμος.

Ibid.——οἵ ῥα] *Quos ſcilicèt*——.

Ver. 575. Τὶν Ἀχιλεὺς] Vide ſuprà ad ψ', 703; & ad ν', 103.

Ver. 576, 600.——ζυγόφιν——φαιτομενῇφιν.] Vide ſuprà ad ν', 558.

Ver. 577.——κήρυκα καλήτορα] Ἀπὸ τῦ βοᾶν καὶ ζυγκαλεῖν τὸν ὄχλον. *Schol.*

Ver. 578.—εἶσαν] Cod. *Harleian.* ἧσαν.

Ver. 580.——ἐΰννητόν] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius*. Quocum facit & Codex *Harleianus*. *Al.* ἐύννητον.

Ver. 581.——πυκάσας] Vide ſuprà ad ά, 140.

Ver. 583.—Νόσφιν] Vide ſuprà ad ά, 349.

Ibid.—Πρίαμος ἴδοι υἱόν] *Al.* Πρίαμος ἴδῃ υἱόν. *Al.* Πρίαμός γ' ἴδοι υἱόν. *Al* Πρίαμός μιν ἴδοιτο. Cæterùm quâ ratione, Πρίαμος, hîc ultimam producat; item ἐνὶ, *ver.* 603; & ἄρα, *ver.* 607; vide ſuprà ad ά, 51.

Ver. 584. Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ] Vide ſuprà ad *ver.* 560.

Ibid.

Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί ἑ καλακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἔν δμωαὶ λῦσαν κὴ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἔταροι ἤειραν ἐϋξέσην ἐπ' ἀπήνην.
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Μή μοι, Πάτροκλε, ζκυδμαινέμεν, αἴκε πύθηαι,
Εἰν Ἄϊδός περ ἐὼν, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ ἔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ κὴ τῶν δ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.
Ἦ ῥα, κὴ ἐς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέςη,
Τοίχῳ τῷ ἑτέρῳ, πρυτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες·
Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσι, ἅμα δ' ἠοῖ φαινομενῇφιν
Ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσαλο σίτου,
Τῇπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἡβώοντες·

585 Filium conſpicatus, Achilli autem commoveretur charum cor,
Et ipſum interficeret, Joviſque violaret mandata.
Illud verò poſtquàm ancillæ laverant & unxerant oleo,
Circumque ipſum pallium pulchrum jecerant, atque tunicam,
Ipſe illud Achilles lectis impoſuit ſublatum,
590 Simulque ſocii elevârunt eleganter politam in rhedam.
Ingemuit autem deindè, dilectumque nomine ciebat ſodalem:
" Nè mihi, Patrocle, iraſcaris, ſi fortè audiveris,
" In orco licèt, me Hectora nobilem redemptum reddidiſſe
" Patri ejus; haud enim mihi indecora dedit dona:
595 " Tibi verò ego ex his etiam impertiam, quantum par eſt.
Dixit, & in tentorium rediit nobilis Achilles:
Reſedit autem in ſellâ affabre factâ, unde ſurrexerat,
Pariete ex adverſo, Priamumque allocutus eſt ſermone;
" Filius quidem jam tibi redemptus eſt, ſenex, ut juſſiſti:
600 " Jacet autem in lectis, & cum aurorâ apparente
" Videbis ipſe abducens! nunc verò memores ſimus cœnæ.
" Nam & comas pulchra Niobe memor fuit cibi,
" Cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant,
" Sex quidem filiæ, ſex autem filii pubeſcentes:

Ibid.—ἀχνυμένη] Vide ſuprà ad γ', 260.
Ver. 587.—ἓν] *Ut juſſerat Achilles*——. *ver.* 582.
Ver. 588.—καλὸν] Vide ſuprà ad β', 43.
Ver. 591.—φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον] Vide ſuprà ad ψ', 178 & 220.
Ver. 598.——πρυτὶ] *Al.* πρότ.. Quod perindè eſt.
Ver. 599.—λέλυται,] Vide ſuprà ad ά, 37.
Ibid.——ἐκέλευες·] *Al.* ἐκέλευσας.
Ver. 604.—θυγατέρες,] Vide ſuprà ad ά, 398.

Τὸς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκεθο καλλιπαρήῳ·
Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
Τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιὼ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ, κήδεα πέσσει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιὲ,
Σίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσαι.
Ἦ, καὶ ἀναΐξας οἶν ἀργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

605 " Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu,
" Iratus Niobæ, illas autem Diana ſagittis gaudens,
" Quoniam Latonæ ſe æquiparabat genas pulchræ.
" Dixit *illam* duos peperiſſe, ſe verò peperiſſe multos:
" Illi verò, duo *tantùm* licèt eſſent, omnes perdiderunt.
610 " Et ii quidem novem dies jacebant in cæde, neque quis erat,
" Qui ſepeliret; populos enim lapides fecerat Saturnius:
" Eos autem decimâ die ſepelierunt dii cœlites.
" Et hæc quidem cibi memor fuit, poſtquàm fatigata erat lacrymas fundens.
" Nunc verò alicubi in petris, in montibus deſertis,
615 " In Sipylo, ubi aiunt Dearum eſſe cubilia
" Nympharum, quæ circa Acheloüm choreas ducunt,
" Illic, lapis licèt ſit, immiſſos à diis dolores concoquit.
" Sed agè jam & nos curam geramus, nobilis ſenex,
" Cibi; deindè verò dilectum filium deſleas,
620 " In Ilium vectum: multis autem lacrymis proſequendus tibi erit.
Dixit, & properè ſurgens ovem candidam velox Achilles

Ver. 605, 606. Τὸς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν,——τὰς δ' Ἄρτεμις] Δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παίδων τῆς Νιόβης θάνατος, ἐξ αἰτίας λοιμώδους γενέσθαι, ἢ καὶ ἄλλως ἀπὸ αἰφνιδίου πάθους τινός. Ὅθεν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ἀνάπτεται, οἳ τῷ τοιούτῳ θανάτῳ εἰσὶν αἴτιοι, τόξοις λεγόμενοι βάλλειν τὸς ἔτω θνήσκοντας. *Euſtath.* Vide ſuprà ad τ', 59.

Ver. 607. Οὕνεκ' ἄρα] *Quòd ſcilicèt*——.

Ver. 608.—ἡ δ' αὐτὴ] *Euſtathius* in commentario legit ἠδ' αὐτή.

Ver. 611.——Κρονίων·] De hujus vocis proſodiâ, vide ſuprà ad ά, 265 & 397.

Ver. 613. Ἣ δ' ἄρα] Non hîc ſupervacuum eſt iſtud ἄρα· ſed vim habet in connectendâ ſententiâ cum eo quod præceſſit, *ver.* 602; Καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη——.

Ver. 615. Ἐν Σιπύλῳ,] Ἐν ὄρει τῆς Λυδίας καὶ Μαγνησίας. *Schol.*

Ver. 616.—αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,] Αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν· ἤτοι ἀπὸ τῆ Ἀχελῴᾳ πολαμῷ τῆ ἐν Αἰτωλίᾳ——ἢ διὰ τῆ ἡ Ἀχελῴϊον. Ἀχέλωϊος γὰρ πόλαμὸς ἀπὸ Σιπύλε ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν. *Schol.*

Ver. 617. Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα,] Θρηνῦσαν τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τοιῦτον δυςύχημα Ζεὺς ἐλεήσας, εἰς λίθον μετέβαλεν· ὅς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων προϊέμενος. *Schol.* ad *ver.* 602 ſuprà.

Σφάξ· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπιξαμένως, πειράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπλησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
Ὅσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
Οὐ γὰρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,

Mactavit: Socii verò excoriârunt que & curârunt scitè & decorè,
Minutatim dein secuerunt peritè, & verubus transfixerunt,
Assârunt que accuratè, detraxerunt que omnia.
Automedon autem panem sumptum distribuit in mensâ
Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles.
Ii verò ad cibos paratos appositos manus porrigebant.
At postquàm potûs & cibi amorem exemerant,
Dardanides quidem Priamus admirabatur Achillem,
Quantus erat, qualisque: diis enim visu similis erat.
At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,
Aspiciens vultusque egregios, & sermonem audiens.
At postquàm satiati sunt alter alterius aspectu,
Illum prior allocutus est senex Priamus deo similis;
" Mitte nunc cubitum me quàm primùm, Jovis alumne, ut jam
" Somno dulci oblectemur cubantes:
" Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,

Ver. 622.——ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον] Illi se prædæ accingunt dapibusque futuris:
Tergora diripiunt costis, & viscera nudant:
Pars in frustra secant, verubusque trementia figunt.
Littore ahena locant alii, flammasque ministrant.
Tum victu revocant vires———.
Æn. I. 214.

Ver. 624. Ὤπλησάν τε] Καὶ πας' Ὁμήρῳ τὰ γε τοιαῦτα μάθοι ἄν τις. Οἶσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἑστιάσεσιν, ὅτε ἰχθύσιν αὐτοὺς ἑστιᾷ, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, ὅτε ἐφθοῖς κρέασιν, ἀλλὰ μόνοις ὀπτοῖς. *Plato de Republ. lib.* III.

Ver. 625.——ἄρα] *Ut solitus erat*——.

Ver. 626—644. Καλοῖς ——— καλὰ] Vide suprà ad β', 43.

Ver. 628. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,]
Postquàm exempta fames epulis, mensæque remotæ. *Æn.* I. 220.
Vide suprà ad ψ', 57.

Ver. 631.—Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς, Εἰσορόων ὄψιν]
Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido. *Æn.* I. 617.

Ver. 634 & 659.——θεοειδὴς·] Vide suprà ad *ver.* 217.

Ver. 635. Λέξον] Vide suprà ad β', 515; & ad ι', 613.

Ver. 636.——ταρπώμεθα] *Nos ipsi oblectemur.* Vide suprà ad ψ', 10, & 685.

Ἐξ ὅ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
Ἀλλ' αἰεὶ γενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
Λαυκανίης καθέηκα· πάρ γε μὲν ἔτι πεπάσμην.
Ἦ ῥ'· Ἀχιλεὺς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, γοργέσσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἕλας καθύπερθεν ἔασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐγόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
Τὸν δ' ἐπικερλομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔκτοθι μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν

" Ex quo tuis ſub manibus meus filius amiſit animam :
" Sed aſſiduè ingemiſco & dolores innumerabiles concoquo,
" Aulæ in ſeptis volutatus in ſtercore.
" Nunc tandem etiam cibum guſtavi, & nigrum vinum
" Per guttur demiſi : anteà ſanè nequaquam guſtaveram.
Dixit : Achilles verò ſocios & ancillas juſſit,
Lectos ſub porticu ponere, & ſtragula pulchra
Purpurea injicere, ſterneregue deſupèr tapetas,
Chlænaſque imponere villoſas ſupernè obducendas.
Illæ verò exierunt domo, facem in manibus tenentes :
Statim autem ſtraverunt duos lectos feſtinantes.
Hunc autem falſo metu ludens allocutus eſt pedibus velox Achilles :
" Extrà quidem jam cuba, ſenex optime ; ne quis Achivorum

Ver. 640. Αὐλῆς ἐν χόρτοισι] Ἐν τοῖς περιφράγμασι τῆς αὐλῆς· ὁ ἐστιν ὑπαιθρίοις. *Schol.* Ὅμηρος δὲ τὴν αὐλὴν ἀεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων.——Ὁ μέν τοί γε Πηλεὺς καλαλαμβάνεται (*Iliad.* λ', 773.) " Αὐ-" λῆς ἐν χόρτοι, &c." Ὁ δὲ Πρίαμος, Αὐ-" λῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατα κόπρον." *Athenæus, Lib.* V. *cap.* 3.

Ibid.—ἐν χόρτοισι] Latini, vocem Græcam retinentes, villæ *cohortem* appellabant ; indeque *aves cohortales*, &c. apud *Columellam*.

Ver. 641.——αἴθοπα οἶνον] Vide ſuprà ad ψ', 237.

Ver. 642. Λαυκανίης] Cod. *Harleian.* Λευκανίης. Quo modo & in duobus MSS. ſcriptum repperit *Barneſius*. Vide ſuprà ad χ', 325.

Ver. 644.——ῥήγεα καλὰ Πορφύρε'] Τὰ βαπτὰ στρώματα. *Schol.* Ὅμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατάτερα, λῶτα εἶναι φάσκει, ἤτοι λευκὰ ἢ μὴ βεβαμμένα, ἢ ποικιλμένα. Τὰ δὲ περιστρώματα, ῥήγεα καλὰ, πορφύρεα. *Athenæus, lib.* II. *cap* 9. " Stragulam veſtem, quæ injicitur, " non ſubſternitur, Homerus vocat ῥήγεα." *Caſaubon. ibid.*

Ver. 645. Πορφύρε'] Vide ſuprà ad ά, 338 & 482.

Ver. 647.——δάος] *Al.* φάος.

Ver. 648. Αἶψα δ' ἄρ'] *Statimque proindè ut præceperat Achilles*——*ver.* 643.

Ver. 649.——ἐπικερλομέων] Ἐνθα καὶ σημείωσαι, τὸ κερλομεῖν, ὡ τραχύτητα ἔχον ὑβριστικὴν, ἢ ὀνειδιστικὴν, ἀλλ' εἰσήγησιν φόβου ψευδοῦς, ἵνα μὴ ὁ γέρων βασιλεὺς λυπηθῇ, ὡς ἔξω παραῤῥιπτούμενος. *Euſtath.*

Ibid.—πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς] Sic infrà *ver.* 668, ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς. Vide ſuprà ad ά, 58.

Ver. 650.——λέξο, γέρον φίλε·] Τὸ δὲ ῥηθὲν " λέξο" ἐκ τοῦ ἐλελέγμην, ἐλέλεξο, κλιθὲν, κατὰ τὸ ἐτέτυψο, ἀφαιρέσει ποιητικῇ τῶν αὐξήσεων. *Euſtath.* Immò verò, uti notavit *Barneſius*, ex *Imperativo* λέλεξο fit λέξο, eodem modo δέξο & δέδεξο, *Iliad.* τ', 10. Alii autem, notante itidem *Barneſio*, malè hîc legunt, λέξον γέρον φίλε· & λέξεν γερὸν φίλε. Vide & ſuprà ad β', 515.

Ver.

Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βυληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
Βυλὰς βυλεύεσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἐσί·
Τῶν εἴτις ἰδοίσ θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Καί κεν ἀνάβλησις λύσις νεκροῖο γένηται.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποσσῆμαρ μέμονας κλερεΐζεμεν Ἕκτορα δῖον,
Ὄφρα τεως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδὴς·
Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
Ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
Οἶσθα γὰρ, ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
Ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάσιμεν,

" Huc adveniat conſiliarius, qui mecum aſſiduè
" Conſilia conſultant aſſidentes, ut mos eſt:
" Horum ſi quis te viderit celerem per noctem nigram,
" Continuò diceret Agamemnoni paſtori populorum,
" Et fortè dilatio redemptionis cadaveris fieret.
" Verùm agè mihi hoc dic, & accuratè narra,
" Quot diebus cupis juſta facere Hectori nobili,
" Ut tamdiù ipſeque quieſcam, & copias contineam.
Illi autem reſpondit ſenex Priamus deo ſimilis;
" Siquidem jam me vis celebrare funus Hectori nobili,
" Sic certè mihi faciens, Achille, grata feceris.
" Scis enim, ut intra urbem concludimur, longeque lignum
" Devehendum ex monte: Admodùm verò Trojani metuunt.
" Novem dies quidem ipſum in ædibus lugeremus,

Ver. 651.——οἵ τέ μοι αἰεὶ Βυλὰς βυλεύσι· ——ἢ θέμις ἐσί·] Τὸ δὲ καθὰ θέμις ἐσὶ, ἀντὶ τοῦ αἰεὶ, τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἐσὶ ζεμνότητος, ὡς ἀεί τε τῶν βυληφόρων περὶ αὐτὸν ἀθροιζομένων, καὶ ὡς θεμιτὸν ὂν ὕστερον γίνεσθαι, διὰ τὸ περιφανὲς τοῦ ἥρωος. *Euſtath.*

Ver. 655.——λύσις] *Marcus Meibomius*, notante *Barneſio*, hîc legit ῥύσις.

Ver. 656.——κατάλεξον,] *Barneſius* in uno MS. ſcriptum repperit ἀγόρευσον.

Ver. 657. Ποσσῆμαρ μέμονας κλερεΐζεμεν Ἕκτορα δῖον,] Occurrit apud *Julianum Imperatorem*, *Orat.* 2;

Ἐννῆμαρ μὲν ὅλας κτερείζομεν Ἕκτορα δῖον.

Quem verſum ex hoc loco corruptè citâſſe *Julianum* exiſtimat *Barneſius*; " Cum Auc-" tor," inquit, " ipſe oſtendat, hæc eſſe " *Achillis* interrogatiunculæ partem." Atqui ex Auctoris contextu liquet, verſum hunc non ex *Achillis* interrogatione, ſed ex *Priami* reſponſo eſſe deſumptum; adeoque non hinc, ſed ex verſu 664 infrà, à *Juliano* negligentèr ac fortaſsè memoriter citatum.

Ibid.——μέμονας] Vide ſuprà ad *ver.* 542; & ad ν', 481 & 736.

Ver. 660. Εἰ μὲν δὴ] Vide ſuprà ad *ver.* 406; & ad ξ', 432.

Ver. 661.——ῥέζων,] *Al.* ῥέξας.

Ver. 662.——τηλόθι δ' ὕλη Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος·

Bis ſenos pepigere dies: & pace ſequeſtrâ
Per ſylvas Teucri, mixtique impunè Latini,
Erravêre jugis. Ferro ſonat alta bipenni
Fraxinus——. *Æn.* XI. 133.

Ibid.——ὕλη] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 663.——μάλα δὲ] *Al.* μάλα γάρ.

Ibid.——δεδίασιν.] Sic infrà *ver.* 670, ἄνωγας. Vide ſuprà ad ν', 481 & 736.

Ver. 664.——ἐνὶ μεγάροις] Quâ ratione, vox ἐνὶ, hîc ultimam producat; item φυκιὸν, *ver.* 744; vide ſuprà ad ά, 51.

Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός·
Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἔσαι τοι κἀ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σύ κελεύεις.
Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ἔλλαβε δεξιτερήν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Κήρυξ τε Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρ Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
Ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·

665 " Decimâ autem ſepeliremus, epulareturque populus.
" Undecimâ autem tumulum ſuper ipſo faceremus;
" Duodecimâ verò pugnabimus, ſiquidem neceſſe *erit*.
Eum autem rursùs allocutus eſt pedibus valens nobilis Achilles;
" Erunt tibi & hæc, ſenex Priame, ut tu jubes:
670 " Inhibebo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes.
Sic utique locutus, ad carpum manum ſenis
Prehendit dexteram, ne fortè timeret in animo.
Illi quidem in veſtibulo domûs illic dormierunt
Præco & Priamus, prudentia mentibus conſilia tenentes:
675 At Achilles dormiit in receſſu tentorii benè compacti:
Ei autem Briſeïs accubuit genas pulchra.
Alii quidem diique & mortales bellatores equeſtres
Dormiebant totam per noctem molli domiti ſomno:

Ver. 665.——δαινῦτό] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barneſius*, ut ſit contractum ex δαινύοιτο. Rectè, ut opinor; nam vox δαίνυτο, quod habent Vulgati, mediam neceſſariò corripit:

——νῦν δαίνυαι εὔφρων.
Iliad. ό, 99.
——μεδαίνυται ἠμῖν.
χ', 498.

Porrò, utì hîc annotat *Euſtathius*, optimè congruit δαινῦτο ſive δαινῦσθο cum præcedente θάπτοιμεν· Εἰη δὲ ἂν ἐνταῦθα τὸ, δαίνυτο, [δαινῦτο,] ζυγοπρεπὲς ἴσως ἐκ τοῦ δαινύοιτο· ἵνα ὁμοεγκλίτως εἴη, θάπτοιμεν, δαινύοιτό τε λαός.

Ver. 667.——πολεμίξομεν,] Cod. *Harleian.* πολεμίζομεν.

Ver. 670.——τόσσον πόλεμον χρόνον,] *Al.* πόλεμον τόσσον χρόνον.

Ibid.——ὅσσον ἄνωγας.] *Al.* ὡς σὺ ἄνωγας. Ex verſu (ut videtur) præcedenti.

Ver. 673. Οἱ μὲν] Cod. *Harleian.* Τὼ μέν. Utrumque ferri poſſit. Vide ſuprà ad ά, 566.

Ibid.——ἄρ'] *Ut juſſerat Achilles*——*ver.* 650.

Ver. 674. Κήρυξ] Vide ſuprà ad *ver.* 149.

Ver. 676. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς] Cod. *Harleian.* Τῷ δ' ἄρα Βρισηΐς.

Ibid.——ἄρ'] *Ut ſolita erat*——.

Ibid.——παρελέξατο] Vide ſuprà ad β', 515.

Ver. 677.——ἱπποκορυσταὶ] Vide ſuprà ad φ', 205.

Ver. 678. Εὗδον παννύχιοι——· Ἀλλ' οὐχ' Ἑρμείην]

Nox erat, & placidum carpebant feſſa ſoporem
Corpora:——
——Somno poſitæ ſub nocte ſilenti
Lenibant curas, & corda oblita laborum:
At non infelix animi Phœniſſa; neque unquam
Solvitur in ſomnos, oculiſve aut pectore noctem
Accipit——. *Æneid.* IV. 522.

Ver.

Ἀλλ' οὐχ' Ἑρμείην ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
Ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱερὰς πυλαωρούς.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
Ὦ γέρον, οὔ νύ τι σοί γε μέλει κακὸν· οἷον ἔθ' εὕδεις
Ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς·
Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
Σεῖο δέ κεν ζωὸς ἢ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴκ' Ἀγαμέμνων
Γνοίη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίγη·
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε·
Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐυῤῥεῖος πολαμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Οἱ δ' εἰς ἄγυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
Ἵπποι, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος

Sed non Mercurium utilitatum auctorem ſomnus cepit,
Verſantem animo, quomodò Priamum regem
E navium cœtu educeret, clàm ſacris portarum cuſtodibus.
Stetit autem ſupra caput, & eum ſermone allocutus eſt;
" O ſenex, non utique tibi curæ eſt malum; cùm ita adhuc dormis
" Viros inter hoſtes, poſtquàm te intactum ſivit Achilles:
" Et nunc quidem dilectum filium redemiſti, multaque dediſti:
" Pro te autem vivo vel ter tot dederint dona
" Filii qui ſunt relicti, ſi Agamemnon
" Reſcierit de te Atrides, reſcierintque omnes Achivi.
Sic dixit: Timuit autem ſenex, præconemque excitavit:
Iis autem Mercurius junxit equos mulaſque;
Citò verò ipſe egit per caſtra, neque ullus ſenſit.
Sed cum jam ad meatum perveniſſent pulchrè fluentis fluvii
Xanthi vorticoſi, quem immortalis genuit Jupiter,
Mercurius quidem tum abiit ad excelſum Olympum,
Aurora autem croceo induta peplo ſpargebatur totam ſuper terram:
Ii verò ad urbem agebant lamentiſque gemituque
Equos, mulæ verò cadaver ferebant: neque quis alius

Ver. 679. Ἑρμείην——] Cod. *Harleian.* Ἑρμείαν.

Ver. 680. Ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν,] Vide ſuprà ad π', 647.

Ibid.—βασιλῆα] Vide ſuprà ad ά. 265.

Ver. 684.—εἴασεν] Vide ſuprà ad δ', 42.

Ver. 690. Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας] Cod. *Harleian.* Τοῖσιν δ' Ἑρμείας.

Ver. 692. Ἀλλ' ὅτε δὴ] Vide ſuprà ad ξ', 433.

Ver. 693.——ἀθάνατος] Vide ſuprà ad ά, 398. Cæterùm totum hunc verſum omittit Codex *Harleianus.*

Ver. 695. Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·]

Et jam prima novo ſpargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens Aurora cubile. *Æn.* IV. 584.

Vide ſuprà ad ά, 477.

Ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀσυφοώτην·
Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
Ὄψεσθε, Τρῶες, καὶ Τρωάδες, Ἕκτορ' ἰόντες,
Εἶπότε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ,
Οὐδὲ γυνή· πᾶσας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος.
Ἀγχοῦ δὲ ξύμβλητο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
Πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν ἐϋτροχον αἰζᾶσαι,
Ἅπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος.
Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

Senſit priùs virorum aut eleganter cinctarum mulierum;
Sed Caſſandra, ſimilis aureæ Veneri,
Pergamo conſcenſo, dilectum patrem conſpexit
Stantem in ſellâ, præconemque vocalem:
Illum verò ſuper mulabus vidit jacentem in lectis:
Tum verò ejulavit, clamavitque totam per urbem;
Viſite, Troës, & Troädes, Hectora progreſſi,
" Si quandò & vivo è pugnâ reverſo
" Gaviſi eſtis: magnum enim gaudium urbique erat, totique populo.
Sic dixit: Neque aliquis illic in urbe relictus eſt vir,
Neque mulier; omnes enim intolerandus invaſit luctus:
Prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti.
Primæ ſuper hoc uxorque dilecta & veneranda mater
Vellebant crines ad rhedam volubilem ruentes,
Tangentes caput: flens autem circumſtabat turba.
Et certè totum diem usque ad ſolis occaſum

Ver. 699.——Κασσάνδρη,] Cod. *Harleian.* Κάσσανδρα.

Ibid.——χρυσῇ] Edidit *Barneſius* χρυσέῃ. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide ſuprà ad ύ, 272; & ad ν, 523.

Ver. 701. Ἑσταότ'] Cod. *Harleian.* Ἑσαῶτ'. Quæ ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit Ἑσᾶτ'.

Ibid.——ἀσυφοώτην·] Ἀπὸ τῦ ἐν τῷ ἄσει βοᾶν. *Scbol.*

Ver. 702.——ἄρ'] Non hîc ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα· ſententiam enim connectit cum eo quod præceſſit, *ver.* 697,——ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον——.

Ibid.——ἐφ' ἡμιόνων] *Al.* ὑφ' ἡμιόνων.

Ver. 703. Κώκυσεν] Vide ſuprà ad σ', 37.

Ibid.—γέγωνε] Vide ſuprà ad ξ', 469.

Ver. 704.—Τρωάδες.] *Al.* Τρωϊάδες. Quo modo legit & Codex *Harleianus.*

Ver. 705.—μάχης ἐκνοστήσαντι] *Al.* μάχης ἐκ νοστήσαντι.

Ver. 707.——οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ,]

Contrà turba Phrygum veniens plangentia jungit
Agmina—— *Æn.* XI. 145.

Ibid.——αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνὴρ,] Ita ex duobus MSS. edidit *Barneſius.* Quæ lectio quâ ratione ferri poſſit, vide ſuprà ad ά, 51. *Euſtathius* in Commentario legit, αὐτόθι ἐνὶ πτόλεϊ λείπετο ἀνήρ. *Vulgg.* αὐτόθι ἐνὶ πόλει λίπετ' ἀνήρ.

Ver. 710.—τόν γ' ἄλοχός] Cod. *Harleian.* τῷ δ' ἄλοχος.

Ver. 711. Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν] Τὸ δὲ, ἐπ' ἄμαξαν, Ἰωνικὴν φίλωσιν τῆς ἀμάξης δηλοῖ. *Euſtath.* Vide infrà ad *ver.* 782. *Al.* Τιλλέσθην ἐφ' ἅμαξαν.

Ver.

Ἕκλορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μεμηύδα·
Εἴξατέ μοι, ἁρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἀσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμονδε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέσησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνη.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς,
Θρήνων ἐξάρχους, οἵτε γοόεσσαν ἀοιδὴν
Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἕκλορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, καὶδ δέ με χήρην
Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
Ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
Ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
Πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅσε μιν αὐτὴν

Hectora lachrymas fundentes delamentati fuissent ante portas,
Si non è sellâ senex populum allocutus fuisset;
" Cedite mihi *viâ*, ut mulabus transeam: at deindè
" Satiabitis vos fletu, postquàm vexero domum.
Sic dixit: Hi autem diducti sunt, & cesserunt *viâ* rhedæ.
Illi verò postquàm vexerant in inclytas ædes, eum quidem deindè
Tornatis in lectis posuerunt, juxtaque collocârunt cantores,
Qui nænias auspicarentur; qui quidem gemitibus mistum cantum
Lugubre canebant, adgemebantque mulieres.
Illis autem Andromache ulnas candida exorsa est luctum,
Hectoris homicîdæ caput inter manus tenens;
" *Mi* vir, vitâ juvenis excidisti, meque viduam
" Deseris in ædibus; filius autem infans adeò,
" Quem genuimus tuque egoque calamitosi, neque ipsum puto
" Ad pubertatem perventurum; priùs enim urbs hæc à culmine
" Evertetur: Certè enim periisti custos, qui illam ipsam

Ver. 713. Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα] Vide suprà ad ψ, 154.

Ver. 716.——αὐτὰρ ἔπειτα] Vide suprà ad ά, 464; & ad ξ', 101.

Ver. 717. Ἀσεσθε] Vide suprà ad ψ', 10; & ad γ', 141. Cæterùm Codex *Harleianus* hîc legit Ἀσσεσθε.

Ver. 719. Οἱ δ' ἐπεὶ] *Al.* Ἀλλ' ἐπεί.

Ver. 721. Θρήνων] Cod. *Harleian.* Θρήνυς.

Ibid.——οἵτε γοόεσσαν ἀοιδὴν]

Τίνα δὲ πρεσῳδὸν.
Ἢ τίνα μυσοπόλον σοναχὰν ἐπὶ δάκρυσι,
——ἀναπαλίσομαι;
Euripid. Phœniss. ver. 1505.

Ibid.——οἵτε] *Al.* οἱ δε.

Ver. 722.—ἄρ'] *Ut iis præceptum erat*—.

Ibid.—ἐθρήνεον,] Enuntiabatur ac si scriptum esset ἐθρήνευν, vel ἐθρήννν. Utì & nonnemo *Barnesius*. Vide suprà ad ξ', 116; & σ', 493. Porrò *Barnesius* in uno MS. scriptum repperit ἐθρήνων.

Ver. 723.——λευκώλενος] Vide suprà ad ά, 572; & ad ό, 92.

Ver. 724. Ἕκλορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·]

——ambas
Ad cœlum tendit palmas, & corpore inhæret. *Æn.* X. 844.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο] Vide suprà ad ω', 77.

Ver. 728.——πόλις ἥδε κατ' ἄκρης Πέρσεται·
——ruit alto à culmine Troja.
Æn. II. 290.

Ver. 729.——ὄλωλας] Vide suprà ad γ', 481 & 736; & ad ά, 37.

Ver.

730 Ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς, καὶ νήπια τέκνα·
Αἶ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
Ἕψεαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
Ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Ἀχαιῶν
735 Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρόν ὄλεθρον,
Χωόμενος· ᾧ τινὶ δήπου ἀδελφεὸν ἔκλαγεν Ἕκτωρ,
Ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον ἕδας.
Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαὶ λυγρῇ·
740 Τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
Ἕκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεσθαι ἄλγεα λυγρά.
Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ἔτε κεν αἰεὶ

730 " Servàbas, tuebarisque uxores venerandas, & infantes liberos;
" Quæ jam citò navibus avehentur cavis,
" Et sanè ego inter has: Tu verò, fili, vel me ipsam
" Comitaberis *illuc*, ubi certè indignis operibus exerceberis,
" Laborans pro domino immiti: vel aliquis Achivorum
735 " Projiciet, manu correptum, à turri, tristem ad interitum,
" Iratus; cui fortè fratrem interfecit Hector,
" Aut patrem, vel & filium: Perquàm enim multi Achivorum
" Hectoris manibus mordicùs prehenderunt immensum solum.
" Non enim mitis erat pater tuus in pugnâ tristi:
740 " Ideò & ilium cives quidem lugent per urbem.
" Infandum autem parentibus luctum & mœrorem attulisti,
" Hector, mihi verò præcipuè relicti sunt dolores graves.
" Non enim mihi moriens è lectis manus porrexisti:
" Neque aliquod mihi dixisti prudens dictum, cujus utique perpetuò

Ver. 731.—νηυσὶν ὀχήσονται] Cod. *Harleian.* νηυσ' οἰχήσονται.

Ver. 732. Καὶ δὴ ἐγὼ] *Al.* Καὶ μὲν ἐγώ.

Ver. 734. Ἀεθλεύων] Pronuntiabatur Αθλεύων. Quomodo & in nonnullis scriptum est.

Ver. 735. Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου,] Εντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὁμηρον ποιηταὶ, ῥιπτόμενον κατὰ τῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγυσι τὸν Ἀστυάνακτα. *Schol.*

Ver. 736. Χώομενος· ᾧ τινὶ] Pronuntiabatur Χώμενος, vel Χωΰμενος. *Al.* Χώμενος· ᾧ δή που. Quod quâ ratione ferri possit, vide suprà ad ά, 51.

Ver 737.——ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν]

——cæsis Volscorum millibus ante
Ducentem in Latium Teucros, cecidisse juvabit. *Æn.* XI. 167.

Ver. 738.—ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον ὖδας.] Vide suprà ad β', 418.

Ver. 739.—μείλιχος ἔσκε] Vide suprà ad *ver.* 67.

Ver. 741. Ἀρητὸν] *Al.* Ἀρπτὸν.

Ver. 743. Οὐ γάρ μοι θνήσκων]

——nec te sub tanta pericula missum
Affari extremum miseræ data copia matri? *Æn.* IX. 483.

Ver. 744. Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος,] Pulchra super hâc re *Plutarchi* observatio; Οἱ δὲ πολλοὶ πάντα καλαμέμφονται, καὶ πάντα τὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς *Cumbenonta*, ἐξ ἐπιτείας τύχης καὶ δαιμόνων γίνεσθαι νομίζουσι. Διὸ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὀδύρονται, στένοντες, καὶ τὴν ἑαυτῶν ἀτυχίαν αἰτιώμενοι.—Ἐὰν ἄφωνος [τις ἀποθάνῃ,] μηδὲν προσειπὼν περὶ μηδενὸς· κλαίουσιν λέγουσιν· " Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ἔτε κέν αἰεὶ Μεμνήμην." Ἐὰν προσομιλήσας τι, τῦτ' αἰεὶ πρόχειρον ἔχυσι ὥσπερ ὑπέκκαυμα τῆς λύπης. Ἐὰν ταχέως, &c. *Plutarch. de Consolat. ad Apoll.*

Ibid.

Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ᾽· ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες·
Τῇσιν δ᾽ αὖθ᾽ Ἑκάβη ἀδινὸν ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
Ἦ μέν μοι ζωός περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
Οἱ δ᾽ ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ·
Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Πέρνασχ᾽, ὁππότε λέσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ἐς Σάμον, ἐς τ᾽ Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
Σεῦ δ᾽ ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ,
Πολλὰ ῥυσάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ᾽ ἑτάροιο,
Πατροκλῆος, τὸν ἔπεφνες· ἀνεζῆσεν δέ μιν ὣς ὡς.
Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
Κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὅντ᾽ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ᾽ ἀλίαστον ὄρινε.
Τῇσι δ᾽ ἔπειθ᾽ Ἑλένη τρίτατη ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,

745 " Recordarer noctesque & dies lacrymas fundens.
Sic dixit flens: adgemebant autem mulieres;
Illis verò & Hecuba vehementem exorsa est luctum:
" Hector, meo animo omnium longè chariſſime filiorum,
" Certè mihi etiam dum viveres, charus eras diis,
750 " Illi enim tuî curam geſſerunt etiam in ipſo mortis fato:
" Alios etenim filios meos pedibus velox Achilles
" Vendebat, quemcunque caperet, trans mare infructuoſum,
" In Samum, inque Imbrum, & Lemnum importuoſam:
" Tibi verò poſtquàm eripuit animam longâ acie munito ære,
755 " Sæpè raptavit ſui circa ſepulchrum ſocii
" Patrocli, quem interfeceras; excitavit tamen illum nè ſic quidem.
" Nunc autem mihi roſcidus & recens in ædibus
" Jaces, illi ſimilis, quem argenteo arcu inſignis Apollo
" Suis mitibus telis ſuperveniens interfecit.
760 Sic dixit flens, luctumque vehementem excitavit.
Illis verò deindè Helena tertia exorſa eſt luctum;
" Hector, meo animo levirûm longè chariſſime omnium,

Ibid.——αἶπας] *Al.* εἶπας.
Ver. 750.——ἔεα] *Ut par erat*——.
Ver. 752. Πέρνασχ᾽,] *Vendere ſolebat*——. Vide ſuprà ad *ver.* 67.
Ibid.——ὅντιν᾽] *Al.* ἤν τιν᾽.
Ibid.—ἀτρυγέτοιο,] Vide ſuprà ad ὁ, 27.
Ver. 755. Πολλὰ ῥυσάζεσκεν] Quâ ratione, Πολλὰ, ultimam hîc, etiam extra cæſuram, producat; item ἴκελος, *ver.* 758; & περὶν, *ver.* 764; & εἰκοσόν, *ver.* 765; & κακὸν, *ver.* 767; & ἐνὶ, *ver.* 768; vide ſuprà ad ἀ, 51. Cæterùm edidit *Barneſius*, Πολλά ζε ῥυσάζεσκεν. Sed nihil opus.
Ver. 759. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.] Ἀντὶ τοῦ ὃν ζωπύρῳ αἰφνιδίῳ καὶ ὀξεῖ θανάτῳ τελευτῆσαι——ἀνώδυνοι γὰρ οἱ ὀξεῖς θάνατοι. *Schol.* Vide ſuprà ad *ver.* 605, 606; & ad τ, 59.
Ibid.——κατέπεφνεν.] *Al.* καλαπέφνη.
Ver. 760.——ὄρινε.] *Al.* ἤγειρε.
Ver. 761. Τῇσι δ᾽ ἔπειθ᾽] Cod. *Harleian.* Τῇσι δ᾽ αὖθ᾽.
Ver. 763.——Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,] Vide ſuprà ad ζ, 290.

Ver.

Ἥ μέν μοι τόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
Ἀλλ' ἔπω ζεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, ὅσ' ἀσύφηλον·
Ἀλλ' εἴτις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
Ἦ ἑκυρή, (ἑκυρὸς δὲ, πατὴρ ὥς, ἤπιος αἰεί,)
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ, καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
Τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἐμὸ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·
Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἤπιος, ἠδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἔσενε δῆμος ἀπείρων.
Λαοῖσιν δὲ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄσυδε, μηδέ τι θυμῷ
Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,

" Namque mihi maritus eſt Alexander divinâ formâ præditus,
" Qui me duxit ad Trojam: utinam anteà periiſſem.
" Jam enim nunc mihi hic vigeſimus annus eſt,
" Ex quo huc veni, & à meâ deceſſi patriâ;
" Nunquam tamen à te audivi malum dictum, neque ignominioſum:
" Verùm ſi quis me etiam alius in ædibus increparet
" Levirûm, vel glorum, vel fratriarum elegantibus peplis indutarum,
" Vel ſocrus, (ſocer enim, pater tanquam, mitis ſemper;)
" Tu contrà illum verbis admonens cohibebas,
" Tuâque humanitate & tuis lenibus verbis.
" Quocircà te ſimul fleo & me infelicem, dolens corde;
" Non enim quiſquam mihi jam alius in Trojâ latâ
" Benignus, neque amicus; ſed omnes me abominantur.
Sic dixit flens: adgemuit autem plebs immenſa.
Apud populum verò ſenex Priamus verba dixit;
" Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam animo
" Timeatis Argivorum denſas inſidias; nam Achilles
" Dimittens me ſic pollicitus eſt nigris à navibus,

Ver. 764. Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'·] Cod. *Harleian.* Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίηνδ'· Unde legendum fortaſsè Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίην.

Ibid.—ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.] *Al.* ὡς πρὶν ὄφελλ' ἀπολέσθαι.

Ver. 765.—τόδε εἰκοστὸν] *Al.* τόθ' εἰκοστόν.

Ibid.———εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν, Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην,] Δεκαετία γὰρ ἠθροίσθη ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων· δεκαετία δὲ ἄλλη ἐπορθήθη ἡ Ἰλιος.

Ver. 766.——ἀπελήλυθα] Vide ſuprà ad φ', 81; & ad α, 37.

Ver. 768.———ἐνίπτοι] *Al.* ἐνίσσοι, & ἐνίσποι.

Ver. 769. Δαέρων,] Pronuntiabatur, Δάερων. Quod enim hic ait *Barneſius*, " *Ana-*" *pæſtus* in *Primâ* ſede;" id verò ferri nullo modo poteſt. Vide ſuprà ad *ver.* 734.

Ver. 770.—— αἰεί,] *Al.* αἰεν. *Al.* ἦεν.

Ver. 773.—ἀχνυμένη] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 775.——πεφρίκασιν.] Vide ſuprà ad β', 314.

Ver. 777. Λαοῖσιν δὲ γέρων] Cod. *Harleian.* Λαοῖσιν δ' ὁ γέρων.

Ver. 778. Ἄξετε] *Al.* Ἄξατε. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Μή πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
Ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτὸν Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἰθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, ἕταροί τε,
Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ καλείβετο δάκρυ παρειῶν.
Καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,

" Non priùs se infestaturum, quàm duodecima veniſſet aurora.
Sic dixit: Illi verò ſub rhedis boves muloſque
Junxerunt: ſtatimque deindè antè urbem congregati ſunt.
Novem dies quidem hi adducebant immenſam materiam:
At cum jam decima apparuit lucem mortalibus afferens aurora,
Tum verò extulerunt audacem Hectora lachrymas fundentes:
In pyrâ autem ſummâ cadaver poſuerunt, injeceruntque ignem.
Quandò autem manè genita apparuit roſea digitos aurora,
Tum quidem circa pyram inclyti Hectoris congregatus eſt populus.
Sed poſtquàm congregati ſunt, frequenteſque fuerunt,
Primùm quidem pyram extinxerunt nigro vino
Totam, quantum occupâras ignis vis; at deindè
Oſſa alba legerunt fratres, ſodaleſque,
Lugentes, ubereſque defundebantur lachrymæ per genas.
Et hæc aureum in loculum poſuerunt ſuſcepta,

Ver. 782.——οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν] Nec plauſtris ceſſant vectare gementibus ornos. *Æn.* XI. 138.

Ibid.——ὑπ' ἀμάξῃσιν] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius.* Quocum facit & Codex *Harleianus.* *Vulgo.* ὑφ' ἁμάξῃσιν. Τὸ δὲ, ἅμαξα, οἱ μὲν παλαιοὶ ψιλοῦσι. Καὶ φέρονται ἡ Συναλοιφαὶ τοῦτο δηλοῦσαι· οἷον, "Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν." &c. *Euſtath.* ad σ', 487. Vide ſuprà ad *ver.* 711; item ad μ', 448; & ad χ', 146.

Ver. 783. Ζεύγνυσαν·] Vide ſuprà ad γ', 260.

Ver. 784.——τοί γε ἀγίνεον] *Al.* τείγ' ἐπαγίνεον.

Ibid.—ὕλην·] Vide ſuprà ad γ', 151.

Ver. 786.—ἄρ'] *Ut dixerat Priamus*—— *ver.* 665.

Ver. 787. Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.]

Conſtituere pyras: huc corpora quiſque ſuorum
More tulere patrum; ſubjectiſque ignibus atris
Conditur in tenebras altum caligine cœlum. *Æn.* XI. 185.

Vide & ſuprà ad Ψ', 165.

Ver. 788.——ῥοδοδάκτυλος ἠώς,] Vide ſuprà ad ά, 477.

Ver. 790.—ἐπεί ῥ'] *Poſtquam, ut dictum eſt*——, *ver.* 789.

Ver. 791. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν] Vide ſuprà ad Ψ', 250.

Ibid.——αἰθοπι οἴνῳ] Vide ſuprà ad Ψ', 237.

Ver. 792.——αὐτὰρ ἔπειτα Ὀστέα λευκὰ λέγοντο]

Oſſaque lecta cado texit Chorinæus aheno. *Æn.* VI. 228.

Ver.

Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπεσον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι καθεσόρεσαν μεγάλοισι.
Ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντη,
Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα,
Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὣς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

Purpureis peplis obtecta mollibus:
Mox autem in cavam fossam posuerunt; & supernè
Densis lapidibus straverunt magnis.
Citò verò tumulum aggesserunt, circumque speculatores sedebant quaquaversùs,
Nè priùs ingruerent benè ocreati Achivi.
Aggesto autem tumulo, redierunt, & deindè,
Frequentes congregati, epulati sunt splendidum epulum,
Ædibus in Priami Jovis alumni regis.
Sic illi utique curaverunt funus Hectoris equûm domitoris.

Ver. 796. Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες] Purpureasque super vestes, velamina nota,
Conjiciunt——— *Æn.* VI. 221.

Ver. 797. Αἶψα δ' ἄρ] *Statimque dein-ceps*———.

Ver. 799.———εἵατο] Vide suprà ad φ', 352; ad σ', 596; & ad δ', 492.

Ver. 802. Εὖ συναγειράμενοι,] Cod. *Harleian.* Εὖ τ' ἀναγειράμενοι. *Al.* Εὖ διαγειράμενοι.

Ibid.—συναγειράμενοι,] Vide suprà ad ψ', 685; & ad γ', 141.

Ver. 803.—βασιλῆος.] Vide suprà ad ά, 265.

Ver. 804.——ἱπποδάμοιο.] Vide suprà ad β', 23.

INDEX

RERUM ET VERBORUM,

DE QUIBUS

In præcedentibus annotationibus præcipuè agitur; AUCTORUMQUE ibidem citatorum.

A.

Ἀ Ασάμην, ι, 116
Ἀβίων, ν, 5
Ἄγε δὴ, ε, 249
Ἀγελείη, δ, 128
Ἀγεληδὸν, ϖ, 160
Ἀγκὰς, ε, 371. ξ, 346
Ἀγκυλοτόξης, β, 348
Ἄγνυλον, μ, 148
Ἀγοράασθε, β, 337
Ἀδροτῆτα, χ, 363
Ælianus citatus; δ, 101. ή, 433
Ἀθανάτοισι, De prosodiâ vocum, ἀθανάτω, ἀκάμαλω, Πριαμίδης, &c. ά, 398
Αἰγιόχοιο Διὸς, ά, 202
Αἴδηλον, λ, 155
Αἴδηλως, φ, 220
Αἴθοπα οἶνον, ά, 462
Αἴκως, χ, 336
Αἰολοθώρηξ, δ, 489
Αἰόλον, ή, 222. μ, 167
Αἴον, ό, 252
Ἀκάκητα, ϖ, 185
Ἀκαλαρρείταο, ή, 422
Ἀκερσεκόμης, ύ, 379
Ἀκέφαλω, De istiusmodi versibus, ψ, 2
Achillem, non qualis esse debuerit, sed qualem eum famâ accepisset, depingit Homerus; ά, 2. β, 673, 768. ι, 413. ϖ, 97. ύ, 467
Achilles nusquam ab Homero non inseritur; β, 673, 768. δ, 512. ε, 788. ζ, 99, 414. ή, 113, 228. ν, 324
Ἀχλεὲς αὖτως, ή, 100
Ἀκοντίσσαιλω, δ, 498. ν, 559
Ἀκοσήσας, ζ, 504
Ἀκριτον, ή, 337
Acta Leipsi. citata; δ, 202. ζ, 488. σ, 418
Ἄλα δῖαν, ά, 141
Ἀλαλκομενὶς, δ, 8
Ἀλείψαλο, ξ, 171
Alexis apud Athenæum citatus, ά, 470
Ἀλκὶ, ε, 299
Ἀλόντε, ε, 487
Ἄλοφω, κ, 258
Ἀμαξαν, ώ, 711, 782
Ἀμαρίοπες, ν, 824
Ἀμβαλω, De prosodiâ vocum ὀρέσσι, ὀρᾶτὸς, βαίνω, ἄμβατω, &c. ζ, 434
Ἀμβωμιῦσι, δ, 441
Ἀμήχανος, κ, 167
Ἀμιλεοχίτωνας, ϖ, 419
Ἄμμε, ά, 59. ή, 378
Ἀμοιβοὶ, ν, 793
Ἀμύμονας, ά, 423. β, 673. δ, 83. ζ, 155
Ἀμφὶ Πρίαμον, γ, 146
Ἀμφιβίβηκας, De Temporum ratione; ά, 37. ζ, 355
Ἀμφιλύκη νὺξ, ή, 433
Ἀνὰ, ά, 15
Ἀνάεδνον, ν, 366
Ἀναίτιον αἰτιάασθαι, ν, 755
Ἀνακοιρανέουλα, ή, 824
Ἀνακόλυθον, De hujusmodi Syntaxi; β, 353, 681. γ, 211. δ, 433. ζ, 510. κ, 224, 437. λ, 832. ξ, 141. ό, 630
Ἀνδρειφόντῃ, β, 651
Ἀνδροτῆτα, ϖ, 857
Ἀνδροφόνοιο, ά, 242
Ἀνεκυμβαλίαζον, ϖ, 379
Ἀνέμιμνε, ϖ, 363
Ἀνεμοδρεφὲς ἔγχος, λ, 256
Ἀνέπαλτο, ϑ, 87

Ἀνέψυχον, De vi Temporis imperfecti, ν', 84
Ἀνέωγε, ϖ', 221
Ἀνήνοθεν, λ', 226
Ἀνθεμίδην, δ', 448
Anthologia citata, ξ', 410
Ἀνίει, ὁ, 24
Ἀνιήθεντα νέεσθαι, β', 291
Ἄνοιγε, ά, 348
Ἀνύσας, De Prosodiâ Verborum in άω & άζω, ά, 67. ή, 231
Ἀντίθεον, δ', 88
Ἀνυπεφάσθαι, ξ', 471
Antiptosis, De ejus absurditate; γ', 211. ζ', 396. Θ', 377. κ', 43
Antoninus citatus, β', 111. ξ', 107
Ἀνώγει, ὁ, 180
Ἄνωγεν, ά, 313. Θ', 322
Ἄνωγεν, ξ', 168
Ἀξύλῳ, λ', 155
Ἀολλίσσασα, ζ', 270, 287
Ἀπεδήσαλο, β', 35
Ἀπεμνήσαλο, ώ, 428
Ἀπενίζοιλο, κ', 572
Ἀπέταμνε, De vi Temporis imperfecti, Θ', 87
Ἀπετίσαν, δ', 161
Ἀπέρᾳπετ', μ', 329
Ἀποειπὰν, De hujus vocis Prosodiâ inusitatâ, τ', 35
Ἀποίρσει, φ', 283
Ἀπομανίσας, β', 772
Ἀποπαπλανέυσιν pro ἀποπλανέυσιν restitutum, ξ', 101
Apostiopesis, De istiusmodi constructione; ά, 135, 340, 580. κ', 111. ὁ, 502, 571. ώ, 74
Ἀποχήσωλαι pro ἀποτίσωλαι, restitutum, ν', 745
Ἀποτίση, ί, 508
Ἀποφθίμενον, γ', 322
Ἀρα, De vi hujus particulæ; ά, 308. έ, 748. ζ', 323, 418. ή, 211. Θ', 53, 177, 558. λ', 536. μ', 25, 131, 298. σ', 423
Ἀρα δὴ, Θ', 177
Ἀργέϊαο Νότοιο, λ', 306
Ἀρες, Ἄρες, έ, 31
Ἀρέων, ί, 562
Ἀρεως, ξ', 485
Ἀρήτῆρα, ά, 11
Ἀρθεν, ϖ', 211
Ἀρίμοις, β', 783
Aristarchus reprehensus, Θ', 231. ξ', 148
Aristides Quintilianus citatus, δ', 282. ή, 422. τ', 221. ύ, 59
Ἀριζον *Prandium*, De hujus vocis Prosodiâ, ώ, 124
Aristoteles citatus, ά, 1, 11, 15, 50, 82, 356, 477. β, 391, 558, 671. δ', 126. έ, 800. ζ', 201. ή, 237. Θ', 21, 83, 148. ί, 63, 385, 443, 495, 589. κ', 224, 316. λ', 573. μ', 243. ν', 798. ξ', 291. ό, 317. ρ', 264. σ', 109. ψ', 108. ώ, 54, 258.
Aristophanes citatus, ά, 135, 338. β', 269, 314. γ', 135, 217. δ', 42. έ, 778. ζ', 146, 376. ί, 70, 378. κ', 480. λ', 11. χ', 263. ψ', 485. ώ, 124
Ἄρκιον, ὁ, 502
Ἄρυρα, ζ', 142
Ἀρτια ἤδε, έ, 326
Ἀρχὴ, γ', 100
Ἀσίῳ, β', 461
Ἀσσάλο, τ', 95
Ἄσσον ἴονθ', De numeri Dualis usu; ά, 566. έ, 778. ί, 182
Ἀσσεβᾶ, δ', 75
Asyndeton, De istiusmodi constructione, ά, 105. γ', 23. δ', 89, 327. έ, 276, 840. ζ', 392, 517. ή, 23. λ', 196. μ', 365. ό, 239.
Ἀτάλαιλος, β', 627
Athenæus citatus, ά, 5, 342, 468, 470, 471. δ', 4, 262. έ, 292. ή, 86. Θ', 231. ί, 119, 122. λ', 632, 633, 634, 635. ϖ', 642. ρ', 577. σ', 569, 604. φ', 353. ψ', 2, 270. ώ, 69, 476, 644
Ἄτιτος, ν', 414. ξ', 484
Ἀτευγέτοιο, ά, 316
Ἀτευτάων, β', 157
Ἄτια, ί, 603
Αὐτὰς, ά, 464
Αὖτε, ή, 448
Αὐτόμαλες, β', 418
Αὐτὰς, ά, 4
Ἄφθιτον, ί, 113
Ἀφίει μένος, ν', 444
Ἀφῆντως, ί, 63
Ἄφρονι, δ', 104
Ἀφύξειν, ά, 140
Ἀχεῖον ἰδὼν, De usu elegantiori verborum quorundam, β', 269
Ἄχεις, ϖ', 324
Ἀὼτᾳ, ν', 716

B.

Barnesius reprehensus, ά, 66, 121. β', 233, 348, 818. γ', 22, 248, 357. δ', 42, 202, 257. έ, 439, 487, 572. ζ', 488, 514. ή, 148, 165. Θ', 21, 131, 268. ί, 184, 443, 547, 603, 649. κ', 23, 48, 173, 212. 235, 498, 560. λ', 35, 513, 713, 720. μ', 12, 66, 145. ν', 83, 84, 103, 495, 560, 588, 792. ξ', 101, 141, 402. ό, 24, 66, 164, 343, 478, 540. ϖ', 185, 199, 526, 706. ρ', 564. σ', 238, 470. τ', 72, 397. ύ, 357. χ', 447. ψ', 641. ώ, 74, 98. 657.
Βάσκ' ἴθι, β', 8
Baylius reprehensus, β', 269
Βεβήκει, De Temporum ratione, ά, 211
Βεβλήκει, δ', 492

Βεβλημένος, ν', 212
Βελος ἐχεπευκὲς, Quâ ratione syllabæ breves in fine vocabulorum nonnunquam producantur; ά, 51
Bentleius (*Richardus*) *Homerum* emendat, ξ', 101. σ', 524. φ', 11
——— *Horatium* emendat, ζ', 146. ή, 347
——— *Virgilium* emendat, έ, 769. ζ, 299
——— Notæ ejus ad *Horatium* citatæ, γ', 151. έ, 769
Βίη Ἡρακληείη, β', 658
Βοὴν ἀγαθὸς, β', 408
Βοόωνίες, β', 97
Βυπλῆγι, ζ', 135
Βοῶπις, ά, 551
Βρισήος——Αἰγαίων, ά, 403. ζ', 402

Γ.

ΓΑμοῤῥῶ, ν', 464
Γαμεσσεῖαι, ί, 394
Γὰρ refertur, non ad id quod proximè præcessit, sed ad id quod elegantiùs reticetur; ά, 123, 152. β, 803. έ, 22. ζ', 447. ή, 132, 242, 328. θ', 366, 454. κ', 61. μ', 67, 322. ν', 485, 778. ό, 201. χ', 13. ψ', 890. ώ, 224.
Γάῤ τε, ά, 63. ί, 410
Gatakerus citatus, έ, 769. ε', 83. ύ, 65
Γὲ, De hujus particulæ vi; δ', 21. έ, 287, 303, 603. θ', 458. ί, 315
Γεγήθει, λ', 682. ν', 494
Γέγωνεν, ξ', 469
Gellius citatus, ά, 462. β', 8, 212, 269, 537, 547. γ', 8, 213. ή, 279. λ', 163, 727. μ', 327. ό, 158. ϖ', 583. ύ, 336. χ', 151. ώ, 548.
Γένεΐο ἰαχὴ, De vocalium non elisarum hiatu, δ', 456
Γέντο, θ', 43
Γεφύρας, δ', 371. θ', 378
Γηθήσει, θ', 377
Γιγνώσκων, έ, 433
Γλαυκῶπις Ἀθήνη, ά, 206
Γλήνεα, ώ, 192
Γλὺξ ἐριπῦσα, έ, 357
Γόνυ κάμψειν, ή, 118. τ', 72
Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐςεφάνωτο, λ', 36
Grammatici reprehensi, ά, 37, 140. έ, 371, 487, 778. ξ', 178, 346
Grotius reprehensus, δ', 434

Δ.

ΔΑιμόνι', β', 190
Δαίνυ, ί, 70
Δαιῦτο, ώ, 665
Δαιτὸς ἴσης, ά, 468
Δαίφρονος, λ', 138
Dacier (Domina) citata, β', 848. γ', 180. φ', 6
——— laudata, ό, 451
——— reprehensa, β', 291, 461. ν', 775
Δαμείσῃ, ή, 72
Δὲ, De hujus particulæ vi; ά, 57, 340. γ', 200. ζ', 160. ή, 148. κ', 490. λ', 713. μ', 145
Δέδηε, ν', 736
Δεδήει, β', 93
Δεδμήαλο, γ', 183
Δειδέχατ', δ', 4
Δείδια, ν', 481
Δείδοικα, ε', 261
Δείλης, φ', 111
Δέμας πυρὸς, ν', 673
Demetreus Phalereus citatus, β', 158, 210, 671. γ', 211. δ', 126, 455. έ, 287. μ', 208. ν', 339. ξ', 433. ϖ', 358. φ', 388. ψ', 116, 154
Δενδίλλων, ί, 180
Δὴ, De hujus particulæ vi; ά, 6, 514. β', 158. ζ', 306, 476. ή, 155. ί, 202, 328, 708. κ', 27, 204, 447, 509. λ', 55. μ', 310, ξ', 443. ό, 201
Δῆμος, β', 547
Demosthenes citatus, β', 558
Διάκονος antepenultimam producit, ά, 265
Διακρινέωσιν, β', 475
Dialectus, Homerus dialecto *Ionico-Poëticâ* tantùm usus est, β', 43
Διαπέρσαι, δ', 53
Δίδη, λ', 105
Διδῦναι, ώ, 425
Διέσθαι, σ', 162
Διέφθορας, ό, 128
Digamma Æolicum, ά, 51. γ', 151. ϖ', 172
Διϊπετέος, ϖ', 174
Δικασπόλοι, ά, 238
Diodorus Siculus citatus, ά, 202, 423
Diogenes Laërtius citatus, ζ', 201. ί, 363
Dion. Chrysostomus citatus, ά, 403. β', 205, 872. δ', 455. ί, 189
Dionysius Halicarnassensis citatus, ά, 43, 57, 59, 194, 220, 238, 396, 449, 503. β', 73, 87, 110, 203, 239, 344, 377, 496, 742. γ', 3, 152, 213. δ', 303, 401, 452, 455. ζ', 466. ή, 216. ί, 1, 64, 621. λ', 36, 269, 557. μ', 207, 433. ν', 392. ξ', 347. ό, 201, 348. ϖ', 333, 361. ε', 264. σ', 225, 541, 597. τ', 217, 287. ύ, 307, 476. φ', 195, 240. χ', 211. ψ', 710. ώ, 486
——— reprehensus, κ', 560. τ', 247
Διὸς, γ', 352. ζ', 160
Διὸς ἄγγελοι, ά, 334
Δίπον, De verborum sono rem ipsam depingente; δ', 455. κ', 375
Δυσεικλειτὸς, έ, 55, 578. κ', 230. λ', 333. ψ', 355
Duportus in *Theophrastum* citatus, χ', 159
Δυσαριστοτόκεια, σ', 54

E.

Ἔα, ε, 256

Ἔα, ο, 472

Ἐανῷ, γ, 385. ξ, 178

Ἐᾶσαι, De hujus vocis prosodiâ, δ, 42

Ἔᾶσαν, γ, 113

Ἐβεβήκει, λ, 296

Ἔβρισαν, μ, 359

Ἔγχει ὀρεξάσθω, δ, 307

Ἔχεῖ χαλκείῳ, γ, 380

Ἐδύσαλο, β, 578

Ἐεδνώσαι, γ, 382

Ἐεισαμένη, γ, 389

Ἐῆσ, ά, 393

Εἰ δ' ἄγε, ά, 302, 524. ζ, 376. ϟ, 18. ί, 167

Εἰ μὲν——εἰ δὴ, ά, 135, 137

Εἰ μὲν δὴ, ί, 434

Εἴασ', κ, 299

Εἴαλαι, β, 137

Εἰκελ⊙, ν, 53

Εἰνοσίφυλλον, β, 632

Εἶξας ᾧ θυμῷ, ί, 594

Εἶποτ' ἔην γε, γ, 180

Εἰπόλε δ' αὖτε, ά, 340

Εἰρύαλαι, χ, 303

Εἰρυμένα, ν, 682

Εἰς οἰωνὸς ἄριστ⊙, μ, 243

Εἴσκομεν, ν, 446

Εἰσήκει, δ, 329. έ, 587

Εἰκαρτύναλο, λ, 215

Ἐκαίησελέτο, ά, 75

Ἔκαλον πολέων πρηλέεσσ' ἀραρυῖαν, έ, 774

Ἐκόμισσε, β, 183

Ἐκορέσσαλο, λ, 561

Ἐκπέρσαντ', De numeri dualis usu, β, 288

Ἔκρινεν, De prosodiâ vocum, κρίνω, κρίσις, φαίνω, φαῖσις, &c. ά, 309

Ἐκλορ⊙, ά, 242

Ἐκώκυε, τ, 284

Ἑκὼν, γ, 66

Ἑκὼν ἀέκοντί θυμῷ, δ, 43

Ἐλεῖν, έ, 118

Helena dedecus suum semper profitetur; γ, 173, 242, 404. ζ, 344

Ἐλλίσσελο, ζ, 45

Ἑλώρια, ά, 4

Ἐμβεβαῶτα, έ, 199

Ἐμήνιε, ά, 247

Ἔμπης, ξ, 174

Ἐν κονίῃσι πεσὼν, ν, 508

Enallage, ά, 37, 566. έ, 487

Ἔνδιοι, λ, 725

Ἐνέπρηθον, ί, 585

Ennius citatus, έ, 381. λ, 425

Ἐντέταλαι, έ, 728

Ἔνλυεν, έ, 720

Ἔνλυτον, ί, 203

Ἐξ ἔ δὴ, ά, 6

Ἐξάλλεῖαι, έ, 142

Ἐξαπόλωλε, σ, 290

Ἐξεινισσα, γ, 207

Ἐξείρυσσαν, ν, 194

Ἔξυσ', ξ, 179

Ἐοικας, ό, 90

Ἔολπα, ύ, 186

Ἐπενήνοθε, β, 219

Ἐπέρασσε, φ, 40

Ἐπήλυθε, ϟ, 488

Ἐπηράτε, ί, 228

Ἐπὶ γένασιν, ζ, 92

Ἐπιδρίση, ή, 343

Epigrammata quædam Homero vulgò adscripta ipsius non esse; β, 43

Ἐπικεδομέων, ώ, 649

Ἐπιμάζλυρ⊙, ή, 76

Ἐπιφρασσαίαλο, β, 282

Ἔπονλο, δ, 202

Ἐπώχαλο, μ, 340

Ἔργαθεν, λ, 347

Ἐρέτας ἐπιτηδὲς, ά, 142

Ἐρῆμα φοβεῖται, έ, 140

Ἐρινεὸν, ζ, 433

Ἐρίσσειε, γ, 223

Hermogenes citatus, ί, 589. λ, 269. ν, 339, 761. ό, 1, 11. ϖ, 570

Ἐρυσσάμεν⊙, μ, 190

Ἐρύσσαλο, έ, 344

Ἐρύσσης, έ, 110

Ἔρυλο, ν, 555

Ἐρχαίαι, ϖ, 481

Ἐρωὴ, ϖ, 302

Ἐσεμάσσαλο, ε, 564

Ἔσπελο, ν, 300

Ἐσσεύονλο, ό, 272

Ἔσαν, ά, 535

Ἔσασαν, μ, 55

Ἐσεφάνωλο, ό, 153

Ἐσήκασιν, δ, 434

Ἐσήκει, δ, 367

Ἐσύλα, δ, 105

Ἐτειχίσσανλο, ή, 449

Ἔτευξε, ζ, 314

Ἐτράπετ', ά, 199. κ, 45. λ, 233

Etymolog. Magnum citatum, ν, 745. φ, 80. ϟ, 688

——— reprehensum, ϖ, 363

Εὖ κατὰ κόσμον, κ, 472

Εὖ ναιεταώσας, β, 648

Euripedes citatus, ά, 2, 58, 67, 82, 140, 265, 338, 576. β, 43, 811. γ, 31. δ, 42, 166. έ, 50, 778. ζ, 146, 482. ϟ, 225. ί, 70, 312, 378, 406, 499, 533. κ, 105, 224, 278, 481. λ, 243. ν, 130, 729. ό, 653. ε, 248, 514. σ, 185, 484. ύ, 100. ϕ, 256. ώ, 44, 721

——— emendatus, ά, 82. δ, 242

Εὐρώπα, ά, 498. ϟ, 206

Eustathius reprehensus, γ, 182. έ, 142. ϟ, 377, 379. ί, 67, 115, 328. κ, 43, 98. ν, 114, 775. ξ, 178. ό, 201, 680

Εὐσεβείᾳ, ό, 463

Εὐτμήτῳ, ή, 304

Ἐφίλατο, έ, 61

Ἐφοίτα, γ', 449
Ἐφράσσαιλο, ί, 426
Ἔωμεν, τ', 402
Ἕως ὁ, ά, 193. ό, 539

Z.

Ζεῦ πάτερ, έ, 872
Ζευγνύμεναι, De hujuſmodi vocum proſodiâ, γ', 260
Ζευγνῦμέν', ϖ', 145
Ζυγὸν, έ, 730
Ζωρότερον, ί, 203
Ζωσαμένω, ψ', 685

H.

Ἦ ὐχ, έ, 349. ό, 18
Ἡγερέθοιλα, γ', 231
Ἤγίνεον, σ', 493
Ἠερέθοιλο, β', 448
Ἠετίων ὃς, ζ', 396
Ἥϊα, ν', 103
Ἥϊε, ό, 365
Ἠλάσεον, ό, 21
Ἦλυθε, γ', 205
Ἠμύσειε, δ', 290
Ἤνασσε, ϖ', 172
Ἠνορέην ἐραλειὴν, ζ', 156
Heraclides Ponticus citatus, ά, 194. β', 169. δ', 442. έ, 386, 857. ϖ', 459. ώ, 360
Ἥραρε, δ', 110
Ἡρασάμην, ξ', 317
Ἥρμοσε, ϱ, 210
Heſiodus citatus, γ', 409. δ', 16. ί, 97. ξ', 325. ϖ', 388. ϱ', 111, 461. σ', 209. ύ, 65, 249. χ', 126, 401. ώ, 44, 316, 428
——— *Homero* recentior, β', 43. ώ, 527
Heſychius citatus, ν', 745. ξ', 101

Θ.

Θ Ὅρυν, ϖ', 70
Θεῖον——ἀγῶνα, ή, 298
Θεοειδὴς, β', 623. γ', 16. ζ', 290
Θεοείκελ', ά, 131
Theocritus citatus, γ', 31. δ', 42. ή, 141. ί, 378. ξ', 194. ϖ', 33. τ', 16. ώ, 124
Therſites ab Homero ſemel tantùm memoratur, β', 216
Θήλεας, έ, 269
Θηλύτεραι, δ', 520
Θησέα, De proſodiâ vocum Πηλῆϊ, Πηλῆϊ, Πηλέως, Πηλέᾳ, &c. ά, 265
Θρήκη, λ', 222
Θυές' *Vocativus* pro *Nominativo* nunquam ponitur, β', 107
Thucydides citatus, β', 538, 612, 867
Θυμοφαῖϊὴς, ν', 544
Θυσσανόεσσαν, ϱ, 593

I.

Ἵεν, μ', 33
Ἱερῆϊον, χ', 159
Ἶκρον ἰχθὺν, ϖ', 407
Ἰῆ, ί, 319
Ἰθύει, ϱ', 661
Ἰλῖϊ, ό, 66
Ἰλῦϊ, φ', 318
Ἵνα, κ', 127
Ἵνα μὴ, ή, 353
Inutile, non id quod *non utile* modò, ſed quicquid *utili* maximè eſt *contrarium*, ſignificat; β', 269
Ἰόμωροι, δ', 242
Ἱπποκορυσταὶ, β', 1
Ἵππων ἀποβήσομαι, έ, 227
Ἶρηξ, ν', 62. σ', 615
Ἰσίαιαν, De ſyllabarum vocalibus brevibus conſtantium, ſequentibus duabus conſonantibus, correptione, β', 537
Julianus citatus, β', 101, 448. τ', 56
Ἰφίτυ, De hujus vocis proſodiâ, β', 518
Ἰχὼς, έ, 416

K.

CÆSAR citatus, ί, 48
Cæteri, à Græco Κάτεροι, β', 783
Κάθησο, ά, 565. β', 191
Καθίσσας, ί, 484
Καπνοσσόμενον, ά, 105
Καλέσκεῖο, ό, 338
Κολὸν, De hujus vocis proſodiâ, β', 43
Καλυψαμένη, De vocis *Mediæ* Uſu proprio, γ', 141
Κάλχαν, ά, 86
Καμάτω ἀδδηκότες ἠδὲ κὴ ὕπνῳ, κ', 98
Camerarius citatus, ά, 17, 403. β', 190, 337
——— reprehenſus, β', 13, 288
Καμόντας, γ', 278
Κάπνισσαν, β', 399
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ, ά, 593
Καπφάλαᾳ', ϖ', 106
Καρηκομόωντας, β', 11
Κάρκαιρε, ύ, 157
Καρὸς, ί, 378
Caſaubonus (*Iſaacus*) citatus, χ', 159. ώ, 644
——— reprehenſus, έ, 708. ζ', 528
Καταβήσεο, έ, 109
Καταΐτυξ, κ', 258
Κατακρῆθεν, σ', 548
Καταλεθρηῶτον, ή, 89
Κατεδύσαλο, κ', 517
Κατεπλήγη, γ', 31
Κατέχευε, β', 670
Κε, έ, 273. ζ', 225, 285. ή, 104, 456. κ', 211, 212. ξ', 299
Κεκληγὰς, β', 222
Κεκμηῶτι, ζ', 261
Κὲν δὲ, ξ', 504
Κέρα, λ', 384
Κεραὸς, ζ', 153
Κῆρυξ, ώ, 149
Κιτώεσσον, β', 581
Cicero citatus, ά, 1, 249. β', 43, 278, 290,

353, 372. γ', 201, 213. ζ', 201. ή, 89. ί, 63, 236, 363, 443, 642. κ', 8, 15, 93. μ', 243, 322. ξ', 314. ϖ', 436. σ', 489. τ', 286. ύ, 234
Cicero reprehenſus, ή, 216
Clemens Alexandrinus citatus, ζ', 488. μ', 322. ξ', 53. ώ, 44
Κλῖτυς, ϖ', 390
Κορυθαίολ⊙, β', 816
Κορύνη, ή, 141
Κρήγυον, ά, 106
Κρήτην ἑκατόμπολιν, β', 649
Κρητῆρα ϛήσασθαι, ζ', 528
Κριηθεῖλες, ν', 129
Κριναμένθ', β', 385
Κρονίαιγι, De hujus vocis proſodiâ, ά, 397
Κροτάλιζον, λ', 160
Κτάσθαι, ό, 558
Κυανέη νεφέλη, έ, 345
Κυκλήσομεν, ή, 332
Κύμαλι καφῷ, ξ', 16
Κυνόμυια, φ', 394
Κυρτὸν, δ', 426
Κώκυσεν, σ', 37
Κώληπα, ψ', 726

Λ.

L'Abbé (*Phil.*) reprehenſus, ά, 265, 314, 358. β', 43, 537. γ', 385. έ, 5. ζ', 434. τ', 350. ώ, 124
Laërtius citatus, β', 558. ϖ', 83
Lambinus reprehenſus, ζ', 142
Λαρὸν, τ', 316
Λαυκανίης, χ', 325
Λεγώμεθα, β', 435
Λεξάσθων, ί, 67
Λευκ' ἐλεφαῖλι, έ, 583
Λῆγε μέν⊙, ν', 424
Λίγξε, δ', 125
Λιγυφῶνα, De proſodiâ vocum λιγὺς, λιγύφων⊙, &c. τ', 350
Licentia, De Licentiâ Poëticâ; ά, 20, 51. β', 43, τ', 350
Longinus citatus, β', 537, 614. δ', 442. έ, 770. ν', 18. ό, 348, 624. ϱ', 645. ύ, 61
Λυκηγενεῖ, δ', 101
Lucianus citatus, ά, 565. β', 216. δ', 141, ή, 125. μ', 243, 322. ν', 731. ϖ', 617
Lucretius citatus, έ, 87. ζ', 142. φ', 107
Λύματ', De proſodiâ vocum λῦω, λῦμα, λῦσις, &c. ά, 314
Λύσαιλε pro λύσαιλε reſtitutum, ά, 20
Λύτο, φ', 114
Λῦτο, ώ, 1

M.

Macrobius citatus, ά, 75, 402, 528. β', 87, 381, 484, 494, 578, 597, 766. δ', 101, 123, 141, 422, 482. έ, 4. ζ', 23. ή, 433. θ', 69. κ', 457. λ', 241, 534. μ', 127, 200. ν', 130, 389. ϖ', 33, 765, 852. ύ, 39, 56, 164, 403, 498. φ', 362, 448. χ', 127, 209, 307, 365, 410. ψ', 175, 368, 380, 695, 763. ώ, 28, 384
Macrobius reprehenſus, β', 12
Μακρὰ βιβλία, γ', 22
Martialis citatus, ά, 465, 528. γ', 432
Μάρτυροι, De proſodiâ vocum μαρτύρομαι, μαρτύρεσμαι, φίλομαι, φίλεσμαι, &c. ά, 338. β', 43
Μάχι, ψ', 500
Μεγαλήτορι, έ, 785
Μεθίει, ϖ', 762
Μελάνδεῖα, ό, 713
Μελδόμεν⊙, φ', 363
Μέλεον, ϖ', 336
Μεμαότες, De proſodiâ vocum μεμᾱότες, μεμᾶῶτες, βασιλῆ⊙, βασιλέως, &c. β', 818. ν', 46
Μεμήλει, De Temporum ratione, β', 614
Menagius in Laërtium citatus, ύ, 249
Μενεαίνων, δ', 124
Μένεσκον, τ', 42
Μεσσηγὺς, De repetitione vocis *inter*; έ, 769
Μετ' αὐτὸς, ξ', 156
Μεταφρασόμεσθα, De proſodiâ verborum in άζω & ίζω, ά, 140
Μεῖεισάμεν⊙, ν', 90
Μειοχλίσιε, ώ, 567
Μῆνιν, De Poëmatis exordio, ά, 1
Μνήσας, έ, 178
Μνήσασθαι, κ', 48
Μνιέτα *Vocativus* pro *Nominativo* nunquam ponitur, ά, 175
Μίτρης, δ', 137
Μορμύρεσλα, έ, 599
Moſchopuli Scholia citata, ά, 397, 459, 468, 586. φ', 123, 278, 337
Moſchus citatus, έ, 520. ί, 406
Muſæus citatus, ζ', 146

N.

Ναιετάασκον, β', 539
Νεικείεσκε, β, 221
Νέκυ⊙, ϖ', 321
Νεκύων κατατεθνειώτων, Non eſt ταυτολόγον, ή, 409
Νεμέσα, ϖ', 22
Neſtor, De ejus jactantiâ, & orationibus longis; ά, 260. ή, 132, 157
Νεωτάτη, ν', 539
Νῆας ἐίσας, ά, 306
Νιρεὺς, Ab *Homero* ſemel tantùm memoratur, β', 671
Νιφέμεν, μ', 280
Νιφόεσλα, ξ', 227
Νίφαλο, ϖ', 229
Νομὰς, ύ, 249
Νὺ, De hujus particulæ vi; ά, 382, ί, 116
Νωτύμες, μ', 70
Νώροπα χαλκὸν, β', 578

Ξ.

Ξείνισεν, γ', 232
Xenophon citatus, β', 200. γ', 179. δ', 35. λ', 298. υ, 232
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, σ', 309

Ο.

Ὀ ἔτρεφε, Ϛ', 238
Ὄγε, De vocis hujus repetitione eleganti, γ', 409
Ὀγμὸν, λ', 68
Ὀδὸν ἐλθέμεναι, ά, 151
Οἱ δ', De vi particulæ, Δὲ, ά, 57. Ϛ', 160
Οἵματ', φ', 252
Οἰσόμενος, ν', 168
Ὀλίγον τε φίλον τε, ά, 167
Ὄλλυς, κ', 201
Ὀλοῇσι, De hujus vocis prosodiâ inusitatâ, ά, 342
Ὄλωλεν, ὀλώλει, κ', 186, 187
Ὁμαρτῇ, φ', 162
Ὁμοῖον, δ', 315
Ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, ί, 601
Ὀξυόεντι, έ, 50
Ὅπα λειριόεσσαν, γ', 152
Ὄπιν, τ', 338
Ὀπωπα, ζ', 124
Ὀπωρινῷ, έ, 5
Horatius citatus, ά, 1, 2, 102, 449. β', 480. γ', 409. δ', 310. έ, 769. ζ', 146. ή, 347. Ϛ', 75. ί, 63, 97, 158, 213. κ', 98. ό, 348. σ', 119. υ, 467. χ', 263
Ὀρεκτῆσι μελίῃσι, β', 543
Ὄρμον, ά, 435
Ὀρνυθι, ζ, 363. μ', 440
Ὀρώρει & ὄρωρε, quomodo inter se significatione differant, β', 810
Ὅσσα δεδῄει, β', 93
Ὅσσε φαεινὰ, ν', 435
Ὅτι τάχιστα, ψ', 71
Ὀτρυνέω, κ', 55
Οὐ μὰ, ά, 86
Οὐδὲ μὲν ὐδὲ, κ', 299
Ovidius citatus, ά, 528. β', 278, 298. ό, 618. ϖ', 126. υ, 61. ψ', 48, 641
——— emendatus, γ', 39
Οὐλομένην, ά, 2
Οὐλόχυλας, ά, 449
Οὖν, ν', 1. ϖ', 394
Οὐρὲς, β', 153
Οὗτα, δ', 525. ν', 192
Οὐτάμεναι, φ', 68
Οὐταμένην ὠτειλὴν, Non est ταυτολόγον, ε', 86
Οὔτησε, δ', 469
Ὄφιν, De hujus vocis prosodiâ inusitatâ, μ', 208
Ὀχλίσσειαν, μ', 448

Π.

Πάγη, δ', 185
Παλίλλογα, ά, 126
Παναίολος, δ', 186
Πανομφαίῳ, Ϛ', 250
Πάντες, ή, 161. κ', 560. σ', 373. τ', 247
Παραβλήδην, δ', 6
Παρεπιὼν, ζ' 62
Παρελέξαιο, β', 515
Παρηορίῃσιν, ϖ', 152
Παρθενοπίτης, λ', 385
Παρὶ αὐων, ί, 336
Πασσων, σ', 431
Pausanias citatus, β', 479, 614. γ', 380. δ', 141, 194. έ, 778. Ϛ', 369. ν', 301. ό, 37. ϖ', 185. σ', 570
Πείρατ', ή, 102
Πείρωθα, ώ, 190
Πειρώμενος, ό, 359
Πείσων, ώ, 8
Πέλασσε, ν', 1
Πέλλας, ϖ', 642
Πεμπώβολα, ά, 463
Πεπλήγετο, ό, 113
Πέποιθα, ν', 96
Πεπλεότ', φ', 503
Πὲρ. De vi hujus voculæ; ά, 508, 587
Περιδέξιος, φ', 163
Περιὶδμεναι, ν', 728
Περιτρέφειαι, έ, 903
Πετάσσας, Ϛ', 441. φ', 115
Πέφανται, ϖ', 207
Πέφατ', ρ', 164
Πέφραδε, ξ', 500
Πεφυσμένον, ζ', 488
Πηλιάδεω Ἀχιλλῆος, ά, 1
Πιθέσθων, ί, 167
Πίλναντο, χ', 401
Pindarus citatus, β', 670. ζ', 146. ξ', 325. ρ', 243
Πλατεῖ' Ἑλλησπόντῳ, ή, 86
Plato citatus, ά, 131, 242, 466. β', 623. έ, 484. ζ', 402. Ϛ', 14, 18, 547. ί, 308, 363, 495. κ', 224. ξ', 201, 291. σ', 108. υ, 64. χ', 506. ώ, 217, 624
——— *Homerum* vituperat, ά, 225, 599. β', 6. δ', 68. ξ', 314. ϖ', 433, 847, σ', 54. υ, 64. χ', 15, 168. ψ', 100. ώ, 10, 527
Plautus citatus, έ, 778
Πλυνοὶ, De hujus vocis prosodiâ, χ', 153
Plutarchus citatus, ά, 1, 25, 128, 220, 260, 472, 491. β', 211, 216, 220, 228, 246, 363, 558, 578, 776. γ', 144, 172, 179, 182, 375. δ', 92, 104, 405, 431. έ, 2, 172, 215, 788, 800. ζ', 161, 326, 486. ή, 216, 228, 355, 358. Ϛ', 14, 234, 272. ί, 55, 70, 109, 120, 189, 328, 457, 478. κ', 325, 482, 544, 559. λ', 269, 573. ν', 117, 284, 355. ξ', 84, 86, 170, 217, 459. ό, 32, 317. ϖ', 33, 70, 847. ρ', 133, 171, 446. σ', 22, 100, 536. τ, 138. υ, 64, 110, 147. φ', 107, 168, 330, 331. χ', 56, 207, 210, 325, 379. ψ', 24, 222, 281, 297, 620, 670.

ὠ, 80, 130, 239, 522, 525, 527, 560
Plutarchus reprehenſus, ά, 185
——— *Homerum* vituperat, β', 478. ϖ', 857
Πόδας ὠκὺς, De hujuſmodi Epithetis, ά, 58
Ποιπνύουλα, ά, 600
Πόλεως, De vocalium contractione & eliſione, β', 811
Πολλὰ λισσομένη, έ, 358
Πολυδέψιον, δ', 171
Πορσυνέουσα, γ', 411
Πορφύρεον, De proſodiâ vocum, πορφῦρω, πορφὔρεον, ά, 482
Πορφύρεος Σάναλος, έ, 83
Porphyrius citatus, ά, 105, 106. β', 1, 627, 816. δ', 6. έ, 50. ζ', 201, 252. ή, 118, 298. ϑ', 233. ϰ', 418. λ', 155. μ', 167. ν', 745. ό, 680. ϱ', 51. σ', 100, 509. τ', 72, 79, 182, 404. φ', 126, 205, 220, 363. χ', 351, 509. ψ', 422. ὠ, 172, 192
——— reprehenſus, ϑ', 520. ί, 4
Ποσιδήϊον, β', 506
Πυ, ν', 225
Πρὸ, ά, 442
Προβέβηκας, ψ', 889
Προσθελύμνη, ν', 130
Προλελειμένοι, ν', 689
Προμιγῆναι, ί, 452
Propertius citatus, ή, 99
Προπροκυλινδόμενος, χ', 221
Proſodiæ Scriptores reprehenſi, β', 43. ξ', 178
Πρόλετύχθαι, σ', 112
Πρυμνήσια, ά, 471
Πτολίπορθος, β', 278
Πτυόφιν, ν', 588

Q.

Quintilianus citatus, ά, 1, 56. β', 102, 284, 537, 558, 673. γ', 156, 213, 217. δ', 125, 297, 303. έ, 801. ί, 1, 210, 443, 525, 589. ϰ', 298. ν', 824. ξ', 195. ό, 348. ϖ', 194. ϱ', 676. σ', 18. ψ', 195. χ', 447. ὠ, 486

P.

Ῥᾶ, De hujus particulæ vi; ά, 56. β', 1, 310, 742. δ', 459, 501. έ, 537, 615, 858. ζ', 351. ή, 19, 225. ϑ', 128, 304, 487. ί, 562. ϰ', 266. λ', 231, 475, 637. μ', 120. ό, 461
Rapin citatus, ά, 84
——— reprehenſus, ά, 6
Ῥέα, ϱ', 461. ύ, 101
Ῥεῖαδ' ἐλεύσεσθαι, ν', 144
Ῥέξαι, De vi hujus vocis, ά, 444
Ῥηγεα, ὠ, 644
Ῥοδοδάκτυλος, ά, 475
Ruæus reprehenſus, ϰ', 359, 365. φ', 388
Ῥύσι', λ', 673

Σ.

Sanctius reprehenſus, ά, 528
Σάω, ϖ', 363
Σβέσσαι, ί, 674
Scaliger citatus, ά, 260. β', 484, 488. ν', 130. ξ', 16, 195. φ', 403. χ', 93, 198
——— reprehenſus, β', 464. δ', 442. ί, 213. ϰ', 457. λ', 176. μ', 23. ϱ', 520. χ', 365
Σεβέσθε, δ', 242
Σείρην χρυσείην, ϑ', 19
Σέλινον, β', 776
Σελλοὶ, ϖ', 234
Seneca citatus, γ', 213
Seneca Tragœd. citatus, γ', 409
Servius reprehenſus, ν', 130
Silius Italicus citatus, ϰ', 335
Simonides citatus, ζ', 146
Σκάνδειαν, ϰ', 268
Σμῶδιξ, De Orthographiâ & Accentu verborum quorundam rariùs obſervato, β', 267
Sophocles citatus, ά, 18, 338, 449. β', 182, 626, 648, 768. δ', 42. έ, 249, 778. ζ', 146. ϑ', 225, 520. ϰ', 105, 278. λ', 62. ό, 511. ϖ', 234, 526
——— emendatus, ά, 395. β', 416. ή, 409
Spanhemius (*Exerc.*) citatus, ϱ', 263
Σπάρτα, β', 135
Σπάσσαλο, λ', 240
Spondanus reprehenſus, β', 87, 363. έ, 711, 730. λ', 337. ν', 15, 68, 118. ό, 201. ϖ', 367
Σταθμὺς, έ, 140
Statius citatus, έ, 801
Stephanus (*Henricus*) citatus, ά, 57, 63. β', 506, 681. γ', 28. έ, 870, λ', 433. ν', 446. ϖ', 445, 689. φ', 111. χ', 475
——— reprehenſus, β', 633, 769. γ', 345. έ, 308. ϑ', 238. ϰ', 105. ν', 435
Στέωμεν, λ', 348
Στήθεσι παμφαίνουλας, λ', 100
Στήσας, ὠ, 232
Strabo citatus, ά, 423, 528. β', 494, 543, 558, 562, 581, 584, 856, 867. έ, 708. ζ, 433. ή, 133, 422. λ', 756. ν', 5, 792. ό, 18. σ', 409. τ', 296. φ', 87. ψ', 743
Στυγὸς ὕδαι, ϑ', 369
Συμφράσσομαι, ί, 374
Σὺν τεύχεσι Ϝορηχθέντες, ϑ', 530
Συναγειρέλαι, ό, 680
Συνεχὲς, μ', 26
Sylva, à Græco Ὕλη, γ', 151
Σφέας, Pronuntiabatur μονοσύλλαβος, β', 704
Σφίσιν ἐμβασιλεύη, β', 206
Σχέτλιος, ϰ', 164
Scholia inedita in Codice Harleiano citata, ν', 122, 130, 673, 676, 707. ξ', 107, 123, ό, 128,

ό, 128, 211, 226, 230, 594, 613, 719, 738, 743. ϖ', 94, 211, 315, 451. ϛ', 210, 368, 663. σ', 54, 105, 111, 112, 162. τ', 65
Scholia Victoriana citata, ί, 3, 4, 11, 30, 67, 99, 102, 109, 120, 122, 124, 129, 134, 140, 153, 170, 194, 209, 210, 214, 226, 259, 261, 304, 327, 359, 375, 383, 392, 418, 434, 447, 449, 452, 472, 482, 491, 492, 523, 555, 604, 610, 621, 635, 636, 638, 646, 652, 670. ξ', 195. ό, 497
Scholiastes reprehensus, β', 129, 528, 827. γ', 200, 313, 369. δ', 43, 75, 503, έ, 225. ζ', 236. ή, 86, 93, 161. ϑ', 160, 306, 520, 558. ί, 182. κ', 43, 98, 110, 560, 563. λ', 832. μ', 201, 412. ν', 78, 219, 707, 796. ξ', 129, 136, 174, 287. ό, 1, 22, 502. ϖ', 287. σ', 373. τ', 94
Scholiastes in Aristophanem citatus, λ', 11
Scholiastes in Euripidem citatus, δ', 525. ϛ', 86, 248

T.

Ταμνομένη, ν', 180
Tanaquil Faber reprehensus, ό, 605
Τε, De vi hujus voculæ; ά, 63. β', 233, 497. κ', 362. λ', 475. μ, 423
Τέθναθι, χ', 365
Τεθνειῶτα, ζ', 464
Τέμνει, ν', 707
Tempus, De Temporum ratione; ά, 37. γ', 141. δ', 492. έ, 587. ζ', 124. ϑ', 322. κ', 186. ν', 84, 736
Tempus imperfectum aptè appellatur παρατατικὸς, ν', 84
Tempus perfectum aptè appellatur παρακείμενος, ν', 736
Terentius citatus, ά, 340. ζ', 397. τ', 242
Terrassonus citatus, ϖ', 500. τ', 502
——— reprehensus, ά, 167. δ', 75, 82. ϑ', 558. ν', 344. σ', 488, 489. φ', 338
Τελεύχαιαι, ξ', 53
Τελεύχαιον, ν', 346
Τέτλαθι, ά, 586
Τέτληκας, ά, 228, 542
Τετριγῶτας, De verborum quorundam præteritorum mediorum analogiâ; β', 314
Τέτλα, δ', 412
Τῆ, semper ἀσυνδέτως ab *Homero* usurpatur, ξ', 219
Τι, έ, 662
Τίννυσθον, γ', 279
Τίνω, De prosodiâ vocum τῖνω, φθῖνω, φθᾶνω, φθῖτὸς, &c. β, 43
Τίσασθαι, ό, 116
Τίσιν, χ', 20
Τλαρήσιος (ἰμερτὸς) β', 751
Τίω, δ', 257
Τοι, ν', 115
Τοῖς ἐκ ἐχομένοις, έ, 150
Τοῖσι δ', α, 57. γ', 303. ή, 165. ϑ', 261
Tollius in Longinum citatus, δ', 303, ό, 348, 624
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, ά, 84
Τόξων εὖ εἰδὼς, β', 718
Τοσσύσδ', ύ, 357
Τὰς δὲ, έ, 261
Τόφρα δὲ, ί, 547. κ', 498, 507. μ', 12
Τρηχεῖαν, ά brevis nunquam in ή Ionicum mutatur, β', 633. έ, 308. ν', 192. ϖ', 374
Τρίκκης, δ', 202
Τριχθά τε καὶ τρίχα χθὰ, De versuum numeris verborumque sono rem ipsam depingentibus; γ', 23, 357, 363. δ, 135, 146, 423, 452, 455. ζ', 117, 510. ή, 212, 224, 238. κ', 374. λ', 454, 553. μ', 26. ν', 571, 798. ό, 624. ϛ', 264, 663. φ', 181, 256. χ', 448. ψ', 763
Τυκτὸν κακὸν, έ, 831
Turnebus Adrian. citatus, β', 718

Υ.

Varro apud Gellium citatus, β', 135
Ὑγρὸν ἔλαιον, ψ', 281
Victorius citatus, τ', 162
Virgilius citatus passim
Ὕλη, De hujus vocis prosodiâ, & de vocis *sylvæ* derivatione, γ', 151
Ὕλη, *Nom. propr.* έ, 708
Hymnus in Venerem, non *Homeri*, β', 43. γ', 383
Vox, De *vocis mediæ* usu proprio; γ', 141. ν', 168
Ὑπαλύξει, φ', 126
Ὑπείροχον, β', 426
Ὑπίξασαν, μ', 469
Ὑπέρμορα, β, 155
Ὑπὸ, δ', 421, 465
Ὑπολίζονες, σ', 519
Ursinus (*Fulvius*) citatus, β', 788
——— ——— reprehensus, ζ, 135
Ὑψίζυγος, δ', 166

W.

Wetsteniana (Editio) reprehensa, ϑ', 162, 268, 282, ί, 184, 327, 443, 484, 649. κ', 396, 537. μ', 172. ν', 276. ό, 164
Winterton (*Radulph.*) reprehensus, ά, 37

Φ.

Φάσθαι, ό, 167
Φθινύθουσιν, De hujus vocis prosodiâ, β', 346
Φθῖοι, ν', 686
Φθισήνορα, β', 833
Φθισίμβροτος, ν', 333
Φίλαι, έ, 117. κ', 280
Φίλατο, ύ, 304
Philemon citatus, έ, 349
Φοῖβος Ἀπόλλων, De hujusmodi Epithetis, ά, 34

Φίως, ζ', 6
Φρέσσαλο, ψ', 126
Φρένες ἀμφιμέλαιναι, ά, 103. ε', 83
Φυκτὰ, ϖ', 128
Phurnutus citatus, β', 157. μ', 27. ό, 18
Φῶτ', δ', 194

X.

Χαλκίδα——Κύμινδιν, ξ', 291
Χαλκοβατὲς δῶ, φ', 426
Chæremon citatus, ά, 67
Chiſbul citatus, ζ', 525. ψ', 82
Χόρτῳ, λ', 773
Χρεὼ, κ', 43
Χρόμαδος, ψ', 688
Χρυσέοισι, ν', 523

Ψ.

Ψαμάθοιο, έ, 587

Ω.

Ὠμίλεον, σ', 539
Ὡμοθέτησαν, ά, 461
Ὠπλίσσαλο, λ', 86

INDEX RERUM

IN

ILIADE

MAXIME MEMORABILIUM.

A.

Abantes β′, 542. δ′, 464
Abydus β′, 836
Acamas β′, 823. Bœotium occidit ξ′ 475
Achelous rex aquarum φ′, 194. ώ, 616
Achilles β′, 685. à matre vindictam petit Achivorum ά, 352. fortiſſimus β′, 769. legatos Agamemnonis convivio excipit ί, 199. reſpondet Ulyſſi 307. Phœnici 602. & Ajaci 640. Machaonem vulneratum videns Patroclum mittit ad ſciſcitandum λ′, 605. plorantem Patroclum interrogat ϖ′, 7. Patroclum in prœlium mittit eique præcepta dat 46. Myrmidonas armat 155. & animat 200. Jovi vinum libat cum precibus 233. ſeſe ob mortem Patrocli afflictat σ′, 22. Thetidi luctum ſuum exponit 79. Patroclum luget 316. ψ′, 18. metuit ne Patrocli corpus putreſcat τ′, 24. concionem convocat 40. quam alloquitur 56. cibum ſe capturum negat ante prœlium 198. Patroclum pertinaciter luget 315. armatur 363. Æneam ſibi cedere jubet ύ, 178. Æneam evaſiſſe indignatur 344. interficit Iphitionem 382. Demoleontem 395. Hippodamantem 401. Polydorum 407. & alios multos 455. in Xantho fluvio multos interficit φ′, 15. duodecim juvenes Trojanos mactat ad ſepulchrum Patrocli 27. Lycaonis preces repudiat eumque occidit 97. occiſum Aſteropæum alloquitur 184. fugientem Hectorem perſequitur χ′, 138. & perſequi pergit 186. ac interficit 361. Myrmidonibus luctum indicit ψ′, 6. Sperchio fluvio comam radit 141. ventis ſupplicat 195. ludos funebres Patroclo inſtituit 258. Neſtori phialam donat 616. pugnatorum certamen conſtituit 652. Patroclum mœrens inquietam noctem ducit ώ, 3. Priamum alloquitur 517. Hectoris corpus imponit currui Priami 589. Priamo cœnam parat 621
Achilli dona ab Agamemnone petuntur τ′, 240
Achillis ad Achivos concio ά, 59. cum Agamemnone rixa 121, 225, 282. & amicitiæ redintegratio τ′, 240. geminum fatum ί, 410. haſta ϖ′, 140. equi lugent Patroclum ξ′, 246. clypeus σ′, 479. ad Agamemnonem reſponſio τ′, 145
Adreſtus β′, 830. captus à Menelao ζ′, 37
Ægeon ά, 104
Ægialus β′, 855
Æneas β′, 820. Pandarum quærit ί, 164. & cum eo Diomedem aggreditur 240. Crethonem & Orſilochum interficit 541. cum Achille congreditur ύ, 160. Achilli reſpondet 200. ejus genus 215. & prœlium cum Achille 260
Æſculapius medicus λ′, 517
Æſepus flumen, β′, 825. δ′, 91
Ætoli β′, 638
Agamemnon β, 576 γ′, 166. Chryſeidem patri remittit ά, 308. Briſeidem ab Achille accerſit 320. in concilio ſomnum narrat β′, 56. Machaonem jubet accerſi ad Menelaum δ′, 193. milites hortatur 234. ignavos objurgat 240. Idomeneum alloquitur 256. Ajacds adit 272. & Neſtorem 291. objurgat Meneſtheum 338. & Diomedem 364. ſuos cohortatus Deicoonten interficit έ, 533. duces cœna excipit ή, 513. ejus concio ad duces ί, 17. culpam fatetur & Achilli dona daturum ſe pollicetur 115. legatos ad Achillem mittit 165. qui redeunt re infectâ 665. & Menelaus æſtuant α′, 3. inter ſe deliberant 35. Neſtorem adit 72. armatur λ′, 15. fortiter pugnat 91. multos interficit 218. vulneratur 252. prœlio decedit 276. fugam ſuadet ξ′, 75. hinc objurgatus ab Ulyſſe 82. jurat ſe cum Briſeide rem non habuiſſe τ′, 258
Agamemnone Oratio qua jubet milites in patriam reverti δ′, 108. oratio de Noxâ deâ τ′, 78. ad Jovem preces β′, 412. verba ad Menelaum vulneratum δ′, 155
Agapenor β′, 609
Agenor deliberat utrum cum Achille congrediatur φ′, 548. congreditur 579

Ajacum conjunctio ν', 705
Ajax Oilei β', 527 ejus contentio cum Idomeneo ψ', 473
Ajax Telamonius β', 557, 768. γ', 226. ſorte deſignatur ad certandum cum Hectore. η, 181. pugnat cum Hectore 225. ejus oratio apud Achillem ι, 620. fugit λ', 542. Hectorem provocat ν', 818, & vulnerat ξ', 408. Archilochum interficit 464. ſuos cohortatur ο, 498, 558, 733. naves defendit 672. laborat ϖ', 102. Menelaum alloquitur ϱ', 238. Hippothoum interficit 293, terretur 627. Menelaum hortatur ut Antilochum mittat ad Achillem nuntiatum mortem Patrocli 648. luctatur cum Ulyſſe ψ', 708. haſta certat cum Diomede 811
Pugna circa cadaver Alcathoi ν', 500
Aleius campus ζ', 201
Alphëus flumen β', 592
Alybe β', 857
Amazones γ', 189 ζ', 186
Amphimachus β', 820, 870
Amphius β', 830
Amyclæ β', 584
Amydon β', 849
Andromache ignara mortis Hectoris accurrit ad tumultum χ', 437. ejus luctus 460. ω, 725
Anemoreâ β', 521
Antenor cenſet Helenam reddendam η, 348
Anthedon β', 508
Antilochus Echepolum interficit δ', 457. Mydonem ε, 579. Menalippum ο, 575. Achilli mortem Patrocli nuntiat σ', 18. equos hortatur in curſu ψ', 403. Menelaum cedendo vincit 596
Antiphus β', 678, 864
Antron β', 697
Apœſos β', 828
Apollo peſtem immittit in Græcorum exercitum α, 34. Trojanos animat δ', 409. Diomedem reprimit ε, 440. facto Æneæ ſimulachro hoſtes eludit 449. Martem incitat 455. Patroclum à Trojæ manibus repellit ϖ', 706. Hectori mortem Euphorbi nuntiat ϱ', 75. hortatur Æneam 323. Hectorem animat 582. Æneam concitat in Achillem υ, 79. Hectorem cum Achille congredi vetat 375. Hectorem Achille ſurripit 443. cum Neptuno pugnare tenuit φ', 461. Agenorem Achilli eripit huncque ludit 600. Achilli fraudem detegit χ', 8. deos objurgat quod Hectoris corpus crudeliter tractari patiantur ω, 33
Arcadii β', 603
Archilochus β', 823
Arene β', 591
Argiſſa β', 738
Argivi β', 559
Argos γ', 75
Arima β', 783
Ariſbe β', 836
Arne β', 507
Aſcalaphus & Ialmenus filii Martis β', 512
Aſcanius β', 862
Aſine urbs β', 560
Aſium pratum β', 461
Aſius β', 838. Jovi iraſcitur μ', 162
Aſpledonenſes & Orchomenii β', 511
Aſterium β', 735
Aſteropæus cum Achille congreditur & occiditur φ', 140
Aſtyanax Hectoris filius χ', 483
Athenienſes β', 546
Augêa β', 32
Aulis β', 303, 496
Automedon & Alcimedon Achillis equos regunt ϱ', 467. Aretum occidit 517
Axius flumen β', 841. ϖ', 288. φ', 141

B.

Bellerophon ζ', 155
Boagrius β', 523
Bœbeïs β', 711
Bœotia β', 494
Bœoti *ibid*
Briareus α, 403
Briſeïs β', 689. Achilli redditur τ', 246. Patroclum luget 387
Brysêæ β', 583
Buprafiani β', 615
Buprafium λ', 755

C.

Admêi δ', 385
Cædes variæ ο, 514
Calchas vates α, 69. ab Agamemnone culpatur 105
Calydon ι, 526
Cares β', 867
Caryſtos β', 539
Caſtor & Pollux γ', 237
Cayſtri cygni β', 461
Cebriones frater & auriga Hectoris ϖ', 737
Chromis β', 858
Chryſes filiam repetit α, 12. ejus preces ad Apollinem 37, 451
Cretenſes β', 645
Curetes ι, 525

D.

Danai α, 42
Dardanus υ, 215
Daulis β', 520
Deïphobus incaſſum feritur à Merione ν', 155. Hypſenorem interficit 416. Æneam ſibi adſciſcit ut Idomeneum aggrediatur 474. Aſcalaphum interficit 522
Deorum concio δ', 1. preces & noxa ι, 497 pugna φ', 386
Dii ſinguli diis oppoſiti υ, 67
Diomedes β', 563. Sthenelum objurgat δ', 411. à Pandaro vulneratur ε, 95. Minervam invocat 114. Pandarum interficit 290.

Venerem vulnerat 335. Hectori cedit 595. Martem vulnerat 855. Ulyſſem hortatur ad ſuccurrendum Neſtori Υ, 91. Neſtori ſubvenit 102. ejus verba ad Agamemnonem ι, 33. iturus ad hoſtium caſtra exploranda Ulyſſem ſocium eligit κ, 241. Minervam precatur 284. & Ulyſſes incidunt in Dolonem 359. quem capiunt & interrogant 370. Dolonem interficit 446. dormientium Thracum ſtragem edidit 482. cum Ulyſſe ad naves redit 552. Hectorem ferit λ, 349. ſuadet ut ſaucii cæteros cohortatum eant ξ, 109
Dione Venerem conſolatur ε, 381
Dius, ω, 251
Dodona ϖ, 233
Dolon explorator captus κ, 370. interficitur 466
Dulichii β, 625

E.

ELephenor β, 541
Enienes β, 749
Eniſpe β, 606
Ennomus, β, 658
Ephyre β, 659
Ephyri ν, 301
Epiſtrophus β, 856
Erebus Υ, 368
Eumeli equæ β, 763
Euphemus β, 846
Euphorbus Patroclum vulnerat ϖ, 809. Menelaum cedere jubet ξ, 12. occiditur à Menelao 43
Euryalus β, 565
Eurypylus β, 736. vulneratus occurrit Patroclo λ, 808, qui vulnus curat 842

G.

GAnymedes υ, 232
Gargarum Υ, 48. ξ, 292. ο, 152
Glaucus β, 876. ejuſdem & Diomedes colloquium in acie ζ, 119. arma permutat cum Diomede 235. ejus preces ad Apollinem ϖ, 513. Trojanos hortatur ad Sarpedonis corpus tueantur 537. Hectorem fugæ accuſat ξ, 141
Græci ſacra faciunt ά, 458. β, 419. diſceſſum parant à Trojâ β, 142. ad bellum ſe parant 397. ad bellum coëunt 444. novem parati ſunt cum Hectore congredi η, 161. murum ædificant circa naves 435. vinum emunt 468. occiſum Hectorem vulnerant χ, 369
Græcorum agminis inceſſus δ, 427. fuga Υ, 78. excubiæ ι, 79. murus μ, 3. optimates coëunt ο, 301. naves incenduntur ϖ, 112
Guneus β, 748
Gygæa β, 865
Gyrtone β, 738

H.

HAliartus β, 503
Harpyiæ ϖ, 150. τ, 350
Hector Trojanos ad prælium educit β, 807. Græcis verba Paridis de ſingulari certamine exponit γ, 86. in urbem venit ex acie ζ, 236. Trojanos hortatur ut Minervæ ſupplicent 263, it in domum Paridis 313, uxorem quærit 375, uxori colloquitur 395. Græcos provocat ad ſingulare certamen η, 65. ſuos hortatur Υ, 172. ν, 150. ο, 486. ξ 220. ejus verba ad equos Υ, 184. Teucrum vulnerat 324. ejus oratio ad Trojanos 497. Dolonem mittit exploratum caſtra hoſtium κ, 229. Hectoris ſplendor λ, 64, ſuos hortatus in hoſtes irruit 285. Polydamantis conſilium ſtultè repudiat μ, 230, muri portam perrumpit 444. Amphimachum interficit ν, 185, ſocios deſiderat 768, ſuis coactis hoſtes aggreditur 798, Ajaci reſpondet 834. ſaucius ex acie effertur ξ, 428. ab Apolline ſuſceptus ο, 236. prælium repetit 262. Lycophronem interficit 429. Menalippum adhortatur 552. Periphetem interficit 637. puppim prehendit 702. fugit ϖ, 367, 656. cum Patroclo congreditur 731, & eum interficit 819. cedit Ajaci ξ, 128. Glauco reſpondet 168. Achillis arma induit 192, cum Æneæ Achillis equos perſequitur 491. Patrocli corpus iterum perſequitur σ, 156. ſe cum Achille congreſſurum jactat υ, 364, Achillem aggreditur 419. de Achille ſuſtinendo ſecum deliberat χ, 98. ejus prælium cum Achille 250 mors, 361, & funus ω, 782
Hecuba Hectorem orat ne cum Achille congrediatur χ, 78, eundem luget 431. ω, 748
Helena egreditur ad ſpectaculum certaminis Paridis cum Menelao γ, 142, ejus pulchritudinem mirantur Trojani 154, Paridem objurgat 427. Hectorem alloquitur ζ, 343. ejus luctus ſuper Hectore ω, 762
Helenus Æneam & Hectorem monet ζ, 76. η, 47
Helleſpontus ι, 360
Helli ſive Selli ϖ, 234
Helos β, 81
Heſperus χ, 318
Hippemolgi ν, 5
Hippothous β, 840
Hiſtiæa β, 507
Hyades σ, 486
Hyampolis β, 521
Hyda, Sardes υ, 385
Hyle β, 500
Hyperia ζ, 457
Hypothebæ β, 505
Hypſipyle η, 469

INDEX RERUM, &c.

I.

Idanus ή, 135
Ida ξ', 283
Idæus Paridis ſententiam Græcis refert ή, 385
Idomeneus β', 645. γ', 230. illi occurrit Meriones ν', 244. interficit Othryoneum 362. Aſium 383. Alcathoum 433
Ilithyæ λ', 270
Ilii opes ί, 402
Iris Trojanos armari jubet β', 790. Helenæ nuntiat certamen Paridis & Menelai γ', 121. Achillem jubet ſuccurrere corpori Patrocli σ', 167. ventos accerſit ad inſpirandum rogo Patrocli ψ', 198
Ithacenſes β', 632
Juno Minervam mittit ad diſceſſum Græcorum prohibendum Θ', 156. & Minerva ad prœlium ſe parant έ, 719. Θ', 350. à Jove pugnandi veniam petunt έ, 757. ut Jovem decipiat ſeipſam comit ξ', 163. à Venere cingulum poſcit ad Jovem decipiendum 188. Somnum adit ut Jovem ſopiat 233. & promiſſis perſuadet 270. Jovem adit 292. negat ſuo impulſu Neptunum adeſſe Græcis ό, 34. reliquos deos adit 80. Apollini & Iri Jovis mandata refert 145. cæteros deos alloquitur ſuper Æneæ congreſſuro cum Achille ύ, 113. Vulcanum mittit in Xanthum φ', 328. Dianam vincit 480
Junonis cum Jove jurgium ά, 540. δ', 25. verba ad Neptunum Θ', 198
Jupiter Thetidi promittit ſe ulturum Achivos ά, 518. ſomnium mittit Agamemnoni β', 7. diis interdicit neutri auxiliari exercituum Θ', 5. Jovis aurea catena 19. in Idam deſcendit 41. Irim mittit ad cohibendum Junonem & Minervam à prœlio 398. Eridem mittit ad naves Græcorum λ', 3. Irim mittit ad Hectorem ut eum jubeat ad tempus à prœlio abſtinere 185. Sarpedonem in murum Græcorum concitat μ', 292. & Neptunus diverſis favent ν', 347. fraude Junonis dormit in perniciem Trojanorum ξ', 352. experrectus Junonem objurgat ό, 5. Junonem jubet ut ſibi Irim accerſat & Apollinem 49, Irim ad Neptunum mittit ut à pugna deſiſtat 157. mittit ad Apollinem ad ſuſcitandum Hectorem 220. Hectorem incitat 595. moriturum Sarpedonem miſeratur ϖ', 433. Apollinem jubet ut Sarpedoni parentandum curet 667. Hectorem miſeratur ϱ', 198. χ', 168. Achillis equos miſeratus 443. Junonem alloquitur de excitato Achille σ', 357. Minervam mittit ad Achillem refocillandum λ', 340. jubet omnes deos opitulari utris quiſque velit ύ, 20. Thetin mittit ad Achillem ut corpus Hectoris Priamo tradat ώ, 104. Irim ad Priamum ut Achillem adeat 144. Mercurium ducem mittit Priamo 335

L.

Laan β', 585
Lacedæmonii β', 581
Lapithæ μ', 128
Lariſſa ϱ', 301
Leleges κ', 429
Litæ ί, 498
Locri β', 527
Lycaon Priamides ab Achille vinctus φ', 35. Achilli fruſtrà ſupplicat 97
Lycia κ', 439
Lycii μ', 330

M.

Machaon β', 372. Menelaum curat δ', 230
Magnetes β', 756
Mars vulneratur à Diomede έ, 855. ſaucius apud Jovem expoſtulat 872. à quo objurgatur 887. auditâ morte filii iraſcitur ό, 113
Medeon β', 501
Meges β', 627
Meleagro (de) narratio ί, 525
Menelaus β', 586. certamen cum Paride ſuſcipit γ', 97. Pandaro perfidè vulneratur δ', 104. Pylæmenem interficit έ, 576. Adreſtum capit ζ, 37. certamen accipere vult cum Hectore ή, 94. ſed prohibetur ab Agamemnone 109. & Ajax Ulyſſi opem ferunt λ', 468. Helenum vulnerat ν', 598. Piſandrum interficit 605. Antilochum hortatur ό, 567. Euphorbo indignatur ϱ', 18. eumque interficit 43. Hectori cedit 107. duces cohortatur 246. animatur à Minervâ 554. Antilochum mittit ad Achillem nuntiatum mortem Patrocli 684. in ludo iraſcitur Antilocho ψ', 569
Meneſtheus β', 552. miſſo Thoota ab Ajacibus petit auxilium μ', 342
Mercurius Priamum convenit ώ, 362. & ducit ad Achillem 440. dormientem Priamum monet 683
Meriones β', 651. Deïphobum vulnerat ν', 535. Harpalionem interficit 648
Meſſeïs ζ', 457
Meſthles β', 864
Methone β', 716
Miles ignavus & ſtrenuus ν', 279
Minerva Pandarum adit ad fœdus ejus operâ violandum δ', 751. Diomedi dat robur έ, 1. Martem educit ex acie 29. Venerem deridet 420. ad prœlium ſe parat 719. à Jove pugnandi veniam petit 757. Diomedem alloquitur 799. & jubet cum Marte congredi 825. deliberat cum Apolline de prœlio in præſentia reprimendo ή, 24. ejus verba ad Jovem Θ', 29. Martem cohibet ό, 124. Martem proſternit φ', 402. & Venerem 423. ſumptâ Deiphobi formâ Hectori perſuadet ut cum Achille congrediatur χ', 226.
Minyeïus flumen λ', 721

Mortui ſepeliuntnr ν, 419
Muſarum invotatio α, 1. β, 484
Mycale β, 869
Mycenenſes β, 569
Myrmidones β, 684. in pugnam vadunt ϖ, 257
Myſi ω, 278

N.

NAſtes β, 870
Navium enumeratio, vel Bœotia β, 494
Neptuni & Jovis verba de muro Græcorum ν, 446. cum Idomeneo colloquium ν, 218.
Neptnnus ad ferendam Græcis opem proficiſcitur ν, 10. Ajaces animat 47. Achivos excitat 95. ſaucios conſolatur & Achivos animat ξ, 139, 363. Jovi iraſcitur ο, 184. de Æneæ conſervando conſultat υ, 293. Æneam Achilli ſubducit 321. Achillem conſolatur φ, 288. Apollinem ad pugnam provocat 435
Neritus β, 632
Neſtor β, 601. Achillis & Agamemnonis contentionem componere conatur α, 247. laudatur ab Agamemnone β, 370. hortatur milites ζ, 66. Græcos objurgat qui cum Hectore congredi non audeant 123. in periculo verſatur ϑ, 80. fugit cum Diomede 157. ejus conſilium de excubiis & cœna ι, 54. & de pacando Achille 96. ſurgens noctu Ulyſſem adit κ, 132. Diomedem excitat 160. ſuadet exploratores in hoſtium caſtra mittendos 204. antiqua ſua facinora commemorat λ, 667. prodit audito clamore ad ſpectaculum ξ, 1. illi occurrunt ſaucii 27. Jovem precatur ο, 372. Græcos orat ut hoſti reſiſtant 658. de curſu filio præcepta dat ψ, 306
Neſtoris oratio ad milites β, 337. verba ad Agamemnonem δ, 415. oratio de ſepeliendis mortuis & conſtruendo muro ν, 325.
Niobæ fabula ω, 602
Nireus Græcorum formoſiſſimus β, 671
Niſa β, 508
Nyſſeïnm ζ, 133

O.

OEchalia β, 730
Olenia β, 617. λ, 756
Olenus β, 639
Oncheſtus β, 506
Orchomenus β, 605
Orci galea ι, 845
Oreſtiades Nymphæ ζ, 420

P.

PAndarus β, 827. Menelaum perfidè vulnerat δ, 104. à Diomede interficitur ι, 290
Paris in prima acie ſe oſtentat γ, 16. trepidè refugit 32. ab Hectore objurgatus 38. cum Menelao ſe congreſſurum ſuſcipit 58. armatur 327. certat cum Menelao 345. à Venere ex prælio ſurripitur 380. ab Helenâ objurgatur 428. ex prælio elapſus cum Helenâ conjungitur 437. negat reddere Helenam ν, 355. Diomedem vulnerat λ, 368. & Machaonem 507. ut & Eurypylum 582. Euchenorem interficit ν, 608
Parthenius β, 854
Patroclus ad Achillem revertitur ο, 405. Achillem orat ut ſe ſaltem in prælium mittat ϖ, 20. armatur 130. Myrmidonas cohortatur 269. cum ſuis multos Trojanorum interficit 284, 398, 693. Ajaces hortatur 556. Cebrionem interficit 737. circa Patrocli corpus fit acre prælium ρ, 274, 415, 543. Achilli in ſomnis apparet ψ, 62. rogus illi conſtruitur 161. Patrocli ſepulchrum 256. curſus equitum in funere Patrocli 362. victoribus præmia dantur 536.
Pelias haſta τ, 390
Pelium β, 757
Peneleus Ilionem perimit ξ, 486
Percote β, 835. ο, 548
Pherenſes β, 711
Phidippus β, 678
Phocenſes β, 517
Phœnix Achillem ad pacem hortatur cum Agamemnone ι, 432
Phorcis β, 862
Phthia ι, 480
Pieria ξ, 226
Pleïades σ, 486
Poculum Achillis ϖ, 225
Podalirius β, 732
Podarches β, 704
Polydamas conſilium dat de foſsâ Græcorum tranſeundâ μ, 60. prodigium interpretatur & conſilium dat 212. Hectorem objurgat ν, 735. Prothenorem interficit ξ, 448. urbem petendam ſuadet σ, 255. cui Hector contradicit 285
Polypœtes β, 140. & Leontius μ, 129
Portentum draconis qui paſſeres devoravit β, 309
Præſtium β, 835
Priamus Helenam interrogat de certis quos videbat Græcis γ, 161. à præcone vocatur ad fœdus feriendum 250. in urbem redit 305. Trojanos alloquitur ι, 268. militibus portam aperire jubet φ, 527. Achillem conſpicatus Hectorem orat ne cum illo congrediatur χ, 38. Hectorem luget 412. uxori mandata Jovis de repetendo Hectore refert ω, 194. dona ſumit quæ ferat Achilli 229. filios objurgat 247. Jovem orat 308. Achillem convenit 477. eique ſupplicat 486. in urbem vehit corpus Hectoris 707
Prodigium χ, 53. μ, 200
Proteſilaus β, 698
Prothous β, 753
Pygmæi γ, 6

Pylæmenes β′, 851. occisus ε′, 576
Plinii β′, 591
Pyrachmes β′, 848
Python β′, 519

R.

RHesus κ′, 435, à Diomede trucidatur 495
Rhodii β′, 654

S.

SAlaminenses β′, 557
Samothracia ν′, 12
Sangarus γ′, 187
Sarpedon β′, 876. à Tlepolemo vulneratus Hectoris opem implorat ε′, 684. Glaucum ad prœlium hortatur μ′, 310. muri pinnam abrumpit 392. cum Patroclo congreditur ϖ′, 426, & ab eo interficitur 480, circa Sarpedonis corpus acriter pugnatur 565
Satnioïs flumen φ′, 87
Scamander β′, 465
Scanoëa κ′, 286
Schœnus β′, 497
Scolus β′ *ibid.*
Scyros insula ι′, 664. τ′, 326
Simoïs ε′, 774
Sipylus ά, 615
Somnus ab Junone exoratus Jovem soporat ξ′, 242, Neptunum incitat 353
Sperchius fluvius ϖ′, 174
Sthenelus β′, 564. Agamemnoni asperiùs respondet δ′, 404

T.

TAlthybius ά, 320
Tarne ε′, 44
Tenedus insula ν′, 33
Terêa mons β′, 829
Teucer post Ajacis clypeum latens Trojanos multos interficit δ′, 226, ab Hectore vulneratur 324. Imbrum interficit ν′, 170, & Clitum ό, 444, ejus arcus divinitus frangitur 462
Thalpius β′, 620
Thamyris fabula β′, 595
Thaumacia β′, 716
Thebæ κ′, 286
Themis Junoni propinat ό, 87
Thersitæ garrulitas β′, 212
Thetidis verba ad Achillem ά, 414
Thetis Jovem interpellat pro filio ά, 503. lugens Nereïdes alloquitur σ′, 52, Achillem interrogat 73, Achilli arma promittit à Vulcano 127, Vulcanum adit 369, & orat ut Achilli fabricetur arma 430. Vulcani arma affert Achilli τ′, 8
Thisbe β′, 502
Thoas β′, 638. Pirum interficit δ′, 527
Thracia ι′, 72
Thraces δ′, 533
Thryoessa civitas λ′, 710
Thymbra κ′, 430
Titanes ξ′, 279
Titaresius fluvius Peneo non miscetur β′, 751
Tlepolemus β′, 657. pugnat cum Sarpedone ε′, 627
Tmolus mons β′, 866
Trojanæ Minervæ supplicant ζ′, 286
Trojani & Græci fœdus pascisuntur γ′, 264
Trojani Græcorum murum adoriuntur μ′, 80. fugiunt ξ′, 506. magnam cædem faciunt ό, 327. fugant Achivos ϱ′, 595
Trojanorum & Græcorum incessus in prœlium γ′, 1. conflictus δ′, 448. λ′, 70
Trojanorum cædes ζ′, 6. excubiæ δ′, 550. concio σ′, 247. pugna ad naves accerrima ό, 686

V.

VEnus Paridem ex prœlio surripit γ′, 380, Helenam alloquitur 389, & illi irascitur 413, Helenam ducit ad Paridem 428. Æneam subducit ex acie ε′, 311. vulneratur à Diomede, 335 de eo apud Dionen conqueritur 375, à Minervâ deridetur 420. & Apollo Hectoris corpus à putredine prohibent ψ′ 185
Ulysses β′, 631. γ′, 191. Chryseidem patri tradit ά, 430. Achivos à discedendo coërcet β′, 182. Thersitæ garrulitatem coërcet 246, milites ad prœlium hortatur 278. Agamemnoni respondet δ′, 354. ejus oratio ad Achillem de redintegrandâ pace cum Agamemnoni ι′, 225. Diomedem hortatur ad prœlium λ′, 312, ab hostibus circumvenitur 403, à Soco vulneratur 434, at illum interficit 456. suadet ut ante prœlium cibum capiant milites τ′, 155, quod & Achilli suadet 215. cum Ajace cursu certat ψ′, 754
Vulcanus Junonem admonet ά, 569. Thetidis in se beneficia commemorat σ′, 394. Thetidem de causâ adventus interrogat 425, Achilli arma fabricatur 469. Xanthum urit φ′, 342

X.

XAnthus Achillis equus, futurum ei interitum vaticinatur τ′, 403
Xanthus fluvius Achillem alloquitur φ′, 214, tumet in Achillem 234, Simoënta invocat advresùs Achillem 307. Vulcano & Junoni supplicat 357

Z.

ZAcynthus β′, 634
Zelêa civitas δ′, 103
Zephyrus ventus β′, 147

FINIS.